

ЖИТОМИРСЬКА КНИГА 1611 РОКУ

ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

АКТОВА КНИГА
ЖИТОМИРСЬКОГО
ГРОДСЬКОГО УРЯДУ
1611 РОКУ

**АКТОВА КНИГА
ЖИТОМИРСЬКОГО
ГРОДСЬКОГО УРЯДУ
1611 РОКУ**

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Інститут української мови
Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка
Північноукраїнський діалектологічний центр
Центральний державний історичний архів України у м.Києві

**ПАМ'ЯТКИ
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ**

Серія актових документів і грамот

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Інститут української мови
Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка
Північноукраїнський діалектологічний центр
Центральний державний історичний архів України у м.Києві

**АКТОВА КНИГА
ЖИТОМИРСЬКОГО
ГРОДСЬКОГО УРЯДУ
1611 РОКУ**

Підготували до видання: А.М. Матвієнко, В.М. Мойсієнко

ЖИТОМИР
2002

ББК 63.3(4Укр)44+81.2Укр –8
УДК 81–112
А 43

Серію засновано 1961 р.

До видання увійшли судові документи актової книги Житомирського гродського уряду 1611 року. Це важливі для вивчення історії мови пам'ятки ділової писемності того часу. Вони дають багатий і різноманітний матеріал для характеристики суспільних правових відносин і побуту українського народу. Разом з особливостями ділової мови відображена жива розмовна лексика, зафіксована в польових записах протоколів опитування свідків та учасників межувань. До тексту додаються передмова, покажчики, словник застарілих слів.

Для науковців - мовознавців, етимологів, істориків, юристів і всіх, хто цікавиться вітчизняною історією.

Упорядники:

А.М. Матвієнко, В.М. Мойсієнко

Відповідальний редактор
член-кореспондент НАН України,
доктор філологічних наук **В.В. Німчук**

*Затверджено до друку вченою радою
Інституту української мови НАН України*

А $\frac{4306020200-2122}{2002}$ Без оголош.

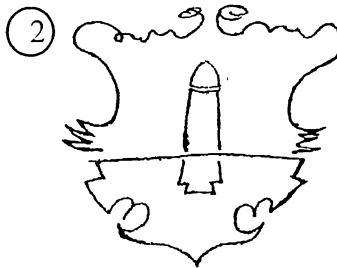
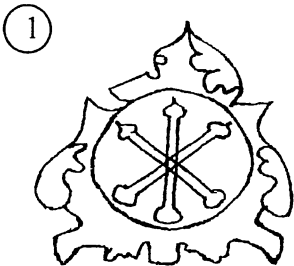
ISBN 966 – 655 – 023 – 7

© В.М. Мойсієнко, вступна стаття, підготовка до видання, іменний та географічний покажчики, словник застарілих слів, 2002

© А.М. Матвієнко, підготовка до видання, 2002

Актова книга Житомирського гродського уряду 1611 року

Актова книга Житомирського гродського уряду 1611 року зберігається в ЦДІАУ в м. Києві фонд 11, опис 1, справа 6. Книга, розміром 32 на 21 см., дійшла до нас у задовільному стані; у ній на 393 аркушах записані справи, що розглядалися Житомирським урядом, від 1 січня до 30 грудня 1611 року. Переважна більшість актів записані українською мовою, лише деякі – польською. Всі справи читабельні. Перший і другий аркуші книги пошкоджені шашелем, кутики сильно затерті, підклеєні. Решта аркушів збережені краще. Палітурки немає. Папір жовтий, вицвілий, тому не всі філіграні можна чітко відтворити. У книзі використаний переважно папір із водяними знаками:

Перша гербова філігрань із трьома схрещеними стрілами з дещо відмінним обрамленням дослідниками фіксується на папері 1570 - 1610 років*. Другий водяний знак у відомих нам збірках філіграней не фіксується.

Записи в книзі ведено двома різновидами чорнил: червоним, де легко помітний темніший і світліший відтінок, та чорним, очевидно, на сажевій основі.

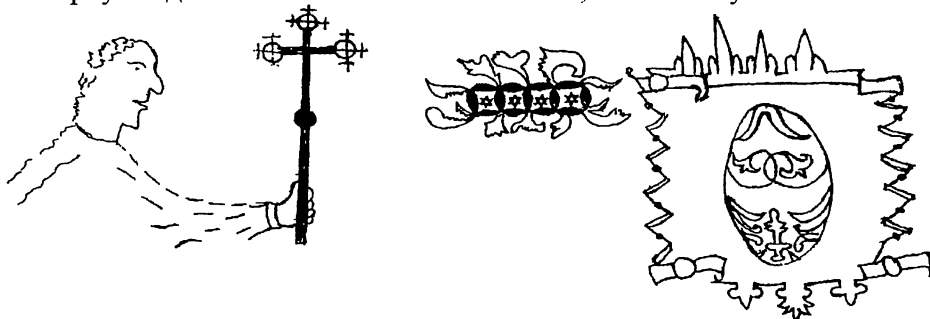
Записи в книзі протягом року здійснено чотирнадцятьма почерками. Із аркушів 12 зв., 18 зв., 26, 79 ми зробили ксерокопії, які й подаємо в пропонованій праці. На першому аркуші напис:

книги спра(в) в рокѸ 1611 (ахаі)

*Лихачев Н.П. Палеографическое значение бумажных водяных знаков. СПб., 1899. - Т.1. - С. 175; Каманін І., Вітвіцька О. Водяні знаки на папері українських документів XV-XVII вв. К., 1923. - С. 17

за староства јасне ѿсвецоного
кнжати а пана Алекса(н)дра з ѿ
строга кн(ж) Заславъско(го) каштеляна
Воль(н)ского.

Внизу підписи. На звороті цього аркуша – п'ятнадцять написів ?vanum?. В книзі є вставлені чисті аркуші: між 112 та 113-м – чотири, 219 аркуш не випадає із загальної пагінації, але на ньому немає записів. Проте на цих чистих аркушах нарисовано чотири малюнки: два на звороті 112 – птах із змією (птаха намальовано чорним чорнилом, змію – червоним) і другий абстрактний; а два – на 219-му : людина з хрестом у руці і абстрактний малюнок. Три останні ми подаємо у цьому виданні. На звороті 152 аркуша ідентичний малюнок – птах і змія, вплетений у текст.

На звороті 112 аркуша під малюнками запис польською мовою:
Anno 1664 in decembre pokaząsą kometa cvinita nad Polską na zachod slonca rozgami się obracaiąc za którą złę proczę to byc w Polsce Woina zenętrzra zaczęła się wielka miedza Krolem je... a miedzy je... Panem Leybomirskim marszałkiem welkim Hetmanem Polnym Koronnym przy ktorym y Woisko Rzeczypospolitey piemiezne...zalısię.

Druga kometa pokaząsą się in Februario v roku zaraz następiącym 1665 jako snop hraszliwa y mēlka na wschod slonca rozgami się obracaiaca.

Trzecia tegoż roku w mscu Kwietniu na Swietaniu nad samym sloncem iako wschodzi leaeta była wysoka y ostra iako miecz od gwiazdy iedn...m pod gore v swięcone promieniem.

Te komety notowałem ad a ... ternam memo nam zeby zwazala postentas co z tych komet y iakich Kraiach ... Boska będzie sprawowa.

Paweł Ziałkowski podstarosci grodzki Zytomirski. Трохи нижче – підпис.

Справи записані скорописом. Елементи півуставу простежуються лише в заголовках справ. Оскільки книга охоплює хронологічно записи протягом одного року, то скоропис писарів

відображає переважно одну школу – житомирсько-овруцьку. Порівнюючи аналізовані скорописи 1611 року із зразками 1590, 1602, 1613, 1635 років, принципових відмінностей відзначити годі. Для досліджуваного скоропису книги 1611 року характерна значна варіативність (бінарна, рідше тернарна) літер: *a, б, в, е, ж, к, т, у*. Графемами розміщені послідовно вертикально, нахили вправо не спостерігається. Модуль добре витриманий – висота букв дорівнює ширині. З'єднаність/нез'єднаність літер чергується, хоча з'єднаних графем більше: послідовно з'єднані із наступною графемою *e, n, t, ч, м, с*; із попередньою *у, ь, г*. Як правило, не з'єднуються з іншими літерами *б, ж, д, з, я, р*. Поєднання літер *ск* передано, переважно, у вигляді трьох вертикальних рисок. В кінці слова та складу виносяться над рядок *в, г, д, ж, з, к, м, н, р, т, с, х*; часто виносяться диграфи *мь, ст, го*. Кінцева графема *й* завжди виносяться над рядок у вигляді паєрка. У ряді випадків двозвук [йа] переданий графемою *ѡ*, переважно при написанні займенника *я* та [’а] у слові *дня* – 11 зв., 22 зв. Для накреслення звука [e] писарі використовують букви *ε* та рідше графему, яка дещо нагадує сучасне скорописне українське *ε*: майже вертикальна риска з язичком посередині. Нерідко писарі вдаються до скорочень слів за допомогою титла. Накреслення графем у наведених зразках почерків характеризується різноманітністю пера, особливо при розчерках над-, підрядкових суглобів та винесених букв. Парадність, витіватість все частіше поступаються плавності сполучуваності літер, які в подальшому забезпечували швидкість письма. Дукт спрощується. Зовсім відсутня в накресленні букв кутастість, заломлюваність. Разом з тим відзначимо характерну для деяких представлених у пам’ятці почерків стилізовану декоративну петлястість (див факсиміле арк. 12 зв., 26). Скоропис книги відображає період утвердження руського (українського), у його північній вияві, варіанту. Латинсько-польський та московський скорописні впливи майже не відчуються.

Лінгвальні особливості пам’ятки на всіх рівнях мовної системи відображають риси, характерні для північних українських говорів. Дослідник мови ділових документів північноукраїнського ареалу В.В.Німчук висловив думку, що у період із XIV по XVII століття функціонував поліський варіант української літературної мови*.

На фонетичному рівні найчастіше спостерігаються типові для поліського наріччя української мови рефлексії *ѣ > e, ę > e* в ненаголошеній позиції та збереження *o, e* в новозакритих складах. Однак відзначимо поряд із згаданими домінуючими виявами наведених фонем й інші. На місці *ѣ* спорадично виступає графема *и*: *срибная* 15 зв., *нашо* 18, *до ли(т) тро(х)* 2 зв., *лисецу* 48 зв., *мир*

*Ділова мова Волині і Наддніпрянщини. К., 1981. – С.18.

'мірок' родовий множини 71, *сина* родовий однини 97 зв., *гроши мои* 98 зв., *тєрпшти* 106, *дитє(и)* 107 зв., *на руци* 127 зв., *уси(х)* 137 зв., що у відсотковому підрахунку, порівняно з рефлексом *e* < *ѣ*, становить мізерну кількість виявів. Якоїсь послідовності у написанні *и* на місці *ѣ* в пам'ятці немає, але *и* < *ѣ* засвідчується переважно під наголосом. Інші рефлекси на місці *ѣ*, зафіксовані в пам'ятці, – поодинокі: *цалы(и)* дє(н) 67, *о наяха(и)є* 121 *с та(м)ты(х)* *мє(и)сцѣ* *єха(л)* 97 зв., *лє мє(и)сцѣ* 104 зв., *о то(м) вю(м)* 'відаю' 107, *доторо* 54 зв. Перші п'ять прикладів можна інтерпретувати як полонізми. Останні ж можуть мати двояке пояснення: описка писаря, або артикуляційна невизначеність звука, позначуваного буквою *я*ть у поліських говорах. Зважаючи на те, що справи записувалися часто зі слів очевидців, а іноді безпосередньо на місці подій, одинока фіксація може бути аргументом нашого припущення: таку вимову писар почув і так намагався її відтворити. У випадку із графічною передачею лексеми *доторо* цілком можливо, що на місці давнього *ѣ* виступав невиразний складної артикуляції звук, оскільки й нині у середньополіських говірках після губних наголошені різні *ѣ*-рефлекси [*доп'йєру*, *доп'н'єру*]* так чи інакше зводяться в минулому до дифтонга *іє*. У дієслівній формі *сєдєчи* 132 зв. не спостерігаємо аналогічного нормативного для української літературної мови кореневого *и*; полісизм зберігає типовий ятевий рефлекс [є]. До речі, у мові поліщуків аналізований дієприслівник нині звучить ідентично [*сєд'єчи*]. До певної міри це стосується і рефлексів етимологічних *о*, *е*. У переважній більшості випадків пам'ятка відображає типові поліські рефлекси: *о* > *ô*, *е* > *ê* : *возовь* 3 зв., *ко(л)ко* 3 зв., *має(т)но(ст)* 6 зв., *грошми* 6 зв., *концовь* 7. І-рефлекс на місці *о*, *е*, на відміну від *ѣ*, трапляється вкрай рідко: *утик* 69 зв., *в ни(м)* 104 зв., *сти(л)ны(х)* 141. Хрестоматійних поліських континуантів – дифтонгів *уо*, *ує*, *уи*, *оу* тощо, на місці давніх *о*, *е* у новозакритих складах дослідниками досі ще не виявлено.

Досить часто у пам'ятці фіксується «укання». Лабіалізація графічно відображена літерами *у* та *ю*: у першому випадку після велярних на місці *о* – *з пу(л)ми оремыми* 141, *ду(бр)* (родовий відмінок іменника добро у множині) 151, *ки(л)ку(м)дєсятъ* 37 зв., *пу(л)тараста* 2 зв., *по(з)ву(в)* 75 зв.; у другому після палатальних та *й* на місці *е* – *утю(къ)* 103 зв., *пошоль* 74 зв., *звычайо(в)* 104 зв., *приню(с)ши* 131. Коли в останніх прикладах фіксована графічна передача підтверджується сучасною лабіальною вимовою на середньому Поліссі *е* у подібних словах: [*у¹т'ôк*, *по¹н'ôс*, *з¹вичайôу*] то «укання» на місці етимологічного *о* цілком може трактуватися складністю артикуляції наголошеного рефлекса останнього: в одних

*Тут і надалі прикладні поліського живого мовлення подаються із рідної говірки автора с. Мелені Коростенського р-ну Житомирської обл

випадках писар більше відчував перший, в інших – другий компонент дифтонга *yo*. Не можна виключати, що у час написання пам'ятки артикуляція звука на місці давнього *o* у новозакритому складі наближалася до лабіального [j], про що може свідчити написання *в долѣ бра(т)ню(м) 71*.

На місці *ѣ* спостерігаємо традиційні для пам'яток північноукраїнського ареалу рефлексії: під наголосом – *а*, в ненаголошеній позиції – *е*. Відзначимо, що подібна рефлексія відображена в документах найбільш послідовно і є визначальною (маркуючою) для поліського наріччя рисою: *тисєча 13, памєти 14, взєли 14 зв., дєсє(т) 14 зв.*

Іншою рисою, що характерна для поліських та ряду південно-західних діалектів, є відсутність переходу *йе > о* на початку слова. У ряді випадків фіксуються слова з початковим *є*: *є(д)но(с)та(и)нымъ 20 зв., єдно(с)та(и)не 56, єди(н) 72*.

Правопис актової книги відображає довільність, невпорядкованість передачі вокалів перед та після сонантів. Графічно артикуляція голосного в названих позиціях передається *ъ, ы, и, є, о*: *кръвавая 12, на хрыбте 16, окръвавивши 17 зв., хъронєнья 18 зв., кръви 21 зв., кравыє 28, кривавыє 28 зв., хрибє(т) 29 зв., лыжо:ъ 16, длони 72 зв., жро(б)цо(в) 108 зв.* Останні три приклади, очевидно, слід пояснювати польським впливом. Взагалі зредуковані *ь, ъ* живаються різними писарями по-різному: одні послідовно зберігають ці графеми в кінці складу та слова (при цьому палатальність/велярність попереднього звука не враховується *огонь 57, дья 151 зв.*), інші – віддають перевагу винісним літерам у таких позиціях. Пам'ятка відображає закріплення нової функції за цими графемами: роздільної вимови *здоровья 16 зв., въеха(л) 18 зв., бьючого 18 зв., именьє(м) 144*, що відзначали й інші дослідники пам'яток цього періоду*. Літера *ь* трапляється вкрай рідко: *дь(н)я 27 зв.* Графічна передача звуків [ы, і] у пам'ятці дозволяє зробити висновок про завершення процесу злиття цих звуків у один передньо-середній [и]: *крьвѣ 3 зв., чотырыста 14 зв., в ы(з)бє 16, стырти 16 зв., ы(н)шими 18, инъшого 18 зв., годыны 135*. У ряді випадків фіксується написання *е* на місці *и* та навпаки: *выходєли 71, выбєра(н)я 119 зв.*, що свідчить про артикляційне зближення цих звуків. Заслуговує на увагу і той факт, що у пам'ятці досить часто графема *ы* пишеться на початку ряду слів: *ыншого* (часто трапляється), *з Їванькова 54*. При використанні обох літер *и* та *ы*, якби артикуляція початкового звука була завжди звуженою, то навряд чи писар писав би літеру *ы* (для передачі широкого вокала). Очевидно, в мовному середовищі писаря у подібних словах на

*Матвієнко
А.М.
Передмова //
Волинські
грамоти XVI
ст. – К.,
1995. – С.11.

початку вимовлявся звук передньо-середній, подібний до сучасного українського [и]. Однак не виключено, що подібні написання могли бути і суто фонетично зумовлені. Іноді в одному реченні трапляються двоякі написання: *на(д)взвѣча(и) и(н)ши(х) бочо(к), в ы(н)ши(х) буда(х)* 66, де після палатального й писано *и*, а після велярного *в – ы**. Особливо виразно і відносно послідовно засвідчується тенденція до милозвучності: *хрыбѣ(т) увѣ(с) 24, черѣ(з) увѣ(с) ча(с) 37 зв., ув А(н)дрія 72 зв., на (И)вану 78, о(т) уряду, на врьдѣ, перѣдо (м)ною* – майже без відхилень в усіх справах, *недопущѣне ввяза(н)я 122 зв., ув ы(з)бѣ 134*. Цікаво, що тодішні орфоепічні норми послідовно поширювалися й на запозичені слова. Так, при засвоєнні латинізма *clausa* на українському ґрунті дифтонг *au* вимовлявся як *ав*, що і відбито в пам'ятці – *кла(в)зулами* 'застереження в юридичному документі' 104 зв. Досить систематично засвідчується перехід *e>o* після шиплячих перед складом з історично недієзним голосним: *чоловика 11 зв., товаришо(в) 14 зв., чотырѣ(х) по(з)вѣ(х) 48, оты(и)шо(л) 71, бьчолоами 83 зв., о чо(м) 130* тощо.

*Пор. у Є.Карського «поява *ы* замість очікуваного *и* під впливом твердого попереднього приголосного *ъвызбахъ, зымъа, ѡзытитиъ*». Див. Карский. Е.Ф. О языке так называемых литовских летописей // Труды по русскому, белорусскому и украинскому языкознанию. – М., 1962. – С. 255.

У підсистемі консонантизму пам'ятка широко відбиває асимілятивно-дисимілятивні процеси. Писарі, чуючи різні позиційні та комбінаторні вияви окремих фонем, намагалися якомога точніше їх графічно передати: *наѣ(ж)дзаю(т) 11 зв., по(д)ѣж(д)за(л) 23, приѣ(ж)дча(н)ѣ 73 зв., о(т)ѣждзаючи 77 зв., наѣжъджали 80, ѣжъдзѣ(н)ѣ, ѣждѣ(н)ѣ 113, ѣждѣєньѣ 125* (вимова цього слова, очевидно, становила значні труднощі для написання), *пусчи 54, з нищи(м) о(т)ѣхали(с)мы 54, месчань 25 зв., ѣ(с)щѣ 31, и(ж)живого 36 зв., лю(дз)кого 57 зв., прозбою 57 зв., кня(с)тва 58 зв., щѣля(д)ю 66 зв., пущѣно 71 зв., небо(с)чика 73, шляхѣ(ц)киѣ 80, бчолоами 83 зв., два(т)ца(т) 83 зв., свѣ(т)чи(л) 108, о(д)дати 130 зв., ни(х)то 131 зв., з рѣчи(с)чами 141 зв., бли(с)ко 151, мѣшьчанина 151 зв. Вибуховий *г* іноді чергується із *дз*: *Ви(л)кга – Ви(л)дзиного 99 зв.* У письмі деяких актів фіксується написання *в* на місці *л* як наслідок лабіалізації звука [л] після занепаду зредукованих: *довъги(х) 17 зв. не хотѣ(в) 66 зв., то(в)ста 66 зв., сто(в)нь 138 зв.* Проте такі написання у досліджуваних пам'ятках – поодинокі, що може свідчити про збереженість писемної традиції. Звук [ф] писарі передають не завжди згідно з етимологією, часто літери *ѡ, ѱ* пишуться на місці звукосполюки [хв], [х] і навпаки: *уфати(л) 71 зв., футо(р) 77 зв., Хвѣдору 83 зв., куфлѣ(м) 132 зв.**

Надрядкові літери, як уже відзначалося, використовуються переважно для передачі кінцевого приголосного складу чи слова, однак іноді виразно простежується й інша їх функція – передачі палатальності приголосного. Якщо у написанні *ты(л)ко, з пу(л)ми*

'полями' можна винісну *л* трактувати двояко, то у слові (*л*)*наного* – однозначно надрядкова *л* передає виключно м'якість звука [л].

Поодинокі в досліджуваних судових справах явища протези: *ватама(и)* 116 зв.

Досліджувана пам'ятка містить багатий матеріал для вивчення історії становлення морфологічної системи української мови.

Для словозміни імен характерне збереження як давніх форм, не успадкованих українською літературною мовою: *пя(т)дєся(т) во(з) сєна* 3 зв., з купою *люди(и)*, з *бояры* 11 зв., на *ши(в)є єго* и на *кзруитє(х)* 13, *ки(и)ми* 15 зв., *грабє(ж) сє(и)* 46, на *по(з)вє(..)* *чотырє(х)*

лєвє(и) *руцє* 72 зв., *оными* 81, *воєводича сє(д)ми кгро(д)* 75, *пятогона(д)ца(т)* *дня* 16, *ски(л)кунасту* 18, *оногдашнєго* 23, *чотыро(х) шєстидєсять* и *дво(х) з(р)шє(и)* 52 зв., *коп полдєвєты* 125, в року ... *чє(т)вє(р)то(м)на(д)ца(т)* 139, *по(л)пєтаста* 141 зв., *по(л)чва(р)ту* *тысячи* 144; так і утворень, що в подальшому закріпилися в говірках поліського наріччя: *тыє(ж)* *тропы* 18 зв., *є(д)носта(и)нымь* 20 зв., *єдны(х)* *по(д)даны(х)* 27 зв., *чоловєковь* (Р. відм. мн.) 29 зв., *якиє(с)* 75 зв., *ко(л)ємь* 77 зв., *и(и)шиє* 83, *пода(и)єм* 131 зв., *одє(и)* 137 зв. Числівники *обоє*, *обидва* та *обидві* зберігають двойні та різноманітні аналогічні форми: *ωбоига* 'обох' 104, *ωбудву(м)* 150 зв., *ωбєма* 151 зв., *ωбоя(м)* *сторонам* 151. У написаннях *с по(л)ми* 53 зв., *с по(д)пи(с)ми* 131, *пновє* *судовє* 145 зв. спостерігаємо аналогічні впливи давніх типів відмінювання. Як дія аналогії, очевидно, слід трактувати форми до *ω(в)ручєго* 60 зв., до *ω(в)ручєва* 67, з *волє(м)* и с *конє(м)* 75, *якого злочинцу* 98 зв., до *рєки Тєтє(р)вѹ* 144 зв. Хоч не виключено, що ойконім Въручь (Въручий) зберігає давню прикметникову словозміну. Флексію *-у(и)* у написанні на *праву(и) руцє* 72 (кілька фіксацій лише в одній справі) можна трактувати як оригінальне поліське морфологічне явище*, хоча не виключена і писарська описка. У написанні *дву(х) бра(т)ю* *рожоную* 89 зв. іменник *бра(т)ю* зберігає форму родового відмінка двойні. Очевидно, на час написання пам'ятки характерною у живому мовленні поліщуків була форма кличного відмінка: *тѣ Адалє Суринє* 24 зв., *пнє по(д)старо(с)ти(и)* 98 зв. У ряді випадків трапляються іменні форми, не успадковані пізніше північними діалектами української мови: *Да(х)новичовѹ* 122, *Миколаєвѹ* 123, в *ко(с)тєлє* *Коро(с)тышєвьєски(м)* 36 зв., в року *шє(ст)со(т) шо(ст)ыль* 108 зв. У написанні *шаблою тята* 12, треба думати, писар хотів передати флексію *-ою*, яка характерна для середньополіського діалекту й нині, однак, можлива, й звичайна описка. Очевидно, у прикметниковій формі на *И(ц)ку*, жиду *шу(м)ско(м)* 46 зв. усічене закінчення в

*Диялек-
талагічны
атлас бєла-
рускай мо-
вы. – Мінск,
1963. –
С.358;
Назарова
Т.В.
Лінгвістич-
ний атлас
Нижньої
Прип'яті. –
К., 1985. –
С.46.

місцевому відмінку слід трактувати як характерне поліське: пор. сучасне [на корестенс'ком базари' [на си'н'ом мори']. Компаративи та суперлативи від прикметників, основи яких ускладнені суфіксом -ьк-, творяться за допомогою форманта -ьш-, при цьому суфікс -ьк- опускається: *на(и)пру'(д)шую ве́домо(ст)* 43 зв.

Великою різноманітністю форм характеризуються дієслівні утворення. Активно писарі вживають дієприслівники на -учи, -ши, -вши. Для вираження минулого часу превалюють вербативи на -л. Проте минулий час у досліджуваних справах представлений і давніми формами: *записати є(ст) ми каза(л)* 52 зв., *єсте за(с)тали* 129, *м'я́ 'мав'* 135, *быхмо были позваны* 143. Характерною морфологічною рисою вживання дієслів у північноукраїнських пам'ятках цього періоду є форми першої та другої осіб однини і множини минулого часу, супроводжувані залишками колишнього допоміжного дієслова бути в теперішньому часі*: *чекаламь* 2 зв., *утопили(с)мы* у воду 55, *застали(с)мы люде(и) пьючи(х)* 55 зв., *быле(м) ше(д)ле(м)* 55 зв., *которы(и) в годину умарль могль бы(м)* 71 зв., *ми биле(м)* 127 зв., *смы дали* 137 зв. Часто вживаються колишні активні дієприкметники на -л від дієслів з основою на приголосний, але виражають вони не ознаку за дією, а звичайну минулу дію: *ума(р)лого* 36 зв., *вывезль* 54, *шедль* 88, *прибе(г)ль* 132 зв. Поодинокі фіксації форм давнього майбутнього *не буде(т) владаль* 72 зв. та інфінітивів на -чи *и мочи не буде(м)* 143. У ряді випадків оригінально передається наказовий спосіб: *забы(и)сте* 134 зв., *стре(ж) се 'стережися'* 71 зв. Зворотні дієслова, як правило, представлені у нелексикалізованих формах, причому зворотний займенник *ся(се)* вживається як в пост-, так і в препозиції: *которая се меши(т)* 51, *торгнула се* 51, *з иее ся зрекаю* 104 зв. Дієслівні форми 3 особи однини теперішнього часу з усіченими фіналами у поліських пам'ятках – явище звичне: *єде* 132 зв., але з повною редукацією закінчення, що є характерною рисою говірок південно-східного наріччя, – рідкість: *всю ре(ч) и жалобу шире(и) в себе выража* 22. Інфінітиви переважно представлені на -ти та у своєму типовому поліському вияві – на -т: *записа(т) наказано* 151. Із скоропису аналізованих справ неможливо встановити твердість/м'якість кінцевого звука [т] (обидва рефлексивні утворюють ареали у поліському наріччі), який переважно передається надрядковим знаком. Поодинокі фіксації в кінці графеми **ь** не дозволяють однозначно констатувати велярність [т], оскільки літера **ь** на час написання пам'яток в цій позиції практично не вживалась. Дієприкметники переважно вжиті у членних формах, іменні – поодинокі: *єде(чу) мне* 5.

Категорія прислівника досліджуваних справ характеризується

*Німчук
В.В.
Підкоморські
книги Правобережної України к. XVI – поч. XVII ст. / Книга Київського підкоморського суду (1584 - 1644). – К., 1991. – С. 48

передовсім значною кількістю оригінальних питомих та запозичених (переважно з польської мови) утворень, які не стали надалі нормою української літературної мови: *поганьську* и *посо́до(м)ську*, 17 зв., *огуло(м)* 17 зв., *напроти(в)ко* 51, *допюро* 54 зв., *оту(л)* 60 зв., *спо(т)ту(л)* 'звідтіля' 123 зв., *в до(в)жу* и *в ширу* 66 зв., *омале* 'мало, ледве' 71 зв., *мо(ц)но* 81 зв., *споранку* 82, *ве(с)по(л)* 'спільно' 82 зв., *напро(д)* 'спочатку, перш за все' 83, *наго* 'догола' 90, *офъше(м)* 18 зв., *о(в)ше(м)* 'взагалі' 144 зв., *нате(р)ве(и)* 150.

Службові слова, фіксовані в пам'ятці, значною різноманітністю та варіативністю не характеризуються. Відзначимо поодинокі вживання контамінованого розділового сполучника *чили* < чи+ли 86, *али* 'як, коли' *И зає(д)вє усядє(м) за столо(м)*, *али прибе(г)ль па(н) Защи(н)ски(и)* 132 зв. В одній справі вжито порівняльний сполучник *би* 'ніби': *бы якого злочинцу* 98 зв. У північних, овруцьких, говірках середньополіського діалекту у мовленні місцевих жителів такий сполучник поширений і нині.

У пам'ятці зафіксовано цікаві словотвірні моделі. Іменниковий словотвір: *стрє(л)бою* 'рушницею' 15, *анъдриєвля(н)* 'жителів Андріїва' 20, *є(з)дчє(н)є* 24, *дє(р)жа(в)ця* 'власник землі' 70, *мужобо(и)ство* 70, запо(з)вану(м) ку *усправє(д)ливєнью* 70, в року второ(м) о(т) *спложє(н)я* 108, вла(с)ному *шко(д)ци* 108, *понєдєлєць* 116, *правдоживо(т)я* 130, *гро(з)ба* 132 зв., *сєредпо(с)тя* посту 139, *побудкою* была (від побудити) 'тут про людину, що намовляла, побуджувала до певних дій' 132 зв. У номенах *небе(с)печєньство* 37 зв., *ви(и)стъю*, *зе(и)с(т)ю* 142, *на(и)стя* 'нашестя' 132 зв. спостерігаємо поський вплив. Фономорфологічну структуру прикметника *сєнє(ч)ныє двѣри* 123, повністю успадковав середньополіський діалект. Іменник *шкатула* послідовно вживається без демінутивного суфікса -к-: *шкатула* 15 зв.;

прикметниковий словотвір: на ро(ч)ка(х) *гєнваровы(х)* 68, *понєдѣльковы(и)* 72, *оногдашни(и)* дє(н) 132 зв., *святотроє(ц)киє* 151;

дієслівний словотвір: *взрушаючи* поко(и) 15, *квалтиль* дєвки 16 зв., *шлюбовали* межи собою 103 зв., *привлащиль* 'привласнив' 19, до(ч)ки и(х) *покгва(л)чоны*, *пошкаражо(н)ы* 20, *зсѣ(д)ши(и)* 'тс'ї, що сидів на чомусь і піднявся' 74, діти *спложоньє* 48, *иня(в)шися* 'взявшись' 71 зв., *перємє(ш)киває(т)* 'проживає' 75, *нє(з)мирон(н)ыє* 80, *собѣ* *зоставуємь* 142 зв. Процес творення пасивних дієприкметників на час написання пам'ятки відбувався настільки активно, що іноді поставали нові утворення зовсім від несподіваних мотиваторів: *уи(с)чоную* < иск 'ту, що притягли до відповідальності' 104 зв., *доживо(т)ная* < до живота 'та, що

довживала майно після чиєїсь смерті' 17 зв., *замелеватые* < за+меновати 'найменовані, про яких йшлося вище' 17 зв., по(т)лучоны(х) < по+толочь 'побитих' 20 ;

прислівниковий словотвір: *поганьску* и *по-содо(м)ску* явне па(с)твиль жоны 17 зв., *скупивши(с)* (від купа) 'об'єднавшись' 18, *зраде(ц)ко* 'по-зрадницьки' 18. Порядковий числівник *перший* іноді фіксується, зберігаючи прадавню фонеморфологічну структуру*: *пє(р)вишими* 17 < *ръгѣ-

*Лукінова Т.Б.
Числівники у
слов'янських
мовах. – К.,
2000. – С. 79.

Як видно із наведених прикладів, на час написання пам'яток існувало чимало дериваційних моделей, які з часом були витіснені. Разом із тим репертуар новотворів за успадкованими словотвірними формулами був значно більший.

На синтаксичному рівні досліджувані судові справи характеризуються певною стандартністю, якої вимагала форма запису подібних ділових паперів: часте використання конструкцій із дієслівними формами на **-но**, **-то**, узагальнюючих слів та, відповідно, після них однорідних членів речення, уточнюючих членів тощо. Так, форми на **-но**, **-то** переважно вживаються із дієсловами-зв'язками: *што єсть записано* 4, *проси(л) ... чашникъ, абы тоє шповеда(н)є до кни(г) пршято и записано было* 21 зв. Досить активно писарі використовують дієприслівникові звороти (їх може бути в реченні кілька), причому не завжди в реченні наявне дієслово, до якого ці звороти відносяться: *Которы то урядникъ єє мл̄(ст) п̄нє(и) Халаимовое, збравши ко(л)ко со(т) возовъ з мє(с)течка єє мл̄(ст)и Горо(д)ка, наєхавши моцно кзва(л)то(мъ) на кгрунтъ и сєножати вла(с)ныє галчиньскіє сєна єє мл(сти) п̄нє(и) Ви(л)жиное роботы єє(и) мл(ст). власное, яко тє(ж) и по(д)даны(хъ) єє мл̄(ти) га(л)чин(с)кихъ побрали и пограбили...* 3 зв. Характерною особливістю пам'яток такого призначення є велика кількість відокремлених уточнюючих членів: *кн̄зя Рома(на) Нарымунтовича Ружи(и)скогѡ, ма(л)жонка своего* 4 зв., *и на то я, во(з)ны(и), даю то(т) мо(и) кви(т) 9*. Іноді писар вдається до своєрідного подвійного уточнення, яке нерідко, навпаки, не уточнює, а ускладнює зміст повідомлення: *Да(л) є(с)ми позовъ ... в руки в сєлє Андрєєвициє Янови Сви(р)цовско(му), слузє Стефана Бинши, названого Влоха* 14. Часто відокремлюються і дієприкметникові звороти: *еду(чу) ... з ярмарко(в), яко члвкъ, по которы(х) тые по(з)вы су(т) писаныє* 9.

Писарі нерідко означення із семантикою належності ставлять у постпозицію або взагалі в кінець речення: *... наєха(ти) на кгрунт) и на сєножати вла(с)ныє єє мл̄(с)ти п̄нє(и) Ви(л)жиное га(л)чинские* 3 зв.

У текстах речення часто виразно не виленовуються, однак активне вживання сполучників як сурядності, так і підрядності дає підставу виділити певні типи речень. Вживання складнопідрядних речень зумовлене характером самих справ: домінують з'ясувальні, рідше означальні й обставинні. Найчастіше підрядні частини із смисловими відношеннями з'ясувальності поєднуються за допомогою сполучників и(ж) 'що': *Которы(и) то мѣцани(н) слу(ц)ки(и) мною, вознымъ, све(д)чи(л) и оповеда(л), и(ж), дѣ(и), року теперешнего, тисеча шѣ(ст)со(т) десятого, мѣца декабря, два(д)ца(т) девятого дня ... 6* (цей сполучник часто вживається поряд із часткою *де(и)* 'мовляв', що є визначальним мовним штампом цих документів); аби: *И просила, аби тоє поведа(н)є и пи(л)но(ст) ... до кни(г) принято и уписано было 3*; єсли: *С которы(х) ра(н) не веда(т), єсли живѣ будѣ(т) 12*. Цей сполучник використовується і для поєднання простих частин із обставинними смисловими відношеннями: *...заховуючи себе во(л)ное поправѣ(н)є тоє(и) протѣстацыє(и), є(с)ли того потреба будѣ(т) 13* зв. Активно вживають писарі парний сполучник *та(к)...*, *яко*: *так голо(в)ную, яко и прити(с)ковую 4* зв. У реченнях із означальними відношеннями нерідко підрядне, з'єднуване, як правило, сполучним словом *катори(и)*, розташоване не одразу за означуванним словом: *ω чо(м) ширѣ(и) протѣстацыє єє мл(с)ти пнєє Ви(л)жиное в себе обмовляє(т), при каторо(и) єсьми бы(л) ѡмѣви(с)то и того добре ведамъ 5*. Іноді фіксуються конструкції із послідовною підрядністю: *...видѣло(м) про(д) мѣ(ст)ца и знаки свежиє, гдѣ сты(р)ти сѣнѣныє были и (с)лѣды на снегу, куды попроважєно сѣна, которымы слѣдъ шоль єсми аж(ъ) до Горо(д)ка 4*.

В аналізованих судових справах досить часто подано довгі переліки: антропонімів, крадених речей, позовів тощо. Оформлюються такі конструкції переважно за допомогою узагальненого слова мєновитє, : *по которы(х) тыє по(з)вы су(т) писаные, а мєновитє... 9*, *а то є(ст) мєновитє 12*.

Для вираження протиставних смислових відношень між частинами складносурядного речення інді вживається сполучник ни(ж)ли: *Которого ω(т)данья су(м)мы пєлѣзе(и) єє мл(с) пѣни Ви(л)жиная почавши спора(н)ку через увѣ(сь) дѣ(нѣ) ажъ до смѣ(р)ку чекала, ни(ж)ли єє мл(ст) кнѣгиня Ружи(н)ская апи сама чере(з) жа(д)ного умоцованого своего ω нєω(т)да(н)ю тоє су(м)мы поменѣное и неста(н)ю своємъ жадѣное вѣдомости не дала и тоє су(м)мы пѣ(н)язе(и) не заплатила 5*.

Частка *ани* не обов'язково вимагала постановку заперечної частки не перед присудком: *На анъ ча(с) анимъ в дому моемъ Че(р)пехове бы(л), але на Поле(с)ю и маетности мое(и) Припо(р)ско(и) и та(м) по(д) аные часы былемъ* 7 зв. Взагалі ця частка може вживатися одинично і парно: *ани сама чере(з) себе, ани чере(з) умоцованого...* 3, а також – *кнѣгиня Ружи(и)ская ани сама чере(з) жа(д)ного умоцованого своего ѿ неѡ(т)да(и)ю тоє су(м)мы ... жадное ведомости не дала* 5.

Іноді писарі використовують конструкцію з прийменником *про*+родовий відмінок іменника, де *про* вживається у значенні 'для': *все про памети до кни(з) записано* 13 зв. Таке вживання характерне для жителів Полісся й нині, але іменник стоїть у знахідному відмінку: [*зро¹ би¹ хот¹ про луц¹ке¹ око; воз¹мі про за¹пас*]. Щодо вживання інших, то варто виділити більшу активність прийменника *о*: у значенні 'про' – *В справе... ѡ кѡва(л)товное наѡха(и)є* 8; у значенні 'біля, близько' – *могло бы(т) ѡ чотыри тые(чи)* 14. Рідко фіксуються колишні безприйменникові конструкції, які подальшого розвитку в українській літературній мові не набули: *дошла мене ведомо(ст)* 7 зв.

У досліджуваній книзі міститься багатющий лексичний матеріал. Аналіз показує, що писарі на той час були високоосвіченими людьми, широко послуговувалися як питомою, так і запозиченою лексикою. Пам'ятка досить широко відображає загальноновживаний лексикон, що був характерний для того часу. Це назви на позначення одягу: *копєня(к), шлы(к), убране(и) 'одягу', кошу(л), кгузиками, хустокъ* 5 зв. *жупан каразгєвы(и)* 28 зв., *с кишишѣ* 12, *су(к)на* 17 зв.; садово-городніх культур: *побрано збо(ж)я, жита, пшеници, я(ч)меню, о(в)са, гре(ч)ки, гороху, тшона, сло(д)о(в), хмелю, насе(и)я конопного и (л)пного, маку, масла, сыра, рети, ты* (очевидно, тикв) *мо(р)кви, цибули, кгрыце(и) на шафра(н), на пере(и),* 119 зв.; домашнього господарського начиння та реманенту: *обручи, рыхвы, све(р)дла, долота, по(д)ковы, ла(н)цухо(м) 'ланцюгом', шну(р), хомутовъ, у(з)дъ* 5 зв., *скры(н)ку, ску(р) 'шкір', масла, лою, вы(р)ванъты* 6; свійської худоби: *ко(н) те(м)нотисавы(и)* 15 зв., *коня мыша(с)того* 29, *коня пле(с)нивого* 80, *ше(р)с(т)ю ви(л)чатого* 98 зв., *кляча тисовая, половая* 28, *яловиця* (тут про непобігану корову) 88, *барано(в), ку(р), гусє(и)* 119 зв. Багато номенів відносяться до різних ТГЛ: *споранку до сме(р)шку* 5, *учи(и)ку потварномъ и фа(л)шивомъ* 7 зв., *выро(ст)окъ мо(и)* тут 'мій вихованець' 13 зв., *на света(и)ю* 15 зв., *наєзды, лупы, кѡва(л)ты, бое, ро(з)бое, шкоды* 17, *мо(р)ды*

'мордування' 51, *бу(р)да* 'розбій' 72 зв., *го(л)тяє(в)*, *волоцу(г)* 17, *ло(т)ро(в)ство* 17, *тутошнихъ* 20 зв., *на гости(н)цу крыжово(м)* 'на перехресті' 21, *залє(д)во* 23, *сты(р)ты* 25, *межи пъястью* 'зап'ястям' 36 зв., *утєкъ* 37, *вя(з)нєвъ* 'в'язнів' 40, *учи(н)ку* 40 зв., *нє (с)подєваючи сє* 41, *звиръхно(ст)ю* 51, *на ѡбли(ч)ю* 24, *аж тва(р) спухла* 24, *до полонъки* 55 зв., *очикиваючи* 60 зв., *ѡказыє(и)* 73, *по(п)сованое* 92 зв., *на грибы*, *на сєлє(д)ци*, *на рыбы*, *на со(л)* 119 зв., *го(с)пода* 130 зв., *лєпшо(ст)* 131, *засєвко(м)* *ѡзимы(м)* 142 зв., *ска(р)бу* 142 зв. Ряд номенів, фіксованих у справах, мали на час написання іншу, ніж тепер семантику або, принаймні, більшу вживальну активність: в *має(т)ности* або *дє(р)жавє* пна *Кє(в)лича* 8 зв., *припомнєвши* боя(з)ни б̃жое 'забувши' 11 зв., *варова(т)* 'оцінювати' 46 зв., *лутуючи* здоров'я свого 'не шкодуючи здоров'я' 37 зв., *с̃славити* 'наговорювати, ганьбити' 50 зв., *менє хотє:и* *угодити* 'влучити' 71 зв., *мо(ш)на*, *в мошо(н)ци* тут 'гаманець' 80, *за живота* 'за життя' 98. У пам'ятці наведено ряд назв на позначення тогочасної зброї, яку використовувала поліська шляхта разом зі своїми підданими: *пу(л)гако(в)* з *лядо(в)нищами* 5 зв., *дє(л)* *двє* 11, *гако(в)ница* 11, *о(т) ка(р)бача* 24, *чєкано(м)* 83, *пу(л)га(к)* з *о(л)стро(м)* 98 зв., *корд* 132 зв., *сага(и)да(к)* 144 зв., *рогатина* 144 зв. Трапляються місцеві назви місяців: *кгру(д)ня* 36, *сты(ч)ня* м̃ца 36 зв., *ма(р)цака* м̃ца 101 зв. Писарі часто послуговуються синонімичними рядами для акцентування певної події. Особливо це виразно проявляється при розгляді злочинних нападів та розбоїв. Нападник чинить розбій *ѡкру(т)нє*, *нєлито(с)тивє* 11 зв., *аморє*, *кгвєрико* *и тира(н)ско* 52.

Багата аналізована пам'ятка і на різні мовні звороти, приказки, приповідки тощо: *почавши спора(н)ку а(ж) до години нєшто(р)ное ѡчєкиваль* 10 зв., *которы(и) та(м) зара(з) умє(р) и (з) сєго света зшо(л)* 15 зв., *залє(д)во сє о(т) смє(р)ти вє(р)ну(л)* 52 зв., *ѡ(д) мала до вєля* 61 зв., *з яки(х) ми(р) злы(и) умы(с)л̃ь взя(в)ши* 71, *дымо(м) кгорє пошла* (йдеться про згорілу хату) 77 зв., *смє(р)тю с того св̃ѣта зышоль* 88 зв., *а(ж) до ви(с)тя зупо(л)ны(х) лє(т)* 108, *гдє о(н) пєрємє(ш)киває(т) и быто(м) живєє(т)* 114 зв., *зара(з) того (ж) часу* 123 зв., *тє(ж) тя(л) на мєнє, алє(м) залє(д)во разови єго ускочи(л)* ([слуга] теж рубнув мене, але лише раз, від решти я відвернувся) 132 зв., *нєдоси(т) на то(м) маючи* 132 зв., *менє хибили* (у мене не вцілили) 132 зв., *до готового по(с)ту(н)ку и сто(п)ня пра(в)ного* 137 зв., *поча(в)ши зра(н)ку а(ж) до самого вечора* 141, *з старико(в) и з новико(в)* 141 зв., *спалє(н)я огнє(м) перуновы(м) двора* 142 зв., *своею працєю и ко(ш)то(м)* 142 зв., *волє(н) и моцє(н) будє* 143. Іноді для називання

якісь дії, процесу використовуються евфемічні сполуки: *не хотєчи на пото(м) сє(р)ца злого имь напроти(в) сєбє чинити* (тут 'не хочаючи озлобити їх проти себе') 16 зв. Лексема *пасти* вже на час написання пам'ятки вживалася із значенням 'підглядати, спостерігати': *...па(с)твиль жсоны и дє(в)ки учтивыє... мало не по поя(с) кошули пообрезова(в)ши, пасучи ло(т)ровские свои оци, яко бы(д)ло якоє...* 17 зв.

У пам'ятці представлений значний пласт іншомовної лексики, причому не лише зі сфери судочинства. Слова західноєвропейських мов (переважно латинізми, полонізми та германізми) настільки органічно впліталися в систему тодішньої староукраїнської літературної мови, що, треба думати, їх уживали в повсякденні не лише писарі та шляхта: коц 'ковдра' 5, *каразы(к)* сукна 17 зв., *ба(р)зо* 17 зв., *шацую* 'оцінюю' 17 зв., *шацунокъ* 42, *шкара(д)ного* учи(н)ку 40 зв., на лево(м) плечи две *прє(н)кги* о(т) ка(р)бача 24, *лаш(т)* попелу 'одиниця ваги, об'єму' 54, *єкьсцєсы* 'порушення, зловживання' 17 зв., *шма(л)цува(т)* 66 зв., *боты* 28, *цєдова(л)* 82 зв., *капєлю(ш)* 135 зв. Більшість запозичених номенів стосуються, звичайно, судочинства: *єкзекуция* 'виконання судового рішення' 22, *солєнитє(р)* 'офіційно' 23, *дєспєктовь* 23, *баниция* 'вигнання за межі держави з позбавленням громадських прав', *публикация* *баниция* 54, *банит* и *выволанє(ц)* 24 зв., *рєляция* 'донесення' 31 зв., *процє(с)* 35 зв., *приньцьталь* 'головний позивач' 36 зв., *авьторь* 'позивач' 36 зв., *тє(с)тамєнтъ* 'заповіт' 44 зв., *квитация* 45, *окрутаторы* 45 зв., *рєпротє(с)тация* 51, *субьмисия* 54, , *и(м)пєдимє(нт)* 86 зв., *рє(к)вировали* 99 зв., *є(кє)пу(л)сия* 100, *дылация* 'відстрочка судового засідання' 100 зв., *кла(в)зулами* 'застереження в юридичному документі' 104 зв., *рємиса* 'відстрочка рішення справи в суді' 105 зв., *юстация* 116, *стация* 116, *суконтрак(т)* 131, *єксьпирова(н)ю* 142 зв. Деякі фрази надмірно перенасичені запозиченою лексикою, зміст яких годі і зараз зрозуміти: *во(з)ники пошо(ст)ные з шорами, з ко(н)чими два цукги* 46 зв., *касую и уморяю вѣ(ч)нє варую(чи)* ... 100 зв.

Дослідження мови пам'ятки дає уяву про тогочасні соціальні відносини, стосунки між людьми. Так, судові справи затівали зазвичай люди заможні – шляхта. Тому в текстах зафіксовано переважно прізвища шляхтичів. Згадки про посполитий люд трапляються принагідно. Проте писарі послідовно номінаційно намагалися протиставити простолюдина особі знатній, багатій. Стосовно шляхти використовувано : *урожони(и)*, *яснєо(с)вєцони(и)*, *вєлє(б)ны(и)*, *учтивы(и)*, *за(ц)ни(и)*, *людина до(б)ра*, *славє(т)ны(и)*, *шляхє(т)ны(и) па(и)*. Завжди згадка про шляхтича,

дрібного чи великого, супроводжується кваліфікатором *пан*. Крім цього соціального виділення, у справах фіксуються ще такі стани: *селянин, міщанин, князь, ксьондз*. Слово *боярин* вживається із семантикою 'слуга пана': слуги *бояре* и га(и)дуки 15 зв. Представники бідніших верств населення називаються переважно *хлопами, селянами*. Людей *тя(г)лы(х)* и *нєтя(г)лы(х)* продають разом з селом та угіддями. Часто у позвах шляхтичі словесно вивищують свій стан над іншими: *уроженъю моему старожитному не маючи жадное ровности* 50 зв., *не будучи мне ровная* 51, *Маруши, особы якоє(с) легкое, не(з)начное* 51. Чітко провадиться розмежування у номінації бідних/багатих при написанні антропонів. Якщо згадується шляхтич, то він – *Григорє(и), Юрє(и), Василє(и)*, якщо хлоп – *Гри(ц) чи Гри(ц)ко, Васи(л), Ю(р)ко*. Жодного разу не відзначено, щоб позов до суду подавав чоловік, прізвище якого мало антропонімний формант *-ук, -енко* або походило від роду занять: *Бондар, Кушнір, Рибак* тощо. Шляхтичі завжди записані двокомпонентною антропонімною формулою – прізвище та ім'я, дружини ж їхні – чотирикомпонентною – ім'я, вказівка на місце народження, чия дружина і дівоче прізвище: *Анна з Ште(м)бє(р)ку Александровая Ѡ(с)тро(з)кая* 103, *Дорота з О(р)лова Дмитровая Ялове(ц)кая* 131, *Маруша Хрыбтовичо(в)на Андрѣв.я Нємиричовая* 131 зв., *Я(д)викга Сокуро(в)на Ко(н)дратовая Богури(н)ская* 146; рідше трикомпонентною: *Гєлена Яновая Гурове(ц)кая* 151, *Уляна Васи(л)євна Пашькєвича* 149 зв. Трикомпонентні формули стосовно чоловіків у пам'ятці вживані рідко : *Лукоши(н)ски(и) Лє(в) Богушеви(ч)* 120, *Радоми(с)ки(и) Микола(и) Фро(н)цкови(ч)* 89.

Імена, фіксовані в пам'ятці, найрізноманітніші. Переважна більшість із них збереглася в українському антропоніміконі. Однак, чимало трапляється імен, що вийшли з активного вжитку: *Софонъ* 29, *Флориа(и)* 36 зв., *Бонияшь* 48 зв., *Матияш* 49, *Лукганъ* 52, *Балує(р)* 63, *Рафа(л)* 70, *Яку(б)* часто фіксується, *Маруша* 71 зв., *Томашь* 74, *Ужданъ* 74, *Фило(и)* 77, *Кири(к)* 9 зв., *Ми(х)но* 80, *Ра(д)ко* 87, *Ѡ(с)ци(к)* 88, *Єрего* 95, *Былина* 97 зв., *Да(х)но* 99, *Я(ц)ко* 99 зв., *Балтrome(и)* 107 зв., *Ѡна(н)ко* 118, *Ка(с)нр* 121, *Ла(с)ко* 123, *Полонѣя* 130, *Ярош* 131, *И(л)я(ш)* 148, *Ба(р)бара* 150 зв., *Ѡ(л)бри(х)т* 151. Тут, принагідно слід відзначити, що прізвище шляхтичів *Васяновичів-Меленівських* графічно передається *Ва(с)янови(ч)* 7, де писар явно виділяє роздільну вимову. Однак антропонімів на кшталт *Васьян* у цьому селі ніхто не знає, натомість, досьгодні всім меленівцям відоме урочище [*вас'анойс'ке*].

Поліські шляхтичі, згадувані в справах, обіймали на той час

відоме урочище [вас'аноїс'ке].

Поліські шляхтичі, згадувані в справах, обіймали на той час такі посади і мали чини: *воеводи(ч)* 62 зв., *по(д)воеводи(ч)* 84, *во(з)ны(и)*, *старо(с)та*, *по(д)старо(с)ти(и)* – згадується у всіх справах, *штѣстикгато(р)* суду 64, *по(д)комори(и)* 64 зв., *каштелянь* 70, *ро(т)ми(с)тѣ(р)* 70, *памѣ(с)ни(к)* *по(д)старо(с)тва* 73, *ма(р)шало(к)* 89, *мыволо(ч)никъ* 106 зв., *бу(р)ми(с)тр* 122 зв., *лѣ(с)тичи(и)* 134, *по(д)су(д)кова* 150 зв., *лѣ(ч)ник* 150, *во(и)ски(и)* 121, *актор* 72.

У справах зафіксовані цікаві історичні факти. Зокрема, козацьке військо на чолі з полковником Григорієм Пашкевичем у 1611 році, перебуваючи на службі у польського короля, брало участь в інтервенції проти москвинів (37 зв.). Правда, ця згадка супроводжується частими позвами на козаків, які чинили розбої та грабунки майна поліської шляхти: *Ма(к)гьдалѣ(и)ски(и)*, *Кни(и) з козаками иѣ идучи на по(с)лугу: ѣ(з) к(р) м(и) пна нашего млсти до Мо(с)кви... маѣ(т)по(с)ти наши шляхѣ(и)кие наѣжъджали, дома лупили, ша(р)пали и пѣзмиро(и)ныѣ шкоды чинили* 80. Взагалі згадки про козаків у справах переважно негативні. Писарі часто використовують у своїй мові такий штамп: налетіли на маєтність *способо(м) коза(и)ки(и)* 70, тобто грабівницьким, розбійницьким.

Аналіз лінгвальних особливостей пам'ятки засвідчує:

- мова актової книги 1611 року значною мірою відображає живе мовлення поліщуків досліджуваного періоду. Найпоєднованіше ці ознаки проявлялися на фонетичному, словотвірному та морфологічному (словозміна) рівнях мовної системи. Такі ж риси властиві пам'яткам київським та володимирським цього періоду*:

- на початку XVII століття прапедки нинішніх житомирян користувалися характерним для значного східнослов'янського територіально-мовного простору північноукраїнським варіантом літературної мови;

Текст пам'ятки публікується за «Правилами видання пам'яток, писаних українською мовою та церковнослов'янською української редакції» підготовленими В.В.Німчуком (К., 1995). Усі графічні варіанти кирилических літер передані сучасним шрифтом. Збережено **ѣ**, **ѡ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**, **ѣ**. Надрядкові літери внесені в рядок і взяті в круглі дужки. Релікти дієслова **бути** у формах колишнього перфекта у поєднанні з частинами мови пишуться разом. Частина **ся** пишеться відповідно до оригіналу. Розділові знаки проставлені наближено до правил сучасного правопису; у тих випадках, коли тлумачення тексту може бути неоднозначним, розділовий знак не ставиться. Поділ на слова здійснено за сучасними нормами.

В.М.Мойсієнко

*Німчук В.В. Підкоморські книги Правобережної України к. XVI – поч. XVII ст. // Книга Київського підкоморського суду (1584 - 1644). – К., 1991. – С. 36-55; Матвієнко А.М. Передмова // Волинські грамоти XVI ст. – К., 1995. – С. 8-12.

Початокъ року тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цатого м`ца генвара.

1. Оповеда(н)е п`нее Ви(л)жиное на ее м(л). кн`гиню Романовую Ру[жинскую].

1. Оповеда(н)е тое(ж) п`не(и) Ви(л)жиное на п`нюю Богдановую Халаимовую и сознанье возного.

1. Оповеданье тое(ж) п`нее Ви(л)жиное и пи(л)но(ст) на ее мл`с(ти) кн`гиню Романовую Ружиньскую.

2. Оповеданье мещанина и купца Слу(ц)кого на п`а Адама Тишу Быко(въ)ского.

2. Сознанье возного в то(и) же справе с п`номъ Адамомъ Тишею.

3. Положе(н)е по(з)вовъ о(т) его м(л). п`на Стефана Немирича по е(го) м(л). п`на олизара и по и(н)ши(х) особь.

3. Оповеданье п`на Стефана Немирича на п`на Якова Лемеша и ма(л)жонку е(го).

6. Положе(н)е по(з)во(в) по пото(м)ки кн`ж) Романа Ружи(н)ского о(т) ее м(л). кн`жны Корє(ц)коє.

6. Положенє по(з)во(в) по ты(х) же пото(м)ко(в) кн`ж) Ружи(н)ско(го) о(т) ее(и) кн`жны Корє(ц)коє.

6. Положе(н)е по(з)ву по пото(м)ки небо(ж)чика Адама Богуфала о(т) кн`ж) Корє(ц)коє.

6. Пи(л)но(ст) п`на Юзефа Дзе(р)бицкого до о(т)бира(н)я пн`зе(и) о(т) п`на Сєвери(на) Боляно(в)ского.

6. Оповеданье е(и) м(л). кн`жны Корєцкоє на е(и) м(л). кн`гню Ружи(н)скую и со(з)нанє во(з)ного.

7. Оповеда(н)е п`на Якуба Рудзи(н)ского на п`на Крыштофа Кє(в)ли(ча) и со(з)на(н)е во(з)но(го).

7. Положе(н)е позву о(т) п`на Ивана Щєниє(въ)ского по Ждана Щєниє(въ)ского.

7. Положе(н)е по(з)ву о(т) п`на Хомы Щєниє(в)ского по п. Ивана Щєниєвского.

8. Положе(н)е по(з)ву о(т) п`на Фєдора Стрыбыля по п`на Даниєля Стрыбыля.

8. Оповеданье п`на Крыштофа Кєвлича на его м(л). кн`зя Ада(ма) Ружи(н)ско(г)[о].

8. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) п̃ на Ма(р)цина Мѣхо(в)ско(го) по Яна Сви(р)щевско(го).

10. Оповеда(н)е Батоговѣско(го) коне(и) двоє блудныхъ.

13. Оповедание п̃ на Якова Лемеша на нихъ п̃ на Стефана Немирича.

13. Оповеда(н)е п̃ на Якуба Рудзи(н)ско(го) на п̃ на Крыштофа Кевли(ча) и со(з)на(н)е во(з)ного Григо(р)я Пашкевича.

14. Оповеда(н)е его мл̃(с)ти п̃ на Стефана Немирича на козака низового.

14. Репротестаця его м(л). п̃ на Стефана Немири(ча) на п̃ на Яко(ва) Лемеша.

15. Со(з)на(н)е возного в справе п̃ на Стефана Немирича с козаками низовыми.

19. Оповеданье п̃ на Филона Стрыбыля на е(го) мл̃(с)ть п̃ на Го(р)ностая.

20. Положенье по(з)вовъ ѡ(т) п̃ на А(н)дрея Огивевича по п̃ на Васи(л)я Сурина и ма(л)жоньку его и с̃ на и(х).

20. Узеза(н)е во(з)[ного] п̃ на Стани(с)лава Ка(р)пи(н)ско(г)[о] в село Же(р)деле(в) ѡ(т) кн̃жны Ружи(н)ское //

Оповеда(н)е его м(л) п̃ на Самуеля Го(р)ностая на п̃ на Филона Стрыбыля и ма(л)жо(н)ку его мл̃(с)ти.

20. Оповеда(н)е ксе(н)дза Стани(с)лава Кочоро(в)ско(г)[о] на п̃ на Андрея Вели(ц)кого.

20. во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного мешка(н)я п̃ на Васи(л)я Сурина з ма(л)жо(н)кою ѡть п̃ на Андрея Огилевича.

21. Оповеда(н)е его м̃(л). п̃ на А(н)дрея Во(и)ны на ее м(л). кн̃гню Романовую Ружи(н)скую и со(з)на(н)е во(з)ного в то(и) же справе.

23. Положе(н)е по(з)[вов] ѡ(т) мещанъ житоми(р)скихъ по п̃ на Васи(л)я Воронича, писа(ра) зе(м)[ско(го)].

23. Со(з)на(н)е возны(х) в справе е(г)[о] мл. п̃ на Филона Стрыбыля з его м(л) п̃ но(м) Го(р)ностае(м)

23. Со(з)на(н)е возно(г)[о] в справе того(ж) е̃го м(л). с тым же е(г)[о] м(л). п̃ но(м) Го(р)ностае(м).

23. Со(з)на(н)е во(з)[ного] в справе ксе(н)дза Кочоро(в)ско(го) с

п̄но(м) Андрее(м) Вели(ц)кимъ.

23. Положе(н)е позвовъ ѿ(т) его м(л) п̄на Филона Стрыбыля по е(го) м(л). п̄на Го(р)ностая.

23. е(з)дже(н)е во(з)[ного] з листо(м) увящи(м) в справе Стрышко(в)ского до мае(т)но(ст)и его м(л). п̄на Фрыдриха Тишкевича и ма(л)жо(н)ки его м(л).

23. Оповеданъе п̄на Филона Стрыбыля на е(г)[о] м(л). п̄на Самуеля Го(р)ностая.

25. е(з)дженъе во(з)[ного] з листо(м) увящи(м) в справе Саво(с)тияна з жидомъ Зе(л)комъ.

27. Оповеда(н)е п̄на Андрея Ско(т)ницко[го] на п̄на Жули(н)ского.

28. Оповеда(н)е п̄на Але(к)сандра Ми(р)ского на слугу своего.

30. Оповеда(н)е козаковъ низовыхъ на его м(л). п̄на Стефана Немирича.

30. Созна(н)е во(з)ного в справе ты(х) же козако(в) с ты(м) же п̄номъ Немиричомъ.

30. Оповеда(н)е п̄неи Тишковичовое на е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Немирича.

31. Положенъе позвовъ ѿ(т) еѣ(и) мл̄(с)ти п̄не(и) Ви(л)жиное по е(и) м(л) п̄ню Богъдановую Халаимовую.

Конецъ реестру в м̄це ге(нъ)варе.

*1. Оповѣда(н)ѣ п̃нѣѣ Ви(л)жиноѣ
на ѣѣ мл̃(ст) кн̃гню Ружи(н)скую*

Року 1611 м̃ца гѣ(н)вара пѣ(р)вого днѣ.

3 На врьдѣ его к(р)л мл̃(с)ти за(м)ку Житоми(р)скомъ передо
(м)ною, Григо(р)ѣ(мъ) Кочуро(в)скимъ, по(д)старостимъ
житоми(р)скимъ, ставши // ѡчевисто ѣѣ м(л) п̃ни Катѣрина с
Хро(н)стова Крыштофова Ви(л)жиная,

покладала и ѡказовала ли(ст) запи(с) добровс(л)ны(и) ѡ(т) его
мл̃ славное памѣти кн̃зѣ Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского
зошлomu п̃ну Крыштофу Ви(л)дзѣ, ма(л)жо(н)кови ѣѣ мл̃(с)ти, на
суму пн̃зѣ(и) на тисѣчу золоты(х) по(л)скихъ даны(и).

При которо(м) по(к)лада(н)ю и ѡказова(н)ю того листу запи(с)у
ѡповѣдала и (с)вѣ(д)чила сѣ на ѣѣ мл̃(ст) п̃нюю Зофию с Карабчева
кн̃гиню Ружи(н)скую,

и(ж), дѣ(и), ѣѣ мл̃(ст) позоставши по зошлом з сѣго свѣта
славное памѣти его мл̃(сти) кн̃зѣ Рома(на) Наримунтовича
Ружи(н)ского, ма(л)жонка своего, и в добра его мл̃(с)ти вступивши,

будучи ви(н)на во(д)лугъ запи(с)у пререченого при ѡ(т)дава(н)ю
головное су(м)мы шѣсти тисѣчѣ(и) золоты(х) по(л)ски(х) и при
выкопова(н)ю имѣнѣ(и) свои(х) сѣла Га(л)чина и Волицы на
Чо(р)тово(и) Рудѣ, и тую сумму пн̃зѣ(и) тисѣчу золоты(х) по(л)ски(х)
на рокъ и дѣ(н) нынѣшни(и), на день нового лета, свята ры(м)ского, в
року тѣпѣ(р) зачатомъ тисѣча шѣ(ст)со(т) ѡдина(д)ца томъ припалого
ѡ(т)дати и заплати(ти) мнѣ по зошломъ ма(л)жо(н)ку моемъ п̃ну
Кры(ш)тофу Ви(л)дзѣ по(д) варунками в то(м) записѣ менованы(ми),
яко ѡ то(мъ) то(т) запи(с) менованы(и) в собе ширѣ(и) ѡбмовляѣ(т).

Тѣды чинѣчи пи(л)но(ст) и будучи готова до ѡ(т)бира(н)я тоѣ
сумы пн̃зѣ(и) тисѣчи золотыхпо(л)скихъ то(т) на врьдѣ гдр(с)комъ в
замку его к(р)л. мл̃(с)ти житоми(р)скомъ чекаламъ дня нинѣшнего,
нового лета, свята ри(м)ского, в року вышъменованомъ припалого,
споранку от до смѣ(р)шку.

Алѣ и(ж) ѣѣ мл̃(ст) кн̃гня Ружинская ани сама черѣ(з) сѣбѣ,
ани черѣ(з) умоцованого с(в)оего ту(т) на врьдѣ г(с)дрско(м) в за(м)ку

Житоми(р)скомъ тоє су(м)мы не ѡ(т)дала и не заплатила и тому записовѣ досы(т) не учинила, яко ѡтомъ шире(и) то(т) запи(с) в себе маеть.

И просила еє мл̃(с)ть п̃ни Вилжиная, аби тоє поведанье и пи(л)но(ст) еє мл̃(с)ти до кни(г) врьдовы(х) замку г̃(с)дрского житомирского принято и записано было. Штомъ принявши, записати казалъ, есть записано. //

3 зв.

2. Ѡповеда(н) е то еє(ж) п̃не(и) Ви(л)жиноє на п̃нюю Халаимовую и соз/нанъє/ возного

Року 1611 м̃ца генвара п̃е(р)вого днѧ.

На врьде г̃(с)дрскомъ замку Житоми(р)ского передо мною, Григо(р)емъ Кочуро(в)скимъ по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ, ѡповедала и ѡбтѣжливе жаловала еє мл̃ст п̃ни Катерина Крыштофова Вилжиная на еє мило(ст) п̃ню Г̃е(л)жбету с Потока Богдановую Халаимовую ѡ то,

и(ж) року тепер прошлого, тисеча ше(ст)со(т) десятого, м̃ца декаб(ра), два(д)цат сѣмого днѧ, еє мл̃(ст) п̃ни Богдановая Халаимовая, ро(с)казавши уряднику своему городе(ц)кому Стани(с)лаву Круко(в)скому и(з) иными слугами своими, так з мещаны городе(дс)кими наеха(ти) на кгру(нт) и на сеножати вла(с)ныє еє мл̃(с)ти п̃не(и) Ви(л)жиноє га(л)чински(є).

Которыи то урядникъ еє мл̃(ст) п̃не(и) Халаимовое, зобравши ко(л)косо(т) воевъ з ме(с)течка еє мл̃(ст)и Горо(д)ка, наехавши мощно кгва(л)то(мъ) на кгрунтъ и сеножати вла(с)ныє галчиньские сена еє мл(сти) п̃не(и) Ви(л)жиноє работы еє(и) мл(ст) власное, яко те(ж) и по(д)даны(хъ) еє мл̃(ти) га(л)чин(с)кихъ побрали и пограбили, меновите:

стырту сена самое п̃не(и) Ви(л)жиноє, в которо(и) было пу(л)тараستا воевъ, а у Че(рм)няка, по(д)даного є(и) мл̃(с)ти, га(л)чинскую та(к)же стырту сена, в которо(и) было ѡ(с)мьдеса(т) воевъ сена; у Евтуха сты(р)ту, в которо(и) было сто воевъ сена; у Скаженника сты(р)ту, в которо(и) было пятдеся(т) во(з) сена; у Кузмы

сты(р)ту, в которо(и) было сто три(д)цать воз` сена; у Антона
Оле(к)сеняти сти(р)ту, в которо(и) было сто воз сена; у Семена
сты(р)ту, в которо(и) было се(м)дес(т) возъ сена.

4 Которые то сена еє мл̃(ст) п̃не Ви(л)жиное и по(д)данных еє
мл̃(ст) га(л)чински(хъ) менованыє мещанє городе(ц)киє из
ур(д)никомъ еє мл̃(сти) п̃неє Халаимовое городе(ц)кимъ вз(в)вши
и пограби(в)ши до Горо(д)ка, має(т)ности еє мл̃(с)ти п̃не(и)
Халаимовое, ω(т)вє(з)ли и ω(т)провадили и на пожитокъ еє мл̃(ст)
самое обе(р)нули ку велико(и) кривде и шкоде та(к) є(й) мл̃(с)ти
самое п̃не(и) Вилжиное(и), а(к)о // яко и по(д)данных еє мл̃(ст),
менованы(х) га(л)чи(н)скихъ.

О которые кривды и ω шкоды еє мл̃(ст) п̃ни Ви(л)жиная зъ
єю мл̃(ст)ю п̃нею Халаимовою хотєчи росправу правную мети,
ωфєруючи се.

Яко(ж) и возны(и), шл(а)хє(т)ны(и) Павє(л)ъ Горовски(и), ту(т)
же на вр(а)дє передо мною, Григо(ри)ємъ Кочуро(в)скимъ,
по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), созна(л),

и(ж) за ωбвожєньємъ ω(т) урядника еє мл̃(ст) п̃неє Ви(л)жиное
Га(л)чи(н)ского видело(м) про(д) мє(ст)ца и знаки свежие, где
сты(р)ты сѣ(н)ные были и (с)лєды на снегу, куды попродажено сена,
которыми слєды шоль єсми, аж(ъ) до Горо(д)ка має(т)ности еє
мл̃(с)ти п̃не Халаимовое,

штомъ там же ур(а)дниковѣ еє мл̃(с)ти п̃неє Халаимовое
городе(ц)кому п̃ну Станиславу Круко(в)скому тоє все ωповедаломъ.
И просила еє мл̃(ст) Ви(л)жиная, абы тая протєстацья еє мл̃(ст),
та(к) тє(ж) и со(з)на(н)є возного, при то(и) протєстацьи учинєное,
до кни(г) уря(д)у г̃(с)дрского Житомирского принято. Што я
прынявши записати казалъ, и єсть записано.

3. *Оповєда(н) єи пи(л)но(ст) п̃не(и) Ви(л)жиное на є(и) мл̃(ст) кн̃гыню Ружинскую*

Року 1611 м̃ца гє(н)ва(ря), пє(р)вого дня.

На вр(а)дє єго к(р)л мл̃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо

(м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постановиши (с) ѿчеви(с)то еѣ мл̃(ст) п̃ни Катѣрина с Хро(н)стова Крыштофова. Ви(л)жина, маючи при собе возного енера(л)ного, шл(я)хе(т)ного Павла Боро(в)ского, покладала и ѿказовала записовъ два ѿ(т) и(х) мл̃(с)тѣ(и) сла(в)ное(и) памѣти кн̃зя Романа Нарымунтовича Ружинского и ма(л)жо(н)ки его мл̃(ст), по немъ теперъ позосталое, еѣ мл̃(с)ти п̃неи Зофѣи с Карабчева Ружи(н)ское зошлему п̃ну Крыштофу Ви(л)дзѣ, ма(л)жонкови еѣ мл̃(с)ти, и е(и) мл̃(с)ти само(и) п̃не(и) Ви(л)жино(и) спо(л)не даныхъ.

Ѡдинъ головны(и) на суму полшосты тысячѣ(и) золотыхъ полскихъ и на заставу в то(и) сумѣ имене(и) свои(хъ), села Га(л)чина и Волице на Чо(р)тово(и) Рудѣ въ воєво(д)стве Киевско(мъ) лежачи(х), а други(и) - припи(с)ковы(и), на полчетве(р)ти ста золотыхъ полски(х) // по(л)ски(х), до тоѣ(ж) су(м)мы головное 4 зв. знесены, яко ѿ томъ ширѣ(и) в собе тыѣ записы маю(т).

При которомъ поклада(н)ю и ѿказова(н)ю записовъ своихъ ѿповедала и ѿ(с)вѣ(д)чила се на еѣ мл̃(ст) п̃нею Зофѣю с Карабчева кн̃гиню Ружи(н)скую,

и(ж), дѣ(и), еѣ мл̃(ст), позоставши по зо(шъ)лом з сѣго свѣта славное памѣти его мл̃(с)ти кн̃зя Рома(на) Нарымунтовича Ружи(н)ского, ма(л)жонка своего, будучи ви(н)на водлугъ менованыхъ записовъ свои(хъ) су(м)му менованую, та(к) головную, яко и припи(с)ковую, въ ѿ(д)но знесши ше(ст) тисѣчѣ(и) золоты(х) по(л)скихъ без по(л)тораста золоты(хъ) по(л)скихъ, мнѣ и пото(м)комъ мои(м) по небо(ж)чику, звышь менованости свѣ преречоные выкупити на дѣ(нь) ти рокъ нынешнии нового лета свята ры(м)ского в року теперъ зачатомъ, тисѣча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатомъ, припалого по(д) вару(н)ками, в ты(х) же записахъ ѿписаными.

Тѣды я, чинѣчи пи(л)но(ст) и будучи готова до ѿ(т)бира(н)я тоѣ(и) су(м)мы пн̃зе(и), ту(т) на врядѣг̃(с)дрскомъ житоми(р)скомъ, маючи при собе возного енера(л)ного, шляхе(т)ного Павла Боровского, чекала(м) днѣ нынешнего, то е(ст) ново(го) лета, свѣта ри(м)ского, в року звышь менованомъ припалого, споранку а(ж) до

смє(р)ку.

Алє и(ж) єє мл̃(с) кн̃гини Ружи(н)ская ани сама черє(з) сєбє, ани черє(з) умоцованого своєго тут на врдє г(с)дрско(м) житом(р)ском̃ тоє(и) су(м)мы нє ω(т)дала и нє заплатила, имєнє(и) свои(х) прєрєчоны(х) вєд̃луг̃ записов̃ свои(х) нє выкупила, ани ωным̃ досы(т) нє учинила, яко ω том̃ всем̃ в ты(х) запи(с)є(х) ширє(и) є(ст) ωписано.

Яко(ж) тут (жє), стоячи ωчєви(с)то пєрєдо (м)ною на врдє, прєрєчони(и) возны(и), шляхє(т)ны(и) Павє(л) Боровски(и), ку записа(н)ю до кни(г̃) со(з)нал̃ в тыє слова.

Иж̃, дє(и), я бы(л) є(с)ми на потребє и справє єє мл(с)ти п̃нєє Катєрины с Хро(н)стова Крыштофовое Ви(л)жиное на врдє в замку єго к(р)л мл̃(с)ти Житом(р)ском̃ на року и дню нинєшнє(м), нового лєта, св̃та ры(м)ского, в року тепє(р) зачатом̃, тисєча шє(ст)со(т) ωдинад̃цато(м) припалого, при пи(л)ности єє мл̃(с)ти п̃нє(и) Крыштофовое Ви(л)жиное для ω(т)бира(н)я // для ω(т)бира(н)я су(м)мы пн̃зє(и) шєсти тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) бєз пултораста золоты(х) полских̃ у єє мл̃(с)ти п̃нєє Зофиє(и) с Карабчєва кн̃гини Ружи(н)ское.

Которого ω(т)дан̃я су(м)мы пен̃зє(и) єє мл̃(с) п̃ни Ви(л)жиная, почавши спора(н)ку черєз увє(сь) дє(н̃) аж̃ до смє(р)ку чєкала, ни(ж)ли єє мл̃(ст) кн̃гиня Ружи(н)ская ани сама черє(з) жа(д)ного умоцованого своєго ω нєω(т)да(н)ю тоє су(м)мы помєнєное и нєста(н)ю своєм̃ жад̃ное вєдомости нє дала и тоє су(м)мы п̃нзє(и) нє заплатила, ω чом̃ ширє(и) протєстацѝє єє мл̃(с)ти п̃нєє Ви(л)жиное в собє обмовляє(т), при которо(и) єсьми бы(л) ωчєви(с)то и того добрє вєдом̃.

И просила єє мл̃(ст) п̃ни Крыштофова я Ви(л)жиная, абы тоє ωповєда(н)є и пилно(ст) єє мл̃(с)ти тє(ж) и ωчєви(с)тоє во(з)ного сознан̃є, при том̃ ωповєда(н)ю учинєное, до кни(г̃) врдєвых замку г̃(с)дрского Житом(р)ского прѝнято и записано было. Што(м) прѝнявши, записати казал̃, и єсть записано.

4. Ѡповеда(н) е мещанина и ку(п)ца слу(ц)кого на п̀на Адама Тишу Быковского

Року 1611 м̀ца гѣ(н)варя второ(го) днѧ.

На вряде его к(р)л мл̀(с)ти замку Житомирского передо мною, Григо(р)емъ Кочуровски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши ся ѡчеви(с)то славе(т)ны(и) Наумъ Иванович(ч), мещани(н) и купецъ слущки(и), жалова(л), и ѡповеда(л), и протестова(л) се на его мл̀(ст) п̀на Адама Тишу Быко(в)ского в то(т) способъ,

и(ж), дѣ(и), року тепѣ(р) прошлого, тысяча ше(ст)со(т) десятого, м̀(с)ца декабра, два(д)ца(т) девятого днѧ, еде(чу), дѣ(и), мнѣ с Подоля, з ярмарко(в), яко чл̀вкъ купе(ц)ки(и), графило ми(с), дѣ(и), ехати пре(з) маѣ(т)но(ст) его п̀на Адама Тиши-Быковского мѣ(с)течко Ходо(р)ковъ.

Кгдымъ, дѣ(и), ста(л) господою у по(д)даного его м̀ло(с)ти Ходо(р)ковского, та(м) же его м̀л(с)ти не дбаючи ничего на право по(с)политое, наславши слу(г) и по(д)данныхъ своихъ на го(с)поду мою, которым его мл̀(ст) самъ имена и назвиска лепѣ(и) ве(д)аѣ(т) и их въ ѡсобы знаѣ(т), а при них ниякого(с) Быко(в)ского.

Там же припа(д)ши до господы моеѣ, не маючи до мене жа(д)ное потребности и росказавши ѡнымъ слуга(м) своимъ, абы мене в то(и) госпде арештовали и маѣтно(ст) мою, // которую(м) на то(т) ча(с) при собе мѣ(л), каза(л) побра(т) и до двора своего ѡ(т)проводи(т).

Тоѣ(ст) меновите взяли и кгвал)том пограбили скры(н)ку мою з гро(ш)мы, в которо(и) было триста копъ гроше(и) личбы лито(в)ское, саѡьяновъ ту(р)скихъ триста, купленые по чотыри золоты(х) по(л)ски(х); са(п)ьянов три(д)ца(т) ша(р)горо(д)ское роботы, ка(ж)ды(и) по по(л)то(р)а золотого; ску(р) барани(х) чотыриста, купленые по по(л)золотого; белиц две тисечи, купленая тисеча по пя(т)деся(т) золоты(х) по(л)скихъ; коцовъ цви(т)кованы(х) пя(т)деся(т), куплены(и) ка(ж)ды(и) по чоты(р)и золо(т)ы(х) по(л)ски(х); мухаяру ту(р)ского штучо(к) два(д)ца(т), купленая ка(ж)дая по семи золоты(х) по(л)ски(х); фа(л)ендышу б(р)унатного

5 зв.

два(д)ца(т) локоть, ка(ж)ды(и) локо(т) куплены(и) по три золоты(х) по(л)ски(х); жупань б(р)уна(т)ны(и) и(з) серебряными кгузиками, которы(и) коштова(л) ѿ(с)мь копъ гроше(и) лито(в)ски(х); копеня(к) фале(н)дышовы(и) б(р)унатны(и) с по(д)шивкою, которы(и) коштова(л) ѿ(с)мь копъ гроше(и) ли(тов)ски(х); шлы(к) лиси(и), крыты(и) фалендышо(м) б(р)унатны(м), которы(и) коштова(л) пя(т) золоты(х) по(л)ски(х); убрание(и) двое, ѿ(д)но фале(н)дышовое, а другое лу(н)ское, которые коштова(ли) по(л)ѿ(с)ма золотого; кошу(л) мужицки(х) десе(т), коштовали по золотому; хустокъ двана(д)ца(т), ше(ст) коштовали по золотому, а ше(ст) по ползолото(г)[о]; пулгаковъ два и(з) лядовницами, которые коштовали петна(д)ца(т) золоты(х) по(л)скихъ; сага(и)дакъ, которы(и) коштова(л) чотыри золоты(х) по(л)ски(х), рыбы визины, которая коштовала пѣ(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х); ѿсетро(в) чтыри, которые коштовали по (т)ри золоты(х) по(л)ски(х); щука великая, которая коштова(ла) по(л)золото(г)[о]; шале(и) двое з кгвихтами, которые коштовали по два злоты(х) по(л)скихъ; заечи(н) сто, которые коштовали пя(т) злоты(х) по(л)ски(х); смушко(в) пя(т)деся(т), которые коштовали копу гроше(и) лито(в)ски(х); масла горшко(въ) два, которое коштова(ло) злоты(х) два; лою полкаменя, гроше(и) двадъца(т); зелѣза конские, трое гевар, кош(т)овало пя(т) злоты(х) по(л)ски(х); вы(р)ванъты, обручи, рыхвы, све(р)дла, долота, по(д)ковы ко(н)ские, сво(р)ни тоѣ, все коштовало золо(т)/ых/ два по(л)ских; шкатула // шкатула великая, ѿкована, з ла(н)цухо(м) и (з) за(м)комъ, которая коштовала золоты(х) чотыри по(л)ски(х); санѣ(и) трое, на которы(х) возо(въ) три с подосками и с кошмами, што все коштовало золоты(х) ѿ(с)мь; шну(р) три покрыва(л)ны(х), которые коштовали пя(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х); конѣ(и) три: два купленые по три(д)цати золоты(х), а трети(и) купле(н) за два(д)ца(т) золоты(х) по(л)скихъ, хомутовъ три, купленые по два золоты(х) по(л)скихъ, у(з)дъ три, купленые по по(л)золотого, которое то кгва(л)товное побра(н)ѣ та кгроши, яко и инъшие рѣчи выше(и) менованые, за на(с)ла(н)ѣмъ п̃на Адама Тиши-

Быковского, на три тисечи золоты(х) по(л)ски(х) тоє все побравши и до (д)вора его мл̃(с)ти ѿ(т)провадили.

Што его мл̃(с)ти ѿ(т) нихъ взявши, на пожитокъ сво(и) ѿбє(р)ну(л), ѿ што все ѿфєруючи(с) помєнены(и) Нау(м) Иванови(ч), мещани(н) слу(ц)ки(и), зъ его м̃ло(с)тю п̃номъ Тишею право(м) чини(т) проси(л) мене уряду ѿ прида(н)є во(з)ного на ѿ(с)вє(д)чє(н)є того кгва(л)товного побранья.

Я ему прида(л) возного єнера(л)ного шляхе(т)ного Ивана Ми(н)ковского, а тоє ѿповєда(н)є и ѿ(с)вє(д)чє(н)є его до кни(г) записати казалъ, и єсть записано.

5. Созна(н) є возного в то(и) жє справє с п̃но(мъ) Тишею Адамо(мъ)

Року 1611 м̃ца гє(н)ва(р)явторо(г)о дня

На врьдє его к(р)л мл̃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровскимъ, по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, пос(т)анови(в)ши (с) ѿчєвисто возны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ского шляхєтны(и) Иванъ Ми(н)ковски(и) ку записа(н)ю до кни(г) созна(л) и того созна(н)я своєго кви(т), по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ми(н)ко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, сознаваю то на сє(м) квите моемъ ку записа(н)ю кни(г), и(ж) року тепє(р) прошлого тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м̃ца дєкабра, три(д)ца(т) пє(р)вого дня, будучи я приданымъ ѿ(т) уряду за(м)ку Житоми(р)ского на справу и потребу славе(т)ного Наума Ивановича, мещанина и купца слу(ц)кого.

Которы(и) то мещани(н) слу(ц)ки(и) мноу вознымъ свє(д)чи(л) и оповєда(л),

и(ж), дє(и), року тепєрєшнего, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м̃ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дня, кгдымъ, дє(и), єха(л) зъ ярма(р)ковъ, с Подо(л)я // с Подо(л)я, и єдучи, дє(и), мне черє(з) маєтно(ст) его мл̃(ст) п̃на Адама Тиши-Быковского мє(с)тєчко Ходо(р)ковъ, та(м) жє стоячи мне господою у по(д)даного его мл̃(с)ти

6 зв.

ходо(р)ковского, то па(к) его мл̃(ст) п̃нь Тиша-Быковски(и), на(с)лавши слугъ и по(д)даны(х) тамошни(х), и при нихъ некого(с) Быко(в)ского, припа(д)ши до господы мое(и), мае(т)но(ст) мою вла(с)ную, такъ гроши, шаты и и(н)шиє рєчи купе(ц)кие ро(с)казавши его мл̃(ст) побра(т) и кгва(л)товне пограби(т),

яко(ж), де(и), они тоє все ѿ(т) мене побравши, кгва(л)товне пограбивши, до двора п̃на своего и ѿному на пожито(к) привлащаючи ѿ(т)везли и ѿ(т)провадили, то є(ст) меновите: взяли и пограбили з грошми скры(н)ку, в которо(и), де(и), бы(л)о три(с)та копъ гроше(и) лито(в)скихъ; сафьяновъ турскихъ три(с)та, купленые по чотыры золоты(х); сапьяновъ три(д)ца(т) ша(р)горо(д)ское роботы, купленые по полтора золотого; ску(р) баранихъ чтыри(с)та, купленые по по(л)золотого; били(ц) две тисєчи, купленые за (с)то золотыхъ; коцовъ цветны(х) пє(т)дєся(т), купленые ка(ж)ды(и) по чотыры золоты(х) по(л)ски(х); мухаяру ту(р)ского штучокъ два(д)ца(т), купленая ка(ж)дая по сєми золоты(х) по(л)скихъ; фалєньдышу б(р)унатного два(д)ца(т) локоть, которое коштовало по три золотых по(л)ски(х); жупанъ б(р)унатны(и) фалєньдышовы(и) и [з] (с)рєбрєными кгзиками, которы(и) коштова(л) ѿ(с)мъ копъ г(р)[о]ше(и) лито(в)ски(х); копєнякъ фалє(н)дышовы(и) б(р)унатны(и), которы(и) коштова(л) ѿ(с)мъ копъ г(р)[о]ше(и) литовски(х); шлыкъ лиси(и) крыты(и) фалєньдышо(м) б(р)унатны(м), которы(и) кошътова(л) пя(т) золоты(х) по(л)скихъ; убра(н)є(и) двое, одно фалє(н)дышовое, ардубєля(ц)ское и иншихъ рєчє(и) немало, што є(ст) на протє(с)тацы[и], его все є(ст) меновите описано.

Которое то кгва(л)товное // побранъє мєни(л) собе бы(т) ѿ(т) пана Адама Тишу Быко(в)ского у має(т)ности его его (!) мл(с)ти сталоє, которые всѣ шкоды шацовал, и мєни(л) бы(т) на три тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), ѿ што все мною вознымъ све(д)чи(л).

А такъ я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) ѿ(т) поменєного Наума Ивановича, мещанина и купца слу(ц)кого, то все на сє(м) квите мое(м) списавши, с печатю моею ку записованью до кни(г) подаю. Писанъ у Житомеру, которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)нанъє возного при квите его учинєное до книгъ врьдовы(х) г(с)дрьского замку Житоми(р)ского є(ст) записано.

7

**6. Положе(н)е по(з)во(въ) ѿ(т) п̃на Стефана
Нѣмирича по п̃на Адама Ѡлизара и по и(н)ши(х)
ѿсо(б).**

Року тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого м̃ца
ге(н)вара третє(го) днѧ.

На врьде его к(р)л мл̃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо
(м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старости(м)
житоми(р)скимъ, постановивши(с) ѿчевисто во(з)ны(и) енера(л)
воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Ада(мъ) Пє(т)ровски(и), ку
записа(н)ю до (к)нигъ со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) подъ
печа(т)ю и (с) подъписо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы,
пода(л).

Я, Ада(мъ) Пє(т)ровски(и), во(з)ны(и) енера(л) зе(м)ли
Кие(в)ское, сознаваю симъ моимъ созна(н)ємъ-реляцыєю, и(ж)
положи(л) єсми позвы зе(м)скиє кие(в)скиє в ме(с)тєчку Топорища(х)
и у дво(р)ныє ворота уткнувши, мещано(мъ) ѿповедал року тепєрь
прошлого, тисеча ше(ст)со(т) десятого м̃ца ноябра пє(р)шого дня,
писаные по его мл̃(ст) п̃на Адама Ѡлиза(ра) Волчковича в жалобе
его мл̃(с)ти п̃на Стефана Нѣмирича.

Оди(н) позовъ ѿ выби(т)є з кгрунто(в) ше(р)шневски(х) и з нивь
на врочищу Укорищу и ѿ побудова(н)є ру(д)ни и ѿ шкоды з ѿты(м)
сталые, други(и) позо(в) - ѿ посягнє(н)є кгру(н)товъ та(к)же
ше(р)шневски(х) и ѿ посаже(н)ье на нем слободы се(л)ца и ѿ шкоды,
за ты(мъ) идучие, трети(и) - ѿ забра(н)є кгрунто(в) че(р)нехо(в)ски(х)
до Топорищъ, принятыхъ, засеяныхъ, и ѿ почи(н)є упо(р)ное концовъ
през позваного ку шкоде повода выше(и) помененого, че(т)ве(р)ты(и)
- ѿ заливо(к) сеножатє(и) андрєє(в)ски(х) и ѿ шкоды, за тымъ идучие,
ѿ чомъ все(м) ширє(и) и достаточнє(и) в ты(х) же позва(х) по
позвиного вынесєныхъ выражено и ѿписано,

за которыми то позвы зложи(л) єсми рокъ на рока(х) зе(м)скихъ

киє(в)ски(х) трикро(л)скихъ в року теперешни(м), тисєча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатомъ, у Києвє припадаючих, передъ судо(м) зє(м)ски(м) Киє(в)[ским].

Ўбою(м) сторонамъ того (ж) року тисєча ше(ст)со(т) десятого, мѣца ноябра, че(т)вє(р)того дня, положиє(м) позвы зє(м)скиє киє(в)скиє во (и)мє(н)ю Мєленєхъ, писаные по Сємена Васи(л)євича, Ку(з)мы Стрєтєвича, Миха(и)ла Ва(с)яновича, Ма(т)фєя Филоновича и и(н)ши(х) мєленєвскихъ уча(ст)никовъ, и (в) дворе ка(ж)дого положилъ, и самы(мъ) имъ, и чєлядю и(х) ѿповєдаломъ ѿ заби(т)є ѿ(д)ного и поранє(н)є по(д)данныхъ его м[ило](с)ти пѣна Стєфана Нємирича, в по(з)вєхъ мєнованы(х), и ѿ грабєжи починєныє, ѿ чомъ ширє(и) в позвє(х) є(ст) описано.

7 зв. А то в жалобє того (ж) его млѣ(с)ти пѣна Стєфана Нємирича, за которыми позвы зложи(л) є(с)ми ро(к) нароки зє(м)скиє Києвскиє вышє(и) мєнованые три кро(л)скиє в року теперешни(м), тисєча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м) припадаючие, которє то ѿчєвистое со(з)на(н)є возного помєненого и то(т) квить его // его до (к)нигъ за(м)ку гѣ(с)дрского Житоми(р)ского принято и вписано є(ст).

7. Ѡповєда(н)є пѣна Стєфана Нємирича на пѣна Якова Лємєша.

Року 1611 мѣца гєнвара третєго дня.

Писа(л) и присыла(л) до уря(д)у его к(р)л млѣ(с)ти замку Житоми(р)ского, до мєнє, Григо(р)я Кочуровского, по(д)старостєго житоми(р)ского, его м(л) пѣнъ Стєфа(н) Нємири(ч), ѿповєдаючи на пѣна Якова Лємєша и ма(л)жо(н)ку его ѿ то, и(ж) дошла мєнє вєдомо(ст),

якобы помєшєны(и) пѣнъ Лємєшь з ма(л)жо(н)кою своєю Пала(г)єю Ходыча(н)кою Криницкого року тисє(ча) ше(ст)со(т) десятого мѣца дека(б)ра, пє(р)вого дня, вне(с)ли на мєнє протєстацью до кни(г) житоми(р)скихъ ѿ то, иж якобыимъ я, зневаживши право посполитое року помєненого прошлого тисєча ше(ст)со(т) десятого,

мѣца ноября, два(д)ца(т) осмого дня, вночи нео(т)поведне с пѣномъ Петро(м) Ви(л)го(р)скимъ и зы(н)шими якобы помо(ч)никами своими, наехавши кгва(л)томъ якобы на до(м) его в Бежеве, вломивши(с) в домъ его, до оконъ светличны(х) якобы припа(д)ши, окрик якобы учинивши, с по(л)гаковъ стреля(л), шаблями окна поруба(л) и, самы(х) и(х) добывши, плазоваль бы(л), и самую пѣню Лемешовую якобы ранилъ, и то якобы учинивши, назадъ до дому своего, до Чє(р)нехова, ехалемъ, яко ѿ то(мъ) и(х) мнимая и потва(р)ная протєстацыя ширє(и) в себе докладає(т).

В которо(м) то учи(н)ку потварномъ и фа(л)шивомъ ничего не будучи виненъ, о(т)каза(т) хотєчи, жємъ на онъ ча(с) анимъ в дому моемъ в Чє(р)нехове бы(л), але на Поле(с)ю и в маєтности моє(и) Припо(р)ско(и), и та(м) по(д) оныє часы былємъ, ѿ чомъ ведомо(ст) лю(д)ская да Б(о)гъ высвя(д)чи мене.

А почуваючи(с) в то(и) неви(н)ности моє(и), сєє ѿповеда(н)є и рєпротєстацыю напротивко пѣну Лемешови и ма(л)жонце его до в/ашєи/ мѣ(с)ти доношу, хотєчи ѿ то(т) фалшъ и потваръ часу своего в суде належномъ пра(в)не чинити, и на сє(с) ча(с) прошє, абы тоє ѿповеданъє моє до (к)ни(г) врьдовы(х) принято и записано было. Што єст записано.

8. Положє(н) єпо(з)во(в) по пото(мъ)ки кнѣж Ружи(н)ско(г) [о] ѿ(т) кнѣ(ж) Корє(ц)коє

Року 1611 мѣца гє(н)вара 6 днѧ.

8

На врьде его к(р)л млѣти замку Житоми(р)ского передо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), подъстаростимъ житоми(р)скимъ, постановивши (с) ѿчевисто возны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) // шляхе(т)ны(и) Тара(с) Опарипє(с)ки(и), ку записа(н)ю до (к)ни(г) созна(л) и того созна(н)я своего кви(т) с по(д)писомъ руки своє(и) писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Тара(с) Опарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

воево(д)ства Кие(в)ского, сознаваю ты(мъ) моимъ квитомъ, и(ж) в року тисеча ше(ст)со(т) десятомъ, мѣца ноябра, десятого дня, положилемъ позвов албо припо(з)зовъ кгро(д)скихъ кие(в)ски(х) два у во (и)ме(н)ю в за(м)ку в Палочи, у светлицы на столе, в маетности небо(ж)чика кнѣзя Романа Наримунтовича Ружи(н)ского або позосталы(х) пото(м)ковъ его вла(с)ныхъ, по которы(х) тые позвы сут писаные, а меновите: по пѣню Га(н)ну, ма(л)жо(н)ку некгды зошлого см(є)ртю з свѣта небо(ж)чи(ка) Стани(с)лава Надари(н)ского, по пѣню Ядвику, ма(л)жо(н)ку некгды небо(ж)чика пѣна Петра Сви(р)ского, а по пѣню Гелену, ма(л)жо(н)ку урожного пѣна Яна Угрове(ц)кого, кн(я)жат Ружи(н)скихъ в жалобе ве(л)мо(ж)ное пѣне(и) Анны Хо(д)кевичовны кн[я]жны Корє(ц)кое яко повода, и ве(л)мо(ж)ного кнѣжати Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жо(н)ка и опекуна є(и) млѣ(с)ти на(и)вышого.

Ўди(н) позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я напруго и(х) выведе(н)я шкрутениу(м) ѿ(т) того повода, а други(и)

головно(и) рєчи, а то в справе, и(ж) зачатое ѿ кква(л)товное наєха(н)є и на(с)ла(н)є на маетно(ст) кн(я)жны Корє(ц)кое на местє(ч)ко и замочокъ Черемушку певного часу и ѿ(с)пале(н)є и ѿ злупе(н)є маетно(ст)[и] и ѿ позабияне на сме(р)ть многи(х) людє(и), а то чере(з) небо(ж)чика кн(я)зя Рома(на) Нариму(н)тови(ча) Ружи(н)ского, про(д)ка ты(х) пото(мъ)ковъ, и его помочнико(въ) выконаного, ѿ которы(и) нає(з)дѣ и такову(ю) кривду тымъ ѿсобамъ яко потомкомъ, ѿ(т)живляючи тую справу по см(є)рти небо(ж)чика кн(я)зя Романа Ружи(н)ского вина є(ст), дана чере(з) тые позвы, на которы(х) тая вся жалоба и рє(ч) вся ширє(и) по ста(т)ку є(ст) описана того(ж) року и дня вышѣ ѿписаного, тисеча ше(ст)со(т) десятого, мѣца ноєбра десятого дня.

Я, прєрєчоны(и) возны(и), того(ж) ча(с)у заразомъ в то(м) же за(м)ку Паволоцко(мъ) и в то(и) же светлицы положилемъ позво(в) або припозвовъ кгро(д)ски(х) Кие(в)[ских] в жалобе є(и) млѣ(с)ти пѣне Анны Ходкевичовны, кн(я)жны Корєцкое, яко повода, а ве(л)мо(ж)ного кнѣжати Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жонка и опекуна є(и) млѣ(с)ти на(и)вышого, писаные по пѣню Зофию с Карабчєва кнѣгиню Ружи(н)скую, ма(л)жо(н)ку небо(ж)чика не(к)гды кнѣзя Романа Наримунтови(ча) Ружи(н)ского: оди(н) позовъ або припозовъ до прислуха(н)я на

проти(в)ко ε(и) ω(т) того повода выведе(н)я // выведе(н)я шкрутениумъ, а други(и) ω головную рѣ(чь), а то яко при(н)цыпа(л)це ω кгва(л)товное наеха(н)ε чере(з) ε(и) изы(н)шими помочниками пѣ(в)ного ча(с)у на маѣтно(ст) кн̄жат Корѣ(ц)кихъ, на ме(с)течко и замочо(к) Черемошк(у), ω спале(н)ε ωгне(м) и злупе(н)ε маѣ(т)ности, ω позабиа(н)ε на сме(р)ть по замо(р)дова(н)ε ро(з)ны(х) люде(и) ωсобъ того (ж) року тисѣ(ча) ше(ст)со(т) десятого, м̄ца ноября, десятого дн̄а.

Я, продрѣчоны(и) возны(и), положило(мъ) позвовъ або припо(з)во(в) кгро(д)ски(х) Кие(в)[ских] чотыри во (и)ме(н)ю, в замочку у Ружинѣ, у (с)вѣ(т)лицы, в маѣ(т)ности або де(р)жавѣ п̄на Крыштофа Кѣвлича, писаныѣ по его самого и ма(л)жо(н)ку его п̄ню Га(н)ну Коморо(в)ского в жалобѣ ве(л)мо(ж)ное п̄не(и) А(н)ны Ходкѣвичовни кн̄ны Корѣцкое повода а ве(л)можного кн̄жати Якима Корѣцкого, яко ма(л)жонка и ωпекуна ε(и) мло(с)ти на(и)вышого.

А то по само(г)[о] п̄на Крыштофа Кѣвля(ча): оди(н) позовъ або припозовъ до прислуха(н)я проти(в)ко ему выведе(н)я ω(т) повода шкрутениум(м), а други(и) в головно(и) рѣчи упоменено(и), ма(л)жо(н)це его таких (жѣ) по(з)вовъ два, яко спо(л)нымъ при(н)ципаломъ в справѣ ω кгва(л)товное наеха(н)ε чере(з) и(х) часу пѣ(в)ного на маѣтно(ст) поводовую, на местечко и замочо(к) Черемошку ω спале(н)ε ωгне(м) ε(и) и ω злупе(н)ε маѣ(т)ности, ω позабиа(н)ε и на (с)ме(р)ть по замо(р)дова(н)ε ро(з)ны(х) люде(и) ωсобы, которыми по(з)вами або припозвами тыѣ ωсобы, вышь менованыѣ, пото(м)ковѣ, яко и сама кн̄жня Ружи(н)ская, и па(н) Крыштофъ Кѣвлич, и ма(л)жо(н)ка его ω таковую кри(в)ду су(т) позваныѣ, яко до розѣ(и)му готового на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) прошлы(х) в року тисѣ(ча) ше(ст)со(т) десято(мъ), м̄ца ге(н)вара, два(д)цато(г)[о] дня, яко пре(з) небо(ж)чика князя Рома(на) Ружи(н)ского и ма(л)жо(н)ку его и п̄на Крыштофа Кѣвлича в то(и) справѣ ω то(т) наѣ(з)дъ Черемушки ε(ст) учинены, ω чомъ тыѣ припозвы и самую жалобу ширѣ(и) в собе о(б)мовляю(т).

За которыми вси тымъ ωсобамъ я, возны(и), зложи(м) ро(к) певны(и) и за те ку праву ωчевисте стати та(к) позванымъ, яко ω поводови на рочка(х) Кие(в)скихъ, которыѣ припа(с)ти и суди(т) сѣ маю(т) в року нинѣшнѣ(мъ) тисѣ(ча) ше(ст)со(т) одина(д)цато(мъ), м̄ца фѣв(р)аля // фѣв(р)аля, шѣстогона(д)ца(т) дн̄а, в за(м)ку в Києвѣ.

И на то я, во(з)ны(и), даю то(т) мо(и) кви(т) с подъписомъ руки

во(з)ного, при квите его учиненое, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского
есть записано.

**6. Положе(н)е по(з)во(в) по ты(х) же пото(мъ)ковъ
Ружи(н)[ских] о(т) кня(ж)[ны] Корє(ц)коє**

Року 1611 мѣца гє(н)вара ше(с)то(г)о днѧ.

На врьдє его к(р)л. мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского передо
(м)ною, Григо(р)є(мъ) Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м)
житоми(р)ским, постанови(в)ши (с) ѡчеви(с)то во(з)ны(и) ѡнєра(л)
воево(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарие(с)ки(и) ку
записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) (с)
по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Тара(с) Ѡпарие(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства
Кие(в)ского, Бра(с)ла(в)ского и Во(л)ы(н)ского, со(з)наваю ты(м)
моимъ квитомъ, и(ж) в року тисє(ча) ше(ст) со(т) десято(м), мѣца
декабра, два(д)ца(т) пятого днѧ, положило(м) по(з)вовъ або
припозо(в) кгоро(д)ски(х) кие(в)ски(х) два во (и)мє(н)ю, в за(м)ку
Паволоцкомъ, у (с)вє(т)лици на столє, в має(т)ности небо(ж)чика
кн(я)зя Рома(на) Ружи(н)ско(г)[о] або позостальхъ пото(м)ковъ его
вла(с)ны(х), по которы(х) тыє позвы су(т) писаные, а меновите: по
п҃нюю Га(н)ну, ма(л)жо(н)ку некгды зошло(го) небо(ж)чика
Стани(с)лава Надари(н)ского, по п҃нюю Ядвикгу, ма(л)жо(н)ку
некгды зошло(го) п҃на Петра Єси(р)ского, а по п҃(н)ю Гєлену,
ма(л)жо(н)ку уроженого п҃на Яна Угровє(ц)кого, кн҃ги(н)
Ружи(н)ски(х), в жалобє вє(л)мо(ж)ное п҃нє(и) Га(н)ны
Ходкевило(в)ны, кн҃жны Корє(ц)коє яко повода и вє(л)мо(ж)ного
кн҃жати Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жо(н)ка и ѡпекуна є(и) мл҃(с)ти
на(и)вышого(ѡди(н) позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я
напроти(в)ко и(х) выведе(н)я крутєниє(м) ѡ(т) того повода, а други(и)
в голо(в)но(и) рєчи,

а то в справє зачатое(и) ѡ кгва(л)то(в)ное неха(н)є и на(с)ланє
на має(т)но(ст) кн҃жны Корє(ц)коє, на мєстє(ч)ко и замочокъ
Черємошку, певного часу и ѡ спалє(н)є є(и), и ѡ злупє(н)є

мае(т)ности(и), и ѿ позабѣя(н)ѣ на см(ѣ)рть многи(х) люде(и).

А то прѣ(з) небо(ж)чика кн̄зѣ Рома(на) Ружи(н)ского, про(д)ѣка ты(х) пото(мъ)ковъ и его помочнико(в) выконаного, ѿ которы(и) нае(з)дѣ и та(к)овую кривду тымъ ѿсобамъ яко потомкомъ ѿ(т)живляючи справу тую по смѣ(р)ти небо(ж)чика кн̄зѣ Рома(на) Ружи(н)ского вина е(ст) дана черезъ тые позвы, на которы(х) тѣя свѣ¹ жалоба и рѣ(ч) ширѣ(и) е(ст) // е(ст) написана, того(ж) року и днѣ, ту(т) вы(ш) писаного, тисе(ча) шв(ст)со(т) десятого, м̄ца декабра два(д)ца(т) пятого днѣ.

9 зв.

Я, прѣречоны(и) во(з)ны(и), того(ж) часу заразомъ, в том(же) за(м)ку Паволоцко(м) и в то(и) же све(т)лицыположило(м) позво(в) або припозво(в) кгро(д)ски(х)кие(в)ски(х) два и вря(д)никовѣ тамошнему ѿповедаломъ,

А то в жалобѣ тое(ж) е(и) мл̄(с)ти п̄не(и) Га(н)ны Хо(д)кевичо(в)ны и кн̄жны Корецкое яко повода и ве(л)мо(ж)ного кн̄(ж) Якима Коре(ц)кого яко ма(л)жонка а ѿпекуна е(и) мл̄(с)ти, писаные по паню(ю) Зофию (с) Карабчева кн̄г(н)ю Романовую Ружи(н)скую, ма(л)жо(н)ку небо(ж)чика кн̄зѣ Романа Ружи(н)ского, ѿди(н) позо(в) або припозво(в) до прислуха(н)я напроти(в)ко е(и) вывоже(н)я ѿкрутениу(м), а други(и) ѿ голо(в)ную рѣ(ч),

а то яко при(н)ципа(л)це ѿ кгвалто(в)ное наеха(н)ѣ черѣ(з) е(л) и зы(н)шими помочниками певного ча(с)у на мае(т)но(ст) кн̄жа(т) Корецки(х), на ме(с)те(ч)ко и замочо(к) Черемошку, ѿ спале(н)ѣ е(и) ѿгнемъ, ѿ злупе(н)ѣ мае(т)ности, ѿ позабѣя(н)ѣ на см̄р(т) позамо(р)дова(н)ѣ ро(з)ны(х) люде(и) ѿсобъ того(ж) року тисе(ча) ше(ст)со(т) десятого, м̄ца декабра, два(д)ца(т) пятого днѣ.

Я прѣречоны(и) во(з)ны(и), положило(м) позво(в) або припо(з)во(в) кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) два во (и)ме(н)ю, в замо(ч)ку Ружинѣ, у све(т)лицы у све(т)лицы (!) в мае(т)ности або де(р)жави п̄на Крыштофа Кевли(ча), писаные по его самого и ма(л)жо(н)ку его в жалобѣ ве(л)мо(ж)ное п̄не(и) Га(н)ны Хо(д)кевичо(в)ны кн̄жны Коре(ц)кое яко повода и ма(л)жо(н)ка е(и) мл̄сти яко ѿпекуна кн̄жати Якима Коре(ц)кого, а то по самого п̄на Крыштофа Кевлича.

Одинъ позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я, вывожв(н)я напроти(в)ко его ѿ(т) повода ѿкрутениум, а други(и) в голо(в)но(и)

¹вся

речи яко при(н)ципалови,

а то в справе ѿ к҃ва(л)то(в)ное наєха(н)є черє(з) его певного ча(с)у на має(т)но(ст) поводовую на мєстєчко, на замочо(к) Черемошку, ѿ спалє(н)є огнємь є(и), и ѿ злупє(н)є маєтности, и позабия(н)є на см(є)р(т) ро(з)ны(х) людє(и), которыми позвами або припо(з)вами тьє вышь мнованьє пото(м)ки, яко сама кн҃гиня Ружи(н)ская и п҃нъ Кры(ш)тофь Кєвли(ч) ѿ та(к)овую кривду су(т) позваньє до розє(и)мо(в) готовыхъ на ро(з)ны(х) ро(ч)ка(х) к҃ро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) прошлыхъ учинєныхъ, яко то на ты(х) припозвахъ тая рє(ч) и жалоба ширє(и) и достаточнє(и) є(ст) ѿписана,

10 за которыми ты(м) вси(м) ѿсобамъ ту(т) менованымъ, я, во(з)ны(и) зложило(м) ро(к) пє(в)ны(и) и завиты(и) ку праву // и завиты(и) ку праву та(к) позваны(мъ), яко и поводо(мъ) ѿчевисто становити(с) на ро(ч)ка(х) к҃ро(д)ски(х) Кие(в)скихъ, которые припа(сти) и судити(с) маю(т) в року теперешни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿдина(д)цато(мъ), м҃ца фєвраля шєстогона(д)ца(т) днѧ, в за(м)ку в Києвє.

И на то я, во(з)ны(и), даломъ то(т) мо(и) квитъ (с) по(д)писомъ руки мое(и) ку записа(н)ю до кни(г).

Писанъ в Житомиру, которє (ж) то ѿчевистое со(з)на(н)є во(з)ного при квите его учинєное, до кни(г) замку г(с)҃дрского Житоми(р)ского єсть записано.

***6. Положє(н)є позву по пото(мъ)ки нєбо(ж)чика
Адама Богуфала ѿ(т) є(и) м(л) кн҃жны Корєцькоє.***

Року 1611 м҃ца гє(н)вара шє(с)то(го) днѧ

На врьдє его к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ѿчевисто во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ского шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства

Кие(в)ского, озна(и)мую ты(м) моимъ квитомъ, и(ж) в року тисе(ча) ше(ст)со(т) десятомъ, мѣца декабра, пе(р)вого днѧ положило(мъ) позовъ зе(м)ски(и) Кие(в)ски(и) в сѣлѣ Браиловце, в мае(т)ности або де(р)жавѣ пѣна Миколая, Яна, Кирика, Га(н)ну, Зуза(н)ну, Раину Евву Богуфало(в), яко пото(м)ковъ позосталыхъ вла(с)ны(х) небо(ж)чика Адама Богуфала.

Которы(и) позовъ писаны(и) по тыхъ потомъковъ яко заступцовъ в справѣ ѿ продажу имения Ле(с)ни(к) в жалобѣ ве(л)можное пѣне(и) Га(н)ны Хо(д)кевичо(в)ны кнѣжны Корѣ(ц)кое яко повода и ма(л)жо(н)ка а опекуна е(и) млѣ(с)ти ве(л)мо(ж)ного кнѣжати Корѣ(ц)кого.

Ѿ которое име(н)е Ле(с)ники пѣнѣ По(н)тко(в)ски(и), и(м)педиме(нт) правны(и) задаеъ и(х) млѣ(с)ти, яко тая справа вся и жалоба на томъ позве шире(и) и достаточне(и) естъ описана.

За которымъ позвомъ обоумъ сторонамъ зложиломъ ро(к) певны(и), завиты(и) ку праву, становити(с) очевисто на рока(х) зе(м)ски(х) Кие(в)ски(х), которые припасти и судити(с) маю(т) на завтрѣе по тре(х) кроля(х), в року тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м), и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(мъ) руки мое(и). Писанъ в Житомиру, которое(ж) то очевистое со(з)на(н)е во(з)ного // во(з)ного, при квите его учиненое, до кни(г) замку г(с)рдского Житоми(р)ского естъ записано.

10 зв.

6. Пилно(ст) пѣна Юзефа Дзе(р)би(ц)кого до ѿ(т)бира(нѣ)я су(м)мы ѿ(т) пѣна Севѣрина Боляно(в)ского.

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 6 днѧ.

На вряде его к(р)л млѣ(с)ти замку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)ски(м), подѣстарости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши очевисто пѣнѣ Адамъ Дубро(в)ски(и), прияте(л) и умоцованы(и) его млѣ(ст) пѣна Юзефа Дзе(р)би(ц)кого, ѿповедалъ и чини(л) пи(л)но(ст) ѿ(т) того(ж) пѣна Дзе(р)би(ц)кого, и(ж) готовъ былъ днѧ сегоднешнего на три кроли ри(м)ского свѣта

ω(т) п̀на Сѣверина Боляно(в)ского, яко ωпекуна пото(м)ка зошлого п̀на Томаша Боляно(в)ского, по которо(м) добра всякиє поменєному п̀ну Сѣверинови Боляно(в)скому до дє(р)жанья, а потомъ брата его мл̄(с)ти пришли тисєчу золоты(х) по(л)ски(х) ω(т)бирати.

А то во(д)лу(г) ли(с)ту запи(с)у зошлого п̀на Томаша Беляно(в)ского п̀ну Дзє(р)би(ц)кому даного, которого ω(т)данья и заплачє(н)я тоє сумы п̀н(я)зє(и) пань Дубро(в)ски(и), поча(в)ши спора(н)ку, а(ж) до години нешпо(р)ное ωчєкиваль року тисє(ча) шє(ст)со(т) ωдинадцатого ω(т) п̀на Сѣверина Боляно(в)ского, яко ωпекуна добрь и пото(м)ка, позосталы(х) по нѣбо(ж)чику п̀ну Томашу Боляно(в)скому, брату его м(л) рожоно(м),

а и(ж) его м(л) ани су(м)мы п̀н(я)зє(и) поменєное не ω(т)да(л) и не заплати(л), ани са(мъ) прє(з) себє приятелѣ слугу и умоцованого своего ведомо(сти) жа(д)ное ω неω(д)да(н)ю и не ста(н)ю своємъ на ча(с) певни(и) ωбликговы(и) не ста(л) и не да(л).

Тєды п̀нь Дубро(в)ски(и) именємъ его м̄л п̀на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого свє(д)чи(л) и проси(л), абы тая пи(л)но(ст) и ω(с)вє(д)чє(н)є его до кни(г) было записано. Што є(ст) принято и записано.

**6. *Оповєда(н)є єє м(л) кн̄жны Корєцкоє на є(и)
м̄(л)(ст)
кн̄ги(н)ю Ружиньскую.***

Року 1611 м̄ца гє(н)вара 6 днѣ.

11 Присылала на врьдє его к(р)л мл̄(с)ти замку Житоми(р)ского до менє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, вє(л)мо(ж)ная є(и) мл̄(ст) п̀н Га(н)на Хо(д)кєвичо(в)на, кн̄жна Корє(ц)кая, ωповєдаю(чи) // ωповєдаючи и протєстующи (с) на урожоного єє мл̄(ст) п̀нюю Зофию (с) Карабчєва и кн̄ги(н)ю Романовую Ружи(н)скую,

и(ж) она, учини(в)ши певное постановє(н)є и варова(в)ши листомъ и и(н)тє(р)цєзою прє(з) и(х) мл̄(ст) п̀новъ, приятелє(и) з обопо(л)ныхъ, в которо(и) су(т) меновитє означєныє (с) по(д)писомъ

ру(к) и приложе(н)е(м) печати(и) и(х), яко на де(н) пя(т)на(д)цаты(и) месяца декаб(р)а в року прошло(м) тисе(ча) ше(ст)со(т) десятомъ в ме(с)течку Новомъ Ружинѣ, мела была ѿ(т)дати и ве(р)нути конѣ(и) ше(ст)деся(т),

которы(и) ка(ж)ды(и) з ни(х) коштова(л) бы по шести а на(и)мне(и) по пяти копъ гроше(и), и де(л) две, гако(в)ницъ пя(т); и бубновъ два, а то взглядо(мъ) угоды нагороже(н)я шкодъ, которые се стали в Черемо(ш)це, в мае(т)ности е(и) мл҃(ст) кн҃жны Корецкое, за нае(з)до(м) ѿ(т) е(и) мл кн҃гини Ружи(н)ское и помо(ч)никовъ е(и),

яко ѿ томъ поступо(к) права зачатого и заданого кримина(л)у све(д)чи(т), то па(к) того д(н)я вышъпомененого во(д)лу(г) тое(и) инте(р)цизы е(и) мл҃(ст) кн҃гиня Ружи(н)скаѧ тому всему досы(т) не учинила, то(л)ко чере(з) посла(н)ца умоцованого своего п҃на Стефана Ми(н)ко(в)ского де(л) две и бубны ѿ(д)дала, а конѣ(и) и гако(в)ницъ не ве(р)нула и не ѿ(т)дала, ѿ што се еѣ мл кн҃жна Коре(ц)кая на вряде нине(ш)нимъ протестовала чере(з) во(з)ного шляхе(т)ного Тараса Опарипе(с)кого, которы(и) при пода(н)ю та(к)овое протестацы(и) признавши, пода(л) кви(т) со(з)на(н)я своего в тые слова.

Я, Тара(с) Опарипе(с)ки(и), во(з)ны(и) ене(р)а(л) воєво(д)ства Кие(в)ского, со(з)наваю ты(мъ) моимъ квитомъ,

и(ж) в ро/ку/ прошло(м) тисе(ча) ше(ст)со(т) десятомъ, м҃да декабря, пятогона(д)цат(ого) днѧ, был есми на справе ве(л)можное е(и) мл п҃не(и) Га(н)ны Ходъкевичо(в)ны кн҃жны Корецкое при служе(б)нику е(и) мл҃(ст) урожоны(м) п҃ну Павлу Я(н)ко(в)скомъ в ме(с)те(ч)ку Ново(м) Ружинѣ,

которы(и) готовъ бы(л) ѿ(т) е(и) мл҃(ст)и кн҃гини Ружи(н)ское або умоцованого е(и) мл҃(ст)и п҃на Стефана Ми(н)ко(в)ского взяти конѣ(и) ше(ст)деся(т), де(л) две, гако(в)ницъ пя(т), бубны, а то во(д)лугъ постановенья и и(н)те(р)цизы на то сданье взглядомъ нагороженъя шко(д) Черемо(ш)ки(х),

ѿ которую справу чере(з) право менова(л), и(ж) е(ст) креминаль заданы(и) е(и) мл҃(с)ти кн҃(я)гини Ружи(н)ско(и) и и(н)шимъ, ни(ж)ли при мне во(з)номъ то(т) па(н) Ми(н)ко(в)/ски(и) // Ми(н)ко(в)ски(и) именъемъ кн҃гини Ружи(н)ское ѿ(т)да(л) де(л) две спижаны(х) и бубно(в) модяны(х) два, а ѿ гако(в)нице и конѣ поведиль, и(ж) не

11 зв.

можемо тєра(з) ѡ(т)да(т) за козаками, и(ж) нає(ж)дзаю(т) на Паволо(ч), але не мешкаючи ѡ(т)дамо,

яко(ж) стави(л) конє(и) ки(л)ка, которые мєнова(л) пань Ми(н)ко(в)ски(и), и во(и)ть Ружи(н)ски(и) и мєщанє (с) Паволочи, и(ж) тые конє вла(с)ные (с) Черємошки, которые я(к) єсмо нає(ж)дзали, побрали, то(л)ко тепє(р) выроблены, але лепыши(х) не было.

Которє та(к)овое со(з)на(н)є п̃на Ми(н)ко(в)ского, и во(и)та, и мєща(н), яко тє(ж) и то, и(ж) єє мл̃(ст)и кн̃гиня Ружи(н)ская тоє(и) и(н)тє(р)цизе досы(т) не учинила и конє(и) ты(х) и гако(в)ниць не ѡ(т)дала, мною во(з)нымь ѡ(с)вє(т)чи(л) и ѡбвєль,

на што ♣, во(з)ны(и), да(л) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я своего (с) по(д)писо(м) руки моеє и по(д) пєча(т)ю моею. Писа(н) в Житомиру. Которє то оповєда(н)є є(и) мл̃ кн̃жны Корєцкое, та(к) тє(ж) и ѡчєви(с)тое созна(н)є помєнєно(го) во(з)ного, при то(и) же протєстацы(и) учинєное, до кни(г) врядовы(х) замку Житоми(р)ского єсть записано.

7. *Ѡповєда(н)є п̃на Якуба Рудзи(н)ского на п̃на Крыштофа Кєвлича и со(з)/нанє/ во(з)но/го/.*

Року 1611 м̃ца гє(н)вара 7 дн̃.

На вря(д) г(с)дрски(и) Житоми(р)ски(и) перє(д) мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, писа(л) и присылаль пань Яку(б) Рудзи(н)ски(и) служєбника своего Яна, ѡ сє(мь) Боро(в)ского обтє(ж)ливє и плачливє жалуючи и оповєдаючи на п̃на Крыштофа Кєвлича ѡ то,

и(ж) року тепєрєшнего, тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м̃ца гє(н)вара, шє(с)того дня єго мл̃(ст) п̃н̃ Крыштофь Кєвли(ч), яко принципаль, пропомнє(в)ши боязни б̃жое и срокго(сти) права посполитого, самь ѡсобою своею, з немалою купою люди(и), з слугами, бояры и по(д)даными своими новоружи(н)скими, самь имєна и назви(с)ка лєпє(и) знає(ти)мыми, того дня, вышє(и) мєнованого, мєнє, чоловика споко(и)ного, заступивши на

доброво(л)но(и) дорозе в ме(с)те Паволочи, в само(мъ) ры(н)ку, неѡ(т)поведне, непристо(и)не, окру(т)не, а не литостиве тиранско самъ рукою своею // рукою своею (с) тыми слугами и помочниками своими здрадою (с) тылу ѡсчочивши, ра(н) ки(л)ка крѣвавыхъ зада(л).

А то е(ст) меновите рана крѣвавая на голове, на правомъ боку, бо(р)зо шкодливая, (с) которое кости ишли (е) шаблюю тята, другая тятая на па(л)цу великомъ правое руки, третяя на друго(мъ) па(л)цу у тоее(ж) правое руки, та(к)же тятая и ба(р)зо шко(д)ливая,

при которомъ зране(н)ю у лежачого (с) кишинѣ мешокъ взяли, в которо(мъ) было двесте че(р)воны(х) золоты(х), которые то окру(т)ное зране(н)е та(к) ѡ(т) самого п̄на Кевлича яко те(ж) и ѡ(т) слу(г) его, при не(м) будучи(х) за вла(с)нымъ росказа(н)емъ пача Крыштофа Кевли(ча) есть заданое и учиненое,

(с) которы(х) ра(н) не вида(т), если живъ буде(т), ѡ што п̄нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) (с) п̄номъ Крыштофомъ Кевличомъ ѡ то прав не чинит, ѡферуеть,

яко(ж) и во(з)ны(и) енера(л)ны(и) шляхе(т)ны(и) Иванъ Ми(н)ко(в)ски(и), ста(в)ши ѡчевисто у(ст)не о доброво(л)не ку записа(н)ю до (к)ни(г) г(с)д̄рскихъ житоми(р)скихъ, тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року теперешнего тисе(ча) ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м̄ца ге(н)вара, сѣмого дн̄а, будучи мне приданымъ ѡ(т) в/ашеи/м, п̄не подстарости(и), з уря(д)у того(ж) року тисе(ча) ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м̄ца ге(н)вара, сѣмого дн̄а, был есми на справе и потребе п̄на Якуба Рудзи(н)ского в ме(с)те Паволочи, в госпoде в дому Яна Ба(л)вира.

Видел есми п̄на Якуба Рудзи(н)ского, ран̄нои о, посечоно(г)[о], порубаного ѡкру(т)не и ба(р)зо шко(д)ливѣ на голове, по рука(х), а то е(ст) меновите: виде(л) есми рану крѣвавую, тятую на голове, на правомъ боку, ба(р)зо шко(д)ливую, другую рану та(к)же тятую на па(л)цу великомъ правое руки, третью та(к)же тятую на друго(м) па(л)цу у тоее(ж) руки.

Которое то окру(т)ное зране(н)е п̄нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) менова(л) собе бы(т) ѡ(т) самого п̄на Кры(ш)тофа Кевли(ча) и ѡ(т) слу(г) его за вла(с)ны(м) росказа(н)емъ п̄на Кевличовы(мъ),

И то все п̄нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) мною во(з)нымъ ѿ(с)вѣ(т)чи(л) и отповѣда(л), и проси(л) мене то(т) слуга п̄на Якуба Рудзи(н)ского, абы(м) я тоѣ ѿвѣда(н)ѣ и жалобу ѿ(д) п̄на Якуба Рудзи(н)ского ита(к)жѣ и ѿчевистое во(з)ного со(з)на(н)ѣ до (к)нигъ грдски(х) житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л). А та(к) я тоѣ ѿповѣда(н)ѣ и ѿчевистое во(з)ного со(з)нанъѣ до (к)нигъ // до (к)нигъ грдски(х) житоми(р)ски(х) записати каза(л). Што естъ записано.

7. Положе(н)ѣ по(з)ву ѿ(т) Ивана Щениѣ(в)ского по (Ж)дана Щениѣ(в)ского.

Року 1611 м̄ца гѣнваря сѣмого дня.

На врьдѣ его к(р)л мѣг(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши ся, ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Аньдре(и) Бере(н)чѣ(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д) печат(ю) своею, писаны(и) тыми словы.

Я, Андре(и) Бере(н)чѣ(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) зѣ(м)ли Кие(в)ское, со(з)наваю тымъ моимъ квитомъ ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку г̄дрского Жтоми(р)ского, и(ж) року про(ш)лого, тисѣ(ча) ше(ст)со(т) десятого, м̄ца ноября, ѿ(с)мого дня далемъ ѿчевисто в руки позовъ зѣ(м)ски(и) Кие(в)ски(и) п̄ну Ждану Щениѣ(в)ско(му) в дому его в сѣле Щениѣ(в)е в жалобѣ и рѣчи п̄на Ивана Щениѣ(в)ско(г)[о] до ли(с)ту запи(с)у его ѿ неѿ(д)данѣ суммы п̄нязе(и) дво(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), ѿ чо(м) то(т) позовъ, по п̄на (Ж)дана Щениѣ(в)ского даны(и), ширѣ(и) по до(с)та(т)ку в собе ѿписуѣ(т),

за которы(м) то по(з)вомъ зложи(л) ѣ(с)ми ро(к) ку праву стати на роко(х) зѣ(м)ски(х) кие(в)ски(х), которыѣ в року тепѣре(ш)нѣ(м) тысѣ(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м) о тре(х) кроля(х) св̄та ри(м)ского припаду(т) и на застрѣѣ того св̄та в ратушу в Києве сужони буду(т).

И на то(м) да(л) сѣ(с) мо(и) кви(т) з моею печат(ю) ку записа(н)ю

до (к)ниг житоми(р)ски(хъ). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то очевистое со(з)на(н)/е/ во(з)ного при квите его учиненое до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского есть записано.

7. Положе(н)е позву ѿ(т) Хомы Щение(въ)ского по Ивана Щение(в)ско(з)[о]

Року 1611 мѣца генвара сѣмого дня.

На вряде его к(р)л мл҃сти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши (с) очевисто во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Андре(и) Бере(н)че(в)ски(и) ку записа(н)ю до (к)ниг со(з)на(л) ти того со(з)на(н)я своего квить (с) печат(т)ю своею, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Андре(и) Бере(н)че(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) зе(м)ли Кие(в)ское, со(з)наваю тымъ моимъ квитомъ ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃др(с)кого Житоми(р)ского,

и(ж) року прошлого тисе(ча) ше(ст)со(т) десятого, мѣца октебрия, десято(го) дня, дало(м) очевисто в руки позовъ земски(и) кие(в)ски(и) п҃ну Ивану // Ивану Щение(в)скому в дому его, в селе Щениеве, на роки зе(м)ские Кие(в)ские тре(х) кроле(и), ѿ святе ри(м)скомъ на завтрее в Киеве в ратушу ме(ст)скомъ сужоны, в жалобе п҃на Хомы Жданови(ча) Щение(в)ского, то е(ст) ѿ кгва(л)то(в)ное на(и)стѣе на ни(в)е его и на кгрунтѣ(х) Щение(в)ско(мъ), и ѿ пограбе(н)е воловъ ѿсми, и ѿ посече(н)е ты(х) же воловъ и ѿ (ш)коды, в позве менованые, яко то е(ст) шире(и) а достато(ч)не(и) рѣ(ч) и жалоба на то(м) позве написано и доложено, за которымъ позвомъ ѿбо(м) сторонамъ припадае(т) ро(к) стати на роки звы(ш) описаные.

13

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) печат(т)ю моею ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃др(с)кого Житоми(р)ского. Писанъ в Житомиру, которое (ж) то очевистое со(з)нане и кви(т) помененого во(з)ного до (к)ни(г) за(м)ку г҃дрского Житоми(р)ского принято и записано есть.

8. Положе(н)е позву ѡ(т) п̃на Фѣдора Стрыбыля по п̃на Даниеля Стрыбыля

Року 1611 м̃ца ге(н)вара ѡ(с)мого днѧ.

На врьде его к(р)л мл̃(с)ти замку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ѡчевисто во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Дѣни(с) Залюбе(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д) печат(т)ю своею, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Дѣни(с) Залюбе(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) зѣ(м)ли Кие(в)ское, со(з)наваю на се(м) квитѣ моемъ, и(ж) в справѣ и жалобѣ его мл̃(с)ти п̃на Фѣдора Стрыбыля ѡ неѡ(т)да(н)е г̃зычное суммы п̃н(я)зѣ(и) – два(д)цати и пяти ко(п) гро(ш)ѣи лито(в)скихъ з совитостями за руками и з шкодами року тисѣча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м̃ца ге(н)вара, пятого днѧ.

Ѡчевисто з руки его мл̃(с)ти п̃ну Даниелю Стрыбылю во (и)мѣ(н)ю и (в) дому его вла(с)номъ у Пилиповича(х) дало(м) позо(в) земски(и) Кремьянецки(и) на роки зѣ(м)ские Кремьянецкие ве(д)ле права и ко(н)ституцыѣ(и) по тре(х) кроляхъ у ше(ст) неде(л) в року тепере(ш)ни(м) тисѣ(ча) ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ припадаючиѣ, яко на то(мъ) позве жалоба и вся справа и рѣ(ч) достато(ч)не ѣ(ст) ѡписана.

13 зв. И на до ви(д)да(н)я того позву я, енера(л) во(з)ны(и), ку записа(н)ю до книгъ // урядовы(х) дало(м) се(с) кви(т) по(д) печат(т)ю моею; писанъ в Житомиру, которое то ѡчевистое со(з)на(н)е во(з)ного помененого, при квитѣ его учиненоѣ, до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку г̃др(с)кого Житоми(р)ского ѣ(ст) записано.

**8. *Оповеда(н)ε п̄на Крыштофа Кевли(ча) на ε(з)[о]
мл̄(ст)
кн̄зя Ада(ма) Ружиньского.***

Року 1611 м̄ца гε(н)вара ω(с)мого дн̄я.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у его к(р)л мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, его мл̄(ст) п̄н Криштоф̄ Кевли(ч) слугу своего Яна Бенε(ц)кого, жалуючи, ωповедаючи и протεстующи (с) на его м(л) кн̄зя Ада(ма) Нариму(н)тови(ча) Ружи(н)ского ω то(м), и(ж) року теперешнего, тисεча ше(ст)со(т) ωдина(д)цатого, м̄ца гε(н)вара, ше(с)того, на де(н) тре(х) кроле(и) свята ры(м)ского прерεчоны(и) его мл̄ кн̄зь Ада(м) Ружи(н)ски(и), препо(м)нε(в)ши боязни б̄жое и не (д)баю(чи) ничего на право посполитое,

кгды(м), де(и), бы(л) в Паволочи, то па(к) его мл̄(ст) кн̄зь Ада(м) Ружи(н)ски(и) сам̄ ωособою своею з многи(м)и слугами и помочниками своими, которы(м) его мл̄(ст) са(м) име(на) и назвиска лепε(и) знаε(т), и(х) ведаε(т), припа(д)ши до господы мое(и) мо(ц)но кгва(л)том̄ и добы(в)ши се, слуг̄ моих̄ побил(л), порани(л) без да(н)я жа(д)ное причины, а меновите: слугу моего Яна Спасо(в)ского збил(л), зрани(л), Яна, тε(ж) слугу моего Чижо(в)ского, збил(л) и зрани(л) и выро(ст)ока моего Хо(и)нацкого ωкру(т)нε збил(л) и зрани(л), (с) которого зби(т)я и зранε(н)я не ве(м), если живи буду(т), при которо(м) то та(к)ово(м) кгва(л)то(в)но(м) наи(ст)ю и шко(д) немало починεно, ω што все поменены(и) слуга его мл̄(ст) све(д)чи(л) се имене(м̄) п̄на своего, ωфεруючи ω то з̄ь его мл̄(ст)и кн̄зе(м) Адамо(м) Ружи(н)ски(м̄) п̄на свое(го) право(м) чини(т), заховуючи себе во(л)ное поправе(н)ε тоε(и) протεстацые(и) ε(с)ли то(г)(о) потреба буде(т), и просил(л) поменены(и) Ян̄ь Бенε(ц)ки(и), бы то было до кни(г) принято и записано, што все про памети до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку гд̄р(с)кого Житоми(р)ского εсть записан

8. Положе(н)е позву ѡ(т) п̄на Ма(р)цина Михо(в)ского по Яна Сви(р)ще(в)ского.

Року 1611 ге(н)вара ѡсмо(г)[о] днѧ.

14 На врьде его к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского переду
(м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м) // Григо(р)емъ Кочуро(в)скимъ,
по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ѡчевисто
во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Яковъ
Ра(ч)ко Кла(д)не(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того
со(з)на(н)я своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки (с) вое(и) писаны(и)
тыми словы, пода(л).

Я, Яко(в) Ра(ч)ко Кла(д)не(в)ски(и), енера(л) воево(д)ства
Кие(в)ского, со(з)наваюси(м) мои(м) квитомъ ку записа(н)ю до
(к)нигъ за(м)ку гд҃(с)кого Житоми(р)ского,

и(ж) в року тисе(ча) ше(ст)со(т) десято(м) м҃ца декаб(р)а, пятого
днѧ да(л) е(с)ми позовъ зе(м)ски(и) кие(в)ски(и) ѡчеристо¹ въ руки в
селе Андреевщине Янови Сви(р)що(в)ско(му), слuze Стефа(на)
Бинина, названого Влоха.

А то до прислуха(н)я шкрутениу(мъ) ѡ(т) п̄на Све(р)ще(в)ского
выводити мае(т), што вся реч(ч) шире(и) а достаточне(и) въ оноу
позве е(ст) ѡписана,

за которымъ позвомъ зложи(м) ро(к) ѡбеюмъ сторонамъ на
роки зе(м)ские Кие(в)ские, которые припа(с)ти и сужоны быти маю(т)
на де(н) тре(х) кроле(и) свята ри(м)ского в року теперешне(м)
ше(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) и на завтрее того св(я)та ку суже(н)ю
зачаты быти мае(т) на ратушу Кие(в)ско(мъ).

И на томъ да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г)
за(м)ку гд҃(с)кого Житоми(р)ского. Писа(н) в Житомиру. Которое
(ж) то ѡчевистое со(з)на(н)е помененого во(з)ного при квите его
учиненое до (к)ни(г) врьдовы(х) за(м)ку гд҃(с)кого Житоми(р)ского ест
записано.

¹ѡчевисто

13. Оповѣда(н)ѣ п̃на Якова Лемеша на п̃на Стефана Немири(ча)

Року 1611 м̃ца генвара 13 днѣ.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у его к(р)л мл̃(с)ти замку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, п̃нъ Яковъ Лемешъ самъ ѿ(т) себѣ, ѿповѣдаючи и ѿбтѣ(ж)ливѣ жалуючи на земенина его к(р)л мл̃(с)ти воево(д)ства Кие(в)ского на его п̃на Стефана Немири(ча) ѿ то(м),

и(ж) року тепер идучого тисѣ(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, м̃ца гѣ(н)вара, ѿдина(д)цатого днѣ, з ѿвто(р)ка на сѣреду его мл̃(ст)са(м) ѿособою своею з слугами, з бояры и (с) по(д)даными своими, могло бы(т) ѿ чотыри тисѣ(чи) и далѣ(и), наѣха(в)ши кгва(л)то(в)не на село мое Бежовъ пере(д) ѿбѣдо(мъ) порану, та(м)же заразо(мъ) того (ж) днѣ пере(д) п̃номъ Немиричомъ // у село приехали козаки: неяки(и) Ташкови(ч) з людо(мъ) своимъ, (с) ко(н)ми, возами, ѿ чомъ я и(н)шомъ не ведаю, та(м)же п̃нъ Стефа(н) Немири(ч) з людо(мъ) своимъ. Ѽны(х) козаковъ почал(л) з домо(в) по(д)даныхъ мои(хъ) волочити, бити, забивати маѣтности, брати возы, конѣ з госпо(д)и(х), з села моего брати и до Че(р)нехова, мѣста своего, до вла(с)ного двору (с)воего че(р)нехо(в)ского ѿ(т)провади(л).

14 зв.

Та(к) те (ж) жалуючи, ѿповѣдаю на п̃на Стефана Немирича, и(ж) на то(м) не переста(в)ши, того(ж) часу и дня по(д)даны(х) мои(хъ) клети, хижи в селе Бежове, за(м)ки ѿ(т)бива(т) (с) клетѣ(и) и (с) хи(ж)каза(л), бо(д)ни з убогими маѣ(т)ностями по(д)даны(х) мои(х), сѣ(р)мяги, кожухи, кони именуючи коза(ц)кимъ, все побра(л) и пограби(л) и до мѣ(с)та двора своего че(р)нехо(в)ского ѿ(т)провади(л), а меновите:

у Максима бод(н)ю съ пла(т)ѣмъ взяли и пограбили; плахо(т)сѣмъ че(р)воные, по два золоты(х) по(л)ски(х); чо(р)ныхъ по по(л)золотого, сини(х) две, та(к)же полотно локо(т) ше(ст)со(т) по по(л)тора гроша купленые; сѣ(р)мягъ три по по(л)копы гроше(и) лит(ов)ских; кожуховъ два, по пя(т)деся(т) лито(в)ски(х) купленые,

у Миколая: бу(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили; плахо(т) пя(т) чо(р)ные по два золоты(х) по(л)ски(х), черные два по ползолотого, синяя одна; поло(т)на сувоевъ пе(т)на(д)ца(т), купленого локо(т) по полтора гроша, у ты(х) сувоевъ локо(т) три(д)ца(т), кужелю локо(т) двесте по два гроши; а згрѣбное поло(т)на локо(т) пя(т)сотъ, по полтора гроша, се(р)мя(г) чотыри по по(л)копы г(р)ѣ(ш) лито(в)скихъ; кожухо(в) три по пя(т)деся(т) гроше(и) лито(в)скихъ;

у Ивана бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили плахо(т) десе(т), пя(т) чо(р)ныхъ по два золотые по(л)ски(х), сини(х) пя(т) по ползолотого, сини(х) две; та(к)же поло(т)на локо(т) чотырыста по по(л)то(ра) гроша; се(р)мягъ ше(ст) по по(л)копы гроше(и) лито(в)ски(х); кожухо(в) чотыри по пя(т)деся(т) гроше(и) лито(в)скихъ;

у Кривого бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили: плахо(т) десе(т), пя(т) че(р)воных, по два золотые по(л)ски(х), чо(р)ны(х) пя(т) по по(л)золотого; поло(т)на сувоевъ два(д)ца(т); кужелю локо(т) триста, по два гроши; а згребного поло(т)на локо(т) чотвриста по по(л)тора гроша; се(р)мя(г) шест, по по(л)копы гроше(и) лито(в)ски(х); кожухо(в) пя(т), по пя(т)деся(т) гроше(и) лито(в)скихъ;

15

у Якима бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили: плахо(т) // плахо(т) ше(ст), три че(р)воны(х) по два золотые, сини(х) три, по по(л)золотого; поло(т)на сувоевъ ѱ(с)мѣна(д)це(т), кужелю локо(т) пя(т)со(т) по два гроши; а згрибного поло(т)на чотыриста локо(т) по по(л)тора гроша; се(р)мя(г) ше(ст) по по(л)копы гроше(и) лито(в)ски(х); кожухо(в) чоты(р)и по пя(т)деся(т) гроше(и) лито(в)ски(х);

у Миде(н)ки бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили; плахо(т) ѱ(с)мъ, чотыри сини(х), по по(л)золотого; поло(т)на, сувоевъ ше(ст)на(д)ца(т), кужелю локо(т) ше(ст)со(т) по два гроши, а в гребно(го) поло(т)на локо(т) чоты(ри)ста по по(л)тора гроша; се(р)мягъ 3, по по(л)копы гроше(и) лито(в)скихъ, кожухо(в) чотыри, по ше(ст)деся(т) гроше(и) лито(в)скихъ, в чомъ я, будучи яко чл(о)вкъ неви(н)ны(и) и на то(т) ча(с) не будучи в дому свое(м), кгдажемъ е(з)ди(л) до Киева на роки зе(м)ские Кие(в)ские.

А иже(м) скоро приеха(л) до до(му) своего, и кгда(м) ѱ то(м)

доведа(л) се и побы(т)ю козаковъ и мае(т)ности и(х) побра(н)ю , боечи(с) оного нае(з)ду о(т) п̄на С(т)ефана Немеири(ча), которы(и) чини(л) в мае(т)ности мое(и) козаковъ и побра(н)ю мае(т)ност(и) и(х) ты(х) козаковъ ранены(х) и ты(х) заби(ты)х дво(х), которые в мае(т)ности мое(и) зостали, и оны(х) козаковъ биты(х) при забиты(х) товарышо(в) и(х) до вряду в[ашеи] м[илости] о(т)сыла(л) Житоми(р)ского.

Яко(ж) я уряду пре(з) во(з)ного шляхе(т)ного Васи(л)я Со(с)ии(ц)кого, енера(ла) воево(д)ства Кие(в)ского, оны(х) позабияныхъ те(л) и(г)леда(в)ши звыклы(и) погре(б) онымъ учинити козакомъ и ту в Житомиру су(т) погребены(ми), которое оповеда(н)е п̄на Лемешово до кни(г) урядовы(х) за(м)ку его к(р)л мл̄(с)ти Житоми(р)ского е(ст) записано.

13. Оповеда(н)е п̄на Якуба Рудзи(н)ского на п̄(н)[а] Крыштофа Кевлича и со(з)на(н)е во(з)ного.

Року І6ІІ м̄ца ге(н)ва(р)[а] 13 дн̄.

На вря(д) гд̄р(с)ки(и) Житоми(р)ски(и) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)скоро, по(д)старостега житоми(р)ского, писа(л) и присыла(л) п̄нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) служебника своего Яна о(с)е(м)боро(в)ского, о(б)те(ж)ливе и пла(ч)ливе жалуючи и оповедаю(чи) на п̄на Крыштофа Кевли(ча) о то(м),

и(ж) в року тисеча ше(ст)со(т) десятомъ, м̄ца декабра, десятого дня, его мл̄(ст) п̄нъ Крыштофъ Кевли(ч), пропомне(в)ши боязни б̄жое и (с)рокгости права посполитого, взрущаючи поко(и) посполиты(и) сусе(д)ски(и), не маючи жа(д)ноє слушноє причины, оного чл̄вка споко(и)ного, насла(в)ши моцно кгва(л)томъ слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) новоружи(н)ски(х), ему самому имена и назвиска лепе(и) знаемы(х) // о ко(л)кодеся(т) чл(о)в̄ка ко(н)но, збро(и)но, (с) пу(л)гаки и з сага(и)даки, и з оруже(м), во(и)не належачо(м), и(з) стре(л)бою огнистою, бе(з) бы(т)ности на то(т) ча(с) самого п̄на Якуба Рудзи(н)ского, в дому мешка(н)я его, в

15 зв.

ме(с)те(ч)ку Янятина, лежачого у воєво(д)стве Кие(в)ско(м) на то(т) домъ его ме(ш)ка(н)я споко(и)ного до местечка Янятина на до(м) его вла(с)ны(и) тые то слуги его, бояре, га(и)дуки и по(д)даные з места Нового Ружина на то(т) ча(с) де(р)жавы его,

которые за вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)е(мъ) волею ведомо(ст)ю и посла(н)емъ п̄на Крыштофа Кевли(ча), кгда приехали до того местечка Янятина праве на света(н)ю того дня, выше(и) речоного, та(м) же ѿ(с)кочи(в)ши круго(м) ѿколо до(му) мешка(н)я п̄на Якуба Рудзи(н)ского, окри(к) учинили ѿбычае(мъ) неприяте(л)скимъ, (с) пу(л)гаковъ стреляли, челя(д), побили, помо(р)довали и поранили.

А слугу его, шляхе(т)ного Яна Кго(с)ли(ц)кого, ѿкру(т)не а нелитостиве на смер(т) забили и замо(р)довали, (с) пу(л)гаку праве в пе(р)си угодили, которы(и) та(м) зара(з) уме(р) и (з) сего света зшо(л), которого и тело нѣ(т) ведома, где подели.

При которо(м) кгда(л)то(в)но(м) нае(з)де, побит)ю и поране(н)ю дво(р)ника его тамошнего Ма(р)тина, а другого паробка дво(р)ного Ивана ѿкру(т)не а нелютостиве ки(и)ми побили и помордовали и речи побра(ли), а то е(ст) меновите:

ѿ(т)би(в)ши комору взяли шкатулу, в которо(и) было золоты(х) чи(р)воныхъ сто и два(д)ца(т); монеты золоты(х) пя(т)деся(т); пе(р)сте(н)ко(в) два золоты(х): оди(н) и(з) рубиномъ, коштова(л) по(л)ски(х) три(д)ца(т), а други(и) з диаме(н)то(м), коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) соро(к); лыжокъ сребрны(х) ше(ст),

в ко(ж)до(и) было по гривне сребра; ча(р)ка срибная, по(л)торы гривны сребра в не(и) было; коне(и) чотыри ро(з)ное ше(р)сти: ко(н) гнеды(и) ступа(к), коштова(л) ше(ст)деся(т) таляровъ; ко(н) темнотисавы(и), коштова(л) золоты(х) пя(т)деся(т); ко(н) вороны(и), коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) соро(к); ко(н) и(з) строката сивы(и), коштова(л) золоты(х) три(д)ца(т); воло(в) оремы(х) ро(з)ное ше(р)сти чотыри, куплены(х) по шести копь гроше(и) лито(в)ски(х),

16 и то все побравши, тые слуги его мл(ст)и – бояре, га(и)дуки и по(д)даные // и по(д)даные до мае(т)ности его мл(с)ти места Ружина Нового ѿ(т)провадили и до рук) ему само(му) ѿ(т)дали,

и ѿ(н), тое все побравши, на пожито(к) сво(и) ѿбе(р)нулъ, яко (ж) и во(з)ны(и) енера(л)ны(и) шляхе(т)ны(и) Ива(нъ)

Ми(н)ко(в)ски(и) у(ст)не а доброво(л)не ку записа(н)ю до книгъ г(с)дрски(х) житоми(р)скихъ ѿчевисто со(з)на(л),

и(ж) в року тисе(ча) ше(ст)со(т) десято(мъ), мѣца декабра, пятогона(д)ца(т) дня, будучи мни при дано(му) ѿ(т) в[ашеи] м[илости], панѣ по(д)старости(и), з уря(д)у дня ваторогона(д)ца(т) мѣца декабра того(ж) року бы(л) есми на справе и потребе пѣна Якуба Рудзи(н)ского, у местѣ(ч)ку Янятинѣ, у дворе ме(ш)ка(н)я его,

та(м) же за вказа(н)емъ пѣна Якуба Рудзи(н)ского виде(л) е(с)ми в то(м) дворе пѣна Рудзи(н)ского, в ы(з)бе: у стена(х) зна(т) (с) пу(л)гаковъ постреляно, ѿкна и двери порубаные, а у комори зна(т) заще(п)ку ѿ(т)бито, и челя(д) его дво(р)ную на (и)ме Ма(р)тина, дво(р)ника, киємъ зна(т) ѿкру(т)не збитого, знаки на рука(х) ѿбеи(х), ниже(и) пле(ч) раны синие битые, и на хрыбте та(к) же зна(к) биты(и) сини(и), на голове на рогу право(м) рана киємъ зна(т) пробитая кровавая, а Ивана, паробка дво(р)ного та(к)же киємъ побито го плеча(х), на ѿбо(х) рука(х) знаки синие, киємъ битые,

которое то та(к)овое побы(т)е и поранѣ(н)е тоѣ(и) челѣди пѣна Рудзи(н)ского и починѣ(н)е ты(х) знаковъ, постреля(н)е з ручни(ц) и поруба(н)е ѿко(н) и двере(и) пѣнъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) мени(л) бы(т) за кква(л)то(в)ны(м) на[е](з)домъ слугъ, бояр, га(и)дуковъ и по(д)даны(х) з Ружина Нового, за вла(с)ны(мъ) росказа(н)емъ и волею, ведомо(ст)ю и посла(н)емъ ѿ(т) пѣна Крыштофа Кевли(ча),

и то все пѣнъ Рудзи(н)ски(и) много во(з)ны(м) ѿ(с)веде(д)чиль, та(к) я тоѣ ѿповеда(н)е слуги пѣна Рудзи(н)ского, яко пото(м) и ѿчевистое во(з)ного со(з)на(н)е, до кни(г) г(с)дрски(х) житоми(р)скихъ записати казаль, и е(ст) записано.

Ѡповеда(н)е пѣна Стефана Нѣмири(ча) на Григо(р)ѧ Ташко(в)нча и на и(н)ши(х) козако(в)

Року 1611 мѣца генвара 14 днѣ.

Писа(л) и присыла(л) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостѣ(го) житоми(р)ского, урожоны(и) его мл(ст) пѣнъ

Стефанъ Немири(ч), ѡбте(ж)ливѣ жалуючи и ѡповѣдаючи на ниякого Григо(р)я Пашкевича, // которы(и) се ѡ(т)рывает(т) слугою кн(я)жати его мл(с)ти Якима Корѣ(ц)кого ѡ то,

и(ж) менованы(и) Григоре(и) Пашкеви(ч), будучи ѡказы его люди(и) свово(л)ныхъ побужоны(и) а сна(т) и вывола(н)цемъ (с) па(н)ствъ его к(р). мл(с)ти по(д) заслоною и назви(с)комъ рыце(р)ства низово(го) коза(ц)кого,

которыѣ сполнѣ з ни(м) ро(з)боѣ, наѣ(з)ды и кгва(л)ты на маѣ(т)ности шляхе(т)ские бавя(т) се, тогда то(т) Григоре(и) Пашкови(ч), не паметаючи ничего на добрую славу при(с)то(и)но(ст) и боязни божи, злучивши(с) з ними, и порозумѣвши(с), и скупи(в)ши будучи ѡ(т) ни(х) за ста(р)шого и по(л)ко(в)ника, и браны(и) везва(в)ши къ себе други(х) по(л)ко(в)никовъ, нияки(х) Стари(н)ского, Макгдале(н)ско(го), Фѣдора Кныша, Козича и и(н)ши(х) по(л)ко(в)нико(в), люде(и) свово(л)ны(х) немалое ли(ч)бы, которы(х) могло бы(т) до ѡ(с) ми тисече(и), которы(х) то(т) то Пашкеви(ч) яко при(н)цыпа(л) са(м) веи(х) по(л)ко(в)никовъ и всего того люду и во(и)ска имена и назвиска ведаѣ(т), и усади(в)ши (с) то(т) то Григоре(и) Пашкеви(ч) (с) помо(ч)ю тово свово(л)ного люду яко ѡди(н) розьбо(и)никъ на маѣ(т)но(ст) мою всю та(к) Че(р)нехо(в)скую, яко и Ше(р)шне(в)скую, на самое мѣсто Че(р)неховъ, на мѣсте(ч)ко А(н)дриев, на село Красноселку, на село Троковичи, на Го(р)башу, на Высокое и Дѣво(ч)ки, на Стырти, Ива(н)ковъ, на Корытыща, на мѣсте(ч)ко Ше(р)шне(в)ское, новоѡсожоное Стефановъ, на Старое Село, на Нова(ки) и Соболе(в)ку, и на маѣтно(ст) мою Прибо(р)сков, на Сукачи, на Пироговичи и Мо(и)сикоевичи року прошлого тисе(ча) ше(ст)со(т) десятого, лѣто(м), мало не чере(з) усе лето кгва(л)томъ наѣ(з)джаючи, великов незми(р)ные шкоды мне и по(д)даны(м) мои(м) чини(л).

А (з)моцнивши(ѣ) в ты(х) люде(х) свово(л)ныхъ и в стре(л)бе вое(н)но(и), яко ѡди(н) неприяте(л) пога(н)ски(и) наступова(л) на (з)доро(в)ѣ и мѣнѣ самого.

Аже(м) уходѣчи нѣбе(з)пече(н)ства здоровья моего, и згубы да(л)шое маѣ(т)ности моеѣ, и убоги(х) по(д)даны(х) мои(х) поменѣно(му) Пашковичеви далѣмъ дво(х) конѣ(и) добры(х), которыѣ

дво(х)со(т) таляро(в) стояли, и золоты(х) чи(р)воны(х) мои(х) вла(с)ныхъ пя(т) дѣся(т).

А то забегаючи покоевѣ моему, не могучи се спротиви(ти) моцы кгва(л)тови // моцы кгва(л)товиты(х) свово(л)нико(в), и не хоте(чи) на пото(мъ) се(р)ца злого имъ напроти(в) себе чинити, мимо себе пустилемъ вси тые нае(з)ды, лупы, кгва(л)ты, бое, ро(з)бое, шкоды ле(т)ние, которыхъ ошацова(т) не могу, та(к) и(ж) те(ж) не было того села моего и ме(с)течка, абы в ка(ж)до(м) мне и по(д)даны(м) моимъ не стало(с) шкодъ розмаиты(м) способомъ кгва(л)то(в)не ѿ(т) того Пашкеви(ча) и его помочниковъ, ему подобны(х) го(л)тяе(в), волоцу(г) и ро(з)бо(и)никовъ починены(х), ѿкро(м) би(т)я, мо(р)дова(н)я и кгва(л)то(в) чине(н)я, ѿ(д)новъ побра(н)ю коне(и) и ро(з)ны(х) а незличоны(х) рече(и) всего, е(с)ли не бо(л)ше(и),

17

тогда на соро(к) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) могу положить и по(к)ладаю, а збо(ж)я розмаитого ѿзимого и яринога на поля(х) пожатого и непожатого(го) самопу(ст) потрави(л), (с) ты(м) лотро(в)ство(мъ) пошкоди(л) и вниве(ч) ѿбе(р)нулъ и шкоды в то(м) не малые починилъ, которы(х) се ѿ(т) него стало в потраве(н)ю збо(ж) по вси(х) ты(х) выше(и) менованы(х) маетности(х) мои(х) на се(м) тисече(и) золотыхъ по(л)ски(х).

А ѿ(д)накъ то(т) Григоре(и) Пашкови(ч) зо вси(ми) свово(л)ны[ми] свои(ми) лю(д)ми и помочника(ми), не уко(н)те(н)товавши(с) збро(д)нею лупы, кгва(л)ты, нае(з)ды своими и почине(н)емъ шко(д) впро(д) не(з)носны(х), выше(и) менованы(х), прибра(в)ши до себе еще немало люде(и) свово(л)ны(х):

а то ниякого Во(и)теха Малигиньского, Януша Липского, Ѡ(р)шоло Петрашка, Рекетовъ, Василя Давыдовича, Балажия Ишьтвана, Януша Тхоревьского, Во(и)теха Брезиньского и иньшого и(х) товариства се(р)бовъ,

а то помочь себе знову ненасычного лако(м)ства и (х)тиво(с)ти пожитку непристо(и)ного, кгвальто(в)ного и ро(з)бо(и)ничого уняты будучи зо всеми тыми свово(л)ными лю(д)ми, налупивъши се и набра(в)ши се, по ро(з)маиты(х) мѣстьцахъ в зе(м)ли к(р). его мл(с)ти пана нашего мило(с)тиво(го) з воро(т) учини(л) до ты(х) мае(т)но(с)те(и) мои(х).

17 зв.

А ненасычоны(и) будучи пѣ(р)вшими лупѣ(з)ствы и кгва(л)ты, року тепѣ(р) идучого тисеча ше(ст)сотъ одина(д)цатого, мѣца гѣнѣвара, девятого дня, наеха(в)ши поменѣны(и) Пашкѣви(ч) наперѣ(д) на маѣтность мою, местѣчко Шѣ(р)шнѣвское, Стефановъ уря(д)ника и (с)лугу моего, добре уро(ж)оного шля(х)тича Яна Рожковського бѣ(з)винѣне у(х)фативши, по(и)мальъ звезда(т), яко неприяте(л) поганинѣ, та(м) же на сторону ѿ(т)ложи(в)ши вшелякою присто(и)но(ст), всты(д) и боя(з)нѣ божую, лѣтыце собе // повади(в)ши самую цноту, поко(и) посполиты(и), право(мѣ) обварованы(и) змо(ц)ни(в)ши се в людѣ(х) свово(л)ны(х), не маючи жа(д)ное цноты, ничего на славу добрую, ничего на почтливое не погледаючи, ро(з)майте се на(д) по(д)данymi моими бѣ(з) погамованѣя поганьску и посодо(м)ску явне па(с)твиль жоны и дѣвки учтивыѣ, по(д)даны(х) мои(х) кгва(л)ти(л), а маючи мало на то(м) еще тыѣ белыѣ головы, мало не по поя(с) кошули пообрезова(в)ши, пасучи ло(т)ро(в)скіѣ свое ѿчи, яко бы(д)ло якоѣ награваючи(с) з ни(х), гна(л) по улици и кгва(л)ты немалыѣ почини(л), по(д)даны(х) поби(л), помо(р)дова(л), а никоторы(х), позабиа(в)ши на смер(т), ни маѣ(тъ) ведомости, гдѣ и(х) тела подева(л).

А меновите: заби(л) дво(х) ру(д)нико(в) – Дѣ(м)ка и Кгрѣся и по(д)даны(х) мои(х) Потѣя Юрка и Гната Якуба позабиа(л), и, тела и(х) побра(в)ши зъ собою, не маѣшь ведомости, гдѣ поховаль, железа з (д)руни(!) моеѣ моего воевъ пѣ(т)дѣся(т) взялъ шинѣ довѣги(х),

ко(ж)ды(и) во(з) по(л)чва(р)та золотого шацую, Блажиеви, ру(д)никови моему, взя(л) два по(с)тавы, каразык лазурового сукна и в то(м) же мѣ(с)течку взя(л) по(д)даны(м) мои(м) конѣ(и) се(м)на(д)цатѣро, ко(ж)ды(и) конѣ по десѣти копѣ г(р)ше(и), куплены(и) в комора(х).

Ба(р)зо рѣчѣ(и) немало в ты(х) же по(д)даныхъ мои(х) ше(р)шнѣвски(х) побра(л) и на (с)во(и) пожитокъ по(с)полу (с) помочниками своими спо(л)ны(и) ѿбѣ(р)нулы, которы(х) ѿгуло(м) на по(л)торы тисече(и) шацую, и та(к)ъ ѿкърѣвави(в)ши та(м) тую маѣ(т)но(ст) мою, позабиа(в)ши по(д)даны(х) мои(х) и (с)про(с)ны екѣсѣсы.

А ба(р)зо нецнотливыѣ псо(т)ливыѣ попо(л)ни(в)ши и

помаза(в)ши мужа(т)ки и дѣвки цнотливыѣ, злупи(в)ши и зобра(в)щи по(д)даны(х) мои(х) вси(х), которые замѣняваныѣ ту(т) мѣ(т) хочу, кгда(ж) вси(х) нѣ минула шкода и квалтъ, та(к)ѣже лѣдвѣ живы(х) и(х) зоставивши, зо всего убо(з)ства бѣ(з) вшелякого милосѣ(р)дѣя ѡбнажи(л).

А навѣ(т) и на то(м) нѣ переставши, слугу моего, звышь меновано учтиво(го) шля(х)тича, привеза(в)ши дошки поворо(з), при ко(н) его вѣ(с)ти ро(с)каза(л) и зо всеми тыми своими собе во всемъ подобными лупѣ(з)цы умы(с)ли(в)ши сплю(н)дрова(т) всю маѣ(т)ность мою, шо(л) до Андриѣва мѣ(с)течка моего, которы(и) кгда у верове маѣтно(с)ти его мл(с)ти пана Адама Олизара сталь то(л)ко в по(л)мили ѡ(т) Андрѣева. Писале(м) до него, просечи ѡ милосѣ(р)дѣе на(д) по(д)данными моими, абы се вжды в да(л)шомъ зло(м) прѣ(д)сѣвзя(т)я своемъ по(га)моваль // своемъ погамоваль и того слугу моего, неви(н)ного Яна Ро(ж)ко(в)ского, выпусти(л), на што всказа(л) до мене, и(ж) мѣ(л) его выпустити.

18

А тымъ часомъ на про(д) его з ы(н)шими гу(л)тями выправи(в)ши(с), минаючи Андриѣ(в) и Чѣ(р)неховъ, по(с)ла(л) звезаного, а са(м) другого днѣ, то ѣ(ст) десятого, мѣсца генвара, року тепѣ(р) идучого тисеча шѣ(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, на маѣ(т)но(ст) мою и мѣстѣчко Андрѣевъ уже увѣчо(р) наѣха(в)ши з множествомъ лотро(в)ства, подобно(го) собе, (с) помочниками своими, яко хотѣ(л), збы(т)кова(л), побра(л) и полупи(л) по(д)даны(х) мои(х) андрѣев(в)скихъ, которы(м) шко(д) учини(л) на пя(т)дѣсять копъ грошѣ(и) лито(в)скихъ,

а почини(в)ши та(к) много низличоны(х) шко(д) в маѣ(т)ностяхъ мои(х) и поплю(н)дрова(в)ши способо(м) пога(н)скимъ слуги моего мне не выдавши, ѣха(л) з А(н)дрѣева, и скупивши(с) еще з други(м) товариствомъ, которые тежъ по сторона(х) ѡ(т) него на лупъ на маѣ(т)ности шляхе(т)ские, а особливѣ до маѣ(т)ности и волости п(н)а Олизаровы Топорискоѣ ѡ(т) него розо(с)ланы были, и (с) тыми всеми свово(л)ники, квал(л)то(в)ни(ки), здра(и)цы, яко и самъ то(т) то Григорѣ(и) Пашкови(ч) положи(л) се в сѣле сусѣ(д)скомъ Бежовѣ, ѡ чо(м) я доведавши(с), и(ж) вжѣ в бокъ маѣ(т)ности моеѣ уходечи з лупы починѣнными и з слугою мои(м) Ро(ж)ко(в)скимъ, писа(л) есми

до него, просечи яко ѿ того слу(гу) мое(го), абы его выпусти(л) и побраные мае(т)ности по(д)дани(х) мои(х) илѣ бы(т) може(т) повороча(л).

На ѿстатокъ просиле(м) его, абы хоте(л) зо (м)ною самъ порозумети(с) и ски(л)кунасту коне(и), то(л)ко абы не зо (в)семи на помиркова(н)ѣ и успокоє(н)ѣ до мене приеха(л).

То(г)ды ѿнѣ присла(л) до мене ниякого Чуби(н)ского (с) ты(м), же я до в/ашеи/ м/илости/ не поє(д)у. Але в[аша] м[илост] до мене приє(д)[ѣ] а поє(д)на(и) се зо (м)ною, а я ѿбє(з)печаю рыце(р)ски(м) словомъ свои(м) и за все рыце(р)ство шлюбую, же се зъ в/ашеи/ м(с)стю приятє(л)/с/кє ѿбо(и)ду, є(с)ли то для мене учинишь, и слугу в/ашеи/ м/илости/ ѿ(т)дамъ, и шкоды (с) в/ашеи/ м/илостю/ нагородя(т), бо то бачу, и(ж) не правемъ в/ашеи/ м/илости/ для “того ѿбавяю, же са(м) до в/ашеи/ м/илости/ ехати, и кгда мене в то(мъ) здраде(ц)ко послупуючи зо (м)ною, упєвни(л), надию маючи, в обе(т)ници его ѿ нагородє свои(х) яко ко(л)вє(к) шкодъ и жалю, упроси(в)ши до себе з роты его мл(ст) п(на) Творя(н)ского, в Житомиру лежачое жо(л)неровъ, товаришовъ тро(х), то є(ст) п(на) Яна До(м)бро(в)ского // До(м)бро(в)ского, п(на) Ру(ц)кого, п(на) Кгидзи(н)ского и приятєла ѿ(д)ного н тому взя(в)ши , то є(ст) Алекса(н)дра Ми(р)ского, и прито(м) (с) чєля(д)ю своею ѿ ки(л)ку дєся(т) конє(и) яхалє(мъ), до него спустивши(с) на слово его, которого завше на го(р)ши чоловєкъ, былє бы што ко(л)вєкъ цноты мє(л), звьклъ стєрєчи.

18 зв.

И кгда(м) се ю(ж) приближа(л) до села Бежова, ужилє(м) п(на) Алекса(н)дра Ми(р)ского, абы впрод до того Пашкєвича еха(л) и доведє(л) се, што та(м) дєєтъ, є(с)ли бє(з)пєчнє ехати, а са(м) ѿ(д)накъ ехалє(м) за ни(м) в тьє(ж) тропы, которы(и) до п(нѣ) Алексан(д)ра Ми(р)ски(и) до него еха(л) та(м) же, кгда вє с(р)одєкъ села в(ѣ)еха(л) зара(з) то(т) то Григорє(и) Пашкєвичъ, выпє(д)ши и ѿбачи(в)ши мене приближєющого се ку сєлу, до ѿного всего войска своего, которого могло быти по(л)торы тисєчє(и) вси(х) ро(з)шикованы(х), крикну(л), абы зара(з), зо вси(х) сторонъ мене ого(р)нувши, битву мнє дали.

А на пана Ми(р)ского, заразъ до себе его не припускаючи, (с) ки(л)ку ручни(ц) стрєлили.

А та(к)ъ лѣдвѣ ушѣдлѣ ѡ(т) ни(х) вцалѣ, по(д) которы(м) коня ѡ(д)накѣ по(с)трѣлили и з пра(з) яко ѡдинѣ зра(и)ца тотѣ то Пашкевич Григорѣ(и) зо всими тыми людми свовольными, илѣ и(х) было, которы(х) ѡнѣ са(м) имена ведаѣтъ и знаѣ(т), нава(л)нѣ пусти(в)ши сѣ проти(в)ко менѣ ѡ здоровѣе менѣ самого и ѡ го(р)ло хотѣчи приправити густую стрѣ(л)бу на менѣ пустили и усиленѣ ю(ж) на менѣ натирали.

Та(к)ъ и(ж) онѣ ча(с) по(д)даного моего мѣщанина чѣ(р)нѣ ховѣского на (и)мѣ Семѣна Сухорѣброго на (с)мѣ(р)тѣ забили и замо(р)довали, и(ж) живого (с) мерѣтвы(м) учинили.

Яко (ж) зо вѣси(х) сторонѣ видѣчи я великое небѣ(з)печѣнѣство и злы(и) а (з)радѣ(ц)ки(и) и нѣ(ц)нотливы(и) умы(с)лѣ того то Григо(р)я Пашкевича и люду при нѣ(м) сво/во/(л)ного, жа(д)ное цноты нѣ маючого (у) помочнико(в) его во(и)ска немалого на менѣ бѣючого и на(с)тупуючого дадѣ, нѣ маючи инѣшого сро(д)ку ѡ(д)но/го/ бога и невинѣно(ст) до хѣронѣнѣя и захованѣя живота моего в мало(и) личбѣ ки(л)ку десѣтъ конѣ(и) за мною будучи(х) в проти(в)ко та(к)ъ великому во(и)ску я за(с)тановивѣши сѣ впродѣ волалѣмѣ и напоминалѣмѣ того то Григо(р)я Пашковича, абы сѣ гамоватѣ хотѣлѣ ѡ(д) та(к)ъ злого зрадливого прѣ(д)[сѣ]взѣтѣя своего,

которы(и) сѣ упросити угамовати нѣ да(л), и ѡфѣше(м) уфаючи у велико(и) ли(ч)бѣ во(и)ска немалого змо(ц)ни(в)ши еѣ проти(в)ко менѣ, з малы(м) людо(м) стоячого, ю(ж) на менѣ яко ѡдинѣ здра(и)ца наступова(л) стрѣляючи.

А кгда ю(ж) нѣ могло иначе(и) быти, мусѣло(м) ему уходити, боронѣчи здоровѣя своего, и ѡ(д)бияючи сѣ ему а(ж) залѣ(д)вѣ ѡборо(н)ною рукою, ушолѣ е(с)ми ѡ(д) него и убѣ(г)лѣ до мѣ(с)тѣчка моего Чѣ(р)нѣхова и та(к)ъ за ла(с)кою божою а за невин(н)остю моею унѣ(с)ѣсми вцалѣ здоровѣе моѣ.

Прѣ то тепѣ(р) прошу, // аби тая протѣ(с)тѣция моя до кни(г) принята была, во(з)ного приданѣя на ѡгледанѣе до Чѣ(р)нѣхсза Андриѣва и Шѣ(р)шнѣвѣ по(д)данныхъ ранѣны(х) и забиты(х) е(с)ли бы были гдѣ налѣ(з)ны, та(к)ъ жѣ проси(л) заховуючи собѣ цалое право зѣ стороною ѡбѣвинѣною, (с) принѣцыпало(м) и помочниками прихилиючи сѣ до права посполитого в судѣ налѣ(ж)ного и яко ѡ(т)

19

его к(р) мл̄(с)ти ро(с)казанъе покажесе (с) ты(м) люде(м) свово(л)ны(м), збро(д)ливы(м), здра(д)ливы(м), кгва(л)то(в) и мо(р)довъ по(л)нымъ, по(с)тупи(т) не занехаю огульную мою протѣ(с)тацью на вси прошлые эксцесы и(х) и теперешнее, погледаючи, до кни(г) уряду в[ашей] м[илости] доношу.

А я з уряду своего яко по(д)старости(и) придале(м) его мл̄(с)ти пану Немиричу на тую справу огледанья и взятья ведомо(с)ти ее во(з)ного енерала, шляхетного Адама Пе(т)ровьского, и тою протѣ(с)тацью его мл̄(с)ти до кни(г) записати е(с)ми каза(л), што е(ст) записано.

14. Оповѣда(н)е п̄на Стефана Немирича на п̄на Лемеша.

Року І6ІІ м̄ца гѣ(н)варя 15 дня.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у его к(р)л. мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, его мл̄(ст) п̄нъ Стефа(н) Немири(ч), оповѣдаючи на Якова Леме(ша) о то, и(ж) дошла мене ведомо(ст), якобы о(н) року теперешне(го) тисе(ча) ше(ст)со(т) одина(д)цатого м̄ца гѣ(н)вара трете(го)на(д)ца(т) дня, маючи пере(д) ты(м) неухоены(и) и незы(ч)ливы(и) и по(л)ны(и) умы(с)ль неприя(з)ни проти(в)ко мене, не веда(т) якимъ д̄х(о)мъ важи(л) се и (с)ме(л) внести на мене непри(с)то(и)ную и ба(р)зо фа(л)шивую протѣстацью, ста(т) на змове (с) козаками и з розными помочника(ми) и по(д)даными своими и (з) розными свово(л)ными лю(д)ми, (с) которыми онъ, яко маю ведомо(ст), Григо(р)я Пашкевича якую здобы(ч) у его и не малую, которую з лупе(ж)ства бы(л), по(мъ)ножи(л), и (з) мой(х) мае(т)носте(и) то(т) Лемешъ себе привлацилъ, и, яко слыха(т), же въ обороне мое(и), кгда се топорищане, по(д)даные его мл̄(сти) п̄на Олизаровы мало не вся воло(сть) ехала проси(т) Григо(р)я Пашкови(ча) о свое кони пречина(н)ю же ча(с) в полю, кгда на ни(х) Григоре(и) Пашкови(ч) наступова(л), розумеючи, же мо(и) лю(д) бы(л) о(т) ни(х) // бы(л) пострелены(и) з ручницы и якобы

19 зв.

бы(л) забиты(и) тогда в то(м) ро(з)руху , кгда и(х) стра(х) о(р)ну(л), ты(х) люде(и) сво(л)ны(хъ), тогда самъ Лемешъ рече(и), лупы и (з)добычи тамътые привлащи(в)ши собе, за оны(ми) козаками уганя(л) се, и не ведати, е(с)ли са(м) Пашкевича не забы(л), а о(т)бежоные речи и мае(т)ности его, яко маю ведомо(ст), поменены(и) Лемешъ (с) по(д)даными своими прикры(л) и собе привлащи(л) и мужиковъ свои(х) помучи(л) и на смер(т) одного, яко слыха(т), замучи(л) для ты(х) луповъ, гроше(и) и розмаиты(х) рече(и), и того всего уходечи, аба свою вину на мене вложи(л), сме(л) мене потварити заби(т)емъ того то Пашковича и побра(н)емъ розмаиты(х) мае(т)носте(и) рухомы(х) и побра(н)емъ рече(и) ро(з)ны(х) по(д)даны(х) его, яко о томъ его мнимая и фа(л)шиваа добро(и) славе мое(и) до(т)квивая протестаця, потвари напо(л)ненная, чере(з) него непристо(и)не учиненаа, в себе обмовляе(т).

В которо(м) то учин(ь)ку фа(л)шивомъ почуваючи(с) я бы(т) невин(н)ны(м), тое мое о(п)оведа(н)е и репротестацые проти(в)ко тому о(д)ве(р)сарови моему, смыслному Якови Лемешову, вношу и правне о тую потварь а нимъ чинити о(ф)ерую, просечи, абы то было до (к)ни(г) записано. Што(м) приня(в)ши записати каза(л), и е(ст) записано.

23. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе п̄на Стефана Немеича (с) козаками низовыми.

Року 1611 м̄ца генъвара дн̄а.

На вряде его к(р)л мл̄(с)ти замку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) о(ч)евисто во(з)ны(и) е(н)ера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(го) шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своее писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Ада(м) Петро(в)ски(и), во(з)ны(и) е(н)ера(л) земли Кие(в)ское, со(з)на(н)е мое до (к)ни(г) на кро(т)це в тые слова приношу //

20

ωчевисто приданы(и) его млґ(с)ти пґну Стефановѣ Немиричовѣ року тепе(р) идучого тисе(ча) ше(ст)со(т) пе(р)вогона(д)ца(т), мґца генвара, че(т)ве(р)тогона(д)ца(т) днѧ былѧ(м) на потребе его млґ(с)ти в месте Че(р)неховѧ.

Та(м) же напро(д) указа(л) мне его млґ(ст) пґнь Стефа(н) Немири(ч) тело забитого з ручницы по(д)даного и мещанина своего Че(р)нехо(в)ского Семена Сухорѧброго, а пґна Алекса(н)дра Ми(р)ского, коня, у ногу пострелѧного, менова(л) ω(т) Григо(р)я Пашковича, которы(и) слугою его млґ(с)ти Юхима Корѧ(ц)кого менуѧ(т) сѧ.

Ωгледа(л) есми на возѧ(х) привезѧны(х) и(з) Ше(р)шнѧвь ра(н)ныхъ по(д)даны(х) его млґ(с)ти пґна Немиричовы(х) стары(х) и молоды(х) людѧ(и), анґдриѧвля(н) по(т)лучоны(х), побиты(х) кистѧнями, шаблями, раны розмаитыѧ по голова(х), по (х)рыбѧте, по нога(х) и рукахъ, которы(х) имена в рѧе(ст)рѧ моемъ ω(т) мене его млґ(с)ти пґну Немиричо(ви) даномъ по(д) печа(т)ю и (с) по(д)писомъ руки моеѧ су(т) списаны та(к), и(ж) заменованыѧ и(х) ту(т) признаваю.

Которы(х) было члґвка сѧ(мь)десять, тыѧ крычали и волами на того (ж) Григо(р)я Пашґкови(ча) и на люди при не(м) свово(л)не идучиѧ, же были побиты, потлучоны, поранѧны и до(ч)ки и(х) покґва(л)чоны, пошкаражо(н)ы, маѧ(т)носки побраны, полупѧны.

Што его млґ(ст) пґнь Стефа(н) Немири(ч) то(ж) на того(ж) Пашкѧви(ча) тве(р)ди(л) и много во(з)ны(м) посве(д)ча(л) поведаючи, я(ж) в протѧстацы(и) свое(и) всѣ его зраде(ц)киѧ е(к)сцѧсы, которую до вряду житоми(р)ского донѧ(с) есми и ωтослаѧемъ, достатѧчне су(т) ωписаны.

И указа(л) ми поле по(д) местомъ Че(р)неховомъ ω(т) дороги Бежо(в)ское, где ω(т) конѧ(и) зѧ(м)ля з снего(м) змѧшана, ω(т) во(и)ска немалого и и(ж) ω(т) самого Бежова до Че(р)нехова та(к) зѧ(м)ля удоптана,

то поведа(л) и мѧни(л) на Пашкѧви(ча) и на во(и)ско го его, и(ж) за ни(м), кґды его до Бежова до сѧбе взыва(л), до сѧбе не припусти(в)ши гони(л), би(л) люди мое и ω(д)ного мещанина моего, выше(и) менованого, заби(л) на смѧ(р)ть и мене зра(д)ливе ω смѧ(р)ти хотѧчи приправить, и(ж) залѧ(д)ве ωборо(н)ною рукою ω(т)бияючи(с),

ему и помочнико(м) его у(и)шоль // до Че(р)нехова, а то знаки су(т) гоны(т)вы тоеэ за мною поча(в)ши ѿ(т) села Бежова а(ж) до Че(р)нехова.

А не могучи вже мње досы(т) чинити, наза(д) ве(р)нули се яко(ж) немалое подобе(н)ство, и(ж) та(к)ъ было и много шляхты на то(т) ча(с) прибылое до его мл̄(с)ти п̄на Немири(ча) то(ж) посве(д)чало и великое ща(ст)е приписовали,

и(ж) рукъ и(х) на то(т) ча(с) самъ его мл̄(ст) п̄нъ Немири(ч) ушо(л), а при то(м) была шля(х)та, люди добрые п̄нъ Ярошь Хряно(в)ски(и) а п̄нъ Анѣдре(и) Клихо(в)ски(и). А ямъ, што слыша(л) и виделъ, до книгъ тутошни(х)ъ признаваю и доношу. Которое со(з)на(н)е во(з)ного до кни(г) рядовыхъ естъ записано.

**24 Ѡповеда(н)е п̄на Филона Стрыбыля на его
м(л) п̄на Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ку е(го)
м(л)̄(сти).**

Року 1611 м̄ца ге(н)вара 16 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до вряду его к(р)л м(л)̄(ст) за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, его мл̄(ст) п̄нъ Филон Стрыбы(л), чашни(к) его к(р)л мл̄сти зе(м)ли Кие(в)ское, жалуючи, и ѿповедаючи, и солените(р) протестуючи (с) на и(х) мл̄(ст) п̄на Самоеля Го(р)ностая, по(д)коморего зе(м)ли Кие(в)ское, и п̄(н)ю ма(л)жо(н)ку его мл̄(с)ти п̄нюю Теофилу з Кгорая в тые слова,

и(ж) року теперешего тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, м̄ца генвара ѿсмогона(д)ца(т) дня, его мл̄(ст) п̄нъ Самуе(т) Го(р)носта(и), по(д)комори(и) зе(м)ли Кие(в)ское, спо(л)не е(д)носта(и)нымъ умы(с)ломъ ве(с)пол (с) п̄ни ма(л)жо(н)кою своею уме(с)лне к(в)а(л)то(в)не, не маючи до мене жа(д)ное причины, та(к) же и до по(д)даны(х) мои(х) ива(н)ко(в)ски(х), яко на ч̄лвка споко(и)ного, ѿнымъ никгды ничого неви(н)ного, нраво(м) и покое(м) посполиты(м) ѿбварованого не ѿ(г)ледаючи ничого на мило(ст) бли(ж)него и поко(и) посполиты(и) насла(в)ши мо(ц)но

кгва(л)то(м) уря(д)ника своего и во(и)та з Лесчина, слу(г), стрѣ(л)цовъ, боя(р), мящанъ лещи(н)ски(х) ѿ ки(л)ка се(т) члв(к)а з ору(ж)ѣ(м), во(и)нѣ належачи(м), которы(х) они сами имена лепѣ(и) знаю(т) и ведаю(т) на вла(с)ны(и) кгрунтъ // на вла(с)ны(и) кгру(нт) мо(и) иванко(в)ски(и), по(д)даныѣ мои, которые з дровами до домо(в) свои(х) ехали, дорогою гости(н)це(м) звыклымъ, на урочищу у Кривое Руды.

Та(м) же то(т) уря(д)никъ лещи(н)ски(и) з во(и)томъ, стрѣ(л)цами, слугами, боярами, мящанами лещи(н)скими, ѿскочи(в)ши и напа(д)ши ѿны(х) в мое(м) вла(с)номъ кгру(н)тѣ, ѿныхъ побили, постреляли, посекли, поранили, пяти члв(к)а ѿкру(т)нѣ на сме(р)тъ позабива(в)ши и тѣла и(х) з собою до Лесчина пове(з)ли.

Конѣ, возы, се(р)мяги, кожухи, сокиры – то все ѿ(т) мала и до велика побрали и пограбили и (д)вадцати члв(к)овъ поранили, побили а пе(р)ве(и) того то(т) же урядникъ Лещи(н)ски(и) з во(и)то(м) и слугами и(х), которы(х) они сами имена ведаю(т), дня пятогона(д)ца(т) мѣца генвара сѣго(ж) року ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, перене(м)ши на доброво(л)но(и) дорозе по(д)даны(х) моихъ ива(н)ко(в)ски(х) пяти члв(к)а на (и)мѣ Ивана, Петра, Дани(ла), Яшка, Дениса на доброво(л)но(и) дорозе на гостинцу крыжово(м), котори(и) се ро(с)ходи(т) до Коте(л)ни, а други(и) до Иванкова, ты(х) по(д)даны(х) мои(х) за вла(с)ны(м) посла(н)ѣмъ и росказа(н)ѣмъ само(г)о пѣна по(д)коморего и ма(л)жо(н)ки его мл(с)ти побили.

Маѣ(т)но(ст), которую при себе мѣли, ве(з)ли (с) Поле(с)я (с) Че(р)нобыля на бо(ч)це ры(б) солоныхъ и вялыхъ (с) конми, санями и гроши готовые, усѣ забравши, заграби(в)ши до за(м)ку до Лещи(на) ѿ(т)провадили.

А дня ѿногдашне(го) сѣго(ж) року ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого генвара трина(д)цат'ого, то(т) же уря(д)ни(к) лещи(н)ски(и), за вла(с)ны(м) росказа(н)ѣмъ пѣна своего, слугу моего на (и)мѣ Ма(р)тино(в)ского и по(д)даного моего на (и)мѣ Кашпо(р), а которые з Гощи ѿ(д) сына моего ехали на доброво(л)но(и) дорозе, кгда мимо новое местѣчка Лещи(н) ехали, ѿныхъ выпа(д)ши са(м) уря(д)никъ того слугу моего зрани(л), коня з возомъ, пу(л)гакъ, шаблю и пѣнзе(и) готовыхъ копъ две ѿтня(л) (с) товарышами, слугами и помочниками

п̄на своего, а в другого того по(д)даного самого збили, зранили, клячу з возомъ узяли, которое то позабия(н)е, поране(н)е // по(д)даны(х) мои(х) и слугъ побра(н)е и пограбе(н)е, при ни(х) коне(и), возо(в), сане(и), се(р)мягъ, кожухо(в), соки(р), рыбъ, тые слуги уря(д)ни(к) во(и)гъ, бояре, стре(л)цы за вла(с)ны(м) умы(с)лнымъ розказа(н)емъ п̄на Самуея Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ки его мл̄(с)ти ексцеса та(к) ѿ порозлива(н)е крѣви, позабия(н)е почини(в)ши та(к) трупы забитые, яко и всю маетно(ст,) до за(м)ку до Лесчина ѿ(т)везли, ѿдо(г)нали и ѿ(т)провадили, и тые вси грабежи на пожитокъ сво(и) п̄нъ по(д)комори(и) (с) п̄нею ма(л)жо(н)кою своею ѿбе(р)нули и ѿборочаю(т),

которую та(к) жало(с)ную а праве плачливую протестацью мою до в/ашеи/ м/илости/ до уряду вношу, зоставуючи себе во(л)ную по праву тое(и) протестацы(и) мое(и), взя(в)ши ведомо(ст) яко на(д)то бо(л)ше(и) еще ра(н)ныхъ и которые немало и(з) зра(н) ба(р)зо велики(х) живи не буду(т) не ѿмешка(м) донести.

И проси(л) его мл̄(ст) п̄нъ чашникъ, абы тое ѿповеда(н)е до кни(г) принято и записано было, жадаючи прито(м) ѿ прида(н)е во(з)ного на ѿгледа(н)е ра(н)ныхъ по(д)даны(х). Я(м) его мл̄(сти) на то прида(л) во(з)ного енерала и то до кни(г) записати каза(л) и есть записано.

25. Поло(ж) [ен] по(з) [ву] ѿ(т) Андрея Ѡгивича по Васи(л)я Сурина

Року 1611 м̄ца генвара, 20 дн̄а.

На вряде его к(р)л мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постановивши(с) ѿчевисто во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(го), шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д)печа(т)ю и(с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства

Кие(в)ского, визнава(м) тымъ мои(м) квитомъ и(ж) року тепе(р) идучого тисе(ча) ше(ст)со(т) одина(д)цатого мѣца генвара пятого днѧ далъ есми очевисто в руки позо(в) зе(м)ски(и) кие(в)ски(и) суду голо(в)ному трибуналскому Любе(л)скому належачи(и) на воево(д)ство которое ко(л)векъ Кие(в)ское, Волы(н)ское, Бра(с)лавское.

22

Напе(р)ве(и) подате того позву // подате того позву сужоного буде(т) урожоному п̄ну Васи(л)ю Станиславовичу Сурина в дому мешка(н)я его, Годото(м)лско(м) дворе.

А то ѿ недопуще(н)е мощное екзекуцые(и) и ѿ(т)правы чере(з) уря(д) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) ве(д)ле декрету суду голо(в)ного трибуналу Любе(л)ского в року прошло(м), тисе(ча) ше(ст)со(т) девято(м) выдано(го) в жалобе урожоного п̄на Андрея Ѡгиеви(ча) Тишковича за ѿдную суму пн̄зе(и) в декрете трибуна(л)ско(м) менованую яко на баниту ку при(с)луха(н)ю всказа(н)я на да(л)шую е(к)зекуцыю а(л)бо узна(н)е суду голо(в)ного трибуналу Любе(л)ского, ѿ чомъ все(м) то(т) позовъ земски(и) Кие(в)ски(и) всю реч(ч) и жалобу шире(и) в себе выража.

Того(ж) року и дня выше(и) меновано(шо) на то(м) же дворе Годотомлскомъ да(л) есми та(к)же очевисто в руки позовъ зе(м)ли Кие(в)ски(и) тому (ж) суду голо(в)ному трибуналу коро(н)ного любе(л)ского, належачи(и) ма(л)жо(н)це помененого Васи(л)я Сурина п̄не(и) Ба(р)баре Новоселе(ц)кого в жалобе того(ж) п̄на Андрея Ѡгиеви(ча) Тешкови(ча).

А то е(ст) ѿ перехова(н)е мешка(н)е и (с)полкова(н)е ма(л)жо(н)ка ее, того то Василя Сурина яко банита, чомъ все(м) по достатку вся речъ и жалоба в середине то(го) позву е(ст) ѿписана и доложона того (ж) року и днѧ выше(и) менованого, и в то(м) же дворе Годото(м)лско(м).

Да(л) есми та(к)же очевисто в руки позо(в) земски(и) Кие(в)ски(и) тому (ж) суду голо(в)ному трибуналу коро(н)ного Любе(л)ского належачи(и) сыновъ помененого Васи(л)я Су(ри)на п̄ну Адаму Васи(л)евичу Сурина в жалобе того (ж) п̄на Андрея Ѡгиевича Тишкови(ча) та(к)же ѿ перехова(н)е мешка(н)е и ѿцова(н)е спо(л)ное

ω(т)ца его того то Василя Сурина яко банита, ω чо(м) все(м) по достатку вся речъ и жалоба всередине того позву ε(ст) ωписана и доложона.

И (з)ложи(л) єсми рокъ тымъ вси(м) звы(ш) менованымъ ωсобамъ за тыми позвы стати в Люблине на то(т) ча(с), кгда sprawy ты(х) воєво(д)ствъ подате ты(х) по(з)во(в) напе(р)ве(и) припаду(т) и судити(с) зачну(т) и на томъ да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского з моею печа(т)ю и (с) по(д)писомъ руки мое(и). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то // ωчевистое со(з)на(н)є во(з)ного, при квите учиненое до кни(г) врядовыхъ за(м)гу гсдрского Житоми(р)ского єсть записано.

22 зв.

Увеза(н)є во(з)ного Станислава Ска(р)чи(н)ского в село Же(р)делевъ ω(т) кн̄гни Ружи(н)ское.

Року ІВІІ м̄ца генваря 20 дня.

На вряде г̄(с)дрско(м) Житоми(р)скомъ передо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ωчевисто во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) г̄(с)дрски(х) Житоми(р)ски(х) у(ст)не а доброво(л)не тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року прошлого тисе(ча) ше(ст)со(т) десятого, м̄ца декабра, два(д)ца(т) девятого дня, маючи я при себе сторону шляхтичо(з) добры(х) п̄на Стани(с)лава Дубко(в)ского а п̄на Андрєя Хале(в)ского, бы(л) єсми на (с)праве и по(т)ребе его мл̄(с)ти п̄на Стани(с)лава Ска(р)чи(н)ского в маєтности кн̄жны єє мл̄(с)ти Ружи(н)ское п̄неє Зофи(и) Карабче(в)ское в селе, презываемо(м) Же(р)делеве, у воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачомъ,

где за вла(с)тнымъ росказа(н)ємъ кн̄жны е(и) мл̄(с)ти пода(л) єсми село названое Же(р)делевъ в посєсыю его мл̄(с)ти п̄ну Стани(с)лавови Ска(р)чи(н)скому ω(т) ε(и) мл̄(с)ти кн̄жны Ружи(н)ское аре(н)дованы(м) способомъ во(д)лу(г) постанове(н)я ωбу(д)ву(х) сторо(н) въ и(н)терцизе ари(н)до(в)но(и) в року

про(ш)ло(м) тисе(ча) ше(ст)со(т) десято(м), мѣца ноября, трицатого дня, межи собою зоставленого,

то е(ст) до ли(т) тро(х) по себе идучи(х) за суму пнѣзе(и) золоты(х) по(л)ски(х) девятьсо(т), на ко(ж)ды(и) рокъ по триста золоты(х), рахуючи которо(и) то аре(н)дар та(к)ъ те(х) и посе(с)ы(и) у тую аре(н)ду ча(с) мае(т)ся почина(я) ѿ(т) бѣжго чароже(н)я свята ри(м)ского в року тисе(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатомъ, а мае(т) ся ко(н)чить та(к) самая аренда, яко и по(с)е(с)ы до тое аренды в року пришло(м) тисе(ча) ше(ст)со(т) трина(д)цатомъ на де(н) бѣжго, чароже(н)я свѣта римского а то зо всѣми пожи(т)ками до того села и въ и(н)те(р)цизе аре(н)до(в)но(и) описаными.

А та(к)ъ ѿ тое очеви(с)тое во(з)ного со(з)на(н)е до кни(г) замку гѣдрского Житоми(р)ского приня(в)ши записать казаль, што е(ст) записано . Оповедане его м[илости] п[ана] Го(р)ностая //.

**Оповеда(нъ)е его млѣ(с)ти пѣна
Самуеля Го(р)ностая на его млѣсть
пѣна Фило(на) Стрыбыля.**

Року 1611 генвара 20 днѣ.

Писа(л) и присыла(л) до уряду его к(р)л млѣ(с)ти замку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского по(д)старостего урожоны(и) пѣнъ Алекса(н)де(р) Крошни(ц)ки(и), слуга и вря(д)никъ его млѣ(с)ти пѣна Самуе(лѣ) Го(р)ностая, по(д)коморего зе(м)ли Кие(в)ское, Лещ(н)ски(и) именовъ его млѣ(с)ти пѣна своего жалуючи и солените(р) протестуючи(с) на и(х) млѣ(с)ти пѣна Филона Стрыбыля, чашника земли кие(в)ское и ма(л)жо(н)ку его млѣ(с)ти пѣню(ю) Марушу Е(л)цо(в)ну ѿ томъ,

и(ж) дня ѿногдашнего, то е(ст) ѿсмогона(д)це(т) мѣца генвара в року тепе(р) идучомъ тисе(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, кгда по(д)даны(м) его млѣ(с)ти пѣна моего лещи(н)ски(и) Семень Кова(л) еха(л) гостинцемъ звыклы(м) на кгрунте вла(с)номъ пѣна моего тамде за по(с)ланѣ(м) и ро(с)каза(н)емъ к(в)ал(т)о(в)нымъ ѿсо(б) вышъ помененыхъ, слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) з Иванкова, на то

добре способлены(х), зажидаючи давны(х) его млґсти пґну моему частокро(т) выражоны(х) на кгрунте вла(с)номь ле(с)чи(н)скомь деспектовъ, а пре(з) его млґсть пґна моего скромне завше поношоны(х),

оного по(д)дано(го) перенемши, ѿсочи(в)ши и напа(в)ши ѿкру(т)не збили, и змо(р)довали и зранили.

Потомъ того (ж) часу и дня выше(и) помененого, самъ ѿособою своею вышъ поменены(и) пґнъ Стрыбы(л) з многими слугами, бояры, стре(л)цы и по(д)данными та(к) ло(в)ко(в)скими и ва(н)ко(в)скими, яко те (ж) и(з) иное волости при(с)пособленными которы(х) было ѿ пя(т)со(т) члґвка, не то(л)ко кгрун(т) его млґ(с)ти пґна моего впа(д)ши замы(с)лови сво(и)му досы(т) учинити хотель, але и по(д) местечко его млґ(с)ти пґна моего Лещинь вла(с)не по(д)еж(д)за(л), хотечи способомъ неприятє(л)ски(м) оноє з кгрунту вывє(р)нути чого же за ѿпатрно(ст)ю б[о]жею не доказа(л), залє(д)во по(д) вєч(р) выкрыкаючи, прочъ ѿ(т)єха(л).

И проси(л) пґнъ Крошни(ц)ки(и), абы тоє ѿповеда(н)є и жалоѡа его, имене(м) его млґ(с)ти по(д)коморєго чинєная до кни(г) была записана, жадаючи заты(м) ѿ прида(н)є во(з)ного на ѿгледа(н)є оного збитого и (з)ранєного я(м) з уряду моего прида(л) на то во(з)ного єнерала пґна Крыштофа Борушко(в)ского, которы(и) то во(з)ны(и) та(м) бывши, того всего ѿгледа(в)ши и постановивши(с) передо (м)ною ѿчевисто в тыє слова ку записанью до кни(г) со(з)на(л),

и(ж) року // и(ж) року тепє(р) идучого тисє(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого мґца ге(н)вара, девятигона(д)ца(т) дня за прида(н)ємъ в[ашєи] м[илости] урядовымъ бы(л) є(с)ми в ме(с)тєчку Лещинє, має(т)ности его млґ(с)ти пґна по(д)коморєго Кие(в)ского, маючи при себе дво(х) шляхтичовъ – пґна Николая Камє(н)ского а пґна Яна Лазуцкого.

Где за ѿбоже(н)ємъ слуги и (в)ря(д)ника его млґсти пґна по(д)коморєго кие(в)ского лєщи(н)ского, пґна Александра Крошини(ц)кого видєло(м) и ѿгледало(м) по(д)даного его млґ(с)ти Сємена Коваля, лежачого на смє(р)тно(и) постєли, барзє хорого.

Которого видаломъ збитого и шко(д)ливє зранєного а то є(ст) на право(м) рогу головы рана тятая, на локтю само(мъ) правое руки

23 зв.

ра(н) две тяты(х), на право(и) нозе ниже(и) колена ра(н) тяты(х) три и уве(с) бокъ ки(и)ми зна(т) збиты(и),

которое зби(т)е и (з)ране(н)е менили бы(т) за вла(с)ны(м) росказа(н)емъ и на(с)ла(н)емъ на кгру(н)те его мл҃(с)ти п҃на по(д)коморего кие(в)ского лещи(н)скомъ ѿ(т) п҃на Филона Стрыбыля, чашника кие(в)ского и ма(л)жо(н)ки его мл҃(с)ти сталоє, которое то ѿповеда(н)е та(к)же и со(з)на(н)е во(з)ного до кни(г) принято и записано естъ.

28. Ѡповеда(н)е ксєндза Кочоро(в)ского на Андрея Веди(ц)кого

Року 1611 м҃ца гєнва(ра) 20 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до мене, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, служебника своего Во(и)цєха в бозе велє(б)ны(и) ксєндзь Стани(с)ла(в) Кочоро(в)ски(и) , прихияючи(с) до пє(р)шое протєстацы(и) имени его ниже(и) ѿписано(и) на врьде житоми(р)скомъ вчинєно(и) уска(р)жа(л) и жало(с)нє протєстова(л) на шляхе(т)ного п҃на Андрея Вели(ц)кого, старосту котєлє(н)ского в то(т) способъ,

и (ж) року тепє(р) идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, м҃ца гєнваря сємогона(д)ца(т) дня поменєны(и) п҃нъ Андре(и) Вели(ц)ки(и) , не маючи до мене жа(д)ное до гнєву причины, мене яко чл҃в(к)а споко(и)ного, никому ни в чо(м) неви(н)ного, перєня(в)ши м(є)нє на доброво(л)но(и) дорозе, кгда(м) по сєно мнѣ ѿ(т) кн҃жны
24 ε(и) мл҃(с)ти Ружи(н)ское домо(и) та(м) же єхало(м) на врочище // на врочище, прозываемое на Высокое Поле.

Та(м) же п҃нъ Андре(и) Вели(ц)ки(и) з слугами и помочниками своими до того способными, которы(х) ѿнъ самъ имена и про(з)вища знає(т) , мнѣ словы ущишливыми на мою ѿсобу д҃хо(в)ную зє(л)жи(л) и (з)соромоти(л).

А на томъ, не маючи досы(т) ещє мене самого бє(з) милосє(р)дя киємъ самъ руками своими зби(л), и зрани(л), и поша(р)паль, залє(д)во ся ѿ(т) смє(р)ти вє(р)ну(л), ѿ(т) великого би(т)я, то є(ст)

напродъ на лево(и) сторо(нѣ), на ѡблич(ю) ударѣно, а(ж) тва(р) спу(х)ла, а на плѣча (х) побито, наве(т) и челя(д), (с) которою е(с)ми по сѣно еха(л), мнѣ даноѣ ѡ(т) кнѣжны е(и) мл҃(с)ти Ружи(н)скоѣ, а меновитѣ:

Тимоша нелитостивѣ зби(л) и (з)рани(л), зада(л) ему рану синюю, черѣ(з) плѣче киемъ ударѣно, на уху право(м) рана криваваа, на лево(м) плѣчи двѣ пре(н)кги ѡ(т) ка(р)бача, а другого во(и)тка та(к) же кие(м) зби(л) и (з)рани(л), а(ж) хрыбѣ(т) уве(с) спу(х),

та(к)же возы и поврозы поруба(л), и сѣно ѡ(т)ня(л), которое то зби(т)ѣ и ша(р)панѣ своеѣ и шкоды мени(л) быти ни ѡ(т) кого и(н)шого, то(л)ко ѡ(т) поменѣного п҃на Андрея Вели(ц)кого.

Которы(и) то дѣспектъ и (з)ране(н)ѣ своеѣ и челяди свое(и) ѡповѣдалъ и проси(л) мене уря(д) ѡ прида(н)ѣ во(з)ного на ѡ(г)леда(н)ѣ побитьа, и (з)ранѣнѣя, и шкодъ вси(х), на што(м) я во(з)ного шляхе(т)ного Стефана Пи(н)чев(с)кого, енерала воево(д)ства Кие(в)ского, прида(л) и проси(л), абы тая протѣ(с)тацяца бала записана до кни(г) уряду за(м)ку г҃сдрского Житоми(р)ского, што е(ст) записано.

**29. Е(з)дчѣ(н)ѣ во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного
мѣшка(н)я Сурина з ма(л)жонкою своею ѡ(т) Андрея
Ѡгивеви(ча)**

Року 1611 м҃ца гѣ(н)ва(ра) 20 дня.

На врядѣ его к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною Григоремъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житом(р)ски(м), постановивши(с) ѡчѣви(с)то во(з)ны(и) енерал(л) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпаринѣ(с)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) подѣ печат(ю) и (с) по(д)писомъ руки своеѣ писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипѣ(с)ки(и) во(з)ны(и), енерал(л) воево(д)ства Кие(в)ского, ѡзна(и)мую // озна(и)мую ты(м) мой(мъ) квитомъ, и(ж) року тепѣ(р) идучого тисѣ(ча) ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гѣнваря, пято(го) дня, маючи я, во(з)ны(и), при собѣ дво(х)

24 зв.

шляхтичовъ стороною шляхе(т)ны(х) п̀на Ива(на) Дѣде(р)кала а п̀на Яна Ми(р)ского,

то ε(ст) былѣмъ по(с)ланы(и) ω(т) урожонѡго п̀на Андрѣя Огиѣви(ча) Тишкови(ча) до имѣ(н)я и двора Годотомлского для за(с)та(т)я спо(л)ного мешка(н)я и ωбцова(н)я п̀на Василя Сурина з ма(л)жо(н)кою его п̀н(ε)ю Ба(р)барою Новоселецкого и с̀но(м) его Адамо(м).

Тогда я, во(з)ны(и), по(с)полу (с) тою шля(х)тою, приехаломъ до того двора Годото(м)лско(го), та(м) же засталѣ(м) в томъ в дворе в све(т)лицы того п̀на Васи(л)я Сурина и ма(л)жо(н)ку его звышь менованую и с̀на его п̀на Ада(ма) и почалѣ(м) мовити,

и(ж) всѣмъ, иже(м) ε(ст) присланы(и) ω[т] п̀на А(н)дрѣя Огиѣвича Тишковича до ва(с) для за(с)та(н)я ма(л)жо(н)ка твоего п̀ни Суриновая а ω(т)ца твоего, п̀не Адаме Суринѣ,

и(ж) вы, ведаючи ω томъ, же ε(ст) п̀нь Василе(и) Суринъ банитомъ и вывола(н)цѣмъ, а право по(с)политое забороняе(т) того, абы ни(х)то з банитомъ жа(д)ного ωбцова(н)▲ з нимъ и переховыва(н)я его не мели, и при то(и) же шля(х)те ма(л)жо(н)це п̀на Васи(л)я Сурина п̀не Ба(р)барѣ Новоселе(ц)кого, которая менила (с) дѣ(р)жачого того имѣ(н)я и двора Годото(мъ)ля и снви¹ его п̀ну Адаму Василевичу Сурина в десети тисечахъ золоты(х) по(л)ски(х) п̀на Васи(л)я Сурина припоручи(л) и арештова(л), и позвы зе(м)ские кие(в)ские на су(д) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любе(л)ски(и) на воево(д)ство, которое з ни(х) на(и)пѣ(р)ве(и) Кие(в)ское и Бра(с)лавское подате ты(х) по(з)во(в) припаде(т) и суди(т) се зачне(т) на становѣ(н)ѣ пере(д) судъ голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любе(л)ски(и) в Люблине которы(и) то арештъ и в припоруце приняли и позвы в руки свое взяли,

а я шля(х)тою при (м)не на то(т) ча(с) будучою, ω(с)ве(д)чи(в)ши про(ч) ω(т)ѣха(л), и на томъ да(л) то(т) мо(и) квитъ ку записова(н)ю до кни(г) замку г(с)̀д(р)ского Житоми(р)ского з моею печат(ю) и (с) 25 по(д)писо(м) руки мое(и) // и (с) по(д)писомъ руки мое(и), писанъ в Житомиру, которое (ж) то ωчевистое со(з)на(н)ѣ во(з)ного поменѣного при квите его учинѣное до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского естъ записано.

¹ Титло відсутнє

30. Оповеда(нъ)ѣ п̄на Андрея Во(и)ны на кн(я)ги(н)ю Ружи(н)скую

Року ІВІІ м̄ца гѣ(н)вара 21 дня.

Писа(л) и присыла(л) на вря(д) его к(р)л. мл̄(с)ти замку Житоми(р)ско(го) до мене, Григоря Кочуро(в)ского, п̄нъ Андре(и) Во(и)на, слуга и вря(д)никъ его мл̄(с)ти п̄на Остафияна Тишкевича. по(д)ска(р)бего надво(р)ного Великого Кн̄з(с)тва Лито(в)ского ля(и)ского старосты коде(н)ски(и), имене(м) его мл̄(с)ти п̄на оповедаючи и (с)веде(д)чачи(с) на еѣ мл̄(с)ти кн̄ги(н)ю Романову Нариму(н)товича Ружи(н)скую п̄(н)ю Зофию (с) Кара(б)чева ѿ то,

и(ж), де(и), року теперь про(ш)лого тисѣча ше(ст)со(т) десятого м̄ца декабра девятогона(д)ца(т) дня еѣ мл̄(с)ти кн̄гня Ружи(н)ская слугу и вря(д)ника своего котеле(н)ско(го) на (и)ме п̄на Андрея Вели(ц)кого а слугами, бояры, во(и)та(ми) и мещаны котеле(н)скими именеы и назви(с)ка(ми) еѣ(и) мл̄(с)ти само(и) знаемыми, которы(х), де(и), было до тре(х)со(т) конѣ(и) чл̄вка, ко(н)но, збро(и)но, з ору(ж)емъ, во(и)не належачи(м), на(с)ла(в)ши мо(ц)но кгва(л)томъ и бѣ(з)правне на вла(с)ны(и) кгрунтъ его мл̄сти п̄на по(д)ска(р)бего Коде(н)ски(и) и(з) возами та(м) же, де(и), на томъ кгрунте его мл̄сти, сѣна его мл̄сти в(с)ланого стыртъ десе(т),

в котори(х), де(и), было сѣна тисѣча возовъ, а по(д)даны(х) его мл̄(с)ти мещанъ коде(н)ски(х), стыртъ чотыри, стоговъ десе(т), в которы(х), де(и), было сѣна возовъ пя(т)сотъ. Все(го) сѣна по(л)торы тисѣчи возо(в), которы(и) то вышь менованы(и) п̄нъ Андре(и) Вели(ц)ки(и) ѿ ты(м) во(и)скомъ за вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)емъ еѣ мл̄(с)ти кн̄гини Ружи(н)ское п̄не(и) свое(и), тыѣ сѣна та вла(с)ны(м), де(и) кгрунте его мл̄сти п̄на по(д)ска(р)бего Коде(н)скомъ сѣна его мл̄(с)ти вла(с)ные и по(д)даны(х) его мл̄(с)ти мещан(н) коде(н)ски(х) кгва(л)то(в)не и бѣ(з)правне побра(л) и до маѣ(т)ности еѣ мл̄(с)ти кн̄гини Ружи(н)ское мѣста Коте(л)ни на фо(л)варо(к) ѿ(т)провади(л) // ѿ(т)провади(л) и на пожито(к) еѣ

25 зв.

Которое шповеда(н)є и жалоба п̀на Андрея Во(и)ны до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̀(с)дрского Житоми(р)ского єсть принято и (в)писано, при которо(м) шповеда(н)ю и ш(с)вє(д)чє(н)ю п̀на Андрея Во(и)ны шляхє(т)ны(и) Янъ Выши(н)ски(и), єнерал(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, Волы(н)ского и Бра(с)лавского, ста(в)ши шчєвисто прєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старостн(м) житоми(р)кимъ, до кни(г) тыми словы со(з)на(л) и по(д)лугъ того со(з)на(н)я своего кви(т) сво(и) в тые слова писаны пода(л).

Я, Янъ Выши(н)ски(и), єнерал(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, со(з)навая ты(м) мои(м) квитомъ ку записова(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̀(с)дрского Житоми(р)ского, и(ж) в року тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсято(мъ) м̀ца декабра два(д)цатого дня бы(л) єсми на (с)праве и по(т)рєбє вє(л)мо(ж)ного єго мл̀(с)ти п̀на Штафїяна Тишкевича, по(д)ска(р)бєго надво(р)ного Великогo Кн̀зства Лито(в)ского, ля(и)ского старосты в маєтности єго мл̀(с)ти, в мє(с)тє Кодни.

Та(м) жє слуга и вря(д)никъ єго мл̀(с)ти кодє(н)ски(и) п̀нъ Андре(и) Во(и)на выє(з)ди(л) на кгру(нт) єго мл̀(с)ти. Коде(н)ски(и) и мною, єнерало(м), и шля(х)тою, лю(д)ми добрыми на то(т) ча(с) при (м)нє будучою, п̀но(м) Мадяшємъ Кострє(н)ни(ц)ки(м) а п̀номъ Лукашє(м) Шстро(в)скимъ шбводи(л) и шказова(л) знаки побра(н)я сєна єго мл̀(с)ти вла(с)ного и по(д)даныхъ єго мл̀(с)ти мєсчанъ Кодєнскихъ,

всєго сєна на по(л)торы тисєчи возо(в), которє побра(н)є сєна быти мєнилъ чєрє(з) вышъ поменєного п̀на Андрея Вели(ц)кого, слугу и вря(д)ника єє мл̀(с)ти кн̀тни Ружи(н)ское котелє(н)ского.

А та(к) я, єнерал(л) во(з)ны(и), вышъ мєнованы(и), што(м) видє(л) и (с)лыша(л) тєдамъ тоє со(з)на(н)є мов, при томъ шповеда(н)ю п̀на Андрея Во(и)ны учинєное, (с) по(д)писомъ вла(с)ное руки мєє(и) до кни(г) врядовы(х) замку г̀(с)дрского Житоми(р)ского подаль.

26 Писанъ в Житомиру которє то шпо // которє то шповеда(н)є пана Аньдрия Во(и)ны, та(к)ъ жє и со(з)на(н)є во(з)ного до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и вписано є(ст).

**31. Положенъе по(з)ву ѿ(т) мѣсча(нъ)
житоми(р)ски(х) по п̄на Васи(л)я Воронича , писара
зѣ(мъ)ского.**

Року 1611 м̄ца гѣ(н)вара 23 дня.

На врьдѣ его к(р) мл(с)ти за(мъ)ку Житоми(р)ского передо (мъ)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(въски(м), по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ), по(с)тановивъши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(въ)ского, шляхе(т)ны(и) Стефанъ Пинъчевъски(и) ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанья своего кви(т) (с) печат(ю) и (с) подьписо(мъ) руки свое(и) писаны(и) ты(м) словы пода(л).

Я, Стефанъ Пинъче(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киевского, со(з)нава(мъ) на се(м) квите мое(м) ку записанью до книгъ,

и(ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)со(т) пе(р)вогона(д)ца(т) м̄ца геньвара, два(д)цатого дня, даломъ и положиломъ в дворе и се(л)цу гдѣ его мило(ст) панъ Василе(и) Ворони(ч), писаръ зѣ(м)ски(и) киевски(и), перемешкивае(т), въ све(т)лицы при челяди а бы(т)ности урядника его мл(с)ти Сташкевича позовъ к(р)о(д)ски(и) киевски(и) в жалобе и речи мещанъ его к(р) мл(с)ти житоми(р)скихъ, з бы(т)ностью я(с)не ѿ(с)вѣцоного княжати его мл(с)ти пана Алексанъдра з О(с)трога, княжати жа(с)лавского, каштеляна вольнського, старо(с)ты житоми(р)ского и грабе(ж) сѣна стого(в) по(л)ѿ(с)ма вла(с)ное работы ихъ на к(р)унтѣ и сѣножатѣ(х) его к(р) мл(с)ти житоми(р)скихъ м̄ца ноябра ро(з)ны(х) дне(и) и часовъ, дакъ же м̄ца декабра второгона(д)цать дня, кгда по(д)даные пана ѿ(т)ца его мл(с)ти пана Алексанъдра Воронича стацьпо приве(з)ши жольнеро(м) з росказанья п̄на // писара зѣ(м)ского кие(в)ского

26 зв.

л. >

За (!) ко(то)ру жъ то(мъ) по(з)во(м) зъважило(мъ) ропь¹ ѿбею(м) сторона(м) становити ся на рочка(х) к(р)одьски(х) киевски(х), которые припадуть и судитися будутъ в року нинешни(м) тисеча ше(ст)сотъ ѿдинадъцатого(м) м̄ца фѣвраля шо(с)тогона(д)на(т) дня, на за(м)ку

¹рокъ

Киє(в)ско(м), и на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) ку записанью до кни(г) за(м)ку его к(р). мл҃(с)ти Житоми(р)ского печатью и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писань у Житомеру. Которое (ж) то очевис(с)тое со(з)нанье во(з)ного помененого, при квите его учиненое до кни(г) врядовы(х) за(мь)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского есть записано.

**32. Со(з)нанье во(з)ныхъ в справе его милости п̃на
Филона Стрыбыля зь его милостью паномъ
Го(р)ностаемъ.**

Року 1611 м̃ца гє(нъ)вара 23 дня.

На вряде его к(р). мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо мьною, Григо(р)є(мь) Кочуровьски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши се очевисто во(з)ные енер(л)ные восво(д)ства Києвьского ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и того со(з)нанья своего кви(т) (с) печат(т)ми и (с) подьписами рукъ свои(х) писаны(и) тыми словы, подали.

Я, Стефа(нъ) Але(к)сєвьски(и) а я, Янъ Вышиньски(и) енералове во(з)ные воеводства Києвьского, ѱ(з)на(и)муемы си(м) квито(м) нашимъ ку записованью до кни(г) замьку Житоми(р)ского, и(ж) року тепє(р) идучого тисєча ше(ст)сотъ ѱдинадцатого м̃ца гєнъвара два(д)ца(т) второ(го) дня, єхали є(с)мо до уряду Житоми(р)ского.

Я, будучи Пиньчевьски(и), а уряду приданымъ на (с)праву его мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля, чашника зє(м)ли Києвьское, а то на ѱгледа(нъ)є // побиты(х), поранєны(х) и позабияны(х) по(д)данныхъ его мл҃(с)ти ива(нъ)ко(в)скихъ;

а я, Вышиньски(и), маючи иньшиє справы на себє в справе его мл̃на ѱ(с)тафияна Тишкевича, по(д)ска(р)бего Великого кня(з)ства Лито(в)ского;

при на(с), во(з)ны(х), его мило(ст) панъ чашникъ слугу своего Яна Би(р)козовича та(м) же до уряду Житоми(р)ского в справа(х) свои(х) по(с)ла(л) былъ, скоросмо на гостинє(ц) житоми(р)ски(и) з Иванькова выєхали, на го(с)тиньцу криво(мь) на(с) урядникъ лесчиньски(и) Алєксаньде(р) Кро(с)ни(ц)ки(и) слугами и месчаны

пана своего лесчиньски(ми) ѿсочивши, невиньне и бє(з)правне, бє(з) данья причины нашеѡ напє(р)вє(и) на(с) ѡбу(д)во(х), почали ша(р)пать, а поты(м) слугу пана чашникового по(з)вавши, то(т) уря(д)никъ до Лєсчина запровадивши, ѡного збити, ѡкрутне змо(р)довати, пє(р)вє(и) самъ, а потъ(м) ро(с)каза(в)ши па(с)твити се надъ ними, за чи(м) лє(д)во живого покинули, а насъ самы(х) залє(д)вє з душами живо выпустили, а поты(м) и того пахо(л)ка, за ме(с)то вывє(з)ши, збитого ѡкрутне покинули.

Которого за(с)мы, во(з)ныє, за ѡбвоженъє(мъ) и ѡ(с)ветъченъємъ его мл̄(с)ти пана чашниковымъ ѡглеждали, виде ти єсмо того поменєного слугу его мл̄(с)ти ба(р)зо ѡкрутне побитого, пстлучоного, руки, ноги, плєчи синиє, кривавыє.

Што мєнова(л) его милость панъ чашникъ, и(ж) тотъ урядникъ пана по(д)коморєго лє(с)чиньски(и) за вла(с)ны(м) росказанъє(мъ) пана своего и ма(л)жонъки его милости то учиниль и, та(к)и(и) мо(р)дъ по(и)мавши, того слугу на доброво(л)но(и) дорозе з справама улапи(т)и, и(з)бити и (з)мо(р)довати каза(л).

А та(к)ъ мы, во(з)ныє, што є(с)мо видели змо(р)дованъє и (з)битъє того слуги пана Шникаво(го), за ѡ(с)ветъченъє(м) его милости, дали єсмо се(с) нашъ квитъ (с) печатъми и (с) по(д)писо(м) вла(с)ны(х) рукъ наши(х), писанъ у Житомиру. //

27 зв.

А што се дотычє(т) ѡны(и) дєспєктъ и ша(р)панья и манъє на справахъ немалыхъ, ура(д) сво(и) во(з)новъски(и) справуючи, заховуємо себе во(л)ное и то чинєнъє право(мъ) чере(з) урядника лесчиньского Кросни(ц)кого, за росказанъє(мъ) самого пала Го(р)ностая, по(д)коморєго киевського, з онымъ у суде належно(м) чини(т).

И просили, абы то было до кни(г) записано, што (мъ) приня(в)ши записати каза(л), которое (ж) то ѡчевистое со(з)нанъє поменєны(х) во(з)ны(х) до кни(г) урядовы(х) господа(р)ски(х) Житоми(р)ского єсть записано.

**33. Со(з)нанъε во(з)ного в справε того(ж) ε(го)
милости (с) ты(м) жε εго мило(ст)ю пано(м)
Го(р)ностаε(мъ).**

Року 1611 мѣц. гѣ(н)вара 23 дня.

На вряде εго к(р). мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо мною, Григоремъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши(с) о҃чеви(с)то во(з)ны(и) е҃нера(л) воєво(д)ства Кие(въ)ско(го) шляхе(т)ны(и) Стефа(нъ) Пи(н)че(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя свое(го) кви(т) (с) печат(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки своеε писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Стефа(нъ) Пи(нъ)чевъски(и), е҃нера(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Кие(въ)ского, зε(з)навамъ си(м) квитомъ мои(мъ), ку записа(нъ)ю до кни(г) за(м)ку г҃дръско(го) житоми(р)ского,

будучи мнѣ приданы(м) ѱ(т) ε(го) м҃на Грегѳря Кочуро(в)ско(го), по(д)старо(с)тѣ(го) житоми(р)ского, на справу и по(т)ребу ε(го) м(л), м҃на Филона Стрыбыля, Чашъника зε(м)лѣ Кие(в)ское року тѣпѣ(р) идучо(го) тисε҃҃а ше(ст)со(т) ѱди(н)на(д)цато(го), м҃ца гѣ(н)вара, девято(го)на(д)цат(д)н)я приехалε(м) на о҃гледа(нъ)ε побиты(х), поранены(х) ε(го) м(л), Ива(нъ)ко(в)ски(х) за ѱбвоже(н)εмъ и ѱказова(н)εмъ ε(го);

28 к҃ды(м) до Ива(нъ)кова приεха(л) ѱдны(х) по(д)даны(х) видело(м) ба(р)зо поранены(х), а други(х) ба(р)зо побиты(х), а други(х) са(м) до домо(в) и(х) ходечи о҃гледалε(м), которые // ле(м), которые по(и)ти рушити се не мо(г)ли, напро(д) виде(л) ε(с)ми в дому на по(с)тели правε сме(р)тѣ(л)ного на (и)мѣ Мишка, ѱкрутнѣ бито(го), в голове ра(н) биты(х) двѣ, на руцѣ право(и) ко(ст) перебитая, плечи синие побитыε при томъ бою, и того(ж) по(д)дано(го) клячу гнѣдую, сани, хому(т), сокѣру, во(ж)ки, кожу(х), се(р)мягу, шлыкѣ барани(и), рукавици, поε(с) з ножа(ми), гр҃ше(и) пѣ(т)деся(т) лито(в)ски(х), боты новоте з но(г) зуто, босо ѱставлено, мѣнова(л) то(т) Мишко при то(м) бою тоε все по(г)раблено;

Якима видело(м) та(к)же в дому на по(с)тели лежачо(г)[о],

окру(т)не збито(г)[о], змо(р)довано(г)[о], в голове две ране, обуха(м.и) зна(ти) та(к)же побито, синетины кривавые,

которы(и) то Яки(м) коня тисаво(г)[о] добро(г)[о] схомуто(м), сани, во(ж)ки, сокѣру, кожу(х), се(р)мягу, шлыкѣ все, пое(с) в ножа(ми), рукавица и копу гроше(и) лито(в)ски(х) при то(м) бою по(г)раблено.

Фе(д)ка видело(м) над чоло(м) в голове рану битую кривую и руки обедве синие, побитые, при то(м) же бою, менова(л) то(т) Фе(д)ко клячу сивую (с) хомуто(м) (с) са(н)ми, кожу(х), се(р)мягу, шлы(к), сокѣру, пое(с) з ножа(ми), ху(ст)ку, рукавици, кгѣре(и) два(д)ца(т) лито(в)ски(х) при то(м) же бою менова(л) по(г)рабено.

Мишка видело(м) ба(р)зо збито(го) , на плеча(х) знака кривавые синие, клячу подовую (с) хомуто(м), сани, сокѣра, кожу(х), пое(с) , з ножа(ми), грѣ(и) готовы(х) десе(т), при то(м) же бою менова(л) тое все пограблено.

Думу виде(л) е(с)ми, на(д) ухо(м) голову пробитую, рану кривавую, клячу половую, сани, хому(т), сокѣру, кожу(х), се(р)мягу, шлы(к), рукавици, пое(с) з ножа(ми), готовы(х) грѣ(и) двана(д)ца(т), при то(м) же бою менова(л) то(т) по(д)даны(и) тое все пограблено.

Ма(р)тина Дуле(ц)кого(т) само(г)[о] виделе(м) ба(р)зо побито(г)[о] поранено(г)[о] на рука(х) раны, на хребте, клячу вороную, сани, хому(т), сокѣру, кожу(х), се(р)мягу, шлыкѣ, рукавици грѣ(и) готовы(х) по(л)копы лито(в)ски(х), тое все менова(л) при то(м) же бою побрано, пограбено.

Тишька // Тишька Куриле(н)ка видело(м) ба(р)зо побито(г)[о] поранено(г)[о], на рука(х) обудву(х) раньны, голову побитую, клячу половую, сани (с) хомуто(м), во(з)ки, сокѣру, се(р)мягу, коху(х), шлы(к) пое(с) з ножами, готовы(х) гроше(и) осмѣ, тое все при то(м) же бою менова(л) побрано, по(г)раблено.

28 зв.

Яцка видело(м) само(г)[о] побито(г)[о], по плеча(х) и по рука(х) раны кривавые, клячу тисавую (с) са(н)ми, (с) хомуто(м), сокѣру, кожу(х), се(р)мягу, боты, шлыкѣ, пое(с) з ножа(ми) готовы(х) гроше(и) о(с)мѣна(д)ца(т), тое все менова(л) побрано, по(г)раблено.

Ивана Киселицу виде(л) е(с)ми побитого, на нога(х) раны кривавые, клячу тисавую, (с) хомуто(м), во(ж)ки, сокѣру, шлы(к), рукавици, кожу(х), тое все менова(л) при то(м) же бою побрано и

по(г)раблено.

А(р)коха видело(м) збито(го), руку правую шкодливе побитую, клячу половую (с) са(н)ми, (с) хомуто(м), сокѣру, мѣнова(л) при то(м) же бою все побрано, по(г)раблено.

Савѣ(с)тия видѣлѣ(м), руки ба(р)зо побитыѣ и плѣчи синиѣ, клячу бѣлую (с) хомуто(м), сокѣру, сѣ(р)мягу, кожу(х), шапѣку, по(д)шитую при то(м) же бою, мѣнова(л) тоѣ все побрано, пограблено.

Лѣ(с)ка, боярина па(н)цѣ(р)но(г)[о], которо(г)(о) та(к) мѣнова(л) ѣ(г)(о) м(л), передо (м)ною самого видѣлѣ(м) побито(г)[о], на руцѣ лево(и) рану тятю, и само(г)(о) ба(р)зо по плѣча(х) , и голову потлучоного коня вороно(г)(о), жупа(нѣ) сини(и) каразгѣвы(и), шлы(к) лиси(и), сани, сокѣру, кожу(х), гроше(и) готовы(х) золоты(и), при то(м) бою и (з)ранѣ(н)ю свои(м) мѣнова(л) пограблено.

29 Па(в)ла Ко(л)па(ч)ка видѣлѣ(м) побито(г)[о] , ранѣно(го) в рице¹ лево(и) рану тятуго, клячу бѣлую, жупа(н) сѣ(р)мяжны(и), боты, кожу(х), сокѣру, ви(ж)ки, мѣнова(л) то(т) по(д)даны(и) при то(м) же бою пограблено //

Са(х)на видѣлѣ(м), руки ба(р)зо ѡбѣ(д)вѣ побитыѣ, клячу сивую, сани (с) хомуто(м), сокѣру, поѣ(с) з ножами, шапѣку, гроше(и) готовы(х) чоты(р)на(д)цать мѣнова(л) то(т) же по(д)даны(и) при то(м) побрано, по(г)раблено.

Ла(в)рина видѣлѣ(и) збито(г)(о) ѡбуха(ми), раны кривавыѣ, битыѣ по хрыбѣту, на нога(х), и коня мышса(с)того, сани, сокѣру , сѣ(р)мягу, кожу(х), шлыкѣ, боты з но(г), поѣ(с) з ножа(ми), гроше(и) ше(ст), тоѣ все мѣнова(л) то (т) по(д)даны(и) при то(м) же бою по(г)рабѣно.

Ма(с)ка Ѡсипѣ(нѣ)ка видѣлѣ(м) збы(т) ба(р)зо побито(го), и раны рубаныѣ на рука(х), в плѣча(х) по(т)лучоно(г)[о], синиѣ, кривавыѣ, коня полово(г)[о], сани, хому(т), сокѣру, кожу(х), поѣ(с) з ножами, гроше(и) готовы(х) два(д)ца(т) мѣнова(л) то(т) по(д)даны(и), при то(м) же бою тоѣ все пограблено.

Ивана Ве(р)гунѣ(н)ка видѣ(л) ѣ(с)ми само(г)[о], зранѣно(г)[о] в руку, клячу карую, сани, хому(т) , сокѣру, кожу(х), шапѣку, гр(ш)ѣ(и) готовы(х) девѣ(т), то при то(м) же зби(т)ю зранѣ(н)ю мѣнова(л) побрано, по(г)рабѣно.

¹руцѣ

Микиту Янничѣ(нъ)ка видѣлѣ(м) побито(г)[о] ѡбуха(ми), синіѣ раны кривавыѣ по плеча(х) и по рука(х), а при то(м) коня гнѣдо(г)[о], сани, хому(т), кожу(х), сѣ(р)мягу, боты з но(г), поѣ(с) з ножа(ми), гроше(и) ѡ(с)мъна(д)ца(т) то(т) по(д)даны(и) при то(м) бою мѣнова(л) по(г)раблено.

Ивана Пули(в)чѣ(н)я вбито(г)(о), змо(р)довано(г)[о] на по(с)тели лежачего, голова побитая, руки посеченыѣ, плечи побитыѣ, синятины кривавыѣ, при то(м) бою коня вороного, сани, сокеру, хому(т), шапку, поѣ(с) з ножами, гр(ш)ѣ(и) готовы(х) сѣ(м)на(д)ца(т), то(т) по(д)даны(и) мѣнова(л) побрано, по(г)раблено.

Видѣло(м) ни(с)ка А(н)цутѣ(н)ка в руку левую ба(р)зо ранѣно[го] и (з)бито[го] коня полово(го), сани, хому(т), сѣ(р)мягу, сокеру, поѣ(с), боты, з но(г) зуто, ба(р)зо ранѣно(г)[о] и (з)битого при то(м) бою, мѣнова(л) все тоѣ побрано и по(г)раблено.

Ивана Фѣдоровича видѣлѣ(м) ногу ранѣную, коня тисаво(г)[о] // (с) хомуто(мъ), сокеру, сѣ(р)мягу, кожу(х), шапку, рукавицы.

29 зв.

При то(мъ) же зранѣнью, мѣнова(л) то(т) подъданы(и) пограблено, а надъго по възятью ведомо(с)ти и ѡбачѣнью ранъны(х), битыхъ надъданы(х) на онъ же ча(с) того (ж) дня ѡ(с)мънадъцатого мѣца генъвара року теперешнего (ж).

Указова(л) ми его милости па(нъ) чашникъ Трохима збитого в голове рану, клячу вороную, сани, при то(м) бою, тотъ по(д)даны(и) мѣнова(л), пограблено.

Ви(т)ка видѣла(м) руку перебитую правую, коня гнѣдого, сѣ(р)мягу, кожухъ, сокеру, шлыкъ, при то(м) же бою пограблено,

Хому, Савьку, Иѣва (ѣ), Ѡстапа, Терѣшка, Софона, ты(х) ше(с)ти чоловековъ видѣло(м) ба(р)зо побиты(х), ноги, руки, плечи, а при то(м) же бою, мѣновали тыѣ подъданыѣ: Хома коня, Савка клячу; Иѣвъ клячу, Ѡ(с)тапъ коня, Терѣшко клячу, Сафонъ коня, при то(м) же бою по(г)раблено.

Ѡпанаса Шѣлѣховича видѣло(м) побитого ѡбухами, Сѣмена Ми(с)ка, Занъца Полѣсчѣнъка, Ми(с)ка Гапонѣнъка, Микиту Гапонѣнъка, Ма(р)тина Исаѣвича, Тишка, Ивана Стѣпановича, Мирона, Ва(с)ка, Занъца и ты(х) все(х) видѣло(м) ко(ж)дого з ни(х)ъ, ба(р)зо побиты(х), поранѣныхъ, и кони, сани, хомуты, сокеры,

се(р)мяги, кожу(хи), поеси.

На Сѣмену видѣло(м) рану на нозѣ лево(и), Ми(т)ка в голову рану, на Заньцу на плѣчи(х) рану, Ми(с)ка Гапонѣнка видѣло(м) по нога(х), по рукахъ побитого, Ма(р)тина Исаѣнъка видѣломъ, руку перебитую правую, Тишку ногу побитую видѣло(м), Ивану Степановичу хрибѣ(т) ѡбухами побиты(и) видѣло(м), Мирона збитого, на рукахъ раны синие, Ва(с)ка видѣломъ збитого по плѣча(х), Заньца видѣло(м) побитого по хрибту.

30 А за(с) ко(ж)ды(и) мѣнова(л) при томъ бою грабежи свои: у Оупанаса Шелеховича клячу вороную, сани, хомуть, сокеру, се(р)мягу, Сѣмень коня бѣлого, сани, хомуть, сокеру кожух, Занѣ(ц) клячу гнедую, Ми(с)ко коня гнедого, сани, хому(т), // сокеру, Микита клячу тисавую, сани, хомуть, сокеру, се(р)мягу, боты з ноги, поѣ(с) з но(ж)ами, Ма(р)тинъ Исаѣвичъ клячу бѣлую, сани, хомуть, сокеру, поѣ(с), се(р)мягу, шапку, Тишка коня сиво(го) и се(р)мягу, у Ивана Степановича коня полового, сани, хому(т), сокеру, шапку, поѣ(с), рукавицы, у Мирона клячу половую, сани, хому(т), сокеру; у Ивана клячу карую, сани, хому(т), сокеру, кожух, боты з ноги, поѣ(с) з но(ж)ами, гроше(и) готовы(х) десе(т); у Заньца коня гнедого, хомуть, сани, сокеру, мѣновали тыѣ подъданыѣ, при то(м) же бою пограблено и побрано.

А мѣноваль его мило(ст) панъ чашникъ, же дня сѣмогона(д)ца(т) гѣнъвара, року тѣперешнѣ(го), по(д)даны(х) на го(с)тинъцу котеленско(мъ) и ку(р)гано(в), кгда ехали (с) Ходо(р)кова, Е(р)макъ Чо(р)ны(и), Анъдрѣ(и) Гри(ц)кови(ч), Анъдрѣ(и) Боброви(ч), Матьфѣ(и), Иванъ Ю(с)че(н)ко тотъ же уря(д)никъ лесчинъски(и) з слугами, стрѣ(л)цами пана своего побили, поранили и кони, сани, побрали;

за ѡвоженъѣ(м) его мл(с)ти, виделе(мъ) я Ма(р)ка вбитого, мѣнова(л), при то(м) же бою коня з санъми взятого, Анъдрѣя Гри(ц)ковича видѣло(м) побитого, хрибѣ(т), синъ, мѣнова(л), клячу гнедую з санъми, (с) хомуто(м) узятую, Анъдрѣя Бобровича видѣло(м), руки побитыѣ и ноги, мѣнова(л), коня гнедого (с) санъми, ѡбшевнями и хомутомъ, Ма(т)фѣя видѣломъ побитого, в голове рану, мѣнова(л), клячу половую з санъми ѡбшевня(ми) взятую, Ивана Ю(с)чѣнъка

видело(м) самого побитого, на плечо(х) и на рука(х) раны кривавые менова(л), клячу гнедую з саньми, ѿбшевнями взятую пограбленую, менова(л) те(ж) его мило(ст) пань чашникъ и ѿказовалъ ми слугу свое(г)[о] на (и)ме Ма(р)тиновско(г)[о] по(д)даного своего Кашпора побиты(х), поведаючи, и(ж) кгда то(т) слуга и(с) по(д)данымъ ехали з Госчи ѿ(д) сына его милости року теперешнего тисеча ше(ст)сотъ ѿдина(д)цатого мѣца генъвара трина(д)цатого дня // на дуброво(л)но(и) дорозе, кгда ехали мимо Ле(с)чинь, уря(д)никъ ле(с)чиньски(и) Кросни(ц)ки(и) побиль подъданы(х). 30 зв.

Виделомъ на то(м) Ма(р)тиновски(м) на руце право(и) рану, шаблею тятую, и самого збитого, менова(л), коня з возо(м), (с) хомуто(м), пулъгакъ, ладо(в)ницу, шаблю, гроше(и) готовыхъ копъ две.

А Кашпора видело(м) голову побитую при то(м) же бою, менова(л), клячу з возомъ, (с) хомуто(мъ), [в]зятую, до того пети човековъ на сме(р)ть позабияныхъ, его милость пань чашникъ менова(л) передо мною, которы(х) и те(л) не нашли на (и)ме Янъка, Ми(с)ка, Федора, Я(р)молу, Тимофея.

А та(к)ъ я, во(з)ны(и), за ѿбъвоженъе(мъ) его мл(с)ти пана чашниковы(м) подъданы(х) его мл(с)ти иванъковъски(х) битыхъ, пораненыхъ, за насъланъе(мъ) его мл(с)ти пана по(д)коморего и ма(л)жонъки его мл(с)ти на кгрунть его иванъковъски(и), року теперешнего генъвара ѿсмогона(д)цать дня, яко е(г)(о) милости передо мною ѿповедалъ у Кривое Руды, сталые та(к)ъ же, што и на го(с)тиньца(х), и на дорогахъ слугу его мило(сти) а Госчи ѿдучого при не(м), и подъданого Кашпора, та(к)ъ же и на гостиньцу крижово(мъ), што з рыбами ѿдучи(х), та(к)ъ те(ж) и у ку(р)ганови на гостиньцу (с) Ходо(р)кова ѿдучи(х) яко и пети подъданныхъ, поведалъ его милость забиты(х), которы(х) я трупо(въ) не бачиль, а меноваль передо мною позабия(в)ши и тела и(х) досы побрали, то все, што все(и) реляцы(и) мое(и) выше(и) есть достато(ч)не ѿписано и доложено.

Бачиле(мъ) ты(х) подъданныхъ вышь менованыхъ ранъны(х), битхъ, менова(л) его мило(ст) пань чашникъ ѿ(т) его мило(сти) пана Го(р)ностая и малъжонъки его милости чере(з) урядника

ле(с)чиньского и до ѡницького во(и)та, слу(г), боя(р) мѣсчанъ ле(с)чиньски(х) за вла(с)ны(мъ) розказанье(м), пановъ свои(х) починенны(х) и мае(т)ность тыхъ подьданныхъ, побраныхъ, пограбленыхъ и до Ле(с)чина // запроваженыхъ мною, енерало(мъ), его мило(ст) панъ чашникъ ѡ(с)ве(т)чи(л), што я, во(з)ны(и), виде(л) и (с)лыша(л) и на то(м), да(л) се(с) мо(и) квитъ его милости ку записанью до кни(г) по(д) печатью и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки мое(и); писанъ у Житомиру. Которое (ж) то ѡчевистое со(з)нанье помененого во(з)ного, при квите его учиненое, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского естъ записано.

34. Со(з)нанье во(з)ного в справе ксенъдза Кочуровьского (с) паномъ Анъдреемъ Вели(и)кимъ

Року 1611 мѣца ге(н)вара 23 дня.

На вряде его к(р). млг(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуровьски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши се ѡчевисто во(з)ны(и) енера(л) воеводства Киевьского шляхетны(и) Стефанъ Пинъчевьски(и), ку записанью до кни(г) со(з)наль и во(д)лугъ того со(з)нанья своего кви(т) (с) печатью и (с) подьписо(м) руки своее писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Стефанъ Пинъче(в)ски(и), ѡнера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Киевьско(го) со(з)нава(м) то си(м) мои(м) квитомъ, и(ж) в року тепе(р) идучомъ тисеча ше(ст)со(т) ѡдинадъцатомъ, мѣца генъвара, два(д)цато(го) дня, будучи мне ѡ(т) уряду Житоми(р)ского приданъ, на (с)праву и по(т)ребу велѣбного късенъдза Станислава Качоровьского в Котельни, зранены(х) а побиты(х) самого късенъдза и челяди его; кгда(м) приеха(л) до Котельни, быле(м) в дому късенъдза Станислава Качоровьского, та(м) же за ѡказанье(м) и ѡбъвоженье(м) самого видель е(с)ми,

у самого късенъдза на щоце лево(и) ударено, а(ж) шока спухъла, на плечахъ та(к)же рана битая синяя, у Тимоша видель е(с)ми рану синюю, чере(з) плече кие(м) ударено, ухо правое кривавое, на лево(и)

сторонѣ двѣ пренѣкки ѡ(т) кга(р)бача //.

А другога во(и)тъка та(к)ъже на плѣча(х) бито и поранѣно, а(ж) хрибѣтъ спухъ. Та(к)ъ же и возы полама(л) и повърозы поруба(л), и сѣно ѡ(т)ня(л), которое то побитѣе и (з)ранѣнѣе и ша(р)панѣе свое и шкоды мѣни(л) быти ни ѡ(т) кого инъшого, то(л)ко ѡ(т) пана Анъдрѣя Вели(ц)кого, старосты котеленъского,

и(ж) не маючи до мѣне жа(д)ное причины мнѣ яко человеку споко(и)ному, ни в чо(м) невинъному, переня(в)ши мѣне на добровольно(и) дорозе, кгда(м) по сѣне еха(л) мнѣ ѡ(т) късе(ж)ны(!) Ружинъское даное,

ехале(м) по тоѣ сѣбно на вровичѣе, прозывоемое на Высокое Поле, та(м) же поменѣны(и) панъ А[н]дрѣ(и) Вели(ц)ки(и) зъ слугами и помочниками своими, которыхъ ѡнъ самъ имена и про(з)ви(с)ка и(х) знае(т), мѣне словы усчипливыми на мою ѡсобу духо(в)ную зѣ(л)жи(л) и (с)ромотиль.

А на то(м) не маючи досы(т), е(с)ще мѣне бѣ(з) милосѣ(р)дия са(м) руками своими, кие(м) зби(л) и (з)рани(л) и поша(р)паль, залѣ(д)ве ся ѡ(т) смѣ(р)ти ве(р)нулъ.

А та(к)ъ, я во(з)ны(и), што(м) виде(л) и слыша(л) ѡ(т) велебного късенъдза Кочоровъского, коменъдора котеленъского, и на то(м) да(л) се(с) мо(и) квитъ (с) пѣча(т)ю и (с) подъписо(м) руки моеѣ, до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ско(го). Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѡчевистое со(з)нанѣе во(з)ного при квите его учинѣное, и то(т) квитъ его до книгъ за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

35. Положенъе по(з)вовъ ѡ(т) его мл(с)ти пана Филона Стрыбыля по его милости пана Го(р)ностая

Року 1011 мѣца ге(н)вара 23 дня.

На врьде его к(р.) мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ски(мъ), постановивъши се ѡчевисто во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства, Кие(в)ско(го), шляхетны(и) Стефанъ Пинъчевъски(и)

записанью до кни(г) со(з)наль и того со(з)нанья своего квить по(д) печатью и (с) подъписомъ руки свое, писаны(и) тыми словы, пода(л).
 // Я, Стефанъ Пинъчевъски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства киевского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) ку записанью до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ско(го) Житоми(р)ского, и (ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цатого, мѣца генъвара девятигонад(ц)а(т) дня, положи(л)е(м) пе(т)на(д)цать по(з)вовъ к(р)о(д)скихъ Киевски(х), у ворота за(м)ку Ле(с)чинско(го), воткну(в)ши и воротному тамошнему ѡповедало(м).

А тые вси петнадѣцать по(з)вовъ, писаные по его млг(с)ти пана Самуеля Го(р)ностая, по(д)коморего зе(м)ли Киевское и по ее мило(ст) пани ма(л)жоньку, его мило(ст) в жалобе его мило(с)ти пана Стрыбыля, чашника зе(м)ли Кие(в)ское, в довоженью справедливости о ро(з)ные грабежи по(д)данныхъ его милости Иваньковскихъ.

Ко(ж)дого подданого все(и) реляцы(и) мое(и) имени ниже(и) ѡписаными: трина(д)ца(т) по(з)во(в) ѡ грабежи, а два по(з)вы ѡ (з)бѣтию Гри(ц)ка Ѡ(с)тафеевича Поповича, выро(с)тъка его милости рукоданого, а други(и) позовъ ѡ (з)бѣте подданого иваньковского на (и)ме Ѡдашка Симоненъка, а трина(д)ца(т) по(з)вовъ ѡ грабеже коне(и), сане(и), хомутовъ, се(р)мягъ, кожуховъ, соке(р), шапокъ, рукави(ц), ботовъ, гроше(и) готовы(х), рыбъ солоныхъ и вялыхъ, подданы(х) его мило(с)ти иваньковскихъ, побраны(х), пограбленыхъ,

меновите у Ми(с)ка клячу гнедую, сани, хомуть, сокеру, во(ж)ки, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ барани(и) рукавицы, пое(с) з ножами, гроше(и) пе(т)на(д)цать лито(в)скихъ, боты;

у Якима коня тисавого, хому(т), сани, во(з), сокеру, кожухъ, се(р)мягу, шлыкъ, пое(с) з ножами, рукавицы, копу г(р);

у Федька клячу сивую (с) хомуто(м), сани, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ, соке(ру), пое(с) з ножами, ху(с)тъку, рукавицы, гроше(и), два(д)цать литовски(х);

у Ми(с)ка клячу половую, хому(т), сани, сокеру, кожухъ, се(р)мягу, пое(с) з ножами, гроше(и) готовыхъ деве(т); //

у Думы клячу половую, хому(т), сани, сокеру, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ, рукавицы, пое(с) з ножами, гроше(и) готовы(х) два(д)ца(т);

у Ма(р)тина Дулецкого клячу вороную, сани, хомут сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, шлыкь, рукавицы, гроше(и) готовых по(л)копы литовски(х), во(ж)ки, сокєру, сє(р)мягу, кожу(х), шлыкь;

у Тина Куриленька клячу половую, сани, хомуть, во(ж)ки, сє(р)мягу кожу(х), шлыкь, поє(с) з ножами, готовы(х) гроше(и) ѿ(с)мь;

у Яцка клячу тисавую, сани, хому(т) сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, боты, шлыкь, поє(с) з ножами, готовы(х) гроше(и) ѿ(с)мьна(д)ца(т);

у Ивана Кисилицы клячу тисавую, хомуть, во(ж)ки, сокєру, шлыкь, рукавицы, кожу(х);

у Вартюха клячу половую, сани, хомуть, сокєру;

у Савостия клячу белую, хому(т), сокєру, сє(р)мягу, кожу(хь), шапку;

у Лєска Боярина коня вороного, жупа(н), каразиевы(и), шлыкь, лиси(ц), сани, сокєру, кожу(х), золоты(и);

у Павла Ко(л)пачка клячу белую, жупань сє(р)мяжны(и), боты, кожухь, сокєру, поє(с) з ножами, шлыкь, гроше(и) готовых чоты(р)надьца(т);

у Лаврина коня мыша(с)того, хому(т), сани, сокєру, сє(р)магу, кожухь, шлыкь, боты, поє(с) з ножомо ѿ(д)дны(м) (є) гроше(и) шесть;

у Маска Усипенька коня полового, сани, хомуть, сокєру, кожу(х), поє(с) з ножами, гроше(и) готовы(х) двадьцать;

у Ивана Ве(р)гуна клячу карую, сани, хому(т), сокєру, кожу(х), шапку, гроше(и) девять;

у Микиты Яниченька коня гнедого, сани, хомуть, сокєру, кожухь, сє(р)мягу, боты, поє(с) з ножами, гроше(и) ѿ(с)мьнадьцать,

у Ива Пулинъчєняти коня вороного, сокєру, сани хому(т), шапку, поє(с) з ножами, гроше(и) ше(ст)на(д)ца(т);

у Юнисима Аньцупенька коня полового, хому(т), сани, сє(р)мягу, сокєру, поє(с), боты;

у Ивана Федоровича коня тисавого (с) хомуто(м), сокєру, сє(р)мягу, кожу(х), // шлыкь, рукавицы;

у Трохима клячу вороную, сани;

у Ви(ц)ка коня гнедого, сє(р)мягу, кожу(х), сокєру, шлыкь;

У Хомы коня; у Савки клячу; у Йєва клячу; у Устапа коня гнедого, сє(р)мягу, кожу(х), сє(р)мягу; у Терешка клячу; у Салона коня,

у Опанаса Шелеховича клячу вороную, сани, хомуть, сокеру, се(р)мягу; у Семена коня белого, сани, хомуть, сокеру, кожу(х), у Заньца клячу гнѣдую; у Ма(р)ка коня гнѣдого, сани, хомуть, сокеру, у Микиты клячу тисавую, сани, хомуть, сокеру, се(р)мягу, боты, пое(с) з ножами; у Ма(р)тина Исаевича клячу белую, сани, хомуть, сокеру, пое(с), се(р)мягу, шапку; у Тишка коня сиво(го), се(р)мягу; у Ивана Степановича коня полового, сани, хому(т), сокеру; у Мирона клячу вороную, сани, хомуть, сокеру; у Васка клячу карую, сани, хому(т), сокеру, кожу(х), боты, пое(с) з ножами, гроше(и) десе(т); у Заньца коня гнѣдого, хомуть, сокеру, шапку, пое(с), рукавицы.

А за (с) што на дорозе у ку(р)гановъ, у Е(р)мака Чо(р)ного коня зъ санъми; у Анъдрея Гри(ц)ковича клячу гнѣдую зъ санъми, (с) хомуто(м); у Анъдрея Бобровича коня гнѣдого, сани, ѿбъшевни; у Ивана Ю(с)ченка клячу гнѣдую, сани, ѿбъшевни; у Ма(р)тиновъского, кгда з гости ехали, коня з возо(м), (с) хомутомъ, пульгакъ, ладо(в)ницу, шаблю, гроше(и) готовы(х) копь две; у Ка(ш)пора клячу (с) хомуто(м).

А што, де(и), на го(с)тинъцу, у Ивана во(з), бочьку рибъ слоны(х), рибъ вялыхъ, триста боковы(и), у Петра коня, сани, бочьку рибъ; у Данила клячу, сани, бочьку рибъ, што вся речъ жалоба и рокъ станью на ты(х) пе(т)на(д)ца(т) по(з)вохъ кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) 33 зв. // достаточна та(к)ъ ѿ грабежи по(д)даны(х) слуги и боярине яко и два по(з)вы ѿ (з)бѣти поповича и ѿ Дашка Симоне(н)ка, по(д)даного его милости Иванъковъского, на рочки кгро(д)ские Кие(в)ские, которые в за(м)ку Киевъски(м) припаду(т) и сужены: и ѿ(т)правованы будутъ, в року теперешне(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м) мѣца фебраля, шо(с)тогонадъцатого дня, становити се его милости пану Го(р)ностаю по(д)коморему и пане(и) ма(л)жонъце его милости, зложонъ естъ.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) на дово(д) положенья тыхъ вси(х) пе(т)надъцати по(з)вовъ по(д) печатью и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки мое писанъ в Житомиру, которое жъ то ѿчевистое со(з)нанье во(з)ного при квите его учиненое до кни(г) за(м)ку господра(р)ского Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

**36. Е(ж)дченъе во(з)ного з листо(м)
:ува(д)чим: в справе късенъдза Стрышъковъского до
маетьности его милости пана Фридриха
Тишкевича и ма(л)жон(н)ки е(з)/(о(м(л).**

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 23 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ски(м), постановивъши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) ѿнера(л) воеводѣства Киевъского, Волынъского и Бра(с)лавъского, шляхетны(и) Янъ Вышинъски(и), ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанья своего квить (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Янъ Вышинъски(и), во(з)ны(и) ѿнера(л) воево(д)ствъ Киевъского, Во(л)ннъско(г)[о] и Бра(с)лавъско(г)[о] , со(з)нава(м) ты(м) мой(м) квито(м) и(ж) року бли(з)ко прошлого тисеча ше(ст)со(т) десято(го), мѣца декабра пятого дня, маючи при себе шляхту, пана Якуба Степъковско(го) и пана Стани(с)лава Бе(д)ри(ц)кого, // Бе(д)ри(ц)кого, был(е)м в ме(с)течку Белопо(л)ю его мл(с)ти пана Фри(д)риха Тишкевича Лого(и)ского и ма(л)жонъки его мл(с)ти, е(и) мл(с)ти пан(е)и Софии, кне(ж)ны з О(с)трога Жа(с)лавско(е).

34

А то за листо(м) ѿ(т) уряду к(г)ро(д)ского Киевъско(го) ува(ж)чи(ж)чи(м), за декрето(м) суду к(г)ро(д)ского Киевъского межи в бозе велебно(м) ѿ(т)це(м) Бенедикъте(м) Стрышъковъски(м), плебан(е)м жа(с)лавъски(м), и брато(м) его пано(м) Стани(с)лаво(м) Стрышъковъски(м) и ма(л)жонъкою того (ж) пана Станислава Стрышъковъского пан(е)и Катерины По(д)бу(с)кого поводами а поменены(м) пано(м) Тишъковичо(м) и ма(л)жон(н)кою его мл(с)ти, по(з)ваны(ми) до запису ѿ незаплаченъе су(м)мы трина(д)цатисо(т) и ше(с)тидеся(т) золотыхъ по(л)скихъ, ѿде(р)жаны(м) которы(и) декрето(м) на по(з)ваны(х) и на добра(х) и сумы, чотыри тисечи и двисте два(д)цать золоты(х) по(л)ски(х) сказано е(ст).

Я теды в то(и) сум(е) у добра поменены(е) в Белополье и его принале(ж)ности хотеломъ поводовъ в то(и) сум(е) увезати до замо(ч)ка

Белопо(л)ского, ходиле(м) а ми(с)те(ч)ка и ѿ(т)праву за тую суму сказаную учинити хотило(м), ѿферуючи(с) и до Бе(р)дичова, где бы увезанья допу(с)тити хотено ехати,

которого то увезанья панъ Иванъ Во(л)кови(ц)ки(и), уря(д)никъ белопо(л)ски(и), и панъ Фри(д)ри(х) Кгоровъски(и) поведаючи ся быте уря(д)нико(м) бе(р)дичовъски(м) заборонили и не допустили, поведаючи, и(ж) и(х) мило(ст) по(з)ваные не ведаю(т) ѿ по(с)тупку права, што мною, во(з)ны(м) яко забороненые увезанья све(д)чано, се та(к)ъ ко закладъ сумы сказаное(и) рувны(и) в листе увя(ж)чо(м) заложоны(и) и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) пс(д)писо(м) руки моее вла(с)ное. Писанъ у Житомеру. Которое (ж) то ѿчевистое со(з)нанье // во(з)ного при квите е(г)[о] учиненое до кни(г) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского е(ст) записано.

34 зв.

37. Оповеданье пана Филона Стрыбыля на его мл(с)ти пана Го(р)ностая

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 23 дня.

Писа(л) и присыла(л) до уряду его к(р), мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуровского, по(д)старостега житоми(р)ского, его милости панъ Филонъ Стрыбыль, чашникъ его к(р) мл(с)ти зе(м)ли Киевское, жалуючи ся и солените(р) проте(с)туючи ся на ихъ мило(ст) пана Самуѣля Го(р)ностая, подькоморего зе(м)ли Киевское, и панюю мс(л)жоньку его мило(ст)[и] панюю Теофию з Кгорая, в тые слова,

и(ж) ихъ мило(ст) досы(т) чинечи замы(с)ло(м) свои(м), а не досы(т) маючи на пе(р)шихъ в невинно(с)тя(х) моихъ ѿ(д) его милости ѿ(т)несены(х) жаля(х) и кривьдахъ дня ѿно(г)дашнего/ року тепе(р) идучого ше(ст)со(т) ѿдинадъцатого, учинили досы(т) наслали уря(д)ника своего ле(с)чиньского Алексаньдра Кро(с)ни(ц)кого, во(и)та, слуга, боя(р), месчанъ, ле(с)чиньскихъ ѿ ки(л)ка се(т) человека на вла(с)ны(и) кгрунтъ мо(и) Иваньковъски(и), яко ѿ то(и) шире(и) проте(с)таця моя до кни(г) е(ст) унесена дня сегоднешнього, мѣца гѣ(н)вара два(д)цать второго дня.

Кгды(м) по(с)ла(л) во(з)ного Стефана Пинъчевьского приданого
ω(т) уряду в[ашеи] м(с), на ωгледанье побитыхъ, поранены(х),
позабияны(хъ), по(д)даныхъ моихъ и побранье, пограбенье
мае(т)ности и(х) и при не(м) другого во(з)ного Яна Вышиньского до
уяду вашмо(ст) для ω(д)несенья реляцы(и) в то(и) же справе мое(и),
яко се выше(и) поменило, и при ты(х) же во(з)ныхъ слугу своего з
ве(л)це важными справа(ми) свои(ми) до уяду вашьмо(ст), //

35

и кгды на гостинѣ(ц) житоми(р)ски(и) крижовы(и) з
Ыванькова выехали, алижъ не уставаючи замы(с)ловъ своихъ
пань Го(р)носта(и) не досытъ на то(м) по ро(з)ливанью крѣви
невиньно(и) подъданыхъ моихъ маючи, але посла(в)ши того (ж)
Кро(с)ни(ц)кого и посылаючи у Ставичнѣ,

которы(и) слугами з месчаны лесъчиньскими, з во(и)то(м)
дороги доброво(л)ные гостиньцы звыклые подъданыхъ мои(х)
лапити, ша(р)паты, ωбирати, грабити, ро(с)казуючи ты(х) во(з)ны(х)
на гостиньцу доброво(л)но(м) в справахъ мои(х) едучи(х) и уря(д)
сво(и) во(з)новьски(и) присто(и)не ω(т)правуючи.

При ни(х) слугу моего по(р)вавши, и(х) самы(х) во(з)ныхъ
шарпаты кгва(л)то(в)не до за(м)ку ле(с)чиньского запровадивши,
деспекто(м) и(х) нака(р)мити, право и во(л)но(ст) шляхе(т)скую за
ни(ц) маючи, заледво яко ε(д)ны(х) злочиньцовъ з места выгнали.

А того слугу мое(го) при во(з)ныхъ в справахъ мои(х) посланого
то(т) Кро(с)ни(ц)ки(и) ωкрутне са(м) зби(л), змо(р)дова(л), а поты(м)
па(с)твити се на(д) ни(м) ро(с)каза(л) и зале(д)ве живого за ме(с)течко
выне(с)ти каза(л).

Которы(и) то та(к)и(и) ро(з)бо(и), зби(т)ѣ, пораненье того слуги
моего на доброво(л)но(и) дорозе стало(с) ω побранье ве(л)це
ва(ж)ны(х) справъ мои(х) на самого пана по(д)коморего и на
ма(л)жоньку его милости, и(ж) то за вла(с)ны(м) ро(с)казанье(м) его
то(т) уря(д)никъ учиниль.

Прошу, абы тая жалоба моя до кни(г) была записана, а во(з)ные
те(ж) в то(м) деспекту свое(м) ωны(м) в невиньности стали(и) прав
не чинити, не занехаю (ж) которое (ж) то ωповеда(н)не его мило(с)ти
пана чашника до кни(г) врьодовы(х) за(м)ку господа(р)ского
Житоми(р)ского записати каза(л), и ε(ст) записано.

38. *Е(з)ддченъе во(з)ного з листо(м) увя(д)чи(м) в справе Савостияна з жидо(м) Зе(л)комъ //*

Року 1611 мѣца ге(н)вара 25 дня.

На вряде его к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуровьски(м), подьстарости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) очевисто во(з)ны(и) енера(л) воеводства Киевьского, шляхе(т)ны(и) Янъ Вышиньски(и) ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанья своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Янъ Вышиньски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киевьского, со(з)наваю ты(м) квито(м) мои(м),

и(ж) року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) одинадцатого мѣца генъвара два(д)ца(т) че(т)ве(р)того дня, былѣ(м) на справе и по(т)ребе месчанина его к(р) мл҃(с)ти киевьского Савостияна Аньдреевича, бу(р)мистра киевьского, то е(ст) з листо(м) увя(ж)чи(м) ѿ(т) уряду кгро(д)ского Киевьского, выданымъ за декрето(м) суду помененого кгро(д)ского Киевьского межи сторонами учиненого, в сумѣ сказано(и) тисечи золоты(хъ) по(л)ски(х),

маючи при себе дво(х) шля(х)тичовъ Григо(р)я Рудику и Яна Кунашевьского, е(з)ди(л) е(с)ми до ме(с)та Ви(л)ска на учине(н)е ѿ(т)правы во(д)лу(г) декрету помененого за суму казаную на неве(р)номъ жиду Зе(л)ку ареньдару ви(л)скому, ѿ чо(м) все(м) ширѣ(и) проце(с) тоѣ справы в себе ѿбмовляе(т), гдѣ приеха(в)ши реквировале(м), жебы въвезанья в сумѣ сказано(и) тисечи золоты(х) по(л)скихъ поменены(и) ареньда(р) вильски(и) в добра свое рухомые допусти(л).

Теды жи(д) на (и)мя Ге(р)шко, котры(и) се поведе(л) бы(т) слугою того ареньдара на тоѣ чиненья ѿ(т)правы имене(м) жида Зе(л)ка не допу(с)ти(л) и борони(л), што я шля(х)тою при мне на то(т) ча(с) будучою ѿ(с)ве(д)чи(л) и тоѣ ѿ(с)ведьченъе мое до кни(г) го(с)пода(р)скихъ за(м)ку Житоми(р)ского подаю, писанъ в Житомиру року и дня вышъ помененого, // которое (ж) тоѣ очевистое со(з)нанье

помененого во(з)ного при квите его учиненое до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

39. Оповеданъе пана Андрея Скотни(ц)кого на п̃на Дулинъского

Року 1611 м̃ца ге(нъ)вара 27 дня.

Ста(в)ши на врьде его к(р) мл̃(с)ти в за(м)ву Житоми(р)ски(м) передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, его мило(ст) панъ Андре(и) Ско(т)ни(ц)ки(и) имене(м) свои(м) и имене(м) пановъ Пе(т)ра , Крыштофа а Николая Зале(с)ки(х), брати рожоное, славное памети небо(ж)чика пана Станислава Зале(с)ко(го) обѣтя(ж)ливѣ жалова(л), протѣ(с)това(л) и оповедаль се на товариша своего пана Флориана Жули(н)ского з роты его милости пана Ма(р)тина Холы(нъ)товъского.

Которы(и) то Жулинъски(и) бѣ(з) данья причины по(с)полу сълугою и кгосподаре(м) зва(с)нивъши се на пана Станислава Залесного, взвышь помененого, в року бли(с)ко прошло(м) ше(ст)со(т) десято(м) дня два(д)ца(т) пе(р)вого кгруд(д)ня невинъне забиль и замо(р)довалъ в мѣсте Житомиру и проси(л) урядо(в)не ѿ приданье во(з)ного ку ѿгледанью забитого.

Я(м) ему уряду своего прида(л) во(з)ного енерала шляхетного Богуша Благано(в)ско(го), которы(и) та(м) бывши(и), и забитого т̃гло огледавши, то(ж) при то(и) протѣ(с)тацыѣ(и) ѿбличне стану(в)ши на уряди передо (м)ною, со(з)на(л) в тые слова.

Я, Богушь Благано(в)ски(и), енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, Волы(н)ского // и Бра(с)лавъского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) со(з)нанье(м), и(ж) року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого м̃ца сты(ч)ня два(д)ца(т) че(т)ве(р)того дня, будучи я приданы(и) з уряду, маючи при себе дво(х) шля(х)тич(о)в – пана Стефана Ле(ц)кого а пана Во(и)тѣха Мушинъского, былѣ(м) на (с)праве и по(т)ребе его милости пана Андрея Ско(т)ни(ц)кого в мѣ(с)те Житомеру и за обвоженьемъ его милости видело(м) небо(ж)чика пана Станислава Зале(с)кого ума(р)лого, на которого

36 зв.

тѣло видело(м) року¹ межи пѣястью а локтѣ(м) зранѣную, а(ж) до претатяности ѡбу(д)ву(х), ѡ(т) которого зранѣнѣя (с) того света зышо(л).

Которое зранѣ(н)ѣ и замо(р)дованѣе невинное смѣ(р)ти небо(ж)чиковское мени(л) быти его милости па(н) Анѣдре(и) Ско(т)ни(ц)ки(и) ѡ(т) преречоного пана Флориана Ружиньского, яко авѣтора и принѣцыпала.

37 Яко (ж) я, во(з)ны(и) звышь поменѣного его милости пана Ско(т)ни(ц)кого, ро(с)каза(лъ) ѣ(с)мь при ѡно(м) тѣле прѣ(д) урядѣ(м) его к (р) мл(с)ти Житоми(р)скимъ привилію за(ц)ны(х) шля(х)тичовъ и люди рыцѣ(р)скихъ, та(к)ъ же и по(с)политы(х) люде(и), в Житомиру при то(м) будучи, тѣ учини(л) по трикро(т) поволанѣя, та(к)ъ же и въ ко(с)теле коростышевски(м) при по(т)ребѣ небо(ж)чиковски(м), и(с) его панѣ Жулиньски(и) зѣ слугою и кгосподаре(м) свои(м) заби(л) и замо(р)дова(л), и(ж) живого ме(р)твого учинилъ, и на то(м) да(л) то мое со(з)нанѣе ку записанѣю до кни(г) за(м)ку его к(р) мл(с)ти Житоми(р)ского по(д) пѣча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ, писанѣ в Житомиру, Богушъ // Благановски(и), ене(р)а(л), вла(с)ною рукою. Которое(ж) то ѡповѣданѣе жалоба и солѣнѣни(с) протѣстацы(и) его мило(ст) пана Андрея Ско(т)ни(ц)кого на п(н)а Жулиньского, та(к)ъ же и реляцыя во(з)ного в то(и) мѣре учинѣная, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку его к(р). мл(с)ти Житоми(р)ского принято и записано естъ.

40. *Ѡповѣданѣе пана Алѣкѣса(н)дра Ми(р)ского на слугу своего*

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 28 дня.

На вря(д) его к(р) мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуровьского, подѣстаростѣго житоми(р)ского, присыла(л) ѡповѣдаючи(с) па(н) Алѣкѣса(н)де(р) Ми(р)ски(и) на слугу своего ниякого(с) Ѡношьковича, которы(и) служилъ мнѣ неучѣтивши и, шко(д) немало починивши, утекъ, яко се доброму не годи(ло), а меновите за ба(р)ву делию фаленьдышовую новую, перо(м)

¹руку.

снни(м) ку(т)норованы(м) по(д)шитую и ины(х) рѣчи немало, которы(х) собе шацуѣ(т) на сто золоты(х).

Которы(и) то(т) слуга его милости его мило(ст) панъ Ми(р)ски(и) помени(л) и утекъ и (з)ради(л) в року тисѣча ше(ст)со(т) девато(м) мѣца декабра два(д)ца(т) ѿ(с)мого дня, проси(л), абы тоѣ ѿповѣданѣ до кни(г) было принято и записано, што ѣ(ст) записано.

Ѡповѣданѣ козако(в) на его м(л) пана Стефана Немирича.

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 30 дня.

Постановивъши се ѿчевисто передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) // 37 зв.
Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), шляхѣ(т)лѣ урожонѣ панъ Во(и)тѣхъ Малачинъски(и) а панъ Янушъ Липъски(и), ѿ(р)шуль Пѣ(т)рашко Рѣкетовъ панъ Васи(л) Давыдовичъ Балажѣ(и), Ишътванъ Янушъ Дхоревъски(и), Во(и)тѣ(х) Брѣзи(ц)ки(и) и инъшиѣ товариши яко чужозѣ(м)ци, которыѣ все, яко и вышъ поменѣное, чинили ѿповѣданѣ и ѿбѣтѣ(ж)ливе жаловали тыми словы,

што(ж) будучи на(м) на по(с)луга(х) его к(р) мл(с)ти и Рѣчи Посполитое ѿсоба(м) ки(л)ку(м) десять при небо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашкевичу, полько(в)нику, которы(и) бы(л) на по(с)лузе его к(р). мл(с)ти и Рѣчи Посполитое и (с)ѣха(в)ши на(м) по(д) коро говъ его, ему ѿ(т) его к(р). мл(с)ти даную, по(д) которою ѣ(с)мо яко люде рыцѣ(р)скиѣ на послугу его к(р). м(л) заты(г)нѣныѣ, въехали,

и при небо(ж)чику во вышеляки(х) по(т)реба(х) будучи и не лютуючи здоровья своего в ко(л)ко по(т)реба(х) знаны(х), были и по(с)луги наши спо(л)не его к(р). м(л). и Рѣчи Посполитое в зѣ(м)лѣ Мо(с)ковско(и) при небо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашъковичу вцалѣ присто(и)нѣ, слушне рыцѣ(р)ско ѿ(т)давали.

А кгда тѣды небо(ж)чикъ панъ Григоре(и) Пашковичъ, по(л)ко(в)никъ, за ведомо(ст)ю та(к)ъ его к(р). мл(с)ти, яко его мл(с)ты пана гѣ(т)манъского и за листами, яко будучи на яки(и) ча(с) вы(з)волены(и) и по(с)ланы(и) при которы(м) мы всѣ, которыѣ будучи ѣ(с)мо ѿ(т) небожъчика з ни(м) затыгнѣныѣ не ѿбавляючи(с) ани

выстрѣгаючи се жа(д)ного небѣ(с)печенъства, на которое е(с)мо никгды никому не за(ра)бляли.

38 А яко люде рыще(р)ские чере(з) уве(с) ча(с) по(с)луги наши присто(и)не ѡ(т)давали а (с) каждыъмъ // се слушне заховали, то пакъ по то(т) ча(с) уве(с) и(с)тъя нашего дорогами и гостинъцами звыклыми, на которыхъ е(с)мо всюды бѣ(з)печне и присто(и)не шли, и на(с) не гамовано яко ты(х), которые е(с)мо никому кривды и шъкоды втѣснѣнью нашо(м) не чинили.

А то в року тепе(р) идучомъ тисеча ше(ст)со(т) пѣ(р)во(м)на(д)цать, мѣца генъвара, одинадъцатого дня, и кгды е(с)мо пришли до маѣтности пана Стефана Немирича, чере(з) которую всю маѣ(т)но(ст) его идучи споко(и)не и заховуючи се присто(и)не некоторое тру(д)ности не задавали, ажъ кгды вже вышли есмо з маѣ(т)ности его и пришли е(с)мо до маѣ(т)ности пана Лемешовы и пѣна Ко(р)чевъского до села Бежова на но(ч)лѣгъ яко люде, дорогою немалою змо(р)дованне, и не (с)подеваючи се на себе некоторое зрады, ани по(д)ступу, але будучи бѣ(с)печные при небо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашковичу, по(л)ко(в)нику своемъ.

38 зв. Та(м)же поменѣны(и) панъ Стефанъ Немири(ч), кгды вже есмо мели выходить (с) того села Бежева, в которо(м) е(с)мо з волею и (з) ведомо(ст)ю пановъ того сѣла стали не(т) ведома для которое причины, взя(в)ши пере(д) себе нияки(и) злы(и) умысль, з много помочника(ми) своими, которы(м) ѡнъ са(м) имена и да на(з)ви(с)ка и(х) лѣпе(и) знаѣ(т) и ведаѣ(тъ) впро(д) на возы ска(р)бные по(л)ко(в)ника нашего зошлого пана Григо(р)я Пашковича, а пото(м) и на наши в то(м) же по(л)ку будучие и на на(с) самы(х), а въпро(д) на самого небо(ж)чика пана Григо(р)я Пашковича ударивши, которого то непристо(и)не заби(л) и замо(р)довалъ, при которомъ заби(т)ю и на(м) люде(м) рыще(р)ски(м) шкоды немалые се стали ѡ(т) пана Стефана Немирича и которые се проте(с)туемо. // .

А и(ж) на се(с) ча(с) не могучи ѡ шкода(х) свои(х) певное сумы та(к)ъ ѡ кониско въшелякие маѣтности наши при то(м) бою, заби(т)ю, ро(з)бою кла(с)ти, пото(м), кгды се и(с)тотъне ѡ(т) товариства выведа(в)ши часу права на реѣ(с)тру списаны(м) показать будемъ готовы, а до того инъши(х) товаришовъ наши(х) поранивши,

помо(р)дова(в)ши до себѣ до маѣ(т)ности своеѣ, до Че(р)нехова, до везенъя побра(л) и тепе(р) де(р)жить, а некоторы(х) на (с)ме(р)(т) позабия(л), а меновитѣ: Миталѣ Сѣ(р)бина рани(л), Ма(р)ка Сѣ(р)бина рани(л), Во(и)тѣха Малачиньского, Анѣдреѣ Брезиньского а пана Григо(р)ѣ Поли(ц)кого и пору(ч)ника нашего пана Рѣкверѣ(н)ца Липьского на (с)ме(р)гъ заби(л) и замо(р)дова(л) и тела и(х) не(т) вѣдома гдѣ потаѣ(м)не подева(л),

Ѡ (ш)то все захова(в)ши во(л)ное чине(н)ѣ и(н)шихъ укри(вд)жоныхъ правныѣ протѣ(с)тацѣе и по(с)тупки напроти(в)ко помѣненого пана Стефана Нѣмирича, пана Петра Велюго(р)ского и инъши(х) помо(ч)никовъ и(х), Ѡ которыхъ бы(с)мо се меновитѣ могли на пото(м) выдать, протѣ(с)туѣмо се и Ѡповѣдаѣ(м), Ѡ которое Ѡповѣданъе проси(м), абы на урядѣ нине(и)ши(м) принято и записано было, которое (ж) то Ѡповѣданъе звышъ помѣнены(х) Ѡсобъ врьдовы(х) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

42. Со(з)нанъѣ во(з)ного в справѣ ты(х) (ж)ѣ козаковъ (с) ты(м) жѣ паномъ Нѣмиричомъ

Року 1611 мѣца гѣ(н)вара 30 дня.

На урядѣ его к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского перѣдо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)скимъ, постановивъши (с) Ѡчевисто во(з)ны(и) енѣра(л) воѣво(д)ства Кие(в)ско(го) шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипѣ(с)ки(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъѣ своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеѣ писаны(и) тыми словы пода(л). //

39

Я, Тара(с) Ѡпарипѣ(с)ки(и), во(з)ны(и) енѣра(л) воѣво(д)ства Киевьского, со(з)наваю ты(м) мой(м) квити(м), што (ж) в року тепе(р) идучомъ тисѣча ше(ст)со(т) пѣ(р)вомъна(д)цать, мѣца гѣнъвара, Ѡ(с)могона(д)цать дня з Ѡчевистого приданъѣ Ѡ(т) уряду его к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского на (с)праву урожоно(и) пани Марине Дѣде(р)каливнѣ Григо(р)ѣво(и) Пашъкевичово(и), та(к)ъ же

урождоному пану Во(и)техови Малачиньскому, пану Яну Шулипському, Ѡ(р)шулю и Пє(т)рашкови Рєкетови, пану Васи(л)ю Давидовичу и иньши(м) товаришо(м), и(ж) то пакъ уперє(д) поменєная пани Пашгкевичовая передо (м)ною во(з)ны(м), Ѡ(с)ве(т)чила и жаловала, и(ж) панъ Стефанъ Нємири(ч), яко прицыпаль, а панъ Пє(т)ръ Зелюго(р)ски(и), яко помочникъ, з ы(н)шими помочниками многими небо(ж)чика ма(л)жонька єє пана Григо(р)я Пашковича, которы(и) еха(л) з Мо(с)квы, будуч(и) на по(с)луги єго к(р). мл҃(с)ти и з ыншими товаришами своими.

А еха(л) ку домови черє(з) має(т)но(ст) пана Нємирича, которы(и) панъ Нємиричъ и з иньшими помочниками своими ма(л)жонка єє небожъчика пана Григо(р)я Пашковича обычає(м), ро(з)бое(м) заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дороге заби(л) и замо(р)дова(л) на (с)мє(р)ть, гдє подє(л) и (з) має(т)ностью єго всеє, которая на то(т) ча(с) при ни(м) была, ро(з)би(л), злупи(л) и побра(л), та(к)ъ же и чєля(д) єго до вєзєнъа до має(т)ности своеє до Чє(р)нєхова побра(л) и Ѡсадилъ, Ѡ чо(м) протєстацью головная та него учинєная ширє(и) Ѡ то(м) све(т)чить.

39 зв. Того (ж) часу поменєны(и) панъ Во(и)тє(х) Малачи(н)ски(и) и (с) товаришами своими передо (м)ною, во(з)ны(м) на того(ж) // поменєного пана Стефана Нємирича, на пана Пє(т)ра Вєлюго(р)ского и на помочниковъ єго Ѡповедалъ,

и(ж) подъча(с) замо(р)дованъя небожчика пана Григо(р)я Пашковича, (с) которы(м) мы яко слуги єго к(р) мл҃(с)ти по(д) Ѡ(д)ною короговью в по(л)ку єго служачи, по(с)полу ку домови з ни(м) ехали,

гдє того(ж) часу заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозє, пана по(л)ко(в)ника нашего заби(в)ши и на смє(р)ть замо(р)довавши, товаришовъ наши(х) немало на (с)мє(р)ть замо(р)давалъ, а меновитє: пана Грег(р)я Поли(ц)кого и поручника нашего пана Рєкверєнъца Липьского та(к)ъ же на (с)мє(р)ть заби(л) и замо(р)дова(л) и зо всеє має(т)ности и здобычи нашеє на(с) злупилъ и псбра(л) други(х) товаришо(в) наши(х) по(с)трєля(л), порани(л) и до вєзєнъа до має(т)ности своеє до Чє(р)нєхова побра(л), по которомъ Ѡповеданъю ранъны(х) ты(х) мнє во(з)ному Ѡказовали и Ѡбъводили, а меновитє:

у Мигаля Се(р)бина видело(м) рану на лево(и) стороне. в голове; у Ма(р)ка Се(р)бина видело(м) рану тятую на руке лево(и); у Во(и)теха Малачиньского рану тятую на руке лево(и); у Аньдрея Брезиньского рану по(с)треланую (с) по(л)гака в губу, а по обьведенью и оказанью ты(х) мне рань во(з)ному был(е)м взяты(и) и ехале(м) до Че(р)нехова, до мае(т)ности пана Немирича для за(с)танья иньши(х) товаришовь и (с)лугы нгбожчика пана Пашьковича увезенью,

где я, бы(в)ши мѣца генъвара два(д)ца(т) третего дня сего (ж) року тепе(р) идучого тисеца ше(ст)со(т) пе(р)вогона(д)ца(т) въ дворе, в Че(р)нехове виделомъ в ту(р)ме у везенью седячи(х) на (и)ме Саву и Деме(т)ра

з Мигаля, // Бориса, Васи(л)я, Деми(т)рашка, Ма(р)ка, Рекетого, Семена, Аньтона, которы(х) вя(з)невъ мною, во(з)ны(м) обьводи(л) и о(с)ве(т)чиль на пана Немирича,

40

и(ж) бе(з)виньне при забытью небо(ж)чика пана Пашковича на доброво(л)но(и) дорозе, побра(в)ши всю мае(т)но(ст), оны(х) осадилъ и везенье(м) трапи(т) яко люде(и) невиньны(х), слуги его короле(в)ское мл(с)ти, а товаришо(въ) небо(ж)чика пана Пашковича.

Та(к)ъ же того(ж) часу то(т) же па(н) Во(и)те(х) Малачи(н)ски(и) мне во(з)ному оказова(л) челяди небо(ж)чико(в) немало та(к)же, и возы ска(р)бные, и кони, што менова(л), и(ж) то вла(с)ные речи небо(ж)чико(в)ские, которые при заби(т)ю его побрано, што на все за оказа(н)емъ его слыша(н) и виде(н),и на то(м) да(н) се мо(и) кви(т) по(д) печатю и (с) по(д)писомъ руки моее вла(с)ное. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то очевистое со(з)на(н)е во(з)ного поменено(г)[о] при квите е(г)[о] учиненое до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гдрьско(г)[о] Житоми(р)ского принято и записано есть.

43. *Оповѣданъе п̄нѣе Пашкевичовое на его м(л) пана Стефана Нѣмири(ча)*

Року 1611 м̄ца гѣ(н)вара 30 днѣ.

40 зв. Постанови(в)ши ся ѡчевисто на врьде є(г)[о] кр. м(л) за(м)ку Житоми(р)скомъ передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ шляхе(т)не урожоная п̄ни Маруша Дѣде(р)кало(в)на, ма(л)жо(н)ка негдѣ // зошло(г) (с) то(го) света небо(ж)чика пана Григо(р)я Па(ш)кеви(ча), з неутоле(н)ємъ и велики(м) жалѣ(м) пла(ч)ливыв(м) жаловала(с) и протѣ(с)товала на урожоного пана Стефана Нѣмирича, яко приньцьпала учиньку шкара(д)ного ниже мѣнованого и науурожоного пана Пѣ(т)ра Вѣлюго(р)ского, яко явного помочника,

и(ж) то(т) Стефанъ Нѣмири(ч) и (с) ты(м) пано(м) Вѣлюго(р)скимъ и (з) многими и(х) помочника(ми), взя(в)ши ведомо(ст) ѡ(т) многи(х) люде(и), яко мо(и) мужъ небо(ж)чикъ панъ Григоре(и) Пашкови(ч), которы(и) то впродѣ не лютуючи здоровья своего, а пото(м) и всеє маетности своеє, еха(л) до Мо(с)квы на по(с)лугу его к(р) мл̄(с)ти и Речи По(с)политое, гдѣ яко рыще(р)скому человеку належало, повиньно(ст) свою служачи(и) ѡ(т)дава(л), зачи(м) его к(р) мило(ст) заро(в)но з ы(н)ши(м) рыще(р)ство(м),

ѡного на по(с)луги своеє зятя(г)нувши, да(л) ему короговъ свою и по(т) по(с)лушенство его певны(и) полъкъ люде(и) рыще(р)ски(х) поручи(т), то рачи(л),

на(д) которыми бы(в)ши по(л)ко(в)нико(м) по ро(з)ны(х) мѣ(с)ца(х) в Мо(с)кве за розказанье(м) его к(р) мл̄(с)ти зна(ч)не служи(л), а пото(м) ѡного для иньши(х) по(т)ребъ и зобранья и (з)веденья бо(л)ше(и) люде(и) рыще(р)ски(х) з листами своими, яко его к(р). мило(ст) та(к)ъже его мило(ст) панъ гѣ(т)ма(н) тутъ до панства тутошнего ехати розказати рачили.

То пакъ небо(ж)чикъ ма(л)жонокъ мо(и) ѡ(т)прави(в)ши и ѡ(т)да(в)ши значне по(с)луги своеє его к(р). мл̄(с)ти на многи(х) мѣ(с)ца(х) в Мо(с)кве за та(к)овы(м) розказанье(м) ѡ(т)ту(л)ку домови убогому своему еха(л) звьклыми во(л)ными и бѣ(з)печны(ми)

ме(с)тъца(ми) и дорогами, не маючи ниякого принагабанья.

Але яко се годи(т) добыть споко(и)не, ажъ то(т), уже прише(д)ши, по(д) мае(т)но(ст) по недалеку того пана Немирича, яко человекъ бѣ(з)печны(и) и никому // ниякое причины не даючи, з некоторыми лю(д)ми, товарышами своими, слугами его к(р) млг(с)ги, которое з нимъ для ро(з)маиты(х) по(т)реб ехали го(с)тинъцемъ а дорогою звикълюю.

41

А и(ж) се но(ч) приближила.

Приеха(в)ши до села Бежова до мае(т)ности пана Лемешова и пана Ко(р)чевьского, а та(м) за до(з)воле(н)е(м) оны(х) стану(л) ночовати, и ночова(л) (с) товарыство(м) и (з) слугами и зо всеми мае(т)ностями своими не (с)подеваючи се з жа(д)ное стороны ниякого небѣ(з)печенъства и (з)рады, то пакъ панъ Немири(ч) (с) пано(м) Велюго(р)скимъ и з ыншими многими помо(ч)никами своими на то приспособленными, которы(х) они на(з)виска и имѣа на зна(ч)не знаю(т) и ведають.

А възя(в)ши и(м) пере(д) ты(м) часо(м) певную ведомость, и(ж) небо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), тоєю дорогою чере(з) его мае(т)но(ст) еха(т) ме(л) и до того, и(ж) ѿ шъпекги на(д) ними ме(л), за часу уставичные, ѿ(т) которы(х) веда(л), и(ж) небо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), немало маетности своеѣ вла(с)ное ро(з)маитое, которую з Мо(с)квы за ла(с)кою божею и (с) го(ст)е(м) его к(р) млг(с)ти, абы (с)лугую своею и пре(з) здобы(ч) провади(л), учини(в)ши раду.

А пропомне(в)ши боя(з)ни божеѣ и (с)рокгости права по(с)политого и винъ в не(м) ѿписаны(х), не (д)баючи на (с)даву, ани на присто(и)но(ст) стану своего шляхе(т)ного, зневажи(в)ши поко(и) по(с)политы(и), а взя(в)ши пере(д) себе злы(и) умы(с)ль а не присто(и)ны(и) а мало коли в то(м) краю слыханы(и), способи(в)ши себе за часу на ѿ(с)тинокъ ниже менованы(и) ро(в)ны(х) собе товарышо(в) // на помо(ч) ѿ ки(л)ка со(т) конѣ(и) в ро(з)маиты(м) ѿру(ж)е(м) вое(н)ны(м), которы(х) по ро(з)ны(х) ме(ст)ца(х), долина(х), хро(с)тахъ, дорога(х), розсади(в)ши и ушикова(в)ши мало што(т) не вночи мѣца генъвара ѿдина(д)цатого дня в року тепе(р) идучо(м) тисѣча ше(ст)со(т) пе(р)во(м)на(д)ца(т) а будучи

41 зв.

лако(м)ство(м) на мае(т)но(ст) и (з)добы(ч) ма(л)жонъка моего заведены(и), абы то все, што при ни(м) и въси(х) ты(х), шъто при ни(м), которые з ни(х) ехали, и (с)лугъ его выда(р) сна(д)не(и) на(и)пе(р)ве(и) слугу своего з листо(м) до него при(с)ла(л) на здраде, просечи его до себе до Че(р)нехова на че(ст), а са(м) южъ бы(л) зо всеми своими помочника(ми) готовы(м),

зачи(м) небо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), не будучи оному ничого винъны(м)ъ, не вымовляючи(с) и не мы(с)лечи ѿ жа(д)но(и) здраде, умы(с)лне до него ехати руши(л) се з ме(с)ца к но(ч)легу своего (!) зо все(м), будучи его про(з)бою убе(з)печоны(и) еха(л) дорогою.

А кгда ю(ж) з села оного з Бежова выежа(л), а в то(т) ча(с) зо все(х) сторонъ ѿ(н) самъ, Немири(ч), (с) ты(м) пано(м) Велюго(р)ски(м) и зо всеми своими товаришами и помочника(ми) збоку удари(в)ши ѿбычае(м) ро(з)бо(и)ны(м) непристо(и)ны(м) впро(д) на возы удари(в)ши , где вся мае(т)но(ст) и здобы(ч) небо(ж)чиковъская вся была ударили, што небо(ж)чикъ обачивши, прибе(ч) хотечи просети, абы в покою бы(л) захованы(и), и штобы за причина та(к)ового ро(з)бою.

42 Та(м)же зара(з) обачи(в)ши небожъчика, мужа мое(го), самого не маючи ниякого милосердья але ѿкрутъне а не люто(с)тиве здраде(ц)ко, не(ц)нотливе, непристо(и)не помененого небо(ж)чика, ма(л)жонъка моего пана. Григо(р)я Пашковича, шъляхъти(ча) // шля(х)тича собе ро(в)ного, при то(и)же мае(т)ности его, ро(з)бо(и)нымъ ѿбычае (м) заби(л) и на (с)ме(р)тъ шкара(д)не замо(р)дова(л), заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозе и зо все(м) мае(т)ности его, которое при небо(ж)чику было розмаитое яко золота, серебра робъленого и ламаного, кле(и)нотовъ и пере(л)ша(т) кошто(в)ны(х), яко злотоглововы(х) алъте(м)басовы(х) и инъши(х) ро(з)маиты(х) е(д)вабны(х), и штуками ро(з)маиты(х) акъсамитовъ, адамашокъ, атласо(в), китаекъ ро(з)ное масти и футе(р) та(к)ъже , яко соболи(х), рыси(х), ма(р)му(р)ковъ куни(х), бобро(въ) лиси(х) и инъши(х) ро(з)маиты(х), – того всего шацунъко(м) и(с)то(т)ны(м) кошътовало сто тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х),

а готовы(х) г(р)[о]ше(и), которые на небо(ж)чику оставичне

были, чи(р)воны(х) золоты(х) у золоте две тисечи золоты(х) чи(р)воны(х), а на возе во (д)во(х) скрыня(х), в которы(х) было монетою ро(з)ною и таля(р)ми, та(к)ъже монетою мо(с)ковскою и по(л)скою и чи(р)воными золотыми, два(д)ца(т) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х), а особливе коне(и) почтовы(х) з ро(з)ными рынъштунъками и радами сребръными и инъшими простыми, которы(х) было двана(д)ца(т) во(з)нико(в), цукго(в) ше(ст), которые у возе(х) ска(р)бны(х) по(д) тыми вси(ми) мае(т)ностями шли и инъши(х) коне(и) и рече(и) рухомы(х) немало. Чому шацунокъ на две тисечи золоты(х) по(л)ски(х), окро(м) мае(т)ности челеди и (с)лу(г) та(к)ъже и товарышо(в) его кгва(л)то(в)не, здра(д)ливе ро(з)би(т), злупи(л) и побра(л), заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозе //

42 зв.

А мало маючи на токово(м) не(с)лыха(н)ны(м) зра(д)ливый(м) срокги(м) учинъку, во(д)лу(г) воли своее выконаня(м), по(м)сту не(з)выключу нехре(с)тянъскую на(д) тело(м) небо(ж)чиковъски(м), и(ж) по (с)ме(р)ти его чини(л), и оное не(т) ведома где потае(м)не спали(л) альбо съна(т) утопи(л).

Товарышовъ, слу(г), челяди небо(ж)чиковъски(х) та(к)ъ же на (с)ме(р)ть помо(р)довалъ и позабия(л), а други(х) живо повезавши, до везенъя, до лому своего Че(р)нехова, побра(л), и тепе(р) де(р)жить и инъши(х) товарышовъ его.

А и(ж) зара(з) по та(к)ово(м) учинъку и не(с)часливо(м) припа(д)ку, которы(и) по(т)ка(л) небо(ж)чика ма(л)жонъка моего, не мо(г)ла е(с)ми та(к)ъ прудько та(к)ового жалосного оповеданъя моего на вряде нинешни(м) учинити, а то за великою хоробою моею по(д) ча(с) леженъя моего в пологу.

А до того иже(м) та(к)ъ зара(з) певное и до(с)коналое ведомости ни о чо(м) взя(т) не мо(г)ла пре(д) велики(м) жале(м) и фрасунько(м) мой(м), ажъ тепе(р) заховуючи себе о(д)накъ и на пото(м) завъзя(т)е(м) да(л)шое ведомо(с)ти по праву тое мое протестацые та(к)ъже к сынови небожъчика ма(л)жонъка моего, пану Крышьтофу Пашкевичу о та(к)овую менованую кривду о(т)ца его, которы(и) тепе(р) е(ст) [в] недалеко(и) дорози до Мо(с)квы, пере(д) ты(м) припа(д)ко(м) о(т)ца его а ма(л)жонъка моего, о(т) его мл(с)ти княжати Самоеля Коре(ц)кого, пана его, ото(с)ланы(и).

43 А скоро панъ бо(г) его зноси(т) в ты(м) до(с)тато(ч)не(и), по(с)тупи(т) // правне, не занехае(т), и иньшиє особы, которы(м) та(мъ) на то(т) ча(с) кривды, шкоды стали се, прито(м) на ѡ(в) ча(с) ро(з)бою, при которо(м) того (ж) та(м) часу листы его к(р) мл҃(с)ти, та(к)ъ же и его мл҃(с)ти пана гетмана, которые ему, небо(ж)чикови, ма(л)жонъкови моему, были даны, та(к)ъ зава(р)тыє, яко и ѡ(т)во ристыє, приповедите, и ли(с)ты є(го) милости кн.жката Само(и)ля Корє(ц)кого тыє вси побраны су(т).

А ѡ иньши(х) кривда(х) и шкода(х), взя(в)ши яко на(и)пру(д)шую ведомо(ст), и ѡ ты(х) вси(х) чини(т) и поступовать правне не занехаю, ѡ которую та(к)ъ знаную кривду и шкоду, ѡ заби(т)є и замо(р)дованъє ма(л)жо(н)ка мое(го) никому иньшому вины не даю и не проте(с)тую се ѡ небо(ж)чика ма(л)жонъка моего, то(л)ко тому пану Стефану Немиричу и (с) помочника(ми) его, ѡ што прощу, абы тоє ѡповеданъє ѡ та(к)ъ велико(и) жа(л) мо(и) и вьси кривды и шкоды, за ты(м) походячыє, были приняты и до кни(г) записаны,

и(ж) то за нає(з)до(м) и з ѡступеньє(м) на доброво(л)но(и) дорозе ѡ(т) его сталося, яко выше(и) є(ст) ѡписано, ѡ што правне чини(т) не занехаемо; и просила пани Пашкевичова, абы тоє ѡповеданъє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и записано было, што(м) принявши, зписати каза(л), и є(ст) записано.

**44. Положенъє по(з)во(в) ѡ(т) є(и) мл҃(с)ти панє(и)
Ви(л)жиноє по є(и) мило(ст) пани Бо(з)дановую
Халаимовую**

43 зв.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 31 дня.

На вряде го(с)пода(р)ско(м) в за(м)ку его к(р). мл҃(с)ти Житоми(р)ско(м) передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровьски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)тановивъши се ѡчевисто во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Волынъского, Києвъского и Бра(с)лавъского, шляхе(т)ны(и) Паве(л) Боро(в)ски(и) ку записованъю до кни(г) вряду го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского в тыє слова

со(з)на(л) и того со(з)нанья своего кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ пода(л).

Я, Павѣ(л) Боровьски(и), во(з)ны(и) ѡнера(л), со(з)наваю на то(м) квите мое(м), и(ж) року теперѣшнего тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, мѣца ге(н)вара, пятогона(д)ца(т) дня, положило(м) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) кие(в)скихъ два на маѣ(т)ности его милости панѣѣ Бо(г)дановоѣ Халаимовоѣ ме(с)те(ч)ку Горо(д)ку по ѣе милости самую Бо(г)дановую Уалаимовую ѡ(т) ѣе милости панѣѣ Катѣрины Крыштофовоѣ Ви(л)жиноѣ: ѡдинъ ѡ побранѣе и пограбе(н)ѣ сена самое панѣ Ви(л)жиноѣ; а други(и) та(к)ъже ѡ побранѣе и пограбе(н)ѣ сена по(д)даныхъ ѣе милости панѣѣ Ви(л)жиноѣ га(л)чиньски(х), яко ѡ то(м) ширѣ(и) и достато(ч)не(и) тыѣ позвы в себе маю(т).

А то на рочки кгородские кие(в)ские, которые в року// теперѣшне(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), мѣца фѣвраля, шосто(го) на(д)ца(т) дня припаду(т) и сужены буду(т),

которые то по(з)вы ѡ(т)не(с)ши у браму замочку тамошне(го) Городе(ц)кого утъкнуле(м) и челяди дво(р)но(и) тамошне(и), та(к)ъ же и ме(с)чано(м) тамошны(м) городе(ц)ки(м) ѡповедало(м), которое то во(з)ного со(з)нанѣе, до кни(г) уряду господа(р)ского Житоми(р)ского принявши, записати каза(л), и ѣ(ст) записано.

44

45. Посѣсыя п̀на Борухо(в)ского в село Лебѣди(н)

Року 1611 мѣца ге(н)ва(ра) 31 дня.

На врьдѣ г̀да(р)ско(м) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) Житоми(р)ски(м), ѡбли(ч)но постанови(в)ши ся шляхе(т)ны(и) Яро(ш) Ѱ(р)но(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(го), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы, и(ж) року прошло(го) тисеча ше(ст)со(т) десято(г)(о) мѣца декабрия десятого дня, маючи я при себе дво(х) шля(х)тичов(в): п̀на Яна Брази(н)ско(г)[о] а п̀на Вацлава Тучапского бы(л) ѣсми на (с)праве и потребе п̀на Лазара Борухо(в)ско(г)[о], во (и)ме(н)ю его . . .чи(з)но(м) в воево(д)стве Кие(в)ско(м), недалеко Чѣ(р)ка(с) лежачо(м), названо(м)

Лебедине(м).

44 зв. Та(м) же пререченое име(н)е Лебеди(н) п̄нь Борухо(в)скийи яко деди(ч) по сме(р)ти ма(т)ки своее право(м) прирожоны(м) на на(с) приходячое // чере(з) мене во(з)ного в вечное де(р)жанье и ужива(н)е за пода(н)е(м) его чере(з) п̄на Богуша Луцкевича взя(л), в которое то име(н)е и во (в)си кгру(н)ты, люде, пожи(т)ки и принале(ж)ности.

45 И я, во(з)ны(и) п̄на Борухо(в)ьско(го), увеза(л) есми в мо(ц) де(р)жа(н)е и споко(и)ное ужива(н)е пода(л), которо(г)[о] увяза(н)я мне, во(з)ному, ани та(м), на кгру(н)те, ани ту(т), при книга(х), ни(х)го не борони(л), и ѿ(в)ше(м) ѿ все па(н) Борухо(в)ски(и) в мо(ц) свою взя(в)ши , ты(м) ряди(ти)и справовати яко па(н) и деди(ч) поча(л), которо(г)[о] во(з)но(г)[о] со(з)на(н)е до кни(г) е(ст) записано. //

Початокъ м̄ца фев̄ряля в року 1611 ѿдина(д)цато(мь).

2. Те(с)гаме̄нтъ его мл̄(с)ти п̄на Але(к)сандра Воронича ма(л)жо(н)це и сыномъ его даны(и).

3. Положе(н)е позво̄вь ѿ(т) п̄на Будише(в)ского по розные ѿсобы.

3. Положе(н)е позво(в) ѿ(т) п̄на Носаре(в)ского и ма(л)жо(н)ки его по п̄на Фры(д)риха Тишкевича и ма(л)жо(н)ку его м(л) по (е).

3. Положе̄нье позво(в) ѿ(т) п̄на Ѡле(к)шича по ро(з)ные ѿсобы.

3. Положе(н)е позво(в) ѿ(т) п̄на Яна Ледухо(в)ского по его м(л) п̄на Фры(д)риха Тышкевича.

3. Положе(н)е по(з)во(в) ѿ(т) п̄на Ждча(р)ского по п̄на Будише(в)ского.

3. Положе(н)е позво̄вь ѿ(т) п̄на Юзефа Дзе(р)би(ц)кого по п̄на Северина Боляно(в)ского.

4. Ѡповеда(н)е его мл̄(с)ти п̄на Стефана Немири(ча) на козаки.

4. Ѡповеда(н)е того(ж) его мл̄(с)ти п̄на Немирича на Григо(р)евую Па(ц)ковичовую.

6. Ѡповеда(н)е п̄на Пе(т)ра Ча(р)нако(в)ско(г)[о] на и(х) м(л) п̄на Васи(л)я Тишу и Вито(в)ско(г)[о].

6. Квитаця п̄не(и) Богдановѣ Щениѣ(в)скоѣ п̄на Микола Микола Ко(р)чѣ(в)ско(г)о з су(м)мы.

7. Протѣ(ст) п̄на Ча(р)нако(в)скога на и(х) м(л) п̄на Тишу Васи(л)я и п̄на Вито(в)скога.

8. Со(з)на(н)ѣ во(з)ного в справѣ п̄на Шиля(р)скога (с) п̄но(мъ) Бе(з)секирскимъ.

8. Ѡповѣда(н)ѣ п̄на Ада(ма) Шкля(р)скога на п̄на Бе(з)секи(р)скога.

8. Протѣ(ст) ε(го) м(л) п̄на Го(р)носта на его млг(ст) п̄на Филона Стрыбы(ля) и ма(л)жо(н)ку его м(л).

9. Со(з)на(н)ѣ во(з)ного в справѣ п̄на Ча(р)нако(в)скога (с) по(д)даны(м) Белико(в)ски(м).

9. Посѣсыя ω(т) п̄неѣ Фро(н)цковоѣ Ходако(в)скоѣ в ча(с)ти в селѣ Щениѣѣ Григо(р)я Щениѣ(в)скога.

10. Ли(ст) запи(с) его млг(с)ти п̄на Ѡстафя Тишкеви(ча) п̄ну Фѣдо(ру) Жацко(в)скому даны(и).

10. Квитаця того (ж) его млг(с)ти п̄на Тишкевича п̄ну Жашко(в)скому дана.

10. Листъ запи(с) п̄на Фѣдора Жашко(в)скога его млг(с)ти п̄ну Ѡстафиянови Тишкевичовѣ и ма(л)жо(н)це его млг(с)ти даны(и).

11. Положенъѣ позво(в) ω(т) п̄на Крыштофа Кевли(ча) по кн̄зю Ада(ма) Ружи(н)ско(г)[о].

11. Ѥ(з)дже(н)ѣ во(з)ного для вы(с)луха(н)я присѣги п̄на старосты Ѡвру(ц)кога ω(т) п̄на Яна Абрама Бе(л)кевича.

11. Положе(н)ѣ по(з)во(в) ω(т) п̄на Ивана Ко(р)чѣ(в)скога по п̄на Юзефа Козича.

11. Квитаця п̄на Миколая Унише(в)скога его м(л) п̄на Яна Кго(л)ску.

11. Положе(н)ѣ по(з)ву ω(т) п̄на Ме(р)ви(н)скога по Бо(г)дана Выго(в)скога.

11. Положе(н)ѣ по(з)(вов(по и(х) м(л) Костѣ(н)тина и Якуша кн̄жа(т) Ѡстро(в)скихъ ω(т) п̄на Тимофея Гумени(ц)кога.

11. Ѥ(з)дже(н)ѣ во(з)но(го) з ли(с)то(мъ) упомина(л)ны(мъ) ω(т) п̄на Фаца до п̄на Костѣ(н)того Ѥльца. //

11. Положе(н)ѣ по(з)вовъ ω(т) п̄на Защи(н)скога по п̄на

45 зв.

Федо(ра) Стрыбыля.

11. Положе(н)е по(з)во(в) ω(т) п̄на Крыштофа Третьяка по ро(з)ные ωсобы.

11. Прозте(ст) п̄на Яна Абрама Бе(л)кевича по Игната Багриновського.

11. Э(з)дже(н)е во(з)(ного(для при(с)луха(н)я присеги п̄на старосты Ωвру(ц)кого ω(т) п̄на А(н)дрея Ме(р)винського.

12. Положе(н)е позво(в) ω(т) п̄на Григо(р)я Ке(в)лича и Федора Щение(в)ского по ро(з)ные ωсобы.

12. Положе(н)е по(з)въ ω(т) его мл̄(ст) п̄на Фрыдриха Тишкевича по ро(з)ные ωсобы.

12. Положе(н)е по(з)ву ω(т) Ивана Щение(в)ского по Ждана Щение(в)ского.

13. Положе(н)е по(з)во(в) ω(т) п̄на Деонизего Укаре(в)ского по п̄на Федо(ра) Стрыбы(л)а).

13. Положе(н)е по(з)вовъ ω(т) п̄на Михо(в)ского по шкрутаторо(в) и по иншие ωсобы.

13. Положе(н)е по(з)во(в) ω(т) п̄на Стефана Немири(ча) по ро(з)ные ωсобы.

13. Ωповеда(н)е его мл̄(с)ти п̄на Ωстафия(на) Тишкеви(ча) на п̄на Микули(н)ско(г)[о].

19. Ωповеданъе его м(л) п̄на Тишкевича и привезе(н)е на вря(д) слу(г) его мл̄(с)ти, и позабияны(х) ω(т) п̄на Микули(н)ского.

19. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе того(ж) его м(л) (с) ты(м) же п̄но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мъ).

19. Проте(ст) Яна Ω(с)тро(в)ского на его м(л) п̄на Яна Микулинського.

19. Ωповеда(н)е п̄на Яна Соколо(в)ского на п̄на Лиси(ц)кого и ма(л)жо(н)ку его.

20. Квитаця Грицихи Андрея Брудзи(н)ского по(д)даны(х) Га(л)чино(в)ско(г)[о].

20. Ωповеда(н)е Ωра(н)ского на Григо(р)я По(д)ле(с)кого.

24. Квитаця мещанина Слу(ц)кого на п̄на Адама Тишу Быко(в)ского.

27. Со(з)на(н)е п̄на Яна Поче(р)ни(ц)кого в заступе(н)ю п̄на

Кры(ш)тофа Ке(в)лича ѡ(т) п̄на Рудзи(н)ского.
Конѣць рѣе(ст)ру м̄ца фѣвралѧ.

М̄ць фѣвралѧ в року 16 одина(д)цатомъ.

*Тѣстамѣ(нт) его мл̄(с)ти п̄на Алѣ(к)сандра
Воронича ма(л)жонце и сыномъ его м(л) даны(и).*

На врьдѣ, его к(р) мл̄(с)ти замку Житоми(р)ского передо
(м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старости(м)
житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчѣви(с)то // ѡчѣвисто п̄нь Фѣдо(р) 46
Щение(в)ски(и) ѡповѣда(л) имене(мъ) его мл̄(с)ти Александра
Воронича и поклада(л) ли(ст) тѣстамѣнтъ к ста(т)неѣ воли п̄на
Алекса(н)дра Воронича, ма(л)жо(н)це и пото(мъ)ству его мл̄(с)
служачи(и), по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки его мл̄(с)ти п̄на
Александра Ворони(ча) самого и по(д) печат(т)ми и (с) подьписомъ
ру(к) люди(и) по(ц)тивыхъ.

Которого я печатѣ(и) и по(д)писовъ ру(к) ѡгледаючи и пере(д)
собою читати казалъ, а видѣчи бы(т) слушного и ве(д)ле права
справленого до кни(г) за(м)ку г̄(с)да(р)ского Житоми(р)ского
уписати казалъ, которы(и) та(к)ъ се в себе маѣтъ во (и)мя ѡ(т)ца и
сына и светого духа. Аминь.

Я, Алѣкксандѣ(р) Вороничъ, чи(н)ю явно и вы(з)наваю ты(м)
мой(м) ли(с)то(м) ѡ(с)татъни(и) воли моеѣ, и(ж) я, вѣдаючи ѡ то(м),
же ка(ж)ды(и) человекъ сме(р)ти по(д)леглы(и), межи которыми и я,
будучи при (с)мысле и добро(и) помѣти, маючи жону и дѣтъки, хотѣчи
ѡны(х) при животе мое(м) ро(с)правити.

А та(к)ъ напередъ душу мою господу богу моему в Тро(и)цк
ѡдиному поручаю. А тело, мое зѣ(м)ли которое подьлегло, маѣ(т)
жона моя милая пани Ѡ(в)дотья Ѡлычанъка ве(с)поль з дѣтъками
моими и паны приятели тѣбло мое грешное поховати в маѣ(т)но(с)ти
мое(и) в Трояно(в)цахъ.

А што се тѣкне(т) жоны и дѣто(к) моихъ и маѣтно(с)те(и) мой(х),
та(к)ъ лежачи(х) яко и рухомы(х), тѣды та(к)и(м) способо(м)

ω(с)та(т)нѣе воли мое ω(т)писую, и(ж) то пѣ(р)вѣ(и) сего записа(л) бы(л) ма(л)жонце мое(и) до живо(т)ѣ и две тисѣчи золоты(х) по(л)скихъ на маѣтно(с)ти мое(и) Шу(м)ску и Дворьцу которо(и) ε(и) Шу(м)ско веспо(л) з ма(л)жонъкою моею застави(л) пану Яну Соколовъскому в сумѣ п̄нзе(и) пяти тисѣче(и) золотыхъ по(л)скихъ, которую суму маю(т) и повинны будутъ ω(т)дати и заплатити сыны мо(и) панъ Василе(и) писа(р) земъски(и) кие(в)ски(и), Филонъ, Микола(и) и Фѣдо(р) Вороничы, не притегаючи ничего до тоѣ сумы платенъя матъки своеѣ.

А скоро выкупи(в)ши то(и) маѣтно(с)ти мое(и) мають ма(л)жонъце мое(и) мило(и) а ма(т)це свое(и) уступити и подати до рукъ ѣе вѣ(д)ле запису моего, которого ε(с)ми ε(и) пѣ(р)вѣ(и) учини(л), ани(м) выкупна рокъ припаде(т) то(и) маѣтности мое Шумъска; тѣды маѣ(т) споко(и)нѣ ма(л)жонъка моя мѣшкати во вѣсе(м) в дому и маѣтно(с)ти мое(и), в мѣстечку Трояновъцахъ, з Руднею, по(д) заклѣте(м) мои(м) ω(т)цо(в)ски(м).

46 зв. До того тѣ(ж) варую и ω(т)писую дѣтъка(м) мои(м) милы(мъ) панънѣ Алексанъдре и панънѣ Зофи(и) Вороничо(в)но(м) суму п̄нзе(и) две тисѣчи золотыхъ польскихъ на маѣ(т)но(с)ти // небо(ж)чика князя Романа Ружи(н)ского Почу(и)ка(х), а на до(л)го(х) сумы никоторы(и) ли(с)ты маю,

а то естъ на пану Ко(р)дышу чотыри(с)та золотыхъ по(л)ски(х), сщасно(м) Шляшинъски(м) полътретя(с)та золотыхъ по(л)скихъ, на пану Адаму Тишы Быковъски(м) сто два(д)цать пять золотыхъ по(л)ски(х), на сѣребре и ма(м)раме пана Вели(ц)кого золоты(х) шѣстьсотъ по(л)ски(х), на пановъ Е(л)цовъ сто золоты(х) и по(л)третя на Гашаю, жиду, копъ пѣ(т)дѣсять, на Уношку копъ пѣтъдѣсять, на И(ц)ку, жиду шумъско(м), копъ ω(с)мъ гроше(и) литовъски(х), на ареньдару Почу(и)ковъскомъ Ивану ко(пъ) сорокъ.

Которы(и) до(л)гъ мають ставити ма(л)жонъка моя сынами моими и ω(т)дать дѣ(т)ка(м) мои(м), вѣ(р)ху менѣны(м) па(н)нѣ Алексанъдре и па(н)нѣ Зофи(и) которы(м) з то(и) сумы маѣ(т) быти готовыми грошми по тисѣчи золоты(х) польски(х), всего сумою чотыри тисѣчи золоты(х) по(л)ски(х).

Ѹ(с)гли бы тѣ(ж) в то(и) сумѣ чоґо не доставало або не могли на которо(м) до(л)жнику справити ты(х) гроше(и), то(г)ды своими грошми маю(т) доложити сыны мо(и) Василе(и), Филонъ, Микола(и) и Фѣдо(р) Вороничы, до того ѡсобливе во(з)ники пошо(ст)ныѣ з шорами, з ко(н)чими два цукги.

Ѹ(с)ли бы се тѣ(ж) графили люде за(ц)ны(и) до ты(х) девокъ мой(х), тѣды маюґь ма(л)жонъґка моя з сынами моими, любѣ зо вѣсьми по(с)полу, любѣ тѣ(ж) з волею ѡ(д)ного або дво(х) сыно(в) мой(х), не ку пого(р)шенью добро(и) славе и(х) ѡ(т)дать в станъ ма(л)жѣньски(и).

Кошто(м) и покладо(м) жоны и сыно(в) мой(х) з маѣ(т)но(с)ти, моеѣ Трояновскоѣ, кля(ч) которыхъ бы собе малъжонъґка моя ѡбобрала, маѣть взяти десѣть, а инъшиѣ рѣчи рухомыѣ, и гу(м)на тѣды се ѡписало и варовало пѣ(р)вѣ(и) сѣґо записо(м) моимъ ма(л)жонъґце мое(и), ве(д)ле которого маюґь ся дѣти мое заховати, а маѣтно(ст) мою лежачую новое ме(с)течко Трояновци, Татаринѡвци, Крошню, Денѣши, Ханътали(нъ) Мокрятичы в ро(в)ны(и) дѣ(л) сыны мо(и) розобрати маю(т).

А выпосажи(в)ши се(с)тры, ме(с)течко Старѡе Трояновци, Шу(м)ско, и Волицу, Жѣлѣ(з)ня(к) и Дворецъ по животѣ ма(л)жонъґи моеѣ та(к)ъ же в ро(в)ны(и) дѣ(л) поделиты маю(т),

а(р)мату, то естѣ дела, гако(в)ницы, мушкеты, рынъштунъґки, кони ѣ(з)дныѣ, стадо тѣды тоѣ та(к)ъ же в ро(в)ны(и) дѣль межи сыны быти маѣ(т), за тяги правны(и) (с) пово(д)ства и ѡ(т)по(р)ныѣ сыны мо(и) ве(р)ху менѣныѣ не лучачи ма(л)жонъґки моеѣ, а ма(т)ки свое вси тежары правныѣ на себе брати маюґь.

И на томъ се(с) мо(и) тѣстамѣ(нт) // тѣ(с)таменъґъ з моею печат(у)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ, а прито(м) были и того добре сведоми паны и приятели мои: па(н) Фариса(н) Кошка, панъ Фѣдо(р) Щениѣвски(и) а па(н) Дахно Бутримѡвски(и), во(з)ны(и) которы(и) за устьною про(з)бою моею печати приложили и руки подъписами; писанъ у Трояно(в)ца(х) року тисѣча ше(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, мѣца фѣвралѣ, первого дня, у того тѣ(с)таме(н)ту печатѣ(и) чотыри. А подъпи(с) рукъ тыми словы Алекса(н)дро Ворони(ч) вла(с)на рука

47

proszony pieczętarz Ptarisan Koszka ręką sōg Фѣдо(р) Щѣниевъски(и),
абы то записано было, што е(ст) записано.

2. Положенъа по(з)[вов] ѡ(т) пана Будише(в)ского по ро(з)ныѣ особы.

Року 1611 мѣца февраля 3 дня.

На вряде его к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо
(м)ною Григо(р)е(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м)
житомиръски(м), постановивъши се ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енераль
воево(д)ства Киевъского, шляхетны(и) Иваѣъ Ло(з)ка ку записова(н)ю
до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъа своего кви(т) по(д) печат(т)ю и
(с) по(д)писо(м) руки своеѣ, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) ене(р)ла воево(д)ства
Кие(в)ско(го), ѡ(з)на(и)мую то на се(м) квите свое(м) ку записа(н)ю
до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръского Житоми(р)ского, и(ж) року тепе(р)
идучого тисеча шестьсо(т) ѡдинадѣцатого, мѣца ге(н)вара, десятого
дня, маючи я при собе стороною дво(х) шля(х)тичо(в), люде(и)
добры(х) – пана Адама Закре(в)ского а пана Павла Слабъко(в)ского,
ѡ(т)не(с)ль и положи(л) е(с)ми позов () кгородъски(и) кие(в)ски(и)
по урожоного его мл҃(с)ти п҃на Миколая Велекгло(в)ского и по
ма(л)жо(н)ъку его панѣе Анъну Немиричо(в)ну у дворе(х) его в
Лисо(в)цахъ у ворота дво(р)ныѣ во(т)кнуль и челяди дво(р)но(и),
та(к)ъ же и некоторыми по(д)даны(м) и(х), положенъе того по(з)ву
ѡказа(л) и ѡповеда(л) е(с)ми.

Писаны(и) то(т) позовъ в справе и жалобе его мл҃(с)ти пана
Пе(т)ра Будише(в)ского ѡ бѣ(з)правны(и) грабе(ж) на доброво(л)но(и)
дорозе конѣ(и), горе(л)ки, гроше(и) готовы(х) и инъшы(х) рече(и), в
по(з)ве менованы(х).

А пото(м) того(ж) дня, выше(и) менованого, ге(н)вара десятого,
положи(л) е(с)ми позовъ кгородъски(и) кие(в)ски(и) по его мл҃(с)ти
князя Адама Ружинъского Нарымунтовича в мае(т)но(с)ти его
мл҃(с)ти у Вчора(и)шомъ у браму за(м)ковую во(т)кнуль и сторожови
за(м)ковому та(к)же и мѣщано(м) тамошни(мъ) // ѡказа(л) и

ѡповеда(л) є(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) в жалобѣ того(ж) пана Пѣ(т)ра Будишевѣского до поставенѣа жидовѣ передѣ суда(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) и ѡ выда(н)є и(х) за до(л)гѣ позычоны(и) того(ж) дня, звышѣ писаного; та(м)же на вчора(и)шо(м) в мѣ(с)тѣчку да(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трыбуна(л)ски(и) жыдови Гошеви и жонѣ его Сарѣ в жалобѣ того (ж) п̀на Пѣ(т)ра Будишевѣского до ли(с)ту запису и(х) доброво(л)ного ѡдо (л) (є) позычоны(и) суму п̀нзе(и) , а пото(м) на завѣтрѣє дня ѡдинадѣцатого м̀ца гѣнѣвара в жалобѣ того(ж) пана Пѣ(т)ра Будишевѣского в мѣ(с)тѣчку Горо(д)ку, має(т)но(с)ти и дѣ(р)жавѣ на сѣ(с) ча(с) є(и) мл̀(с)ти пани Бо(г)дановѣ Халаимовѣ, дало(м) позо(в) голо(в)ны(и) трыбуна(л)ски(и) жыдови Зушма!у И(ц)ковичу.

А други(и) позовѣ та(к)ъже голо(в)ны(и) трыбуна(л)ски(и) жыдови Маєру И(ц)ковичу в Хажину мешкаючи, ты(м) же жидо(м) ѡбудѣвомѣ да(л) є(с)ми ѡчеви(с)то в руки в жалобѣ того(ж) пана Пѣ(т)ра Будишевѣского, до ли(с)ту запису и(х) доброво(л)ного и незаплаче(н)є сумы п̀нз(и).

А пото(м) дня двана(д)цато(го) того(ж) м̀ца гѣ(н)вара положи(л) є(с)ми позовѣ кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) в жалобѣ того(ж) п̀на Пѣ(т)ра Будишевѣского по єго мл̀(с)ти пана Анѣдрея Жда(р)ского в сѣлѣ Сѣкрилевца(х) у ворота дво(р)ные во(т)кнулъ и челяди дво(р)но(и) положѣнѣе то(го) позву ѡказа(л), и ѡповеда(л) є(с)ми, писаны(и) ѡ перешкоду в аранѣдѣ сѣла Скриле(в)ки черѣз пана Жда(р)ского арѣ(н)дованого и неучинѣнѣе досы(т) и(н)тѣ(р)цызе яко ширѣ(и) а достаточнѣ(и) на ты(х) вси(х) по(з)ва(х) жалоба и рѣ(ч) вся ѡписана и доложена и ѡбѣя(с)нѣна є(ст).

За которыми по(з)вами за кгро(д)скими Киевскими ѡсобы, звышѣ менованѣе; панѣ Велекгло(в)ски(и) а ма(л)жо(н)кою своєю, єго мл̀(с) кня(з) Ада(м) Ружинѣски(и) и панѣ Анѣдре(и) Зджа(р)ски(и) маю(т) сѣ становити перѣ(д) суда(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на ро(ч)ко(х) кгро(д)скихѣ, кие(в)скихѣ, которые припадуть и сужоны быти маю(т) в року ты(м) же тисѣча шѣ(ст)сотѣ ѡдина(д)цато(м), фѣвралѣ шо(с)тогона(д)ца(т) дня.

А за по(з)вы трыбуна(л)скими которы(и) є(с)ми ты(м) звышѣ

48 мєнованы(м) жидо(м) Ѡгошови Абрамовичу и жонє его Сарє, Зушъману И(ц)ковичу и Маєру И(ц)ковичу поро(з)давалъ, зложи(л) и на(з)начи(л) є(с)ми и(м) рокъ ку праву становити сє передъ судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) на трибунале коро(н)но(м) в Люблине, которы(и) сє почнє(т) по прово(д)но(и) недєли в пє(р)ши(и) понєдєлокъ, сє(м) же в року теперєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) на то(т) ча(с), кгда справы воеводъства Волыньского поря(д)комъ инъши(х) воеводъств припадуть и сужєны быти будуть, на шъто(м) далъ сє(с) квить // со(з)нанъя моего з моею печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє вла(с)ное, писано в Житомиру которое (ж) то ѡчеви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє его учинєное до кни(г) за(м)ку г(с)дарьского Житоми(р)ского є(ст) записано.

Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) п̄на Носарєвського к ма(л)жонъки его по пана Фры(д)риха Тишкевича и ма(л)жонку его м(л).

Року 1611 м̄ца фєвраля 3 дня.

На врядє его к(р) мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м) по(д)старости(м) житоми(р)скимъ шляхє(т)ны(и) Иванъ Ло(з)ка, єнєра(л) во(з)ны(и) воеводства Кие(в)ского, явнє и доброво(л)нє вы(з)на(л), и(ж) по(з)во(в) три кгро(д)ски(х) києвъски(х) по(д) тытуло(м) я(с)нєвє(л)мо(ж)ного его мл̄(с)ти п̄на Стани(с)лава Жо(л)кєвського, воеводы киє(в)ского по(л)ного коро(н)ного, печат(т)ю кгро(д)скою запечатованъє, писанъє по и(х) мл̄(с)ти его мл̄(с)ти пана Фрыдриха Тишкевича з Лого(и)ска, воеводича бєрє(с)тєиского и мальжонъку его мл̄(с)ти панюю Зофию з Осьтрога кнє(ж)ну Жа(с)лавъскую, по(з)ваны(х) ѡ(т) урожоное пани Зофиє(и) Кро(с)ни(ц)коє, ма(л)жонъки урожоного пана Во(и)тєха Носарєвського и тє(ж) детокъ єє на (и)мє Алексанъдра, Во(и)тєха, Матєя Поли(ц)ки(х) з нєбо(ж)чикомъ пано(м) Авкгуштино(м) Поли(ц)ки(м), пє(р)шимъ ма(л)жонъкомъ спложоны(х) поводовъ.

А то в справє нижє(и) ѡписано(и), пє(р)ши(и) ѡ кква(л)то(в)ное

выби(т)е з мае(т)но(с)ти и де(р)жавы еє вла(с)ное речоные пле
ве(р)хъ Руды Быстри(ц)кое, на(з)ваные Поличи(н)це, обычае(м)
за(с)тавны(м) де(р)жаные, други(и) м(л) ты(х) же звышь менованы(х)
поводовъ на и(х) мл҃(с)ти и бе(з)правное пограбѣнѣ дому в
ме(с)течку Бе(р)дичове стоячи(и) за сорокъ золоты(х), куплены(и)
та(к)ъ же те(ж) и коморы в за(м)ку будучое, которая коштовала
золоты(х) десе(т).

Трети (и) позо(в) подъ ты(м) же тытуло(м) воеводинѣмъ и тоєю
(ж) печат(ю) кгро(д)скою запечатованы(и) ѿ(т) урожоное панѣе
Зофиѣ(и) Кро(с)ни(ц)кое, жоны урожоного пана Во(и)тѣха
Косаревъского, писаны(и) по пана Во(и)тѣха Милинъского, во(и)та
ма(х)новъского, ѿ бе(з)правны(и) грабе(ж) суму(!) п҃нзе(и) сорока
золоты(х) по(л)ски(х), которое бы(л) повиненъ дать закупно ставу
альбо раче(и) за спустъ, яко шире(и) тые по(з)вы в собе ѿбмовляють,
ѿны в року теперешни(м) тисе(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м) м҃ца
ге(н)вара, сѣмогонадъцать дня меновите на его мл҃(с)ти пана
Тишкевича // и ма(л)жоньку его мл҃(с)ти в за(м)ку Бе(р)дичо(в)скимъ
положи(л), во(и)тови ѿ положенъе ты(х) по(з)вовъ ѿповедалъ, а на
пана во(и)та Ма(х)новъского в ме(с)те Ма(х)новъце в дому мешканъя
его положи(л) и само(и) панѣ(и), о положе(н)ю ве(д)ле права
ѿповедал(л).

48 зв.

Которое (ж) то ѿчевистое со(з)нанъе во(з)нного при квите его
учинѣное до кни(г) врядовы(х) кгро(д)ски(х) Житоми(р)скихъ
принято и записано е(ст).

***Положенъе по(з)вовъ ѿ(т) пана Ѡлекъшича по
ро(з)нѣ ѿсобы.***

Року ІВІІ м҃ца феврала 3 дня.

На вряде его к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо
(м)ною, Григо(р)е(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м)
житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши ся ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л)
воево(д)ства Кие(в)ского, шляхетны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записанью
до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя кви(т) (с) печат(ю) и (с)

по(д)писо(м) руки своеѣ писаны(и) тыми словы , подаль.

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства Києвського, со(з)наваю на томъ квите мое(м) ку записованью до кни(г) за(м)ку г(с)дарьского Житоми(р)ского,

и(ж) року теперешнимъ ше(ст)сотъ одина(д)цаты(м) мѣца гѣ(н)вара два(д)цать ѿ(с)мого дня подалѣ(м) позовъ пану Бонияшови Кгрубьско(му) на рочки кгро(д)ские Києвские, которые припа(с)ти маю(т) февралѣ шо(с)тогона(д)цать дня ѿчеви(с)то в руки ѿ грабе(ж) семисотъ во(з) сѣна ѿ(т) пана Сѣмена Ѡлекъшича Кгѣрано(и)ского, та(м) же за(с) в ты(м) же року и мисѣцу три(д)цатого дня ѿ(т) того(ж) пана Сѣмена Ѡлекъшича и ма(л)жонъки его панѣе Катерины Вороничо(в)ны подалѣ(м) по(з)вовъ два и у ворота за(м)ку Бе(р)дичо(в)ско(го) утъкну(л), и (с)горожови ѿповедалъ, и(х) мл(с)ти пану Фрыдъриху Тишкевичу и ма(л)жонъце его мл(с)ти панѣе Зофиѣ(и) з О(с)трога, кнѣ(ж)ны Жа(с)лавъское одинъ до доброво(л)ного ѿбликгу ѿ незънѣсе(н)ѣ пасекъ, а други(и) ѿ пограбенъе сѣна возо(в) сто, што я со(з)нанья мое(г)(о(по(д) печатью моею и (с)по(д)писо(м) руки моеѣ ку записова(н)ю до кни(г) даю.

Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоѣ со(з)нанье во(з)ного при квите его учинѣное, до книгъ врядовыхъ замъку г(с)дарьского Житоми(р)ского ѣ(ст) записано //

49

5. Положенье по(з)вовъ ѿ(т) пѣна Яна Лѣдухо(в)ского по его мл(с)ти пѣна Фры(д)риха Тишкевича

Року 1611 мѣца февралѣ 3 дня.

На вряде его к(р) мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуровъски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши(с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства Кие(в)ского, шляхетны(и) Иванъ Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и того со(з)нанья своего кви(т) по(д) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Иванъ Ло(з)ка , во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства Києвського, ѿ(з)на(и)мую то си(м) квито(м) свои(м) ку записанью до кни(г)

кгро(д)ски(х) за(м)ку г(с)дарьского Житоми(р)ского, и(ж) року тепе(р) идучого тисеча шестьсотъ одина(д)цатого, м(ц)а генъвара ше(ст)надъцатого дня, маючи я при себе стороною люде(и) добры(х) двохъ, шля(х)тичовъ пана Стани(с)лава Я(н)ковъского а пана Матияша Левъковича, положи(л) по(з)во(в) чотыри кгро(д)ски(х) киевскихъ и у браму за(м)ку Бе(р)дичовъского у Бе(р)дичове уво(т)кну(л) е(с)ми и (с)торожови за(м)ковому оказаль и оповедалъ.

Писаные тые по(з)вы по и(х) мл(с)ти пана Фры(д)риха Тишкевича, воеводича бересте(и)ского, и по ма(л)жоньку его мл(с)ти панею Зофию з О(с)трога, кнежьну Жа(с)лавскую в жалобе пана Яна Ледуховъского и ма(л)жоньки его мл(с)ти ѿ бе(з)правны(и) грабе(ж) коне(и) з де(р)жавы его на то(т) ча(с) села Змикгоре(ц), та(к)ъже и се(н) зъ села Кикошовьки, яко шире (и) на ты(х) по(з)ве(х) чотыре(х) тая жалоба его пана Ледуховъского по достатьку написана и доложена, за которыми ты(ми) позвами зложи(л) е(с)ми ѿсоба(м) по(з)ванымъ рокъ ку праву становити се пере(д) судомъ кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на рочко(х) кгро(д)скихъ кие(в)ски(х), которые припа(с)ти и сужены быти маю(т) дня шо(с)тогона(д)ца(т) февраля, в року теперешне(мъ) тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цатомъ, которы(и) то кви(т) сво(и) (с) печатью и (с) подьписомъ руки своее до кни(г) вряду Житоми(р)ского да(л) ку записанью. Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)нанье во(з)ного, при квите его учиненое, до кни(г) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского, принято и записано е(ст).

6. Положенье по(з)вовъ ѿ(т) п(н)на Жда(р)ского по пана Будише(в)ского

// Року 1611 м(ц)а февраля 3 дня. 49 зв.

На вряде его к(р) мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши се ѿчевисто во(з)ны(и) енераль воево(д)ства Киевъского, шляхетны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанья своего кви(т) по(д) печа(т)ю и

(с) подьписо(м) руки своеє исаны(и) в тые слова пода(л).

Я, Ива(н) Лозка, во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киевьского о(з)на(и)мую то квито(м) свои(м) ку записованью до книг кгро(д)ски(х) за(м)ку г(с)дарьского Житоми(р)скогс,

и(ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)соть одина(д)цатого, м(ц)ца генъвара, тринадцатого дня, маючи я при собе стороною люде(и) добры(х) дво(х), шляхтичо(в) пана Адама Закревьского а пана Во(и)тєха Шаревьского, дало(м) по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) Киевьскихъ оचेви(с)то в руки пану Пе(т)ру Будишевьскому з Будишева самому, у дворе въ Съкрилевце, воево(д)стве Кие(в)ско(м) лежачого.

Которы(и) то(т) дво(р) на то(т) ча(с) пань Будишевьски(и) о(т) п(н)на Анъдрия Ждча(р)ского аренъдою де(р)жить, а тые по(з)вы обадва в жалобе его мл(с)ти пана Анъдрия Ждча(р)ского писаные: одинь позовъ о долгы, то е(ст) об о(с)мьдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х), а други(и) позовъ о незыщенье орєньды та(к)ъ же и о зароку, што ширє(и) и достаточнє(и) тая жалоба на по(з)вєхъ е(ст) написана и доложена.

За которыми то по(з)вы заложило(м) обею(м) сторона(м) рокъ становити(с) на рочко(х) кгро(д)ски(х), киевьски(х), которые в ты(м) же року, вышь описано(м) фєвраля шєстьна(д)цатого дня припадуть и судити сє будуть.

И на то(м) я да(л) сє(с) мо(и) кви(т) (с) печатью и (с) подьписомь руки мое(и) вла(с)ное. Писань в Житоми(ру), которое(ж) то очеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)ного при квите его учинєное до кни(г) врьдовыхъ за(м)ку г(с)дарьского Житоми(р)ского е(ст) записано.

7. Поло(ж) [єнъє] по(з)во(в) о(т) п(н)на Юзєфа Дзє(р)би(и)кого по пана Сєвєрина Боляновьского.

Року 1611 м(ц)ца фєвраля 3 дня.

На врьдє е(г)[о] к(р). м(л) за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), п(д)старостимь житоми(р)скимь, постановивъши сє очевисто во(з)ны(и) енера(л)

воево(д)ства Кие(в)ского, шляхетны(и) Ива(н) Ло(з)ка, ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанья своего квить подь печатью и (с) подьписо(м) руки свое(и), писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Иванъ Ло(з)ка, во(з)ны(и) енераль воеводства Киевьского, о(з)на(и)мую то си(м) квито(м) свои(м) к записа(н)ю // до кни(г) 50 кгро(д)ски(х) за(м)ку г((с)) дарьского Житоми(р)ского,

ижь року тепе(р) идучого, тисеча шестьсо(т) одина(д)цатого, м҃ца генъвара шестьнадыцато(го) дня, маючи я при себе стороною люде(и) добры(х), дво(х) шляхтичовъ – пана Адама Закревьского и пана Павла Слабковьского, положи(л) е(с)ми позовъ кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) и у браму за(м)ку Ма(х)новьского у Ма(х)новце у ворота уво(т)кнуль е(с)ми, и челеди за(м)ку Махновьского оказа(л) та(к)ъже, и мещаномъ тамошни(м) оповедалъ, и обьвола(л) писаны(и) то(т) позовъ по его мл҃(с)ти пана Сєверина Боляновьского в жадобе его мл҃(с)ти пана Юзефа Дзе(р)би(ц)кого и ма(л)жоньки его мл҃(с)ти пани(и) Зофие(и) з Шарєва о бє(з)правны(и) грабє(ж) збо(ж)я вшєлякого въ Кустине, и (с)ви не(и) та(к)ъже, и сєна того (ж) року вышъ писаного м҃ца ге(нъ)вара сємогона(д)ца(т) дня.

Други(и) позо(в) о(д) ты(х) же поводовъ положи(л) е(с)ми и у ворота дво(р)ные двора Кустина уво(т)кнуль, и челяди, и отаманови оказа(л) и оповедалъ писаны(и) то(т) позо(в) по паньну Га(н)ну, Боляновьского цо(р)ку вла(с)ную, пото(м)ка позо(с)талого небо(ж)чика пана Томаша Боляно(в)ского та(к)ъ же и по опекуна пана Сєверина Боляновьского о незаплаченье сумы п҃нзе(и) тисечи золоты(х) по(л)ски(х) за записо(м) позычона(го) по(д)лугъ ли(с)ту помєненого небо(ж)чика пана Томаша Боляновьского, яко о то(м) ширє(и) а достаточне сама рє(ч) жалоба на ты(х) по(з)вє(х) обєюхъ по достатку е(ст) написана и доложена особъ вышъ менованы(х) п҃на Юзефа Дзе(р)би(ц)кого и ма(л)жоньки его мл҃(с)ти.

За которыми по(з)вами зложилъ и на(з)начи(л) е(с)ми особа(м) по(з)ваны(м) рокъ ку праву становити сє пере(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на рочко(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х), которые припадуть и сужєны быти маю(т) дня шо(с)тогона(д)ца(т), м҃ца фєвраля в року теперешне(и) тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цато(м),

Которы(и) то кви(т) сво(и) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки

своее даль е(с)ми до кни(г) вряду Житоми(р)ского ку записованью .
Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѡчеви(с)тое со(з)нанье во(з)ного
при квите его учиненое до кни(г) вядовы(х) за(м)ку г(с)дарьского
Житоми(р)ского естъ записано.

***Ѡповеданье его мл(с)ти п(н)на, Стефана Нѣмирича
на козаки.***

50 зв.

Року 1611 м(ц)а феврала 4 дня. //

Писа(л) и присыла(л) до уряду его к(р) мл(с)ти за(м)ку
Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуровьского, по(д)старо(с)тего
Житоми(р)ского его мило(ст) па(н) Стефанъ Нѣмиричь, ѡповедаючи
ни на якихъ люде(и), ѡсобъ не(з)наемы(х) ле(з)кихъ, то е(ст) на
никого Во(и)теха Малигиньского, Януша Липьского, Ѡ(р)шала
Пе(т)рашка Рѣкетова, Васи(л)я Давыдовича Балажия, Иштвана
Януша Дхоревьского, Во(и)теха Брезиньского и иньшое яко е(ст)
товары(с)тво е(д)носта(и)ное чожоже(м)ци ѡ то,

и (ж) дошла мене ведомо(ст), якобы тые ѡсобы, выше(и)
помене(нъ)ные, на (з)мове з ниякою Марушею, прозываючою(с)
Дѣде(р)кало(в)ною Григо(р)евую Пашкевичовую и иньшого
лотровства и помочниковъ небо(ж)чика, яко они поведають,
Григо(р)я Пашкевича з субо(р)дынованы(м) во(з)ны(м) ѡ(т) себе,
никого Тараса Ѡпарипѣ(с)кого, не будучи мне во все(м) ро(в)ные,
року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м(ц)а ге(н)вара
три(д)цатого дня, важили се и (с)мели вне(с)ти на мене
непристо(и)ную и ба(р)зо фальшивую протѣ(с)тацью, которую хотели
екъсѣсы зраде(ц)киѣ, ро(з)бо(и) ничие поганьские и непристо(и)ные
вожа своего Григо(р)я Пашкевича ѡкрыти, учини(в)ши ѡную не
рыхло по мое[и] протѣ(с)тацьи(и), на Пашкевича внесеное, ѡ мо(р)ды,
и ква(л)ты, и лупе(з)ства его, которые ѡнъ в ними яко помощниками
своими попо(л)нилъ в мае(т)носта(х) мои(х) ро(з)ны(х), ѡ чо(м)
шире(и) в мое(и) протѣстацьи(и) доложено.

Тогды тые то звышь помененые ѡсобы мне не(з)наемые и
неведомые, не веда(т) ѡ(т) ѡ(т)коля вы(р)вавьшися, спросную

добро(и) славе мое(и) и уроженью моему старожит(т)ному не маючи жа(д)ное ро(в)ности, в учтиво(м) моемъ зо (м)ною до(т)кливую и по(т)ва(р)ливую и неподобную иле в молоды(х) летахъ мои(х) в присто(и)но(с)ти, учтивости, в добро(и) славе кохающому се и поко(и) милующому и покоеви своему, хотя и (з) шкодою своею забегаячому, и ба(р)зо образливую протѣ(с)тацью, шповеданье и реляцы(и) во(з)ны(х) до кни(г) на мене вне(с)ти и сълавити, збываю(чи) злы(х) екъсьцесо(в) свои(х), а на(д)то будучи та(к)ъ темными и не(з)начными шсоба(ми) бего всякого ро(з)мы(с)лу кговоли шхроненью збро(д)ни, ро(з)боевъ и лупе(з)ствъ свои(х), при Пашкевичу выконаны(х), зле непристо(и)не и нецнотливе на добрую славу мою то(р)гнули се, а ро(з)боемъ и забитье(м) вожа своего якобы чере(з) мене попо(л)нены(м) неподобны(м), которы(и) бы(ль) во(и)ско(м) люде(и) свово(л)ныхъ шбточоны(и) по чиненью и(м) яки(х)сь шкодъ и везенью(м) и(х) товары(с)тва мене спо(т)варили, змы(с)лили фа(л)шиве и непристо(и)не, которые в свое(и) учтиво(с)ти жа(д)но(и) се не чули речъ на мене неподобную, яко ш томъ и(х) мнемалая // 51 бры(д)кая по(т)вари попо(л)ненная протѣ(с)тацья шире(и) в себе шбмовляетъ.

В которо(м) то учинку по(т)ва(р)номъ и фа(л)шыво(м) ничего не будучи винень и почуваючи се в то(и) невинно(с)ти мое(и) сее шповеданье и репротѣ(с)тацье напроти(в)ко ты(х) то шсобъ, выше(и) менованыхъ, вношу и то(т) фа(л)шъ и по(т)варъ и чини(т), правне притигну(в)ши и(х), у суду наложного не занехаю, а на се(с) ча(с) прошу ш принятъе и записанье до кни(г) тое репротѣ(с)тацы(и) моее, што я, приня(в)ши до книгъ, записати каза(л), и е(ст) записано.

9. Шповеданье того (ж) его мл(с)ти и на Немирича на Григо(р)евую Пашкевичовую

Року 1611 мѣца февраля 4 дня.

Писа(л) и присыла(л) до вряду его к(р), мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуровьского, по(д)старостѣ(го) житоми(р)ского ш его ми(л)о(ст) панъ Стефанъ Немиричъ, шповедаючи

на ниякую Марушу, которая се мени(т) Дѣде(р)кало(в)ною Григо(р)ѣвую Пашкевичовую, не будучи мнѣ ро(в)ная, ѿ то, и(ж) дошла менѣ ведомость, якобы тая Пашкевичовая року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цатого, мѣца гѣ(н)вара, три(д)цатого(го) дня, важила се и (с)мѣла вне(с)ти на менѣ непристо(и)нную и ба(р)зо фальшивую протѣ(с)тацью, которую хотели екъспѣсы зраде(ц)кие ро(з)бо(и)ничие поганьскіе и непристо(и)ныѣ мужа своего Григо(р)я Пашкевича ѿкрыти, учини(в)ши ѿную не ры(х)ло по мое протѣ(с)тацы(и) на того то злочиньцу мужа еѣ, чере(з) менѣ внесеноѣ ѿ мо(р)ды, ктва(л)ты, и лупе(з)ства его, которыѣ попо(л)нилъ в маѣ(т)ностя(х) моихъ ро(з)ны(х), ѿ чо(м) шире(и) в мое(и) протѣстацы(и) доложено.

51 зв. Тогда тоя Маруша Пашкевичовая, не веда(т) ѿ(т)коля вы(р)вавшисе, спро(с)ную добро(и) славе мое(и) и уроженью моему старожитному не маючи жа(д)ного приро(в)на(ня), в учтиво(м) зо(м)ною до(т)кливую, и по(т)ва(р)ливую и неподобную иле в молоды(х) и в добро(м) выхованью лете(х) мои(х) в присто(и)ности, в учтивости добро(и) славе кохаючому се и поко(и) милуючому и покоеве своему, хотя и(з) шкодою своею забегаячому и ба(р)зо ѿбразливую протѣ(с)тацью, ѿповѣданье и реляцы(ѣ) во(з)ны(х) до книгъ на менѣ внести и(с)лавити, збиваючи злы(х) жъксѣсовъ мужа своего, а на(д)то будучи та(к) темною и незначною ѿособою и по(д)звиръхно(ст)ю // яко(м) слыша(л) княжати его мл(с)ти Яхима Корѣцького бѣ(з) всякого ро(з)мыслу, яко белая голова, жа(д)ного по(з)мы(с)лу и розуму не маючи, злѣ, непристо(и)нѣ и нецнотливе (с) помочниками своими на добрую славу мою то(р)гнула се, а ро(з)бое(м) и заби(т)ѣ(м) мужа свое якобы чере(з) менѣ попо(л)ненымъ неподобнымъ, которы(и) бы(л) воско(м) люде(и) свово(л)ны(х), собе подобныхъ, ѿбточоны(и) менѣ спо(т)варила, замы(с)лила фа(л)шиве и непристо(и)нѣ.

Которая в свое учтиво(с)ти жа(д)но се не чула<, > рѣ(ч) на менѣ неподобную, яко ѿ томъ еѣ мниманая бры(д)кая, по(т)вары напо(л)ненная протѣ(с)тацья тоѣ то Маруши, ѿсобы якоѣ(с) легкое, не(з)начное ту(т) пере(д) вря(д) в(ашеи) м(л), внесена шире(и) в себе ѿбмовляѣ(т),

В которо(м) то учиньку по(т)ва(р)номъ и фальшиво(и) ничего не будучи виненъ и почуваючи се в то(и) невинно(с)ти мое(и) сее оповеда(н)е и репроте(с)тацыя напроти(в)ко то(и) то Маруце Пашкевичово(и), до в[ашеи] м(с) доношу, и е(с)ли е(ст) шля(х)тянъка и го(д)на того буде(т), або по(д)даная чия чинить то(т) фальшь и по(т)ва(р) ее в суду надежного правне не занехаю, а на се(с) ча(с) прошу о приня(т)е и записанье до книгъ тое репроте(с)тацы(и) мое, што я. принявши, до кни(г) записати каза(л) , и е(ст) записано.

10. Оповеданье пана Петра Чε(р)наковъского на и(х) мл(с)ти п̄на Василья Тишу Квитовъского.

Року 1611 м̄ца фев(р)ля 6 дня.

Ста(в)ши очевисто на уряде его к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м) его мл(с)ти п̄нъ Петръ Ча(р)нако(в)ски(и), товаришь роты его мл(ст) п̄на Ма(р)тина Хом(у)то(в)ского имени(мъ) свои(м) и имени(м) слуги своего шляхе(т)ного Шимона Малино(в)ского оповеда(л) и утя(ж)ливе жалова(л) на и(х) мл(ст) п̄на Васи(л)я Тишу Быко(в)ского, яко дедича а на п̄на Лукаша Вито(в)ского, яко де(р)жачого доб(р)[а] села Билице(ц) тыми словы,

и(ж) року теперешне(го) тисе(ча) ше(ст)со(т) одина(д)цатого, м̄ца лютого пятого дня, кгда поменены слуга мо(и) за посла(н)емъ мои(м) еха(л) (с) пристава моего з Березовици чере(з) село Билице(ц), которое те(ж) мне до приставства приписано е(ст), выступа(л) по(д) вечо(р) (с) Ко(н)драто(м) Трохимовичомъ, по(д)воднико(м) (с) того (ж) села Билице(ц), до дому звы(к)лого гости(н)ного, хотечи но(ч)ному и (с)воему те(ж) в часовѣ, понева(ж) но(ч) зашла // ночь зашла, догоды(т), заста(л) люде(и) громаду та(м) же , бε(з) да(н) жа(д)ное слуги моего причины, встекле рутили(с) на онго слу(гу) моего, з оное купы ки(л)ка и(х), а меновите: Лукганъ и Федо(р) Евтуше(н)ки (с) поте(м)ку окру(т)не нелитостиве аморе кгверико и тира(н)ско окру(ж)емъ пе(в)ны(м) и ки(и)ми зби(в)ши и

змо(р)довавши, за умє(р)лого до прєро(м)бє(и) ѿ(т)волокси, утопили в ставъ, гдє вся громада з атаmano(м) и жидо(м) арє(н)даро(мъ) люди(и) ѿны(х) билико(в)ски(х) пры то(м) злы(м) а нєприто(и)ны(м) у га(н)ку будучи, нє то(л)ко до рату(н)ку, жєбы спосо(б) яки(и) пода(т) мєли, алє сна(т) з жалємъ вывлєчє(н)я (с) прєро(м)бє(и) утопленого слуги моєго зажинали до выкона(н)я замыслови своєму нєпристо(и)ному, тиранидє наступовали, и конє(ч)нє понови(т) хотє(ли), при которо(м) змо(р)дова(н)ю злупили и поѿбрыва(ли) ѿколо него, до є(ст) пу(л)гакъ, которы(и) коштова(л) золоты(х) шє(ст), шапку и готовы(х) п̄нзє(и) золоты(х) соро(к), которыє п̄нзи за лє(т) трисухєдни (є) далє(м) му бы(л) и заплати(л) за служоного разє(м), а з особна золоты(х) пя(т)на(д)ца(т) на потреби моє пєвнє далє(м), што всє при собє на то(т) ча(с) поменєны(и) слуга мо(и) мє(л), и та(м) слуплено з вєдомо(ст)ю всєє(и) громады атаmana и жида арє(н)дара сєла иного Биликовецъ.

И проси(л) поменєны(и) єго мл̄(ст) п̄нъ Ча(р)нако(в)ски(и) мнє уряду, абы(м) я з уря(д)у моєго прида(л) єнєра(ла) на ѿ(г)лєда(н)є ѿного слуги єго м(л) змо(р)дованого ту(т) жє и ку пыта(н)ю и при(з)на(н)ю сє доброво(л)ному ѿны(х) мужобо(и)цо(в) Лу(к)яна и Фєдора, которыє на то(т) ча(с), и(ж) вѿ ѿпатрє(н)ю были.

Я(м) (с) пови(н)ности уряду моєго на тую по(т)рєбу єго мл̄(ст) и ѿно(г)(о) змо(р)дованого слуги прида(л)є(м) во(з)ного ѿнєра(л)ного шляхє(т)ного Васи(л)я Со(с)ни(ц)кого, ѿ томъ до кни(г) записати каза(л), што є(ст) записано.

11 Квитацяя п̄нє(и) Бо(з)дановоє Щєниє(в)скоє п̄на Миколаѿ Ко(р)чє(в)ского

Року а҃х҃аі 1611 м̄ца фєвра(л)[я] з (6) дня.

52 зв. Ста(в)ши ѿчєвисто на врядє єго к(р) мл̄(с)ти за(м)ку г̄дръ(с)кого Житоми(р)ского передо (м)ною Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ским, пани Ѡда(р)я Вышьпо(л)ского Богдановая Щєни // євъская, ѿповєдала и (с)ветъчила,

и(ж), де(и), маючи по(с)тановенъе межи мною и паномъ Миколае(м) Ко(р)чевъски(м) и ма(л)жонькою его дня сегоднешнего мела е(с)ми пана Ко(р)човъского з сумы п̄нзе(и) чотыро(х) шестидесять и дво(х) г̄(р)ше(и) литовъскихъ, квитовати и права на мае(т)но(ст) и(х) села Ко(р)човъ, прозываемы(и) Бежовъ, зречися, чо(му) досыть чинечи, поча(в)ши ѿ(т) пораньку ажъ до самого вечора пи(л)но(ст) чинила, яко (ж) и та(к)ъ того права зрекаю и в ни во што ѿборочаю часы вечными, бо мене тая сума во нъсе(м) спо(л)на дошла.

А што се дотыче(т) засевку моего у томъ селе Бежове, которого панъ Ко(р)чевъски(и) повиненъ буде(т) тыми (ж) по(д)даными бежовъски(ми) пожавши, та(м) зложити, где я, Щениевъская, укажу ни(ж)ли, де(и), н̄вѣдая заси(м), ани панъ Ко(р)чевъски(и) са(м), ани приятель жа(д)ны(и) ѿ(т) и(х) тутъ пере(д) в[ашеи] м(с) не ѿто(з)валь.

Прето проше, абы тая пильно(ст)ь и ѿ(с)ве(т)ченъе моое(!) до ведомо(с)ти в[ашеи] м(л) принято было и до книгъ замьку г̄с(д)ръского Житоми(р)ского записано былѡ, што я вря(д) бачечи пильность пани Богдановое Щениевское тое ѿповеданъе до книгъ за(м)ку Житомирского записати е(ст) ми казаль, што е(ст) записано.

12. Протѣсть п̄на Ча(р)наковъского на и(х) мл̄(с)ти пана Васи(л)я Тишу и п̄на Витовъского

Року а҃хдї 1611 м̄ца февраля з(7) дня.

Ста(в)ши ѿчевисто на уряде его к(р)л. мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского перѣдо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м) по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), его мл̄(ст) п̄нъ Ча(р)нако(в)ски(и) свои(м) и слуги своего именемъ шляхе(т)ного Шимона Малино(в)ского ѿповеда(л) и и уте(ж)ливе жаловаль на и(х) мл̄(ст) п̄на Васи(л)я Тишу Быко(в)ского яко дѣди(ча) а на п̄на Лукаша Вито(в)ского яко де(р)жачого, и вси(х) вобѣ(ц) громаду, атамана и хлоповъ села Биликовецъ тыми словы,

и(ж) року теперешнего тисе(ча) ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(го), днѡ пятого лютого, кгда поменены(и) слуга мо(и) за посла(н)емъ

53 мой(м) еха(л) з при(с)тавства имоего з Березо(в)ницы прѣз Билицовуцѣ, которое те(ж) мне до при(с)тавства // мне до приставства приписано е(ст), вступи(л) по(д) вѣчо(р) (с) Ко(н)дратомъ Трохимовичо(м), по(д)воднико(м) (с) того(ж) села Билицовецъ, до дому звѣклого гости(н)ного, хотѣчи ночью и своему те(ж) в часовѣ догоди(т), понева(ж) ночь зашла,

заста(л) люди(и) громаду, та(м) же бѣ(з)да(н)я жа(д)ное слуги моего причины всте(к)ле рутили(с) на оного слугу моего, з оное купы ки(л)ка и(х), а меновите: Лу(к)янъ и (Х)вѣ(д)ко Ёвтуше(н)ки, яко ми ѿ име(н)ю и(х) дано справу, споте(м)ку ѡкру(т)не, нелитостиве, аморе, кгверико и тира(н)ско ору(ж)емъ певнымъ и ки(и)ми зби(в)ши и змо(р)дова(в)ши за уме(р)лого, до преро(м)бѣ(и) ѿ(д)волокиши, утопи(л)и в ставъ.

Где вся громада з атаманомъ и жидо(м) арѣ(н)даре(мъ) люди(и) оны(х) билико(в)ски(х), при то (м) злы(м) а непристо(и)ны(м) учи(н)ку будучи не то(л)ко до рату(н)ку, жебы спосо(б) яки(и) пода(т) мели, але сна(т) з жалемъ вывлече(н)я (с) преро(м)бѣ(и) утопленного слуги моего зажинали до выкона(н)я замы(с)лови своему непристо(и)ному, тираниде наступовали и конѣ(ч)не поновити хотѣли.

Приodoro(м) змо(р)дова(н)ю злупили и поѡбрыва(ли) ѡколо него пнзе(и) та(к) мой(х), яко и его вла(с)ны(х) немало, которые(м) му бы(л) за три лето сухи дни засужоны(х), зара(з) разо(м) ѿ(т)далѣ(м).

И прочи(л) поменены(и) его м(л)^(ст) па(н) Ча(р)нако(в)ски(и) мене уря(д)у, абы(м) я з уря(д)у моего прида(л) ѡнеръ(ла) на огледа(н)е оного слуги его м(л) змо(р)дованого ту(т) же и ку пыта(н)ю и при(з)на(н)ю се оны(х) злочи(н)цовъ доброво(л)нему, которые на то(т) ча(с), и(ж) в ѡпатре(н)ю были я(к) пови(н)ности мое (и) на тую потребу его мл(с)ти пна Ча(р)нако(в)ского и оного змо(р)дованого слуги прида(л) ѡнера(л)но(г)[о] во(з)ного шляхе(т)ного Васи(л)я Со(с)ни(ц)кого, а то до кни(г) принято и записано е(ст).

13. Посѣсыя ѿ(т) панѣѣ Фронъциковоѣ Ходаковскоѣ в ча(ст) в селе Щениевѣ Григорья Щениевъского

Року ахаі (1611) мѣца фѣвраля ѿ (9) дня.

На вряде его крл мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши се ѿчевисто во(з)ны(и) // енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Аньдре(и) Беренъчевъски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своего кви(т) (с) печат(г)ю своею, писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Аньдре(и) Беренъчовъски(и), енераль во(з)ны(и) зε(м)ли Кие(в)ское, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записованью до кни(г) за(м)ку г҃сдарьского Житомирьского, и(ж) року тепε(р) идучого тисеча ше(ст)со(т) ѿдинадъцатого, м҃ца февраля, девятого дня, маючи я при себе дво(х) шля(х)тичо(в) пана Во(и)тєха Лавецкого а пана Боби(ц)кого бы(л) ε(с)ми на (с)праве и по(т)ребе Аньны Щениевны Фронъцковоε Ходаковское и ма(л)жонъка еε пана Фронъца Ходаковского в селє Щениевє.

Которы(м) ѿчевисто чере(з) мене, во(з)ного, подали й по(с)тупили ча(ст) свою, которую мели в селє Щениевє зо вьси(м) з дворо(м), гумно(м), заси(в)ками, з (с) по(л)ми, сєножа(т)ми, з людми и зо вьси(м) на все пану Григо(р)ю Богдановичу Щениевському на вечность которого ε(с)ми увеза(л), пода(л) и по(с)тупи(л) вечными часы м на то (м) даль сє(с) мо(и) кви(т) з моею печатью ку записанью до кни(г) за(м)ку г҃(с)дрьского Житоми(р)ского, писанъ в Житомиру, которє (ж) то ѿчєстое со(з)нанъє во(з)но(г)[о] поменєного при квите его учинєное до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дрьского Житоми(р)ского ε(ст) записано.

14. Со(з)нанъє во(з)ного [в] справє пана Шкля(р)ского (с) пано(м) Бєсєки(р)ски(м)

Року 4х4і (1611) м҃ца апрєля и (8) дня.

На вряде его к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во з ны(и) енераль воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Богушь Благановъски(и), ку записованью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своего кви(т) (с)

по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) ты(ми) словы пода(л).

Я, Богушь Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Киє(в)ского ѡ(и)на(и)мую ты(м) мои(м) со(з)нанъе(м), и(ж) року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого мѣца фєвраля, пятого дня, маючи при собе дво(х) шля(х)тичовъ, люде(и) добры(х), пана Самуєла Дубровьского а пана Крыштофа Лешневьского. є(з)дило(м) до пана Стефана Бєсеки(р)ского, которого(м) за(с)та(л), в Єрєми(и)ка(х).

54

Та(м) же реквировале(м) и указа(в)ши ли(ст) ѡ(т)вори(с)ты(и), до него // писаны(и), ѡ(т) пана Скля(р)ского, жадало(м) ѡ(т) пана Адама Скля(р)ского, абы по(д)лугъ субѣмисие(и) свое(и) и наказу суду голо(в)ного трибуналу Любєльского, в року про(ш)ло(м) тисеча ше(ст)со(т) девято(м) вынєсеного, которо(и) указовале(м), ку прикгитанью давало(м) попель сма(л)цованы(и), бєрєсту дерева пєтьдєсять лаштовъ з пусчи єрє(м)ковьское пану Скля(р)скому, на недєли запустно(и) ѡ(т)да(л) и вывєзль, повєдило(м), и то пану Бєсеки(р)скому яко велє на то(м) шкодуєть пань Скля(р)ски(и), и што за собою за невывєзенъе(м) и неѡ(т)данъе(м) прє(з) него пє(т)дєсєти лаштовъ попєлу потягає(т) публикация баницыє, пань Бєсеки(р)ски(и) голыми словы збы(л) на(с), повєдаючи, же нє маю єго и пань Скля(р)ски(и) можєть сє єго нє сподєвать, што слышєти єго ѡ(т) пана Бєсеки(р)ского шля(х)тою, которая на то(т) часъ была, ѡ(с)ведъчивши, прочъ з нищи(м) ѡ(т)єхали(с)мы.

А та(к)ъ я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) и видє(л), то на пи(с)мє ку записанью до кни(г) за(м)ку єго к(р), мл̄(с)ти) Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє, подаю. Писа(но) в Житомиру. Которє (ж) то ѡчєви(с) тоє со(з)нанъе во(з)ного, при квите єго учинєное, до кни(г) за(м)ку г̄(с)дрьского Житоми(р)ского є(ст) записано.

15. Ѡповєданъє пана Адама Шкля(р)ского на пана Бє(з)сєки(р)ского

Року ахаі (1611), мѣца фєвраля и (8) дня.

Ста(в)ши ѡчєви(с)то на урядє єго к(р) мл̄(с)ти за(м)ку

Житоми(р)ского перѣдо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуровъски(л.), по(д)староѣти(м) житоми(р)скимъ, урожоны(и) панъ Ада(м) Скля(р)ски(и), ѡповѣда(л) на пана Бѣ(з)сѣки(р)ского, и то(т) то панъ Бѣсѣки(р)ски(и), сублитовавъши еѣ са(м) до того за декрето(м) суду голо(в)ного трибуналу Любе(л)ского, в року тепѣ(р) прошло(м) тисеча ше(ст)со(т) десято(м) выданы(м), же ми имѣль дня прошлого к часу до недели запустное попелу пя(т)деся(т) лаштовъ сма(л)цованого бересто(в)ского дерева, добре выробленого в пуци ере(м)ко(в)ско(и), по(д) мѣрою з obu сторонъ печатью запечатованого, яко то ширѣ(и) в декрете ѡно(м) вышъ поменѣно(м) суду ѡного голо(в)ного трибуналу любе(л)ско(го).

Тѣды панъ Бѣсѣки(р)ски(и), не (д)баючи ничего на субъмисию свою, и декре(т) ѡнъ трибунальски(и), которы(м) за невыставѣнѣ(м) ѡного попелу вина пѣвная и баницыя публикацыя ѡци(р)клевана и ѡбъя(с)нѣна, а еще будучи ѡ(т) мене на ча(с) то(т) и по ча(с) ѡно(м) спѣцикованы(м) в декрете трибуна(л)ско(мъ) пре(з) ли(ст) мо(и) и во(з)ного з шля(х)тою напомины(и) не хоте(л) ѡ(т)дати и вы(с)тавити и (з) нищи(м) ѡ(т)прави(л) голыми словы, ты(л)ко же не маю ѡ(т)прави(л) за чи(м) во вѣсе тоѣ, што е(ст) в декрете трибуна(л)ско(м) показано и ѡписано то пакъ // панъ Бѣсѣки(р)сии(и), за которы(м) невы(с)тавѣнѣ(м) и невыввзѣнѣ(м) а загамованѣ(м) праве ѡного попелу шкодцю себе на три тисечи золотыхъ по(л)ски(х) кгда же (м) якъ на пѣвны(и) ѡны(и) попе(л) мѣль з купце(м) то(р)г и задатокъ сумы пѣ(в)ное и што ѡфѣруючи се панъ Скля(р)ски(и) з пано(м) Бѣсѣки(р)ски(м) правнѣ чини(т) проси(л), абы тоѣ его мило(ст)[и] ѡповѣданѣ до кни(г) было принято и записано, што е(ст) записано.

54 зв.

16. Протѣ(ст) его мл̄(с)ти пана Го(р)ностая на его мл̄(с)ти пана Филона Стрыбыля и малъжсонъку его мл̄(с)ти.

Року аѡаі (1611), м̄ца фѣвраля и (8) дня.

Писа(л) и присыла(л) до уряду его к(р) мл̄(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуровъского, по(д)старо(с)тего

житоми(р)ского, его милость па(н) Самуе(л) Го(р)носта(и). по(д)комори(и) зє(м)ли Кие(в)ское, жалуючи и солените(р) проте(с)туючи се на его мл(с)ти пана Филона Стрыбыля, чашника зє(м)ли Киевское, и ма(л)жоньку его мл(с)ти панюю Марушу Е(л)цо(в)ну ѿ то,

и(ж), дє(и), яко звыклъ в засяганью ненале(ж)ны(х) собѣ в кгрунта(х) мои(х) дєспєкты, ро(з)маитыє мнѣ и подьданы(м) мои(м) выразати яко се то дня ѿ(с)могона(д)ца(т), мѣца гє(н)вара, в року тепєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м) в небы(т)но(с)ти мое(и) явнє и я(с)нє ѿ(т) ни(х) в проте(с)тацы(и) мое (и) пє(р)шо(и), в пє(р)шомъ в мисєцу гєнъвару учинєно(и), єсть до(з)нало и яснє показало, та(к)ъ и допюро дня вчора(и)шого, то є(ст) сємого, мѣца фєвраля в року тепє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿдина(д)цато(мъ) того (ж) звыклє заживаючи нє мнѣ понови.

А то в то(м) ниже (и) ѿписаномъ способє, и (ж) кгда по(д)даны(и) мо(и) лє(с)чиньски(и) Тимошъ Фє(д)чєнко Слодо(в)ник(к) дня вышъ мєнованого, сємого фєвраля, в року нинєшни(мъ) поєха(л) по дрова на вла(с)ны(и) кгрунтъ мо(и) лє(с)чиньски(и), та(м) жє ѿного по(д)даного моего, за вла(с)ны(м) по(с)ланьємъ и росказаньєм(м) п̄на Филона Стрыбыля и ма(л)жоньки его, слуги и по(д)даные и(х) з Ъванькова, которы(м) ѿни имєна и на(з)ви(с)ка лѣпъшь вѣдають и и(х) знаютъ, на то читаючиє, погони(в)ши и ѿбьскочи(в)ши ѿ(т) мѣстєчка моего Нового Лє(с)чина вла(с)нє на (с)трєлєнъє з луку на кгрунтє мое(м) за несланьємъ кгва(л)то(в)ны(м) збили, змо(р)довали и (з)ранили, ѿ(т) которого зби(т)я, змо(р)дованья и (з)ранєнья поведати є(ст)ми живъ будє(т).

И проси(л) па(н) по(д)комори(и), абы тоє его мило(ст) ѿповєданъє и жалоба до кни(г) была записана, жадаючи прито(м) на оглєданъє ѿного кгва(л)то(в)ного збы(т)я и ранєнья подьданого его мл(с)ти.

55

Я(м) з уряду моего придалъ на то // его мило(ст) ѿпа(т)р̄ного Крыштофа Борушько(в)ского, во(з)ного ѿнєра(л)ного воєво(д)ствъ Киевского, Волынського и Бра(с)лавського, которы(и) на то(и) справє бы(в)ши и то ѿгледа(в)ши и по(с)тановивъши ся перєдо (м)ною ѿчєвисто, в тые со(з)на(л),

и(ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цатого, м҃ца фєвралѣ, ѡ(с)мого дня, за приданѣ(м) в[ашеи] м[илости] маючи при собе шля(х)ту – пана Миколая Каме(нѣ)ского а пана Яна Та(к)аревѣского, былє(м) на (с)праве и по(т)ребє его мл҃(с)ти п҃на Самуєля Го(р)ностая, по(д)коморєго зє(м)ли Кие(в)ское, в Лєсчине, та(м) же, за ѡбвоже(н)є(м) и оказованѣ(м), видєло(м) подѣданого его мл҃(с)ти мещанина Лєсѣчинѣско(го) Тимоша Слодо(в)ника ба(р)зо хорого лежачого, рана посере(д) головы тятая шко(д)ливє, на руце право(и) ниже(и) локѣтя рана тятая, которє збы(т)є и (з)ранєнѣ мєнили быти за вла(с)ны(мѣ) по(с)ланѣ(м) и розказанѣмъ пана чашника кие(в)ского и ма(л)жонѣки его на кгрунтє его мл҃(с)ти пана по(д)коморєго лє(с)чинѣскомъ сталое; которє то ѡповєданѣ его мл҃(с)ти пана по(д)коморєго киевѣского, та(к)ѣ же и со(з)нанѣ во(з)ного до кни(г) принято и записано єсть.

**17. Со(з)нанѣ во(з)ного в справє п҃на
Ча(р)нако(вѣ)[ского] (с) подѣдаными бєликовѣскими.**

Року а҃хаі (1611), м҃ца фєвралѣ ☩ (9) дня.

На врьдє его к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємѣ Кочуровѣски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимѣ, ста(в)ши ѡчави(с)тє во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записанѣю до книгѣ со(з)на(л) и того со(з)нанѣя своєго кви(т) (с) по(д)пис(ом) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волынѣского, Бра(с)лавѣского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) ку записанѣю до книгѣ,

и(ж) в року тепєрєшнє(м) тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цато(м), фєвралѣ н (8), будучи мнє на (с)праве и по(т)ребє его мл҃(с)ти пана Пє(т)ра Чє(р)няковѣского, товарыша роты его мл҃(с)ти пана Хоменѣтовѣского, за приданѣ(м) ѡ(т) уряду Житоми(р)ского пана Григо(р)я Кочуровѣского, маючи при собе дво(х) шляхѣтичовѣ пана Васи(л)я Рудовѣского и пана Якуба Клєпа(р)ского, пыталє(м) Лукѣяна

и Фѣдора Ювътушанъковъ з Беликове(ц), выданы(х) чере(з) пана Лукаша Витовъского да(р)жавцѣ на то (т) ча(с) Беликове(ц) села, которыє се сами доброво(л)нѣ при(з)нали, и(ж) есми ѡба(д)ва были на тымъ, а бы(с)ми забили Малиновъского, слугу пана Ча(р)няковъско(г)[о],¹ упатри(в)ши ругили(с) е(с)мо нанѣ до избы, где бы(в)ши маючи его собе по волѣ // вывлекши его з ы(з)бы, што все всѣ людє видели, и арє(н)да(р), взволокли (с) корчмы и та(м) же за умерълого утопи(с)мы у воду, и утопленого ѡто(и)шли(с)мы были.

При то(м) ту (ж) будучи Конъдра(т), та(к)же з Биликове(ц), которы(и) до Березовицы з Малиновъски(м) е(з)дилъ, доброво(л)нѣ со(з)на(л),

и(ж) кгда(м) приѣха(л) з Березовицы до Беликове(ц), до ко(р)чмы, застали(х)мы людє(и) пьючи(х), где бє(з)данъя причины ни жа(д)ноє Малиновъского даны(х), тыє Ювътушєньки ругили ся на Малиновъского, а людє вси, выбєгши, ѡколо ко(р)чмы стали, што те (ж) видели.

Я, кгда(м) ѡбачи(л) забитого ю(ж) Малиновъского, ѡ(д) Ювътушєньковъ уволочєнєно(г)[о] до полонъки, што я вла(с)нѣ виде(л), и прито(м) и прито(м)(!) би(т)ю и утопєню былє(м) шє(д)лємъ до атамана, поведаючи, же Малиновъскоро забито, утопєно,

Тєды атаманъ шо(л) до ко(р)чмы, ѡно(го) нє заста(л) я инъши(м) людє(м) повєдилъ и привєло(м) до полонъки, где утопєно.

Атаманъ зо всими лю(д)ми повєди(л), же на штостє его выволокли, понєва(ж) бы(л) утоплєны(и), ѡ(д)наково на(м) было шкодова(т) и ѡного прє(д) сє за умє(р)ло(г)[о] ѡ(д)шє(д)ши, шли до Васи(л)я Боярина, радячи сє, што з ни(м) чинитъ, е(с)ли же живити або утопитъ, которы(и) повєда(л), же злєстє то учинили, же(с)тє его били, мо(р)довали и въ водє утопили.

Я ѡ то(м) нє хочу вєда(т), того (ж) дня и року, вышє(и) помєнєного, маючи тую(ж) шляхту помєнєную вышє (и) видєло(м) слугу его мл(с)ти п̃на Са(р)наковъского шляхє(т)ного Симона Малиновъского, в госпєдє у Балвира лежачого, ба(р)зо зранєного, умо(р)дованого, и (з)битого, на (с)мє(р)тєльно(и) по(с)тєли лежачого, у которого видєло(м) ранъ сє(м) у головє ба(р)зо шко(.)ливы(х), голєни

¹Неясно.

па(д)ломаны, чоґо не веда(т), е(с)ли живѣ буде, которое зби(т)е, и (з)ране(нѣ)е, и (з)мо(р)дованѣ мени(л) бы(т) ѡ(д) Лукѣяна и Фе(д)ка Евѣтушенѣковѣ принцыпало(в), та(к)ѣ же аренѣдара жида, атамана Го(ц)кого, Дробѣяка, Гарасима Федоровича, Матвѣя Плете(н)ка, Гри(н)ка (с) пасынѣко(м) и вѣси(х) хлоповѣ вобѣ(ц) Беликовѣ(ц), которые ѡто(м) добре ведали и были помочни.

Шкоды при ты(м) менова(л) собѣ: пу(л)га(к) за золоты(х) ше(ст), шапку золоты(х) три(д)цать ѡ(с)мѣ, которые взя(л) сухи дни ѡ(д) пана своего, за ле(т) три зособна, панѣски(х) золоты(х) петнадѣцать на по(т)ребы певные ему даны, которые на то(т) ча(с), ко=ли его бито, были при не(м).

Повѣдѣли те(ж) то звышѣ поменѣны(с) злочи(н)цы // злочи(н)цы, и(ж) те(ж) козака ѡ(д)ного жи(д) И(з)рае(л), аренѣда(р) з Биликовѣ(ц), з некоторыми хлопы и (с) челя(д)ю своею заби(в)ши на (с)мѣ(р)тѣ, утопили и речи побралѣ, што(мѣ) те(д)ы виде(л) и (с)лыша(л), то на то(м) пи(с)мѣ (с) по(д)писо(м) руки ку записа(н)ю до кни(г) даю. Писанѣ у Житомеру. Которое то ѡчеви(с)тѣе со(з)на(н)е поменѣно(го) во(з)ного до кни(г) за(м)ку его к(р) мл(с)ти принято и записано е(ст).

56

18. Ли(ст) запи(с) его мл(с)ти н(а) ѡ(с)тафѣяна Тишкевича пану Федору Жашковѣскому даны(и).

Року аѣаі (1611), мѣца фе(в)рѣля і (10) дня.

На вряде е(г)[о] крл м(л) за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емѣ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) жито(м)и(р)скимѣ, ста(в)ши ѡбли(ч)не его мило(ст) панѣ ѡстафѣянѣ Тишкеви(ч), по(д)ска(р)би(и) Велико(г)о Кня(з)ства Литовѣского на(д)во(р)ны(и), имене(м) свои(м) и имене(м) е(и) мл(с)ти пане(и) мальжонѣжки своеѣ, панѣе Зофѣи, кне(ж)ны Вишневе(ц)кое, устне а доброво(л)не для записованѣя до кни(г) нинешни(х) со(з)нали,

и при ѡчевѣстомѣ со(з)нанѣю свое(м) поклада(л) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) печатми и (с) по(д)писами рукѣ свои(х), та(к)ѣ те(ж) подѣ печатми и (с) подѣписами ру(к) люде(и)

за(ц)ныхъ, ниже (и) менованыхъ, его мл(с)ти п(н)у Федору Жашковскому в способе ниже(и) описано(м) даны(и), которы(и) та(к)ъ се в себе мае(т).

Я, О(с)тафия(н) Тишкеви(ч), по(д)ска(р)би(и) Великого Кня(з)ства Литовского, на(д)во(р)ны(и) и камене(ц)ки(и) староста, а, я Зофия Вышневе(ц)ка, кне(ж)на, ма(л)жонька вышъ поменено(г)[о] Остафиянова Тишкевичова з обопо(л)не односта(и)не, о(д)но при друго(м) чини(м) явно и со(з)наваемо сами на себе и пото(м)ки наше ты(м) наши(м) листо(м) и доброво(л)ны(м) записо(м) наши(м) ко(г)у дому, кому того ведати буде(т) по(т)реба, альбо читаючи его, слышати,

и(ж) за(с)тали е(с)мо винъны певного рукоданого до(л)гу, позычногого у пана Федора Шашко(в)ского: две тисечи золотыхъ по(л)скихъ, которую то суму п(н)зе(и) ему записуемо ся и уищаемося (!) сами на особахъ свои(х) и на маетно(с)тяхъ наши(х), насели на Голо(д)ка(х) в зе(м)ли кие(в)ско(и) в повети Житоми(р)скимъ а въ воло(с)ти Слободи(с)ко(и), которое то село Голодки незаведеное не певное ни сумою нине(ш)ною, ни записами жа(д)ными, которое ему 56 зв. пу(с)каемо зо (в)сими кгрунътами до того села з належачи(м)и, // тое(ст) з лю(д)ми тя(г)лыми и нетя(г)лыми, ставо(м) з млыно(м), и (з) роботами, зъ чинъшами, (с) по(д)водами, з пересудами, з винами, з ставами, и (з) стависчами, з гоны бобровыми, згола зо въсими доходами, з десятиною о(г)ло(л)ною, (с) винею овечою и поволовъщи(з)ною, з сеножатми, з зарослями, з реками и (з) речками, яко се тоя маетно(ст) Голо(д)ки сама в себе ма; и (з) спусто(м) ве(д)ле звычайу ставу, и (з) спусту ничего на себе не зо(с)тавуемо и на пото(м)ки наше, которое село Голо(д)ки, яко е(с)мо зо всимъ де(р)жали у певно(и) суме, у дво(х) тысяче(и) золоты(х) по(л)ски(х),

которое то село в повети Кие(в)ски(м) лежачое, а въ воло(с)ти наше(и) Слободи(н)ско(и) в граница(х) певны(х), яко севъ о(б)е(!) здавна маю(т), и въ свои(х) околи(ч)ностяхъ о(д) Суль, та(к)ъ тежъ и о(д) Бе(р)дичова замышляю(т) в пе(в)но(и) суме пенезе(и), у дво(х) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х), которую есмо узяли и позычили у его м[илости] п(н)а Федора Шашко(в)ско(го).

Тое село Голо(д)ки пустили есмо доброво(л)не за записо(м) наши(м) и поступили зара(з) чере(з) себе ни в чо(м) то(го) запису

наше(го) не нарушючи, сами черс(з) себе не зоставуючи ничо(г)[о] сами на себе а не на пото(м)ки свое, а(ж) до выкупна о(д) дня нине(ш)него, свята руско(г)[о] великодня в року па(н)скимъ тепере(ш)ни(м) тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цато(м), мѣца априля, дня второ(г)[о], до лѣ(т) тро(х) по себе идучи(х) до та(к)ового (ж) року по себе идучо(м).

В которо(м) року буде(т) его писати 1614, до та(к)ового (ж) дня и свята ру(с)ко(го) велико(го) дня мы сами, ани пото(м)ки наши, не маемо жа(д)ное шкоды и переказы, которая бы се слушне показа(т) мела чинити, не маемо и не будемо по(д) закладо(м) та(к)ое (ж) сумы дво(х) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х), заруки котры(и) закла(в) .¹ ся о(б)е(р)нути мае(т) и до(м) доводу и притчи теле(с)ное та(к) же уря(д)ники, наши слуги, бояре, по(д)даные, абы жа(д)ное шкоды и переказы чинити не маю(т), а(л)бо тому, у ко(го) то(т) ли(ст) на(ш) буде(т) доброво(л)ны(и) запи(с), а мы сами пови(н)ни будемо боронити о(т) вшеляки(х) грани(ц) пѣна Федора Жашѣко(в)ско(го), // если бы ему которы(и) сусе(д) в то(м) перешкоду чини(т) хоте(л), маю сего боронити за (з)на(и)менемъ урядовы(м) и очищати в ка(ж)до(г)[о] права, а(л)бо то(г)[о] в ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т) по(д) зарукою та(к)овою (ж) дво(х) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) на голое слово рече(н)е, кро(м) доводу и присеги теле(с)ное,

57

и то(т) ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) нашъ низки ро(к) вы(и)де(т), мае(т) со(з)нати до кни(г) житоми(р)ски(х) кгро(д)ски(х) зе(м)ски(х) а(л)бо тому, у ко(го) то(т) нашъ ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т), если бы пѣнь Федо(р) Жашѣко(в)ски потребова(л) пѣзе(и) на свою потребу, тому во(л)но буде(т) заставати в то(и) же суме вдо(х)² тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х),

тую мае(т)но(ст) село Голо(д)ки по(д) та(к)и(м) же право(м), яко о(д) на(с) мае(т) до выкупна и до та(к)и(х) же лѣ(т) по себе идучи(х) о(д) лѣ(т) тро(х) по себе идучи(х),

а е(с)ли бы в то(м) часи нашо(м) [в] селе Голо(д)ка(х) па(н) Федо(р) Жашѣко(в)ски(и) прибудова(л) а(л)бо гребли новозасипа(л), а(л)бо стары(х) посыпова(л), то ему мае(т) были при выкупне за вы(з)на(н)е(м) прияте(л)ски(м) з обудво(х) сторонъ все заплачено,

¹Неясне

²Очевидно, дво(х)

кро(м) доводу.

И то те(ж) варуємо и записуємо(с), если бы заде(р)жа(н)я п̀на Фѣдора Жашько(в)ско(г)[о] а(л)бо то(г)[о], у ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) и доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т), тая мае(т)но(ст) наша село Голо(д)ки чере(з) неприятеля крыже свято(г)[о] а(л)бо чере(з) огонь жо(л)неро(в) корако(в) не для та(к)и(х) и(н)ши(х) причи(н) спустошена была, и люде бы се про(ч) розешли, то(г)[о] все(г)[о] та(к)ъ при выкупне то(г)[о] села Голо(д)кого, яко и по выкупне на пану Фѣдору Жашько(в)ски(м) а(л)бо на то(м), у ко(г)[о] то(т) нашъ запи(с) и ли(ст) доброво(л)ны(и) николи позыскова(т), ани до права позыва(т), ани сумы п̀зе(и) на вряде арештовати не маємо мы сами, ани пото(м)ки н̀ши,

а слу(ж)бу зе(м)скую вое(въ)ную мы сами и пото(м)ки наши за п̀на Фѣдора Жа(ш)ко(в)ского (с) тое мае(т)но(сти) села Голо(д)ко(в) кошто(м) свои(м) завжди заступовати пови(н)ни буде(м) а(л)бо за то(го), у ко(го) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т),

57 зв. а чо(г)[о] збоже ра(ч) ухова(т) нсщасливо(г)[о], смє(р)те(л)но(г)[о], припа(д)ку смє(р)ти в ты(м) часє // на на(с) та(к)ъ мене само (г)[о], яко и на ма(л)жо(н)ку мою, то(г)ды пото(м)ковє н̀ши и кро(в)ныє н̀ши не маю(т) ни в чо(м) то(г)[о] запису и ли(ст)у доброво(л)но(г)[о] нарушати, не маю(т) по(д) закладо(м) та(к)ое (ж) сумы дво(х) тысячє(и) золоты(х) по(л)ски(х), а то(т) закладъ мае(т) ся ѡбе(р)нути в истизну, зложи(в)ши спо(л), то є(ст) тысячє(и) чтыри .

А если бы в ты(м) сєлє Голо(д)ка(х) были бы(д)ла, гу(м)на до (л)ги, засѣвокъ, то єму во(л)но буде(т) усє добрати и тому у ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т), та(к)ъ же тому во(л)но усє свое побрати буде(т), а то(т) нашъ доброво(л)ны(и) запи(с) ни в чимъ єго нарушити не маємъ, мы сами чере(з) себє и чере(з) направление ѡсобы, а ни чере(з) прокуратора своего, не бєручи собѣ жа(д)ны(х) ѡборо(н) правны(х) и неправоны(х) статуту и конституци(и) тепє(р) и на пото(м) ухвалєни(х) и выналя(з)ку розуму лю(дз)кого.

А если бы те(ж) проти(в)ко тому записови н(а)ш[є]му в чо(м) ко(л)вєкъ выкročили и нарушили, даємо во(л)но(ст) єго м(с) п̀ну Фѣдору Жашко(в)ско(м)у а(л)бо тому, у кого то(т) нашъ ли(ст)

доброво(л)ны запи(с) буде(т), позва(ти) на(с) роко(м), бы и
набли(з)ши(м) по одосла(н)ю судовомъ а(л)бо урядо(м) на пе(р)ши
позо(в) маемъ стати и усправедливити(с) бу(д) у суду кгро(д)ско(г)[о]
зе(м)ско(г)[о] и трибунальско(го) бе(з) вше(л)яки(х) вымовокъ и
зб(и)я(н)я по(з)вовъ и ѿ(т)клаго(в) судовы(х), ал(б)о зара(з) речи
осужоные, всѣ зыски и презыски во всѣ(х) ко(н)дицыя(х) досы(т)
учинити маемо<, > не ѿ(т)ступуючи ѿ(т) уряду суму вы(ш) помененую
две тисечи злоты(х) по(л)скихъ а закладу другую две тисечи злоты(х),
которы(и) закла(д) въ истоту мае(т) се обе(р)нути<, > маемо и
пови(н)ни // пови(н)ни будемо заплатит<:>

58

Та(к) же и шкоды и наклады на голое слова рече(н)е, кро(м)
доводу и присяги телесное, пови(н)ни будемо заплати(ти) па(н)у
Фѣдору Жашко(в)ско(му) а(л)бо тому, у кого то(т) на(ш) листь а
доброво(л)ны(и) запи(с) буде(т)<:>

што все в лечбу, то пе(в)но(ст) и досконало(ст) приводячи, дали
е(с)мо пану Фѣдору Жашько(в)скому то(т) нашъ листь и
доброво(л)ны(и) запи(с) по(д) печат(т)ми нашими и (с) писо(м) ру(к)
наши(х) и те(ж) по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писами рукъ и(х) м(л),
лр(и)яте(л) н(а)ши(х), его м(л) п̄на Миха(и)ла Нови(ц)ко(г)[о] Силы,
судѣ кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] п̄на А(н)дрея Нересе(ц)ко(го)
и п̄на Миколая Дахновича, што и(х) м(лс), зау(ст)но на ѿчеви(с)то.о
прозбою нашего печати свое до то(г)[о] ли(ст)у доороро(л)но(г)[о]
запису наше(г)[о] приложили и руки по(д)писа(т) рачи(л)и.

Писа(н) у Ко(д)ни року ахаі (1611), м̄ца февраля і (10) дня
то(г)[о], ли(ст)у запису печате(и) прити(с)нены(х) пя(т), а по(д)пи(с)
рукъ тыми словы: Ostafian Sivъkiewicz, podskarbi nadworny ręka,
Wiszniewiecka Tyszkiewicza, Миха(и)ло Нови(ц)ки(и) Сила, су(д)я
кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и), рукою вла(с)ною: Микола(и) Да(х)новичъ,
рукою Andrey Pieniesiecky ręka swg, которы(и) же то ли(ст)
доброво(л)ны(и) запи(с) до книгъ врьдовы(х) за(м)ку г̄др(с)го
Житоми(р)ского е(ст) приня(т) и записанъ.

***Квитаця того (ж) его м(л) п̃на Тышкевича п̃ну
Жашько(в)скому даная.***

Року ахаі 1611 м̃ца фев(ра)[ля] і (10) дня.

58 зв. На вряде его к(р) м(л) за(м)ку Житоє(р)ско(г)[о] перєдо
(м)ною, Грегорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м)
житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡбъли(ч)не его м(л) панъ Ѡстафиа(н)
Тишкевичъ при у(ст)но(м) // и ѡчеви(с)томъ со(з)на(н)ю свое(м)
поклада(л) ли(ст) квитацію п̃но(м) Жашько(в)ски(м) о способє,
ниже(и) ѡписано(м), даная, просєчи, абы была принята и до книгъ
вписана, которую приня(в)ши до книгъ слово в [с]лово писати велє(л)
и та(к)ъ в собе має(т).

Я, Ѡстафиа(н) Тишкеви(ч), по(д)ска(р)би(и) надво(р)ны(и)
Велико(г)[о] Кня(с)тва Лито(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м)
ли(с)томъ, и(ж) што ко(л)вє(к) было учинєны(х) и у внесєны(х) до
яки(х) ко(л)вє(к) урядо(в) протє(с)тацы(и) и со(з)нанє(и) во(з)ны(х)
та(к) ѡ(д) менє само(го), яко и ѡ(д) слугъ и по(д)даны(х) мои(х), ѡ
што (ж) ко(л)вєкъ на п̃на Фєдора Жашько(в)ско(г)[о] та(к)же и на
сыно(в) его м(л) Ивана и Самуєля Жашько(в)ски(х),

тєды та(к)овыє всѣ протє(с)тацыє касую и умораю из оны(х)
п̃но(в) Жашько(в)ски(х), квитую и вызволяю, на то(м) да(л) сє(с)мо(и)
кви(т) по(д) печати моею (с) по(д)писо(м) руки моеє, писа(н)ъ у
Код(н)и року [ахаі] 1611, м̃ц фє(в)раля, и 10 дня, у тоє квитацыє печат
прити(с)нєная а по(д)пи(с) руки само(го) его п̃на Тышкевича в тые
слова, которая (ж) то квитація его м/илости/ п̃на Тышкевича до
книгъ принята и записана є(ст).

***20. Ли(ст) запи(с) п̃на Фєдора Жашько(в)ско(го) его
м[илости] пану Ѡстафианови Тишкевичови и
ма(л)жє(н)цє его м[илости] даны(и)***

Року 1611 м̃ца фє(в)раля 10 дня.

На вряде его к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пере до (м)ною,

Григорѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡбли(ч)нѣ его м(с), па(н) Федо(р) Жа(ш)ко(в)ски(и) именѣ(м) свои(м) и именѣ(м) те(ж) сыно(в) свои(х) Ивана и Самуѣля Жа(ш)ко(в)ски(х) у(ст)ыѣ и доброво(л)нѣ ку записова(н)ю до книгъ нинѣ(ш)ни(х) со(з)на(л) и при ѡчеви(с)то(м) со(з)на(н)ю свое(м) поклада(л) ли(ст) сво(и) квитацию его м[илости] Ѡстафияну Тишкевичу, по(д)скарбѣму // на(д)во(р)ному Велико(г)[о] Кня(з)ства Лито(в)ско(г)[о] и еѣ м[илости] п̄нѣ(и) ма(л)же(н)це его м[илости] по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки свое(и), та(к) то (ж) по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) люде(и) за(ц)ны(х), ѡсобъ ниже(и) менованы(х), даны(и) в способѣ ниже(и) ѡписано(м), которы(и) та(к)ъ се в собе маѣ(т).

Я, Федо(р) Жашъко(в)ски(и), со(з)наваю и ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квито(в)ны(м) ли(с)томъ, доброво(л)ны(м) записо(м), кому ѡ то(м) вѣдати належало, и(ж) што ве(л)мо(ж)ныѣ и(х) мл̄(с)тъ п̄нѣ Ѡ(с)тафиян(н) Тишкевичъ, по(д)ска(р)би(и) надво(р)ны(и) Велико(г)[о] Кня(з)ства Лито(в)ского, староста Камене(ц)ки(и) и пани Зоф̄ѣя, княжна Вишневе(ц)кая, ма(л)жо(н)ка поменѣного его м(л) п̄на Ти(ш)кевича, зо(с)тали были ви(н)ни пе(в)ныѣ до(л)ги, то е(ст) на ѡди(н) запи(с) мнѣ самому две(с)те золоты(х) по(л)ски(х), а на други(и) запи(с) сыно(м) мои(м) Ивану и Самуѣлови Жашъко(в)ски(м) другую суму пре(з) позычно(го) до(л)гу, то е(ст) ѡ(с)мьна(д)ца(т) сотъ золоты(х) по(л)ски(х),

до которы(х) записо(в) ѡбудво(х) та(к) я са(м), яко те(ж) и сынове мои, та(к) ѡ незаплачен(с) ты(х) ѡбо(х) су(м) яко те(ж) и ѡ непризнанѣ ты(х) же записо(в) в року прошло(м) тисѣча ше(ст)со(т) ше(сто)мъ, м̄ца мая, три(д)цато(го) дня, кгдамы ѡ то все, яко се поменило, до суду голо(в)но(г)[о] трибуналу Любе(л)ско(г)[о] на воево(д)ство Бра(с)ла(в)ское припозвами зы(с)ки чотыри на и(х) ли(ст) за декретами трибуналскими ѡтримали е(с)мо, а пото(ч) ко(н)чали до да(л)шое экзекуцы(и) в ты(х) справа(х), тыѣ декрета ѡде(р)жали е(с)мо были, по(с)тупо(к) правны(и) а(ж) до баницыѣ(и), яко ѡ то(м) ширѣ(и) и достато(ч)нѣ ты(х) ѡбѣю(х) спра(в) записы и у во(в)сѣ поступки пра(в)ныѣ в собе ѡбмо(в)ляю(т),

и(ж) ми се та (к) самому, яко те(ж) сыно(м) мои(м) ѡбѣю(м)

о(т) и(х) мл҃(с)ти на ѿбадва записы я скуте(ч)ны(м) заплаче(н)е(м) ѿбею(х) су(м), тое(ст) та(к)ъ дво(х)со(т) золоты(х), яко те(ж) и ѿ(см)на(д)ца(т) со(т) золоты(х) по(л)ски(х) досы(т) стало.

59 зб. Те(д)ы възгядо(м) та(к)ово(г)[о] скуте(ч)но(г)[о] досы(т) учине(н)я его м[илости] п҃на Тышкевича и ма(л)жо(н)ку его мл҃(с)ти е(е) м[илост] пнью Зофѣю Ви(ш)неве(ц)кую, та(к)ъ имене(м) свои(м), яко те(ж) имене(м) поменены(х) сыно(в) мои(х) си(м) мои(м) квитовы(м) записо(м) квитую зы(с)ки, презы(с)ки и усѣ по(с)тупки // правные, та(к)ъ и ѿ незаплаче(н)е, яко и ѿ непризна(н)е ты(х) же ѿбею(х) записо(в), декрета чотыри ѿтрыманые и на яки(х) же ко(л)ве(к) стопня(х) правны(х) зави(к)лые качую, умораю и в ниве(ч) то ве(ч)ны(ми) часы ѿборочаю, чиничи собѣ и сыно(м) свои(м) ѿ то вечное мо(л)ча(н)е,

а для ва(ж)но(с)ти лепшое маю и повине(н) буду, яко(ж) се и записую поменены(х) ѿбею(х) сыно(в) свои(х) на вряде его к(р) м(л) Житоми(р)ски(м) до ве(р)же(н)я и призна(н)я чере(з) ни(х) се(г)[о] теперешне(г)[о] квито(в)но(г)[о] запису мое(г)[о] по(с)тавити, а то по(д) закладо(м) пяти со(т) золоты(х) по(л)ски(х), а то в тепере(ш)не(м) року тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м), яко наиры(х)ле(и) бы(т) може(т).

И на то(м) да(л) се с мо(и) квито(в)ны(и) ли(ст) и(х) м[илости] по(д) печат)ю моею и [с] по(д)писо(м) руки вла(с)ное, та(к) же по(д) печат)ми и (с) по(д)писами ру(к) люде(и) за(ц)ны(х), ниже(и) ѿписаны(х) в Житомиру, року тисеча ше(ст)сотъ ѿди(н)на(д)цато(г)[о], фе(в)раля, десято(г)[о] дня у то(г)[о] квиту запису печате(и) притеснены(х) чотыри а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Фе(д)о(р) Жашько(в)ски(и), рукою вла(с)ною, Миха(л) Нови(ц)ки(и), су(д)дя к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и), рукою вла(с)ною, Микола(и) Да(х)нови(ч), рука вла(с)ная, Andrzej Nunesiecky, которы(и) же то ли(ст) запи(с) квито(в)ны(и) до книгъ в(р)ядовы(х) за(м)ку г҃с(д)ога Житоми(р)ского принять и вписа(нъ) е(ст).

**Поло(ж)[енѣ] по(з)вовъ ѿ (т) п̃на Крыштофа
Кевлича по к. Адама Ружиньского**

Року ахаі 1611 м̃ца фе(в)[раля] і 10 дня.

На вряде его к(р) м(л) за(м)ку Жтоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григоре(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житом(р)ски(м), постанови(в)ши (с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(го), шляхе(т)ны(и) Кры(ш)тофь Борушько(в)ски(и), ку запис(н)ю до книгъ со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(го) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофь Бору(ш)ко(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ведомо чи(н)ю ты(м) мои(м) квито(м), иже(м) положи(л) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) кие(в)єки(х) два (с) печатю и (с) по(д)писо(м) руки писара кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о]; // 60
ѿди(н) позо(в) ѿ (т) п̃на Кры(ш)тофа Ке(в)лича по его м[илости] князя Адама Ружи(н)ско(г)[о] в дово(ж)но(и) справе(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) де(р)жавы его ружи(н)ски(м) во(и)тове(ц)ки(м) и нед(з)кгу(р)ски(м) ѿ напра(в)ное по(с)ла(н)е на кгру(нт) ружи(н)ски(и), заты(м) ѿ позабира(н)е се(н) мешча(н) ружи(н)ски(х) и по(д)даны(х) во(и)тове(ц)ки(х) и недзкгу(р)скк(х),

то(т) позо(в) дня девято(го), м̃ца ге(н)варя в року тепе(р) идучо(м) ше(ст)со(т) ѿдена(д)цато(м), у ме(с)течку Учорашни(м) у ворота за(м)ковые увоткну(л) и воро(т)ному тамо(ш)нему и челяди за(м)ково(и) ѿказа(л) и ѿповеда(л), до то(г)[о] позо(в) кгро(д)ски ѿ(г) его м(с), п̃на Самоела Го(р)ностая по(д)коморо(г)[о] зе(м)ли Кие(в)ское, ѿ(т) дедича а ѿ(т) п̃на Кры(ш)тофа Ке(в)лича и ѿ(т) ма(л)жо(н)ки его п̃нее А(н)ны Скоморовы, яко ѿ(т) де(р)жачи(х) сел: села Луки, Гули(н), Песо(к) и Ивашова поводи(в) на его м[илост] п̃на ѿстафиана Ти(ш)кевича Лого(и)ско(г)[о] Камене(ц)ко(г)[о] по(з)вано(г)[о] ѿ вла(с)ные збе(г)лье ѿ(и)чи(с)тое по(д)даные з поменены(х) де(р)жа(в) и мае(т)носте(и) и(х) м̃те(и), которые збе(г)ли збе(г)ли (!) у мае(т)но(с)ти его м[илости] поменено(г)[о] п̃на Ти(ш)кевича, у ме(с)те Ко(д)ни, ѿсели и тепе(р) та(м) мешкаю(т).

То(т) позо(в) в року тепе(р) идучо(м) тисеча ше(ст)со(т)

оди(н)на(д)цато(м), мѣца гѣ(н)варя, второ(го) дня, у добра(х) пѣна Тишѣкевичовы(х) у за(м)ку у Ко(д)ни у све(т)лицы, настолы положи(в)шы, старо(с)тѣ тамо(ш)нѣму оказа(л) и оповѣда(л),

за которымы(м) позвами эложиле(м) у сей (ѣ) и(х) м[илости] ку праву стано[ви]ти(с) передь судомъ кгро(д)ски(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) в року тисѣча ше(ст)сотъ оди(н)на(д)цато(м), мѣца, фе(в)раля шо(с)то(г)[о]:та(д)ца(т) дня, ѡ чо(м) тыѣ позвы ке(ж)ды (!) в собе подста(т)нѣ ѡбѣмо(в)ляю(т).

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) (с) пѣча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ вла(с)ное до кни(г) кгоспода(р)ски(х) житомѣ(р)ски(х). Писа(н) у Житомери. Которое (ж) то ѡчевистое со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о], при квите его учинѣное, до кни(г) вряду за(м)ку гѣдарьско(г)[о] Житоми(р)ского ѣ(ст) записано.

**22. Еждѣже(н)ѣ во(з)ного для прислуха(н)я присѣги
пѣна старосты ѡ(в)ру(ц)ко(го) ѡ(т)
пѣна Яна Абрама Бѣ(л)кевича //**

60 зв.

Року тисѣча **ахаі** 1611 мѣца **а** 11 дня.

На врьдѣ его к(р) м[илости] за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м), пс(д)старосты(м) житомѣ(р)ски(м), по(с)танови(в)шы(с) ѡчеви(с)то енера(л) во(з)ны(и) воѣво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] по(д) пѣчатю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ писаны тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко, енера(л) во(з)ны(и) воѣво(д)ства, Кие(в)ско(го), со(з)наваю си(м) мои(м) квити(м), и(ж) року тепѣ(р) идучо(го) **ахаі** 1611 мѣца декабря, пято(г)[о](на)дца(т) дня за прида(н)ѣмъ и за дѣкрето(м) ѡ(т) суду кгро(д)ско(го) Кыѣ(в)ско(г)[о] в справѣ его м[илости] пѣну Яну Абраму Бѣ(л)кевичу ѣ(з)ди(л) ѣ(с)ми з стороною и з шля(х)тою до за(м)ку Ѱ(в)ру(ц)ко(г)[о], до ве(л)мо(ж)но(г)[о] кѣн Михала Корубутовича Вишьнѣве(ц)ко(г)[о], старосты ѡ(в)ру(ц)ко(го), ѡту(л) се поводови кри(в)да дѣѣ(т) для вы(с)луха(н)я присѣги,

кото́рую его м(л) п̄нь староста ѿ(в)ру(ц)ки(и) повинень̄ выкона(т) на заюже(н)ю по три кро(т) хоробою в справе за декрете(м) кгро(д)ски(м) кие(в)ски(м), до выкона(н)я збе(г)лы(х) до ме(с)те(ч)ка Миха(и)лова, прозываемо(г)[о] Лопыня, на имя Гри(ц)ка Малюгча, Степана Малюковича, Пота(ч)ника, Игната Гри(ц)ковича, Якуба Коле(с)ника, Супруна, Дю(г)тяра и(з) сынами Прокопо(м) а Ивано(м), Ивана Шофи(ка), Лазуку, Дане(н)кови(ча), Ивана Де(р)кача а Ива(н)[а] Ше(в)ле(н)ско(го), Ви(н)ника з сынами, А(н)дрее(м) Грицютою, Яки(м), Ждань Клишеви(ч), Гри(ц)ка Русана, Ёни(с)ка Ма(к)симови(ча) Бо(н)дара, Заха(р)ка, атамана Ивана Чо(р)но(го), Ми(с)ка, Кмиту яко шире(и) то(и) декре(т) в себе ѿбмо(в)ляє(т).

Та(м) же, кгда(м) приеха(л) до за(м)ку ѿ(в)ру(ц)к(г)[о], до двора его к м[илости] заставля(м) кн̄зя его м[илости] ѿ(д)но п̄на по(д)старо(с)те(г)[о], п̄на Якуба Ле(в)ко(в)ско(го), у которо(г)[о], кгда(м) се пыта(л) о кн̄зю его м[илости], показа(в)ши декре(т) в то(и) справе, е(с)ли его м[илост] п̄нь старо(с)та гото(в) присегу на ты(х) тре(х) хороба(х) выкона(т) в справе, вы(ш) помене(и).

Теды м.к п̄нь по(д)старости(и) ѿ(т)каза(л), и(ж), де(и), я сподеваю(с) штогодины ту(т) до ѿ(в)руче(г)[о] к его м, теды я пре(з)цалы де(н) а(ж) до вечора в ѿ(в)ручу бы(л), ѿчикиваю(чи) на к его м, ни(ж)ли его м не прибы(л) и ведомо(с)ти жа(д)ное ѿ себе на да(л).

И на то(м) да (л) се(с) мо(и) кви(т) // кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) подписы(м) руки моее ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х), писа(н) року и дня звышь писаного, которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)ного и квить его до кни(г) врядовыхъ за(м)ку г̄(с)дрьско(го) Житоми(р)ского принято и записано.

23. Положене по(з)во(в) ѿ(т) пана Ивана Ко(р)чевьского по п̄на Юзефа Козича.

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)ра(ля) аі 11 дня

На вряде е(г)[о] короле(в)ско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)те

во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и того со(з)на(н)я .своего кви(т) по(д) печа(т)ю и (с) подьписо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Зару(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)сотъ ѿдина(д)цатого, мѣца гѣ(н)вара, дванадѣцатого дня, ѿ(т)несль е(с)ми по(з)вовъ два кгро(д)ски(х) кие(в)скихъ до має(т)но(с)ти п̀на Юзефа Козича, Камено(го) Броду.

Которые то по(з)вы у ворота двора тамешьнего камено-бро(д)ского у(т)кнул и челѣди в ты(м) дворе будуче(и) ѿказа(л) и ѿповеда(л) е(с)ми писаныє тые по(з)вы по самого п̀на Юзефа Козича и ма(л)жо(н)ку его мило(с)ти п̀(н)ю А(н)ну Хлушевичо(в)ну, в жалобе п̀на Ивана Ко(р)че(в)ского, ѿ ро(з)ные грабежи и ная(з)ды на село, его Се(л)це, доведечи подьданы(м) свои(м) справе(д)ливо(с)ти.

У которы(х) то позвехъ вся ре(ч) и жалоба по до(с)та(т)ку его ѿписана и доложона, за которыми то по(з)вы року и(х) мило(ст)[и] ѿбєю(м) сторона(м) зложи(л) становиться ку ро(с)праве на ро(ч)кахъ кгро(д)ски(х) Кие(в)скихъ, которые сужоне и ѿ(т)правоване быти маю(т) в року тепе(р) идучо(м) тисеча ше(ст)сотъ ѿдина(д)цатомъ, мѣца февраля, ше(ст)на(д)цатого дня, на ме(с)цу за(м)ку Кие(в)скомъ, и на том) да(л) се(с) мо(и) кви(т) по(д)ъ печа(т)ю и (с) подьписо(м) вла(с)ное руки моеє // ку записа(н)ю до (к)нигъ за(м)ку Житоми(р)ского, которое (ж) то ѿ(ч)ѣвистое со(з)на(н)є помененого во(з)ного при квите его учинено до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ского естъ записано.

*Квитиция п̀на Миколая Уницѣ(в)ского его
мило(ст)[и] п̀на Яна Кз(л)ского Ру(с)кого*

Року ахаі 1611 мѣца фз(в)раля аі 11 дня.

Постанови(в)ши ся ѿчеви(с)те на (в)ряде его короле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоме(р)ского передо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), урожоны(и)

па(н) Микола(и) Унишо(в)ски(и) устьєне и доброво(л)не ку записа(н)ю до (к)нигъ нине(ш)ни(х)ъ сѡ(з)налъ, покладаючи при то(м) со(з)нанью свое(м) на пи(с)ме и квитацию в способе, ниже(и) ѡписано(м), написаную по(д) печат(т)ю и (с) подъписомъ руки своеє, в тые слова, поданую.

Я, Микола(и) Унишо(в)ски(и), со(з)наваю свои(м) и брати мое(и) рожоно(и) Яна, А(н)дрєя и Ю(р)я Унашо(в)скихъ имєне(м), за которы(х) прирека(м) и нине(и)ши(м) квитє(м) квитує и во(л)ны(м) чинє ве(л)мо(ж)ного пана Яна Го(л)ского, кашъталяна зали(ц)кого, ро(т)ми(с)тра єго короле(в)ское мило(с)ти и товары(с)тво на те(н) ча(с), в службє єго мило(с)ти будучи зє вши(ст)кихъ рєчи(и), та(к)ъ конѣи, рышъту(н)ку вшєляког(о), жо(в)не(р)ске, яко те(ж) и(н)шихъ рєчи(и) рухомы(х) ѡ(д) мала до вєля по (з)ма(р)лыхъ брата(х) мое(м) рожоны(м) пану Якубу Унишо(в)скому, в слу(ж)бє з ты(м) же поменєно(м) єго мило(с)ти пане(м) гали(ц)кимъ, будучого позо(с)талы(х).

А на насъ правє(м) прирожоны(м) спа(д)лы(х), квитує вѣчными часы, вши(т)ко по до(с)та(т)ку ѡдебра(в)ши, за и(м)пєдимє(нт) яки(и) бы в те(и) мѣре са(м) єго мило(ст) па(н) Гали(ц)ки(и), наступца по ни(м) и товары(с)тво на то(и) ча(с) з єє мило(ст)[ю] в слу(ж)бє будучо(г)[о], ѡ(д) якє(и) ко(л)вєкъ ѡсобы заходил(л), записыує(т) ся и ѡбликує свои(м) и братыи мое(и) имєне(м),

для чого того со(з)на(н)я моего квитация и(н)те(н)тице з кни(г) выня(в)ши, даю и(х) мило(с)тя(м), которое ѡчєви(с)тоє при(з)на(н)є поменєно(г)[о] п̄на Унишо(в)ского до (к)ни(г) урядовы(х) за(м)ку є(г)[о] кроле(в)ское мило(с)ти Житоми(р)ско(го) є(ст) принято и записано //

62

25. Положе(н)є по(з)ву ѡ(т) п̄на Мє(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля аі 11 дня.

На врьдє єго короле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)ти(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)те во(з)ни(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д) печатью и (с) подьписо(м) руки своее писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тепе(р) прошьлого тисеча ше(ст)[со(т) ѿдинад]цатого, м̄ца декабра, пятого дня, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) на (и)ме(н)ю Выгове в дому Богдана Выго(в)ско(г)[о] и у ворота дво(р)ные то(т) позо(в) увоткну(л) и челяди е(г)[о] домово(и) положе(н)е то(г)[о] по(з)ву ѿ(г)леда(л), писаны(и) в жалобе п̄на А(н)дрея Ме(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского, в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) его мило(с)ти за ѿчи(з)ны(м) его по(г)рабе(н)емь сена, яко шире(и) тотъ позо(в) в себе ѿбма(в)ляе(т).

Того (ж) року и д̄ня, звышь помененого, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)еки(и) на (и)ме(н)ю Лопине, прозываетсямо(м) Новомиха(и)лове, и у ворота дво(р)ные то(т) позо(в) уво(т)кну(л) и по(д)даны(м) лопи(н)ски(м) ѿповеда(л); писаны(и) то(т) позо(в) в жалобе пана Ва(ц)лава Змие(в)ского по ве(л)мо(ж)ного кня(ж)[а]ти Миха(и)ла Вышьнев(е)ц)кого, старо(с)ты ѿ(в)ру(ц)кого, в жалобе пана Ва(ц)лава Змие(в)ского ѿ (з)бе(г)лые по(д)даные его, яко шире(и) позо(в) в себе ѿбмавляе(т).

Того (ж) року, звы(шь) писаного, м̄ца декабра, ѿ(с)мого дня, подале(м) ѿчеви(с)те в руки п̄ну Григо(р)ю Романовичу Ставе(ц)кому позо(в) кгро(д)ски(и) Кив(в)ски(и) в веле Белокуровича(х), в жалобе пана Ва(ц)лава Змие(в)ского, ѿ поз(в)е и протестацію потя(р)цю, якобы зуюки(и) нае(з)д̄ь кгва(л)то(в)ны(и) до (з)несе(н)я того з себе, яко шире(и) позо(в) в себе ѿбма(в)ляе(т) //.

62 зв. За которыми всими по(з)вами, ве(р)х̄ поменены(ми), припаде(т) рокъ вси(м) ты(м) ѿборона(м) станови(т) се на ро(ч)кахъ судовы(х), кгро(д)ски(х) в за(м)ку Кие(в)ско(м) в року тепере(ш)нем̄ тисеча ше(ст)со(т) п̄е(р)вогона(д)ца(т), м̄ца фе(в)раля, шо(с)тогона(д)цать дня, и на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) по(д) печат(т)ю и (с) подьписо(м) руки моее ку записа(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку Житоми(р)ского. Писа(н) в Житоми(р)у.

26. Положе(н)е позу по ихъ м(л) Ко(с)тѣ(н)тина и
Януша, кня(жатъ) Ѡ(с)тро(з)скихъ Ѡ(т) пана
Тимофея Гумѣни(ц)кого.

Року аѡаі 1611 мѣца февралѣ аі 11 дня.

По(с)танови(в)ши се ѡви(с)то на (в)рядѣ є(г)[о] к(р)оле(в)ско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)скимъ, подстаро(с)ти(м) житоми(р)ски(м), єнєра(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) А(н)дре(и) Бара(н)че(в)ски(и), ку записова(н)ю до кѣни(г) за(м)ку Житоми(р)ского зєзна(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) сво(и) по(д) печат(ю) и (с) подѣписо(м) руки своеє ку записова(н)ю до кни(г) пода(л), которо(и) та(к)ъ се в себе має(т).

Я, А(н)дре(и) Борє(н)чє(н)вски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, зє(з)нава(ю) на то(м) мои(м) квите ку записова(н)ю до кѣни(г) за(м)ку Житоми(р)ского, и(ж) року теперешнєго тисєча шє(ст)сотъ ѡдинадѣцатого, мѣца гє(н)варѣ, шєстого дня, положило(м) позо(в) к(р)о(д)ски(и) Кие(в)ски(и) в мє(с)тє в Дымирови, в дворе, у ворота дворны(є) увотъкну(л), гдє са(м) па(н) старо(с)та мєшъкає(т), и пу(д)старо(с)тєму, и и(н)шо(и) чєляди ѡказа(л) и ѡповєда(л), в жалобє пана Тимофѣя Гумє(н)ни(ц)кого, писаны(и) по я(с)нє вє(л)мо(ж)ны(х) ихъ мило(с)тє(и) княжата Ко(с)та(н)тина и Януша Алекса(н)дровичовъ Ѡ(с)тро(з)кихъ, воеводичо(в) Во(л)ы(н)скихъ.

Которы(м) то по(з)вомъ панъ Гумѣни(ц)ки(и) и(х) милость позоває(т) до пропо(н)злого року и выкона(н)я присєги за декрєтє(м) к(р)о(д)ски(м) кие(в)ски(м) наказаное яко по(д)даны(х) поводовы(х) в декрєтє к(р)о(д)ско(м) Кие(в)ско(м) мєнованы(х), в має(т)но(с)ти и(х) мило(с)ти в мє(с)тє(ч)ку Дымерови пяти // чоловѣко(в) нє маю(т) и позо(в) ихъ нє заста(л),

63

того (ж) року шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого мѣца фє(в)ралѣ пє(р)вого дня подало(м) два по(з)вы к(р)о(д)ски(х), кие(в)ски(х) ѡчєви(с)то в руки пѣну Ба(л)цєрови Лакго(в)ни(ц)кому в дому єго в Староси(л)цахъ в жалобє пана Тимофея Гумѣни(ц)кого,

котормы по(з)вы позывае(т), доводечи справе(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(м) староси(л)ски(м) Ма(р)тину а Григо(р)ю ѿ (г)рабежѣ бы(д)ла и (з)бо(ж)я и(х), што е(ст) шире(и) меновите на ты(х) по(з)вы по до(с)та(т)ку жалоба его написана и доложона, за котормы(ми) по(з)вы рокъ припадеть ѿбое(м) сторона(и) ку ро(с)праве стати в за(м)ку Кие(в)ско(м) на ро(ч)кахъ кгро(д)ски(х) киевѣски(х) пере(д) судо(м) кгро(д)ски(м), кие(в)ски(м), котормы(и) се судити зачати маю(т) в року теперешъне(м) тисеча ше(ст)сотъ ѿдина(д)цатого мѣсца февраля шо(с)тогона(д)ца(т) дня и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) печатю моею ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку житомирского, которое (ж) то со(з)на(н)е ѿчеви(с)тое поменено(г)[о] во(з)ного при квите его учинено до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского е(ст) записано.

**27. Е(з)дже(н)е во(з)ного з ли(с)то(м)
упомина(л)ны(м) ѿ(т) п̄на Фаща до п̄на
Ко(с)та(н)того Елца**

Року аѡаі 1611 мѣца фе(в)раля аі 11 дня.

На вряде е(г)[о] кроле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿ(ч)еви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и) ку записанью.

Я, Ле(в) Богушъ Лукаши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского, Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю ти(м) мои(м) квите(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского тыми словы, и(ж) будучи упрошоны(и) з уряду ѿ(д) пана Адама Фаща з ли(с)те(м) упомина(л)ны(м) ѿдъ пана Ко(с)та(н)тего Е(л)ца ѿ то, и(ж) преречоны(и) па(н) Ко(с)та(н)ти(н) Еле(ц), будучи потребны(и) на то(и) ча(с), пинези за(в)ювь и зе(с)тави(л) п̄ну Адамови // Фащови мае(т)ность свою, село Синяго(в)ке в пе(в)ны(и) су(м)ме п̄незе(и), то е(ст) в тисеча(х) золоты(х) по(л)ски(х) на рокъ пе(в)ны(и), то е(ст)

63 зв.

ω(т) светого Шимона Юды до другого та(к)ового свята светого Шимона Юды в року тисеча ше(ст)сотъ девятомъ, ω че(м) шире(и) и до(с)тато(ч)нє(и) ли(ст) або ωбли(к)г вє(д)лу(г) права спра(в)лены(и) ω(д) пана Е(л)ца пану Фащови даны(и), на тую преречоную суму ωбъмо(в)ляе(т).

В котору(м) ωбликгу па(н) Еле(ц) ωбвязува(л)ся пана Адама Фаща ω(д) вшеляки(х) кри(в)дъ и перешкодъ боронити, которо(му) ли(с)ту або ωблику своему па(н) Еле(ц) доси(т) нє чини(т),

а то наперє(д) па(н) Фащъ перешкоду має(т) ω(д) ма(л)жо(н)ки преречоного Ко(с)та(н)тина Е(л)ца, которая приеха(в)ши до преречоно(и) має(т)ности Синяго(в)ки, пану Фащови заведзоны(и) шкоды, учинила на золоты(х) двести по(л)скихъ, потє(м) за(с) панъ Фри(д)рихъ Тишькеви(ч) з Лого(и)ска, воеводи(ч) бри(с)ки(и), те(ст) преречоно(г)[о] пана Ко(с)та(н)тина Е(л)ца, прияха(в)ши до ты[и] же преречоны(и) маєтности села Синяго(в)ки ω(д) пана Е(л)ца пану Фащови заведзоны(и) (с) по(д)даны(х) того (ж) села поменєного Синяго(в)ки, побо(р)вы бра(л), которы(и) на сво(и) пожитокъ па(ч) Тишькеви(ч) ωбє(р)ну(л), которы(и) на него нє належа(л), але на пана Фаща, прє(ж) што собе па(н) Фащъ шкоды шацує, прє то(ж) ω(д) пана Ти(ш)кевича на золоты(х).

Шъто дає то мое зє(з)на(н)є ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку єго короле(в)ское мило(с)ти Житоми(р)ского по(д) печат(т)ю моею, которое (ж) то ωчеви(с)тое со(з)на(н)є поменєного во(з)ного, при квите є(г)[о] учинєное, до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ско(го) Житоми(р)ского є(ст) записано.

***Положе(н)є по(з)вовъ ω (т) п̄на Защиньского
по п̄на Федо(ра) Стрыбыля.***

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля аі 11 дня.

На вряде єго короле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ским, // по(с)танови(в)ши се ωчеви(с)тє во(з)ни(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) Лє(в) Богушеви(ч)

Лукоши(н)ски(и) ку записува(н)ю до (к)ни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д)печа(т)ю моею и (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Лѣ(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), енера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, со(з)наваю ты(м) свои(м) квити(м), ижъ року теперешънего тысяча ше(ст)со(т) пе(р)вогона(д)ца(т), мѣца гѣ(н)варя, пято(го)на(д)ца(т) дня, положи(л) е(с)ми чотыры по(з)вы кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) в мае(т)но(с)ти урожоного его мило(с)ти пѣна Фѣдера Стрыбыля, в сѣле Ки(ч)киро(х), у ворото(!) дворные уѣ(з)дъные утъкну(л) и челѣди тамошъне(и) оповеда(л) е(с)ми, писаные в жалобе урожоного пѣна Кры(ш)тофа Защи(н)ского.

Один позо(в) ѿ по(г)рабе(н)е бѣ(з)правное сѣме(р)га конѣ(и), а други(и) позо(в) ѿ (з)беглы(ѣ) слуги рукоданыѣ, а трети(и) позо(в) ѿ (з)ране(н)е его ѿ(т) пѣна Стрыбыля сталое, а че(т)ве(р)ты(и) позо(в) ѿ(т) инѣстикгатора суду кгро(д)ского кие(в)ского ѿ (з)неваже(н)е ме(с)ца е(г)[о] кроле(в)ское мило(с)ти и суду кгро(д)ского Кие(в)ского по(д) ча(с) суже(н)я ро(ч)ковъ, ѿ чо(м) шире(и) и достате(ч)не(и) тыѣ по(з)вы всю рѣ(ч) в себе ѿбмо(в)ляю(т).

И року становитися ку ро(с)праве ѿбею(м) сторона(м) зложи(л) е(с)ми на ро(ч)ки кгро(д)ские Кие(в)ские, в року теперешнемъ тисеча ше(ст)со(т) пе(р)вогона(д)ца(т), мѣца фе(в)раля, шо(с)тогона(д)цать дня припадаючие, и на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) ку записова(н)ю до (к)нигъ за(м)ку его короле(в)ское мило(с)ти Житоми(р)ского по(д)печа(т)ю его. Писа(н) в Житоми(р)у. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)е помененого во(з)ного, при квите его учиненоѣ, до (к)нигъ за(м)ку господарьского Житоми(р)ского е(ст) записано.

29. Положе(н)е по(з)вовъ ѿ(т) пѣна Кры(ш)тофа Третьяка по ро(з)ныѣ ѿсобѣ:

Року аѣаі 1611 мѣца фе(в)раля аі 11 дня.

На вряде е(г)[о] кроле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л)

воево(д)ства Кие(в)ского, шляхе(т)ны(и) // Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и и во(д)лу(г) то(г)о со(з)на(н)я своего кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своее писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киевъско(го), со(з)наваю си(м) мой(м) квито(м), и(ж) року тепе(р) прошло(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) десято(го), мѣца ноября, пе(р)во(го)на(д)ца(т) дня, положило(м) по(з)вы кгро(д)ские Кие(в)ские на (и)ме(н)ю Прибо(р)ску и у ворота дво(р)ные тамо(ш)ние уво(т)кну(л), и положе(н)е ты(х) по(з)во(в) по(д)дани(м) тамошни(и) оповеда(л), писаные тые по(з)вы по е(г)[о] м(л) п̀на Стефана Немѣрича.

Того (ж) року тисеча ше(ст)со(т) десято(го), мѣца ноября, два(д)ца(т) девято(го) дня, положило(м) по(з)вы кгро(д)ские кие(в)ские на (и)ме(н)ю Козаровича(х) в дому атамана тамошне(го), (с) по(д)даны(м) тамо(ш)ни(м), положенью то(г)[о] по(з)ву оповеда(л) писаны(и) то(т) позо(в) по и(х) м(л) п̀на Самуеля Го(р)ността, по(д)коморо(г)[о] кие(в)ско(го) яко дедича а п̀на Ва(ц)лава Ви(л)го(р)ско(го) яко де(р)жаче(г)[о] име(н)я Козарови(ч).

Того (ж) року, звы(ш) писано(г)[о], мѣца ноѣбря, два(д)ца(т) сѣмого дня, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) на (и)ме(н)ю Грѣжаны(х). И у ворота дво(р)ные Грѣжа(н)ские то(т) позо(в) увоткну(л), и по(д)даны(м) тамошни(м) положе(н)е то(го) по(з)ву оповеда(л), писаные по и(х) м(л), кнѣжа(т) Про(н)ски(х) и опекуе(в) и(х) м(л).

Того (ж) року тисеча ше(ст)со(т) десято(г)[о], мѣца дека(б)ра, второ(г)[о] дня положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)еки(и) на (и)ме(н)ю Лопыню, прозываено(м) Новомиха(и)лове, и у ворота двора тамо(ш)не(г)[о] то(т) позо(в) уво(т)кну(л) и по(д)даны(м) тамошни(м) положе(н)е то(г)[о] по(з)ву оповеда(л); писаны(и) то(т) позо(в) по ве(л)мо(ж)но(г)[о] кнѣ(ж) Миха(и)ла Вишневе(ц)ко(г)[о], старо(с)ту о(в)ру(ц)ко(го).

Которые то всѣ по(з)вы вы(ш) помененые по ты(х) всѣ о(с)б) поданые, писаные су(т) в жалобе п̀на Кры(ш)тофа Третьяка о по(д)даные // е(г)[о] м(л) збе(г)лые о(т)чи(з)ные з ыме(н)я е(г)[о] и

братнє(г)[о] Исає(к), Могилное, Тигиро(в), яко ширє(и) и меновите в по(з)вє(х) все по до(с)та(т)ку поменєно є(ст),

того(ж) року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о] м҃ца дєкабра третє(г)[о] дня положило(м) позо(в) к҃ро(д)ски(и) киє(в)ски(и) на (и)мє(н)ю Лисо(в)щинє и у ворота дво(р)ныє двора тамошнє(г)[о] то(т) позо(в) увоткну(л), и в҃рядникови положе(н)є то(г)[о] по(з)ву ѿповєда(л),

писаны(и) в жалобє п҃на Кры(ш)тофа Третьяка по п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] ѿ выби(т)є споко(и)но(г)[о] дє(р)жа(н)я з к҃ру(н)ту єго до (и)мє(н)я Исає(к) належачо(г)[о], прозываємо(м) Ѡ(ст)рова Холо(с)нова и (с) принале(ж)но(с)ти є(г)[о] яко ширє(и) то(т) позо(в) в собє ѿ(б)мовляє(т),

за которыми тыми вс҃ѣми по(з)ва(ми) вы(щ) помєнєными припадє(т) ро(к) ѿбєю(м) сторона(м) станови(т) сє пере(д) sudo(м) к҃ро(д)ски(м) киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) судовы(х) к҃ро(д)ски(х), которыє в року тєперєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) м҃ца фє(в)ралья шосто(г)[о]на(д)ца(т) дня в за(м)ку киє(в)ско(м) припаду(т) и сужєны буду(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку житоми(р)ско(г)[о]. Писа(н) року и дня звыш писано(г)[о].

30. Протє(ст) п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича на Игната Ба҃рино(в)ско҃го

Року 4xai 1611 м҃ца фє(в)ралья ai 11 дня.

Присла(л) до (в)ряду єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до менє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о] по(д)старостє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], п҃нъ Я(н) Абра(м) Бє(л)кєви(ч), ѿповєдаючи и ѿ(б)тє(ж)ливе жалуючи на зємєнина зє(м)ли Киє(в)скоє на п҃на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] ѿ то,

и(ж) року прошло(го) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(го), м҃ца а(в)густа, ѿ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, то(т) па(н) Игна(т) Ба(г)рино(в)ски(и), приєха(в)ши до менє, в до(му) чини(л) зо (м)ною

по(с)танове(н)е на выда(н)е мне з буди своее з Лечо(в) Новоко(р)ски(х), з ча(с)ти е(г)[о] м(л) п̄на Ма(т)фея Немирича, два(д)цати лашто(в) попелу добро(г)[о] бере(с)тово(г)[о] шму(л)цовано(г)[о], в року теперешне(м) тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цато(м) надати // в ты(ж)де(н) по тре(х) кроля(х) свята ри(м)ско(г)[о], за которы(и) то попе(л) мило(м) ему заплати(т), за ка(ж)ды(и) лашть по ше(с)ти к(г)р(о)ше(и) лито(в)ски(х), и п[а]не(в)щи(з)ну мѣло(м) са(м) о(т) то(го) попѣлу о(т)дати, яко о то(м) все(м) шире(и) и до(с)тато(ч)не(и) ко(н)трактъ и други(и) ли(ст), мне о(т) не(го) даны(и) в собѣ описую(т) и о(б)я(с)няют(т).

65 зв.

Яко (ж) и далє(м) тому п̄ну Ба(г)рино(в)скому за плату за десе(т) лашто(в) попелу и за другую десе(т) ла(ш)то(в) готовое(м) ему бы(л) заплати(ти) и о(т)дати, котору(м) до буды е(г)[о] ко(н)тра(к)ты и записе поменєны(м) з во(з)ны(м) привози(л) и о(т)дати ему гото(в) бы(л),

а попелу о(г)ледати и отобрати хоте(в), ни(ж)ли(м) ани е(г)[о] само(г)[о], ани умоцovan(н)ого е(г)[о] ку отбира(н)ю ты(х) г(р)[о]ше(и), а ку оказа(н)ю мне попелу в будє не за(с)та(л) и згола нико(г)[о] а ничо(г)[о] готово(г)[о] не вида(л), што(м) во(з)ны(м) при не(м) будучи(м) о(с)ве(т)чи(л).

А пото(м) мало на то(м) маючи а не квапляючи се на о(б)вя(з)ки е(г)[о] в записе поменєныє, посылало(м) до не(г)[о] по ки(л)ка кро(т), просечи и упоминаючи, абы ми ся к(с)ти(л) (є), тєды о(н) чере(з) по(с)ла(н)ца ми о(т)казова(л) до мене, и(ж) попе(л) е(ст) гото(в) и я бы(м) подводы по не(г)[о] сла(л).

Я за ти(м) упе(в)не(в) е(г)[о], предало(м) то(т) попе(л) купцєви кгда(н)скому, ка(ж)ды(и) лашть по сту золоты(х) по(л)ски(х), и (с)пособи(в)ши по(д)воды, року теперешне(г)[о] звы(ш) менованого м̄ца гє(н)вара, два(д)ца(т) о(с)мо(г)[о] дня, са(м) для о(г)леда(н)я и отобра(н)я то(г)[о] попелу е(з)дилє(м), а на само(го) п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о], ани попелу готово(г)[о], о(к)ро(м) ты(л)ко ко(л)кона(д)ца(т) бочо(к), и то ба(р)зо зло(г)[о], праве на ошука(н)є фо(р)тє(л)не на(го)товано(г)[о] заєха(в)ши, которо(го) ми ся бра(т) не годило, про(ч) нищи(м) о(т)єхати мусило(м).

А пото(м) за(с) дня за(в)трешне(г)[о], способи(в)ши во(з)но(г)[о]

и (с)торону, посылає(м) слугу своего Пє(т)ґа (с) тыми (ж) по(д)водами до то(г)[о] само(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о] по попе(л) сво(и), которо(г)[о] є(с)ли бы ѡ(т)дати не хоте(л), тєды(м) каза(л) в має(т)но(с)ти є(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о] воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачого, то є(ст) в дво(р)є и (в) по(д)даные во(д)лу(г) запису є(г)[о] увезати сє,

66 тєды то(т) па(н) Багрино(в)ски(и) з инши(м) то(г)[о] слугу моею з буды // ѡ(т)прави(л) и увяза(н)я в має(г)но(ст) свою не допусти(л) и мо(ц)но заборони(л) и (з)гола во (в)сє(м) запису свое(м) у(с)противи(л), а мене до неви(н)ны(х) и непотребны(х) шко(д) приправи(л) и далє(и) приправити и приве(с)ти сна(д) умы(с)ли(л).

И проси(л) п̄н Бє(л)кєви(ч), абы тая протє(с)таця є(г)[о] и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до вѣдомости врядовые было принято а до кни(г) записано, ѡфєруючи сє ѡ то все (с) п̄но(м) Ба(г)рино(в)ски(м) право(м) чинити, яко(ж) ту(т), же ѡчевистє ста(в)ши передо (м)ною Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], у(с)тнє а до доброво(л)нє со(з)на(л) и то(го) со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) печат(у) своєю и (с) по(д)писо(м) руки свое(и) ку записова(н)ю до кни(г), писаны(и) в тые слова пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сє(м) квите мое(м) ку записова(н)ю до кни(г) вряду г̄дар(с)кого Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тепє(р) идучє(го) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)ѡато(м) м̄ца гє(н)вара третє(г)[о]на(д)ца(т) дня бы(л) є(с)ми взяты(и) на потребу и справу єго м(л) п̄на Яна Абрама Бє(л)кєвича до земєнина зє(м)ли Кие(в)ское, до п̄на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о], до буды є(г)[о] Новако(в)ское, которая чере(з) нє(г)[о] побудова(н) є(ст) в кгру(н)тє Новако(в)ско(м), в о(с)тровє Хотѣни(ц)ко(м) у во (в)рочищу по(д) Велики(м) Лисо(м), у хутори Васи(л)я Рома(н)ка, атамана є(г)[о] м(л) п̄на Ма(т)фєя Немѣрича Новако(в)ского.

А то для ѡ(г)леданья и ѡобра(н)я два(д)цати лашто(в) попєлу шма(л)цовано(г)[о] бєрє(с)тово(г)[о] ѡ(т) п̄на И(г)ната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] п̄ну Бє(л)кєвичу на лежачо(г)[о] и для до(н)я єму ѡ(т) п̄на Бє(л)кєвича, штобы сє пришло за то(т) попе(л) г(р)[о]шє(и).

То(г)ды, кгда па(н) Бє(л)кєви(ч) зо (м)ною, во(з)ны(м), и (з) стороною и по(д)водами до звы(ш) мєнованое буды яко на ро(к) в ко(н)тра(к)ты в записє поменєны(и) приєха(в), само(г)[о] п̄на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] ани жа(д)но(г)[о] умоцовано(г)[о], ани чєлядника є(г)[о], и (з)гола никоторое роботы попєлу нє за(с)та(л) и (з) нищи(м) наза(д) ѿ(т)єхалисмо, ѿ(с)вє(т)чи(в)ши сє во(з)ны(м).

А пото(м) за(с) то(т) жє є(г)[о] м(л) па(н) Бє(л)кєви(ч) року и м̄ца тєпєрєшнє(г)[о] звы(ш) мєновано(г)[о] дня два(д)ца(т) девято(г)[о], способи(в)ши на тую (ж) справу мєнє, во(з)но(г)[о], и при нє(м), стороною дво(х) шля(х)тич(о)в) и(х) м(л) п̄на Якуба Мє(р)ви(н)ско(г)[о] а п̄на Григо(р)я Ма(н)ко(в)ско(г)[о], по(с)ла(л) до тоє (ж) буды слугу свое(г)[о] Пє(т)ра з гро(ш)ми // и(с) по(д)водами по тую два(д)ца(т) лашто(в) попєлу ѿ(т) п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] п̄ну Бє(л)кєвичу належачо(г)[о], по которы(и) попє(л) па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) яко по готовы(и) при(с)ла(т) каза(л).

66 зв.

Тєды, кгда є(с)мо до тоє буды приєхали, та(м) жє є(с)мо в то(и) будє само(г)[о] п̄на И(г)ната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] за(с)тали, которому то(т) слуга пана Бє(л)кєвичо(в) поча(в) сє имєнє(м) п̄на свое(г)[о] ты(х) два(д)цати лашто(в) попєлу упомина(т).

Тєды па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) указа(л) два(д)ца(т) и две бо(ч)ки попєлу забито(г)[о], которо(г)[о], то(т) слуга п̄на Бє(л)кєвичо(в) ѿ(г)лєди(в)ши приняти нє хотє(в), и упомина сє у п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] м̄ѣры єму ѿ(т) п̄на єго на бо(ч)ки даное, которую, кгда па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) на м̄ѣце(!) зар̄ѣзаную и рукою п̄на Бє(л)кєвичовую по(д)писаную, яко бо(ч)ки в до(в)жу и в ши(р)у дни быти має(т), показа(л).

Тєды то(т) слуга п̄на Бє(л)кєвичо(в) тые бо(ч)ки м̄ѣри(л), которые ба(р)зо сє знашли малыє, попє(л) в ни(х) ба(р)зо злы(и) а до то(г)[о] и клєпка в ты(х) бо(ч)ка(х) ба(р)зо є(ст) то(в)ста, далєко на(д)взвыча(и) и(н)ши(х) бочо(к), в ы(н)ши(х) буда(х) шма(л)цу(ва)ны(х).

А правє на ѿшука(н)є тые бо(ч)ки пороблєны што все мною во(з)ны(м) и (с)тороною, при мнє будучою, то(т) Пєтр̄ь, слуга п̄на Бє(л)кєвичо(в), имєнє(м), п̄на своего ѿ(с)вє(т)чи(л) а по та(к)ово ѿ(т)правє(н)ю ѿ(т) п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] з буды то(т) жє Пєтр̄ь,

слуга п̄на Бє(л)кєвичо(в), зо (м)ною, во(з)ны(м), и (з) стороною, при (м)нє будучою, поєха(л) бы(л) до має(т)но(ст)и п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о], до села Ба(г)ринова, хочечи ся за ли(с)то(м) п̄на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] в тую має(т)но(ст) є(г)[о] Ба(г)рино(в)скую увезати и до дє(р)жа(н)я п̄на своє(г)[о] ѿсє(г)нут.

Тєды па(н) Ба(г)рино(в)ски(и), бачєчи то, щєля(д)ю и (з) шу(д)никами своими дорогу (с) ки(и)ми и сокѣрами за(с)тупи(л) и єхати нє допусти(л) и поведи(л),

жє я увеза(н)я жа(д)ного в має(т)но(с)(т) свою та(к) в дво(р), яко и по(д)даны(х) згола ни в що нє по(с)туплю и мощно боронити буду, яко (ж) и посла(л) чєлядника своє(г)[о] до двора своє(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о].

А до по(д)даны(х) є(с)ли бы(с)мы та(м) науязыва(н)є приєхали, жєбы мо(ц)но боронили и не поступовали, и та(к) то(т) слуга п̄па Бє(л)кєвичо(в) мною во(з)ны(м) и (с)тороною при мнє на то(т) ча(с) будучи(м), ѿ(с)вє(т)чи(в)шися про(ч) ѿ(т)єхати муси(т),

а та(к) я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) и видє(л), на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки моєє, писа(н) у Домолочу року, м̄ца и дня звыш мєновано(г)[о], которое (ж) то ѿповєда(н)є п̄на Яна Абрама Бє(л)кєвича та(к)жє ѿчєви(с)тоє со(з)на(н)є поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о] при то(м) ѿповєда(н)ю учинєное, до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку г̄(с)дарьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).//

67

31. Є(ж)джє(н)є во(з)но(з)[о] для прислуха(н)я присєги п̄на старо(с)ты ѿ(в)ру(ц)ко(з)[о] ѿ(т) п̄на А(н)дрєя Мє(р)ви(н)ско(з)[о]

Року а҃хаі 1611 м̄ца фє(в)раля аі 11 дня.

На врьдє єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житомє(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѿчєви(с)то єнера(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т)

по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) ене(р)а(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю си(м) мои(м) кви(т)о(м), и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисе(ч)а ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(го), м(ц)а декабра, пято(г)на(д)ца(т) дня за прида(н)е(м) и за декрето(м) ѿ(т) к(г)ро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] в справе е(г)[о] м(л) п(н)а А(н)дрея Ме(р)ви(н)ско(г)[о] е(з)ди(л) е(с)ми з стороною шля(х)тою до за(м)ку ѿ(в)ру(ц)ко(г)[о] до ве(л)мо(ж)но(г)[о] кн(ж) Миха(и)ла Корибутовича Вишневе(ц)ко(г)[о], старо(с)ты ѿ(в)ру(ц)ко(г)[о], ѿ(т)кну(л) се поводови кри(в)да деє(т), для вы(с)луха(н)я присеги, которую е(г)[о] м(л) па(н) старо(с)та ѿ(в)ру(ц)ки(и) повинє(н) выкона(т) на заложе(н)ю се по три кро(т) хоробою в справе за декрето(м) суду голо(в)но(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] до выкона(н)я присеги о по(д)дано(г)[о] поводово(г)[о] вбе(г)ло(г)[о] до ме(с)та Ѡ(в)ручо(г)[о], на (и)мя А(н)дрея Чоботара, яко ширє(и) тыє декрета в то(и) справе ѿ(б)мо(в)ляю(т).

Та(м) же(м), к(г)ды(м) приеха(л) до за(м)ку Ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о] до двора е(г)[о] к(р), м(л), не за(с)талє(м) кн(ж) е(г)[о] м(л), ѿ(д)но[го] п(н)а по(д)старо(с)тего, п(н)а Якуба Ла(с)ко(в)ско(г)[о], у которо(г)[о], к(г)ды(м) се пыта(л) и кн(ж) е(г)[о] м(л) показа(в)ши декрета в то(и) справе, е(с)ли е(г)[о] м(л) па(н) старо(с)та гото(в) присегу на ты(х) тре(х) хоро(б)а(х) выкона(т) в справе вы(ш) поменєно(и).

Тєды ми па(н) по(д)старо(с)ти(и) ѿ(т)каза(л), и(ж), де(и), я сподєваю се, што година ту(т) до Ѡ(в)ручева кн(ж) е(г)[о] м(л).

Тєды(м) прє(з) цалы(и) де(н) а(ж) до вечора в Ѡ(в)ручо(м) бы(л), ѿчекиваючи на кн(ж) е(г)[о] м(л), ни(ж)ли е(г)[о] м(л) не прибы(л) и ведомо(с)ти жа(д)ное ѿ себе не да(л).

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], писа(н) року и дня, звы(ш) писано(г)[о], которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] и кви(т) е(г)[о] до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку г(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть. //

67 зв.

32. Поло(ж)[енъѣ] по(з)[вовъ] ѡ(т) п̃на Кевлича и Федора Щенѣ(в)ского по ро(з)ныѣ особы.

Року ахаі (1611) фєв(р)[аля] ав (12) дня.

На вряде его к(р) м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѡчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) А(н)дре(и) Берє(н)чо(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(ль) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своею, писанн(и) тыми словы, пода(л).

Я, А(н)дре(и) Берє(н)чо(в)ски(и), єнера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] зє(з)нава(м) на то(м) мое(м) квите ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тепєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)[над]цато(г)[о], м̃ца гє(н)вара, второ(г)[о] дня положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) по п̃на Семєна, Кгриго(р)я Ивановичо(в) Лу(д)ви(с)ки(х) ѡ злы(и) перєво(д) права и до скасова(н)я запису, за которы(м) ѡни право перєвели на п̃ну Григо(р)ю Кєвличу и п̃ну Ждану Щєниє(в)скому, якобы на сє(м)дєся(т) и сє(м) ко(п) гр[о]шє(и) дано(г)[о], та(к) тє(ж) и до ѡкрутинає проти(в)ко тому записови,

которы(и) позо(в) уткну(л) є(с)ми у ворота двора и(х), у во(и)мє(н)ю и(х) Крыло(в)цє, и самому п̃ну Григо(р)ю Лу(д)вискому ѡказа(л) и ѡповєда(л) в жалобє п̃на Григо(р)я Кєвлича и п̃на Ждана Щєнѣ(в)ского.

Того (ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(г)о, м̃ца фє(в)раля, пє(р)вого дня подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) жидо(м) Мошеви и (С)ха(р)и Кги(р)шоно(в)ско(му) ѡчеви(с)то в руки, в мє(с)тє Коро(с)тєшовє, на то(р)гу, в жалобє п̃на Федора Щєнѣ(в)ского, до запису ѡ до(л)гу, в записѣ мєнованы(м).

Того (ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(г)о, м̃ца гє(н)варя, три(д)ца(т)пє(р)во(г)[о] дня, подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) по пана Стєфана Нємирича, у ворота дво(р)ны(и) в

Че(р)нехове уво(т)кну(л) слуга(м) и мещано(м) его мило(с)ти оказа(л) и оповеда(л) в жалобе п̃на Григо(р)я Ке(в)лича, до запису ѿ до(л)гъ в записе менованы(и), што е(ст) вся ре(ч) и жалоба и(х) мило(с)тъ, на тыхъ по(з)вехъ по до(с)та(т)ку написана и доложена.

За которыми по(з)вы рокъ ѿбое(м) сторона(м) ихъ мило(с)тъ ку ро(с)праве припадае(т) стати на ро(ч)ки кгро(д)ские Кие(в)ские, которы(м) припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в за(м)ку Кие(в)ско(м), в року тепере(ш)немъ тисеча // ше(ст)сотъ одина(д)цато(м), м̃ца фе(в)раля, шо(с)тогона(д)цать дня, которое со(з)на(н)е и кви(т) помененого во(з)ного до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского естъ записано.

68

33. Положе(н)е по(з)вовъ ѿ(т) его мл̃(с)ти п̃на Фри(д)риха Тишкевича по ро(з)ныѣ особы.

Року ахаі 1611 м̃ца фе(в)раля ві 12 дня.

На вряде е(г)[о] кроле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Паве(л) Боро(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(го) со(з)на(н)я свое(го) кви(т) (с) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Паве(л) Боро(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на се(м) квите мое(м) ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку е(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) в року тепе(р) идучо(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̃ца ге(н)вара, два(н)[ад]цатого дня, положилъ е(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)еки(и) по я(с)не ѿ(с)вещеноѣ княжа е(г)[о] м(л) Януша Ѡ(с)ро(з)ко(г)[о], каштеляна крако(в)ско(г)[о], володимер(р)ско(г)[о], че(р)ка(с)ко(г)[о] и каце(в)ско(г)[о] старос(т)в мае(т)ности е(г)[о] м(л) в Чуднове, у браму за(м)ку Чу(д)но(в)ско(г)[о] во(т)кну(л) и воро(т)ному за(м)ковому оказа(л) и оповеда(л) есми.

Писаны(и) то(т) позо(в) въ справе к жалобе ε(г)[о] м(л) п̄на Фри(д)риха Тишкевича, воеводича бєре(с)тє(и)ско(го), в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти ω грабє(ж) по(д)даны(х) ε(г)[о] м(л) бє(р)дичо(в)ски(х) сє(н) вла(с)ное работы на кгру(н)тє бє(р)дичо(в)ско(м).

И того (ж) дня, звы(ш) меновано(г)[о], гє(н)вара два(д)цато(г)[о], положи(л) ε(с)ми по того (ж) ε(г)[о] м(л) п̄на крако(в)ско(г)[о] позо(в) а(л)бо припозо(в) кгру(д)ски(и) кие(в)ски(и) в Янушполю, у браму за(м)ковую во(т)кнү(л) и чєляди за(м)ково(и), та(к)жє и мещано(м), януш̄по(л)ски(м) ωказа(л) и ωповєда(л) ε(с)ми в справе и жалобе того (ж) ε(г)[о] м(л) п̄на Фри(д)риха Тишкевича.

68 зв. Которы(и) ε(г)[о] м(л) я(с)нєвє(л)мо(ж)но(г)[о] п̄на крако(в)ско(г)[о] позыває(т) и припозыває(т) по прєпє(х)(!) злы(х) ро(ч)ка(х) до ро(с)пису року на ро(ч)ка(х) гє(н)варовы(х) в року про(ш)ло(м), тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м) сужоны(х), учинєно(г)[о] ω грабє(ж) по(д)дано(г)[о] ε(г)[о] м(л) бє(р)дичо(в)ско(г)[о] Фє(д)ка, а ω(т)ту(л), (с) Чу(д)нова, поєха(в)ши и дня пято(г)[о]на(д)ца(т), м̄ца гє(н)вара, року звыш писано(г)[о], ω(т)нє(с)ль и положи(л) ε(с)ми два по(з)вы кгру(д)ски(х) кие(в)ски(х) по вє(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(л) ε(г)[о] м(л) кн̄(ж) Якима Корє(ц)ко(г)[о], воеводича Волы(н)ско(г)[о], // яко ωпєкуна ма(л)жо(н)ки єго м(л) и ε(и) м(л), п̄ни(и) А(н)ну Хо(д)кєвичо(в)ну, кн̄(ж)ну Яхимовую Корє(ц)кую, дєди(ч)ку мє(с)та Раставици, на(з)вано Бєлило(в)ки, в то(и) має(т)но(с)ти и(х) м(л) в Бєлило(в)цє у браму за(м)ковую во(т)кнү(л) и самому п̄ну старо(с)тє бєлило(в)скому полжє(н)є ты(х) по(з)во(в) ωказа(л) и ωповєда(л) ε(с)ми, писаные в справе и жалобе того (ж) ε(г)[о] м(л) п̄на Фри(д)риха Тишкевича, которы(и) и(х) м(л) кн̄жа(т) Корє(ц)ки(х) позыває(т), в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) бєлопо(л)ски(м) ω кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) сє(н) на кгру(н)тє вла(с)но(м) бєлопо(л)ско(м),

а други(и) позо(в) ω грабє(ж) конє(и) и и(н)ши(х) рєчє(и) за вла(с)ны(м) по(с)ла(н)є(м) и(х) м(л) стали, а дня сємо(г)[о]на(д)ца(т), м̄ца гє(н)вара, року вышє(и) писано(г)[о] да(л) ε(с)ми два по(з)вы кгру(д)ски(х) кие(в)ски(х) в жалобе того (ж) ε(г)[о] м(л) п̄на Фри(д)риха Тишкевича п̄ну Яну Лєдухо(в)скому и ма(л)жо(н)цє

ε(г)[о] в маε(т)но(с)ти ε(г)[о], на се(с) ча(с) де(р)жавы(х) и(х), в селе Кикошо(в)це, в дому и(х) ѿни мешкаю(т), в све(т)лицы на (с)толе пере(д) ними положи(л) писаныє тыε по(з)вы: ѿди(н) в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) бы(с)три(ц)ки(м), а други(и) в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти жиду бε(р)дичо(в)скому Абраму ѿ грабежи, чере(з) п̄на Ледохо(в)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] учиненыє, яко шире(и) меновите и до(с)тато(ч)не(и) на ты(х) всѣх по(з)ва(х), которы(м) я, во(з)ны(и), по и(х) м(л) звы(ш) менованы(х) ѿсо(б), по ε(г)[о] м(л) я(с)неве(л)мо(ж)но(г)[о] кн̄жа п̄на крако(в)ско(го), яко и по и(х) м(л) кн̄жа(т) Корε(ц)ки(х), и по п̄на Ледухо(в)ско(г)[о] положи(л).

Жалоба и ре(ч) вся ѿписана и доложена и ѿбя(с)нена ε(ст), за которыми тыми по(з)вами ты(м) всѣм звы(ш) менованы(м) ѿсоба(м) зложи(л) и ѿ(з)на(и)ми(л) ε(с)ми ро(к) ку праву становити се пере(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на ро(ч)ко(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)еки(х), которые припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в за(м)ку Кие(в)ско(м), в року тепε(р) идучо(м) тисεча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̄ца фе(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, и на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) на дово(д) позво(в) з моею печа(т)ю, по(д)писо(м) вла(с)ное руки моеε. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоε со(з)на(н)ε поменено(г)[о] при квите ε(г)[о] учиненоε, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̄(с)да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского ε(ст) записано.

34. Положе(н)ε по(з)ву ѿ(т) Ивана Щениε(в)ско(з)[о] на п̄на Ждана Щениε(в)ского

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля ві (12) дня.

На вряде его к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) // старо(с)ти(м) Житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) зе(м)ли Кие(в)ское, шляхе(т)ны(и) Андре(и) Бере(н)чо(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) печа(т)ю своею, писаны(и)

69

тыми словы пода(л).

Я, А(н)дре(и) Бе(р)е(н)чо(в)ски(и), ене(р)а(л) во(з)ны(и) зе(м)ли Кие(в)ское, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о], тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о] м(ц)а ге(н)вара семо(г)[о]на(д)ца(т) дня, дале(м) очеви(с)то позо(в) к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и) п(н)у Ждану Шцение(в)скому в дому е(г)[о] селе Шцениеве, в жалобе и реч(и) п(н)а Ивана Шцение(в)ско(г)[о] и не(о)т(д)а(н)е сумы ведля запису е(г)[о] на ро(к) дву(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), о(м) чо(м) то(т) позо(в) по п(н)а Ждана Шцение(в)ско(г)о даны(и), шире(и) по до(с)та(т)ку в себе описуе(т).

За которы(м) то по(з)во(м) зложи(л) е(с)ми ро(к) ку праву стати з обудву(х) сторо(н) на ро(ч)ка(х) к(р)о(д)ски(х) Кие(в)ски(х), которые в року теперешне(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), м(ц)а фе(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, в за(м)ку Кие(в)ско(м) сужоны и о(т)правованы быти маю(т); и на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) з моею печат(ю). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то очеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] и кви(т) е(г)[о] до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)о Житоми (р)ско(г)[о] принято и запиасно есть.

35. Положе(н)е по(з)во(в) о(т) п(н)а Деонизе(з)[о] Лукаре(в)ско(з)[о] по п(н)а Федора Стрыбыля <>

Року а҃хаі 1611 м(ц)а фе(в)раля г(і) 13 дня.

На в(р)яде е(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши очеви(с)те, ене(р)а(л) во(з)ны(и) во(е)во(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и) ку записана(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки свое(е), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ада(м) Пе(т)ро(в)ски(и), во(з)ны(и) ене(р)а(л) во(е)во(д)ства Кие(в)ско(г)[о] о(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квито(м),

иже(м) положи(л) по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) на ро(ч)ки кгро(д)ские Кие(в)ские, которые в року теперешне(м), тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), мѣца фе(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, припаду(т) и сужоны буду(т), в жалобе е(г)[о] м(л) п̄на Део̄низия Лукарє(в)ско(го) по е(г)[о] м(л) п̄на Фѣдора Стрыбыля, а то ѿ збе(г)лые по(д)даные и ѿ челя(д)ника дво(р)ного, которы(и) бе(з) ведомо(с)ти п̄на Лукарє(в)ского // ути(к), ѿ чо(м) ширє(и) тыє по(з)ви в собѣ ѿ(б)мо(в)ляю(т),

69 зв.

которыє (ж) то по(з)вы ѿба(д)ва я дня десято(г)[о], мѣца ге(н)вара, в року теперешне(м), в ме(с)те(ч)ку То(р)чини у ворота уткнувши, воро(т)ному тамошнему ѿповеда(л) е(с)ми и на то да(л) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] при квите(х) е(г)[о] учинєное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

36. Положе(н)є по(з)во(в) ѿ(т) п̄на Михо(в)ско(г)[о] по ѿкрутаторо(в) и по и(н)шиє ѿсоби.

Року ахаі 1611, мѣца фе(в)раля гі 13 дня.

На вряде е(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) восво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Богу(ш) Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Богуш Благано(в)ски(и), єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿды(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ге(н)вара, трина(д)цато(г)[о] дня, далє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) в Белогора(д)ци п̄ну Яну Сви(р)щи(н)скому ѿчеви(с)то в руки ѿ зложе(н)є потвари на урожоно(г)[о], п̄на Ма(р)тина Михо(в)ско(г)[о], а пото(м) в то(м) же

мѣ(ст)цу ро(з)ны(х) часо(в) ро(з)дале(м) по(з)вы ѡчеви(с)то п̄но(м) шкрутаторо(м), то ε(ст) п̄ну Крыштофи Третьякови, п̄ну Янови Бє(л)ковичови, п̄ну Корнєєви и Матияшови И(с)коро(с)ти(н)ски(м), п̄ну Янови Ко(р)чє(в)скому, п̄ну Сємєнови Кнегини(н)скому, п̄ну Янушови Во(л)скому, п̄ну Ма(р)кови До(м)басому, п̄ну Ко(н)дратови Инєшни(н)скому, п̄ну Адамови Шкля(р)скому, п̄ну Петрови Злотопо(л)скому, п̄ну Лукашови Сте(м)пко(в)скому, п̄ну А(н)дрєєви Иго(л)кови до выводе(н)я шкрутиниу(м) проти(в) п̄ну Яну Сви(р)щи(н)скому, яко ширє(и) и достато(ч)нє(и) на ты(х) по(з)вє(х) вся рє(ч) ε(ст) ѡписа(н)а и доложена.

70 А пото(м) в то(м) же року того(ж) м̄ца гє(н)вара, два(д)цато(г)[о] дня, положилє(м) три по(з)вы кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) в мє(с)тє Чє(р)нєховє, у ворота за(м)ковыє у(т)кну(л) н чєляди тамошнє(и) ѡповєдал ε(с)ми, писаньє по ε(г)[о] м(л) п̄на Немѣрича в жалобе урожоно(г)[о] п̄на Ма(р)тина // Михо(в)ско(г)[о] дє(р)жа(в)ци грєжа(н)ско(г)[о], ѡ то(ж) Якуба Да(н)чика Ру(д)ника, на горячо(и) крвѣ ѡ мужобо(и)ство по(и)мано(г)[о], подо(с)ла(в)ши зо (в)сєю має(т)но(с)тю его, взя(л);

други(и) позо(в) же Яна ѡдо(л)ско(г)[о], мєщанина з Би(л)ки, которы(и) змови(в)ши ся з жо(л)нє(р)ми, то ε(ст) з ро(т)ми(с)трє(м) Лубко(в)ски(м) и (з) его пехотою, и навє(д)ши на село Сушки, всю має(т)но(ст) у по(д)даны(х) побра(л) и чотыро(х) по(д)даны(х) по(и)ма(в)ши, вєзє(н)є(м) трапи(л), и до то(г)[о] примуси(л), же мусєли да(т) золоты(х) двєстє;

трєти(и) позо(в), же на(с)ла(л) мєща(н) и по(д)даны(х) свои(х) чє(р)нєхо(в)ски(х) кгва(л)то(в)нє бо(л)шє(и), ни(ж) ѡсє(м)дєся(т) чл̄вка, которыє способо(м) коза(ц)ки(м) в сєлє Силє(н)щи(з)нє по(д)даны(м) великую шкоду починили, беручи собѣ жи(в)но(ст) кгва(л)то(в)нє и по(д)даны(х) бючи, стреляючи; вола гнєдо(г)[о] за ко(п) двє куплєно(г)[о] убили,

яко ширє(и) и до(с)таточнє(и) на ты(х) по(з)вє(х) вся рє(ч) и жалоба ε(ст) доложена и ѡписана и зложо(н) ро(к) ста(н)ю за тыми по(з)вы ѡбєю(м) сторона(м) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Кие(в)скиє в року тепєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(л)цато(м), м̄ца фє(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, у Києвє припадаючиє.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку
ε(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ского по(д) пѣча(т)ю моею и (џ)
по(д)писо(м) руки моеѣ. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то
ѡчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ поменено(г)[о] во(з)но(го) при квите ε(г)[о]
учинѣны, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрѣско(го)
Житоми(р)ско(г)[о] ε(ст) записано.

**37. Положе(н)ѣ по(з)во(в) ѡт) п̄на
Стефана Нем̄ѣрича по ро(з)ныѣ ѡсобы.**

Року а҃хаї 1611 м̄ца фе(в)раля гї 13 дня.

На врядѣ ε(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ски(м) перѣдо
(м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м)
житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л)
зе(м)ли Кие(в)скоѣ шляхэ(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и) до кни(г)
со(з)на(л) тыми словы, и(ж) року теперѣшне(г)[о] тисѣча ше(ст)со(г)
ѡди(н)нацато(г)[о], м̄ца ге(н)вара, ѡ(с)мо(г)[о] дня, положи(л) ε(с)ми
два по(з)вы к҃ро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) во (и)ме(н)ю Грежанѣ(х) и у
ворота дво(р)ныѣ ут(к)ну(в)ши челѣди дво(р)но(и) ѡповѣда(л),
писаныѣ по ве(л)мо(ж)но(г)[о] Рафала Лѣщи(н)ско(г)[о], воеводича
Бере(с)тя Куя(в)ско(г)[о], яко ѡпекуна до(бр) грежа(н)ски(х) и
дѣдичо(в) то(г)[о] име(н)я, княжа(т) и(х) м(л) Юлиуша и Але(к)са(н)дра
Тро(н)ски(х) и по урожоно(г)[о] п̄на Ма(р)тина Михо(в)ско(г)[о],
дѣ(р)жа(в)цу до(бр) Грежа(н)ски(х) в жалобѣ ε(г)[о] м(л) п̄на Стефана
Нем̄ѣрича ѡ грабежѣ в по(з)ве(х) менованыѣ, ѡ чо(м) ширѣ(и) по(з)вы
в себе ѡ(б)мо(в)ляю(т).

Того(ж) року теперь // идучо(г)[о], тисѣча ше(ст)со(т) 70 зв.
ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ге(н)вара, десято(г)[о] дня, положи(л)
ε(с)ми припозо(в) к҃ро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) в жалобѣ того(ж) ε(г)[о]
м(л) п̄на Стефана Нем̄ѣрича во (и)ме(н)ю Бежове и у ворота
дво(р)ныѣ ут(к)ну(в)ши, челѣди дво(р)но(и) ѡповѣда(л) ε(с)ми,
писаны(и) по п̄на Якова Лемеша до выкона(н)я присѣги в декрѣте
к҃ро(д)ско(м) Кие(в)ско(м), менованое и выраженоѣ того(ж) дня яко
и п(а)ну Лемешови ѡ(!) звы(ш) меновано(г)[о],

и положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)єски(и) во (и)мє(н)ю Щєниє(в)ско(м), сє(л)цу Забру(д)ю и в дворе Забру(д)ско(м) по(з)вано(г)[о], у ворота дво(р)ные у(т)кну(в)ши, челєди дво(р)но(и) ѡповєда(л) є(с)ми, писаны(и) по п(а)на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о], забру(д)ско(г)[о] ѡ злы(и) пєрєво(д) права в нєвєдомо(с)ти поводѧ ѡдє(р)жаны(и) за ниякиє збєги в жалобє є(г)[о] м(л) п̄на Стєфана Нєм̄ѡрича, ѡ чо(м) ширє(и) є(ст) в по(з)вє мєновано.

Тог(о) року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цѧто(г)[о], м̄ца гє(н)вара, чєтвє(р)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) в мє(с)тє Лєщинє и, у ворота за(м)ковыє уткнувши, воро(т)ному за(м)ковому ѡповєда(л) є(с)ми, в жалобє є(г)о м(л) п̄на Стєфана Нєм̄ѡрича по вє(л)мо(ж)но(го) є(г)[о] м(л) п̄на Самуєля Го(р)но(с)тѧя, по(д)коморє(г)[о] зє(м)ли Киє(в)ско(г)о, выданы(и) ѡ (з)бєги поводовы в по(з)вє мєнованыє ѡ чо(м) ширє(и) є(ст) в по(з)вє доложоно.

Того (ж) року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цѧто(г)[о] м̄ца гє(н)вара, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми по(з)вы кгро(д)скиє киє(в)скиє, ѡди(н) в Топорища(х), а други(и) в сєлє Силєнщинє.

В Топорища(х) положиє(м), в мє(с)тє(ч)ку, у ворота дво(р)ные уткну(в)ши, челєди дво(р)но(и) ѡповєда(л) є(с)ми, а в Силє(н)щинє атаманови, гдє двора нє має(ш), указа(л) и ѡ(т)да(л) є(с)ми,

В Топорища(х) положоны(и), писаны(и) по є(г)[о] м(л) п̄на Адама Ѳлизара Во(л)чкєвича, а в Силє(н)щинє положоны(и) и писаны(и) по вє(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(л) кн̄жа(т) Алє(к)са(н)дра. Юлиуша Тро(н)ски(х), яко дєдичо(в), а по є(го) м(л), п̄на Рафѧля Лєщи(н)ско(г)[о], воеводичѧ Бєрє(с)тѧ Куѧ(в)ско(г)[о], яко ѡпєкуна и(х) м(л), писаны(и) в жалобє п̄нє Алє(к)са(н)дра Дубни(ц)ко(г)[о] ѡ (з)бє(г)луѧ челє(д), в по(з)вє(х) мєновануѧ, ѡ чс̄(м) ширє(и) тѧє по(з)вы в собє ѡ(б)мо(в)ляѧ(т),

71 за которыми по(з)вы вс̄ѡм ѡсобѧ(м) звы(ш) мєнованы(м), запо(з)ваны(м) ку усправє(д)ливєнью, // поводо(м) ро(к) ку праву становити сє на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) в року тепєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цѧто(м), м̄ца фє(в)рѧля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, до сужє(н)ѧ припадаѧчи(х), пєрє(д) судо(м)

кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) в за(м)ку Кие(в)ско(м) становити се
зложи(л) є(с)ми а то для памєти со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г)
є(ст) записано.

38. Оповєда(н)є єго мл̄(с)ти п̄на Остафияна Ти(ш)кєвича на п̄на Микули(н)ско(з)[о]

Року а҃хдї 1611 м̄ца фе(в)ра(л)я ѿ 19 дня.

Писа(л) и присыла(л) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о],
по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], ве(л)мо(ж)ны(и) є(г)[о] м(т)
па(н) Остафия(н) Тишкєви(ч), по(д)ска(р)би(и) на(д)во(р)ны(и)
Велико(го) Кня(з)ства Лито(в)ско(г)[о], оповєдаючи и жало(с)не
протєстующися на є(г)[о] м(л) п̄на Яна Микули(н)ско(г)[о] в тые слова,

и(ж), дє(и), в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т)
ѡди(н)на(д)цато(м), будучи мнє упрошоному ѡ(д) є(г)[о] м(л) п̄на
Фєдора Ти(ш)кєвича, п̄на брата своє(г)[о], на весєле то(г)[о] то п̄на
Микули(н)ско(г)[о] до Бє(р)дичєва на дє(н) трина(д)цаты(и)
фє(в)раля, та(м) услугуючи яко в дому бра(т)ню(м), а (с) ты(м) п̄но(м)
Микули(н)ски(м) яко(ж) жи(в) пєрє(д) ты(м) ани ся знаючи, а лє(д)во
коли ѡ ны(м) слыхаючи,

са(м) нє ведаю, з яки(х) ми(р) злы(и) умы(с)л̄ь взя(в)ши, прє(д)
сєбє то(т) па(н) Микули(н)ски(и) єщє при ѡ(т)дава(н)ю вло(ж)нице
в недєлю, каза(в)ши зарывати чєляди своє(и) (с) чєля(д)ю моєю, же
навє(т) р̄ѣ(д)ки(и) которы(и) бы(л) з є(г)[о] стороны бы(л) бє(з)
пу(л)гаку, що я, ѡбачи(в)ши, зара(з) своє(и) чєляди ити прє(ч) и са(г)
є(с)ми ѡ(т)ы(и)ш(л) до зложє(н)я своє(г)[о].

На за(в)трєє за(с) дня понєдє(л)ково(г)[о] ужє ѡ нєшпорє(!) правє
то(т) жє п̄н̄ь Микули(н)ски(и) по ки(л)ка зара(з) выходєли з и(з)бы
столово(и) сна(т) на (з)мови з слугами своїми, кгда(ж) ся я забавя(л)
ро(з)мовами зь є(г)[о] м(л) п̄но(м) Кры(ш)тофо(м) Кє(в)личо(м), а
будучи до то(г)[о] трє(з)вы(м), в̄ѣдає па(н) бо(г), то(т) па(н)
Микули(н)ски(и), (с) по(д)во(р)я пришє(д)ши, и(н)структа<, > ка(в)за
пєрє(д) столо(м), завола(л) на мене тыми словы: мило(с)тивы(и) п̄нє,

быле(м) я хлопе(м) кому(н)нимъ, ѿ(т)поведало(м): и тепе(р) вашъ мо(ст) можешъ имъ быти, зачи(м) зара(з) ѿ(т)ве(р)нулемъ ся, хотячи е(г)[о] ѿ(т) розмовъ<,> свои(х) збы(т).

71 зв. Знову завола(л) на мене: милостивы(и) пане, и тепе(р) я хлопъ кому(н)ы(и), то(л)ко ми Бася, жона моя, вади(т) ледво що невырекль, же для то(и) не бо(и)се, и то(м) жа(р)тами зне(с)ль ѿ(т)поведа(въ)ши ему на тоє, же добра жона до жа(д)ной добро(и) рѣчи не е(ст)// мужевѣ прешькодою, з моею жоною ѿжени(в)ши се почало(м)<,> ѿ(т)чизну и п̄ну(м) служи(т) ѿ и(н)фля(н)це и(х).

Зачи(м) то(т) па(н) Микули(н)ски(и), иня(в)шися за шаблю, и (з)нову вола(л) на мене: слуха(и), пане, еше ми та бро(н) на тяжи(т) и не вади(т) ми нѣчого.

Вѣдячи его бы(т) унятого за бро(н), рекъ е(с)ми: п̄не Микули(н)ски(и), а то нащо, яко то розумѣть, ѿ(т)поведа(л), яко хочешъ та(к)ъ розумѣти, що коли домовя(л) челяди его, яко инифо(р)мованы на по по(с)полужоны(м) добро(м) ручитися.

Та(м) же зара(з) на мене самого принято, ажъ мене слуга п̄на брата моего па(н) Самуель Мотови(д)ло зложи(л) собою, праве се сягаючи мене, ѿвого п̄на Мотови(д)ла в голову тято, та(м) же заразе(м) слугу мое(г)[о], шляхтича нѣякого Лукаша Ѡ(с)тро(в)ско(г)о учинено, (с) которо(и) рани дня вчора(ш)него, то е(ст) 17 февраля уме(р), ѿ чо(м) протє(с)тацяя ѿ(д) жоны и пови(н)ныхъ его до уряду ѿ(д)несена буде(т).

В ты(м) мене самого п̄нь Миха(и)ло Сила Нови(ц)ки(и)<,> судя к(г)ро(д)ски(и) кие(в)ски(и), и п̄нь Федо(р) Ѡбодє(н)ски(и) уфатили, тые су(т) свѣтъками, те(м) брони не добы(л), а видячи уже Сила ранены(и), з свое(и) стороны, ле(д)во(м) то ѿтрыма(л).

На ни(х)ъ же мене до угамова(н)я пущено, ты(и) (с) вѣжемъ свои(х) ки(л)ка ѿбложи(л), гамуючи тую бу(р)ду, а хотячи тымъ ба(р)зе(и) у(с)покоити, выше(д)лемъ з ы(з)бы, а идучи з жоною своею, коли(м) з сѣне(и) на кганокъ выходи(л), крикне на ме во(и)тъ бє(р)дичє(в)ски(и), нѣяки(и) Росовски(и): стре(ж) се, стре(ж), и пхне ме наза(д), та(м) же то(г)[о] Расо(в)ско(г)о, небо(ж)чика, слуги п̄на Микули(н)ско(г)[о] на то засажєныє з мушкетами, мене хотєчи угодити<,> ѿного Росо(в)ско(г)[о] забили<,>

А з другое стороны з луку ѿмале стрелою мене самого не угоди(л), в ты(м), кгда(м) дале по(с)тупи(л) слуга мо(и) Трохи(м) Ми(н)ко(в)ски(и), кгда скочи(л) до брамы, хотечи у(и)ти з брамы, кгда же(м) и са(м) з жоною зара(з) выходи(л) з за(м)ку, тамъ пє(р) з другое заса(ж)ки выпалєно з мушкету, и забито зара(з) то(го) слугу, моего Ми(н)ко(в)ско(г)[о], которы пото(м) в годину умарль. Могль бы(м) // бы(м) ся, тежь и я бы(л) в пра(в)де на (с)трє(л)бу здобыты(и).

Але яко(м) нє мы(с)ли(л) ѿ (з)ваде, та(к)ъ ѿ (с)трєльбѣ не мѣслило ся в по(с)подахъ на то(т) ча(с) тую маючи, яко(ж) и и(н)шихъ слу(г) мои(х) немало поранєно и (з) луковъ по(с)трєляно,

що вши(ст)ко во(з)ны(м) ѿбвє(д)ши, ѿсобно до (к)ни(г) подано будє(т), то(т) тогды жи(л) мо(и) и замо(р)дова(н)є не(п)ри(с)то(и)ное <.> ты(х) слу(г) мои(х), абы до кни(г) принято и записано было. Которое то ѿповєда(н)є и жалоба єго мило(с)ти по(д)ска(р)бєго до кни(г) принята и записано є(ст)<.>

***39 Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Тишкєвича и
привєзє(н)є на (в)рядъ слу(г) є(г)[о] милости
позабияны(х) ѿ(т) п̄на Микули(н)ского***

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в) ралє ѿі 19 дї я.

Ста(в)ши ѿчеви(с)то на врьдє є(г)[о] к̄(р)лвско(и) мило(с)ти перєдо м̄ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)єкимъ, по(д)старо(с)ти(м) жытоми(р)скимъ, єнєра(л) во(з)ны(и) вєво(д)ства Кие(в)ского, Волы[н](с)кого и Бра(с)лавьского, шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) за прида(н)ємъ мои(м) урядовы(м) на справу, ниже(и) писаную, в тые слова со(з)наль,

и(ж) идучи мнѣ при даномъ уряду в[ашеи]м[илости] на (с)праву и потребу позабия(н)я и помо(р)дова(н)я слу(г) єго мило(ст)[и] п̄на Ѡ(с)тафияна Тишкєвича, по(д)ска(р)бєго на(д)во(р)ного Велико(го) Кня(з)ства Лито(а)ского шляхе(т)ны(х) Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского и Трохима Ми(н)ковьско(го), ту(т) на врьд(д) привєзєны(х), учинєно(м) потрикро(т)ное, ѿбвола(н)є на урожоного п̄на Яна Микули(н)ско(го) яко актора и поко(в)нико(в) єго в тые слова всѣмъ вобє(ц) та(к)ъ

ты(м), которые бы(т)но(с)тю своею при то(м) по(г)ребе позабияны(х) слу(г) его мило(ст) п̄на подска(р)бего Великого Кня(з)ства Лито(в)ского су(т), яко и ты(м), которы(х) ту(т) не машь, вшаляко(г)[о] стану до вѣдомо(с)ти подаю,

и(ж) позабияны су(т) тые шляхе(т)ные Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского и Трохима Ми(н)ко(в)ско(г)[о] пре(з) руки самого п̄на Яна Микули(н)ско(г)[о], помо(ч)нико(в) и (с)лу(г) его<,> в Бѣ(р)дѣчовѣ ѡди(н) (ѳ) понедѣльковы(и), то ѳ(ст) дня третегона(д)ца(т), м̄ца фе(в)раля, в року тєперешъне(м) тисєча ше(ст)сотъ пє(р)во(г)[о]на(д)ца(т), ѡ чо(м) вашъ мо(ст) всѣ вобе(ц) и ка(ж)ды(и) з особна яко(г) ко(л)векъ стану будучие веда(и)тє, которое (ж) то поданє (н)а пи(с)мє ѡвола(н)я вышъ поменєного во(з)ного до
72 зв. (к)ни(г) принято и записано ѳ(ст) // .

40. Со(з)на(н)ѳ во(з)но(з)[о] в справє того (ж) єго м(л) (с) ты(м) жє п̄но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мь)

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля ѳі 19 дня.

На врьдє ѳ(г)[о] к(р)л мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши се ѡчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воеводства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Янъ Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до (к)ни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) печат(т)ю и (с) подъписо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ского, будучи преданы(и) в уряду Житоми(р)ско(г)[о] на ѡ(г)леда(н)є позабиянъя слу(г), поранє(н)я други(х) ве(л)мо(ж)ного ѳ(г)[о] мило(с)ти п̄на Ѡ(с)тафияна Ты(ш)кевича, по(д)ска(р)бего на(д)водного Великого Кня(з)ства Лито(в)ского, где я, маючи при себе на тє(н) ча(с) шля(х)тичо(в) дво(х) – п̄на Станислава Понято(в)ского и п̄на Матияша Ридико(в)ского, (с) которы(м) ѡ(г)леда(в)ши то до кни(г) ѳ(г)[о] к(р)лвско(и) мило(с)ти со(з)наваю и(ж), за ѡказова(н)ємъ шляхе(т)ны(и) Дорєты Насило(в)ске(и), ма(л)жо(н)ки небо(з)чика,

ниже(и) помененое заби(т)е и замо(р)дова(н)е шляхе(т)ного, Лукаша
 Ѡ(с)тро(в)ского, другого Трохима Ме(н)ко(в)ского, слу(г) его м(л),
 пана по(д)ска(р)бе(г)[о], ѡбохъ позабияны(х), замо(р)дованы(х) та(м)
 же, поранены(х) в те(и) же бу(р)де, мяновите: п̄на Ва(ц)лава
 Селе(ц)ского, в леве(и) руце, наве(р)ху длони шк[о](д)лива рана,
 пале(ц) мезины(и) по(д)тяты(и); у п̄на Стани(с)лава Во(л)ского рана
 зе(с)подь в руце(и) право(и), которою пе(к)не не буде(т) влада(л); у
 п̄на Валериана Свехо(в)ского рана, пре(з) тва(р) на праве(и) стороне,
 у п̄на Яна Моложею(в)ского в руку левую шкодливе, три па(л)ци
 ѡ(д)тято; у пана Яна Зубри(ц)кого рана штыховая голе(н) шкодлива,
 ув А(н)дрия Па(в)ло(в)ского рана шко(д)ливая в голове, (с) которо(и)
 ко(с)ти выбыраю(т); у Дми(т)ра Дриви(н)ского рана з лука
 по(с)трелена в ногу, то е(ст) во(д)лу(г) права на выле(т); у Васи(л)я
 Хве(н)не(в)ского, рана в голове шко(д)ливая; у п̄на Во(и)теха
 Понято(в)ского рана в руце праву(и) шко(д)ливая; у пахо(л)ка п̄на
 Свехо(в)ско(г)[о] рана на праву(и) руце шкодлива, которою не буде
 влада(л) и три па(л)ци по(д)тятыє.

Которые позабияны и замо(р)дованы и поранены. Е(г)[о]
 мило(с)ть п̄нъ пу(д)ска(р)би(и)<,> особы звышь меноване
 менова(ли) собѣ быты ѡ(т) его мило(с)ти п̄на Яна Микули(н)ского,
 слуги приятеле(в) его, на то(и) ча(с) ни(м) будущихъ, которы(х) ѡ(н)
 ча(с) пре(з)ви(с)кахъ имена са(м) лепе(и) ви(и)(!) зна, // зачи(м)
 поменены(и) во(з)ны(и) имене(м) ве(л)мо(ж)ного е(г)[о] мило(с)ти
 п̄на по(д)ска(р)бе(г)о, и особъ звышь менованы(х) проси(л), абы тоє
 со(з)на(н)е и ѡ(г)леда(н)е до (к)ни(г) урядовыхъ принято и записано
 было, которое (ж) то ѡчеви(с)тоє со(з)на(н)е поменено(г)[о] во(з)ного,
 при квите е(г)[о] учиненоє, до (к)ни(г) за(м)ку го(с)по(д)арского
 Житоми(р)ского е(ст) записано.

73

**41. Протє(ст) Яна Ѡ(ст)ро(в)ско(з)[о] на его м(л)
 п̄на Яна Микуди(н)ского**

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля іа11 дня.

На вряде е(г)[о] к(р)л мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо

(м)ною, Гриро(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), наме(с)нико(м) по(д)старо(с)тва Житоми(р)ского на те(н) ча(с) будучи(м), по(с)танови(в)ши се очеви(с)те шляхе(т)ны(и) Я(н) Устро(в)ски(и) имене(м) шляхе(т)не(и) Дороты Насило(в)ске(и) и пото(м)ко(в) е(и), ма(л)жо(н)ки небо(с)чика Лукаша У(с)тро(в)ского, брата свое(г)[о] стрыне(ч)но(г)[о], жалобливе све(т)чи(л) се и оповда(л) проти(в)ко е(г)[о] мило(с)ти п̄ну Янови Микули(н)скому в тые слова,

и(ж) в року тера(з)не(и)ши(м), м̄ца фе(в)раля, трина(д)цато(г)[о] дня, поменены(и) бра(т) мо(и) а ма(л)жонекъ звышь менованы(и) пане(и) Дороты з Насилова, будучи з ве(л)мо(ж)ны(м) е(г)[о] мило(с)ти пано(м) У(с)тафияно(м) Тишкевиче(м), по(д)ска(р)бимъ на(д)во(р)ны(м) Велико(г)о Кня(з)ства Лито(в)ского, яко слуга при е(г)[о] мило(с)ти п̄ну своему в Бе(р)дичове на весе(л)ю то(г)[о] то п̄на Микули(н)ского та(м), в де(н) понедѣлковѣ поменены(и), п̄н Микули(н)ски(и), не маючи жа(д)не(и) знаемо(с)ти, а по готову за(с)тя жа(д)ного зъ его милости, узя(в)ши злы(и) умы(с)ль пре(д) се, не по(м)не(в)ши ничего на срокго(ст) права по(с)полито(г)[о] и вины в ни(м) описание, шукаючи оказые(и) умы(с)лне, до (з)ва(з)ды примовляючи, его м(л) во(д)лу(г) воли умы(с)лови своему рутивъши се до брони, са(м) зъ слугами свои(ми) и (с) прияте(л)ми, которые на то(т) ча(с) при себе ме(л), бе(з)винъне кого оно пре(д) очима видели, сekli, были.

В которо(и) бу(р)де та(м) же брата моего Лукаша У(с)тровско(г)[о], окрутне и нелито(с)тиве поранивши, на (с)мерть забили и замо(р)довали, которо(г)[о] то тела, ту на уря(д) для о(г)леданъа приве(з)ши, о приданъе во(з)ны(х) просили, которое 73 зв. со(з)нанъе во(з)ного особно до кни(г) урядовы(х) подано естъ.//

Зачи(м) проси(л) поменены(и) па(н) Я(н) Устро(в)ски(и), имене(м) ма(л)жонъки небо(ж)чика Лукаша У(с)тро(в)ского поменены(и), пане(и) Дороты Насиловское и пото(м)ко(в) ее Яна, Катерины, Маруши, по небо(ж)чику о(и)цу свое(м) позосталы(х), абы тое оповеданъе до (к)ни(г) урядовы(х) принято и записано было, заховуючи себе о(д)нак во(л)но по праве то(и) проте(с)тацые, е(с)ми бы ее в чо(м) то бе правне ухибило, которое то очеви(с)тое со(з)на(н)е поменено(г)[о] во(з)ного, при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г)

врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ско(г)[о] ε(ст) записано.

42. Оповеда(н)ε п̄на Яна Соколо(в)ского на п̄на Лиси(ц)ко(з)[о] и ма(л)жо(н)ку εго<,>

Року ахаі 1611 м̄ца фе(в)раля ѿі 19 дня.

Приε(ж)дча(н)ε до уряду ε(г)[о] к(р)лвское мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского, до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тего житоми(р)ского, урожоны(и) пань Томашь Каве(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ ε(г)[о] к(р)лвско(и) мило(с)ти, п̄на Яна Соколо(в)ского, Шумски(и), имене(м) ε(г)[о] мило(ст)[и] п̄на свое(г)[о], оповедаючи ся на урожного п̄на Лукаша Лиси(ц)кого ма(л)жо(н)ки, и де(р)жачую, а панюю Катєрину з Покалева Лукашовую Лиси(ц)кую, яко доживу(т)ную панюю добрь села Малого Спрежова ω то(м),

и(ж), де(и), року тепере(ш)него ахаі (1611) м̄ца фе(в)раля шо(с)то(г)[о]надъца(т) дня, на(с)лавъши по(д)даныхъ своихъ [з] Прежова Мало(го) ω ки(л)ка<,> деся(т) з возами на кгрунътъ, Шу(м)ски(и), та(м) же на сѣножатє(х) кгру(н)ту ωного ωныε по(д)даныε з ро(с)каза(н)я и(х) мило(ст)[и] самихъ сти(р)ть се(м) сѣна вла(с)ны(х) εго шу(м)ского велики(х), в которы(х) было во(з) две(с)тє, взяли и побрали, а(ж) доще(н)ту на возы забрали и до(в)ласно(г)[о] гу(м)на двора и(х) ε(г)[о] ω(т)везли и (з)ложили.

И проси(л) па(н) Каве(ц)ки(и), абы тоε оповеда(н)ε было принято и до (к)ни(г) записано, жидаючи при то(м) ω прида(н)ε во(з)ного.

Я(м) на тую справу прида(л) енерала во(з)но(г)[о], шляхе(т)ного Матуса Сулика, которы(и) та(м) бы(в)ши и по(с)танови(в)ши се ωчеви(с)то, в тые слова со(з)на(л), и(ж) року, теперешнего тисеча ше(ст)сотъ пє(р)вогонадъце(т), м̄ца фе(в)раля // ω(с)мо(го)надъца(т) дня, будучи имене(м) приданому ω(т) уряду ва(ш)мо(ст), бы(л) ε(с)ми в селе Шу(м)ску.

Та(м) же, взя(в)ши мене, уря(д)никъ шу(м)ски(и), п(а)нъ То(ма)шъ Каве(ц)ки(и), привε(л) до Стожарища на Малое Гли(н)ное,

лѣсокъ тамъ же оказова(л) и ѡ(б)води(л) мною, во(з)нымъ, и шляхътоу, поведаючи, же то дня неда(в)но минулого побраныва(н)я сти(р)тъ сѣна вла(с)но(г)[о] п̀на мое(г)[о], в которы(х), де(и), было возо(в) две(с)тѣ, где видѣло(м) свѣжо зобраны(х) на мѣстъца(х) ѡны(х), (с) та(м)то(г)[о] взя(в)ши мужо(в) ки(л)кана(д)цать, з Щу(м)ска, маючи при то(м) двѣ шля(х)тичо(в) <, > п̀на Уждана Качано(в)ского а Е(р)молу Вишьне(в)ского, ѡ(т) оно(г)[о] Стожарища слѣдо(м) ехали(с)ми, и(ж) правѣ доехали(с)ми слѣдо(м) вла(с)не до села Прѣжова и гу(м)на дво(р)ного п̀на Лиси(ц)кого и п̀неє Лиси(ц)кое, будучою та(м) же <, >

На (с)лѣде оно(м) зсѣдши(и) (с) конє(и), жада(ли) є(с)мо самое панєє Лиси(ц)кое и ѡтамана, которы(х) мы тотъ ча(с) в дворе за(с)тали, абы слѣдъ з села, а вла(с)не з гу(м)на свое(г)[о] вывела.

Єє мило(с)тъ не ты(л)ко слѣду выве(с)ти не хотѣлѣ з атамано(м) и до гу(м)на свое(г)[о] пу(с)ти(т) на(с) всѣхнѣ не хотѣла, поведаючи, же то сѣно з Ве(р)токиє(в)ки привезено, где ани слѣду выве(с)ти не хотѣла сама п̀ни Лиси(ц)кая з атамано(м), ани тежъ по(д)даны(м) сво(и)м ро(с)казала.

Што (м)ною, во(з)ны(м), ѡ(с)ведъчи(в)ши, на гумьнѣ оказовали сѣно, поведаючи, же то вла(с)ное сѣно є(го) мило(с)ти п̀на нашо(го) п̀на Яна Соколо(в)ско(го), которое то ѡповеда(н)є та(к) же ѡчеви(с)тое со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) принято и записано єсть.

43. Квитація Грицихи А(н)дрєя Брудзи(н)ско(г)[о] Ша(л)чиновського

Року ахаі 1611 м̀ца фе(в)раля кд 24 дня.

По(с)танови(в)ши ся ѡчеви(с)то на уряде є(г)[о] к(р)лвско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, Грициха та(к) именє(м) сво(и)м, яко именємъ дѣтє(и) своихъ всѣхъ з Грице(м) тепер (с) того свѣта зо(шъ)лы(м), спложоны(х), со(з)нала в тые слова,
и(ж) понєва(ж) з прє(з)ре(н)я бо(жо)го а за ѡпило(ст)ю и

неща(ст)ємъ свои(м) в року теперешньє(м) тисєча ше(ст)сотъ
 пє(р)вогонадьца(т), мѣца фе(в)раля, пє(р)вогонадьца(т) дня, // прє(з)
 руки в заса(ж)це мужа мое(г)[о] сасамотретєго(!) на А(н)дрєя
 Брудзи(н)ского, слугу пѣна Яна Га(л)чино(в)ского, которого
 є(с)тє(с)ми по(д)даными, на сє(с) ча(с) верєсо(в)скими ча(с)ти єго
 оного Аньдрєя ранє(н) єсть в голову, ра(з)ѡде(р) смє(р)ть на дня(х)
 ки(л)ку понюслъ.

Тады я сама, дѣти брата кре(с)ныє и пови(н)ныє небо(с)чика
 мужа <,> мое(г)[о], з угоды з поменєны(м) А(н)дрєємъ, слугою пѣна
 Га(л)чино(в)ского, голо(в)щи(з)ны копъ двана(д)ца(т) гроше(и)
 лито(в)скихъ давши, которые зара(з) руками своими ѡ(т)личало(м), и
 ѡ то брала та(к)жє пови(н)ность вшєлякую пє(в)нити, то є(ст)
 па(н)щи(з)ну вшєлякую ѡ(т)правовати, чи(н)шъ и и(н)шиє, што оно
 пѣну належити будє(т), рокъ ѡ(т) року, на лѣ(т) чєтырє повинє(н) є(ст)
 и будє(т) за чи(м) з оно(го) забо(и)ства мое(г)[о].

Я сама, дѣти з небо(з)чико(м) спложоныє, бра(т), я, кре(в)ныє,
 пови(н)ныє небо(з)чико(в)ские, є(с)ли бы которыхъ мѣль та(к), жє
 ѡ(т) голо(в)щи(з)ны во(з)ного оно(г)[о] вы(ш) меновано(г)[о]
 А(н)дрєя, во(л)ними ча(с) чинимо и нинє(с)шимъ со(з)на(н)ємъ
 наши(м) квитуємо, чо(г)[о] вє(ч)ными часы ни(х)то на оно(м) само(м)
 жонє и пото(м)кахъ є(г)[о] по(и)скивати нє має(т) и нє будє(т) моци.

При которо(м) со(з)на(н)ю были людє у(ц)тивыє, то є(ст)
 Ка(р)пѣ, бра(т) умє(р)лого, и и(н)шихъ немало.

Которє то со(з)на(н)є поменєно(и) Грицихи до (к)нигъ за(м)ку
 го(с)да(р)ского Житоми(р)ского є(ст) записано.

44. Квитация мєщанина слу(ц)кого Наума на пѣна Адама Тишу Быко(в)ско(з)[о]

Року аѡаі 1611 мѣца фе(в)раля кд 24 дня.

На врьдє є(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо
 (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м)
 житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сѧ ѡчєви(с)то славе(т)ны(и)
 Нау(м) Иванович, мєщани(н) и купє(ц) слу(ц)ки(и), у(ст)нє и

доброво(л)не в тые слова со(з)на(л),

75 и(ж) што(м) бы(л) учини(л) протестацию на ε(г)[о] м(л) п̄на Адама Тишу Быко(в)ско(г)[о] до кни(г) житом(р)ски(х) в року теперешне(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), м̄ца ге(н)вара, второ(г)[о] дня, ω побра(н)ε и пограбе(н)ε рече(и) на госпоре в Ходо(р)кове, то ε(ст) скры(н)ки // з грошми, сафяно(в) ро(з)ны(х), ску(р) барани(х), били(ц), коцо(в), мухаєро(в), фале(н)дышу, жупана, копеняка, шлыка, убрание(и), кошо(л), по(л)гако(в), сага(и)даки, визины, ωсетро(в), конε(и) и и(н)ши(х) рече(и), в то(и) протε(с)таци(и) менованы(х), ча(ст)ю зажилε(м) мои(м), ча(ст)ю догажаючи по(с)политому звычайеви права.

Теды за досы(т) ста(н)ети се мне мн̄ѣ ω(т) ε(г)[о] м(л) п̄на Адама Тишу Быко(в)ско(г)ого в привε(р)не(н)ю мн̄ѣ вы(ш) поменены(х) рече(и) мои(х) вс̄ѣ(х) ω(т) мала до велика, та(к) веле, яко в протε(с)таци(и) мое(и) было написано, и що(г)[о] на мн̄ѣ при ε(г)[о] м(л) не зо(с)тало, ωно(г)[о] ε(г)[о] м(л), само(г)[о] п̄на Тишу Быко(в)ско(г)[о] до то(г)[о] и тых, которы(х) ε(с)ми за помо(ч)нико(в), в протестациε(и) менова(л).

З то(го) все(г)[о] тоε все до ру(к) свои(х) взя(в)ши и ωобра(в)ши, ве(ч)ными часы квитую и во(л)ны(м) чи(н)ю тую протε(с)тацию мою, в пу(н)кта(х) εε вс̄ѣ(х) умаряю, загорожаючи дорогу на пото(м) до дохоже(н)я то(г)[о] соб̄ѣ, жон̄ѣ, д̄ѣте(м), приятеле(м) кре(в)ны(м) и пото(м)ко(м) свои(м).

Которε то ωчеви(с)тоε и доброво(л)ное со(з)на(н)ε поменяно(г)[о] Наума Ивановича, мещанина и купца Слу(ц)ко(г)[о] до кни(г) за(м)ку г̄(с)дарьского Житом(р)ско(г)[о] принято и записано ε(ст).

**45. Со(з)на(н)ε п̄на Яна Почε(р)ни(ц)ко(з)[о] в
за(с)тупε(н)ю п̄на Кры(ш)тофа Ке(в)лича ω(т) п̄на
Рудзи(н)ско(з)[о]**

Року ахаі 1611 м̄па фе(в)раля к̄с 26 дня.

По(с)танови(в)ши ся ωчеви(с)то на (в)рядε ε(г)[о] м(л)

за(м)ку г(с)дарьско(го) Житоми(р)ско(г)[о], перєдо (м)ною,
 Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м),
 урожоны(и) па(н) Я(н) Почє(р)ни(ц)ки(и), товары(ш) роты є(г)[о] м(л)
 п̄на Све(н)ци(ц)ко(г)[о], у(с)тне и доброво(л)не в тые слова со(з)на(л),
 и(ж) я, будучи жо(л)нерє(м) з роты ква(р)тєное кроля є(г)[о]
 м(л) по(д) Рє(и) мє(с)то(м) ро(т)ми(ст)ра н[а]шого пана
 Све(н)ци(ц)кого, мяє(м) з другими товарышами моими
 прис(т)а(в)ство в Ружинє мѣ(с)тє, ѿ(т)ко(л) по(с)ланє(м) чєля(д) свою
 з воле(м) и (с) конє(м) в дубраву по сѣно, мнѣ ѿ(т) є(г)[о] м(л) п̄на
 Кры(ш)тофа Кє(в)лича на кгру(н)тє ружи(н)ско(м) з приста(в)ста
 пови(н)но(г)[о] указаное, //

75 зв.

Та(м) же напа(д)ши, па(н) Якубъ Рудзи(н)ски(и) з Янятина,
 заста(в)ши во(з) (с) сѣно(м) наложоны(и), чєля(д) розо(г)на(л) и коня
 моє(г)[о] вла(с)но(г)[о] з возо(м) и(з) сѣно(м) взя(л) и до Ятина (!)
 ѿ(т)провади(л).

Которо(г)[о] дєспє(к)ту я на собѣ поносити не хотєчи,
 привзя(в)ши до себє товариства моє(г)[о], конє(и) ки(л)кана(д)ца(т),
 умы(с)лне ехалє(м) до Янятина, до двора, гдє то(т) па(н) Рудзи(н)ски(и)
 перємєшкиває(т), ѿно(г)[о] само(г)[о] и коня своє(г)[о] не за(с)та(в)ши
 на тоє мѣ (с)цє є(г)[о] вла(с)но(г)[о] взялє(м),

а и(ж) дошло : вѣдати:, же тру(д)но(с)ти якиє(с) в то(и) мѣре
 зовучи нає(з)до(м) и на(с)ла(н)є(м), якобы ѿ(т) п̄на Крыштофа
 Кє(в)лича, то(т) па(н) Рудзи(н)ски(и) зада(л), и (с)на(т) в кгороде
 Кие(в)ско(м) запо(з)ва(в)ши моле(с)тує(т) тєды, а(ч)бы(м)(!) сам
 ѿчє(в)исто в кгороде Кие(в)ско(м) управа в то(м) є(г)[о] м(л) п̄на
 Кє(в)лича за(с)тупити и (с)лушне мѣль.

И то на себє я, которы(м) учини(л) то за а(н)сою то(г)[о] то п̄на
 Рудзи(н)ско(г)[о], и(ж) зає(м) коня за коня взя(л), алє штокгодзина
 сподєваючися то(г)[о] мє(ст)ца и(ж) дє(и) рушитися, а не могучи до
 то(г)[о] при(и)ти, ту(т) до на(и)бли(з)шо(г)[о] уряду еха(в)ши
 ѿчєви(с)то, со(з)наваю и то на себє, гдє бы што ко(л)вє(к)
 не(с)лушно(г)[о] задава(л), бєру, заступуючи во все(м) є(г)[о] м(л) п̄на
 Кє(в)лича, вше(н)дє и (в) ка(ж)до(г)[о] суду и права, гото(в) будучи в
 то(м) взя(т)ю коня, а на(д)то бо(л)шє на мнѣ не беручи яко ѿ(н) сна(т)
 потвара є(ст), тому Рудзи(н)скому вправитися и для лепшое вѣры

тоє со(з)на(н)є моє ствє(р)жаючи, руку свою по(д)писалє(м), которое то ѡчеви(с)тоє доброво(л)ное со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] п̄на Почє(р)ни(ц)кого до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского принято и записано є(ст). //

М̄ць марець в року ахаі (1611).

3. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Го(р)ностаѡ на єго м(л) п̄на Фило(на) Стрыбыля, чашника зє(м)ли Кие(в)ское. Тужь и со(з)на(н)є во(з)ного в справє того жь єго м(л) п̄на Го(р)ностаѡ.

5. Узєза(н)є во(з)ного в ча(сть) села Ко(р)чова и в зє(м)лю Сєлєцкую и Ѡпа(н)чи(н)скую п̄на Миха(и)ла Кєвлича Бражи(н)ского.

5. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Богдана Стрыбылѡ на єго м(л) п̄н Самуєля Го(р)ностаѡ по(д)ко(м)[орєго] зє(м)ли Кие(в)[ское] и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л).

5. Положє(н)є приповзу ѡ(т) є(г)[о] м(л) п̄на Алекса(н)дра Бубни(ц)кого по є(г)[о] м(л) п̄на Микулаѡ Макаровича.

5. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Ѡстафиѡ Стрыбылѡ на є(г)[о] м(л) п̄на Го(р)ностаѡ, по(д)коморєго зє(м)ли Кие(в)ское.

7. Угода п̄на Трояно(в)ского, жо(л)нира, з Лаврино(мь) Слюсаромь.

7. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє єго м(л) п̄на Богдана Стрыбылѡ зь єго м(л), п̄нмь Самуєло(м) Го(р)ностає(м) и ма(л)жо(н)кою єго м(л).

9. Унивє(р)саль єго к(р) м(л) пє(р)ѡблато(м) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) выданы(и), писаны(и) до п̄нвѡ ѡбыватєлєвѡ Кие(в)ско(г)[о] воево(д)ства стороны Кгабриєлѡ Баторого воево[дича] Сє(д)ми кгро(д).

10. Ѡповєда(н)є п̄на Алекса(н)дра Кро(с)ни(ц)кого на п̄на Ма(р)тина Бутовича, тужь и со(з)на(н)є во(з)ного в то(и) жє справє.

10. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Крыштофа Кєвлича на єє м(л) кнги(н)ю Романовую Ружи(н)скую и пото(м)ковѡ небожчика кн̄(ж) Ружи(н)ского.

10. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п̄на Самуєля Го(р)ностаѡ на и(х) м(л) п̄новѡ Стрыбылєвѡ.

10. **О**поведа(н)є п̄на Миха(и)ла Шлынови(ц)кого на п̄новъ жо(л)неровъ и со(з)на(н)є во(з)[ного].

10. **О**поведа(н)є того(ж) **о** заби(т)є Нови(ц)кого.

11. Положе(н)є позву(в) по п̄на Лукаша Молише(в)ского **о**(т) п̄на Фѣдо(ра) Быко(в)ского.

11. **О**поведа(н)є п̄на Фѣдора Быко(в)ского на его м(л) п̄на Стефана Ло(з)ку.

11. Со(з)на(н)є во(з)ного в справе тогожъ (с) ты(м) же п̄нмъ Лозкою.

11. **О**поведа(н)є п̄на Микола^а Законо(в)ского на **ε**(г)[о] м(л) п̄на Стефа(на) Лозку, ма(р)шалка Мозы(р)ского, и ма(л)жо(н)ку **ε**(г)[о] м(л).

11. **О**поведа(н)є Ба(л)цера Лакгевни(ц)кого на п̄на Тимове^а Гумени(ц)кого.

12. **О**поведа(н)є п̄на Лидохо(в)ского на **ε**(г)[о] м(л) п̄на Фрыдры(ха) Тишкевича и ма(л)жо(н)ку его мл̄(с)ти п̄(н)ю Зофию кн̄жну з Острога.

12. Положе(н)є позву(в) **о**(т) п̄на Яна Зю(л)ко(в)ского по **εε** мл̄(с)ть княжну Романовую Ружи(н)скую.//

12. Положе(н)є позву **о**(т) п̄на Я[на] Зю(л)ко(в)ского по пото(м)ки кн̄жати Ружи(н)ского и по **εε** м(л) кн̄г(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

13. Квитацы^а п̄на Ча(р)нако(в)ского его м(л) п̄на Лукаша Вито(в)ского.

14. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) его м(л) п̄ну Ви(л)дзе и ма(л)жо(н)це его мл̄(с)ти **о**(т) его мл̄(с)ти п̄на **О**стафияна Тишкевича, по(д)скарбего, даны(и).

14. Квитацы^а п̄на Ча(р)нако(в)ского **ε**(г)[о] м(л) п̄на Лукаша Вито(в)ского (с) приставства выбира(н)^а стацы^ε(и).

15. **О**поведа(н)є Ба(л)цера Лакгевни(ц)кого на его м(л) п̄на **О**стафияна Тишкевича, по(д)ска(р)бия великого кн̄з[я] Ли(т)[о(в)ского].

15 **О**поведа(н)є его м(л) п̄на Стефана Немирича на его м(л), п̄на Крыштофа Твор^а(н)ского, ротмистра его к(р) мл̄(с)ти.

17. Положе(н)є позву **о**(т) п̄на Микола^а Ту(р)ского по **εε** м(л)

76 зв.

п̄(н)ю Бо(г)дану Филоно(в)ну, кмитя(н)ку воевода(н)ку смоле(н)скую.

18. Оповеда(н)е п̄на Стани(с)лава Забе(л)ского на п̄на Семе́на Лу(д)ви(с)кого, туже(и) и со(з)на(н)е во(з)ного в то(и) (ж) справе.

19. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе его м(л) п̄на Ви(л)кги з п̄номъ О́ле(к)шичемъ Се́меномъ.

19. Квитацы[▲] его м(л) п̄на Ю(р)[▲] Лясоты его м(л) п̄на Остафияна Тишкеви(ча) з процесу.

19. Оповеда(н)е е(г)[о] м(л) п̄на Яна Волови(ча), сто(л)ника Городе(н)ского, на и(х) м(л) п̄на Васи(л)я Сурина ч Перале(в)ского и п̄на Да(х)нови(ча), опекуновъ.

21. Положе(н)е по(з)во(в) о(т) п̄на Зждча(р)ского по па(н)о(в) Будише(в)ско(г)[о] и Чо(л)га(н)ско(г)[о].

21. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(и) о(т) п̄на Адама Шкля(р)ского п̄ну Рехо(в)ско(му) даны(и).

21. Положе(н)е позво(в) о(т) п̄на Андре[▲] Пересе(ц)кого по и(х) ее м(л) княжну О́стро(з)кую воеводиную во(л)ы(н)скую по п̄на Стрыбы(л[▲]).

23. Положе(н)е позво(в) о(т) п̄на Де[○]нисе(г)[о] Лукаре(в)ского по п̄на Фе[○]до(ра) Стрыбыл[▲].

23. Продажа коня цыгана Ю(р)ка Мо(ш)кови жи(д)[у].

23. Положе(н)е позву о(т) п̄на Андре[▲] Понято(в)ского по его м(л) п̄на Фрыдриха Тишкевича и ма(л)жо(н)ку его мл(с)ти.

23. Ли(ст) запи(с) о́бликгъ кн̄зя Ивана Ружи(н)ского п̄ну Моли(н)ско(му) або п̄ну Древе(ц)кому даны(и).

23. Запи(с) вли(в)ковы(и) п̄ну Яну Древе(ц)кому о(т) князя Ивана Ружи(н)ского даны(и).

24. Со(з)на(н)е во(з)ны(х) в справе п̄на Стефана Немирича зь п̄номъ Яково(м) Лемеше(м). Положе(н)е позву о(т) п̄на Ждза(р)ского по п̄на Петра Будише(в)ского //

27. Положе(н)е позву о(т) п̄на А(н)дре[▲] □Огия Тишкови(ча) по его м(л) ксе(н)дза Крыштофа Казиме(р)ского, би(с)купа кие(в)ского.

27. Увеза(н)е во(з)ного в мае(т)но(ст) Янѣтинъ о(т) кн̄ги[ни] Яновое Ружи(н)ское его мл(с)ть князя Ивана Ружи(н)ского.

27. Оповеда(н)е п̄на Андре[▲] Огия Тишкови(ча) на его м(л) вбозелебного ксе^{нд}за Казиме(р)ского, би(с)купа Кие(в)ского.

27. Моць до права ѿ(т) п̄на Андреѧ Бдза(р)ского п̄ну Крышьтофу Семашкови данаѧ.

29. Прложє(н)є позву ѿ(т) п̄на Якуба Во(л)ского по є(г)[о] м(л) п̄на оста(н)того, є(л)ца. Со(з)на(н)є во(з)ного в справе п̄на Алекса(н)дра Тиши Быко(в)ского з̄ п̄нмъ Адамомъ Лодзи(н)скимъ, є(ж)дзє(н)є во(з)ного.

Конєць рєє(ст)ру м̄ца ма(р)ца року тисєча шє(ст)со(т) ѿдина(д)цатого.

***Ѡповеданъ є єго м(л) п̄на Го(р)ностаѧ на єго м(л)
п̄на Филона Стрыбыля, ча(ш)[ника] зє(м)ли
Киє(в)[скоє], тужь и со(з)[нанє] во(з)[ного] в справе
того жь єго м(л) (с) ты(м) жє.***

Року аѧі (1611) м̄ца ма(р)ца г (3) днѧ.

Писа(л) и присылатъ на вря(д) г̄дрски(и) Житоми(р)ски(и) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, урожоны(и) п̄нъ Алекса(н)дє(р) Крошни(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ єго м(л) п̄на Самуєля Го(р)ностає, по(д)коморєго зємли Киє(в)скоє, Лєщи(н)ски(и) имєнє(мъ) та(къ) є(г)[о] м(л) п̄на :.....(є) и слуги єго м(л) шляхє(т)ного Василя Туровича, жалуючи и ѿповєдаючи на п̄на Филона Стрыбыля, чашника зємли Киє(в)скоє, и ма(л)жо(н)ку єго м(л) п̄ною Марушу Ёлцо(в)ну,

которыє сполнє наради(в)ши и намовивши(с) а пропо(мъ)нє(в)ши впро(д) срокгости права посполитого року тепє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѿдина(д)цатого, м̄ца фєвралєя два(д)ца(т) ѿ(с)мо(г)[о] днѧ, правє в по(лъ)но(ч) кгвалто(в)нє насла(ли) на кгрунтъ єго мл̄(с)ти Лєщи(н)ски(и) з ѿружьє(м) рознымъ и з ручницами слу(г), // боярь и по(д)даны(х) свои(х) ива(н)ко(в)ски(х), а меновитє: слугу своєго Дмитра Пру(с)кого, Андрея Лу(к)янє(н)ка, бояри(на) Гри(ц)ка Атама и и(н)ши(х) хлоповъ свои(х) ива(н)ко(в)ски(х), вси(х) ѿ три(д)ца(т), которы(м) ѿни сами лѣпє(и) имєна и назви(с)ка вєдають и и(х) знають.

77 зв.

Которые чинечи волю и росказа(н)е и(х) м(л) наеха(л) кгва(л)то(в)не на футо(р) оного Туровича, слуги его мл(с)ти, на(д) рекою Токаро(въ)кою лежащи(и), на кгрунте его мл(с)ти вла(с)но(м).

Та(м) же заста(в)ши оного слугу его мл(с)ти, убез(з)печоного правомъ посполиты(м) и покоемъ обычаемъ нсприате(л)скимъ, рутивши(с) праве в полночь на спячого оного, добывали розмаитыми способы, стре(л)бою, обухами, ко(л)емъ, двери до избы ламлю(чи), хотечи оного добывши, забити. Пре(з) ки(л)ка годи(н) та(м)же, до избы не добывши(с), теды стѣну сѣн(н)ую и(з)депную и ворота пострелявши, а в о(т)еждаю(чи) запалили и огне(м) онъ футо(р), и паробка его побили окру(т)не, та(к) хлевъ и вся обора з бы(д)ломъ згорела и дымо(м) к горе пошла.

О которое то кгва(л)то(в)ное на(с)ла(н)е и пожогу того футора и о вины правные и тежь о шкоды чере(з) тое сталенъе по(д)нятые оферую(чи) правне, яко з права при(и)де(т), противъ вышь помененымъ особамъ поступи(т).

И проси(л) поменены пнь Крошьни(ц)ки(и), абы тое оповданъе принято и до кни(гъ) записано, жадаючи при то(мъ) о прида(н)е во(з)ного на огледа(н)е оного кгвалто(з)ного наеханья, пострема(н)я, (с) полена избитого наробка.

Я(м) придалъ на то енерала во(з)ного, шляхе(т)ного Васи(л)я Лосни(ц)кого и то до книгъ вядовы(х) замку г(д)а(р)ского Житоми(р)ского записати казало(м), и есть записано.

2. Со(з)нанъе во(з)ного в то(и) же справе

г 3 дня, ма(р)[ца].

78 На вряде его к(р) мл(с)ти замку Житоми(р)ского передо (м)ною, Гриро(р)емъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(мъ) житоми(р)ски(м), постановивши(с) очеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) // енера(ль) воево(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и того со(з)на(н)я своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки свое писаны(и) тыми словы, по(г)а(л).

Я, Василе(и) Сосни(ц)ки(и), во(з)ны(и) енераль воево(д)ства

Киѣ(в)ского. ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квито(м),

ижъ року теперь идучого тисеча шестьсотъ ѡдина(д)цатого, мѣца ма(р)ца пѣ(р)вого дня, буду(чи) мнѣ приданому ѡ(т) вря(д)у его к(р) млѣ(с)ти, ѡ(т) пѣна, Гриро(р)▲ Кочуро(в)ского, по(д)старостего житоми(р)ского, при (м)нѣ на тотъ ча(с) буду(чи) стороною шы(х)тичовъ уцтивы(х) дво(х) на ѡгледанѣе побит(т)▲ и попалѣ(н)я, то ѣ(ст) пѣна Якуба Збылѣ(ц)кого а пѣна Яна Лазу(ц)кого на справы и потребности его млѣ(с)ти пѣна Самуѣля Го(р)носта▲, по(д)коморего земли Киѣ(в)скоѣ,

меновитѣ на ѡгледанѣе футора слуги его млѣ(с)ти спаленного, побит(т)я и поранѣн▲ челядьника его того то слуги его млѣ(с)ти пѣна по(д)коморего, шляхе(т)ного Васи(л)я Туровича, гдѣ видѣ(л) ѣ(с)ми за ѡбвожѣ(н)ѣмъ того Василя Туровича футо(р) его на(д) рѣчкою Токаро(в)кою;

та(м) же видѣло(м) хлѣвъ, спалѣнъ ѡгнѣ(м), окна в ызбѣ порубаны и у стену (с) трехъ пулгаковъ наскрозъ пробито, двѣри сѣнѣ(ч)ныѣ побиты и поламаны, та(м) же видѣ(л) ѣсми пароб(б)ка збитого и (з)ранѣного на (и)мѣ Ха(р)ка, у голове на рогу лево(м) киѣ(м) рану прибито шкодливе, плечи и (х)рыбѣ(т) сини(и) побиты(и) и ѡпу(х)лы(и), уха ѡбѣ(д)вѣ порозбиваны и видѣ уве(с) поша(р)пань, которы(и) лѣ(д)во живъ будѣ(т), того, дѣ(и), побит(в)ши за умѣ(р)лого покинули и зняли, дѣ(и), з него кожу(х), сѣ(р)мягу, чоботы, шлыкъ.

Кожухъ, коштова(л) сѣ(м)деса(т) грошѣ(и), сѣ(р)мяга полкопы грошѣ(и), чоботы пя(т)на(д)ца(т) грошѣ(и), шлыкъ двана(д)ца(т) грошъ.

Тое, дѣ(и), побра(в)ши и пограбивши, слуги и по(д)даныѣ пѣна Филона Стрыбыля, чашника его к(р) м(л) до (д)вора Иванькова ѡ(т)везли,

которы(и) слуга его млѣ(с)ти пѣна Го(р)ностаѣвъ Василѣ(и) Турови(ч) менуѣ(т) бы(т) тоѣ побит(т)ѣ и попалѣ(н)ѣ ѡ(т) слу(г) и по(д)даны(х) ива(н)ко(в)ски(х) в року тепѣрѣшни(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), мѣца фѣвралѣ, два(д)ца(т) ѡсмого дн▲, за ро(с)каза(н)ѣ(мъ) // самого пѣна Стрыбыля и ма(л)жо(н)ки его млѣ(с)ти пѣнѣ Маруши Элцо(в)ны, которыѣ насла(в)ши и то учинити

78 зв.

казали и собе грабежь привла(с)чили, што е(ст) шире(и) и по доста(т)ку на протестацье(и) описано и доложено,

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) квитъ по(д) моею печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки мое(и) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г-дарьского Житоми(р)ского. Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то очевистое со(з)на(н)е во(з)ного, вышь речоно(г)[о] при квите его учиненое, до кни(г) е(ст) записано.

3. Увезанъе во(з)ного в ча(сти) села Ко(р)чова и в зє(м)лю Селецкую и Опань(чи)скую п-на Миха(и)ла Бражи(н)ского Кєвли(ча)

Року ахаі 1611 м-ца ма(р)ца 5 дня.

На врьде его к(р) м(л) за(м)ку Житом(р)ского передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) очевисто во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского Андре(и) Дерє(н)че(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г), со(з)на(в)ши кви(т) на писме по(д) печат(ю) своею, того со(з)на(н)а своего в тые слова подаль.

Я Андре(и) Бере(н)чо(в)ски(и), енера(л) во(з)ны(и) восво(д)ства Кие(в)ского, со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку его к(р) мл(с)ти житоми(р)ского,

ижъ року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) одина(д)цатого, м-ца ма(р)ца , четве(р)того дня, будучи мне на справе и потребе п-на Миха(и)ла Кєвлича Бражи(н)ского, и(ж) онъ зо (м)ною, во(з)ны(м), є(з)диль до добрь и має(т)ностє(и), лежачи(х) по небо(ж)чику п-ну Григо(р)ю Басарабу, zostалы(х) частє(и) его в селе Ко(р)чевє, прозываємо(м) Слепчича(х), до дому двора небо(ж)чика п-на Григо(р)я Басараба о части (ж) а зє(м)ли Селецко(и) и части зє(м)ли опа(н)чи(н)ско(є).

Якожь того (ж) року и дня. выше (и)менованого, кгда(м) приехалъ (с) п-номъ Миха(и)ло(м) Кєвличо(м) Бражи(н)ски(м) до дому п-на Григо(р)я Басарабова, в се[ле] Ко(р)чевє, прозываємо(м) Сле(п)чича(х), застали є(с)мо // п-ною Катєрину Закре(в)скую

І ригоревую Басарабовую, та(м) же передо (м)ною во(з)нымъ, п̄нъ Бражи(н)ски(и) мови(л) до нѣе и пыта(л) еѣ, ижъ што, дѣ(и), осталосе маѣ(т)но(ст), лежачая в Ко(р)чевѣ, в сѣльци и в зѣ(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и) по небо(ж)чику ма(л)жо(н)ку твоѣ(м) а брату моѣ(м) п̄ну Григо(р)ю Гавриловичу Басарабу,

до которѣе маѣтности ни(х)то не ѣ(ст) и(н)ши(и) близши(и), то(л)ко я и ни на кого тая маѣ(т)но(ст) яко по змѣ(р)ло(и) руце спа(д)комъ не приходи(т), толко на мене.

Прѣто, дѣ(и), я, яко вла(с)ны(и), дѣда(ч) по братѣ своѣ(м), до ты(х) добръ в посѣсью входѣчи, приѣхалѣ(м) до тебѣ и пытаю тебѣ за яки(м) право(м) ту(т) по смѣ(р)ти совѣ(г)[о] му(ж)а ту(т) мешкаѣшь, и ѣ(с)ми бы сѣ(и) якиѣ права по (с)мѣ(р)ти мужа своѣго на тыѣ добча мѣла.

П̄ни Басарабовая на то мовила, ижъ, да(и), я ѡ(т) мужа своѣго п̄на Григо(р)я Басараба на (д)ворѣ и на все(и) части его в сѣле Ко(р)чевѣ, прозываѣмо(м) Слѣпчичахъ, суму записаную маю, и за ты(м) право(м) дѣ(р)жу и(х);

то ми тую су(м)му (с) пови(н)ны(х), бли(з)ки(х) мужа моѣго, на которы(х) тая маѣтно(ст) спадывати будѣ(т) ѡ(т)да(ст), тому я тоѣ маѣ(т)ности в Ко(р)чевѣ уступлю, а што сѣ ткнѣ(т) сѣ(л)ца и зѣ(м)ли ѡпа(н)чи(н)ское, тѣды, дѣ(и), я ѡ то(м) ведати не хочу хто, дѣ(и), естъ до того бли(з)ши(и), неха(и), дѣ(и), в тыѣ добра в посе(с)сы води(т).

Пото(мъ) ѣсми ехалъ до зѣ(м)ли ѡпа(н)чи(н)ское, та(м) же в зѣ(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и) будучи(и), п̄на Бражи(н)ского в кгрунтъ неѡсѣлы(и) в ча(ст) небожъчика п̄на Григо(р)я Басараба зо (вѣ)сими еѣ пожи(т)ками увезалъ и у споко(и)ное дѣ(р)жа(н)ѣ подаль, и приѣха(в)ши до по(д)даны(х) его млг(с)ти п̄на Адама Ѡлизара в то(и) же зѣ(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и), по(д)ле млына мешкаючи(х), ѡпо(в)сдиль и ѡзна(и)миль.

Пото(мъ) ѡ(т)ту(л) ехалѣ(м) (с) п̄номъ Бражи(н)ски(м) до кгрунту зѣ(м)ли Сѣлецкое на врочи(с)чѣ на(д) рѣчкою Про(с)теницею у Буковъ и в Белобере(ж)я, та(м) же п̄на Бражи(н)ского в добра лежачие в кгрунты неѡсѣлыѣ, в зѣ(м)ли, в лѣсы, // в дерево бо(р)тное зо пчола(ми) и бѣ(з) пчоль, в рѣчки, в рѣчки, в гоны бобровыѣ, в лова

79 зв.

звери(н)ныє, и пташиє, и в рибныє, в поля и сеножати и во всякие
пожи(т)ки менованне и неменованне,

штобы ѿ(д)ноко(л)вє(к) нача(ст)тую належала, во всю ѿгуло(м)
ча(ст) небо(ж)чика п̄на Григо(р)я Гавриловича уведа(л) и вечными
ч(а)сы в посе(с)ыю подалъ и по(д)даны(мъ) его мл̄(с)ти п̄на
Олизаровы(м) та(м) же п̄на Якова Лемешовы(м) у рудни на
реце Тростенице и по(д)даны(м) п̄на Миколая, и п̄на Яна, и п̄на
Яна Ко(р)чє(в)ски(х), яко уча(ст)нико(в) того кгру(н)ту на(д) рекою
Поло(в)нею мешкаючи(х) в сє(л)цы, ѿповеда(л) и ѿзна(и)ми(л).

Которого увязова(н)я жаде(н) уча(ст)никъ п̄ну Бражи(н)ско(му)
не борони(л), из близкого права до тоє ча(с)ти п̄ни Григоря
Басарабовы(и) в Сє(л)цы и в зє(м)лє ѿпа(н)чи(н)ско(и) не
приповедалъ.

А на то(м) да(л) сє(с)мо(м)кви(т) з моею печа(т)ю ку записа(н)ю
до кни(г) за(м)ку его к(р) м[илости] Житомерско(г)[о]. Писа(н) у
Житомеру. Которое (ж) то ѿчевистое со(з)на(н)є во(з)ного и тоє
пода(н)є его до кни(г) за(м)ку г̄(с)дрского Житоми(р)ско(г)[о]
принято и записано є(ст).

4. ѿповеда(н)є его м(л) п̄на Богдана Стрыбыла на є(г)[о] м(л) п̄на Саму[еля] Го(р)но[стая] по(з)[ву] Києвско(г)[о] и ма(л)[жонки] его м(л).

Року а҃хдї м̄ца ма(р)[ца] ѿ (5) дня.

Писа(л) и присылалъ на вря(д) го(с)пода(р)ски(и)
Жиомерски(и) до мене, Григоря Кочуро(в)ско(г)[о],
по(д)старо(ст)є(г)[о], слугу свое(г)[о] Ку(з)му Васи(л)євича, его
м[илость] п̄нъ Бо(г)да(н) Иванови(ч) Стрыбы(л) плачливе и жалобне
протє(с)туючи(с) на его м(л) п̄на Самуєля Го(р)ностая,
по(д)коморе(г)[о] зє(м)ли Киє(в)ское, и на пани ма(л)жонку его
80 м[илости] п̄ни Теофилю з Кгорая в те слова, и(ж) его м[илость] //
п̄нъ Го(р)носта(и), не погледаючи а на(м)не(и) на срокго(ст)
пра(в)ную зве(р)хно(и) его к(р) м[илости] не важи(в)ши право
по(с)политое, которы(м) на усѣ станы ко(н)те(н)товати звы(к)ли,

усади(в)ши(с) обои, спо(л)не з ма(л)жо(н)кою своею, на мае(т)но(ст) мою Ло(в)ко(в)скую, которую ѿ(д) про(д)ко(в) свои(х) ѿ(д) немало(го) часу в споко(и)но(м) де(р)жа(н)ю и ужива(н)ю ме(л), и маю границу пе(в)нугу старожи(т)ную по(т) реку Гу(и)ву, року тепе(р) идучо(го) ахаі 1611, мѣца фе(в)раля, 29 дня без жа(д)ное причины ки(л)ка соть коне(и) насла(в)ши мо(ц)но кгва(л)то(м) ко(н)ны(х) и пеши(х), которы(х) ѿне сами лепе(и) знают, имена и(х) ведаю(т), з оруже(м) вое(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дѣлы уря(д)ника Лещи(н)ско(г)[о] и по(д)даны(х) боя(р) з Лещина, до того козако(в),

ту(т) же по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и) поча(в)ши стреля(т), спора(н)ку а(ж) до ѿбеда; кули пре(з) до(м) мо(и) летели ѿкрикъ гу(к) шаблями, палашами добытими, словами ущипливыми сромотечи, маючи, сыно(в) мои(х) вызываючи, которые, маючи потребности и справы свои ва(ж)ные на ро(ч)ко(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) дня 17 фе(в)раля сужены(х), а и(н)шие по потреба(х) свои(х) на Волы(н) ѿ(т)ехали, были.

В старо(с)ти ле(т) мои(х) мене само(г)[о] и ма(л)жо(н)ку мою страхо(м) та(к)овы(м) нака(р)ми(в)ши, ту(ж) по(д) самы(м) домо(м) на стреле(н)е з луку, сосо(н)я зо бчолами двесте, а и(н)шие бо(р)тнне в пе(н) порубали и на ки(л)[ка] соть сани(и) дерева ро(з)маито(г)[о] со(с)нины, на будова(н)е згоже, до мае(т)но(ст)и и(х) м(л) до ме(с)та Лещина ѿ(т)везли, и ѿ(т)провадили.

По(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) ше(с)ти человека (с) ты(м) всѣлюдо(м) на вла(с)тно(м) кгру(н)те мое(м) ло(в)ко(в)ски(м) у ре(ч)ки Русяти(н)ки, наеха(в)ши, побили, поранили и маєтно(ст) и(х) пограбили, меновите: Федора Гре(т)чане(н)ка збили, зранили и взяли в не(г)[о] коня сиво(г)[о], во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, се(р)мягу, кожу(х), сокиру, шлы(к) барани(и), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною, а в мошо(н)ци было десять гроше(и) готовых.

Федора Гапоне(н)ка само(го) збили и зранили, пограбили в не(г)[о] клячу // били в него клячу строкатую, во(з) (с) хомуто(м) и (з) у(з)дою, сокиру, се(р)мягу, кожу(х), шлы(к) барани(и), и поя(с) з ножами и (з) мошо(н)кою, а в мошгнѣ было гроше(и) готовы(х) ше(ст).

Заха(р)ка Са(н)че(н)ка самого збили, и (з)ранили, и по(г)рабили в не(г)[о] клячу рыжую, во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокѣру,

80 зв.

се(р)мягу кожу(х) новы(и), барани(и) пояс(с) з ножами, и з мошною, и з о(г)ниво(м), шлы(к) барани(и).

Ивана Мо(р)даче(н)ка само(г)[о] збыли, змо(р)довали и (з)ранили, по(г)рабили в не(г)[о] клячу рыжую, во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокѣру, се(р)мягу, кожу(х), пояс(с) з ножами и з о(г)ниво(м).

Ми(х)на Гречане(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали и по(г)рабили в не(го) клячу вороную, во(з) (с) хомуто(м) из у(з)дою, сокиру, се(р)мягу, шлы(к) барани(и), пояс(с) з ножами.

Ю(с)ка Си(т)ниче(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали, по(г)рабили в не(г)[о] коня пле(с)ниво(г)[о], во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокиру, се(р)мягу, шлы(к) барани(и), пояс(с) з ножами и з о(г)ниво(м), кожу(х) новы(и) барани(и).

То (в)се побрали и по(г)рабили, ѿдни(х) на дорога(х) го(с)ти(н)ца(х), а други(х) <, > во вла(с)но(с)ти тое(и), в кгру(н)те мое(м) ло(в)ко(в)ско(м), то(т) же уря(д)никъ слугами, стре(л)цами, боя(р)ми, козаками, которые з ма(к)гдаля(н)ски(м) Кнышемъ ходили, ты(х) та(к)овы(х) люде(и) ко(ж)ны(х) собе на то при(с)пособи(в)ши, ѿ ки(л)ка со(т) члв[к]а,

которые не (и)дучи на по(с)лугу е(г)[о] к(р)м(л)пна нашо(г)[о] мл҃сти до Мо(с)квы, але идучи пре(д) ты(м) в речи до Мо(с)квы, мае(т)но(с)ти н[а]ши шляхе(ц)кие наежджали, дома лупили, ша(р)пали и незмиро(н)ные шкоды чинили.

Ты(х) та(к)овы(х) право(м) и ко(н)стытуцыею се(и)му про(ш)ло(г)[о] <, > люде(и) <, > свово(л)ны(х) цти и(х) сужоны(х) преховываючи(х) и з оными на мае(т)но(ст) мою ло(в)ко(в)скую насылаючи, та(к) великую а не(з)но(с)ную шкоду починил.

И устави(ч)не на ко(ж)ды(и) де(н) та(к)овые поезды, ква(л)ты, бое, грабежи по дорога(х), го(с)ти(н)ца(х) по(д)даны(м) чинити ро(з)казуючи.

А пото(м) неко(н)тетуючи се еще ты(м), зневажи(в)ши право а чинечи замы(с)ло(м) свои(м) досы(т) упо(р)не ква(л)то(в)не, знову на за(в)трее сего (ж) року м҃ца февраля два(д)ца(т) ѿ(с)мого дня п҃нь Го(р)носта(и) з ма(л)жонькою своею (с) того (ж) уря(д)ника Лещи(н)ского, которого // сами ѿные лепе(и) вѣдаю(т), и (с) ты(м) устѣмъ людо(м) та(к) же ѿсобы имена добре и(х) м(л) знаемые, а

гако(в) ница(ми), з дѣли, стрѣ(р)бою ѿ(г)ни(с)тою на кгрунтѣ мо(и) ло(в)ко(в)ски(и) ки(л)ка со(т) члѣка ко(н)ны(х), пеши(х) наслали, по(д)ѣха(в)ши ту(ж) по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и).

Ту(т) увѣ(с) люд з гахо(в)ни(ц) з дѣмъ стреляючи, подобыва(в)ши палашов, шабѣ(л) ту(т) ѿколо до(му) моѣ(г)[о], перѣѣха(в)ши черѣ(з) реку Тѣтере(в), маючи, сромотечи, а поты(м) поруба(в)ши по ки(л)ка со(т) дерева, межи которы(м) зо пчола(ми) дѣрева бо(р)тно(г)[о] три(д)ца(т), а бѣ(з) пчо(л) дѣрева бортно(г)[о] его поруба(в)ши, а до то(г)[о] на ки(л)ка со(т) санѣ(и) дѣрева на будова(н)ѣ ѿ(д)но(г)[о] со(с)ново(г)[о] наложи(в)ши, до мѣста Лещина ѿ(т)провади(ли).

При то(м) же наѣ(з)дѣ на кгрунтѣ моѣ(м) ло(в)ко(в)ско(м) на До(в)жку на Русяти(н)цѣ и у Бу(и)мѣра два(д)ца(т) сто возо(в) сѣна вла(с)ноѣ працы, руки роботы по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) побра(в)ши и пограби(в)ши, до за(м)ку до Лещина ѿ(т)провадили.

А по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) чотыре(х) члѣковъ, до Котѣ(л)ни на то(р)гѣ ѣдучи(х), на го(с)ти(н)цу у Мои(р)ца ту(т) же уря(д) на(ш) и то(т) увѣ(с) по(л)кѣ люде(и) перенѣ(м)ши, самы(х) побили, кони, возы побрали и пограбили, у Степана И(л)ича клячу гнѣдую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сѣ(р)мягу, кожу(х), шлы(к), барани(и), поя(с) з ножами из мо(ш)ною, а в мо(ш)нѣ было гр[ош]ѣ(и) готовы(х) по(л)копы; А(н)дрѣя Хро(м)ковича само(г)[о] збили, зранили, пограбили в нѣ(г)[о] клячу бѣлую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сѣ(р)мягу, кожу(х), шлы(к), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною, а в мо(ш)нѣ было грошѣ(и) готовы(х) два(д)ца(т) лито(в)ски(х), одна бо(г)данѣ(н)ка;

збили, змо(р)довали, пограбили у нѣ(г)[о] клячу половую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сѣ(р)мягу, кожу(х), шлы(к), поя(с) з ножами и (з) мошною, а в мошнѣ было соро(к) гр[ош]ѣ(и) готовы(х).

Фѣдора Прокопѣ(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали и пограбили в нѣ(г)[о] коня сиво(г)[о] з у(з)дою, во(з) з хомуто(м), сѣ(р)мягу, кожу(х), шды(к) барани(и), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною, // а в мошнѣ было пя(т)на(д)ца(т) гр[ош]ѣ(и) лито(в)ски(х).

Которы(и) то грабѣ(ж), та(к) и побра(н)я сѣна, на пожито(к) сво(и) пань Го(р)носта(и) ѿбѣ(р)нули и та(к)овыѣ кгва(л)то(в)ныѣ

81 зв.

нає(з)ды на має(т)но(ст) мою и починє(н)я та(к) велики(х) шко(д) и грабежо(в) и бое(в) по(д)даны(м) мои(м) ло(в)ко(в)ски(м), та(к) же што и по дорога(х) з вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)є(м) и по(с)ла(н)є(м) есмо(г)[о] п̄на по(д)коморе(г)[о] и ма(л)жо(н)ки его м[илости] стало.

И проси(л) его м[илост] п̄нь Бо(г)дань Стрыбы(л), абы тая протє(с)тацяя его до кни(г) урядовы(х) принята и записана была, што є(ст) записано.

***5. Ѡповєданъє его м[илости] п̄на Ѡстафиѧ
Стрыбылѧ на его м[илость] п̄на Го(р)ностаѧ,
по(д)коморе(г)[о] зє(м)ли Кие(в)скоє***

Року а҃хѧі 1611 м̄ца ма(р)ца 5 дня.

Приє(ж)джа(л) на вря(д) го(с)пода(р)ски(и) Житомє(р)ски(и) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о] по(д)старостє(г)[о] житомє(р)ско(г)[о] его м[илость] п̄нь Ѡ(с)тафия(н) Стрыбы(л), жалова(л) и ѡповєда(л) имєнє(м) п̄на ѡ(т)ца сво(г)[о] п̄на Бо(г)дана Стрыбылѧ на є(г)[о] п̄на Самуєля Го(р)но(с)таѧ, по(д)коморе(г)[о] зє(м)ли Кие(в)ское и на ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л) п̄ни Тєѡфилю з Кгорая, жало(с)нє и пла(ч)ливє жалова(л),

и(ж) дня вчора(ш)нє(г)[о], м̄ца ма(р)ца, пято(г)[о] дня, нє по(м)нєчи на право по(с)политое и вины, в нє(м) ѡписанєє, на(с)ла(в)ши мо(ц)но кгва(л)то(м) є(г)[о] м[илость] Самує(л) Го(р)но(с)та(и) ѡ(д)но(с)та(и)ною радою, ма(л)жо(н)кою своєю п̄нєю Тєѡфилєю, бє(з) да(н)я жа(д)ное причины, ки(л)ка со(т) конє(и), ко(н)ны(х) и пєши(х), которы(х) ѡни сами лєпє(и) знаю(т) и имєна и(х) вєдаю(т), з оружє(м) воє(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дєлы уря(д)ника своє(г)[о] лєщи(н)ско(г)[о] слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) лєщи(н)ски(х), до то(г)[о] и козако(в), ту(т) жє по(д) до(м) ло(в)ко(в)[ский] поча(в)ши стрєля(т).

Спора(н)ку а(ж) жо(!) ѡбєда кули прє(з) до(м) мо(и) лєтєли ѡкри(к), гу(к) шаб(л)ями, палашами добытьми, словами ущипливыми, соромитєчи маючи и сыно(в) мои(х) вызываючи, и по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) побили и поранили, а други(х) нє(т) вєдома,

где и(х) подевали.

И то до вряду его господарьского Житоми(р)ского доноше, абы тоє оповеда(н)еє осве(д)че(н)е // п̄на о(т)ца мое(г)[о] е(г)[о] м. п̄на Бо(г)дана Стрыбиля до кни(г) урядовы(х) записано было, што и на ши(р)ше(и) протє(с)тацьє(и) до кни(г) уряду в[ашєи] м[илости] на пи(с)мє написа(в)ши, пода(мь), которое то оповеда(н)е до кни(г) принято и записано ест.

82

***6. Положено припо(з)ву о(т) его м(л) п̄на
Алекса(н)дра Дубни(ц)кого по е(з)[о] м[илость]
Миколая Макарєвича.***

Року ахаі 1611 м̄ца ма(р)ца 5 дня.

На врьде его к(р)л за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) оचेви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)єтва Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Я(н) Лєщи(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и [с] по(д)писо(м) руки своєє писаны(ми) словы подаль.

Я, Симо(н) Лєщи(н)ски(и), енера(л) во(з)ны(и), со(з)наваю ты(м) мои(м) со(з)на(н)ємь,

и(ж) року тепер идучо(г)[о] ахаі (1611), м̄ца ма(р)ца, третє(г)[о] дня, маючи при собє шля(х)тичо(в) дву(х): п̄на Ва(в)ри(н)на Круши(н)ско(г)[о] и п̄на Симона Лє(ш)ни(ц)ко(г)[о] положи(л) е(с)ми припозо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любе(л)ски(и) в має(т)но(с)ти его м(л) п̄на Миколая Ивашє(н)цєвица Макаровича, в мє(с)тє(ч)ку Мутыжинє, у ворота двора тамо(ш)него уво(т)кну(в)ши, люде(м) тамошни(м) оповеда(л) писаны(м) то(т) припозо(в) в того (ж) е(г)[о] м(л) п̄на Макарович(а) до баници(и) в жалобє п̄на Але(к)са(н)дра Дуб̄ни(ц)кого о незаплаче(н)є ста золоты(х) по(л)ски(х) и (в)с̄ѣ(х) зы(с)ко(в), презы(с)ко(в), все(г)[о] сумою ше(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х).

Та(к) же за (с)противлє(н)ємь праву по(с)полито(му) и за недотрщє(н)є(м) чинє(н)я мо(ц)ное и(к)зєкуцы(и) судови

кгро(д)ско(му) Кие(в)скому на добра(х) свои(х) в то(и) справе до запису є(г)[о] м(л) п̄на Макаревичова, пе(р)вє(и) п̄ну Єсифу Малы(ш)це дано(г)[о], а пото(м) п̄ну А(н)дрєєви Перєсє(ц)кому з то(г)[о] запису (с)туплено(г)[о] и черє(з) нє(г)[о] а(ж) до пу(н)кту баницы(й) отрыманы(х), (с) которы(х) та(к) зы(с)ко(в), яко тє(ж) и (з) запису помєнєно(г)[о] // и зо все(г)о по(с)тупьку тоє справы п̄ну Але(к)са(н)дрови Дубни(ц)ко(му) цєдова(л), яко ѿ то(м) вся справа и увє(с) по(с)тупо(к) єє, та(к)жє и то(т) припозо(в) рє(ч) в собє ѿбьмовляє(т), во(д)лу(г) которо(г)[о] припо(з)ву ро(к) ста(н)ю ѿбєю(м) сторона(м) припадає(т) перє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любє(л)ски(м) на то(т) ча(с), кгда справы Во(л)ны(н)ско(г)[о] воєво(д)ства ко(н)сє(р)ва(т)ныє в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) по прово(д)но(и) недєли на пє(р)вє(и) припаду(т) и сужоны буду(т), зложо(н) є(ст).

И на то сєє со(з)на(н)є моє до кни(г) врядовы(х) ку записа(н)ю ѿ(т)даю. Писань у Житомеру. Которє (ж) то ѿчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку г̄дрьско(г)о Житоми(р)ско(г)о принято и вписано.

**7. Со(з)наньє во(з)ного в справє єго м̄ти
п̄на Бо(з)дана Стрыбыля з єго м̄илостю] п̄но(м)
Самуєло(м) Го(р)но(с)тає(м) и ма(л)жо(н)кою єго
м(л).**

На врядє єго к(р)л м̄илости] за(м)ку Житоми(р)ского передо мною, Григоре(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчєви(с)то то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Дєни(с) Залюбо(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писомь руки своєє в тьє слова писаны(и) подал.

Я, Дєни(с) Залюбо(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], зє(з)нава(м) ты(м) квито(м) мой(м),
и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)

оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца пято(г)[о] дня будучи мнѣ приданы(м) ѡ(т) за(м)ку гѣдрѣско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] на справу и потребѣ(г)[о] м(л) пѣна Бо(г)дана Стрыбыля у маѣ(т)но(с)ти ѣ(г)[о] сѣлѣ Ло(в)ковѣ ѡповѣда(л) и ѡбѣводи(л) мною во(з)ны(м) ѣ(г)[о] м[илость] пѣнь Бо(г)данѣ Стрыбы(л) ѡ к(в)ла(л)то(в)ноѣ на(с)ла(н)ѣ на маѣ(т)но(с)т) свою сѣло Ло(в)ковѣ в тѣѣ слова,

и(ж), дѣ(и), пѣнѣ во(з)ны(и), ѣ(г)[о] м(л) пѣнь Самуѣ(л) Го(р)но(с)та(и), по(д)комори(и) зѣ(м)ли Кие(в)скоѣ, ве(с)по(л) з ма(л)жо(н)кою своєю пѣнею Тѣѡфилею з Кгорая ѡ(т)но(с)та(и)ною радою року тѣпѣ(р) идучо(г)[о], // тисѣча шѣ(ст)со(т) 83
оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца фѣ(в)раля два(д)ца(т) сѣмо(г)[о] дня, бѣ(з) жа(д)ное причины ки(л)ка со(т) конѣ(и) на(с)ла(в)ши мо(ц)но, к(в)ла(л)то(м) ко(н)ны(х) и пеши(х), которы(х) ѡни сами лепѣ(и) знаѡ(т), имена и(х) ведаѡ(т), з ору(ж)ѣмѣ воѣ(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дѣлы, уря(д)ника своѣ(г)[о] Лѣщи(н)ско(г)[о], слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) Лѣщи(н)ски(х), до то(г)[о] и козако(в) ту(т) же по(д) до(м) мо(и) Ло(в)ко(в) поча(в)ши, стреля(т).

Спора(н)ку а(ж) до ѡбѣда кули прѣ(з) до(м) мо(и) летѣли, ѡкры(к), гукѣ шабѣлями, палаша(ми) добыти(ми), словами ущипливы(ми) сромотѣчы лаючи, сыно(в) мои(х) вызываючи, до то(г)[о] сосо(н)я зѡ бчѡла(ми) бо(р)тно(г)[о] тѣ ки(л)ка со(т) порушано,

што(м) я, во(з)ны(и), за ѡбѣвожѣ(н)ѣмѣ и ѡ(с)ве(т)чѣ(н)ѣмѣ пѣна Стрыбылѣвы(м) видѣло(м) дѣрева бо(р)тно(г)[о], пѣнѣ(в) двѣстѣ свежѣ рубаны(х) наличи(л), ѣщѣ и бчѡлы живыѣ, на то(м) по(д)да(н)ю и поруба(н)ю з нашо(г)[о] и и(н)шо(г)[о] дѣрева на будова(н)ѣ, ѡ(д)но(г)[о] сосо(н)я пнѣ(в) зна(т) свижѣ рубанѡѣ наличи(л) ѣ(с)ми все(г)[о] то(г)[о] шѣ(ст)со(т) неподалѣку сѣла Ло(в)кова, рѣки Тѣтѣрѣви, ѡ(д)но(м) же бы(т) на (ст)рѣлѣ(н)ѣ з луку порубано и побрано, яко (ж) зна(т) и дорога са(н)на(я) утолѡчена та(к) же тѣ(ж) по(д)даны(и) мои(х), дѣ(и), ло(в)ко(в)ски(х) побили, поранили и маѣ(т)но(с)т) и(х), на то(т) ча(с) при ни(х) будучою, кони, возы, сокиры, сѣ(р)мяги и и(н)шиѣ рѣчи при ни(х), яко ширѣ(и) до(с)гато(ч)нѣ(ч) на прѡтѣ(ѣ)таци(и) моѣ(и) ко(ж)до(г)[о] (с) ты(х) биты(х) по(д)даны(х) мои(х) маѣ(т)но(с)т) и(х) побраную и пограбленую ѡписано и доложено ѣ(ст).

А тепе(р) ты(л)ко мною, во(з)ны(м), ѿ(с)ве(д)ча(л) и ѿбъводи(л) п̃нъ Стрыбы(л) ра(н)ны(х) и побиты(х) по(д)даны(х) сви(х) ло(в)ко(в)ски(х).

Напро(д) виделомъ Фѣдора Гретча(н)нѣ(н)ка, на голове рану тятую шаблею, шко(д)ливую, на Фѣдору Гапоне(н)ку видело(м) рану на руке право(и) чекано(м) шко(д)ливѣ пробитую, на Ивану Мо(р)дасе(н)ку видело(м), рану на плечи лево(м) шаблею тятую, шко(д)ливую, на Заха(р)и Са(в)че(н)ку видело(м) рану на нозѣ право(и) зна(т) же чекано(м) шко(д)ливѣ пробитую, на Ми(х)ну Гре(т)ча(н)нѣ(н)ку видело(м) рану межи плечима шаблею тятую, на Ю(с)ку Си(т)ниче(н)ку видело(м) на голове рану на(д) лѣвы(м) ухо(м) зна(т) же чекано(м) ѿбухо(м) пробитую,

83 зв. Того(ж) року вы(ш) помѣненого, м̃ца фѣ(в)раля, ѿ(с)мо(го)на(д)ца(т) дня на за(в)трѣе // того (ж) уря(д)ника свое(го) Лещи(н)ско(г)[о] (с) ты(м) вси(м) по(л)ко(м), та(к) же те(ж) наеха(в)ши ту(ж) по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и), стреляли чере(з) реку Тетере(в), даючи соромотѣчи и ки(л)ка со(т) дерева бо(р)тно(г)[о], межи которы(ми) зо б̃чола(ми) наличи(в) е(с)ми(х) пнѣвъ, дерева бо(р)тно(г)[о] свеже рубано(г)[о], дѣве(т)дѣся(т), яко(ж) зна(т) и бчолы в ки(л)ку ме(ст)ца(х) были живые, на урочищу неподалеку села Ло(в)кова Мо(к)рицы ре(ч)ки, а на будова(н)е ѿ(д)но(го) сосо(н)я наличи(л) е(с)ми пнѣ(в) по(л)третя ста порубано.

А до то(г)[о] и сена по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) та(к) же зна(т) свеже побрано и по(д)даны(х), дѣ(и), мои(х) чотыро(х) ч̃ловеко(в) ло(в)ко(в)ски(х) до Коте(л)на на то(р)гъ едучи(х) на го(с)ти(н)цу у Мокрыца то(т) же уря(д)ни(к) и то уве(с) по(л)къ переня(в)ши, побили, поранили и мае(т)но(ст), дѣ(и), и(х) на то(т) ча(с) при ни(х) будучою, побрали, кони, се(р)мяги, кожухи и и(н)шиѣ рѣчи, што мною, во(з)ны(м) ѿ(с)ве(т)ча(л) и ѿбъводи(л) па(н) Стрыбы(л) ра(н)ны(х) и побиты(х) по(д)даны(х) свои(х) ло(в)ко(в)ски(х) напро(д);

на Степану Илѣ(н)ку рану на руке право(и) видало(м), зна(т) же чекано(м) пробитую, на А(н)дрѣю Хро(м)че(н)ку видело(м) рану тятую на руцѣ право(и) повыше(и) локтя, на (И)вану Бо(г)данѣ(н)ку видело(м) на нозѣ лево(и), зна(т) же чекано(м) шко(д)ливѣ пробитую,

на Хведору Прокое(н)ку видело(м) рану тятую шаблею межи плечима ба(р)зо шко(д)ливую.

Которое то поране(н)е ты(х) вы(ш) поменены(х) по(д)даны(х) свои(х) ло(в)ко(в)ски(х), побра(н)е и пограбе(н)е на то(т) ча(с) мае(т)но(с)ти и(х), коне(и), гроше(и), се(р)мя(г), возо(в) вышъ поменено(г)[о] дня, то е(ст) мѣца фе(в)раля, два(т)ца(т) семо(г)[о] и два(д)ца(т) ѿ(с)мо(г)[о], та(к) те(ж) ѿ побра(н)е дерева бо(р)тно(г)[о] и набудова(н)е ѿ(д)но(г)[о] и побра(н)е и пограбе(н)е сена мени(т) себе е(г)[о] к(р) м(л) пнѣ Бо(г)да(н) Стрыбы(л) за на(с)ла(н)е(м) и умы(с)льны(м) ро(с)каза(н)емъ, само(г)[о] е(г)[о] м(л) пна Самуеля Го(р)но(с)тая, по(д)коморе(г)[о] земли Кие(в)ское, и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л) сталоє.

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) виде(л) ранны(х), и побиты(х) по(д)даны(х) е(г)[о] м(л) пна Бо(г)дана Стрыбылевы(х) ло(в)ко(в)ски(х) за, обѣвоже(н)емъ и ѿ(с)ве(т)че(н)емъ е(г)[о] м(л), на то(м) да(л) те(н) мо(и) кви(т) (с) печат(ю) моею ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х), которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(го) при квите е(г)[о] учиненоє, до за(м)ку гѣдарьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано //

84

***Униве(р)саль его кро[лѣ(в)скои] м(л) перобляти(мъ) з
кни(з) к(р)о(д)[ских] Кие(в)[ских] поданы(и) в
нѣбеспечен)ствѣ Кзаб(р)[иеля] Баторе(з)[о].***

Року ахаі 1611 мѣца фе(в)р[аля] (9) дня.

До вряду его кро[лѣ(в)скои] м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(го) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], принесе(н) и пода(н) е(ст) пе(р)обляти(м) выпи(с) (с) кни(г) к(р)о(д)ски(х) кие(в)ски(х), з ли(с)ту его к(р) м(л), ѿ(т) е(г)[о] м(л) пна Миха(и)ла Мы(ш)ки Холоне(в)ско(г)[о], ро(т)ми(с)тра е(г)[о] к(р) м(л) по(д)воеводе(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] в способе ниже(и) писано(м).

Которо(г)[о] я уряд(д) приня(в)ши, ѿно(г)[о] чере(з) во(з)но(г)[о] е(н)ерала воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)но(г)[о] А(н)дрѣя

Бере(н)че(в)ско(г)[о] ту(т) в Житомеру обьвола(т) и публикава(т) и до ведомо(с)ти е(го) м(л) яко(г)[о] стану приве(с)ти ро(с)каза(л).

И то(т) выпи(с) ли(с)ту к(р) его м(л) до кни(г) житом(р)ски(х) вписати веле(л) и тые су(т) слова.

Выпи(с) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] лѣта бж҃го нароже(н)я тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца фе(в)раля, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня.

На ро(ч)ка(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) ѿ(т) дня шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т), фе(в)раля, в року надете вышь поменено(м) припалы(х) и судо(в) еѣ ѿ(т)правованы(х) пере(д) на(с), Миха(и)ла, Мышьку Холонѣ(в)ско(г)[о], ро(т)ми(с)тра его к(р) м[илости] по(д)воеводе(г)[о], а Миха(и)ла Силу Нови(ц)ко(г)[о], су(д)ю, а Па(в)ла Рехо(в)ско(г)[о], писара вря(д)нико(в) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х), принесѣ(н) и ѿ(т)да(н) е(ст) чере(з) урожоно(г)[о] е(г)[о] м(л) п҃на Во(и)тѣха Красу(ц)ко(г)[о], дворанина е(г)[о] к(р) м[илости] униве(р)са(л) е(г)[о] к(р) м(л). до всѣ(х) вобѣ(ц) воево(д)ства туто(ш)не(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] ѿбывателе(в) писаны(и) стороны Кгабриеля Баторѣ(г)[о], воеводы Се(д)микгро(д)ско(г)[о], которы(и) з лю(д)ми свово(л)ны(ми) до е(г)[о] землѣ Му(л)тя(н)ское на(с)тупе(т) и да(л)шие замы(с)лы свое в небе(с)пе(ч)но(с)ти рѣчи по(с)политое маѣ(т), абы ѿ то(м) ко(ж)ды(и) з обывателе(в) тутошни(х) веда(л) и готово(ст) свою проти(в)ному неприятелеви жа(в)жды(!) ме(л).

84 зв. Которы(и) то униве(р)са(л), до нине(ш)не(го) вряду принесены(и), водле звычайу вря(д) нине(ш)ни(и) чере(з) во(з)но(г)[о] Ма(р)ка Барано(в)ско(г)[о] обьволати и до ведомо(с)ти всѣ(х) приве(с)ти ро(с)каза(л), яко(ж) то(т) во(з)ны(и) (с) пови(н)но(с)ти своеѣ ро(с)каза(н)ю судово(му) учини(в)ши и то(т) // униве(р)са(л) обьвола(в)ши и публикава(в)ши пере(д) на(м)и я(в)ное со(з)на(н)е свое ѿ томъ учии(л),

по которо(м) та(к)ово(м) во(з)ного со(з)на(н)ю уря(д) нине(ш)ни(и) и то(т) самы(и) униве(р)саль до кни(г) кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) вписати ро(с)каза(л), которы(и) ты(ми) словы е(ст) написаны(и) и того униве(р)сала его к(р). м. печат(т) коро(н)ная е(ст) прити(с)нена а по(д)пи(с) руки его к(р).м. ты(ми) словы: Sigiemuda

Rex Ioan Kucbovssky.

Которы(и) же то униве(р)саль за пода(н)ємъ вышь речоно(г)[о] п̄на Красу(с)кого уве(с) слово в слово до кни(г) ε(ст) уписа(н), (с) которы(х) и се(с) выпи(с) по(д) печатю) моею на то ε(ст) выданъ.

Писа(н) у Києве, у то(г)о выпису вы(ш) меновано(г)[о] печат) ε(г)[о] м. пана по(д)воеводе(г)[о] кие(в)ско(г)[о] прити(с)нена и по(д)пи(с) руки ты(ми) словы Myszal Myszka Czolomowsky RKZ m. podwoiewodzi kiiowsky.

А по(д)пи(с) руки писа(р)сковы(ми) словы: Павє(л) Рехо(в)ски(и), писа(р) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и). Корыкгова(л) Я(в)ряса(н)ски(и), которы(и) же то выпи(с) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) (с) воєво(д)ства Кие(в)ско(го) з ли(с)ту вы(ш) меновано(г)[о] ε(г)[о] к(р). м. до кни(г) замьку // замьку Житоми(р)ско(г)[о] ε(ст) уписа(н).

86

***Оповѣданє п̄на Крыштофа Ке(в)лича на єє
м[ишлост] кн̄жну Романовую Ружи(н)скую и
пото(м)ковъ небо(ж)чика кн. Ружи(н)ско(г)[о]***

Року ахаі (1611) м̄ц марьца(10) дня.

На врьдъ ε(г)[о] к(р) м[илости] Житоми(р)ски(и) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старостε(г)[о] житоми(р)ског̄, писа(л) и присыла(л) урожны(и) ε(г)[о] м[илост] п̄нъ Кры(ш)тофъ Ке(в)лич) слугу п̄на Яна Чижо(в)ско(г)[о] жалуючи и оповѣдаючи(с) на ве(л)мо(ж)ную п̄(н)ю Зоф̄ѣю Карабъчо(въ)скую, кн̄жну Романовую Ружи(н)скую и и(х) м[илость] п̄нюю А(н)ну Надари(н)скую, Ядвикгу Сви(р)скую, Кгелену Угрове(ц)кую Ружи(нъ)ски(х) и пото(м)ковъ зо(шъ)ло(г)[о] кн̄зя Нариму(н)товича Ружи(нъ)ско(г)[о] ω то(м),

и(ж) єє м(л), препо(м)не(въ)ши ли(ст) у доброво(л)но(г)[о] запису свое(г)[о] п̄на мое(му) на пє(в)ную суму п̄зе(и), на має(т)но(ст) свою ме(ст)о Новы(и) Ружи(нъ) а Стары(и) Щє(р)бовъ, обычає(м) за(с)та(в)ны(м) дано(г)[о], у которо(м) записала(с)

по(с)полу з ма(л)жо(нъ)комъ свои(м), небо(ж)чико(м), ве(л)мо(ж)ны(м) к̄жте(м) Романо(м) Ружи(нъ)ски(м) ни (въ) чо(м) ε(г)[о] м(л). п̄ну Ке(въ)личови в то(и) де(р)жавы сами чере(з) себе, чере(з) слугу свое(г)[о], а не чере(з) жа(д)ныѣ непра(въ)ныѣ ѡсобы свое, та(к) в кгру(н)та(х), яко те(ж) и ни (въ) чомъ и(нъ)шо(м) жа(д)ное тру(д)но(ст)и и переказы чини(т) по(д) заруками ε(в) записе свое(м) п̄ну мое(му) на то даны(м),

а и(ж) в року неда(въ)но про(шъ)ломъ тисеча ше(ст)со(т) десято(м), препо(м)не(въ)ши еѣ м̄(лст) ли(ст)у запису ѡно(г)[о] на вла(с)но(м) кгру(нъ)те ружи(нъ)ско(м) межи маѣ(т)но(ст)ями Че(р)ня(в)кию и Не(д)зькго(р)скию, которые еѣ мл̄(ст) п̄ну мое(му) при то(м) же Ружине подала в мо(ц)[ное] де(р)жа(н)ѣ и ужива(нъ)ѣ, зо (въ)сими и(х) кгру(нъ)та(ми), по(с)тупила на якого(с) приятеля чили слугу свое(г)[о] п̄на Тимофея Ѡра(нъ)ско(г)[о], бы то(м) ку велико(и) ε(г)[о] кри(въ)де Ѡра(нъ)ско(г)[о], бы то(м) ку велико(и) ε(г)[о] кри(въ)де ѡсадала.

86 зв. Которы(и) то п̄нъ Ѡра(нъ)ски(и) кгру(н)ту до ты(х) выше(и) помененыхъ де(р)жавъ п̄на мое(г)[о] належачи(х) немало побралъ и теперь // поб̄ѣраѣ(т) до ѡное своеѣ слободы в посѣсыю сприворочаѣ(т),

чи(м) я(въ)ную и правѣ зна(ч)ную кри(въ)ду и и(м)педме(нт) ве(л)мо(ж)ня еѣ м(лъ). к̄ня Романовая Ружи(нъ)ская в ѡны(х) за(с)тава(х) п̄ну мое(му) чини(т) и учинилъ, ѡ цо в еѣ поменены(и) п̄нъ Я(нъ) Чижо(в)ски(и) имене(м) выше(и) поменено(г)[о] све(т)чи(лъ) се ѡфѣруючи(с)(ѣ) в то(м), и(ж) ѡ то п̄нъ мо(и) ε(г)[о] м[илост] п̄нъ Крыштофъ Ке(в)личъ з кн̄жо еѣ м(л). Романовою Ружи(н)скою у суде налѣ(ж)но(м) пра(въ) не чини(т), не занехаѣ(т), и проси(л) зара(з) притомъ ѡ прида(н)ѣ во(з)но(г)[о] и шля(х)ты на ѡ(г)леда(нъ)ѣ ѡны(х) кривдъ и посаже(нъ)ѣ слободы.

Що я уря(д) (с) пови(н)но(с)ти моеѣ во(з)но(г)[о] а шля(х)ту, которы(х) собе стороне способи(т), придаю ѡ(д)на(к) та(к)и(м) способо(м), абы ѡны(и) во(з)ны(и) пови(нъ)ости своеѣ, що та(м) буде(т) бѣ(з) ѡме(ш)ка(н)я на пи(с)мѣ до кни(г) урядовы(х) пода(лъ). И проси(лъ) поменены(и) п̄нъ Чижо(въ)ски(и), абы то все для

памети до кни(г) было записано, што(м) приня(въ)ши записати каза(л), и ε(ст) записано.

10. Оповѣданє п̄на Самуєля Го(р)ностая на и(х) м[илост] п̄новъ Стрыбылєвъ.

Року а҃хѣі (1611) м̄ца ма(р)ца і (10) дня.

Писа(лъ) и присыла(лъ) до уряду ε(г)[о] к м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) п̄нъ Але(къ)са(н)д(р) Крошъни(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ ε(г)[о] м[илости] Самуєля Го(р)но(с)тая, по(д)коморе(г)[о] зє(м)ли Кие(въ)ское, лєщи(нъ)ски(и), п̄на Камє(нъ)ско(г)[о], имєнє(м) ε(г)[о] м[илости] своє(г)[о] жалуючи и оповєдаючи на и(х) м̄(лст) п̄но(въ) Филона, ча(шъ)ника зє(м)ли Кие(в)ское и ма(лъ)жо(нъ)ку ε(г)[о] п̄ньюю Марушу ε(л)цо(в)ну<, > и Фєдора<, > Данила<, > Пє(т)ра а О(с)тафия Стрыбылє(в) ω то,

и(ж) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ωди(нъ)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, девято(г)[о] дня учора вышъ поменєныє ωсобы, наєха(в)ши мо(ц)но ква(лъ)томъ ω пя(т)со(т) ч̄ловека, з рушъницами, з ору(ж)ємъ, на кгру(нт) вла(с)ны(и) его м(л). п̄на моєго Лєщи(н)ски(и), та(м) же з возами, которы(х) было ω по(л)тора ста // приспособлє(нъ)ны(х) з ωколицы и з Ива(нъ)кова дерево ω(д)но бо(р)тноє з бо(р)тями и зо бчола(ми), другое (ж) тоже на бо(р)ти, и на будова(н)є бли(з)ко до дво(х) сотъ в пенъ по(д)рубa(въ)ши, до Ива(нъ)кова має(т)но(с)ти п̄на Филона Стрыбыля на воза(х) провадили, з которы(м) єдучи а правє ω пло(т) пєрє(д)мє(с)тя Лєщина ωтє(р)ши(с), до Ива(нъ)кова ω(т)вєзли и ω(т)провадили.

А мало на то(м) маючи, того (ж) дня вышъ поменєно(г)[о] са(м) ωсоба(ми) свои(ми) вышъ поменєны(и) п̄нове Стрыбылєве на заса(д)ци поготову, а маючи вєз(з)дє по го(с)ти(н)ца(х) и розо(с)ла(в)ши по дорогах шпекги, по(д)даны(х) ε(г)[о] м[илости] п̄на моє(г)[о] Лєщи(н)ски(х) го(с)ти(н)цє(м) з Луки сєла єдучи(х),

87

за ро(с)каза(н)е(м) оны(х) п̄но(в) Стрыбыле(въ), слуги, бояре и по(д)даные з Ива(нъ)кова села, яко и о(т)ко(л) и(ж), де(и), при(с)пособле(нъ)ые, збили, и (з)мо(р)довали, и (з)ранили дво(х) и(х) ле(д)во тлеме(х), о(д)ше(д)ши, грабе(ж) учинили, которы(и) оны(м) п̄но(м) Стрыбыле(м) о(т)дали, и которы(и) на пожито(к)е(ст) о(б)е(р)не(н). А то е(ст): у Тимоша взяли и по(г)рабили кожу(х), ко(ш)това(л) соро(к) гр[ош]е(и) лито(въ)ски(х), се(р)мягу гр[ош](шеи) два(д)ца(т) ше(ст), ли(ст), шап̄ку, пое(с) з мо(ш)ною, в которо(и) было г(р)[ошеи] о(с)м̄на(д)ца(т) ли(т)[о(в)ских];

у Ра(д)ка та(к)же се(р)мягу, за гр[о](ше)[и] два(д)ца(т) пя(т) купленую, шап̄ку по(д)шитую взяли и по(г)рабили возы оба(д)ве, хомуты, дуги порубали, и оны(х) дво(х) за уме(р)лы(х) збыты(х) и зранены(х) о(т)ехали, та(м)же на то(и) дорозе и гости(н)цу дво(х) м̄ща(нъ) лещи(н)ски(х), по(д)даны(х) е(г)[о] м[илость] пна моего на (и)ме Ивана Соло(м)ку и Ва(с)ка Се(р)ковича, п̄шо идучи(х) до до(му), по(р)вали, которы(х) н̄(т) ведома, приве(д)ши и о(т)да(въ)ши до рук̄ п̄но(м) Стрыбыле(м), гд̄ѣ под̄ѣли.

И проси(л) п̄н̄ Кро(с)ни(ц)ки(и), абы тое о(п)оведа(н)е до кни(г) было записано, жадаючи при то(м) о(п)рида(нъ)е во(з)но(г)[о].

Я(м) е(му) прида(л) на тое е(н)ерала во(з)но(г)о шляхе(т)но(г)[о] Кры(ш)тофа Боруш̄ко(в)ско(г)о, которы(и) та(м) бы(в)ши и то(г)о о(г)леда(в)ши и по(с)танови(въ)ши(с) о(ч)еви(с)то передо (м)ною в тые слова, со(з)на(ль),

87 зв. и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) о(д)и(нъ)на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца, десято(г)[о] дня, маючи при себе дво(х) шля(х)тичо(в): п̄на Ши(м)ко(в)ско(г)о а п̄на Яна Токаре(в)ско(г)[о], за прида(н)ем̄ в м[илости] урядовы(м), был(е)м на (с)праве и потребе е(г)[о] м[илости] п̄на Самуеля Го(р)но(с)тая, по(д)коморе(г)[о] зе(м)ли Кие(въ)ское // е(въ)ское, та(м) же, за о(б)воже(н)ем̄ и о(к)азова(н)ем̄ слуги уря(д)ника е(г)[о] м[илости] лещи(н)ско(г)[о] п̄на Але(к)са(н)дра Кро(с)ни(ц)кого, видело(м) на вла(с)но(м) кгру(н)те е(г)[о] м(л). Лещи(н)ско(м) п̄н̄ѣ дерева со(с)ново(г)[о], св̄ѣжо порубано(г)[о], бо(р)тно(г)[о] зо бчола(ми), зна(т) та(к)же и и(н)шо(г)[о] дерева го(ж)о(г)[о] на будова(н)е, и наличил(е)м сто и се(м)деся(т). И мени(л) бы(т) п̄н̄ Кро(с)ни(ц)ки(и)

перѣдо (м)ною во(з)ны(м) и шля(х)тою прѣ(з) п̄но(в) Стрыбылѣ(в), то ε(ст) п̄на Филона ча(ш)ника и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] м(л)., та(к) п̄на Федора, Пѣ(т)ра, Данила, и ѱ(с)тафия Стрыбылѣ(в), за наε(з)до(м) кѡа(л)то(в)ны(м) на кгру(нт), дѣ(и), его м[илости] п̄на мое(г)[о] вчора стало(с) та(м), же за(с) вмѣ(с)тѣ в Лещинѣ оказовано и ѡбвожено мною во(з)ны(м) и шля(х)тою выш̄ь поменѣного збиты(х), змо(р)дованы(х) и (з)ранѣны(х) дво(х) мѣща(н) лѣщи(н)ски(х).

У которы(х) видело(м), то ε(ст) у Тимоша: ра(н̄ь) три на л̄ѡво(и) сторонѣ головы, зна(т) ѡбухо(м) битыѣ, шкодливыѣ ба(р)зо, на плечу л̄ѡво(м) рана шко(д)ливая, тятая шаблею, и у Ра(д)ка ра(н) две на л̄ѡво(и) сторонѣ головы, тяты(х) шаблею, шко(д)ливыѣ, на руц̄ѣ л̄ѡво(и) ниже(и) ло(к)тя рана шко(д)ливая тятая, ѡ(т) которое зна(т) же будѣ(т) хро(м), ѡбо(х) боки ки(и)ми зна(т) побиты, синиѣ.

Которое то зби(т)ѣ и (з)ранѣ(н)ѣ ѡныѣ збитыѣ мѣни(ли) би(т) прѣ(з) вла(с)ны(х) слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) п[ано]в̄ь Стрыбылѣ(в̄ь), вс̄ѣ зопо(л)нѣ на го(с)ти(н)цу доброво(л)ное дороги ту(ж) по(д) мѣ(с)то(м) Лещино(м) сталоѣ, тые (ж) збитыѣ пов̄ѣд̄ѣли побраныѣ и пограбѣныѣ рѣчи соб̄ѣ, кожухи, сѣ(р)мяги, шапо(к) и поруба(н)ѣ хомуто(в̄ь), ду(г) и возо(в),

што(м) тѣды видѣ(л) и слыша(л), ѡсо(з)навши перѣ(д) урядо(м) на пи(с)мѣ по(д) печат̄ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г[оспо]да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского подаю по(д) печат̄ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ, которое то ѡповѣда(н)ѣ п̄на Самуѣля Го(р)но(с)тая до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] ε(ст) приня(то) и записано. Писа(н) у Житомиру.

***11. Ѡповѣданѣ п̄на суд̄ѣ к̄гро(д)ско(з)[о]
Киε(в̄ь)ско(з)[о] на мѣщан̄ь котѣлѣн̄ьски(х).***

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ц і (10) дня //

88

Писа(л̄ь) и присыла(л) до уряду ε(г)[о] к(р). м[илости] замку

Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], его м(л). п̃нь Миха(ль) Сила Нови(ц)ки(и) су(д)я к(ро)д(с)ки(и) кие(в)ски(и), оповедаючи(с) на по(д)даны(х) кн̃ж. еє м[илост] Ружинъское, меша(н) котеле(н)ски(х), и(ж) к(д)ы жо(л)нере рота п̃на Све(н)ци(ц)кого в Коте(ль)ни стала, тедѣ некоторые з к(о)с(п)ода(р)ми з домо(в) свои(х), понамо(в)ля(в)ши пахолико(въ) жолне(р)ски(х), а наеха(в)ши вночи м̃ца фе(в)раля, трына(д)цато(г)[о] дня праве в по(в)ночь на село мое Мошько(в)ци, з оборы моеє воло(в) ше(ст), куплены(х) по пети копъ гр[о]ш[ей] лито(в)ски(х), ялови(ц) три, по три копы гр[о]ш[ей] лито(в)ски(х), бугая чаба(нъ)ско(г)[о] за пе(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х), взяли и пограбили, и, приве(д)ши до домо(в) свои(х) оноє быдло, зараз порезали и на пожито(к) сво(и) оные котеле(н)цы жо(л)нера(ми) обе(р)нули.

Яко(ж) зара(з) за свѣжа пошлякова(в)ши то, еха(л) приятє(л) мо(и) п̃нь Ро(ж)чи(ч) до Коте(л)нѣ, где зо(с)та(ль) в думу нѣякого(с) Гришка Прокуды мясо воловое, и к(д)ы бы(л) пыта(нъ) пахоли(к) п̃на новомѣско(г)[о], товариша роты п̃на Све(н)ци(ц)ко(г)[о], нияки(с) У(с)ци(к), где бы тые волы а яловици побра(л), поведѣ(л), же на(с) Гришько Прокуда з и(н)шими, пахолика(ми), товары(с)тво(м) мои(м), наве(л), што все п̃нь Ро(ж)чи(ч), во(з)ны(м) прито(м) будучи(м), шляхетны(м) Яно(м) Выши(н)ски(м) и шля(х)тою п̃но(м) Адамо(м) Вышомѣ(р)ски(м) и п̃но(м) Матиашє(м) Радзико(в)ски(м) о(с)ве(д)чи(в)ши, шедль до во(и)та нового мѣ(с)та Коте(л)ни з оны(м) во(з)ны(м) и стороною оприпоручи(л) оно(г)[о] Гришька з жоною, з де(т)ми и зо(в)сею має(т)но(с)тю тисечи золоты(х) по(л)ски(х) до ро(с)правы пра(в)ное. Которы(и) арешѣ(т) то(и) во(и)тѣ приня(в)ши собе то на те(р)минова(л), яко(ж) и во(з)ны(и) онѣ онера(л) Я(н) Тыши(н)ски(и) в тые (ж) вла(с)не слова со(з)на(л) очеви(с)то, передо (м)ною стоечи, которое то оповеданье є(г)[о] м(л). п̃на судѣю та(к) же и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку его к(р). м[илости] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано ест.

12. Оповедане того п̄на судѣ ѿ заби(т)е слуги его Нови(ц)ко(з)[о].

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ца і (10) дня ге(н)ва(р)а.

// Писа(л) и присыла(л) до уряду е(г)[о] к(л). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старосте(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], его м(л). п̄нъ Миха(л) Силе Нови(ц)ки(и), судя кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и), ѿповедаючи(с) на по(д)даны(х) кн̄ж. ее м(л). Ружи(н)ское п̄нее Зофие(и) з Карабъчева, села ѿпарипе(г)[о], на то(т) ча(с) де(р)жавы своее, и(ж), де(и), зо(с)тави(л) е(с)ми бы(л) та(м) в то(м) селѣ уря(д)ника и слугу свое(г)[о], шляхе(т)но(г)[о] Пе(т)ра Нови(ц)кого з повѣту Мстисла(в)ско(г)[о]. Та(м) же они по(д)даные все, иле и(х) вся было року тепе(р) про(ш)ло(го) тисеча ше(ст)со(т) десято(г)[о], м̄ца декабрия, три(д)цато(г)[о] дня, праве ѿ полу(д)(н)ю напо(л)ни(в)ши(с) своее воли, бунту, рути(в)ши(с) до ѿно(го) уря(д)ника мое(г)[о], ѿно(г)[о] нелито(с)тиве и ѿкру(т)не пе(р)ве(а) сами били, пото(м) Ива(н) Ко(с)ма(ч), хлопъ того(ж) села на сме(р)ть его заби(л) и души по(з)бави(л).

И тое (ж) години сме(р)тю (с) то(г)[о] свѣта зышоль, ѿ которое то заби(т)е слуги своего ѿповеда(л) е(г)[о] м(л). п̄нъ судя, заховуючи во(л)ное поправе(н)е мое або е(с)ли бы то(г)[о] потреба была, ина(к)шое внесе(н)е протестацые кре(в)нымъ и пови(н)ны(м) то(г)[о] забито(г)[о]. Яко(ж) ту(ж) (с) прида(н)я урядово(г)[о] ста(в)ъши во(з)ны(и) енера(л)ъ), шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и), со(з)на(л)ъ,

и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ге(н)вара, второ(г)[о] дня, бы(л)е(м) в де(р)жаве е(г)[о] м(л). п̄на Михала Силынови(ц)кого, су(д)и кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о], в селе ѿпарипса(х), где виделе(м) ес(ми) на(с)ме(р)ть забито(г)[о] и замо(р)довано(г)[о] слугу и уря(д)ника е(г)[о] м[илости], шляхе(т)но(г)[о] Пе(т)ра Нови(ц)кого.

Которое бы(т)е и замо(р)дова(н)е нѣкоторые люде(и) або по(д)даны(х) ѿно(г)[о] села, меновали, бы(т) чере(з) Ивана

88 зв.

Ко(с)мача стало(с).

Штомъ я, виде(в)ши повола(н)ѣ звыклоѣ на оны(х) по(д)даны(х), а меновите межи ними на Ко(с)мача Ивана, яко мужабо(и)цу, учинило(м) и шля(х)тою, стороною двѣма о(с)ве(д)чи(в)ши о(т)ѣхаль, которое то о(п)оведе(н)ѣ та(к)же и со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] до кни(г) его к(р). м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) принято и записано.

**13. Положенъ е по(з)ву по п̃на Лукаша
Мо(д)лише(въ)ско(г)[о] о(т) п̃на Фѣдора
Быко(в)ско(г)о.**

89

Року аѡі (1611) м̃ца ма(р)ц(а) аі (11) дня //

На врьдѣ е(г)[о] к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), п(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) о(ч)ѣви(с)то во(з)ны(и) е(н)ера(л) во(е)во(д)ства Кие(въ)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Ру(д)ни(ц)ки(и) ку (!) записа(н)ю до кни(г) со(з)на(н)ь и того со(з)на(н)я сво(е)г[о] кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки сво(е)е, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ру(д)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) е(н)ераль во(е)во(д)ства Кие(въ)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квитомъ, и(ж) року прошъло(го) тисѣча ше(ст)со(т) десято(г)[о], м̃ца ноябра, пято(г)[о] дня о(д)не(с)ло(м) по(з)во(в) два зе(м)ски(х) Кие(въ)ски(х) на бли(з)ко пришлы(и) трибуна(ль) Любе(л)ски(и) во(е)во(д)ства Во(л)ы(н)ско(г)[о], в року теперешньемъ тисѣча ше(ст)со(т) три(н)на(д)цато(м) припадаючи(и), кгда sprawy ко(н)се(р)ван(т)ныѣ при о(т)суже(н)ю то(г)[о] во(е)во(д)ства Во(л)ы(н)ско(г)[о] суди(т) се буду(т), а то в жалобе е(г)[о] м(л). п̃на Фѣдора Быко(в)ско(г)[о] повода проти(в), п̃ну Лукашу Мо(д)лише(в)скому по(з)вано(му) о(д)ны(м) по(з)вомъ о(д) голову, а други(м) по(з)во(м) о(д) вежу,

а то въ справе о(д) заби(т)ѣ и замо(р)дованѣ брата рожоно(г)[о] поводово(г)[о] нѣбо(ж)чика п̃на Сымона Быко(в)ско(г)[о] по

то(г)[о] то поменено(г)[о] Лукаша Мо(д)лишо(в)ско(г)[о], яко тые по(з)вы шире(и) в себе обьмо(в)ляю(т).

Которые то по(з)вы поменено(му) Лукашу Мо(д)лишо(в)ско(му) дало(м): у руки очеви(с)то, а други(и) в бра(му) за(м)ку Браги(нъ)ско(г)[о], которы(и) о(нъ) аре(н)дою о(т) кнежа(т) е(г)[о] м(л). Ю(р)я Вишьневѣ(ц)ко(г)[о] каштеляна кие(въ)ско(г)[о] в сумѣ п̄зе(и) де(р)жи(т), уво(т)кнуло(м), и то(т) позо(в) ему самому и (с)торожо(м), в брѣме стоячи(м), оповѣдало(м) и оказа(л) е(с)ми, которое (ж) то очеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненоѣ, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано е(ст).

14. Оповѣданѣ п̄на Федора Быковско(з)[о] на его м(л). п̄на Стефана Ло(з)ку.

Року а҃хѣі (1611) м̄ца ма(р)ца аі (11) дня.

Присыла(лъ) до уряду его к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] слуга и уря(д)ни(к) ве(л)мо(ж)ны(и) его м(л). п̄на пна(!) Миколая Фро(н)цковича Радами(н)ско(г)[о], старосты Васили(с)ко(г)[о], дворанина е(г)[о] к(р). м(л). и ле(с)ничо(го) Бе(р)ште(цъ)ко(г)[о] Коня(в)[с]ко(г)[о] Дуби(ц)ко(го) // Дуби(ц)ко(г)[о] и Забло(ц)ко(г)[о] п̄нъ Федо(р) Бы(ковъ)ски(и) чере(з) служебника свое(г)[о] шляхе(т)но(г)[о] Романа Кмиту Нестеровича жалуючи, оповѣдаючи и проте(с)туючи(с) на урожоно(г)[о] е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Ло(з)ку, ма(р)ша(л)ка ка(!) мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] м̄ти п̄на Га(л)шку Гуливичо(в)ну в то(и) способъ,

89 зв.

и(ж) она в року теперешъне(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), м̄ца генъвара два(д)ца(т) ше(с)то(г)[о] дня, з середы на че(т)вергъ, годи(нъ) ше(ст) мо(г)ло бы(т), в но(ч), пропо(м)не(в)ши винъ, в праве по(с)полито(м) описаны(х), на чо(г)[о] се не оба(в)ляючи, обоѣ спо(л)не з воли и умы(с)лу свое(г)[о] на маѣ(т)но(ст) е(г)[о] м(л). п̄на Фро(нъ)цковича село

Ка(р)гаши(нъ), у воєво(д)стве Киє(въ)ско(м) лежачое, в небы(т)но(с)ти на то(т) ча(с) теперешъне(г)[о] жалуючо(г)[о] п̀на є(г)[о] в то(и) має(т)ности, в которо(м) селѣ за по(з)воле(н)ємь є(г)[о] п̀на Фро(н)ѣцковича, п̀на теперешъне(г)[о] жалуючо(г)[о], пань Микола(и) Законо(в)ски(и) и Самуєль Законꙋ(в)ски(и), сынъ его, мешька(нъ)я и дома свое шляхе(ц)киє мели, насла(в)ши кгва(л)томь слугу и вря(д)ника свое(г)[о] рожо(в)ско(г)[о], Во(и)тєха Напо(л)ско(г)[о], а при не(м) мешча(нъ) и по(д)даны(х) свои(х) рожо(в)ски(х), меновите: Во(и)тєха Лєпєху, кушьнєра Данила Мака(р)чина, шопа (!) Курила, Сухарє(нъ)ковъ дву(х) бра(т)ю рожоную, Бу(р)наковъ, Ко(с)мача пивовара, Лє(в)ка Чо(р)ного и Па(р)хомца,

а згола все не(!)то Рожо(в)на голову зби(в)ши ѿ ки(л)ка со(т) человека ко(н)но и пешо готово, яко до во(и)ны, зо (с)трє(л)бою ѿ(г)ни(с)тою и и(н)ши(м) ору(ж)ємь, во(и)не належачи(м), на тую має(т)но(ст) п̀на жалуючо(г)[о] а на дома шляхе(т)скиє менованы(х) Законо(в)ски(х) з мушкето(в), з рушьницъ стреляли и ѿны(х) ѿсобъ менованы(х) у мешка(н)ю и(х) шляхе(т)ски(м) добывали и ѿ(д)но(г)[о] з ни(х) Самуєля Законо(в)ско(г)[о] з дому выстрашили и не веда(т), гдє сє подѣ(л). Має(т)но(ст) всю ѿ(т) мала и до велика побрали, зграбили, ничо(г)[о] не зо(с)тавили, дома два спалили, ѿдин Самуєля Законо(в)ско(г)[о], а други(и) Романа Кра(в)ца.

А пото(м) именовано(му) Миколаєви Законо(в)ско(му) тє(ж) на до(м) и мє(ш)ка(н)є є(г)[о] шляхе(т)ское наше(д)ши, ѿно(г)[о] само(г)[о] в то(м) до(му) его не наше(д)ши, має(т)но(ст) є(г)[о] само(г)[о] и ма(л)жоньки є(г)[о] побрали, та(м) же и на дома по(д)даны(х) п̀на жалуючо(г)[о], в то(м) же сєлє мє(ш)каючи(х) тє(ж) наше(д)ши, и кгва(л)товъне(г)[о] ѿ(д)но[го] в дома(х) зо(с)та(т) мо(г)ли, ѿны(х) побили, и поранили, и має(т)но(ст) и(х) всю побрали и пограбили, а то є(ст) меновите Гапона Ковина ѿкру(т)нє и шко(д)ливє ѿбуха(ми) поби(в)ши, рану шко(д)ливую межи плєчъ шаблєю задали, Ю(р)ка Лукьяновича ки(и)ми шко(д)ливє // збили и, наго розобра(в)ши, утопи(т) хотєли, а(ж) лє(д)во утє(къ); Хому ѿди(н)ца тє(ж) шко(д)ливє ки(и)ми

збили и мало насме(р)ть з рушьници наганяючи, кгда з до(му) свое(го) уходи(л), не забили, Романа Кри(в)ца, наше(д)ши на до(м), окру(т)не збили, до(м) е(му) зо всею мае(т)но(с)тю спалили.

Ω которы(и) наездъ на дома, мешька(н)я шляхе(т)ские побит(е), порани(н)е и ѿ грабе(ж)е мае(т)но(с)ти и(х), заховуючи ты(м) ѿсоба(м). Кому (с) права посполито(г)[о] належа(ти) буде(т). во(л)ную дорогу до чине(н)я право(м) тепе(р) то(л)ко ѿферуючи(с) з е(г)[о] м(л). п̄номъ ма(р)ша(л)комъ, ма(л)жо(нъ)кою е(г)[о] м(л). яко прудно ведомо(ст) взя(лъ) ѿ попале(н)е домо(в), и побит(е) и пограбе(н)е по(д)даны(х), и ѿ побра(н)е и пограбе(н)е мае(т)но(сти) и(х) при то(м) квал)товъно(м) нае(з)де, право(м) зна(ти) проси(лъ), абы тая е(г)[о] протече(с)гация до кни(г) была записана, што(м), приня(в)ши, до кни(г) записа(ти) каза(лъ), и е(ст) записано.

15. Со(з)на(нъ)е во(з)но(з)[о] в справе того (ж)е (с) ты(м) жсе п̄номъ Ло(з)кою.

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ц(а) аі (11) дня.

На врьде е(г)[о] к(р). м(л)̄ти за(м)ку Житоми(р)ско(ї) передо (м)ною, Григо(р)е̄мъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) е̄нера(л) воево(д)ства Кие(въ)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Рудницьки(и) ку записанью до кни(г) со(з)на(лъ) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) печат(и) и (с) по(д)писо(м) руки свое̄е, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Ива(нъ) Рудни(ц)ки(и), во(з)ны(и) е̄нера(лъ) воево(д)ства Кие(въ)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) кви(то)м, и(ж) року идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(г)[о], м̄ц фе(в)раля, два(д)цат(и) о(с)мо(го) дня, был(и) е(с)ми то(г)[о] дня и мисеца вышь писано(г)[о] взяты(м) до име(н)я и села м[илости] п̄на Фро(н)цьковича Радими(н)ко(г)[о], старо(с)ты Васи(с)ко(г)[о] на(з)вано(г)[о] Ка(р)ташина, у воево(д)стве Кие(въ)ско(м) лежачо(м), за прида(н)е̄мъ врьдовы(м).

Та(м) же передо (м)ною, во(з)ны(м), п̄н̄ъ Миколи(ч) Законо(в)ски(и) и во(и)тъ села Ка(р)таши(н̄)ско(г)[о] на (и)мѣ А(н)тонъ Ра(д)кеви(ч), ѡповедали и ѡказовали з нами кгва(л)ту починѣно(г)[о] и дома два в то(м) селѣ попалѣныѣ за
90 зв. на(с)ла(н̄)ѣмъ ѡ(т) ѣ(г)[о] м[илости] п̄на Стефана Ло(з)ки // ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ки ѣ(г)[о] м(л). п̄ни Га(л)шки Гулевичо(в)ны, уря(д)ника и(х) м(л). ро(ж)ѣвско(г)[о], п̄на Во(и)тѣха Напо(л̄)ско(г)[о], мѣща(н̄) и по(д)даны(х) и(х) м(л). мѣ(с)тѣ(ч)ка Рожева,

а наперѣ(д) замка зы... (н̄)ѣмъ и(х), виде(л̄) ѣ(с)ми до(м) ве(с) ѡ(т) мала до велика Романа Кра(в)ца спале(н̄) и ѡ(г)нищѣ на то(м) мѣ(с)цу, где хаты были, виде(л̄) ѣ(с)ми, а при то(м) тѣ(ж) за ѡказова(н̄)ѣмъ того (ж) п̄на Миколѣча Законо(в)ско(г)[о], во(и)та и по(д)даны(х) ка(р)таши(н)ски(х) Гапон: Новика, Ю(р)я Лу(к)яновича и Хомы ѡди(н)ца в дома(х) и(х) ворота и ѡ(к)на порубаны и постреляны, а на сами(х) виде(л) ѣ(с)ми раны, то ѣ(ст) на Гапонѣ Новикѣ назадѣ межи плѣ(ч) рану тятую шко(д)ливую, а хрыбѣ(т) ве(с) син̄ збы(т), на Ю(р)ку Лу(к)яновичѣ виде(л)о(м) раны синие по рука(х) и по плеча(х) шко(д)ливыѣ.

Именова(л), и(ж) все ѡде(н̄)ѣ з не(го) збрано было, хотѣчи ѣ(г)[о] втопи(т), а на Хомѣ ѡди(н)цу виде(л̄) ѣ(с)ми раны синие на плеча(х), а на хрыбтѣ все шко(д)ливыѣ, менова(л), и(ж) кие(м) бито, мало на(с)мѣ(р)тъ з руш̄ници не забито.

А та(м) жо, в то(м) селѣ, неподалѣку то(г)[о] до(му) Кра(в)цово(г)[о] спале(н̄)ѣмъ ма(л)жо(н)ки п̄на Самуѣля Законо(в)ско(г)[о] п̄нѣе Га(н)ны Николаѣ(в)ны Ксе(з)скоѣ, виде(л) ѣ(с)ми до(м) и(х) тѣ(ж) уве(с) спале(н̄), и ещѣ ѡ(г)ни горячиѣ на то(м) погорелищу виде(л) ѣ(с)ми, а пото(м) и сама на собѣ раны и (з)би(т)ѣ свое мнѣ ѡказывала, которое (ж) то ѡ(т) того(ж) Напо(л)ско(г)[о] и мѣща(н) рож(с)ки(х) бы(т) меновала.

А наперѣ(д) виде(л) ѣ(с)ми на твари у неѣ по ѡбѣю(х) сторона(х) раны кривавыѣ поша(р)паныѣ, а на рука(х) ѡбудву(х) тѣ(ж) виде(л) ѣ(с)ми раны шко(д)ливыѣ синие, а шия, плечи, все **сине** збито.

При то(м) та(м) же в то(м) селе за оказыва(н)емъ того(ж) шляхе(т)но(г)[о] п̄на Миколая Законо(в)ско(г)[о], шля(х)тича в то(м) селе мешкаючо(г)[о], ω(г)леда(л) ε(с)ми в до(му) ε(г)[о] знако(в) починены(х), где виде(л) ε(с)ми ω(к)на выбитые, порубаны, и по(с)треляны, менова(л) собе бы(т) сталое тоє починε(н)ε знако(в) кгва(л)ту и побра(н)ε в то(м) дому маε(т)но(сти) своеε и ма(л)жо(н)ки своеε ω(т) вря(д)ника Рожая(въ)ско(г)[о] и меша(н) тамо(ш)ни(х), в оповеда(н)ю меновите имени поменены(х), которое очевистое со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о] енерала вышь писано(г)[о] и то(т) кви(т) ε(г)[о] до кни(г) крго(д)ски(х) житоми(р)ски(х) ε(ст) записано //

91

16. Оповеданε п̄на Миколая Законо(в)ско(г)[о] на ε(г)[о] м(л). п̄на Стефана Лозку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)ъжсонъку его м(л)̄ти.

Року ахаі (1611) м_ц ма(р)ц(а) аі (11) дня.

Присыла(л) до уряду его к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старостε(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) п̄нъ Микола(и) Законо(в)ски(и) прятеля свое(г)[о] Романа Кмиту Не(с)теровича, жалуючи и протε(с)туючи(с) именемъ свой(м) и именнен(м) шляхе(т)ное Самуелевое Законо(в)ское неве(ст)ки своеε а ма(л)жо(н)ки сына свое(г)[о] п̄не(и) Га(н)ны Миколаε(въ)ны Ксе(н)зкое и дочо(к)εε а внучекъ свои(х) – ε(л)жбеты и Раины на урожоно(г)[о] его м(л). п̄на Стефана Ло(з)ку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] м(л). пана Га(л)шку Гулевичо(в)ну.

А то в то(т) способъ, и(ж) она в року теперешъне(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], м_ца ге(н)вара, два(д)ца(т) шо(с)то(г)[о] дня, з середи на че(т)ве(р)г у годи(н) ше(ст) мо(г)ло бы(ст), в но(ч), запо(м)невъши винъ, в справе по(с)полито(м) описаны(х), за пожоги домо(в) шляхе(ц)ки(х) ωбоε и(х) м(л). спо(л)не з воли и умы(с)лу свое(г)[о] на маε(т)но(ст) ε(г)[о] м(л). п̄на Фро(н)цковича Радими(н)ско(г)[о], старо(с)ты Васили(с)ко(г)[о],

село Ка(р)ши(н), в воєво(д)стве Кие(въ)ско(м) лежачое, в которы(м) менованые жалобники мешька(н)я и дома свое шляхе(ц)киє з ла(с)ки є(г)[о] м(л). заслу(г) свои(х) мєли, на(с)ла(в)ши мо(ц)но ква(л)томь слугу и вря(д)ника свое(г)[о] рожо(в)ско(г)[о], Во(и)тєха Напо(л)ско(г)[о] и при не(м) мєща(н) а по(д)даны(х) свои(х) рожо(в)ски(х), меновитє: Во(и)тєха Лєпєху, кушгнєра, Данила Мака(р)чица, Шє(и)па, Курила Сухарє(н)ко(в), дво(х) бра(т)ю рожоную, Бурнако(в), Ко(с)мача, пивовара, Лє(в)ка Чо(р)но(г)[о] а Па(р)хо(м)ца,

а (з)гола все мє(с)то Рожо(в) на голову збы(в)ши ѿ ки(л)ка со(т) чловека ко(н)но и пешо готово з стрє(л)бою и и(н)ши(м) ѿру(ж)ємь, во(и)не належачи(м), а ѿбо(г)на(в)ши вколо до(м) и(х), яко со(н)ни(х), в самую по(в)ночи в дома(х) и(х) шляхе(ц)ки(х), и(ж) би ни ѿ(т)ко(л) рату(н)ку мє(т) не мо(г)ли, в домє(х) добывали, ѿ(к)на, дєри повыбияли, сына мое(г)[о] а ѿ(и)ца ты(х) дєтє(и) Самуєля Законо(в)ско(г)[о] з ду(т) вы(с)трашили, которы(и) з ы(з)бы и (с) сєнє(и) выбє(г)ши, не веда(ти) гдє ся подєль, та(м) жє и ма(л)жо(н)ку є(г)[о], вышг // именє(м) на(з)ваную, збили и (з)мо(р)довали а має(т)но(ст) єє самое и ты(х) детокъ єє ѿ(т) мала до велика зграбили и до(м) спалили зо (в)сємь будова(н)ємь, а пото(м) то(г)ды(ж) и єму самому, Миколаєви Законо(в)ско(му), тепєрєшгнє(му) жалуючо(му), тє(ж) на до(м) є(г)[о] шляхе(ц)ки(и) нашє(д)ши, которы(и) ту(т) жє нєподаєку то(г)[о] до(му) сына є(г)[о] былг и, ѿно(г)[о] само(г)[о] в то(м) до(му) є(г)[о] нашє(д)ши, має(т)но(ст) є(г)[о] само(г)[о] и ма(л)жо(н)ки є(г)[о]. Та(к) жє и сына є(г)[о], нєбо(ж)чика Яна Законо(в)ско(г)[о], которо(г)[о] Кгро(т)ко(в)ски(и) заби(л), которая при не(м) яко ѿ(и)цу є(г)[о] зо(с)тала всю, побрала и (з)грабили, которая в по(з)вє(х) поменєна будє(т), ѿфєруючи(с) ѿ то все яко сє помєнило, яко (с) права по(с)полито(г)[о] и(м) придє(т), и (с) ки(м) яко належати будє(т), право(м) чини(ти) проси(лг), абы было принято и до кни(г) записано, што, вря(д) приня(в)ши, до кни(г) записа(ти) каза(л), и є(ст) записано.

**17. Оповедане Ба(л)цера Лакгевъни(цъ)ко(з)[о] на
п̀на Тимофея Рутеницъко(з)[о].**

Року 1611 м̀ц ма(р)ца 11 дня.

На вряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо
(м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м)
житоми(р)ски(м), е(г)[о] м(л). п̀нъ Ба(л)це(р) Лакго(в)ни(ц)ки(и)
усне ста(в)ши, оповеда(л) и жалова(л) на п̀на Тимофея
Гумени(ц)ко(г)[о],

и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т)
оди(н)на(д)цато(г)[о], м̀ца ма(р)ца, пято(г)[о] дня, п̀нъ Тимофе(и)
Гумени(ц)ки(и) са(м) и (з) че́дью своею Я(н)че(н)ки(ми), двома
бра(т)ею, и(з) Стасе(м), и (з) Кгали(н)ски(м), наеха(в)ши
кгва(л)то(в)не на кгру(нт) нашъ и (з) ни(м) спо(л)ны(и) по(д)
ле(с) Добромль, та(м) же на полю в то(т) ча(с) на недели
средопо(ст)но(и) неви(н)не в стаде при па(с)тухо(х) клячу сивую
по(д)дука(и)скую, купленую за золоты(х) сто по(л)ски(х), и
жеребъца по(д) ею шпаковато(г)[о], которы(и) коштова(л) золоты(х)
три(д)ца(т), (с) по(л)гако(в) по(с)треля(л) и позабия(л) бе(з) да(н)я
жа(д)ны(х) причи(н).

О которые шкоды свое(и) пра(в)не оферуючи(с) чини(т)
обеща(л), которое оповеда(н)е п̀на Лакго(в)ни(ц)кого до кни(г)
за(м)ку гд̀ръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано //

92

**Оповеда(нъ)е п̀на Яна Ледухо(въ)ско(з)[о] на его
м̀(ст) п̀на Фри(д)риха Тишъкевича и
ма(ль)жо(нъ)ку его м(л). п̀(н)ю Зофѣю кн̀(ж) з
О(с)трога.**

Року ахаі (1611) м̀ц ма(р)ц(а) ва (12) дня.

Писа(л) и присыла(л) на (в)ря(д) кгру(д)ски(и)
Житоми(р)ски(и) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о],
по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) п̀нъ Я(н)

Лидухо(в)ски(и) пре(з) во(з)но(г)[о] ене(р)ала во(е)во(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)но(г)[о] Ма(р)тина Ви(р)бо(в)ско(г)[о], жалуючи и о(п)оведаючи(с) на ве(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(с)ти п(н)а Фри(д)риха Тиш(ь)кевича з Лого(и)ска, во(е)води(ч)а бере(с)те(и)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] м(л). е(е) м(л). п(н)юю Зофию з О(с)трога, кн(ж)ну За(с)ла(в)скую Фри(д)риховую Тыш(ь)кевичовую ты(ми) словы,

и(ж), де(и), речоные и(х) м(л). п(н)ь Тиш(ь)кевичъ и ма(л)жон(ь)ка е(г)[о] м(л). добра свое ту(т) в во(е)во(д)стве Кие(в)ско(м) лежачие, меновите село Никошо(в)ку з к(р)унтами и зо всеми пожи(т)ка(ми). До не(г)[о] в(к)оло належачи(ми), обычае(м) за(с)та(в)ны(м) мне завели, и в(к)оло в способъ грани(ц) о(ц)и(р)кова(в)ши и о(н)ые о(ц)и(р)клованые записо(м) свои(м) о по(с)сесию во(з)но(г)[о] змо(ц)ни(в)ши, и по(д) п(е)в(н)ы(ми) зарука(ми) и об(ь)в(ь)яз(ж)ка(ми) об(л)икговали(с) ты(м) же ли(с)то(м) свои(м) не ты(л)ко сами чере(з) себе жа(д)ны(х) перешко(д) в к(р)у(н)те(х) и в(ш)еляки(х) пожи(т)ка(х) мне заведены(х) не чини(т), але о(т) о(н)ы(х) кри(в)д(ь) импе(д)име(н)товъ и перека(з) на тую ма(е)т(н)о(ст) мою заходячи(х) об(л)икговали(с) и(х) м(л). борони(т) и за(с)тупова(т),

то па(к) в року неда(в)но про(ш)ло(м) тисеча ше(ст)со(т) д(е)сято(м), м(ц)а о(к)т(е)рба, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня, са(ми) и(х) м(л). о(с)обою своею к(р)у(н)ту мое(г)[о] вла(с)но(г)[о] мн(ѣ) о(т) и(х) м(т)и заведено(г)[о], то е(ст) вдлу(ж) на чверть мили, а (в)ши(р) на двое гоны о(д)няли и (з)нако(в) свои(х), которые значили мне и(х) м(ст) заводячи, пропо(м)не(в)ши и то(ж) к(р)у(н)т) мо(и) до ма(е)т(н)о(сти) свое(е) села Полигине(ц) привлащили, зачи(м) и(х) м(л). ли(ст) запи(с) сво(и), мн(ѣ) о(т) и(х) м(л). даны(и), нарушили в за(к)ла(д) и в заруки в записа(х) и(х) м(л).

92 зв. о(п)исано(и) по палки до шко(д) // до шко(д) мене немалы(х) в неужива(н)ю то(г)[о] к(р)у(н)ту приправили, на чо(м) себе шкодую на о(с)м(ь) со(т) золоты(х) по(л)ски(х), о(ф)еруючи(с) о то все з и(х) м(л)тями прав не чини(т), яко (ж) и во(з)ны(и) ене(р)аль во(е)во(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)еи(и) Ма(р)тинъ Ви(р)бо(в)ски(и), ста(в)ши очеви(с)то ку записованью до кни(г)

кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) со(з)на(л) ты(ми) слова,
и(ж) року теперешнѣ(г)[о] тисеча шѣ(ст)со(т)
ѡди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца, ѡ(с)мо(г)[о] дня, маючи я
при собе шля(х)ту люде(и) добры(х) п̀на Яна Крынѣ(ц)ко(г)[о] а
п̀на Стани(с)лава Лозовѣ(ц)ко(г)[о] за прида(н)ѣ(м) уряду
кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о], бы(л) ѣ(с)ми на (с)праве и потребе
урождоно(г)[о] п̀на Яна Ледухо(в)ско(г)[о], на кгру(н)тѣ ѣ(г)[о]
кикошо(в)скомѣ, гдѣ ѣ(г)[о] м(л). п̀нѣ Тишкеви(ч) и(з)
ма(л)жо(н)кою своею, ѣму завѣ(в)ши и записа(в)ши, то(т) кгру(нт)
ѡ(д)няли в року вышѣ меновано(м).

Та(м) же за ѡказа(н)ѣм п̀на Яна Лидухо(в)ско(г)[о] виде(л)
ѣ(с)ми то ѣ(ст) поча(в)ши ѡ(т) руды, которая дѣли(т) кгру(нт)
ма(р)куше(в)ски(и) и з кгру(н)томѣ кикоши(в)ски(м) а(ж) до
само(г)[о] го(с)ти(н)ца Улано(в)ско(г)[о], которы(и), дѣ(и), до
Бѣ(р)дичова вдлу(ж) на чвѣ(р)тѣ мили а вши(р) на двое гоны
пѣ(в)ны(х) ѡ(т) ты(х) дубо(в) чотыре(х) ку сѣлу Никошо(в)цѣ,
которыѣ значили границу, на которы(х) дуба(х) знасли та(к)иѣ
ѡкруги ѡбѣрублены а кры(ж) по(д) ты(м), которыѣ уже почали
заро(с)та(ти),

тѣды и(х) м(л). п̀нѣ Тишѣкеви(ч) з ма(л)жонѣкою своею,
мину(в)ши ѡную границу або знаки тамтѣѣ, и(н)шую границу
новую або знаки новыѣ, по(д) самы(м) сѣло(м) Кикошо(в)кою
починили, то ѣ(ст) на чотыре(х) дубо(х) крыжи великиѣ новыѣ,
которыѣ мѣни(л) п̀нѣ Лѣдухо(в)ски(и) бы(ст) починѣныѣ ѡ(т)
ѣ(г)[о] м(л). п̀на Ти(ш)кевича и ма(л)жонѣки ѣ(г)[о] м(л).

Та(м) же ѣще за ѡказа(н)ѣм п̀на Ледухо(в)ско(г)[о] виде(л)
ѣ(с)ми лано(в) два: ѡди(н) ланѣ ѡраны(и), которо(г)[о] вышра(л)
п̀нѣ Ледухо(в)ски(и), а и(х) м(л). ѡ(д)ня(в)ши, свои(м) збо(ж)ѣм
на зиму засеяли, на которо(м) п̀нѣ Лидухо(в)ски(и) мѣни(л)
высева(ти) по шѣ(с)ти миро(к) пашѣни; а други(и) ланѣ, ча
кото(р)о(м) было просо п̀на Лидухо(в)ско(г)[о] та(к) же и(х) м(л).
то(т) ланѣ, просо ѡ(д)ня(в)ши, выпа(с)ли и в нивѣ(ч) ѡбѣ(р)нули,
(с) которо(г)[о] п̀нѣ Лидухо(в)ски(и) и снопа нѣ взяль, алѣ и
тера(з) все на ниви виде(л)ѣ(м) поп(с)ованѣѣ и потоптанѣѣ //

што я во(з)ны(и) чинѣчи пови(н)но(с)ти своеѣ досы(т) то(г)[о]

свѣ(г)[о] за оказа(н)ѣмъ п̄на Лѣдухо(в)ско(г)[о] ѿгляди(в)ши, до кни(г) со(з)наваю и прошу, абы тоя протѣ(с)тациа ѣ(г)[о], яко и со(з)на(н)ѣ мое, при не(и) учинѣное, до кни(г) было принято и записано, которая протѣ(с)тациа и ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о], при не(и) учинѣное, по(д) ѣ(г)[о] печат(т)ю на пи(с)мѣ поданое, до кни(г) к(р)о(д)ски(х) Житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л), и ѣ(ст) записано.

**19 Положенъѣ по(з)ву ѿ(т) п̄на Яна
Зю(л)ко(в)ско(з)[о] по ѣѣ мл̄(сти) к̄(ж)ну
Романовую Ру(ж)иньскую.**

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ц(а) ві (12) дня.

На врьдѣ его к(р). м. за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перѣдо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) ѣнера(л) воѣво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Да(х)но Бу(т)римо(в)ски(и) (к)у записова(н)ю до кни(г) со(з)наль и то(г)[о] со(з)на(н)я своѣ(г)[о] кви(т) (с) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своѣ(и), писаны(и) ты(ми) словы, подалъ.

Я, Да(х)но Бутрмо(в)ски(и), во(з)ны(и) ѣнера(л) воѣво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о] ѿ(з)на(и)мую на то(м) квите мое(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку ѣ(г)[о] к(р). м[илости] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) в року тепѣрѣшънѣ(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) м̄ца фе(в)раля второ(г)[о] дня, маючи я при собе шля(х)тичо(в) дво(х) стороною п̄на А(н)дрѣя Ястре(м)ско(г)[о] а п̄на Яна Великго(р)ско(г)[о] положи(л) ѣ(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуналски(и), на ма(м)рамѣ зе(м)ско(м) кие(в)скомъ писаны(и), в жалобѣ п̄на Яна Зю(л)ско(г)[о], в ме(с)тѣ Паволочи, и у ворота брамы ме(ст)ное у(т)ну(в)ши, воро(т)но(му) тамошънѣ(му), ѿповѣда(л) ѣ(с)ми по урожоную ѣѣ м(л). п̄ною Зоф̄бю (с) Карабъчова и к̄(ж)ну Ружи(н)скую зошло(г)[о] не(д)а(в)но кн̄жти Романа Нарыму(н)товича Ружи(н)ско(г)[о]

ма(л)жо(н)ку, которы(и) за (в)ли(в)комъ права свое(г)[о] ѡ(т) урожоно(г)[о] п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] на ѡсобу е(г)[о] в справе, ниже(и) поменено(и) ѡде(р)жаную, позывае(т), а то ѡжи(в)ляючи(с) справу чере(з) п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з небо(ж)чико(м) сла(в)ное паме(ти) у суде голо(в)номъ // голо(в)номъ трибуна(л)ско(м), року прошло(м) тисеча ше(ст)со(т) девято(м), на те(р)мине воево(д)ства Бра(с)ла(в)ско(г)[о] до запису черезъ небо(ж)чика к(нъ)зя Романа Ру(ж)и(нъ)ско(г)[о], на чотыриста золоты(х) пол(л)ски(х) дано(г)[о], зачатую и до пу(нъ)кту баницы(и) пра(в)не переведеную и для сме(р)ти небо(ж)чика кн(ж)ти Ру(ж)и(нъ)ско(г)[о] не(с)ко(н)чоную.

А и(ж) она на добра и мае(т)но(сти) вси, по (с)ме(р)ти ма(л)жонька свое(г)[о] позо(ст)алые, уступила поготову и те(ж) припра(в)ные яко де(р)жа(н)я ты(х) доб(р) всѣ(х) зноси(т) пови(н)на про то, абы теды ѡную до прислуха(н)я наказа(н)я на не(и) чере(з) судъ трибуна(л)ски(и) банице(и) и публикава(н)я се припозывае(т), што все по до(с)та(т)ку на то(м) по(з)ве доложо(но) е(ст).

За которы(м) по(з)во(м) и рокъ ѡбею(м) сторона(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) любе(л)ски(м) в року тепе(р) идучо(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), на то(т) ча(с), кгда справы воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] ко(нъ)се(р)ва(т)ные ло ѡ(т)суже(н)ю воево(д)ства Волы(н)ско(г)[о] сужоны(и) буде(т), станови(т) се, зложи(л) е(с)ми нашъ и се(с) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки мое подаю ку записова(н)ю до кни(г), которое (ж) то ѡчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] до кни(г)[о] е(ст) записано.

**20. Положе(н)я по(з)ву ѡ(т) п̄на Яна
Зю(л)ко(въ)ско(з)[о] по пото(м)ки к̄жти
Ружи(нъ)ско(з)[о] и по еѣ м(л). к̄(н)ю Романовую
Ружи(н)скую.**

Року 1611 м̄ц ма(р)ца 12 дня.

На вряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) очевисто во(з)ны(и) енераль воево(д)ства кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Да(х)но Бутримо(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Да(х)но Бутримо(в)ски(и), во(з)ны(и) енераль воево(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю на то(м) квите мое(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о],

94 и(ж) в року тепере(ш)немъ тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)уато(м) мѣца фе(в)раля второ(г)[о] дня положи(л) ε(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) на ма(м)раме зе(м)скомъ Кие(в)ско(м), писаны(и), в жалобе п̄на Яна Зю(л)ко(в)ско(г)[о], в ме(с)те, и у ворота брамы ме(ст)ное утъкну(в)ши, воро(т)но(му) тамо(ш)не(му) о(п)оведа(л) ε(с)ми по урожоны(х) п̄нюю А(н)ну, некгды уро(ж)оную Стани(с)лавовую Надари(ц)кую, п̄нюю Я(д)викгу, некгды урожоную Свѣ(р)скую, ма(л)жо(н)ко(в) // Ма(л)жо(н)ковъ позо(с)талы(х) п̄нюю Геле(н)у, ма(л)жо(н)ку, урожоно(го) п̄на Яна Угрове(ц)кую (с) прито(м)но(ст)ю того(ж) ма(л)жо(н)ка еε яко о(п)екуна прирожоно(г)[о] се(с)тръ и пото(м)ко(в) вла(с)ны(х) урожоно(г)[о] некгды кн̄зя Наримуε(н)товича Ружи(н)ско(г)[о], та(к)ъ же по урожоную Зофѣю (с) Карабъчева, ма(л)жо(н)ку того(ж) зошло(г)[о] к̄жти Романа ружи(н)ско(г)[о], которы(х) вси(х) о(с)объ выше(и) поменены(х) за (в)ли(в)комъ права свое(г)[о] ω(т) урожоно(г)[о] п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] на о(с)обѣ ε(г)[о] в справе, ниже(и) поменены(х), оде(р)жано(г)[о], позывае(т), то ε(ст) п̄нюю Надари(н)скую, п̄нюю Сви(р)скую к̄(ж)ну Ружи(н)скую самы(х) и о(п)екуно(в) и(х), а п̄нюю Угрове(ц)кую (с) прито(м)но(с)тю п̄на Яна Угрове(ц)ко(г)[о] ма(л)жо(н)ка и о(п)екуна вла(с)но(г)[о],

а то ωжи(в)ляючи справу чере(з) п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з небо(ж)чи(к)о(м) сла(в)ное паме(ти) у суде голо(в)номъ трибуна(л)ско(м) в року прошло(м) тисеча ше(ст)со(т) девято(м),

на те(р)минѣ воево(д)ства Бра(с)ла(в)ско(г)[о], до запису чере(з) небо(ж)чика кнзѣя Романа Ружи(н)ско(г)[о] на чотыриста золоты(х) по(л)ски(х) дано(г)[о], зачатую и до ру(н)ту банициѣ(и) пра(в)не переведеную и для сме(р)ти небо(ж)чика кнзѣти Ружи(н)ско(го) не(с)ко(н)чоную.

А и(ж) ѿ нияко пото(м)ковѣ вла(с)ныѣ во вси добра, по небо(ж)чику позо(с)талыѣ, на(с)тупили, тѣды и(х) вси(х) яко пото(м)ко(в) вла(с)ны(х) до при(с)луха(н)я, наказа(н)я на ни(х) чере(з) су(д) трибуна(л)ски(и) банициѣ(и) и публикава(н)я ѣе припозываѣ(т).

За которы(м) по(з)во(м) рокъ ѿбѣю(м) сторона(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любе(л)ски(м) в року тепе(р) идучо(м), тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), на то(т) ча(с), кгда справы воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] ко(н)се(р)ве(т)ныѣ по ѿ(т)суже(н)ю воево(д)ства Во(л)ы(н)ско(г)[о] сужоны буду(т), станови(т) се зложи(л) ѣ(с)ми,

на што и се(с) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки своеѣ подаю ку записова(н)ю до кни(г). Которѣ (ж) то ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] до кни(г) урядовы(х) за(м)ку гдарьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] ѣ(ст) записано.

21. Квитация п̃на Ча(р)нако(в)ско(з)[о] ѣ(з)[о] м[илости] п̃на Лукаша Вито(в)ско(з)[о].

Року ахаі (1611) м̃ц ма(р)ц(а) гі (13) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то на вряде ѣ(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перѣдо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), товары(ш) жо(в)ни(р) з роты ѣ(г)[о] м(л). п̃на Ма(р)тина Хо(м)ѣ(н)то(в)ско(г)[о] п̃нь Петръ Че(р)нако(в)ски(и) и служебни(к) ѣ(г)[о] м(л). п̃нь Ши(м)ко Малино(в)ски(и) зе(з)нали и ты(м) зе(з)на(н)ѣмъ свои(м) квитовали, и то зе(з)на(н)ѣ свое и квитацию до кни(г) записа(ти) дали,

и(ж) што // што в року теперешньѣмъ тисѣча ше(ст)со(т) 94 зв.

ѡди(н)на(д)цато(м) мѣца фе(в)раля ста(л) се бо(и) пахо(л)кови
моѡ(му) Шимонови Малино(в)ско(му).

А пѣнь Шимо(нѣ) Малино(в)ски(и) поведа(л) мнѡ ѡ(т)
по(д)даны(х) ѡ(г)[о] м(л). пѣна Лукаша Вито(в)ско(г)[о]
бѣблико(в)скки(х), а и(ж) я, Петръ Чи(р)няко(в)ски(и), ѡ бо(и) и
мордѣ служебника моего Шимона Малино(в)ско(г)[о] та(к), те
(ж) я, Шимо(н) Малино(в)ски(и), ѡбо(и) и мордѣ мо(и)
справе(д)ливо(ст) чинили, та(к) за бо(и), за мордѣ и шкоды мене,
Шимона Малино(в)ско(г)[о], та(к) те(ж) и за жа(л) и де(с)пекты
мене, Пе(т)ра Ча(р)нико(в)ско(г)[о] досы(м) се стало и ты(х)
злочи(н)ци заплату своя взяли, а (з) други(х) помо(ч)нико(в)
шкоды се на(м) нагороди(ли).

Тѣды я, Петръ Ча(р)нако(в)ски(и), яко пѣнь, а я, Шимонѣ
Малино(в)ски(и), яко биты(и) та(к) по(д)даны(х) бѣблико(в)ски(х)
всѣ(х), яко те(ж) И(з)раила жида, арѡ(н)дара бѣблико(в)ско(г)[о],
во(л)ны(ми) чинѡми и квитуѡ(м) ве(ч)ны(ми) часы.

А ту (ж) ѡчеви(с)то стоечи пѣнь Лукашѣ Вито(в)ски(и)
со(з)на(л), приня(в)ши ѡную квитацию во(л)ны(м) ѡ(т) всѣ(х)
затяго(в), которы(х) бы ѡ(д)но на себѡ сподѡва(л), за ты(м) лѣти
учини(л) и чини(т) само(г)[о] пѣна Чи(р)нако(в)ско(г)[о] и слугу
ѡго Малино(в)ско(г)[о], прирекаючи си(м) ѡ(т) себѡ и дѡдича
ты(х) добръ сѡла Биликовѡ(ц) и у... ѡро(в) яки(и), бы в ты(и) и
и(н)шо(и) лѣбри(!) и(м)пѡдимѡ(н)т) заходи(ти) мель за поко(и)
скараны(х) вы(с)тупѡцо(в) и помѡ(р)кова(н)я згоду з ѡго мѣ(с)тѡ.
И проси(л) ѡ(г)[о] м(л). пѣнь Ча(р)нако(в)ски(и), абы то было до
кни(г) врядовы(х) за(м)ку гѡдрѡско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято
и записано, што(м) приня(в)ши, записати каза(л) и ѡ(ст) записано.

**22. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) ѡго м(л). пѣну
Ви(л)дзѡ и ма(л)жѡ(н)цѡ ѡ(з)[о] м[илѡсти]ѡ(т)
ѡ(з)[о] м(л). пѣна ѡ(с)тафьяна Тишѡковича,
по(д)ска(р)бѡ(з)[о], даны(и).**

Року аѡаі (1611) мѣц ма(р)ц(а) ді (14) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то на уряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ве(л)мо(ж)ны(м) ε(г)[о] м(л). п̄нъ Ѡстафія(н) Ти(ш)кови(ч), по(д)ска(р)би(и) велико(г)[о] к̄зтва Лито(в)ско(г)[о], на(д)во(р)ны(и) староста каменецки(и), са(м) и имене(м) ма(л)жо(н)ки своеεε м(л). п̄не Зоф̄ѣε, к̄жны Ви(ш)нєвє(ц)коє Ѡстафіяновоє Ти(ш)ковиичовое, которая на то(т) ча(с) прито(м)но(с)тю своею набыла. у(ст)нє и доброво(л)нє со(з)на(ли), и при ѿчеви(с)томъ со(з)на(н)ю свое(м) по(к)лада(л) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писами рукъ свои(х), та(к) же по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) люде(и) за(ц)ны(х) ѡсобъ ни(ж)ε(и) менованы(х) // нованы(х) в способе ниже(и) ѡписано(м), которы(и) та(к) се в себе має(т).

95

Я, Ѡ(с)тафіянъ Ти(ш)кеви(ч), по(д)ска(р)би(и) на(д)во(р)ны(и) велико(г)[о] к̄(н)з Лито(в)ско(г)[о], старо(с)та Камене(ц)ки(и), и я, Зоф̄ѣя кн̄(ж)на Ви(ш)нєвє(ц)кая Тиш̄кевичовая, ѡбоє спо(л)нє и неро(з)дє(л)нє зє(з)наваемо ты(м) н̄ши(м) доброво(л)ны(м) записо(м) ка(ж)до(му), ко(му) ѡ то(м) потреба будє(т) веда(ти),

и(ж) ку пи(л)но(и) потребе н̄шо(и) взяли и позычили ε(с)мо у ε(г)[о] м(л). п̄на εрего Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки его м(л). п̄нєε Га(л)шки Бу(ш̄)жо(в)ско(г)[о] пє(в)ную суму п̄зє(и), две тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), менєчи в кажды(и) золоты(и) по три(д)ца(т) гр(ш)ε(и) по(л)ски(х).

В которо(и) то сумє п̄нє(и) завєли и за(с)тави(ли) ε(с)мо, и заразо(м) в моцъ и в дє(р)жа(н)є и (с)поко(и)ноє ужива(н)є подали и по(с)тупили ε(с)мо, имє(н)є н̄шє в воево(д)ствє Кие(в)ско(м) вє вло(с)ти н̄шо(и) кодє(н)ско(и) лежачоє, называємо сєло Соло(т)винъ, з двором(м), з лю(д)ми тя(г)лы(ми) и нєтя(г)лыми по(д) Сусє(д)ка(ми), бояры (с) чи(н)ша(ми), роботами и (з) и(х) вшєляки(ми) пови(н)но(с)тя(ми), з ставами, з млына(ми) и з ихъ вымє(л)ка(ми), з лєсы, дуброва(ми), пасєка(ми), дєрєво(м) бо(р)тны(м), по(л)ми, з сєножа(т)ми, з рє(ч)ка(ми), бобровы(ми) гоны, и зо (в)си(ми) кгру(н̄)ты и пожитка(ми), до то(г)[о] сєла Соло(т)вина зда(в)на и тєпє(р) налєжачи(ми), ничо(г)[о] на сєбє

не вы(и)муючи и не зо(с)тавую(чи), та(к) яко се тоє село Соло(т)ви(н) в знака(х) граница(х) ω(д) на(с) и(х) м(л)тя(м) ω(з)начены(х) зо(в)си(м) в себе має(т).

То є(ст) идучи знака(ми) ω(д) села Салинець, села Семако(в), кгру(н)ту жу(р)би(н)ско(г)[о] ω(д) Гу(с)тоє Лозы а(ж) до реки Коде(н)ки, по(д)ле пасеки Кли(м)ковое Калениковое, а то роко(м) пе(в)ны(м), то є(ст) ω(д) дня и свята бли(з)ко при(ш)ло(г)[о] сємое соботы ве(д)лу(г) кале(н)дара ново(г)[о] в року тепере(ш)ни(м) тисєча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м) припадаючо(г)[о], до ле(т) тро(х) порядко(м) по себе идучи(х).

То є(ст), кгда буду(т) писа(ти) року б(ж)го тисєча ше(ст)со(т) че(т)ве(р)то(г)[о]на(д)ца(т), а где бы є(с)мо на то(т) ча(с) не ωкупили и з ру(к) у и(х) м(л). не ωды(с)ка(ли), тєды вже имєне(и) тоє наше село Соло(т)ви(н) буду(т) и(х) м(л). де(р)жа(т) до ше(с)ты ле(т), до други(х) ше(сти) лє(т), поря(д)ко(м) по себе идучи(х), во(д)лу(г) пода(н)я и да(в)но(г)[о] по(с)тупє(н)я чере(з) во(з)но(г)[о] и(х) м(л). то(г)[о] села н(ш)о(г)[о] Соло(т)вина, ω чо(м) и(н)троми(с)сия пода(н)я то(г)[о] села, чере(з) во(з)но(г)[о] до кни(г) кгру(д)ски(х) киє(в)ски(х) зє(з)нана в року про(ш)ло(м) тисєча ше(ст)со(т) второ(м), ширє(и) в себе ω(б)мовляє(т), а то а(ж) до ω(т)да(н)я и(с)то(т)но(г)[о] заплаче(н)я всеє сумы п(зє)и дво(х) тисєче(и) золоты(х) по(л)ски(х) прерєчно(му) п(ну) Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о], а по ни(х) пото(м)[ком] и(х) а(л)бо кому бы ω(д) ни(х) тоє право належало, тоє имє(н)єные село Соло(т)винь зо(в)си(ми) к[г]ру(н)та(ми) и пожи(т)ка(ми), зда(в)на и тепє(р) до то(г)[о] села належачи(ми), а(ж) до часу, выше(и) поменєно(г)[о] споко(и)нє де(р)жа(ти) и ужива(ти) и пожи(т)ки себе ве(д)лу(г) уподоба(н)я свое(г)[о] вына(и) дова(ти), людє(и) вы(с)тупьны(х) (!) суди(ти) и во(д)луг зда(н)я свое(г)[о] кора(ти), новы(х) ωсажова(ти) розє(ш)лы(и) з одє(р)жа(н)я // лы(и)(!) з одє(р)жа(н)я и(х) доходи(ти) и право(м) вы(и)скива(ти), ставы сыпа(ти), млыны, ко(р)чмы будова(ти), и все ку на(и)лєпшо(му) пожи(т)кови свое(му) вын(и)дова(ти) и ωборочи(ти),

а мы са(ми) чере(з) себе а ни чере(з) ко(г)[о] и(н)шо(г)[о]

переказы и пере(ш)коды ниякое в споко(и)но(м) де(р)жа(н)ю и ужива(н)ю, та(к) же и пожи(т)ковъ вына(и)дова(н)ю в то(м) селе Соло(т)винѣ чини(т) и уступовати(с) не маемо.

И ѿ(в)ше(м) та(к) мы са(ми), яко и по на(с) пото(м)ковѣ н̄ши ѿ(д) вше(л)яки(х) записо(в) пе(р)ши(х) и по(с)ле(д)ни(х) зы(с)ковъ, презы(с)ковъ, которые бы з особъ н̄ши(х) а(л)бо стороны кгри(нъ)то(въ) (!) заходили, а(л)бо пере(ш)кода якая которая бы се (с)лу(ш)не показала кошто(м) и на(к)ладо(м) свои(м) за ѿ(з)на(и)мене(м) п̄на Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки е(г)[о], то е(ст) через(з) во(з)но(г)[о] за неде(л) ше(ст) по ѿ(з)на(и)ме(н)ю у ко(ж)до(г)[о] права за(с)тупова(ти) и у(с)покоя(т) и (с)праве(д)ливо(ст), где бы то(го) потреба указывала учини(ти), неѿ(д)воло(ч)не преречено(му) п̄ну Вилдзе и ма(л)жо(н)це е(г)[о].

А по ни(х) пото(м)ко(м) и(х) мемо и пови(н)ни будемо, и по на(с) пото(м)ковѣ н̄ши маю(т) и пови(н)ни буду(т) и то(му) ѿ выкупне то(г)[о] села Солотвина пере(д) роко(м) за неде(л) двана(д)ца(т) через(з) во(з)но(г)[о] и шля(х)ту ѿ(з)на(и)ми(ти), а по выкупне румаци(и) тыми (ж) по(д)даны(ми) бѣ(з) вше(л)якое переказы владзы и де(р)жа(н)я преречено(г)[о] п̄на Ерекю Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки е(г)[о], а по ни(х) пото(м)ко(м) и(х) до неде(л) ше(сти) не ѿды(и)муючи по(з)волити маемо.

А бѣ(з) року и по року тоѣ маѣ(т)но(сти) и купова(ти) не маемо и мо(чи) не будемо, и пото(м)ковѣ н̄ши мочи ме(ти) не буду(т), су(му) п̄нзе(и) позычоную за ѿ(з)на(и)ме(н)емъ ѿ выкупне на де(н) выкупна припалы(и) все спо(л)на две тисеча золоты(х) по(л)ски(х) монѣтою доброю та(к)о та(к)овою, якая на то(т) ча(с) в короне по(л)ско(и) буде(т), на урядѣ Житоми(р)ско(м) ѿ(т)да(ти) и запла(т)и(т) ма(ѣ)мо.

А по на(с) и пото(м)ковѣ наши маю(т) и пови(н)ни буду(т), то те(ж) ѿсобливе п̄ну Ви(л)дзе а ма(л)жо(н)це е(г)[о] варуемо, и(ж) е(с)ли бы за часу де(р)жа(н) и(х) тоѣ село Соло(т)винь право(м) яко ѿ(т) на(с) ѿде(ш)ло, те(д)ы пови(н)ни будемо и(н)шую маѣ(т)но(ст) та(к) добрую, которая бы та(к) не(ж) пожи(т)ки выносила до де(р)жа(н)я и(х) подати и по(с)тупи(ти) а(ж) до выкупна и исто(т)но(г)[о] заплаче(н)я всеѣ сумы пенязе(и) тисече(и)

96 золоты(х) по(л)ски(х)а(л)бо готовы(ми) грошъми су(му) позычоную и(с)тоثنую – две тисеча золоты(х) по(л)ски(х) за оде(и)сте(м) то(г)[о] села ѿ(д) на(с) на далє(и), за неде(л) двана(д)ца(т) ѿ(т)да(ти) и заплати(ти) мамо, служ(ж)бу вое(н)ную сами заступовати пови(н)ни будемо, шко(д) жа(д)ны(х), которые бы се в то(м) селѣ з яки(х) ко(л)вє(к) причи(н) та(к) для // та(к) для розе(и)стя з по(д)даны(х), стали на преречоно(м) Ви(л)дзе и ма(л)жо(н)це его и пото(м)ко(х) и(х), та(к) и по выкупне то(г)[о] по(и)..ва(ти) и до жа(д)но(г)[о] права потяга(т) сумы п̄зе(и), у ни(х) позычоное, арештова(ти) и за(т)ру(д)ня(тчи) не маемо, и пото(м)ковє н̄ши не маю(т) и мочи не буду(т) до то(г)[о] при выкупне, то што бы преречоны(и) п̄нъ Ви(л)кга з ма(л)жо(н)кою своею на будова(н)є, насыпа(н)є гребє(л) што ко(л)вє(к) наложили. Тєды та(м) все зара(з) при ѿ(т)да(н)ю сумы голо(в)ное позыченое во(д)лу(г) вынале(з)ку и ѿшацова(н)я дво(х) приятєлє(и) спо(л)ны(х), ѿ(т) на(с) на то высажены(х), тоє вынагороди(ти) и заплати(ти) має(т) и по на(с) пото(м)ковє н̄аши маю(т) и пови(н)ни буду(т), во(л)но тє(ж) будє(т) п̄ну Ви(л)дзе и ма(л)жо(н)це его, є(с)ли бы потребова(л) п̄нзе(и) тоє село Соло(т)винъ в то(и) жє сумє п̄нзе(и) дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) завє(с)ти и за(с)тави(ти) право свое на ко(г)[о] хотє(чи), влево(к) учини(ти), а мы проти(в)ко то(му) дє(р)жачо(му) поменєно(г)[о] села Соло(т)вина, вє(д)лє то(г)[о] запису н̄шго заходи(ти) сє маемо и по на(с) пото(м)ко[в]є н̄ши маю(т) и пови(н)ни буду(т).

Збо(ж)є ѿ(д)на(к) готовое и спря(т) домовы(и) з чи(м) ко(л)вє(к) ѿ(д)но во(з)ны(и) п̄ну Ви(л)дзе и ма(л)жо(н)це є(г)[о] пода(л).

И пода(в)ши то до уряду кгр(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о], со(з)на(л) в року про(ш)ло(м) тисєча ше(ст)со(т) второ(м), м̄ца мая, трина(д)цато(г)[о] дня, што ѿ(д)но в то(и) и(н)троми(с)сие(и) на на(с) зо(с)тави(л) тєды п̄нъ Ви(л)кга з ма(л)жонкою своею при выкупне, што сє в и(н)тромиссие(и) поменило, та(м) жє у дворе Соло(т)ви(н)ско(м) ѿ(с)тави(ти) и все спо(л)на ѿ(т)да(ти) маю(т) и пови(н)ни буду(т) по(з)воленє(м) тє(ж) ты(м) ли(с)томъ

записо(м) н̄шимъ, тѣ(ж) ли(ст) запи(с) нашъ (с) кни(г)
житоми(р)ски(х) до а(к)(т) зѣ(м)ски(х) а(л)бо кгро(д)ски(х)
киѣ(в)ски(х) перене(с)ти.

Которы(и) мы та(к) ва(ж)ны(и) ме(т) хочемо, якобы е(с)мо
са(ми) та(м) очеви(с)то со(з)нали, што все яко ко(ж)дую рѣ(ч)
зособна зы(с)ти(ти) маємо и пови(н)ни будемо закладо(м) дво(х)
тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) и по(д) нагороже(н)емъ шкодъ
та(к) само(г)[о] п̄на Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки е(г)[о], яко и
каждо(г)[о] то(т) доброво(л)ны(и) запи(с) н̄шъ маючи(и) бѣ(з)
присеги теле(с)ное.

Ў которы(и) за(к)лад(т) та(к) же и шкоды даємо во(л)но(ст)
преречоно(му) п̄ну Ви(л)дзѣ и ма(л)жо(н)це е(г)[о] и ко(ж)до(му)
то(т) ли(ст) нашъ маючо(му) тыле кро(т), илѣбы е(с)мо кро(т)
то(му) запису н̄ше(му) досы(т) не учини(ли), по(з)ва(т) на(с)
любъ до суду голо(в)но(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] Любе(л)ско(г)[о] в
воево(д)ство Кие(в)ское, Волы(нъ)ское, Бра(с)ла(в)ское, лю(б) тѣ(ж)
до суду зѣ(м)ско(г)[о] а(л)бо кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ского роко(м)
завиты(м).

А мы, будучи по(з)ваные, не за(к)ладаючи(с) жа(д)ны(ми)
причина(ми) пра(в)ны(ми) та(к) (с) права по(с)полито(г)[о], яко
и(з) (з)мы(с)лу лю(д)ского вына(и)дены(ми), се(и)мо(м), хоробю
ѡбло(ж)ною, поветрее(м) // поветрее(м), бо(л)шою справою, 96 зв.
по(с)лугою го(с)да(р)скою и Рѣчи По(с)поли(то)е, во(и)ною,
выле(н)емъ во(д), полама(н)емъ мо(с)то(в) и згола нияки(ми)
причина(ми) не выма(в)ляючи(с), за пѣ(р)шы(м) по(з)во(м) и на
пѣ(р)ши(м) року яко на завито(м) стану(ти), а стано(в)ши року и
по(з)ву ничи(м) не (з)бияю(чи) и апеляци(и) ниякое не
заживаю(чи), усправе(д)ливити(с) маємо, та(к) за(к)лад
поменены(и) запла(т), яко и на(к)лады и шкоды на голое
рече(н)е слова стороны укри(в)жоное нагороди(ти) пови(н)ни
буде(м), и пото(м)кове н̄ши пови(н)ни будутъ не по роко(в)
статуовы(х), але зара(з) на добра(х) нши(х) ѡ(т) права учинени
бы(ти) мае(т).

А по заплаче(н)ю закладо(в), нагороже(н)ю шко(д) пере(д)
се то(т) ли(ст) н̄шъ во все(м) при моцы захова(нъ) бы(ти) мае(т)

а(ж) до скуте(ч)но(г)[о]и и(с)то(т)но(г)[о] заплаче(н)я су(м)мы помененое дво(х) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х), и на то е(с)мо дали то(т) ли(ст) доброво(л)ны(и) н̄шъ запи(с) по(д)печа(т)ми и (с) по(д)писа(ми) ру(к) н̄ши(х), до которо(г)[о] з ѡчеви(с)тою про(з)бою н̄шею и(х) м(л)сть п̄нове приятели, его м(л)сть п̄нь Миха(и)ло Сила Нови(ц)ки(и), су(д)я к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(м), п̄нь А(н)дре(и) Бхо(в)ски(и), п̄нь Микола(и) Да(х)нови(ч)печа(ти) свое приложи(в)ши и рука(ми) свои(ми) по(д)писали(сь), се рачи(ли).

Писа(н) в Ко(д)ни, м̄ца ма(р)ца двана(д)цато(г)[о] дня року б̄(ж)го тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], у ту(м) ли(сту) запису печате(и) прити(с)нены(х) тя(т)(!)а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Ostafian Tyszkiewicz, podskarbi nadworny Wielkie(go) Xięztwa Litewskiego, Zofia Wiszniewiecka Tyszkiewiczówna, ręka swg Миха(л) Нови(ц)ки(и) Сила, судя к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и), рукою pieczętarz Andrzej Besowski; у(с)не прошоны(и), печата(р) Микола Да(х)нови(ч), рука вла(с)ная, которы(и) же то запи(с) е(г)[о] м(л). п̄на по(д)ска(р)бе(г)[о] п̄ну Ви(л)дзе, ма(л)жо(н)це е(г)[о] м̄(ти) даны(и), до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и записа(н) е(ст).

**23. Квитація п̄на Ча(р)нако(въ)ско(г)[о] е(г)[о]
м(л)сти п̄на Лукаша Вито(въ)ско(г)[о] (с)
при(с)та(в)ства выбира(н)е стацие.**

Року а҃х҃і (1611) м̄ц ма(р)ца гі (14) дня.

На вряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е̄мь Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчеви(с)то урожоны(ч) п̄нь Лука(ш) Вито(в)ски(и), у(ст)не при(з)на(л),

и(ж) што спод̄ѣлу приста(ст)въ за поло(ж)е(н)е̄мь се пано(в) жо(в)не(р)о(в), ро(т) а меновите: его м(ти) п̄на Ма(р)тина Хоме(н)то(в)ско(г)[о] его к(р). м[илости] во(и)ска ква(р)тяно(г)[о] в Житомиру, до(с)тало(с) до жа(д)но(ст)[и] и при(с)та(в)ства //

та(в)ствѣ дѣ(р)жава на то(т) ча(с) моя а дѣди(ц)тво є(г)[о] м(л).
п̄на Васи(ль)я Ти(ш)-Быко(в)ско(г)[о], Билицо(в)цы, село є(г)[о]
м(лсти), п̄ну Петру Чѣ(р)няко(в)ско(му).

Тѣды (ж) при(с)го(и)нѣ и (с)лушнѣ яко цно(г)[о] жо(л)нѣра
пови(н)но(стт) и ѡбыхо(д) несѣ(т), єго м(л). п̄нѣ Ча(р)нако(в)ски(и)
ѡбышо(л) з оны(м) свои(м) приданы(м) приста(в)ство(м) єго м(лгъ)
зо все(г)[о], илѣ жи(в)но(ст) што ко(л)векъ в року тепѣ(р) идучо(м)
тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) бра(л), свои(м) и дѣдича
люде(и) по(д)даны(х) бѣлико(в)ски(х) кветую и во(л)ны(м) чиню,
которая (ж) то квитация до кни(г) урядовы(х) за(м)ку гдарьско(г)[о]
Житоми(р)ско(го) є(ст) записано.

**24. Ѡповѣда(нъ)є п̄на Ба(л)цѣра Лакгѣни(ц)ко(з)[о]
на є(з)[о] м(л). п̄на Ѡстафьяна Ти(ш)кѣвича,
по(д)ска(р)бѣ(з)[о]
Вѣли(к)[ого] Кн̄(з) Ли(т)[о(в)ско(г)].**

Року 4xai (1611) м̄ц ма(р)ца єі (15) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѡчѣви(с)то на (в)рядѣ є(г)[о] к(р).
м[илости] Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ
Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(сти)мъ житоми(р)ски(м), урожоны(и)
п̄нѣ Ба(л)цѣ(р) Лакгѣ(в)ни(ц)ки(и) ѡповѣда(л) на є(г)[о] м(л).
п̄на Ѡ(с)тафьяна Ти(ш)кѣви(ча), по(д)ска(р)бѣ(г)[о] надво(р)но(г)[о]
Вѣлико(г)[о] Кн̄зства Лито(в)ско(г)[о], старо(сты) каменѣ(ц)ко(г)[о],

и(ж), дѣ(и), року неда(в)но про(ш)ло(г)[о], да(вѣ)ши єго м(л).
па(н) по(д)ска(р)би(и) мнѣ ли(ст) ѡблик(г) на золоты(х) триста,
пре(з) є(г)[о] м(л). у мнѣ позычоны(х), которы(м) мѣл ча(с)
немалы при собѣ, та(м) же за бы(т)но(ст)ю мою в Ко(д)ни
проси(л) и ужида(л) менѣ є(г)[о] м(л). п̄нѣ по(д)ска(р)би(и),
жебы(м) ѡно(г)[о] ли(сту) ѡбликгу до прѣчита(н)я єго м(л).
повѣда(л).

Которы(и) ѡ(т) менѣ з рукъ мои(х) єго м(л). п̄нѣ
по(д)ска(р)би(и) взя(в)ши до рукъ свои(х) и прочита(в)ши, до
шкатулы своеє вложилъ, кгда(м) сѣ са(м) и пре(з) и(нѣ)шнѣ

особы зара(з) оно(г)[о] ли(с)ту обликгу упомина(л) у его м(л). его м(л). (!) не хотѣль ѡ(т)да(ти) за частокро(т)ны(м) упомина(н)емъ се мои(м) и пото(м), а и(ж) пото(м) его м[илость] по(д)ска(р)би(и) ѡ(т)еха(л) до ли(ст)вы до то(г)[о] не мо(г)ле(м) при(и)ти сна(д)но, абы(м) се его м(л). оно(г)[о] м(л)сти або до(л)гу тро(х)со(т) золоты(х) упо(м)ня(л), и тепе(р) року тепере(ш)не(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] за приеха(н)емъ и бы(т)но(с)ти его м(л). в Ко(д)ни упомина(л)е(м) се его м(л). ани оно(г)[о] ли(сту) обликгу ве(р)нути, ани до до(л)гу гроши злоты(х) тро(х)со(т) у мене чере(з) его м(л). позычоны(х) ѡ(т)дати не хотѣль, ѡ што пра(в)не з е(г)[о] м(л). чини(ти) ѡферуючи(с) п̄нь Лакге(в)ни(ц)ки(и) проси(л), абы тое его ѡповеда(н)е до кни(г) было записано, што е(ст) приня(то) и записано.

**25. Ѡповеданъе его м(л). п̄на Стефана
на е(з)[о] м(л). п̄на Кры(ш)тофа Твора(нъ)ского
ро(т)мистра.**

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ца еі (15) дня.

97 зв. Писа(л) до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожны(и) е(г)[о] м(л). п̄нь Стефанъ Немири(ч), жалую(чи) и ѡ(с)ве(д)чаючи(с) на урожоно(го)//рожоно(г)[о] е(г)[о] м(л). Крыштофа Твора(н)ско(г)[о], ро(т)ми(ст)ра е(г)[о] к(р). м(л). ѡ то, и(ж) року теперешъне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], не дбаю(чи) е(г)[о] м(л). на право по(с)политое, важи(л) се пре(з) товары(с)тво роты свое(и) м(е)не упо(р)но в добра(х) мои(х) стациею не(з)ме(р)ною ти(с)нут(т), а менови(т)е чере(з) Миколая ѡ(с)тро(в)ско(г)[о], п̄на Во(и)теха Крокгуле(ц)ко(г)[о] п̄на Адама Карася, и нияко(г)[о] Добе(ц)ко(г)[о], и Былину Кгдзи(н)ско(г)[о], Миха(и)ла Ру(ш)ко(г)[о], Яна Ру(ш)ко(г)[о], чере(з) котори(х) в добра(х) мои(х) мае(т)но(ст)и Че(р)нехо(в)ско(и) в воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачо(и), взяли стаци(и) та(к) веле, то е(ст) жита мѣ(р) мѣ(ры)

че(р)нехо(в)ское се(м)деся(т), каждая мѣ(р)а по по(л)третья золото(г)[о], пшеници мѣ(р) два(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)чва(р)та золото(г)[о], ѡ(в)са триста мѣ(р), ка(ж)дая по по(л)тора золото(г)[о], пшона мѣ(р) десе(т), ка(ж)дая мѣ(р)а по пе(ти) золоти(х), гороху мѣ(р) пе(т)на(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)третья золото(г)[о], сина возо(в) чотыриста, во(з) по по(л)золото(г)[о], ялови(ц) два(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)ѡ(с)ма золото(г)[о], барано(в) три(д)ца(т), ка(ж)ды(и) по по(л)тора золото(г)[о], ма(с)ла фасо(к) ѡ(с)мь, ка(ж)дая по три золоты(х), сыро(в) копь чотыри, ка(ж)ды(и) по по(л)тора гроша по(л)ско(г)[о], гусе(и) се(м)деся(т), ка(ж)дая по три потро(и)ны(х), ку(р) по(л)третья ста, ка(ж)дая по два ѡ(с)маки, а на(д)то ро(з)маиты(х) ѡгоро(д)ны(х) рече(и) на золоты(х) два(д)ца(т) по(л)ски(х). И то все бра(т) е(г)[о] м(л). п̄нь ро(т)ми(ст)р̄ь ро(с)каза(л) и чере(з) тые помененые товарише побра(л) свои и и(х) пожитокъ, о цо пра(в)не иле справа при(и)де е(г)[о] м(л). п̄нь Немѣри(ч) чини(т) з е(г)[о] м(л). п̄но(м) ро(т)ми(с)тро(м) яко при(н)ципало(м) ве(д)лу(г) ко(н)ституцие(и) у суду трибуна(л)ско(м) аферуе, и то(го) все(го) до(с)тато(ч)не на е(г)[о] м(л). дове(сти) хоче(т), присечи, абы (с) тое протѣ(с)таци(и) была записана, што е(ст) записано.

***26. Подоуже(н)е по(з)ву ѡ(т) п̄на Миколая
Ту(р)ско(з)[о] по ее м(л). п̄нюю Бо(з)дану
Жилоно(в)ну кмитя(н)ку воєводя(ц̄)ку
смоле(н̄)скую.***

Року ахаі (1611) мц ма(р)ца зі (17) дня.

На вряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], по(с)танови(в)ши(с) ѡчеви(с)то во(з)ны(и) ѡнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки свое, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства

Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г[оспо]д(а)рьско(г)[о] Житоми(р)ски(х),

и(ж) року тепє(р) идучо(го) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца двана(д)цато(г)[о] дня ѿ(т)несль є(с)ми позовъ // зє(м)ски(и) киє(в)ски(и) по єѣ м(л). пѣнюю Бо(г)дану Филоно(в)ну, кмитя(н)ку воеводя(н)ку смоле(н)скую, бы(в)шую кнеги(н)ю Ю(р)євую Ѡ(р)скую Дру(ш)кую до ме(ст)єчька Велу(д)никъ и у ворота двора велу(д)ни(ц)ко(г)[о] уткнуль, и челяди дво(р)но(и), на то(т) ча(с) в то(м) дворе будучо(и), ѿповєда(л) и ѿказа(л) писаны позо(в) в жалобє пѣна Миколая Ту(р)ско(г)[о] ѿ ѿ(т)живє(н)є справє и все(г)[о] по(с)тупьку пра(в)но(г)[о], почато(г)[о] єще за живота небо(ж)чика є(г)[о] м(л). кнѣзя Ю(р)я Дру(ш)ко(г)[о] Го(р)ско(г)[о], и за непо(с)тупє(н)є увяза(н)я поводѡви за рє(ми)сою ѿ(т) суду к(р)о(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] за суму пѣнзе(и) трє(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), за декрєто(м) трибуна(л)ски(м) наказано, што ширє(и) а до(с)тато(ч)нє(и) на то(м) по(з)вє вся рє(ч) и жалоба є(ст) ѡписана и доложена.

За которы(м) то по(з)во(м) зложи(л) є(с)ми рокъ ѡбудво(м) сторона(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любє(л)ски(м) на то(т) ча(с), кгда справы воево(д)ства Киє(в)ско(г)[о] поря(д)ко(м) и(н)ши(х) воево(д)ств межѡ справа(ми) ко(н)сє(р)ва(т)ны(ми) в року тепєрє(ш)нємъ тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) припаду(т) и сужоны буду(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) з моєю печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки моєє, которое (ж) то ѡчеви(с)тоє со(з)на(н)є вы(ш) поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку г[оспо]дрьско(го) Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

***27. Ѡповєда(н) пѣна Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о]
на пѣна Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о], ту(т) жє и
со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє.***

Присыла(л) до в(р)яду єго к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о],

по(д)старо(с)тѣ(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] урожоны(и) п̄нъ Стани(с)ла(в) Заби(л)ски(и) во(з)но(г)[о] енера(л)а воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)но(г)[о] Ивана Ло(з)ку, ѡповѣдаю(чи), жалуючи на п̄на Сѣмена Ивановича Лу(д)ви(с)ко(г)[о] ты(м) способо(м),

и(ж), де(и), посыла(л) є(с)ми слугу Залєся, татарина, в пи(л)ны(х) потреба(х) свои(х), а меновитє для справе(н)я и оди(с)ка(н)я до(л)говъ свои(х), што ми было ви(н)но в Ви(л)кгу, в Коро(с)тышовє, в Каменищи и на ро(з)ны(х) и(н)ши(х) мє(с)ца(х).

И кгда вже то(т) слуга и по(с)ланє(ц) мо(и), справи(в)ши тѣе до(л)ги мои, ве(р)нулъ сє (с) та(м)ты(х) мє(и)сць и єха(л) назад до мене, до до(му) мое(г)[о], до села Во(л)чи(н)ца Мало(г)[о], маю(чи) з собою тѣе гроши мои, на до(л)го(х) спра(в)лєныє, дорогою доброво(л)ною звыклою, яко є(з)ди(т) з Житомира до Нєхворощи, а з Нєхворощи чрє(з) село Крыло(в)ку, на то(т) ча(с) де(р)жаву є(г)[о], гдє ѡ(н) мєшкає(т).

Тєды прєрєчоны(и) п̄нъ Сѣмє(н) Лу(д)ви(с)ки(и), скоро взя(в)ши ведомо(ст) // ѡ то(м), же слуга мо(и) з [г]ро(ш)ми мои(ми) ѡдє(т), в року тепє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м̄ца ма(р)ца шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, чинє(чи) досы(т) воли к звыкло(му) прє(д)сєвзя(т)ю свое(му), са(м) ѡсобою своею з жоною своею Гасєю, з слуга(ми) а чєлє(д)ю своею дво(р)ною, та(к)ъже и (с) по(д)даны(ми) свои(ми) крыло(в)ски(ми), которы(м) имена и на(з)ви(с)ка ѡ(н̄) са(м) лепє(и) ведає(т) и и(х) знаєть, перєня(в)ши то(г)[о] слугу мое(г)[о], Галєя на доброво(л)но(и) дорозе в ти(м) сєлє, на сє(с) ча(с) де(р)жавє свое(и), в Крыло(в)цє, нє маю(чи) до нє(г)[о] жа(д)ное причины яко чловека споко(и)но(г)[о], никому ничо(г)[о] нє ви(н)но(г)[о], зве(з)на(в)ши(с) нав̄ѣда(т),

ѡ што взя(в)ши є(г)[о] мо(ц)но к(г)ва(л)то(м) велики(м), усий(ст)во(м)(!), до двора свое(г)[о] в Крыло(в)цє привє(л), та(м) же ѡкру(т)нє а нєлито(сти)вє па(с)твєчи(с) на(д) ни(м), са(м) ѡсобою своею и рука(ми) свои(ми) ве(с)по(л) з жоно(ю) своею, которую нє в̄ѣдаю, якъ про(з)ви(с)комъ зовут, ки(и)ми, ѡбуха(ми) зби(ли), змо(р)довали, зранили, лє(д)во живо(г)[о] ѡ(с)тави(в)ши, збито(г)[о],

98 зв.

змо(р)довано(г)[о], до везе(н)я ѡкру(т)но(г)[о] в ту(р)му и в колоду, бы яко(г)[о] злочи(н)цу всади(л), гроши мо(и) вла(с)ные, которые при не(м) были, та(к) же и е(г)[о] вла(с)ные гроши, коня и и(н)шие речи – то все руками свои[ми] побралъ и пограби(л) и на пожито(к) сво(и) з жоною своею ѡбе(р)ну(лъ).

А то е(ст) меновите: мои(х) вла(с)ны(х) гроше(и), которые на до(л)га(х) поды(с)кова(л) и при не(м) были, золоты(х) че(р)вонны(х) сто, монѣ(ты) золоты(х) по(л)ски(х) пѣ(т)деся(т). А е(г)[о] вла(с)ны(х) гроше(и) золоты(х) два(д)ца(т) по(л)ски(х), коня ше(р)стю ви(л)чато(г)[о], коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) ше(ст)деся(т) дьлѣю фале(н)дышовую че(р)вонную, кита(и)кою дуплею по(д)шитую коштовала два(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х), шлыкѣ лиси(и), коштова(л) золоты(х) пя(т), се(д)ло коза(ц)кое малованое з во(и)локо(м), коштовало золоты(х) ше(ст) по(л)ски(х), пу(л)га(к) з о(л)стро(м), ляду(нѣ)ки, порохо(в)ница, ключ – то коштовало десе(т) золоты(х) по(л)ски(х), сабля пя(т) золоты(х) коштовала.

Которы(и) звышь менованы(и) во(з)ны(и) Ива(нѣ) Ло(з)ка ѡ(т)да(в)ши и учини(в)ши тую протѣстацию ѡ(т) п̄на Забе(л)ско(г)[о], зара(з) того (ж) часу на врьде со(з)на(н)е свое у(ст)ѣое и ѡчеви(с)тоѣ ку записа(н)ю до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку г̄дрѣско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] учини(л) в тѣе слова,

и(ж), де(и), за прида(н)емъ в[ашеи] м[илости] п̄не по(д)старо(с)ти(и), бы(л) е(с)ми на справѣ и по(т)ребе п̄на Стани(с)ла[ва] Забе(л)ско(г)[о]. А та(к) року тепѣ(р) идучо(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца два(д)цато(г)[о] дня, маю(чи) я при себе в то(т) ча(с) стороною дву(х) шля(х)тичо(в) п̄на Во(и)тѣха Пеньчко(в)ско(г)[о] а п̄на Матиаша Вырико(в)ско(г)[о], и та(м) же то(г)[о] дня, звышь меновано(г)[о], я во(з)ны(и) за по(с)ла(н)емъ п̄на Стани(с)лава Забе(л)ско(г)[о], (с) тою поменѣною шляхтою // лю(д)ми стороны(ми) е(з)ди(л) е(с)ми до п̄на Семена Лу(д)ви(с)ко(г)[о], до села Крыло(в)ки, и та(м) же приеха(в)ши до двора е(г)[о], где ѡ(н) мешкает, за(с)та(л) е(с)ми то(г)[о] слугу п̄на Забѣльско(г)[о] Алеса в везе(н)ю, в ту(р)мѣ, в колоде седячо(г)[о], збито(г)[о], змо(р)довано(г)[о] и ранѣ е(с)ми на не(м) ѡ(г)леда(л).

На которо(м) е(с)ми виде(л) в голови ра(нѣ) кривавы(х)

рубаны(х) три, а на плеча(х) и на хрыбтѣ ра(нѣ) сини(х) ве(л)ми мно(г)[о], ве(с) хрыбѣ(т) сини(и), опу(х), по(д) оочи(ма) и по твари раны крвавыѣ опу(х)лыѣ ша(р)паньѣ.

Которое зби(т)ѣ, змо(р)дова(н)ѣ и до везе(н)я о(к)ру(т)но(г)[о] в саже(н)ѣ собе бы(т) сталоѣ передо (м)ною, во(з)ны(м) и шля(х)тою, звышъ поменѣною, то(т) служѣ(б)ни(к) п̄на Стани(с)лава Забѣ(л)ско(г)[о] мени(л) на доброво(л)но(и) дорозе, кгда еха(л) з гро(ш)ми п̄на свое(г)[о], справи(в)ши до(л)ги переня(в)ши п̄нѣ Семѣ(н) Лу(д)ви(с)ки(и), гроши готовыѣ, коня з се(д)ло(м) и и(н)ши рѣчи побра(л), само(г)[о] збы(в)ши, змо(р)дова(в)ши, до о(к)ру(т)но(г)[о] везе(н)я всади(лѣ), о чо(м) ширѣ(и) в протѣ(с)тацы(и), выше(и) меновано(и), е(ст) написано и доложено.

И то я, во(з)ны(и) штом виде(л) и слыша(лѣ) и чого(м) в то(и) справѣ ве(д)о(м), то пере(д) в̄шою м(л). на врьдѣ справѣ(д)ливѣ со(з)наваю, якоже(м) на то(т) же ча(с) з по(с)ла(нѣ)це(м) п̄на Забѣ(л)ско(г)[о] арештова(л) и припоручи(л) у сту копа(х) коло Мыцо(в) Ивана а Федора о сѣно, чере(з) ни(х) побраное п̄ну Семѣну Лу(д)ви(с)ко(му).

У которо(м) припоручѣ(н)ю и(х) приня(лѣ) и корсприви(!) де(р)жа(т) о(б)ѣца(лѣ), которая (ж) тая протѣ(с)тация п̄на Стани(с)лава Забѣ(л)ско(г)[о] чере(з) во(з)но(г)[о] учинѣная и о(ч)ѣви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ в то(и) справѣ того (ж) во(з)но(г)[о] до кни(г) врьдovy(х) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) приня(то) и записано.

26. Со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] в справѣ его м(л). п̄на

Ви(л)кги з пано(м) о(л)ѣ(к)шичо(м) Семѣномѣ.

Року 1611 м̄ца ма(р)ца 19 дня.

На врьдѣ е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши о(ч)ѣви(с)то во(з)ны(и) е(н)ѣра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Да(х)но Бу(т)римо(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с)печа(т)ю и (з) по(д)писо(м) руки своеѣ,

в тые слова писаны(и), пода(ль).

99 зв. Я. Да(х)но Бутримо(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю си(м) со(з)на(н)ємь мои(м), и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о] , мѣца ма(р)ца // мѣца ма(р)ца, ѿ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, будучи приданому ѿ(т) уряду е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], а маючи при собѣ шля(х)ту: п̄новъ А(н)дрѣя Кгрохо(в)ского а Яна Я(с)тре(м)ско(г)[о], был(м) на справе ипотребѣ его м(л). п̄на Ю(р)я Ви(л)кги, за которо(г)[о] ужи(т)ємь е(з)дило(м) до Пѣ(ти)го(р)ни, мае(т)но(сти) п̄на Сѣмена ѿле(к)шича, и за ѿбъвоже(н)ємь и ѿказова(н)ємь слуги е(г)[о] м(л).п̄на Ви(л)дзино(г)[о] – Стани(с)лава Высо(ц)ко(г)[о] в дворе за(с)тало(м) Я(ц)ка Ѱ(в)чара.

Которы(и) прѣ(д) ты(м) пасучи ѿ(в)це у е(г)[о] м(л). п̄на Ви(л)кги, ѿ(в)це пота(ш)лова(в)ши и, ѿвѣ(ц) сто, ча(ст) з собою утекаю(чи) взя(л) и укра(л), которо(г)[о] ѿ(в)чара Высо(ц)ки(и) слугя(!), ѿ(н) зо (м)ною будучи, по(з)на(л) пото(м) ме(ж)и ѿ(в)ца(ми) стадо(м) п̄на ѿле(к)шича Сѣмена.

по(з)на(л) ѿ(н), слуга е(г)[о] м(л) п̄на Ви(л)кги вла(с)ны(х) ѿвѣ(ц) п̄на свое(г)[о] девѣтеро, которые з оны(м) пастухо(м) згинули были, где ту(т) же ре(к)вировали(с)мы, абы ѿ(н) па(с)ту(х), яко здрайка бы(л) бы да(нъ) на то(т) ча(с) в дворе п̄на Ѱле(к)шичовы(м).

Само(г)[о] п̄на ѿле(к)шича не было, слуга е(г)[о] нѣ(я)ки(и)сь Васи(л) Кгди(ц)ко, пасѣ(ч)ьникъ ѿно(г)[о], выди(т) не хотели. зачи(м) во(д)лугъ жада(н)я его м(л) п̄на Ви(л)кги ѿно(г)[о] па(с)туха ѿны(м) слуга(м) и уря(д)никови тамо(ш)не(му) в пя(ти)со(т) гривень приручило(м) не(т)пуща(н)я ѿно(г)[о] а(ж) до ро(с)правы пра(в)ноє.

Которое ѿ(с)вѣ(т)че(н)є слуги е(г)[о] м(л). п̄на Ви(л)кгино(г)[о] во(з)ны(м) и шля(х)тою, та(к) же што(м) на то(т) ча(с) виде(л) и слыша(ль) на пи(с)ме, по(д) печатю и (с) по(д)писо(м) руки мое ку записа(н)ю до кни(г) подаю, которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] поменѣно(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано.

29. Квитация ε(г)[о] м(лсти) п̄на Ю(р)я Лясо(ти)
ε(г)[о] м(л). п̄на Ѡ(с)тафияна Тишъкевича (с)
процε(с)у.

Року 1611 м̄ца ма(р)ца 19 дня.

На вряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)мъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м). по(с)танови(в)ши(с) ѡчеви(с)то урожоны(и) п̄нъ Юре(и) Лясота у(с)тне и доброво(л)не со(з)на(л) и ѡно(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] на пи(с)ме по(д) печат(т)ю своею и (с) по(д)писо(м) руки своее, та(к) же по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ люде(и), за(ц)ны(х) ѡсо(б), ниже(и) менованы(х) // менованы(х) ли(ст) квитацию ε(г)[о] м(л). п̄на Тишъкевича (с) прцεсу пра(в)но(г)[о] в справе свое(и) з его м̄лстю поклада(л), жадаю(чи), абы(м) я уря(д) до вѣдомо(сти) своее, яко тоε со(з)на(н)ε доброво(л)ное, та(к) и то(т) ли(ст) квитацию приня(в)ши, до кни(г) вписати велε(л), которы(м) то ли(ст) або квитация. передо (м)ною читаная, та(к) се в себе має(т).

100

Я, Юре(и) Лясота, бра(т) и кре(в)ны(и) зошло(г)[о] п̄на Яна Лядови(ча) и ѡпеку(н) прирожоны(и) пото(м)ко(в) того (ж) Яна Лядовича и вси(х) доб(р), по сме(р)ти ε(г)[о] позо(с)талы(х), ѡзна(и)мую и со(з)наваю си(м) мои(м) квитовъны(м) ли(ст)омъ, и(ж) в року про(ш)ло(м) тисεча ше(ст)со(т) сεмо(м), яко ѡпеку(нъ) пото(м)ко(в) Яна Лядевича на ро(ч)ки к(р)о(д)скиε Кие(в)скиε, в м̄цу дека(б)ру сужонъε, да(л) ε(с)ми бы(л) акцыю ве(л)мо(ж)но(му) п̄ну Ѡ(с)тафиянови Тишъкевичови, по(д)ска(р)бе(му) Ве(лъ)ко(г)[о] Кз̄(с)тва Лито(в)ско(г)[о], на(д)во(р)ному старо(с)тε ла(д)ско(му) и камене(ц)ко(му), а то ѡ ε(к)спу(л)си з до(бр) села Жу(р)бинεць чере(з) ε(г)[о] ми(л)ст) зо(ш)лому п̄ну Янови Лядовичови у дев(я)ти(со)т) копа(х) гроше(и) лито(в)ски(х) за(с)та(в)ны(м) ѡбычаε(м) заведено(г)[о].

Которая має(т)но(сть) мне по (с)ме(р)ти п̄не(и) Людовичово(и), яко брату ε(г)[о] и ѡпекунови пото(м)ства ε(г)[о] пε(в)ны(м) правомъ служила, ѡ которую має(т)но(ст) (с) права за апеляцыею на трибуна(л) ...ε была и по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) а(ж) до пу(нъ)кту баници(и) на

ε(г)[о] м(л). ω то чере(з) мене ωде(р)жаны(и) былъ.

яко ω то(м) шире(и) тая (ж) справа зо вси(м) свои(м) по(с)тупько(м) в собе замыкае(т) в то(и) теды справе, же ми се и пото(м)ко(м) зо(ш)ло(г)[о] п̄на Яна Лядовича ω(т) ε(г)[о м(л)]. п̄на Ти(ш)кевича досы(т) во все(м) стало мае(т)но(ст) тую, село Жу(р)би(н)ци до рукъ мои(х) и до по(с)сесиє пу(с)ти(л) за (ш)коды, которые(м) я мени(л) при то(м) выби(т)ю сталеε досы(т) учини(л) и за всѣ шкоды нагороди(л).

100 зв. Про то я, яко ωпекунъ пото(м)ко(въ) зо(ш)ло(г)[о] п̄на Яна Лядовича, брата свое(г)[о] кре(в)но(г)[о], узя(в)ши до посесиє(и) своеε и пото(м)ко(в) п̄на Лядовичови(х) поменєное село Жу(р)би(н)ци, зо всеε тоε справы, та(к) з самое ε(к)с(пу)л(си)и, яко те(ж) и зо всѣ(х) шко(ж)(!) сприто(и) ε(к)с(пу)л(си)є(и), чере(з) мене поменєны(х), за зупо(л)ны(м) и до(с)коналы(м) досы(т) учинє(н)ємъ ε(г)[о] м(л). п̄на Ти(ш)кевича си(м) мои(м) ли(с)то(м) кгва(л)то(в)ны(м) квитую, во(л)ны(м) чи(н)ю ве(ч)ны(ми) часы та(к) имєнє(м) свои(м), яко те(ж) и имєнє(м) пото(м)ко(в) п̄на Яна Людови(ча), ле(т) немаючи(х) // немаючи(х), протє(с)тациє вшєлякие ω то чере(з) мене и чере(з) кого (ж) ко(л)вєкъ учинєные, на яко(м) ко(л)вє(к) урядє, та(к)же и уве(с) проце(с) справы поменєное касую и уморяю ве(ч)нє варую(чи) ε(г)[о] м(л). п̄ну Тишкевичу и то си(м) ли(с)то(м) мои(м), и(ж) ε(с)ли бы якая тру(д)но(ст) пото(м) ω(т) пото(м)ко(в) п̄на Лядовичови(х), яко те(ж) и ω(т) ко(г)[о] и(н)шо(г)[о] ω тые добра село Жу(р)би(н)цы, та(к)же и ω всѣ шкоды, яко(м) я мени(л) бы(т) при выби(т)ю сталеε ε(г)[о] м(л). п̄ну Ти(ш)кевичови задана была.

Тєды мо(ц)ю се(г)[о] ли(сту) мое(г)[о] маю и повинє(нъ) буду (с) пото(м)ка(ми) своими єго м(л). п̄на Тишкєвича и пото(м)ство ε(г)[о] м(л). у вшєляко(г)[о] суду и права борони(т) и заступова(ти) по(д) закладо(м) тисєча золоты(х) по(л)ски(х), ω которы(и) за(к)ла(д) за невыпо(л)нє(н)ємъ то(г)[о], якос(!) помєнило, фору(м) собе и пото(м)ко(м) свои(м) на(з)начаю до у(с)праве(д)ливє(н)я во все(м) во (в)шєляко(м) судє и праве кгро(д)ско(м) зє(м)ски(м) и трибуна(л)ски(м), в яки(и) ко(л)вєкъ хотє(чи) пове(т) и воєво(д)ства, хотя (ж) мнє и добра(м) мои(м) нєнале(ж)ное.

А я (с) пото(м)ка(ми) свои(ми) во(д)лу(г) по(з)ву и жалобы є(г)[о] м(л). вє(з)дє завите и скутє(ч)нє, кро(м) вшєляко(г)[о] за(ж)ива(н)я оборо(нъ) и дилацы(и) пра(в)ны(х), у(с)праве(д)ливи(ти) маю и повинє(н) буду.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) ли(ст) по(д) печат(т)ю моею и (с) по(д)писо(м) руки вла(с)ное є(г)[о] м(л). п̄ну Тишкєвичови, та(к)жє тє(ж) по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ и(х) м̄тє(и) п̄но(в) приятє(л)є(и) мои(х) п̄на Стєфана Нємирича, п̄на Па(в)ла Рєхо(в)ско(г)[о] а п̄на Миколая Да(х)новича, которые за ѡчєви(с)тою про(з)бою моею печат(и) приложи(т) и руки по(д)писа(т) рачи(ли).

Писа(нъ) в Ко(д)ни року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(нъ)-на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, ѡ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, у то(г)[о] ли(ст) квитицые печатє(и) прити(с)нєны(х) чтыри а по(д)пи(с) рукъ в тые слова: Jerzy Lasota ręka swg, Stefan Niemierzicz ręka swg, Paweł Rejowski, pisarz grodzki kijowski, Микола(и) Да(х)нови(ч), вла(с)ная рука, которы(и) то ли(ст) квитицяя за ѡчєви(ст)ою и у(ст)ною про(з)бою є(г)[о] м(л). п̄на Єрє(г)[о] Лясо(ты) слово в слово до кни(г) врьодовы(х) за(м)ку г̄дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и вписанъ єсть ѡповєда(н)є. //

101

***Ѡповєданъє п̄на Яна Воловича, стол(ль)ника
городє(ц)ко(з)[о], на и(х) м(л). п̄на Васи(ль)я
Сурина и Покалє(въ)ско(з)[о] и п̄на Да(х)новича,
ѡпєкуновъ.***

Року 1611 м̄ца ма(р)ца ѡі (19)дня.

Ста(в)ши обли(ч)нє на урядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, урожоны(и) его м(л). п̄нъ Янъ Волови(ч), стол(л)никъ городе(ц)ки(и), обыватє(л) воево(д)ства Тро(ц)ко(г)[о], а приятє(л) и пови(н)ны(и) урожоны(х) и(х) м(л). п̄н(в) А(нъ)дрєя и Ю(р)я Романовичо(в) Прєжо(в)ски(х), обыватєлє(в) воево(д)ства Тро(ц)ко(г)[о], пови(н)ны(и) зо(ш)ло(г)[о] урожоно(г)[о] п̄на Ивана Прєжо(в)ско(г)[о], зєменина зє(м)ли

Киѐ(в)ское, именѐ(м) ты(х) же и(х) м(л). ѡповѐда(л) и све(д)чи(л)
ѡ то,

и(ж) яко на пѐ(р)вѐ(и) вѣдомо(ст) до(ш)ла поменѐны(х) м(л).
п̀но(в) Прежо(в)ски(х), яко ѡ(т)лѐ(г)лы(х) и в краю далеки(м)
мѐ(ш)каючи(х), и(з) краѐ(в) туто(ш)ни(х) ѡ смѐ(р)ти зо(ш)ло(г)[о] п̀на
Ивана Прежо(в)ско(г)[о], стрья и(х) м̀тѐ(и), по которо(г)[о], де(и),
смѐ(р)ти якъ вся маѐ(т)но(ст) лижачая и рухомая, та(к) тѐ(ж) и
пото(м)ство ѐ(г)[о] нѐ(с)лу(ш)нѐ ненале(ж)нѐ и неправѐнѐ мимо
бли(з)ки(х) кро(в)ны(х) и повиноваты(х) то(г)[о] то п̀на Ивана
Прежо(в)ско(г)[о] на и(х) м(л). п̀на А(н)дрѐя Сурина, п̀на Григо(р)я
Покалѐ(в)ско(г)[о] а п̀на Миколая Да(х)новича и на п̀нюю Катерину
Покалѐ(в)скую, ма(л)жо(н)ку зо(ш)ло(г)[о] п̀на Ивана
Преже(в)ско(г)[о], а на сѐ(с) ча(с) Лукашовую Лиси(ц)кую, якобы
ѡпекою за яки(м)сѣ мниманы(м) нѐ(с)лу(ш)ны(м) а нале(ж)ны(м)
тѐ(ст)амѐ(н)томѣ пришли и стали.

Которые добра та(к) лежачие, яко и рухомые, поменѐные ѡсобы
до посѐсиѐ(и) и владзы своеѐ хотя (ж) непра(в)нѐ ѡсѐ(г)ну(в)ии,
ѡны(х) мимо бли(з)ки(х) пови(н)ны(х) и кро(в)ны(х) пото(м)ства
то(г)[о] п̀на Ивана Преже(в)ско(г)[о] на(д) право по(с)политое и на(д)
самую слу(ш)но(ст) уживаю(т) и собе з ни(х) вшѐлякие пожи(т)ки
привлащаю(т).

А пото(м)ко(м) зо(ш)ло(г)[о] п̀на Ивана Преже(в)ско(г)[о] яко
нале(ж)но(г)[о] ѡпатре(н)я, та(к) тѐ(ж) и при(с)то(и)но(г)[о] цвичѐ(н)я
и выхова(н)я и(м) нѐ чиня(т) и нѐ по(л)ня(т). В чо(м) поменѐны(ѐ)
и(х) м(л) п̀нове Преже(в)ские яко кро(в)ные и набли(ж)шие за
немалую кривду и шкodu собе початаю(чи), а забѐгаю(чи) то(му),
абы яко маѐ(т)но(ст) ты(х) пото(м)ко(в) нѐ (з)нищала, та(к) тѐ(ж) абы
и при(с)то(и)но цвичѐ(н)ѐ и у(ц)тивное выхова(н)ѐ бы(т) мо(г)ло к
то(му) тѐ(ж) и ѡ ненале(ж)но(ст) самое ѡпеки, которую, де(и), и(х)
м(л), поменѐные ѡсобы по зо(ш)ло(м) п̀ну Ивану Прежо(в)ски(м) за
яки(м)сѣ мниманы(м) нѐ(с)лушѣны(м) ненале(ж)ны(м) и ѡ(в)шѐ(м)
ву(нт)пливымѣ // вы(м) тѐ(с)тамѐ(нт)омѣ при(в)лащали, soleniter
све(т)чи(л), просѐ(чи), абы та(к)овое ѡповѐда(н)ѐ ѐго м(л) до кни(г)
врядовы(х) принято и записано было ѡ(д)накѣ з во(л)ны(и) потраве
(н)ѐмѣ и(н)шое и ина(к)шое, ѐ(с)ли бы то(г)[о] потреба была

101 зв.

протє(с)тациє(и) чере (з) помєнєны(х) и(х) м(л) п̃новъ
Прєже(в)ски(х), та(к) проти(в) п̃но(м) ѡпекуно(м), яко тє(ж) и
проти(в)ко само(му), тє(с)тамє(н)тови, што все до кни(г) за(м)ку
г̃дрьско(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] є(ст) принято и записано.

***Положенъ є по(з)во(в) ѡ(т) п̃на Зжда(р)ско
(з)[о] по п̃на Будыше(в)ско(з)[о] и Чо(л)га(н)ско
(з)[о].***

Року а҃хаі (1611) м̃ца ма(р)цака (21) дня.

На врьдє є(г)[о] к(р).м(л).за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перєдо
(м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м)
житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчеви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л̃)
воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и)
ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) ито(г)[о] со(з)на(н)я кви(т) (с)
печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки сво(є), в тые слова писаны(и),
пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) во(з)ны(и), со(з)наваю
ты(м) мой(м) со(з)на(н)ємъ, и(ж) [в]року тепє(р) идучо(м), тисєча
ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца ма(р)ца, пято(г)[о]дня
положи(л) є(с)ми позо(в) к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и) в має(т)но(сти)
сєла Скрылє(в)ци, у ворота двора тамо(ш)нє(г)[о] уво(т)кну(в)ши,
чєляди и по(д)даны(м) тамошни(м) ѡповєда(л) писаны(и) то(т)
позо(в̃) по п̃на Пє(т)ра Будише(в)ско(г)[о] ѡ нєѡ(т)да(н)є и
незаплачє(н)є раты ста золоты(х) по(л)ски(х) п̃ну А(н)дрєви
Ждча(р)ско(му) во(д)лу(г) и(н)терцызы п̃на Будише(в)ско(г)[о], та(к)
жє ѡ за(к)ла(д) ста копь грошє(и) лито(в)ски(х) к тому ку
при(с)луха(н)ю всказа(н)я привє(р)нє(н)я має(т)но(сти) тоє сєла
Скрыло(в)ки п̃ну Ждча(р)ско(му).

Други(и) позо(в) к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и) в мє(с)тє Нори(н)ску
того (ж) року м̃ца ма(р)ца трина(д)цато(г)[о] дня у дво(р)ци п̃на
Вале(н)то(г)[о] Чо(л)га(н)ско(г)[о], гдє на то(т)¹ са(м) перемешкиває(т),
положи(л) є(с)ми, и (с)лузе є(г)[о] Загдє Бенє(ц)кому ѡповєда(л)
писаны(и) то(т) позо(в) по того (ж) п̃на Чо(л)га(ц)ко(г)[о] ѡ

¹Очевидно, писар пропустил слово чась.

незаплаче(н)е чотыро(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), та(к) же и заруки и о шкоды до запису п̄на Чо(л)го(н)ско(г)[о] в жалобе п̄на А(н)дрей Ждча(р)ско(г)[о].

102

Писаные тые оба(д)ва по(з)вы по особы помененые, яко шире(и) вся рече(х) в ты(х) по(з)ве(х) описана и доложена е(ст), во(д)лу(г) которы(х) по(з)во(в) ро(к) ста(н)ю обею(м) сторона(м) и уси(м) особа(м) припаду(т) пере(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х), которые в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м) // со(т) оди(н)на(д)цато(м) м̄ца апреля двена(д)цато(г)[о] дня припаду(т) и сужоны буду(т) и то все ку при(з)на(н)ю до кни(г) врьдовы(х) житоми(р)ски(х) о(т)дало(м), которое (ж) то очеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] вышь поменено(г)[о] до кни(г) жа(м)ку(!) житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано.

**32. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(й) о(т) п̄на
Адама Шкля(р)ско(г)[о] п̄ну Рехо(в)ско(му)
даны(и).**

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)цака (20) дня.

На врьде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши обли(ч)не урожоны(и) п̄нь Ада(м) Скля(р)ски(и) у(ст)не и доброво(л)не со(з)на(л) и при очеви(ст)омъ со(з)на(н)ю свое(м) по(к)лада(л) ли(ст) и доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки своее, та(к)же по(д) печат(и)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ люде(и)добры(х), особъ ниже(и) поменены(х), в способе ниже(и) описано(м) просе(чи), абы бы(л) приня(т) и до кни(г) вписа(нь), которо(г)[о] уря(д) приня(в)ши и читано(г)[о] пере(д) собою добре вы(с)луха(в)ши до кни(г) слово в слово вписа(ти) веле(л), которы(и) та(к) се в себе мае(т).

Я, Ада(м) Скля(р)ски(и), чи(н)ю я(в)но со(з)нава(м) ты(м) мои(м) ли(ст)омъ доброво(л)ны(м) записо(м), и(ж) што ми бы(л) е(г)[о] ли(ст) п̄нь Стефа(н) Бесеки(р)ски(и) записа(л) ли(с)то(м)

доброво(л)ны(м) записо(м) свои(м), взя(в)ви у мене две тисе(чи) и сто золоты(х) по(л)ски(х), вы(с)тави(ти) на ча(с) пє(в)ны(и), в записе менованы(и), ше(ст)деся(т) ла(ш)то(в) попєлу бєре(с)тово(г)[о], во(д)лу(г) которо(г)[о] запису, кгда ми се недосы(т) стало, тєды п̄ну Бєсеки(р)ски(м) по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) а(ж) до ѿ(с)та(т)нє(г)[о] стопня баницы(и) ѿде(р)жало(м).

На которо(м) тє(р)минє в трибунале коронно(м) Любє(л)ски(м) в ко(нт)ровє(р)си(и) на(с) обу(д)ву(х) сторо(н) ѿчєви(с)ты(х) наказано є(ст), кгда (ж) п̄н̄ Бєсеки(р)ски(и) ѿ(т)да(л) дєсє(т) ла(ш)то(в), наказано, жебы є(г)[о] мл̄(с)ть п̄н̄ Бєсеки(р)ски(и) ѿстатокъ попєлу, то є(ст) ла(ш)то(в) пє(т)деся(т) сма(л)цовано(г)[о] бєре(с)тово(г)[о] дєрєва, добре выро(б)лено(г)[о] в пуци Єрє(м)ко(в)ско(и) по(д) мирою з обу сторо(н̄) пєча(т)ми запечатованую в року ше(ст)со(г) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], то є(ст) тєпєрє(ш)ни(м), та(м) же в пуци прєрєчно(и) Єрє(м)ко(в)ско(и) до ру(к) мои(х) скутє(ч)нє вы(с)тави(л) и ѿ(т)да(л) та(к), жебы ѿ(н) прє(з) вшєлякиє переказы и перєнагаба(н)я вывє(з)ти и вы(с)тави(ти) мо(г).

А то по(д) прєзы(с)ка(ми) чєрє(з) судь трибуна(л)ски(и) ствє(р)жєны(ми) и по(д) вино баницы(и), котору(ю) ѿ(н) су(д) трибуна(л)ски(и) на п̄ну Бєсеки(р)ски(м) недосы(т) учинє(н)ю сказа(л) и на публикацию то(и) баницы(и) тую справу до суду своє(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] на воєво(д)ство которое ко(л)вєк̄ Кие(в)ское, Во(л)ы(н)ское и Бра(с)ла(в)ское // ла(в)ское ѿдо(с)лал̄ь, и тє(р)мин̄ публикова(н)я то(и) баницы(и) на воєво(д)ство которое ко(л)вєк̄, Во(л)ы(н)ское, Кие(в)ское и Бра(с)ла(в)ское захова(л), ѿ чо(м) то(т) декрє(т) трибуна(л)ски(и) тоє все ширє(и) ѿбмо(в)ляє(т) в собє, за которы(м) декрєто(м), кгда ми се недосы(т) стало, тєды на п̄на Бєсеки(р)ско(г)[о] протє(с)тацию прєд) урядо(м) учинилє(м), а и(ж) єго м(ст) п̄н̄ Павє(л) Рєхо(в)ски(и), писа(р) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и), мнє за то(и) попє(л) записо(м) уищоны(и) и декрє(т) трибуна(л)ски(и) и за зы(с)ки прєзы(с)ки досы(т) учинил).

Тєды я на поменєно(г)[о] п̄на писара ипото(м)ки є(г)[о] тую справу всю зы(с)ки, прєзы(с)ки влива(м) (с) по(с)тупку тоє справы з готовую баницью встє(м)пує во(л)но то(г)ды будє п̄н̄ писару и пото(м)ко(м) є(г)[о] тую справу ко(н)чи(т) а п̄на Бє(з)сєки(р)ско(г)[о]

102 зв.

пу(б)ликова(т) до ѡ(с)та(т)нѣ(г)[о] ко(н)ца тую справу привѣ(с)ти икѣзѣ(к)вова(ти), та(к)жѣ з нѣѣ квитова(ти) и по(д)лугъ на(и)мѣ(н)шо(г)[о] сво(и)го зда(н)я в то(и) справѣ по(с)тупи(т).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) по(д) моею печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ вла(с)ное, до которо(г)[о] за у(ст)ноюю ѡчѣви(с)тою про(з)бою моею печат(ти) свое свое приложили и руки свое по(д)писали: и(х) м(л). п̃нъ Я(н) ѣзѣ(р)ски(и) а п̃нъ Стани(с)ла(в) Жѣ(р)ницъки(и).

Писа(н) в Ви(л)ску, року тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца ма(р)ца, два(д)цато(г)[о] дня, у то(г)[о] ли(с)ту запису вли(в)ково(г)[о] печатѣ(и) прити(с)нѣны(х) три а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Ada(m) Rzdarsky ręka swq, Jan Jeziersky ręka swq, Stanislaw Zarnicky ręka swq własna.

Которы(и), жѣ то запи(с) вли(в)ковы(и) прѣ(з) пода(н)ѣ само(г)[о] п̃на Адама Скля(р)ско(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̃дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и писа(н) ѣ(ст).

***33. Положѣ(н)ѣ по(з)у ѡ(т) п̃на А(н)дрѣя
Пересеицько(з)[о] по и(х) ѣѣ м̃(сти) к̃жену
ѡ(с)тро(ж)кую, воѣводиную Во(л)ы(н̃)[скую],
и по п̃на Стрыбыла.***

Року а҃хѣі (1611) м̃ц ма(р)ц[а] ка (21) днѣ.

На врядѣ ѣ(г)[о] к(р). м(л)б за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григорѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчѣви(ст)о во(з)ны(и) ѣнѣра(л) воѣво(д)ства кие(в)ско(г)[о] шляхѣ(т)ны(и) Василѣ(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г), со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеѣ писаны(и) тыми словы подал.

Я, Василѣ(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ѣнѣра(л) во(з)ны(и), со(з)наваю ты(м) мои(м) со(з)наны(м) ли(с)то(м), и(ж) року тѣперѣ(ш)нѣ(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м̃ц ма(р)ц[а] трѣтѣ(г)[о]на(д)цато(г)[о] дна положи(л) ѣ(с)ми позо(в) к̃ро(д)ски(и) // зо(в) к̃ро(д)ски(и) кие(в)ски(и) в мѣ(с)тѣ Нори(н)ску, у ворота за(м)ку

тамошнѣ(г)[о] уво(т)кну(в)ши, мѣщано(м) тамо(ш)ни(м) ѡповѣда(л) писаны(и) то(т) позо(в) по ве(л)мо(ж)ную еѣ м(лст) п̄нью А(н)ну з Штѣ(м)бѣ(р)ку, Ко(ст)ча(н)ку к̄жну Алѣ(к)са(н)дровую ѡ(с)тро(з)кую, воеводиную Во(л)ы(н)скую, в жалобѣ п̄на А(н)дрѣя Пересе(ц)ко(г)[о] ѡ збѣ(г)ло(г)[о] слугу и челя(д)ника по(д)дано(г)[о] свое(г)[о].

Други(и) позо(в) к̄гро(д)ски(и) кие(в)ски(и) того(ж) року тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м̄ца ма(р)ца, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) ѣ(с)ми в селѣ Березовицы, у ворота двора тамо(ш)нѣ(г)[о] уво(т)кну(в)ши, по(д)даны(м) тамо(ш)ни(м) ѡповѣда(л) ѣ(с)ми писаны(и) позо(в) по ѣ(г)[о] м(сти) п̄на Филона Стрыбыля, ча(ш)ника ѣ(г)[о] к(р). м(л). кие(в)ско(г)[о], в жалобѣ того (ж) п̄на А(н)дрѣя Пересе(ц)ко(г)[о] ѡ (з)бѣ(г)лы(х) челя(д)нико(в) слу(г) ѣ(г)[о], яко ѡ то(м) шире(и) на ты(х) по(з)ва(х) уся рѣ(ч) ѣ(ст) ѡписана.

Во(д)лугъ которы(х) по(з)во(в) ро(к) ста(н)ю ѡбѣю(м) сторона(м) и ѡсоба(м) припадаѣ(т) пере(д) sudo(м) к̄гро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на ро(ч)ка(х)судовы(х) к̄гро(д)ски(х) Кие(в)ски(х), которыѣ в року тепере(ш)нѣ(м), тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м̄ц апрѣля, трина(д)пато(г)[о] дня, припаду(т) и сужены буду(т).

И на то сѣѣ со(з)на(н)ѣ свое дало(м) до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], которое (ж) то ѡчѣви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ поменѣно(г)[о] во(з)но(г)[о], при квите ѣ(г)[о] учинѣное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̄дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] ѣ(ст) записано.

34. Положенъѣ по(з)вовъ ѡ(т) п̄на Дѣонисѣ(г)[о] Лукарѣ(в)ско(г)[о] по п̄на Фѣдора Стрыбыля.

Року а҃хѣі (1611) м̄ц ма(р)ца к̄г (23) дня.

На вряде ѣ(г)[о] к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчѣви(с)то ѣнѣра(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Василѣ(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)ѣ свое(г)[о] кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ,

писаны(и) ты(ми) слова, пода(л).

103 зв. Я, Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) о́нера(л) во́ево(д)ства Киє(в)ско(г)[о], о(з)на(и)мую ты(м) мои(м) кви(т)о(м), иже(м) положи(л) по(з)во(в) два к(р)о(д)ски(х) киє(в)ски(х) на ро(ч)ки к(р)о(д)скиє, которые в року тепере(ш)нємь тисеча ше(ст)со(т) о́ди(н)на(д)цато(м), м(ц)а априля, трете(г)[о]на(д)ца(т) дня, припаду(т) и сужоны буду(т) в жалобе п(н)а Деонисия Лукаре(в)ско(г)[о] по е(г)[о] м(л)сти п(н)а Федора Стрыбыля, а то о(з)бег(и) по(д)даныє и о(ч)еля(д)ника дво(р)но(г)[о], которы(и) бє(з) ведомо(сти) п(н)а Сухаре(в)ского // ре(в)ско(г)[о] утю(кь), о(ч)о(м) шире(и) тыє по(з)вы в себе о(б)мо(в)ляю(т).

Которыє (ж) то по(з)вы о(б)а(д)ва в року тепере(ш)нємь, тисеча ше(ст)со(т) о́ди(н)на(д)цато(м), м(ц)а ма(р)ца, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня в мє(с)тє(ч)ку То(р)чине у ворота у(т)кну(в)ши, воро(т)но(му) тамошнє(му) о(п)оведа(л) е(с)ми.

И на то(м) даю то(т) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то о(ч)єви(с)тоє со(з)на(н)є и кви(т) помє нєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку г(д)р(ь)ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано е(ст).

35. Продажа коня цигана Ю(р)ка Мо(ш)кови жиду

Року ахаі (1611) м(ц) ма(р)ца к(г) (23) дня.

На в(р)ядє е(г)[о] к(р). м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перєдо (м)ною, Григорє(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) о(ч)єви(с)то Юре(и) Бале(н)товичь, цыга(н), со(з)наль, и(ж) променя(л) коня[з] ше(р)стю гнєдою Мо(ш)кови Фа(и)башовичу, жиду, на коня мышса(с)то(г)[о], на што и люде(и) добры(х), барышнико(в) межи собою мєли: во(и)та житоми(р)ско(г)[о] Ма(р)тина Котовича а Ива[на] Ма(р)тю(щ)є(н)ка. Шлобова(ли) межи собою о́ди(н) друго(му) нє крадєны(ми) а недыхавичовы(ми) и нє носаты(ми); на цыганови нє ма(ш) пє(т)на, а на Мо(ш)ково(и) коло наве(р)ху кры(ж), и просили з обу(х) сторо(н)

абы то было до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] записано, што(м) приняв(в)ши записати казаль.

**34. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) п̄на А(н)дрѣя
Понято(в)ско(з)[о] по его м[илость] п̄на Фри(д)риха
Ти(ш)кевича и ма(л)жо(н)ку его м(л)сти.**

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ца кг (23) дня.

На вряде е(г)[о] к(р).м(л). Житоми(р)скомъ передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчеви(с)то во(з)ны(и) ене(р)а(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) п̄нъ Ма(р)тинъ Ви(р)бо(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року тепе(р) ндучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цатого, м̄ца ма(р)ца, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня, ѡ(т)не(с)ль е(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) (с)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки п̄на Васи(л)я Ворони(ча), писара зе(м)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о], до ме(с)та Бе(р)дичова и (в) за(м)ку Бе(р)дичо(в)скомъ в ы(з)бе на (с)толе е(с)ми, при бы(т)но(сти) на то(т) ча(с) само(г)[о] его м(л)сти п̄на Фри(д)риха Ти(ш)кевича, писаны(и) по ве(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(сти) // м(сти) п̄на Фри(д)риха Ти(ш)кевича з Лого(и)ска, воеводича Бере(с)те(и)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] м(л)сти ее м(сть) п̄ною Зофью з О(с)трога, к̄жну За(с)ла(в)скую Фри(д)риховую Ти(ш)кевичовую, в жалобѣ урожоно(г)[о] п̄на А(н)дрѣя Понято(в)ско(г)[о], а то ѡ неѡ(д)да(н)е сумы п̄зе(и) ѡ(с)мисо(т) золоты(х) по(л)ски(х) ему за вли(в)комъ права ѡ(т) урожоны(х) п̄на Па(в)ла Дзе(р)би(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] п̄нее Зофи(и) Дзе(р)би(ц)коє, ма(л)жо(н)ко(в) ѡбо(и)га спо(л)ны(х) случаю, та(к)же и ѡ за(к)ла(д), заты(м) походячи(и), ѡ чо(м) то(т) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) шире(и) в себе ѡбьмо(в)ляетъ.

104

За которы(м) по(з)во(м) ро(к) е(с)ми и(х) м(ст)ями ѡбею(м) сторона(м) пере(д) sudo(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине

(с) те(р)минъ воєво(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о].

Которые бы (с) ты(х) по пе(р)ви по дате то(г)[о] по(з)ву припало ме(ж)и ко(н)се(р)ваты в року тепере(ш)немъ тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), и тая справа з реєстру судово(г)[о] заволана была станови(ти)ся, зложиль, которое оचेви(с)тоє со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] мни на пи(с)ме по(д) е(г)[о] печа(т)ю поданое, я приня(в)ши до кни(г) в(р)ядовы(х) житоми(р)ски(х), записа(ти) е(с)ми каза(л), и е(ст) записано.

*Ли(ст) запись обликъ кн̄зя Ива[на]
Ружи(нъ)ско(г)[о] п̄ну Моли(цъ)ко(му) або п̄ну
Древе(ц)кому даны(и).*

Року а҃хаі (1611) м̄ца ма(р)ца кг (23) дня.

На в(р)яде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) очеви(ст)о урожоны(и) кн̄зь Ива(н) Ружи(н)ски(и) при у(с)тно(м) и доброво(л)но(м) со(з)на(н)ю свое(м) поклада(л) ли(ст) об̄бли(к)гъ сво(и) [в] способе и речи, ниже(и) описано(и), урожоно(му) п̄ну Яну Древе(ц)кому, даны(х) по(д) печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє вла(с)ное, та(к)ъ те(ж) по(д) печа(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ люде(и) за(ц)ни(х), особъ ниже(и) менованы(х), просечи, абы былъ приня(т) и до кни(г) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] писа(н), которо(г)[о] я, читано(г)[о] пере(д) собою ири(и)мую(чи), печате(и) и по(д)писо(в) рукъ огледа(в)ши, до кни(г) вписа(ти) дал̄е(м), и та(к)ъ се в себе мае(т).

Я, Иванъ Ружи(н)ски(и), урожоно(г)[о] некгды Степана Ружи(н)ско(г)[о] сынъ и потомокъ вла(с)ны(и), повету уряду и суду на(л)е(ж)но(ст)и, пра(в), прерокгати(в) и вше(л)яки(х) вымо(в) пра(в)ны(х), та(к)ъ (с) права по(с)полито(г)[о] // яко и (з) розумо(в) лю(д)ски(х) и зо (в)ше(л)яки(х) звычайо(в) сымы(с)лоны(х) (е) и вына(и)дованы(х), и тому записови мое(му) в чо(м) ко(л)векъ проти(в)ны(х) о(д)ступую(чи), а по(д) то (т) нине(ш)ни(и) ли(ст)

104 зв.

доброво(л)ны(и) запи(с) мо(и) и по вшелякиє ко(н)дицыє, а(р)тикулы и обовяз(з)ки в ни(м) описаныє, зо вшеляки(ми) добра(ми) и має(т)ностя(ми) мои(ми), лежачи(ми) и рухомы(ми), ве(н)ць те(ж) и сума(ми) вшеляки(ми), где ко(л)векъ на яки(м) колвекъ ме(и)сцу и в якоє ко(л)векъ особы маючи, по(д)даючи(с) и обовезуючи са(м) на себе, доброво(л)не ты(м) нинє(и)ши(м) ли(с)томъ, доброво(л)ны(м) записо(м) мои(м) вы(з)нава(м) и я(в)но чиню,

и(ж) я су(му) сто золоты(х) по(л)ски(х), позычоны(х) маю ѿ(д) шляхє(т)ног[о] п̄на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о], служачую и записо(м) пє(в)ны(м) уи(с)чоную, та(к)же те(ж) и ѿбликгъ ѿно(г)[о], на вы(шъ) мєнованую суму служачи(и), иже(м) тую суму ѿ(д) урожоно(г)[о] є(г)[о] м[лсти] п̄на Яна Дрєвє(ц)ко(г)[о] ку пи(л)но(и) потребе свое(и) ѿдобра(л).

Тєды ѿную (ж) на ѿсобу є(г)[о] м[илости] пана Дрєвє(ц)ко(г)[о] и пото(м)ки є(г)[о] ве(с)полокъ и записо(м) на вышъ мєнованую су(му) служачи(м) и зє вшеляки(м) право(м) и ѿного запису ко(н)дыцыя(ми), пу(н)кта(ми), кла(в)зула(ми), а(р)тикула(ми), обовяз(з)ка(ми) и вару(н)ко(мъ) вшеляки(м) в ла(с)цє ѿрина(л)ны(м) служачи(м) и служачи(ми) вливаю и (з) нєє ся зрекаю.

Та(к) и(ж) вышъ мєновано (му) урожоно(му) є(г)[о] м[лсти] п̄ну Янови Дрєвє(ц)ко(му) вышъ мєнованую су(му) сто золоты(х) по(л)ски(х) ѿ(д) вышъ мєновано(г)[о] мнє, п̄на Стани(с)лава Моли(ць)ко(г)[о], служачую за ты(м) вли(в)комъ мои(м), во(л)но будє по(д)нє(с)ти з нєє квитова(ти) и ѿную ко(му) хотє(чи) да(ти) дарова(ти) и во(д)лу(г) уподоба(нъ)а свое(г)[о] ѿную шарова(ти), чо(му) я спротивля(ти) ся не ма(мъ) по(д) за(к)ладо(м) дво(х) со(т) золоты(х) по(л)ски(х), на (м)нє и на пото(м)ки мое вложоны(х), в спротивє(н)(н)ю ся то(му) мое(му) вли(в)кови, до которо(г)[о] ко(л)вє(к) суду и уряду в которое ко(л)векъ воево(д)ство Кие(в)ское, Во(л)ы(нъ)ское и Б[р]а(с)ла(въ)ское, и межи ко(н)сє(р)ваты ты(х) воево(д)ствъ по(з)ванъ буду роко(мъ) завиты(м), которы(и) собе и пото(м)ко(м) мои(м) завиты(и) чи(н)ю бє(з) вшеляки(х) дилици(и) а пляцы(и) и ѿны(х) прозекуци(и) ѿ(д)повєда(т), и рє (ч) ѿсужоную тє(р)пити буду повинє(н) по(д) за(к)ладо(м) вышъ мєнованы(м).

И на то(м) да(л) то(т) ли(ст) мо(и) вли(в)ковы(и) по(д) моею

печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє вла(с)ное, до которо(г)[о] за у(ст)ною а очеви(с)тою про(з)бою мое(ю) и(х) м(лст) п̄нве а приятели мо(и) печа(ти) свое прило(ж)и(ти) и руки по(д)писа(ти) рачи(ли), то є(ст) є(г)[о] м(л). п̄нь Але(к)са(н)де(р) Ка(з)но(в)ски(и) є(г)[о] м(л), п̄нь Тимофе(и) Ча(р)не(ц)ки(и) и п̄нь Микола(и) Кголе(м)бе(в)ски(и). Писа(н) в Кра(с)носе(л)це // носе(л)це, дня два(д)ца(т) второ(г)[о] ма(р)ца, року тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], у то(г)[о] ли(ст)у ѿбликгу печате(и) прити(с)нены(х) чтыри. А по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Iwan Ruzynsky ręka swq, Alexander Kaznowski, ustnie proszony pieczętarz ręka własna прошоны(и) печата(р) Тимофе(и) Че(р)не(ц)ки(и) вла(с)ною рукою, ustnie prosrony pieczęststawz Mikolay Golebuwsky. Которы(и) то ли(ст) ѿбли(к)гъ за про(з)бою урожоно(г)[о] к̄нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о] приня(т) и до кни(г) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписанъ.

38. Запи(с) вли(в)ковы(и) п̄ну Яну Древе(ц)кому ѿ(т) к̄нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о] даны(и).

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ца кг (23)дня.

На вряде є(г)[о] к(р) м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ємь Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с), ѿчеви(с)то урожоны(и) кня(з) Ива(н) Ружи(н)ски(и), при у(с)тномъ и доброво(л)номъ со(з)на(н)ю своемъ поклада(л) ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(и) и по себе и речи, ниже(и) менованы(и), урожоно(му) п̄ну Яну Древе(ц)ко(му), даны(и) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писомъ руки своеє вла(с)ное, та(к)ъ же по(д)печа(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ люде(и) за(ц)ны(х), ѿсобъ ниже(и) менованы(х), просе(чи), абы бы (л) приня(т) и до кни(г) за(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] вписанъ.

Которо(г)[о] я читано(г)[о] пере(д) собою при(и)муючи, печате(и) и по(д)писо(в) ѿ(г)леда(в)ши, до кни(г) въписати дал(о)м и та(к)ъ се в себе мае(т).

Я, Ива(нъ) Ружи(нъ)ски(и), урожоно(г)[о] некгды Стефана

Ружи(н)ско(г)[о] сы(нъ) и потомо(къ) вла(с)ны(и), повету ураду и суду налѣ(ж)но(сти) пра(в), прерокгати(въ) и вшеляки(х) вымо(в) пра(в)ны(х), та(к) права по(с)полито(г)[о], яко и (з) розумо(в) лю(д)ски(х), и зо (в)шеляки(х) звычайо(в) вымы(с)лоны(х) и вына(и)дованы(х) и то(му) записови мое(му) в чо(м) ко(л)векъ противны(х) ѿ(д)ступуючи, а по(д) то(т) нинѣ(и)ши(и) ли(ст), доброво(л)ны(и) запи(с) мо(и), и по(д) вшелякиѣ ко(н)диции, а(р)тыкулы и ѿбвоя(з)ки, в не(м) ѿписаныѣ, зо (в)шеляки(ми) добра(ми) и маѣ(т)но(с)тя(ми) мои(ми), лежачи(ми) и рухомы(ми), ве(н)ць те(ж) и сума(ми) вшеляки(ми) где ко(л)векъ на яко(м) ко(л)векъ ме(ст)цу и в якоѣ ко(л)векъ ѿсобы маючи(м) по(д)даючи(с) и ѿбвезуючи, са(м) на себе, доброво(л)не тымъ нинѣ(ш)ни(мъ) ли(с)то (м) до(б)рово(л)ны(м) записо(м) мои(м) вы(з)нава(м) и я(в)но чиню,

и(ж) я, маючи записаную суму пѣ(в)ную, то ѣ(ст) пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) записо(м) пѣ(в)ны(мъ) // пѣ(в)ны(м) ѿ(д) шляхе(т)но(г)[о] п̀на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] мнѣ даны(мъ), до которо(г)[о] запису и ѿбъликгу за незаплаче(н)ѣмъ мнѣ сумы вышь менованое пѣ(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) пре(з) вышь меновано(г)[о] п̀на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] по(с)тупокъ пра(в)ны(и) а(ж) до баници(и) в зѣ(м)стве Володими(р)ско(м), та(к)же и реми(с)у судовую за недопущѣ(н)ѣмъ екъзекуцы(и) на трибуна(л) любѣ(л)ски(и) ѿтримало(м) тѣды,

105 зв.

и(ж) мнѣ ѣ(ст) за тую суму пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и за презы(с)ки ѿ(д) ѣ(г)[о] м(лти) п̀на Яна Древе(ц)ко(г)[о] у велико(и) а пи(л)но(и) потребе мое (и) досы(т) учинѣно.

Тую всю су(му) мнѣ ѿ(д) п̀на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] даны(м), та(к)ъ же и в ве(с) по(ст)упо(къ) пра(в)ны(и) до запису вышь меновано(г)[о] на вышь меновано(м) п̀ну Стани(с)лаву Моли(н)ско(м)[у] где ко(л)векъ ѿтрыманы(х) и на яко(м) ко(л)векъ пу(н)кте зави(с)лы(м), та(к)ъ же з готовою реляциѣю во(з)ны(х) недопущѣ(н)я увеза(н)я ве(н)ць и (з) готовою ремисою за недопущѣ(н)ѣмъ екъзекуцыѣ(и) ѿ(т) суду зѣ(м)ско(г)[о] Вододимѣ(р)ско(г)[о] на трибуна(л) Любѣ(л)ски(и) выданою то все

яко ѿбъликг са(мъ) зо (в)си(ми) ε(г)[о] ко(н)диця(ми) пу(н)кта(ми) и
кля(в)зуля(ми), а(р)тыкула(ми), ѿбвя(з)ка(ми) и вару(н)комъ
вшеляки(м), в ме(с)те ѿри(и)на(л)ны(м) служащи(м) и (с)лужащи(ми),
та(к)ъ и уве(с) по(с)тупокъ тоє справы, яко вышь на ε(г)[о] м(л). п̄на
Яна Древе(ц)ко(г)[о] вливаю запису вышь меновано(г)[о] и (з) сумы
вышь менованое, та(к)же и (з) по(с)тупку усе(г)[о] пра(в)но(г)[о]
ѿно(му) ступую и (с) то(г)[о] все(г)[о] се зрекаю. Та(к) и (ж) за ты(м)
вли(в)комъ мои(м) вышь меновано(му) п̄ну Яну Древе(ц)кому
во(л)но буде(т) то(г)[о] права вышь меновано(г)[о], и(ж) до баницы(и)
попра(ти) су(му) ѿ(т) п̄на Моли(н)ско(г)[о] по(д)не(с)ти з
по(д)несенье(м) и (з) по(с)тупку пра(в)но(г)[о] квитова(ти), ѿбликгъ
ве(р)ну(ти), сумою по(д)несеною влада(ти) и ѿную су(му) хоте(чи)
да(ти) дарова(ти) и во(д)лугъ уподоба(н)я свое(г)[о] ѿную шафова(ти),
чому я (с) пото(м)ка(ми) свои(ми) спроти(в)яти(с) не маю. А то по(д)
за(к)ладо(м) пе(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) на мене и на пото(м)ки
мое вложоны(х), а спротиве(н)ю ся тому то мое(му). вли(в)кови теды
до [ко]торо(г)[о] ко(л)векъ суду и уряду в которое ко(л)векъ
воево(д)ство Кие(в)ское, Во(л)ы(н)ское и Бра(с)ла(в)ское и межи
ко(н)се(р)ваты ты(х) воево(д)ствъ ѿ(т) ε(г)[о] м(л). п̄на Яна
Древе(ц)ко(г)[о] по(з)ваны(и) буду роко(мъ) завиты(м), которы(и) собе
и пото(м)ка(м) мои(м) завиты(и) чиню, ѿкро(м) и вшеляки(х)
во(д)лу(г) права и розу(му) лю(д)ско(г)[о] вымы(ш)лены(х) деляцы(и)
106 апеляцы(и) и и(н)ши(х) прозекуцы(и) // прозекуцы(и) ѿ(т)поведа(ти)
и ре(ч) ѿсужоную те(р)пи(ти) повине(н) буду по(д) закладо(м)
вышьменовано(м) пе(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х).

И на то(м) да(л) то (т) ли(ст) мо(и) по(д) моею печат(т)ю и (с)
по(д)писо(м) руки мое(и) вла(с)ное, до которо(г)[о] за у(с)тъною и
ѿчеви(с)тою про(з)бою моею и(х) м(л). п̄нове а приятеле мо(и)
печат(ти) свое приложи(ти) и руки по(д)писа(ти) рачи(ли), то ε(ст)
его м(л). п̄нь Але(к)са(н)де(р) Ка(з)но(в)ски(и), и его м(л). п̄нь
Тимофе(и) Че(р)невьски(и), и его м(л). п̄нь Аньдре(и)
Пе(р)се(ц)ки(и).

Писа(н) в Кра(с)носе(л)це дня два(д)ца(т) второ(г)[о] ма(р)ца,
року тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], у то(г)[о] ли(с)ту запису
вли(в)ково(г)[о] печатє(и) прити(с)нены(х) чтыри, а по(д)ли(с) рукъ

ты(ми) словы: Iwan Ruzinsky ręka swq, Alexander Kaznowski proszony ustnie ręka własna, у(ст)нє прошоны(и) печата(р) Тимофе(и) Че(р)нє(въ)ски(и) вла(с)ною рукою, prosgony pieczetarz Andrzej Piemescesku ręka swq, которы(и) то ли(ст) запи(с) влє(в)ковы(и), за про(з)бою урожоно(г)[о] к̄нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о], приня(т) и до книг за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписань.

**39. Со(з)на(нъ)є во(з)ны(х) в справе п̄на
Стефана Нем̄рича (с) п̄но(м) Яково(м)
Лемешо(мъ).**

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ца кд (24) дня.

На врьдє є(г)[о] к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)єм̄ь Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житомє(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то во(з)ныє єнераловє воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ныє Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) а А(н)дрє(и) Берє(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) печат(т)ми и (с) по(д)писо(м) руки ѿ(д)но(г)[о], писаны(и) ты(ми) словы, дали.

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), нєра(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], а я, А(н)дрє(и) Берє(н)чє(в)ски(и), єнерал(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], вы(з)наває(м) на то(м) квите н̄шо(мъ) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житомє(р)ско(г)о,

и(ж) будучи на(м) на (с)праве и(х) м(лсти) п̄но(в) зу(м)я(н) зє(м)ли Кие(в)ское ѿ(т) его м(ти) п̄на Стефана Нем̄рича, з ѿ(д)ное руки, п̄на Якова Лемеша, з обу(д)ву(х) сторо(н), в року теперє(ш)нєм̄ь тисєча шє(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м), м̄ца ма(р)ца, шє(ст)на(д)цато(г)[о] дня и сє(м)на(д)цато(г)[о] и ѿ(с)мьна(д)цато(г)[о] // на(д)цато(г)[о] на кгру(н)тє и(х) м(лсти), та(м) же за по(з)волє(н)єм̄ь є(г)[о] м(лти) п̄на Стефана Нем̄рича и п̄на Якова Лемеша, вє(д)лу(г) и(н)тє(р)цызы, межи и(х) м(лти) на ко(п)цы учинєное, и маючи мыволо(ч)ника при собє и (с) по(д)даны(ми) и(х) м(сти), ѿ которы(и) кгру(нт) за(и)стя мєли ѿ(т) кгру(нту) чє(р)нєхо(в)ско(г)[о] а кгру(нъ)ту бєжо(в)ско(г)[о] ко(п)цо(в) три(д)ца(т) и два усыпали ѿ(т) пєты до

106 зв.

пѣты, поча(в)ши ѡ(т) Ярило(в)ско(г)[о] поля и (в) дубѣ(х) знаки при ко(п)цохъ а(ж) до кгру(н)ту ѡпа(н)чи(н)ско(г)[о] идучи про(с)то чере(з) поля и чере(з) сѣножа(ти) до кгру(н)ту ѡпа(н)чи(н)ско(г)[о] до ѡ(с)та(т)нѣ(г)[о] ко(п)ца, которы(и) ѣ(ст) усыпа(нѣ) чере(з) ѣ(г)[о] м(л)сти п̄на Га(в)рила ѡ(т) ко(г)[о] хоружо(г)[о] зѣ(м)лѣ Киѣ(в)ское неподалеку дво(р)ца.

Которы(и) дворе(ц) чере(з) пото(к) у кгру(н)те ѡпа(н)чи(н)ско(м) и неподалеку рѣ(ч)ки Выдрѣи, што все ѣ(с)мо споко(и)нѣ посыпали на обе(д)ве стороне и на то(мъ) ѣ(г)[о] моцали се(с) нашѣ кви(т) (с) печат(т)ми н̄шими и (с) по(д)писо(м) руки мене, Васи(л)я Со(с)ни(ц)ко(г)[о]. Которое (ж) со(з)на(н)ѣ ѡчеви(с)тоѣ во(з)ны(х), вышѣ поменены(х), до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] ѣ(ст) записано.

40. По(л)[оженьѣ] по(з)[ву] ѡ(т) п̄на Ждза(р)-ско(з)[о] по п̄на Пѣ(т)ра Грудииѣ(в)ско(з)[о].

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ца кд (24)дня.

На (в)рядѣ ѣ(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ским), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енераль воево(д)ства Киѣ(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Василѣ(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, ѡно(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] на пи(с)мѣ по(д) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ в тѣѣ слова пода(лѣ).

Я, Василѣ(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киѣ(в)ско(г)[о], со(з)нава(м) си(м) со(з)нанѣ(м) мои(м), и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, два(д)ца(т) че(т)ве(р)то(г)[о] дня, положило(м) и дале(м) ѡчеви(ст)о в руки Яну Петру Будишо(в)ско(му) в сѣле Скрыло(в)це в дворе, гдѣ ѡ(н) на то(т) ча(с) перѣме(ш)киваѣ(т), позо(в) кгро(д)ски(и) киѣ(в)ски(и) в жалобѣ и рѣчи урожоно(г)[о] п̄на А(н)дрѣя Ждза(р)ско(г)[о] до ли(с)ту запису доброво(л)но(г)[о] ѡ(т) п̄на Будзишо(в)ско(г)[о] п̄ну Жда(р)ско(му), на злоты(х) ѡ(с)мѣдѣся(т)

дано(г)[о], заты(м) не ѿ(т)да(н) ему на ча(ст)ю (ж) давно минулы(х) ѿ закла(д) та(к)овы(и), же яка е(ст) су(м)ма, и ѿ шкоды, которы(х) бы(т) п̄нъ Ждза(р)ски(и) в по(з)вѣ собе мени(т), на сто злоты(х) по(л)ски(х), яко(м) ѿ то(м) шире(и) то(т) позо(въ) ѿ(б)мо(в)ляе(т). За которы(м) зложило(м) // торы(м) зложило(м) ѿбои(м) сторона(м), то е(ст) та(к)ъ поводови, яко и позвано(му), станови(ти) се на ро(ч)ко(х) кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х), которые припаду(т) и суди(ти) се буду(т) в року нине(ш)нимъ тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̄ца апреля 13, в Киевѣ, на ме(ст)у звы(к)ло(м), и на то(м) тоѣ мое со(з)на(н)ѣ на пи(с)ме ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г̄дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ, которое то ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] до кни(г) е(ст) принято и записано.

**41. Поло(ж)ѣнъ е[по(з)ву ѿ(т) п̄на А(н)дрѣя
Ѡгия Тишкови(ча) по его м(лсти) ксе(н)дза
Крыштофа Казими(р)ско(з)[о] би(с)купа Кие(в)ско(г)о.**

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ца кз (27) дня.

На (в)рядѣ его к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пере(т) мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)те(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], по(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то шхяхетны(и) Тара(с) ѿпарипѣ(с)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)о, кви(т) (с) печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ положе(н)я по(з)ву ку записова(н)ю до кии(г), в тыѣ слова писаны(и), пода(л), которы(и) та(к) се в собе маѣт.

Я, Тара(с) ѿпарипѣ(с)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ѿ(з)на(и)мую ты(м) мой(м) квити(м), и(ж) року тепѣ(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца ѿди(н)на(д)цато(г)[о] дня положи(л) е(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) на ро(ч)ки кгро(д)ские кие(в)ские, которые припа(с)ти и судити(с) маю(т) в року тепѣ(р) идучо(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̄ца апреля, третѣ(г)[о]на(д)ца(т) дня, уво(и)ме(н)ю в бозѣ велеб̄но(г)[о] ксе(н)дза Крышьтофа

Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа кие(в)ско(г)[о], и капитулы его м(сти) кие(в)ское ме(с)то Фа(с)тове у ворота ме(ст)[с]кие уво(т)кну(ль) и воро(т)но(му) тамо(ш)не(му) оказа(л), в жалобе урожоно(г)[о] п̄на А(н)дрѣя Ѡгья Ти(ш)кевича.

А то Ѡ неучине(н)е справе(д)ливо(сти) (с) по(д)дано(г)[о] его м(сти) ксе(н)дза би(с)купа Кие(в)ско(г)[о], мещанина фа(с)то(в)ско(г)[о] Ивана Волошина яко шко(д)ника я(в)но в покра(д)е(н)ю коне(и) ста(д)ны(х) п̄на Ѡгиевы(х), яко Ѡ то(м) вю(м), по(т)позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и), в то(и) жалобе по его м(лсти) выданы(и), шире(и) Ѡбъмо(в)ляе(т) и зложиле(м) рокъ ты(мъ) по(з)во(м) е(г)[о] м(сти) ксе(н)дзу пи(с)куту само(л.у) ста(ти), яко и то(г)[о] Ивана Волошина ку праву по(с)тави(ти) и та(м) се во во(д)ле по(с)тупьку пра(в)но(г)[о] ро(с)правити // ви(ти), на што(м) да(л) то(т) мо(и) ли(ст) з моею печатю и (с) по(д)писо(мъ) руки моеѣ.

107 зв.

Писа(н) в Житомиру року 1611, м̄ца ма(р)ца, два(д)ца(т) сѣмо(г)[о] дня. Которое (ж) то Ѡчеви(с)тоѣ со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] вышъ поменено(г)[о] до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] вписанъ.

**42. Увезанъе во(з)но(з)[о] в ма(т)но(ст) Ванянины
Ѡ(т) к̄нгни Ивановоѣ Ружи(н)скоѣ его м(сти)
Ивана Ружи(н)скогѣ.**

Року ахаі (1611) м̄ца ма(р)ца кз (27) дня.

На (в)рядѣ е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши Ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)наль и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т), (с) печатю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, в тые слова писаны(и) подаль.

Я, Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) в року теперешъни(м) тисѣча ше(ст)со(т) пе(р)во(м)на(д)ца(т), м̄ца м̄а(р)ца, ше(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, бы(л) е(с)ми на (с)праве Ѡ(т)еѣ

м(сти) п̄не(и) Катєрины Ша(ц)ко(г)[о] кнегини Яновоє Ружи(н)ское во (и)мє(н)ю Янѣтинє у воєво(д)стве Киє(в)ско(м) лежачо(г)[о], где чере(з) мене во(з)но(г)[о] и шля(х)ту, на то(т) ча(с) будучою, п̄на Адама Намє(н)ско(г)[о] и п̄на Адама Пашько(в)ско(г)[о], прияте(л)є(и) м(сти) кнегини Яновоє Ружи(н)ское, урожоны(и) п̄нь Якубъ Рудзи(н)ски(и) за вла(с)ны(м) по(з)воле(н)ємъ и ро(с)каза(н)ємъ ѿ(т) єє м̄сти кнегини Ружи(н)ское, та(к) же ѿ(т) є(г)[о] м(сти) п̄на Ба(л)тромєя Ша(ц)ко(г)[о] доброво(л)нє за пє(в)ны(м) по(с)тановєнє(мъ) тоє имє(н)є Янѣтинъ зо (в)си(ми) пожи(т)ками и кгру(н)та(ми), яко(с) тоє имє(н)є зда(в)на в собе має(т), яко єє вла(с)ное и пото(м)ства по небо(ж)чику кн̄(н)ю Ивану Ружи(н)ски(мъ) з нею спложоною и позо(с)тало(г)[о] до рукъ владзе споко(и)но(г)[о] ужива(н)я шафу(н)ку подала и по(с)тупила урядо(в)нє доде(р)жа(н)я и ужива(н)я єго м̄ти кн̄зю Ивану Ружи(н)ско(му) яко вла(ст)но(му) рожоно(му) быту небо(ж)чика к̄нзѣ Яна Ружи(н)ско(г)[о], ма(л)жо(н)ка своє(г)[о] змє(р)лого, а стрѣви позо(с)талы(х) по ни(м) дите(и) пото(м)ковъ, то є(ст) к̄нзѣ Миха(и)ла Ружи(н)ско(г)[о] и Га(н)ны, сє(с)тры єго // єго ро(д)ное Ружи(н)ское, ля(т) будучи не зупо(л)ны(х), в року второ(м) и трєтє(м) ѿ(т) спложє(н)я будучи(х), яко прирожого(му) и вла(с)ному ѿпєкунови а(ж) до ви(с)тя зупо(л)ны(х) лє(т) мєнованы(х) пото(м)ко(в), право(м) ѿ(з)начоны(х), За которы(м) та(к)овы(м) по(з)ва(н)ємъ и за(с)тановє(н)ємъ межи собою и(х) м̄ти тоє имє(н)є Янати(н) зо (в)сими а зо (в)сими пожи(т)ка(ми) и кгру(н)та(ми), та(к)ъ яко небо(ж)чикъ кня(з) Янъ Ружи(н)ски(и) споко(и)нє дє(р)жалъ и ужива(л), право(м) ѿпєки прєрєчному) є(г)[о] м(сти) князю Ивану Ружи(н)ско(му) пода(л) и по(с)тупи(л) впро(д) дворе(ц) и млыны до ужива(н)я, та(к) же по(д)даны(х) всѣ(х), та(м) будучи(х), в по(с)луше(н)ство и(з) и(х) пови(н)но(с)тя(ми), ничо(г)[о] (с) пожи(т)ко(в)ни на ко(г)[о] нє ѿ(с)таваючи зо вси(ми) пожи(т)ка(ми) тепє(р) и на пото(м) будучи(х). И на тоє я, во(з)ны(и) ѿнєра(лѣ), далє(м) то(т) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я своє(г)[о] по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки моє(и) ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) врьодовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписано.

108

**43. Ѡповѣда(н)ѣ п̃на А(н)дрѣя Ѡгня Ти(ш)кови(ча)
на его м(л). в б̃зе велебно(з)[о] ксе(н)дза
Казимѣ(р)ско(з)[о], би(с)купа киев̃скаго.**

Року ахаѣ (1611) м̃ца ма(р)цака (27)дня.

Присыла(л) на вря(д) его к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пере(д) мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тѣ(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], шляхе(т)но(г)[о] Тараса Ѡпарипе(с)ко(г)[о], во(з)но(г)[о] енерала воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], чере(з) которо(г)[о] Ѡповѣда(л) и све(т)чи(л) се урожоны(и) п̃н̃ А(н)дрѣ(и) Ѡги(н) Тишкѣви(ч) на его м(стѣ) ксе(н)дза Кры(ш)тофа Назѣмѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа кие(в)ско(г)[о], и капитулу его м(сти) кие(в)скую, и(ж) его м(л). яко са(м) чере(з) себѣ и уря(д)ника свое(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] Матысовича вложи(в)ши Ѡчеви(с)то врядо(в)нѣ чере(з) во(з)но(г)[о] ча(с) и рокъ пе(в)ны(и), яко на де(н) Ѡди(н)на(д)цаты(и) м̃ца ма(р)ца в року тепѣ(р) идучо(м) тисѣча ше(ст)со(т) Ѡди(н)на(д)цато(г)[о], чини(т) справе(д)ливо(ст) з по(д)дано(г)[о] и мешанина све(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] на (и)ме Ивана Волошина то(му) п̃ну Ѡгиѣви, которы(и) оно(му) яко вла(с)но(му) шко(д)ци свое(му) за Ѡбжалова(н)ѣмъ свои(м) вину да(ль) Ѡ покраде(н)ѣ конѣ(и) свои(х) ста(д)ных, которо(г)[о] то Ивана Волошина в та(к)ово(и) шкоде яв̃нѣ и до(с)тато(ч)нѣ пе(в)но(г)[о] часу в мѣ(с)тѣ Роставицы ве(л)мо(ж)ны(х) его м(лсти) // м(сти) кнж̃т̃ Корѣ(ц)ки(х) нияки(и) нѣбо(ж)чи(к) Штопура, злочи(н)ца мѣща(н)ски(и) ра(с)тави(ц)коѣ при по(в)ны(м) лицу на гробѣ будучи, (с) права Ѡсужоны(х) повола(л) и его учи(н)ку, злоде(и)ства Ѡбъяви(л) и на Ѡ(с)та(т)но(м) сто(пн)ю сме(р)ти своеѣ нѣ Ѡ(т)вола(л), алѣ тоѣ ства(р)ди(в)ши, Ѡ(р)ло(м) запечатовала(л), Ѡ чи(м) яко декре(т) Ѡно(г)[о] суду уряду ра(с)тави(ц)кого и та(к)овоѣ повола(н)ѣ ширѣ(и) в собе све(т)чи(т).

108 зв.

А кды се на року вышь поменѣно(мѣ) в мѣсто Фа(с)това п̃н̃ Ѡгѣ(и) станови(л) и во(д)лугъ су(б)ми(с)сиѣ Ѡ(т) его м(сти) ксе(н)дза би(с)купа Ѡчеви(с)тоѣ и уря(д)ника его м(сти) справе(д)ливости чере(з) во(з)но(г)[о] урядово(г)[о] жеда(л) и жалова(л), и(ж) што мне

кони мое вла(с)ные з стада мое(г)[о] су(т) покраденые, а меновите в ли(ч)бе два(д)ца(т) че(т)веро, яко кля(ч), та(к)ъ и жро(б)цовъ, ро(з)маитое ше(р)сти, в року про(ш)ломъ тисеча ше(ст)со(т) шо(ст)ымъ. В которо(и) шкоде и покраде(н)ю ты(х) мои(х) коне(и) нико(му) и(н)шо(му), ты(л)ко то(му) Ивану Волошину, ако шко(д)нику свое(му) вла(ст)но(му) вину даю, и(ж) онъ и(з) и(н)шими товариша(ми) свои(ми) покра(л) а доводе(чи) жалобы своее пра(в)не и хотечи то(г)[о] на не(г)[о] дове(с)ти за наказа(н)емъ ѿ(т) суду уря(д)ника поменено(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о], поклада(л) на праве и указа(л) выпи(с) (с) кни(г) чо(р)ны(х) за(м)ку его к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] повола(н)я, в которо(м) ѿ(т) поменнено(г)[о] небо(ж)чика Штопуры то(т) Ива(н) Волошинъ яко вла(ст)ны(и) товаришь его и учи(н)ку то(т) злоде(и) в покраде(н)ю ты(х) коне(и) п̄на ѿгѣвы(х) я(в)не повола(л) и невы(з)воле(н). При которо(м) та(к)ово(м) доводе слу(ш)ны(м) пра(в)ны(м) повола(н)ю па(н) ѿгѣ(и) мо(ц)но бра(л)се и хоте(л) заразо(м) попресе(г)ну(ти) за злодья свое(г)[о] Ивана Волошина, указа(в)ши право по собѣ в ро(з)дели чты(р)на(с)ты(мъ) а(р)тикуль чты(р)на(с)ты(и),

ни(ж)ли то(т) урядникъ его м(л)сти) ксе(н)дза би(с)купа кие(в)ско(г)[о] сна(т) за ро(с)каза(н)емъ его м(л)., не ѿгледаючи(с), на вины, в праве ѿписаные, зна(ч)не фо(л)ку чинечи и (з)волоку справе(д)ливо(сти), яко самое жалобы, та(к) доводу повола(н)я и вино(г)[о] при томъ поприсяже(н)я ѿ(т) п̄на ѿгия упо(р)не ни (в) чомъ приня(т) не хоте(л), ани згола оно(му) Волошину якую(с) присегу не(з)вы(к)лую ѿ(т) та(к)ъ я(с)ны(х) доводе(въ) бы(т) указова(л) на право писаное и знако(в) я(в)ны(х), ани справе(д)ливо(сти) пра(в)ное чини(ти) не хотель и не учини(л) , ѿ што ра(з), други(и) и трети(и) врядо(в)не чере(з) во(з)но(г)[о] шляхе(т)но(г)[о] Тараса ѿпарипе(с)ко(г)[о] упомина(л) се, на што онъ ничо(г)о не дбаю(чи) оное упо(р)не // упо(р)не справе(д)ливо(сти)

109

А проти(в) чо(му) всему п̄нъ ѿги(и) чере(з) того (ж) во(з)но(г)[о] на его м(сти) ксе(н)дза пи(с)купа кие(в)ско(г)[о] и на капитулу све(т)чи(ль), яко ѿ та(к)овое неучине(н)е справе(д)ливо(сти)

и ѿ шкоды свое, пре(д) ты(м) и тепе(р) походячие, и ѿ даные пра(в)ные хотечи, ѿ то не пере(с)таваочив суде нале(ж)номъ право(м) чини(т), не занеха(в)ши урядо(в)не, чере(з) того (ж) во(з)но(г)[о] ѿно(г)[о] Ивана Волошина яко я(в)но(г)[о] шко(д)ника и злодея свое(г)[о] тому (ж) уря(д)никови поменено(му) фа(с)то(в)ско(му) въ в особе его м(лсти) припоручи(л) и арештьоваль в тисе(чи) копа(х) гроше(и) лито(в)ски(х) до (с)ко(н)че(н)я тое sprawy и по(с)танове(н)я е(г)[о] за по(з)во(мъ) до суду нале(ж)но(г)[о].

Которы(х) арешты и припоруче(н)е то(т) уря(д)никъ и то(г)[о] Ивана Волошина приня(л), которое та(к)овое ѿповеда(н)е я вряд и протече(с)тацью ѿ(т) п̄на Ѡгия чере(з) то(г)[о] во(з)но(г)[о] до ведомо(сти) моее приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] записа(ти) ро(с)каза(ль). При которо(м) пода(н)ю тое протече(с)тацые то(т) же во(з)ны(и), шляхе(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и), в то(и) же справе пода(ль) кви(т) со(з)на(н)я свое(г)[о] ѿчеви(с)то(г)[о] в тые слова писаны(и).

Я, Тара(с) Ѡпарипе(с)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ѿ(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квити(м), и(ж) в року тепе(р) идучо(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̄ца ма(р)ца ѿди(н) на(д)цато(г)[о] дня, будучи я (с) прида(н)я з уряцу за(м)ку гдрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] а маючи я при себе шля(х)ту люде(и) добры(х) п̄на Миколая Ва(в)ри(н)ско(г)[о] а п̄на Адама Кгру(н)ско(г)[о] бы(л) е(с)ми в ме(с)те Фа(с)тове, мае(т)но(сти) его м(л). ксе(н)дза Кры(ш)тофа Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа кие(в)ско(г)[о] и капитулы его м(лст) кие(в)ское, на справе жалобы чинене(н)ое урожоно(г)[о] п̄на А(н)дрея Ѡгия Тишьковича на по(д)дано(г)[о] и мещанина фа(с)то(в)ско(г)[о] имене(м) Ивана Волошина, на которо(г)[о] са(м) его м(лсти) чере(з) себе и уря(д)ника свое(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] п̄на Матысовича урядо(в)не чере(з) мене, во(з)но(г)[о], ѿчеви(ст)о зложоно(м), на которо(м) то року поменены(х) пань Ѡги(и) (с) то(г)[о] Волошина с(траве)дливо(сти) жадалъ и жалова(л), и(ж) што кони его // кони его вла(ст)ные з стада су(т) покрадени, а меновите: по(г)ло(в)я та(к)ъ кля(ч), яко и лошако(в) два(д)ца(т) че(т)веро, ро(з)маитое ше(р)сти, в року про(ш)ло(м) тисеча ше(ст)со(т) шо(с)томъ, в которо(и) шкоде и покраде(н)ю ты(х) коне(и)

нико(му) и(н)шо(му), то(л)ко то(му) Ивану Волошину яко шко(д)нику свое(му) вла(ст)но(му) винѣда(л), и(ж) ѿ(н) з(ы)ши(ми) товары(ш)ми свои(ми) покра(л).

А доводѣчи жалобы своеѣ и хотѣ(чи) то(г)[о] на не(г)[о] дове(ст)и за наказа(н)ѣмъ ѿ(т) суду уря(д)ника тамо(ш)не(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] поклада(л) чере(з) мене, во(з)но(г)[о], на (с)праве и указа(л) выпи(с) (с) кни(г) чо(р)ны(х) за(м)ку его к(р). м(лсти) Житоми(р)ско(г)[о] повола(н)я, в которо(м) ѿ(т) поменѣно(г)[о] небо(ж)чика Штопуры то(т) Иванъ Волошинъ яко вла(ст)ны(и) товаришь его и учи(н)ку то(г)[о] злоде(и) в покраде(н)ю ты(х) конѣ(и) п̃на Ѡгиѣвы(х) я(в)не повола(л) и не(в)ы(з)воленъ. При которо(м) та(к)овы(м) доводе слу(ш)ны(мъ) пра(в)ны(м) повола(н)ю п̃тъ Ѡги(и) мо(ц)но бра(л) се и хотѣ(л) зара(з) поприсѣ(г)ну(ти) за злодея свое(г)[о] то(г)[о] Ивана Волошина, указа(в)ши право по собѣ в ро(з)дѣле чты(р)на(д)цати(м) а(р)тику(л) чты(р)на(д)цаты(и), ни(ж)ли то(т) вря(д)ни(к) его м(лсти) ксе(н)дза би(с)купа кие(в)ско(г)[о], не ѿ(г)ледаючи(с) на вины, в праве по(с)полито(мъ) ѿписаные, зна(ч)не фо(л)кгу чине(чи) зволоку справе(д)ливо(сти), яко самое жалобы, та(к) доводу повола(н)я и ѿно(г)[о] прито(мъ) поприсяже(н)я п̃на Ѡгия упо(р)не ни (в) чо(мъ) приня(ти) не хотѣ(лъ), але згола ѿно(му) Волошину якую(с) присѣгу не(з)вы(к)лую ѿ(т) та(к)ъ я(с)ны(х) доводо(в) бы(т) указовы(лъ) на(д) право писаное, а знако(в) я(в)ны(х), ани справе(д)ливо(сти) пра(в)ное чини(ти) не хотѣ(лъ) и не учини(лъ), ани декрету свое(г)[о] суду в то(и) справе упомина(лъ) выда(т) не хотѣ(л), ѿ што ра(з) други(и), трети(и) чере(з) во(з)но(г)[о] упомина(л) се, на што ѿ(н) не дбаючи ѿное упо(р)не справе(д)ливо(сти) чини(ти) не хотѣ(л) и не учини(л), проти(в) чо(му) все(му) п̃тъ ѿги(и) мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою на е(г)[о] м(л). ксе(н)дза би(с)купа кие(в)ско(г)[о] и на капитулу его све(т)чиль яко ѿ та(к)овое неучиие(н)ѣ справе(д)ливо(сти) и ѿ шкоды пре(д) ты(м) и тепе(р) походячие и вины пра(в)ные хотѣчи ѿ то не пере(с)таваю(чи) в суде налѣ(ж)но(м) не у(с)таваю(чи) право(м) чини(т), не занѣха(в)ши урядо(в)не, чере(з) мене, во(з)но(г)[о], ѿно(г)[о] Ивана Волошина //

110

припоручи(л) и ареш(ш)това(л) в тисечи копа(х) гроше(и) лито(в)ски(х) до (с)ко(н)че(н)я тоє справы постанове(н)я его за по(з)во(м) до суду нале(ж)но(г)[о].

Которы(и) ареш(ш)ты и припоруче(н)е то(т) уря(д)ни(к) и то(г)[о] Ивана Волошина приня(л), на которое та(к)овое со(з)на(н)е я, во(з)ны(и), што се при мне дияло, што(м) чуль, да(л) е(с)ми то(т) мо(и) кви(т) з моею печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г^дрсько(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о]. Писа(л) в Житомиру року и дня вышъ писано(г)[о]. Которую (ж) то протє(с)тацью то(г)[о] поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о] реляцию в то(и) же справе я, вря(д) приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] каза(л) и е(ст) вписано.

44. Моць до права ѿ(т) п^нна А(н)дрєя Жза(р)ско(з)[о] п^нну Кры(ш)тофу Сєма(ш)кови дана.

Року ахаі (1611) м^ц ма(р)ца кз (27) дня.

Ста(в)ши ѿчеви(с)то на уряде его к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(мъ), урожоны(и) ѿ(в) п^ннь А(н)дрє(и) Ждза(р)ски(и) устне и доброво(л)не в тые слова со(з)на(ль),

и(ж), де(и), штомъ за до(л)гъ мо(и), которы(и)мъ м^ѣль на жиду Корє(ц)ко(мъ) Мисанє Якушевичу гроше(и) позычоны(х) сто ко(п) г^рш лит[о(в)ских] перєво(д) права та(к) за декрєта(ми) кгро(д)ски(ми) луцкими и и(х) рєми(с)са(ми) в неѿ(т)да(н)ю и не(с)та(н)ю сторони позваное, яко те(ж) и трыбуналу Любе(л)ско(г)[о] в року бли(з)ко про(ш)ло(м) тисєча ше(ст)со(т) дєсято(м), вынесєно(г)[о] яко на непо(с)лу(ш)но(г)[о] и спроти(в)но(г)[о] праву посполитому жиду ѿно(м)[у] баницью з презы(с)ка(ми) ѿ(т)рыма(л), А за вынесє(н)ємъ и публикацьєю ѿное баницьє на жиду поменєно(мъ) сати(с)факцы(и) я и до пє(в)но(г)[о] часу и не е(с)т ми ѿ(т) то(г)[о] жида за звлокою п^нна то(г)[о] то жида и(х) м(л). к^нзя Яхима Корє(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(лст), которое были по

ки(л)ка кро(т) ѿ(т) мнѣ пра(в)не реквизиованы(ми), и учине(н)ѣ зна(л) справедливо(сти) и за по(з)во(мъ) мои(мъ) ѿ неучине(н)ѣ ѿное апеляция ѿ(т) суду зѣ(м)ско(г)[о] лу(ц)ко(г)[о] на трибуна(ль) коро(н)ны(и) суд(д) голо(в)ны(и) Любе(л)ски(и) // ны(и) любе(л)ски(х) в року нине(ш)ни(мъ) тисеча ше(ст)[сот] ѿди(н)на(д)цато(м) ѿ(т) декрету и нака(з)у ѣ(ст) по(з)волена.

110 зв.

Тѣды на ѿно(м) тѣ(р)минѣ са(м) прева(ж)ныѣ потреби а на(и)ве(н)це(и) для хоробы моеѣ в Лю(б)лине бы(т) не могу, даю и (з)лѣцаю мо(ц) приятелеви мое(му) урожоно(му) п̄ну Кры(ш)тофу Сѣма(ш)ку ѿное справы та(к) проти(в) жидови ѿно(му) Мисано(ви), яко тѣ(ж) и проти(в) к̄н(ж) и(х) м(сти), яко за(с)тупъце(м) и п̄но(м) его, пра(в) не попира(ти) и ро(с)пира(ти) сѣ пере(д) судо(м) ѿны(м) голо(в)ны(м) трибуналу Любе(л)ско(г)[о] за апеляцияѣю ѿно(г)[о], та(к)ъ и(с)то(ты) су(м)мы закладо(въ), презы(с)ко(в), яко и баницие(и), на жиду ѿно(м) ѿтрыманое до то(г)[о] и за апеляция(и) его моею ро(с)пира(ти) сѣ, але и сторонѣ та(м)то(и) належало бы хо(т) не(с)лушьне при(и)скую(чи) во (в)се(мъ) то(м) пре(з) его мл(сти) п̄на Крыштофа Сѣма(ш)ка, приятеля и умоцовано(г)[о] моего зы(с)къ и страту. Которое то ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ его м(л). п̄на А(н)дрѣя Жджа(р)ско(г)[о] до кни(г) за(м)ку г̄дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] ѣ(ст) принято и записано.

**45. Положенъ ѣ по(з)ву ѿ(т) п̄на Якуба Во(л)ско(г)[о]
по его м(лсти) п̄на Ко(с)та(н)то(г)[о].**

Року ахаі (1611) м̄ц ма(р)ца кф (29)дня.

На вряде его к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ѣмъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(мъ), по(с)танови(в)ши(с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ныи Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, на пи(с)ме кви(т) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, писаны(и) в тые словы, пода(ль).

Я, Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства

Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю на то(м) квите мое(м) ку записа(н)ю до кни(г), и(ж) року тепе(р) идучо(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца трына(д)цато(г)[о] дня положило(мъ) и в ворота замочку мѣ(с)течка Ту(р)бо(в)ки у(т)кнуло(мъ), ѿ положе(н)ю ѿно(мъ) челяди дво(р)ско(и) и мешано(мъ) тамо(ш)ни(мъ) ѿповеда(ль) позо(въ), писаны(и) на ме(м)браме зе(м)ско(мъ) кие(в)ско(м); то(т) позо(в) писа(н) е(ст) по пѣна Ко(с)та(н)то(г)[о] Е(л)ца, в жалобе и речи Якуба Во(и)ско(г)[о] до ли(сту) ѿбѣлику // лику доброво(л)но(г)[о] запису пѣна Ко(с)та(н)то(г)[о] Е(л)ца за позыче(н)е(мъ) собе сумы пѣнзе(и) пѣ(в)ное, то е(ст) ше(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) ѿ(т) пѣна Якуба Во(л)ско(г)[о], а за неѿ(т)да(н)емъ и неуще(н)е(мъ) еѣ доброво(л)не панъ Елецъ су(б)митова(л) се на добра(х) свои(х), иле на не(г)[о] належи(т) мае(т)но(сти) Турѣбо(в)це в су(м)ме ѿно(и) пѣну Во(л)ско(му) за ты(м) и за(к)ла(д) другое та(к)овое су(м)мы ѿ шкоды и на(к)лады попалыѣ, яко ѿ то(м) шире(и) ли(ст) ѿ(б)ликъ ѿ(н), а при то(мъ) и то(т) позо(в) в собе ѿбѣма(в)ляе(т), за которо(мъ) зложило(мъ) ро(к) станови(ти) се ѿбѣю(мъ) сторона(мъ) пере(дъ) судо(мъ) голо(в)ны(мъ) трибуналу Любе(л)ско(г)[о] на то(т) ча(с), кгда sprawy ко(н)се(р)ва(т)ныѣ воево(д)ства Во(л)ны(н)ско(г)[о] в року нине(ш)немъ тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цатого по прово(д)но(и) недели припаду(т) и сужоны буду(т) в Люблине.

А на то(м) да(л) тоѣ мое со(з)на(н)е ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку гѣдрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(мъ) руки моеѣ. Писа(н) в Житомиру. Которое то очевистое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] при квите его учиненоѣ, до кни(г) за(м)ку гѣдрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и описано е(ст).

46. Со(з)[нанъѣ] во(з)[ного] в справѣ Алѣ(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] (с) пѣно(мъ) Адамо(мъ) Подзи(н)ски(мъ). Е(ж)е(ж)е(н)е во(з)ного.

Року ахаі (1611) мѣца ма(р)ца кф (29)дня.

На (в)рядѣ его к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо

(м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) очеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Пе(тр) Коте(л)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) печа(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки свое(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Пе(тр) Коте(л)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) енераль воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ти(м) мои(м) квити(м) ку записа(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року тепере(ш)не(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ге(н)вара, деве(т)на(д)цато(г)[о] дня, є(з)дило(мъ) врядо(в)не // урядо(в)не ѿ(т) его м(лсти) п҃на Але(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] до двора и до име(н)я его м(сти) п҃на Адама Лодзи(н)ско(г)[о] з Радвана(г)[о] до Велы(и), у воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачо(м), которое его м(л). п҃нь Лодзи(н)ски(и) ѿ(д) его м(л). п҃на Тиши за(с)тавою в су(м)ме п҃зе(и) де(р)жи(т). А та(к)ъ я, выше(и) меновано(г)[о] року и дня, в то(м) выше(и) меновано(мъ) дворе и име(н)ю его м(л). п҃на Лодзи(н)ско(г)[о] Ивелы положило(м) позо(в) зе(мъ)ски(и) кие(въ)ски(и), и у ворота(м) его у(т)кнудь и челяди дво(р)но(и) ѿ(б)вола(лъ) и ѿказа(л).

111 зв.

Которы(м) то по(з)во(мъ) его м(л). п҃нь Тыша Быко(в)ски(и) Але(к)са(н)де(р) по зе(и)стю з се(г)[о] свѣта небо(ж)чки п҃ни ма(л)жо(н)ки своеє п҃ни Маруши Олыча(н)ки, ве(с)пу(л) з сына(ми) свои(ми), то є(ст) (с) п҃но(м) Адамо(м) и Ерємнаше(м) Тиша(ми) Быко(в)ски(ми) его м(л). п҃на Лодзи(н)ско(г)[о] ку бра(н)ю г҃(рш) и ку выкупну то(г)[о] име(н)я свое(г)[о] Велы зо (в)си(ми) со(х)ми и нале(ж)но(с)тя(ми), до име(н)я при(с)лухаючи(ми), позыває(т) до суду зе(мъ)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о] на роки зе(м)ские кие(в)ские трое(ц)кие, которые урядо(в)не сужоны и ѿ(т)правованы буду(т) в се(м) же року выше(и) меновано(мъ), што все шире(и) по до(с)та(т)ку на то(мъ) по(з)вѣ є(ст) поменено и доложено. И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) з моею печа(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки моеє, которое (ж) то очеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите его учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гдрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

Конєць м҃ца ма(р)ца в року 1611(мъ).

Мѣць априль в року тисеча ше(ст)сотъ ѿдина(д)цато(мъ).

12. Положе(н)ѣ позву ѿ(т) пѣна Андреа Во(и)ны по пѣна Яна Раа.

3. Положе(н)ѣ позву ѿ(т) пѣнвъ А(н)дреа, Юрьа Преро(в)скихъ по пѣнвъ Григо(р)а Покале(в)ского, п[ана] Андрея Сурина, Миколая Да(х)новича и пѣнюю Преро(в)скую яко ѿпекуно(в).

6. Положе(н)ѣ позвовъ по и(х) пѣнвъ ро(т)мистровъ его к(р). мл(с)ти ѿ(т) ѣѣ м(л). кнѣгни Романовое Ружи(н)ское.

6. Положе(н)ѣ позвовъ ѿ(т) пѣна Стани(с)лава Забе(л)ского по Семѣ(на) Лу(д)виского и ма(л)жо(н)ку ѣ(г)[о] м(л).

6. Со(з)на(н)ѣ во(з)ного в справѣ ѣ(и) м(л). кнѣгни Ружи(н)ское (с) пору(ч)никами ротмистровъ его к(р). мл(с)ти.

7. Положе(н)ѣ позвовъ ѿ(т) ксе(н)дза Качоро(в)ск(г)[о] по пѣна Покале(в)ско(г)[о].

7. Ѡповѣда(н)ѣ Прокопа Щѣниѣ(в)ского на пѣна Ивана Ждановича Щѣниѣ(в)ского ту(т) же (и) со(з)на(н)ѣ во(з)ного в то(и) же справѣ.

8. Положе(н)ѣ позву ѿ(т) пѣна Шкля(р)ского по его м(л) ѿ(т)ца ми(т)рополита кие(в)ского Ипатѣа Потѣа.

8. Положе(н)ѣ позвовъ ѿ(т) ѣ(г)[о] м(л). пѣна Яна Бле(н)до(в)ского по и(х) м(л). пѣна Абрама Сѣнюту, ро(т)ми(ст)ра и попору(ч)ника ѣ(г)[о] м(л).

8. Положе(н)ѣ позву ѿ(т) его м(л). пѣна Яна Бле(н)до(в)ского, во(и)ско(г)[о] кие(в)ского, по его м(л). пѣна Адама Ѡлизара Во(л)чковича.

8. Со(з)на(н)ѣ во(з)ного в справѣ пѣна Миколая Да(х)новича з ѣ(г)[о] м(л). пѣнмъ Стефано(м) Немириче(м) ѿ недопуще(н)[ѣ] увеза(н)а.

8. Еждзе(н)ѣ во(з)ного з судо(м) кгро(д)[ским] Кие(в)ски(м) в спра[вѣ] Саво(ст)яна бу(р)мистра кие(в)ского з неве(р)немъ Зелко(м) жидомъ.

8. Положе(н)ѣ позвовъ ѿ(т) пѣна Лаврина Старухи по розные ѿсоби.

8. Положе(н)ѣ позвовъ ѿ(т) его м(л). пѣна Фрыдриха Тишкеви(ча) по розные ѿсобы.

9. Положе(н)е позву ѿ(т) п̀на Ивана Щение(в)ского по Яна Соло(му).

9. Е(з)дже(н)е во(з)ны(х) при вряде кгро(д)ско(м) в справе Стани(с)лава Стрыжко(в)ски(х) зь е(г)[о] м(л). п̀нмь Фрыдрихо(м) Тишко(в)ичем.

9. Положе(н)е позвовъ ѿ(т) Васи(л)я Щение(в)ского по ро(з)[ныє] особы.

9. Положе(н)е позво(в) ѿ(т) п̀на Ивана Щение(в)ского по е(г)[о] мл(с)ть п̀на Стефана Немирича и по Васи(л)я Щение(в)ского.

9. Е(з)дже(н)е во(з)ного з урядо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) в справе Савостияна Андреевича, бу(р)мистра Кие(в)ского зь не[вє](р)нымь Зелько(м), жидомь Ви(л)скимь. //

113 зв.

10. Ѡповеда(н)е его м(л). Фрыдриха Тишкевича на п̀на Пе(т)ра Будише(в)ского, ту(т) же (и) и со(з)нанье во(з)ного в то(и) же справе.

10. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе п̀на Коста(н)того.

10. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе п̀на Коста(н)того Жашко(в)ского з п̀номь Стефано(м) Модре(н)скимь.

10. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе е(г)[о] м(л). п̀на Яна Соколо(в)ского зь Алекса(н)дро(м) Мочу(л)скимь ѿ недопуще(н)е увяза(н)а.

10. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе того жь его м(л). п̀на Соколо(в)ского (с) ты(м) же п̀нмь Мочу(л)скимь ѿ непостанове(н)е ма(л)жо[нки] свое(и) до призна(н)а запису и(х) и недопу(с)че(н)е увяза(н)а.

12. Положе(н)е позву ѿ(т) его м(л). п̀на Стефана Немирича по е(г)[о] м(л). Крыштофа Творя(н)ского, ро(т)мистра е(г)[о] к(р). м(л).

12. Положе(н)е позву ѿ(т) е(г)[о] м(л). п̀на Гаврила Г(с)о(ц)кого по п̀на Ма(р)тина Бутови(ча)

12. Увеза(н)е во(з)но(г)[о] в село Шурову п̀на Во(и)тєха Моше(н)ского ѿ(т) его м(л). п̀на Стефана Немирича.

12. Увеза(н)е во(з)ного в село Высокое п̀на Яроша Храно(в)ского ѿ(т) еє м(л). п̀нее Немиричовое и с̀на е(и) мл(с)ти п̀на Стефана Немири(ча).

12. Увеза(н)е во(з)ного в село Кору(т)ницу п̀на Алекса(н)дра Дубни(ц)кого ѿ(т) его м(л). п̀на Стефана Немирича.

14. Оповеда(н)є п̀на Андреа Ю(р)євича на п̀на За(с)чи(н)ского Кръштофа.

15. Ли(ст) запи(с) его м(л). п̀на Яна Соколо(в)ского п̀ну Янови Зю(л)ко(в)ско(му) да(н).

16. Со(з)на(н)є во(з)ного в справе Андреа Ю(р)євича з п̀но(м) За(с)пи(н)скимъ.

17. Положе(н)є позву ѿ(т) ксе(н)дза Алекшого плебана Су(д)но(в)ского по его м(л). кн̄жти Ю(р)я Вышневе(ц)кого, каштеляна кие(в)ского.

17. Пи(л)но(ст) п̀на Алекса(н)дра Жашко(в)ского проти(в)ко жидови Борохови.

18. Е(ж)дзе(н)є во(з)но(г)[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) в справе п̀на А(н)дрея Во(и)ны з п̀нмъ Яно(м) Раємъ.

19. Оповеданъє є(г)[о] м(л). п̀на Фрыдриха Тишкевича на п̀на Яна Лидохо(в)ского и со(з)на(н)є во(з)ного тужъ.

20. Положе(н)є позву ѿ(т) п̀на Рахо(в)ского по п̀на Стефана Бє(з)секи(р)ского.

20. Ездже(н)є во(з)ного з урядомъ кгро(д)ски(м) кие(в)[ским] на екзекуцыю в справе п̀на Андреа Войны з п̀номъ Яно(м) Раємъ.

21. Положе(н)є позво(в) по пото(м)ковъ кн̄жти Ружи(н)ского и по єє мл(с)ть кн̄г(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

21. Со(з)на(н)є во(з)ного в справе п̀на Крыштофа Кєвлича з єє м(лст))ю кн̄гнею Ружи(н)скою.

114 21. Тестаментъ п̀неє На(с)тази(и) Мє(н)ни(ц)кого Збро(зи)ковое п̀ну Фофану Жбро(ж)кови и пото(м)ко(м) свои(м) даны(и). //

21. Оповеда(н)є п̀на Яна Отрошковича нл п̀на Ан̄дрея Мє(р)ви(н)ского.

27. Посє(с)сыа во(з)ного в село Минины п̀на Богури(н)ского ѿ(т) є(г)[о] м(л). п̀неє Ѡлизаровое.

27. Оповеда(н)є п̀на Богури(н)ского на є(г)[о] м(л). п̀на Адама Ѡлиза(ра) Во(л)чкови(ча).

28. Положе(н)є позво(в) ѿ(т) п̀на Бу(г)ри(н)ского по є(г)[о] м(л). п̀на Ѡлизара.

28. Еждзе(н)є во(з)ны(х) при врьде кгро(д)[ском] Кие(в)ско(м) в справе п̀на Фєдо(ра) Козарина з п̀нмъ Бутовичо(м) на екзекуцыю.

28. Положе(н)е по(з)/ву/ ѡ(т) п̀на Богури(н)ского по его м(л).
п̀на Олизара.

28. Е(з)жде(н)е во(з)ного з листо(м) увя(с)чи(м) в справе п̀на Юзефа Ло(з)ки з п̀нмь Лукашомь Вито(в)ски(м).

28. Е(з)дже(н)е во(з)[ного] з ли(с)то(м) увя(с)чи(м) в справе п̀на Коза(ри)на з п̀нмь Бутовичемь.

21. Е(з)дже(н)е во(з)ны(х) при врьде кгро(д)[ском] Кие(в)ско(м) в справе п̀на Юзефа зь п̀нмь Лукашемь Вито(в)скимь на е(к)зеку[цию].

21. Положе(н)е позву ѡ(т) п̀нее Во(и)ниное по п̀на Янь-чи(н)ского.

29. Положе(н)е позву ѡ(т) и(х) м(л). кн`жать Корє(ц)ки(х) по п̀на Рєчи(н)ско(г)[о].

29. Положе(н)е позву ѡ(т) п̀на Во(и)тєха Храно(в)ского по п̀на Але(к)сандра Тишу Быко(в)ского.

29. Посє(с)ыѡ во(з)ного в село Сухари кн`жну Корєцкую ѡ(т) п̀на Вышотравки и ма(л)жо(н)ки его.

29. Положе(н)е позву ѡ(т) его м(л). п̀на Яна Бо(н)дзи(н)ского по п̀на Але(к)сандра обо по п̀на Васи(л)я Тишу Быко(в)ского.

29. Положе(н)е позву ѡ(т) его м(л). п̀на Бо(н)дзи(н)ского по пото(м)ки кн`жти Ружиньского.

29. ѡповєда(н)є Яна Бенє(ц)кого на Бражи(н)ско(г)[о].

29. Положе(н)е по(з)[вов] ѡ(т) п̀на Вице(н)того Рєпко(в)ского по п̀на Лысако(в)ско(г)[о].

29. Положе(н)е позву ѡ(т) п̀на Вице(н)тог[о] Рєпко(в)ско(г)[о] по того жь п̀на ѡ(л)бри(х)та Лысако(в)ского.

29. Положе(и)є позвовь по пото(м)ковь кн`ж(ж) Ружи(н)ского и по кн`г(н)ю Романовую Ружи(н)[скую] ѡ(т) Тороса Торосови(ча), ку(п)ца лво(в)ского.

Конєць рєєстру в року тисєча щє(ст)со(т) ѡдинадъцато(м) м`ца априля.

**1. Поло(ж)[єнъε] по(з)ву ω(т) пана Ан̄дрєя
Во(и)ны по пана Рая.**

Року 1611 м̄ца апри(л)[я] дня 12.

На вряде ε(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуров̄ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановив̄ши се очевисто во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Києв̄ского шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записан̄ью до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)нан̄ья своего кви(т) (с) по(д)писо(м) руки свое(и), писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Ян̄ь Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Києв̄ского, со(з)наваю на се(м) квите мое(м) ку записан̄ью до кни(г), и(ж) року тепе(р) прошлого тисеча ше(ст)со(т) десятого, м̄ца априля, ωди(н)на(д)цатого дня, пода(л) ε(с)ми позов̄ь к(р)о(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в селе Немедовце в дворе в ы(з)бе самому пану Яну Раю в руки и челеди дворно(и) в двори, где ω(н) на то(т) ча(с) перемешкиваε(т) и быто(м) живе(т) з п̄но(м) Лаврыно(м) Старухою, и поведало(м) писаны(и) то(т) позов̄ь в речи и жалобе пана Ан̄дрєя Во(и)ни ω незапаяєньє сумы петидеся(т) золоты(х) по(л)ски(х), а за ты(м) ω сови(с)ть другое та(к)овое сумы и ω заруки третєε та(к)овое (ж) сумы и ω шкоды.

За которы(м) по(з)во(м) зложыло(м) рокъ стан̄ью ωбею(м) сторона(м) становити(с) на ро(ч)ка(х) к(р)о(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которое в року тисеча ше(ст)со(т) девято(м) м̄ца мая, двана(д)цато(г)[о] дня, в Києве сужоны и ω(т)правованы были.

И на то(м) даль то(т) мо(и) кви(т) з печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеε ку записован̄ью до кни(г) за(м)ку его к(р).мл(с)ти Житоми(р)ского. Писан̄ь в Житомиру. Которе то очеви(с)тоє со(з)нан̄ье во(з)ного, вышь помененого, при квите его учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского ε(ст) записано.//

***Поло(ж)[енъѣ] по(з)ву ѡ(т) н̄но(в) Ан̄дрѣя, Ю(р)я
Прѣжовъски(х) по пановъ Григо(р)я Покалѣвскаго,
пана Ан̄дрѣя Сурына, Николая Да(х)новича и
панюю Прѣжовъскую яко ѡпекуновъ.***

Року 1611 мѣца априля 3 дня.

На врьдѣ его к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)скоро передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчевисто во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Киевскаго шляхе(т)ны(и) Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записанью до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своего кви(т) по(д) печатю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, писаны(и) в тые слова пода(л).

Я, Василе(и) Со(с)ни(ц)ки(и), енера(л) воево(д)ствъ Кие(в)скаго, Волынскаго и Бра(с)лавскаго, со(з)наваю си(м) со(з)нанье(м) мои(м) ку записанью до кни(г), и(ж) року тепе(р) идечого тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого мѣца ма(р)ца три(д)цатого дня положило(м) на столе в и(з)бѣ в дворе ми(с)те(ч)ку Трибесове або Городищу и ѡ(т)дало(м) позовъ зе(м)ски(и) кие(в)ски(и), при бы(т)но(с)ти на то(т) ча(с) самого пана Григо(р)я Львовича Покалѣвскаго и уря(д)ника пана Ан̄дрѣя Сурына, ниякого(с) Храновскаго. Ѳны(м) самы(м) челеди дво(р)но(и) и по(д)даны(м) тамошни(м) трибесовски(м) ѡповедало(м) писаны(и) то(т) позо(в) на урожоны(х) Григо(р)я Лвовича Покалѣ(в)скаго и уря(д)ника пана Ан̄дрѣя и панюю Катерыну з Покалѣва Лукашовую Лиси(ц)кую в жалобѣ и рѣчи и(х) мило(ст)[и] пановъ Ан̄дрѣя и Ю(р)я Прѣжѣвски(х).

Которые будучы близкими крѣвны(ми) пото(м)ковъ зошлого урожон(г)[о] пана Ивана Семеновича Прѣжѣвскаго из Ѳтѣсы при(и)ти // слышно(ст)ю до ѡпеки ѡны(х) ѡсобъ вышѣ поменены(х) 115 зв.
яко ненале(ж)ныхъ до ѡное ѡпеки, которые за мниманы(м) те(с)таменъто(м) и добра, та(к)ъ лежачые, яко и рухомые, по (с)ме(р)ти помененого пана Ивана Прѣжѣвскаго не(с)лушне ѡсегнули, яко ѡ то(м) шире(и) то(т)позовъ ре(ч) в себе ѡбмовляе(т).

За которы(м) зложыло(м) та(к)ъ ты(м) вышѣ поменены(м)

ѡсоба(м) по(з)ваны(м), яко и поводо(м), рокъ ста(н)ю на рока(х) зѣ(м)ски(х) Кие(в)ски(х), которые припаду(т) и судити ся буду(т) в року нинѣшни(м) тисѣча шѣ(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) назавътрѣе по (с)вето(м) Миха(и)ле, святѣ ри(м)ско(м), на мѣ(ст)цу звы(к)ло(м) в Києвѣ. И на то(м) да(л) тоѣ мое со(з)нанъе ку записанью до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеѣ, писанъ в Житомиру, которое то ѡчеви(с)тоѣ со(з)нанъе во(з)ного и кви(т) его до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского ѣ(ст) принято и вписано.

**3. Положенъе по(з)ву по и(х) пановъ
ро(т)ми(с)тро(в) его к(р). мл(с)ти ѡ(т) ѣѣ мл(с)ти
кнегини Романовоѣ Ружинскоѣ.**

Року ахаѣ (1611) мѣца апри(л)[я] (6) дня.

На врьдѣ го(с)пода(р)ско(м) Житоми(р)ско(м) передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочоровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчевисто во(з)ны(и) енера(л)ны(и) шляхе(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записанью до кни(г) го(с)пода(р)скихъ житоми(р)скихъ устне а доброво(л)не тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року теперешнѣ(г)[о] тисѣча шѣ(ст)[сот] ѡдина(д)цато(г), мѣца ма(р)ца, пятогона(д)ца(т) дня, маючи при собѣ шляхту люде(и) добры(х): пана Ивана Щенюти(ц)кого а пана Васи(л)я Мокри(ц)кого, // положи(л) ѣ(с)ми по(з)вы зѣ(м)скиѣ Кие(в)скиѣ на трыбуна(л) воево(д)ства Волынъского, которое (!) припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в року теперешнѣ(м) тисѣча шѣ(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) в пѣ(р)ши(и) понѣдѣлецъ по прово(д)но(и) недѣли в Люблине до мѣ(с)та его к(р). мл(с)ти Бро(с)лавья, где ворота стя(г)лы, та(м) же в го(с)поде его мл(с)ти пана Абрама Сѣнюты Махове(ц)кого яко ро(т)ми(с)тра, писаниѣ та(к) по его милости самого: пѣ(р)ши(и) позо(в) ѡ въпроваженъе хорекгви до маѣ(т)но(с)ти мѣ(с)та Коте(л)ни и до винъ, в правѣ написаны(х); други(и) позо(в) ѡ неучинѣ(н)ѣ справе(д)ливости зъ товаришо(в); которые то два по(з)вы в жалобе ве(л)мо(ж)ное ѣѣ мл(с)ти самое кне(ж)ны Романовоѣ Ружинскоѣ,

пани(и) Зофи(и) Карабче(в)ское; трети(и) позо(в) ѿ шкоды и юстапию, которую его мило(ст) бра(л) ѿ(д) Ю(л)туза и хуторьки со(т)никовъ мѣ(с)чань котеленьски(х), в по(з)вѣ менованы(х), и и(н)ши(х) по(д)даны(х) тамошни(х) котеленьскихъ; че(т)вѣ(р)ты(и) позовъ ѿ(т) жида Ю(с)ка, ареньда(ра) котеле(н)ского, ѿ небранье провеньтовъ зъ тро(х) млыно(в) и (з) Браваровъ чотыро(х), чере(з) того (ж) пана ѿе(н)ю ту побраны(х), чере(з) уве(с) ча(с) лежи его м(л) у Коте(л)ни; пяты(и) позо(в) ѿ (с)тацию Же(р)делева чере(з) Гри(ц)ка даную; шо(с)ты(и) позо(в) ѿ (с)тацию з Романо(в)ки чере(з) Миха(и)ла Шрубку, во(и)та, ѿ(т)даную; сѣмы(и) позо(в) ѿ стацию з Ви(р)хо(в)ни чере(з) Сѣмена Ватамана даную; ѿ(с)мы(и) позовъ ѿ стацию з Лозовиковъ ѿ(д) во(и)та Ивана ѿме(л)яна и инъши(х) по(д)даны(х) тамошни(х)ъ // даную; девяти(и) позо(в) ѿ (с)тацью з Ми(к)цове(и) Золицы ѿ(т) ватамана Ко(с)трыча, та(к)ъ же позо(в) ѿ(т) пана Даниеля Ключ(с)кого его милости самого ѿ пя(т)со(т) возо(в) сѣна девяти возо(в) ѿ стацию (с) Паволочь ѿ(д) со(т)никовъ паволо(ц)ки(х) в по(з)вѣ менованы(х) даную, та(к)ъ же позовъ по пана Ка(с)пра Вуя(н)ко(в)ского, поручника роты его мл(с)ти пана Сѣнюты Махове(ц)кого, та(к)ъ же ѿ(т) мещань котеленьски(х) и ѿ(т) попови ѿ котеленьского, та(к)ъ же и ѿ шкоды; которые то по(з)ви ѿ(д) ты(х) ѿсобъ ве(р)ху менованыхъ писаные по его милости пана Абрама Сѣнюту Лазове(ц)кого яко ротмистра и по его мило(с)ти пана Ка(с)пра Вуяньковъского, попоручника тоѣе (ж) роты. А то (с) прито(м)ко(ст)ю ѣе мило(с)ти кне(ж)ны Романовое Ружинъское пани, Зофе(и) Карабчевъско(и) яко пана доживо(т)ное и на се(с) ча(с) де(р)жачое добръ выше(и) менованы(х).

116 зв.

Того (ж) року и дня, мѣца выше(и) меновано(г)[о], та(м) же в мѣ(с)те его к(р) м(л) Бра(с)лавю положи(л) ѣ(с)ми по(з)вы зе(м)ские кие(в)ские на трибуна(ль) воево(д)ства Во(л)ы(н)ско(г)[о], которое припа(сти) и сужоное быти маѣ(т) в року тепѣре(ш)не(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѿдина(д)цато(м), пѣ(р)ши(и) понедело(к) по прово(д)но(и) недели в Лю(б)лине до мѣ(с)та его к(р). м(л). Бре(с)ла(в)я, где ся ро(ти) стя(г)лы, та(м) же в господи его м(л). пѣна Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)теляна Яли(ц)кого яко ро(т)ми(с)тра, писаные по ѣ(г)[о] м(л). само(г)[о]: пѣ(р)ши(и) позо(в) ѿ впроваже(н)ѣ

117 коро(г)вы до мае(т)но(сти) Коте(л)ни и до ви(н), в праве описаны(х); други(и) позо(в) о неучине(н)е справе(д)ливо(сти) (с) товары(с)тва ро(ты) его м(л)., которые то два по(з)вы о(д) ве(л)мо(ж)ное(и) ее м(л). кн[~](ж) Романовое Ружи(н)ское, п[~]ни Зофи(и) Карабче(в)ское в жалобе, самое // самое ее м(л). писаные по его м(л). п[~]на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)теляна Гали(ц)ко(г)[о]; трети(и) позо(в) о шкоды и о (с)тацью в Коте(л)ни о(д) Пища(л)ки и Ю(л)гуха со(т)нико(в) и о(д) и(н)ши(х) по(д)даны(х) тамо(ш)ни(х) котеле(н)ски(х); че(т)ве(р)ты(и) позо(в) о(т) жиди Ю(с)ка, аре(н)дара ко(с)теле(н)ско(г)[о], о небра(н)е прове(н)то(в) з млыно(в) тро(х) и з Броваро(в) чотыро(х) чере(з) того(ж) его м(л). п[~]на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)теля(на) Гали(ц)ко(г)[о], побраны(х) чере(з) уве(с) ча(с) межи роты его м(лст) у Коте(л)ни; та(к)же позо(в) по п[~]на Яна Свиње(в)ско(г)[о], поручника роты его м(л). п[~]на Яна Кю(л)ско(г)[о], каштеляна Яме(ц)ко(г)[о], та(к)же о(д) мещан) котеле(н)ски(х) о шкоды, которые то по(з)вы о(д) ты(х) осо(б), ве(р)ху менованы(х), писаные по е(г)[о] м(л). п[~]на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)теляна Яли(ц)ко(г)[о], яко ро(т)ми(ст)ра и по е(г)[о] м(л). п[~]на Яна Свиже(в)ско(г)[о], попоручника тое (ж) роты, а то (с) прито(м)но(ст)ю ее м(л). кн[~](ж)ны Романовое Ружи(н)ское, п[~]ни Зофи(и) Кара(б)че(в)ское яко пане(и) доживо(т)ное и на се(с) ча(с) де(р)жачое добръ выше(и) менованы(х).

Того року и дня м[~]ца, выше(и) меновано(г)[о], та(м) же в месте его короле(в)ское мл(с)ти Бра(с)лавю положи(л) е(с)ми по(з)вы зе(м)ские Кие(в)ские на трибуна(л) воево(д)ства Во(л)ы(н)ско(г)[о], которое припа(сти) и сужоное бы(ти) мае(т) в року тепе(р) идучо(м), тисеча ще(ст)со(т) о(д)и(н)на(д)цато(м), в пе(р)ши(и) понедело(к) по прово(д)но(и) недели, в Лю(б)лине, до ме(ст)а е(г)[о] к(р). м[илости] Бра(с)лавя, где ся ро(ты) стя(г)ли. Та(м) же в го(с)поди е(г)[о] м(л). п[~]на Кры(шъ)тофа Све(н)ци(ц)ко(г)[о] яко ро(т)ми(ст)ра, писаные по е(г)[о] м(л). само(г)[о]; пе(р)ши(и) позо(в) о (в)проваже(н)е коро(г)ви до ма[е](т)но(сти) ме(с)та Коте(л)ни и до ви(н), в праве написаны(х), други(и) позо(в) о неучине(н)е справе(д)ливо(сти) з стовары(с)тва ро(ты) е(г)[о] м(сти), которое то по(з)вы два о(д) ве(л)мо(ж)ное ее м(л). кн[~](ж)ны Романовое Ружи(н)ское // жи(н)ское п[~]ни Зофи(и) Карабче(в)ское, в жалобе самое ее м(л). писаные пс е(г)[о] м(л). п[~]на

117 зв.

Яна Кго(л)ско(го); трети(и) позо(в) ѿ шкоды, и ѿ (с)тацию в Коте(л)ни ѿ(д) Я(п)ка и Макара, со(т)нико(в), и ѿ(д) по(д)даны(х) тамо(ш)ни(х) и(н)ши(х) котеле(н)ски(х); че(т)ве(р)ты(и) пово(в) ѿ(д) жида Ю(с)ка, арє(н)дара Котеле(н)ско(г)[о], ѿ небра(н)є прове(н)то(в) з млыно(в) тро(х) и в Броваро(в) чоти(р)о(х), чере(з) того (ж) єго м(л). п̄на Кры(ш)тофа Све(н)ци(ц)ко(г)[о] побраны(х), чере(з) уве(с) ча(с) лежи ро(ты) є(г)[о] м(лсти) в Коте(л)ни; пяты(и) позо(в) ѿ стацию Старо(г)[о] Сєла ѿ(д) Дани(ла) Ватамана даную, шо(с)ты(и) позо(в) ѿ стацию Бружина, ѿ(д) со(т)нико(в), в по(з)ве мєнованы(х), та(к) же пово(в) по п̄на Ковєнє(ц)кого, пору(ч)ника роты є(г)[о] м(л). п̄на Кры(ш)тофа Све(н)ци(ц)ко(г)[о], та(к) же ѿ(д) меша(н) котеле(н)ски(х) и ѿ шкоды.

Которые то по(з)вы ѿ(т) ты(х) ѿсо(б), ве(р)ху мєнованы(х), писаныє по єго м(л), п̄на Кры(ш)тофа Све(н)ци(ц)ко(г)[о], яко ро(т)ми(с)тра и по єго м(л). п̄на Кованє(ц)ко(г)[о], по(п)ору(ч)ника тоє (ж) роты, а то (с) прито(м)но(ст)ю к̄жны єє м(л). Романовє Ружи(н)скє пани Зофи(и) Кара(б)че(в)скє яко п̄ни доживо(т)ноє и на сє(с) ча(с) дє(р)жачє добрь выше(и) мєнованы(х),

того (ж) року и дня м̄ца выше(и) мєновано(г)[о] положи(л) є(с)ми позо(в) зє(м)ски(и) по єго м(л). п̄на Абрама Сєнюту Ляхове(ц)ко(г)[о] та(м) же в Бра(с)ла(в)ли, в го(с)подє єго м(л). писани(и), в жалобє є(г)[о] м(л). п̄на Стефана Ми(н)ко(в)ско(г)[о] в довоже(н)ю справє(д)ливо(сти) по(д)даны(м) дє(р)жавы своє(и) сєла Ми(н)ковы(ц), в по(з)ве мєнованы(м).

Которы(и) то позо(в) чєляди ѿповєда(л), яко ширє(и) а до(с)тато(ч)нє(и) тыє по(з)вы в собє ѿ(б)мо(в)ляю(т), которые то тыє вс̄ѣ по(з)вы выше(и) мєнованыє по ты(х) ѿсоб̄ выше мєнованы(х) в го(с)пода(х) и(х) положи(в)ши, чєляди и(х), которые на то(т) ча(с) та(м) в ты(х) го(с)пода(х) были, ѿказа(л) и ѿ(с)вє(д)чи(л) и до вєдомо(сти) донє(с).

За которы(ми) по(з)вы зложи(л) є(с)ми ро(к) ста(н)ю становити (с̄я) ты(м) ѿсоба(м), вер(р)ху мєнованы(м), та(к) позваны(м), яко и стороне поводово(и) // дово(и) пере(д) су(д) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Лубє(л)ски(и), в Лю(б)линє, на мє(ст)цу пє(в)но(м) судово(м), на воево(д)ствє Во(л)ы(н)ско(м), которє в року

теперє(ш)нє(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), в пє(р)ши понєделок(к) по прово(д)но(и) недели суди(ти) и ѿ(т)правова(ти) ся за(ч)нє(т) межи справа(ми) урядовы(ми), А шо в ко(н)сє(р)вата(х) або тє(ж), кгда тая справа з рєє(с)тру судово(г)[о] припадє(т) и ро(к) ку ро(с)праве пра(в)но(и) ѿбєю(м) сторона(м) по(з)ваны(м) и поводови завите зложи(л), а та(к) я вря(д) тоє ѿчєви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є до кни(г) г̃дрски(х) Житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л), што є(ст) записано.

4. Положє(н)є по(з)ву ѿ(т) Скура(та) по Ѡна(н)ку Дє(д)ко(в)ско(г)о.

Року а҃хѿі (1611) м̃ца апри(л)я г (4)дня.

На врядє его к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) И(г)на(т) Калє(н)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)юи (с) по(д)писо(м) руки своє(и), в тыє слова писаны(х), пода(л).

Я, И(г)на(т) Калє(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)нава(м) то на сє(м) квите моє(м), и(ж) в року тисєча ше(ст)со(т) дєсято(м), м̃ца ноєбра, два(д)ца(т) дєвято(г)[о] дня, маю(чи) я при собе стороною людє(и) за(ц)ны(х), шля(х)ту, да(л) и положи(л) є(с)ми по(з)во(в) два зє(м)ски(х) кие(в)скиє по п̃на Ѡна(н)ку Дє(д)ко(в)ско(г)[о] и п̃на Гануса Нє(в)ля(н)та, нє(м)ца в о(д)но(и) рєчи писаные.

Которые по(з)вы положило(м) в сє(лє) и має(т)но(сти) Ди(д)кови(ч), у ворота п̃на Ѡна(н)ковы у(т)кну(л) и жонє Ѡни(ц)ковє ѿказа(л) и ѿповєда(л) є(с)ми, в жалобє шляхє(т)но(г)[о] п̃на Григо(р)я Скура(та), ѿ збы(т)є и (з)ранє(н)є его нєви(н)є в пє(р)шо(м) на(с)та(н)ю, ѿ чо(м) ширє(и) и мєновите в ты(х) позва(х) // в ты(х) по(з)ва(х) вся рє(ч) по до(с)та(т)ку ѿписана и доложона є(ст). За которыми по(з)вы ро(к) припадє(т) ѿбєю(м) сторона(м) станови(ти)

118 зв.

се на рока(х) зе(м)ски(х) Кие(в)ски(х), в року тепере(ш)не(м) тисе за ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), наза(в)трее, по тре(х) кроля(х) святє ри(м)ско(м) припадаючи(х), у Києве, на ме(ст)цу звы(к)ло(м) судово(м) на ратушу кие(в)ско(м).

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє вла(с)ное. Писа(н) у Кале(н)ски(х), року, м҃ца и дня, выше(и) меновано(г)[о]. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

***Поло(ж)[єнъє] по(з)[ву] ѿ(т) п҃на Стани(с)лава
Забє(л)ского по Семєна Лу(д)ви(с)ко(з)[о]
и ма(л)жо(н)ку єго м(л)***

Року 1611 м҃ца апри(л) 6 дня.

На вряде єго к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши(с) ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с)по(д)писо(м) руки своеє, в тые слова писаны(и), пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, єнєра(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квити(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тепє(р) идучо(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) пє(р)во(г)[о]на(д)ца(т), м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) пє(р)во(г)[о] дня, положи(л) є(с)ми по(з)во(в) чотыри кгр(д)ски(х) Кие(в)ски(х) на ро(ч)ки кгр(д)скиє Кие(в)скиє в року тепє(р) идучо(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м҃ца априля, третє(г)[о]на(д)ца(т) дня, в Києве припадаючиє, по єго м(л). п҃на Семєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о] и по ма(л)жо(н)ку єго м(л)., п҃ною Гасю в має(т)но(ст) за(с)та(в)но(и), в сєлє Крыло(в)цє, в дворе єго, само(му) п҃ну Лу(д)ви(с)ко(му) и ма(л)жо(н)цє єго ѿчеви(с)то в руки далє(м) в рєчи и (в) жалобє п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о], то є(ст) ѿди(н) позє(в) ѿ (з)би(т)є слуги єго Галуя татарина, и при то(м) // на и при

119

то(м) бою ѿ побра(н)ѣ и пограбѣ(н)ѣ рече(и): ша(т), бѣлы(х) ху(ст), ма(м)рамо(в), ли(с)то(в), в то(м) по(з)вѣ помѣнены(х), и ѿ сежа(н)ѣ до везе(н)я того(ж) слуги егѣ м(л)сти п̄на Забѣ(л)ско(г)[о]; други(и) позо(в) ѿ к(в)а(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж) Ястреба п̄на Забѣ(л)ско(г)[о], чере(з) п̄на Лу(д)ви(с)ко(г)[о] учинены(и); трети(и) позо(в) ѿ (г)рабѣ(ж) и ѿ побра(н)ѣ сѣна его м(л)ти п̄на Забѣ(л)ско(г)[о] чере(з) п̄на Лу(д)ви(с)ко(г)[о]; че(т)вѣ(р)ты(и) позо(в) та(к) же ѿ сѣно, чере(з) Коломы(и)ци побраное, и ѿ неучинѣ(н)ѣ з ни(х) ѿ тоѣ сѣно справе(д)ливо(сти), ѿ чо(м) шире(и) и до(с)таточне(и) тые всѣ по(з)вы всю рѣ(ч) и уве(с) поступи(к) попра(в)ны(и) ты(х) спра(в) ѿ(б)мо(в)ляю(т).

Яко (ж) и ро(к) за ты(ми) по(з)вы ку праву статья сторона(м), вы(ш) речоны(м), та(к)овы(и) здожило(м), яки(и) в ты(х) по(з)вѣх ѿписано и доложено е(ст).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я мое(г)[о] (с) пѣча(т)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки моеѣ.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] до кни(г) в(р)ядовы(х) эа(м)ку г̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) вписано.

6. Со(з)на(н)ѣ во(з)ного в справѣ ѣ(и) м(л). кнегини Ружи(н)скоѣ (с) поручниками ро(т)ми(с)тро(в) его короле(в)ско(и) мл̄(с)ти.

Року 1611 м̄ца априля 6 дня.

На (в)рядѣ г(с)дрьско(м) Житоми(р)ско(м) передо (м)ною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчеви(с)то во(з)ны(и) ѿнера(л)ны(и) шляхе(т)ны(и) Тома(ш) Бу(ш)ко(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) г̄дрь(с)ки(х) житоми(р)ски(х) у(ст)нѣ и доброво(л)нѣ тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року теперешне(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца фе(в)раля, ѿ(с)могона(д)ца(т) дня, бы(л) е(с)ми на (с)правѣ и потребе ве(л)мо(ж)ное ѣѣ мл(ст)и к̄нжны Романовоѣ Ружи(н)скоѣ, пани(и) Зофе(и) Кара(б)че(в)скоѣ в

мае(т)но(с)ти еє м(л). мєстє Котє(л)ни, а на то(т) ча(с) маючи при себе шляхту людє(и) добры(х) пана Яна Кголы(н)ского а п̀на Станислава Трещи(н)ского и з служебнико(м) вє(л)мо(ж)ное еє м(л). кнє(ж)ны Романовє Ружи(н)ское пани(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)ское з п̀но(м) Яно(м) Дзєвюпо(л)ски(м), та(м) же за(с)та(л) є(с)ми жо(л)нєро(в) три роты: пє(р)шая рота є(г)[о] м(л). п̀на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєляна Яли(ц)ко(г)[о], другая рота єго м(л). п̀на Крыштофа Свє(н)ци(ц)кого; третья рота є(г)[о] м(л). п̀на Абрама Сєняты Маховє(ц)ко(г)[о]. Та(м) же сами(х) и(х) м(л). п̀но(в) ро(т)ми(ст)ро(в) ты(х) ро((т)), вышє(и) мєнованы(х), нє за(с)та(л), то(л)ко поручнико(в), а то є(ст) поруч(ч)ника роты є(г)[о] // п̀на Яна Кго(л)ско(г)[о], каштєляна гали(ц)кого, є(г)[о] м(л). п̀на Яна Свижє(в)ско(г)[о], та(к) же поруч(ч)ника роты є(г)[о] м(л). п̀на Крыштофа, Свє(н)ци(ц)кого, є(г)[о] м(л), п̀на Ковєнє(ц)кого, та(к) же поручнико(в) роты є(г)[о] м(л). п̀на Абрама Сєнюты Лиховє(ц)кого, є(г)[о] м(л). п̀на Ка(с)пра Вуя(н)ко(в)ского.

119 зв.

И кгда є(с)ми жада(л) и учинє(н)є справє(д)ливо(с)ти у ты(х) поручнико(в) та(к) товары(с)тва ты(х) ро(т) вышє(и) мєнованы(х), та(к) же и (з) слуг и пахолико(в) и(х) ѿ(д) вє(л)мо(ж)ное еє мл(с)ти кн̄жны Романовє Ружи(н)ское пни(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)ское по(д)даны(м) и мещано(м) котєлє(н)ски(м), та(к) же жиду ѿ(с)ку, арє(н)дару котєлє(н)скому, и по(д)даны(и) з сє(л) воло(с)ти Котєлє(н)ское, та(к) же тє(ж) и мещано(м) мє(с)та Паволочи и по(д)даны(м) сє(л) воло(с)ти Паволо(ц)кое, та(к) же з сєла Жє(р)дєлєва по(д)даны(м) жє(р)дєлє(в)ски(м), а то за вытє(г)нє(н)єм̄ и побра(н)є(м) стаци(и), та(к) же з мє(с)та Нового Ружина, з мєстє(ч)ка Романо(в)ки и по(д)даны(м) з присє(л)ко(в), до ты(ж) же мє(с)тє(ч)ка налєжачи(х), и з ы(н)ши(х), та(к) же ѿ вытє(г)нє(н)є и побра(н)є стаци(и) збожє ро(з)маито(г)[о], жита, пшеници, я(ч)мєню, ѿ(в)са, грє(ч)ки, гороху, пшона, слодо(в), хмєлю, насє(н)я конопно(г)[о] и (л)нано(г)[о], маку, ма(с)ла, сыра, ялови(ц), барано(в), ку(р), гусє(и), рєпи, ты, мо(р)кви, цибули, кгрѣцє(и) на шафра(н), на пєрє(ц), на грибы, на сєлє(д)ци, на рыбы, на со(л), та(к) же с̄зна и соломы и и(н)ши(х).

А жидови ѿ(с)ку, арє(н)дару котєлє(н)скому, за недопущє(н)є(м) выбєра(н)я провє(н)то(в) з млыно(в) тро(х) а (з) Броваро(в) чотыро(х),

и кгда(м) проси(л) ѿ учине(н)є справе(д)ливо(с)ти у ты(х) пано(в) поручнико(в), выше(и) менованы(х), та(к) тоє вытя(г)не(н)є тоє(и) стации, яко и шкоды, та(к)же и ѿ недопуще(н)є выбира(н)я прове(н)то(в) з млыно(в) и зъ Броваро(в) арє(н)дарови котеле(н)скому, которые то поручники выше(и) менованыє ме(с)то учине(н)я справе(д)ливо(с)ти ве(л)можно(и) єє м(л). кн̄гине Романово(и) Ружи(н)ско(и) п̄ни(и) Зофє(и) Кара(б)че(в)скє черє(з) мене, во(з)но(г)о, и при тоє(и) шля(х)тє, то(г)ды з руками и з гро(з)бою мене ѿ(д)правили и мало не побил(и) и упо(р)не справе(д)ливо(с)ти учинити не хотели и не учинили.

Што то(т) поменены(и) слуга ве(л)мо(ж)ное єє м(л). кн̄жны Романовое Ружи(н)ское п̄ни(и) Зофи(и) Кара(б)че(в)ское мною, во(з)ны(м), и тоєю шляхтою, выше(и) менованою, ѿ(с)ве(д)ча(л) и ѿповеда(л); а та(к) я, вря(д) тоє ѿчеви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є прочита(в)ши, до кни(г) г̄др̄ски(х) житоми(р)ски(х) записати каза(л), що є(ст) записано.

***Подо(ж)лєнъ єл по(з)во(в) ѿ(т) ксє(н)дза
Качоро(в)ско(з)[о] по пана Покалє(в)ского.***

Року ахаі (1611)м̄ца априля (7) дня.

120 На вряде є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)о передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)ганови(в)шиє ѿчеви(с)то шляхе(т)ны(и) Кры(ш)то(ф) // Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) зє(м)ли Кие(в)ско(и), зє(з)на(л) ку записова(н)ю до кни(г) к̄ро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) тыми словы.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) зє(м)ли Кие(в)ско(и), зє(з)нава(м) ты(м) мой(м) квито(м) до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) в року тепє(р) идучо(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м̄ца фе(в)раля, второ(г)[о] дня, подає(м) позо(в) к̄ро(д)ски(и) кие(в)ски(и) урожоному п̄ну Гриро(р)ю Покалє(в)скому у руки єму самому, у городищу Триб̄совє, ѿчеви(с)то на ро(ч)ки к̄ро(д)скиє Кие(в)скиє, которые ѿ(х)(!) в року ше(ст)со(т)ны(м)

оди(н)на(д)цато(м), м҃ца фе(в)раля, ше(с)на[дца]то(г)[о] дня, судили и ѿ(д)правовали.

Писаны(и) то(т) позо(в) в жалобе ксе(н)дза Стани(с)ла҃а Кочоро(в)ского, коме(н)дара Котеле(н)ского, а то ѿ (з)бега челя(д)ника дво(р)ного того (ж) року, м҃ца и дня вы(ш) меновано(г)[о], того(ж) ксе(н)дза Кочоро(в)ско(г)[о], в жалобе его (ж) на тыее (ж) вы(ш) меноване ро(ч)ки подале(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и), та(к)же ѿчеви(с)то в руки урожоному п҃ну А(н)дрею Вели(ц)кому в ме(с)те Коте(л)ни (с) того (з)ране(н)е себе и ѿ (з)би(т) з челя(д)ника, яко те по(з)вы шире(и) и по до(с)та(т)ку ѿ(б)мавляе(т) (!).

На которы(х) то ро(ч)ка(х) зложиле(м) бы(л) ѿбема сторона(м) ро(к) станови(т) се до ро(с)правы пра(в)не(и), которую делеяние(и) з че(м) бы(л) ме(л) да(в)не(и) на ро(ч)ка(х) прешлы(х) кгро(д)ски(х) у Кие(в)е учинен, ни(ж)ли то(г)[о] ксе(н)дзь Кочоро(в)ски(и) не потребова(л).

Теды те зара(з) до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) ку записова(н)ю подаю.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите его учиненоє, до книг҃за(м)ку г(с)др҃ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано естѣ.

***7. Ѡповеда(н)е Прокопа Щение(в)ского на п҃на
Ивана Ждановича Щение(в)ско(г)[о], ту(т) же и
со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в то(и) же справе.***

Року а҃хаі (1611) м҃ца априля 7 дня.

Писа(л) и присыла(л) до вряду его к(р). м(л).зам҃ку г҃др҃ского Житоми(р)ского до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тего житоми(р)ского, па(н) Прокопъ Щение(в)ски(и), ѿповедаючи и ѿбте(ж)ливе жалуючи на п҃на Ивана Щение(в)ского Ждановича во(з)но(г)[о] ѿ то(м),

и(ж), де(и), року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(г) оди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, че(т)ве(р)того дня, поменены(и) па(н) Ива(н) Щение(в)ски(и) са(м) ѿособою своею и (с) помо(ч)никами

120 зв. своими и (з) сыно(м), меновите з Бо(г)дано(м) и Николае(м) Щение(в)скими, наше(д)ши на до(м) мо(и) в селе Щениеве з ору(ж)е(м), во(и)не належачи(м), до двора ворота высекши и та(к) пролома(в)ши, та(м) же мене // збили, змо(р)довали и з ручници в ногу правую ве(р)хъ колена по(с)трели(ли), и ты(м) до(м) мо(и) шляхе(т)ски(и) окривавили. И проси(л) мене уряду ѿ во(з)но(г)[о], я уме на то прида(л) енера(л) во(з)но(г)[о] зє(м)ли Кие(в)ское шляхе(т)но(г)[о] А(н)дрья Бере(н)чо(в)ско(г)[о], которы(и) та(м) бы(в)ши, и на завтреє то(г)[о] дня, то є(ст) пятого априля, року звы(ш) меновано(г)[о], прибы(в)ши, ѿчеви(с)то передо (м)ною, врядо(м), вы(з)на(л), и(ж), де(и), мнє, будучи приданому ѿ(т) уряду в[ашєи] м[илости], бы(л) є(с)ми на справє и потреби п̄на Прокопа Щение(в)ско(г)[о] в дому єго в селе Щениеве, та(к) же за ѿбвоже(н)є(м) и ѿказа(н)є(м) єго виде(л) є(с)ми на че(м) рану зна(т) з ручници стреленую на нозє право(и), ве(р)хъ кольна, ворота до двора высечоные свѣжо и ты(н) вылома(н), та(к) же свѣжо. Которое постреле(н)є, и высече(н)є воро(т) до двере(и) и выломе(н)є тыну до того (ж) двора мени(л) быти ѿ(т) п̄на Ивана Щение(в)ско(г)о и сына єго Бо(г)дана и помочника и(х) Миколая Щение(в)ски(х), и проси(л) мене вряду, абы тоє ѿповеда(н)є єго, та(к)же со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку г(с)̄дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] записано было, што є(ст) записано.

**8. Поло(ж)є[нъє] по(з)ву ѿ(т) п̄на Шкля(р)ского по
є(з)[о] мл(с)ти ѿ(т)ца митрополита
киє(в)ско(з)[о] Ипатєа Потєа.**

Року ахаї (1611) м(с)ца априля и (8) дня.

На вряде є(г)[о] короле(в)ское за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчеви(с)то енера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своею, писаны(и) тыми

слова, пода(л).

Я, Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л), со(з)наваю ты(м) мой(м) квито(м), и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца десято(г)[о] дня положи(л) е(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) в мае(т)но(с)ти е(г)[о] м(л), бозевелебного ѿ(т)ца Ипатєя, митрополита Кие(в)ско(г)[о], в сєлє Ерємѣ(и)ка(х) и ѿтаману самому ѿповєда(л) е(с)ми то(т) позо(в), писаны(и) по е(г)[о] м(л). ѿ(т)ца митрополита, в жалобє урожоно(г)[о] пѣна Адама Шкля(р)ско(г)[о], старо(с)ты Ви(л)ско(г)[о], ѿ пограбе(н)є десяти ла(ш)то(в) попєлу, ѿ чо(м) ширє(и) то(т) позо(в) всю рє(ч) в собє ѿбмо(в)ляе(т), и зложо(н) е(ст) ро(к) ста(н)ю ѿбєю(м) сто рона(м) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Кие(в)скиє в року теперє(ш)нє(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) припадаючие, мѣ(с)ца апрєля, трина(д)цато(г)[о] дня.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] по(д) печат)ю моею и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писа(н) в Житомиру. Которє (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учинєное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ского єсть записано. //

121

**9. Поло(ж)єнѣ по(з)во(в) ѿ(т) єго мл(сти)
пѣна Яна Блє(н)до(в)ского по и(х) м(л). пѣна Абрама
Сєнюту ро(т)ми(с)тра и поручника е(г)[о] м(л).**

Року аѿаі (1611) мѣца апріля и (8) днѣя.

На врядє е(г)[о] короле(в)ское мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши сє ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ского шляхе(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми слова, пода(л).

Я, Тома(ш) Бушко(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], зазнава(м)

ты(м) мой(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г̃др(с)ко(г)[о]
Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року теперешнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)
ѡди(н)на(д)цато(г)[о] положило(м) три по(з)вы по(д) печа(т)ю
зє(м)скою кие(в)скою и (с) по(д)писо(м) руки писа(ра) зє(м)ского
киє(в)ского на трибуна(л) Любе(л)ски(и) воєво(д)ства Воли(н)ского
в року теперешнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м)
припадаючи(и) ли(с)ты справы врядовые, на(з)начє(н)є тє(р)мину за
нєдє(л) шє(ст) ѡ(т) положе(н)я позву в себе завераючи(и), а то в
(с)праве урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л) п̃на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о].
Во(и)ско(г)[о] кие(в)ского, то є(ст) два на урожоного м(л). п̃на Абрама
Сєнюту Махове(ц)кого, ро(т)ми(с)тра ква(р)тяно(г)[о] є(г)[о] к(р).
пє(р)ши(и) доводєчи справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(м) з села
Макаро(в)ки дє(р)жави своєє, ѡ побра(н)є нє(з)вича(и)ное и
нє(з)мє(р)ное стаци(и) (с) ты(х) жє по(д)даны(х);

други(и) позо(в) на того (ж) п̃на Сєнюту Моховє(ц)кого, та(к)жє
доводєчи справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(и) з села
Ку(и)ло(в)ки дє(р)жавы своєє, ѡ побра(н)є та(к)жє нє(з)выча(и)ное
и нє(з)мє(р)ное стаци(и) чєрє(з) и за на(с)ла(н)є(м) ѡно(г)[о] самого
чєлєди є(г)[о] вла(с)ное до того (ж) сала Ку(и)ло(в)ки;

трети(и) позо(в) на п̃на Ка(с)пра Воя(н)ко(в)ско(г)[о],
поручиика роты (ж) єго к(р) м(л), та(к) жє доводєчи
справє(д)ливо(с)ти по(д)данн(м) свои(м) з села Ку(и)ло(в)ки,
дє(р)жавы своєє, ѡ наяха(н)є на село Ку(и)ло(в)ку, дє(р)жавы єго, (с)
помо(ч)никами своими, и ѡ посєчє(н)є и побра(н)є по(д)даны(х) того
(ж) села, и ѡ побра(н)є рєчє(и) ѡны(х) даны(х) и добы(т)ко(в) и(х)
велє за нєвыда(н)є(м) другое стаци(и) нєзмє(р)ное прє(з) ѡного
вытяганое, яко ѡ то(м) все(м) протє(с)тациє и рєляциє во(з)ны(х)
ширє(и) свє(т)ча(т) (с) ты(х) тро(х) позво(в) напро(д): ѡди(н) на п̃на
Ка(с)пра Вуя(н)ко(в)ско(г)[о] дня пятого, м̃ца ма(р)ца, в Котє(л)ни
налєжи, в господє є(г)[о] вла(с)но(и) ѡному в руки ѡчєви(с)то
ѡ(д)да(л) и ро(к) во(д)лу(г) по(з)ву заложивши, тє два по(з)вы на
п̃на Абрама Сєнюту // Махов(ц)кого, ро(т)ми(с)тра є(г)[о] к(р)м(л) в
Махо(в)ца(х), в має(т)но(с)ти єго в за(м)ку, дня второ(г)[о]на(д)ца(т)
ма(р)ца, у ворота за(м)ковые положило(м) и ѡны(х) положе(н)є
воро(т)ному (ж) чєлєди за(м)ково(и) во(д)лу(г) права ѡповєдало(м),

121 зв.

ро(к) оному за тыми (ж) по(з)овы ку праву во(д)лу(г) по(з)во(в) залож(в)ши.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) печ(а)т(ю) и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то очеви(с)тоє, со(з)на(н) во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гд̄рь(с)ко(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято єсть и вписано.

***10 Положе(н)є по(з)ву о(т) єго м(л), п̄на
Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] киє(в)ско(г), по
є(г)[о] м(л). п̄на Адама Олизара Во(л)чкєвича.***

Року ахаі (1611)м̄ца априля и (8) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л).за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши очеви(с)то во(з)ны(и) єнер(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Во(л)ны(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г) шляхе(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тома(ш) Бушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнер(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Во(л)ны(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], зознаваю ты(м) мои(м) квити(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г̄(с)др̄ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] тыми словы, и (ж) року теперешнє(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца априля, дня пє(р)вого, положило(м) по(з)во(в) по(д) печ(а)т(ю) зє(м)скою Киє(в)скою и (с) по(д)писо(м) руки писара зє(м)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] на трибуна(л) Любе(л)ски(и) воєво(д)ства Во(л)ны(н)ско(г)[о] и межи ко(н)сє(р)ваты того(ж) воєво(д)ства, в року теперє(ш)нє(м) тисєча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м) припадаюч(и), назначє(н)є то(г)[о] тє(р)мину о(д) положе(н)я то(г)[о] позву за недє(л) ше(ст) в себе завераючє.

А то в справє урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л).п̄на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], на урожоно(г)[о] єго м(л). п̄на Адама Олизара Во(л)чковича ку (с)каза(н)ю на нє(м) вины, баници(и) и оное публикаци(и). А то за (с)противє(н)є сє праву

по(с)политому и недопусче(н)е увеза(н)я и (с)кутечное ω(т)правы в до(л)гу сумы, записо(м) ушоное, та(к)же в зы(с)ка(х), презы(с)ка(х), в закладе(х) и переводе(х) з да(в)ны(х), яко ω то(м) все(м) по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) шире(и) в себе мае(т), положило(м) в мае(т)но(с)ти ε(г)[о] Коро(с)тешове и в браму за(м)ковую уво(т)кнуло(м), и ωно(г)[о] положе(н)е воро(т)ному и челяди за(м)ково(и) во(д)лу(г) права ωповедало(м), ро(к) ωному за ты(м) же по(з)во(м) ку праву во(д)лу(г) по(з)ву заложи(в)ши.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеε. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ωчеви(с)тое со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о] поменено(г)[о], при квите ε(г)[о] учиненоε до кии(г) рядовы(х) житоми(р)ски(х) ε(ст) записано //

122

***II. Со(з)на(н)ε во(з)но(з)[о] в справе п̃на
Миколая Да(х)новича и(з) εго мл(с)тю п̃но(м)
Стефано(м) Нем̃ричо(м) ω недопущε(н)ε увезана.***

Року ахаї (1611)м̃ца априля и (8)дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ского передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(и), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши(и) се ωчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воεво(д)ства Кие(в)екого шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своеε, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воεво(д)ства Кие(в)ского, со(з)наваю си(м) квито(м) мой(м), и(ж) в року теперешне(м) тисεча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), м̃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) ω(с)мо(г)[о] дня, маючи шля(х)тичо(в) дво(х) при соб̃ѣ п̃на Юзефа ω(с)тра(в)ско(г)[о] а п̃на Яна Высоми(р)ско(г)[о] ε(з)дило(м) з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] в справе ε(г)[о] м(л). п̃на Стефана Нем̃рича. А то для ωобра(н)я сумы п̃нзе(и) пяти тисεчи и ω(с)мисо(т) золоты(х) по(л)ски(х) декрето(м) кгро(д)ски(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) м̃ца фе(в)раля ω(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня в року

тєперє(ш)ни(м) є(г)[о] м(л). п̄ну Да(х)новичови яко поводови присужєное и наказаное на є(г)[о] м(л). п̄ну Стефану Нем̄ѣричу, ѿ чо(м) то(т) декрє(т) и ли(ст) увя(з)чи(и) ширє(и) и до(с)та(т)нє(и) в собе ѿ(б)ма(в)ляю(т) та(м).

Кгды(м) приєха(л) до за(м)ку Чє(р)няхо(в)ско(г)[о] нє повєдє.ли бы(т) у дому на то(т) ча(с) самого є(г)[о] м(л), п̄на Нем̄ѣрича, ти(л)ко вря(д)ни(к) єго м(л), тамошни(и), кгды на(с) спыта(л), штобы з потребу мєли до є(г)[о] м(л). п̄на Нем̄ѣрича, тєды я указалє(м) єму ли(ст) увя(з)чи(и), (с) которы(м) приєхало(м) для ѿобра(н)я сумы п̄нзє(и), в то(м) ли(с)тє поменєное и наказаное єго м(л). п̄ну Миколаю Да(х)новичу, а в нєѿ(д)да(н)ю ѿное тєды для пода(н)я и учинє(н)я ѿ(т)правы на то(и) має(т)но(с)ти єго м(л). Чє(р)нєховє, гдє то(т) уря(д)ни(к) є(г)[о] м(л). п̄на Нем̄ѣричо(в) повєда(л), жє єго м(л). па(н) Мо(и)шко ѿ(т)давати тоєє сумы п̄нзє(и) п̄ну Да(х)новичови нє гото(в), та(к) тє(ж) чинє(н)я ѿ(т)правы на то(и) має(т)но(с)ти своє(и) забороняє(т) и увязова(н)я жа(д)но(г)[о] нє допускє(т), зачи(м) ѿ то все слуга єго м(л)., п̄на Да(х)новичо(в) па(н) Крыштоф̄ь Микули(н)ски(и) мнє(!) во(з)ны(м) свє(д)чи(л)ся проти(в) коє(г)[о] м(л). п̄ну Стефану Нем̄ѣричу и проси(л) то(т) во(з)ны(й), абы то со(з)на(н)є єго до кни(г) врядовы(х) принято и записано было, шго є(ст) записано.//

122 зв.

12. Є(ж)д̄жє(н)є во(з)но(з)[о] з судо(м) к̄гро(д)-ски(м) Киє(в)ски(м) в справє Саво(ст)яна, бу(р)-ми(с)тра киє(в)ско(з)[о], з нєвєрны(м) Зєльком̄ь жидом̄ь.

Року а҃хаі (1611) м̄ца апрєля и (8)дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку г̄др(с)ко(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє чєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г) шляхєтны(и) Богуш̄ь Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы.

Я, Богуш̄ь Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ско(г)о, Во(л)ны(н)ско(г)о[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)о[о], со(з)нава(м), и(ж) року тєпєр идучо(г)о[о] тисєча шє(ст)со(т) (ди(н)на(д)цато(г)о), мѣца ма(р)ца, три(д)ца(т) пє(р)во(г)о[о] дня, по(с)полу з други(м) шляхє(т)ны(м) Яно(м) Выши(н)ски(м) и шля(х)тою Стани(с)лаво(м) Зи(р)ни(ц)ки(м) и Яно(м) Во(з)ни(ц)ки(м) бы(л)є(м) на справє и потребє славе(т)но(г)о[о] пана Савостяна А(н)дрєєвича Рутисовича, бу(р)ми(с)тра киє(в)ско(г)о[о], при и(х) м(л). п̄ну Миха(и)лу Силенови(ц)ко(му), су(д)и а Па(в)лу Рєхо(в)ско(му), писару, уря(д)нико(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х).

Кгды и(х) м(л). п̄нове судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) (сужоную до (с)му(т)ку приводєчи, на ѿ(т)праву за суму сказаную тисєчи золоты(х) два(д)цати и пяти золоты(х) по(л)ски(х) на невє(р)но(м) Зє(л)ку жиду, арє(н)дару Ви(л)ско(м), поводо(в)и вы(ш) поменєны(м) в справє ѿ грабє(ж) ры(б) солоны(х) десєти бочо(к), черє(з) позвано(г)о[о] поводо(в)и учинєны(и), до має(т)но(с)ти вє(л)мо(ж)но(г)о[о] є(г)о[о] м(л)ти на княжати (го м(л). п̄на Крако(в)ско(г)о[о] є(ст), до мє(с)та Вилска є(з)дили.

Та(к) жє и(х) м(л). п̄нове судовыє, до мє(с)та Ви(л)ска приєха(в)ши, до дому то(г)о[о] жида, арє(н)дара Ви(л)ско(г)о[о], за(с)тали в небы(т)но(с)ти єго само(г)о[о], жону є(г)о[о] на (и)мя Блюму, которє, жєбы ввяза(н)я в то(т) до(м) мужа своє(г)о[о] в сумє всказано(и) и в закладє є(и) ро(в)но(м) черєз во(з)но(г)о[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) є(з)дядчому (н(допуще(н)є ввяза(н)я пополы допустила, рєквировали<,>

Которая то поменєная жона жида Зє(л)ка, арє(н)дара ви(л)ско(г)о[о], имєнє(м) мужа своє(г)о[о] ѿ(т)правы чинити нє допустила и заборонила, ѿ што ся мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), Яно(м) Выши(н)ски(м), и шля(х)тою поменєными ѿ(д) повода свє(д)чоно.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)̄дрьско(г)о[о] Житоми(р)ски(х), которє то (чєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)о[о], выш поменєно(г)о[о],

123 до кни(г)ъ єсть записано<,>//

13. Положе(н)е по(з)во(в) е(т) п̄на Ла(в)рина Старухи по ро(з)ныѣ особы.

Року ахаі (1611) м̄ца априля и (8)дня.

На (в)рядѣ е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перѣдо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се очеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) ру(к) своеѣ, писаны(и) тыми словы пода(л)<,>

Я, Ива(н) Ло(з)ка, енера(л) и во(з)ны(и) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на се(м) квите мое(м) ку записава(н)ю до кни(г) уряду г̄(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тепѣ(р) идучо(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)-на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца, ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня, пода(л) и положи(л) е(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) Кие(в)ски(и) по шляхе(т)но(г)[о] п̄на Ма(р)тина Ю(р)ѣвича во (и)ме(н)ю и селе е(г)[о], Старо(и) Гребли прозываетсямо(м), ве(р)не горо(д)ку в дво(р)ку е(г)[о] вла(с)но(м), гдѣ са(м) приѣха(в)ши промешкиваѣ(т) и дво(р)ника е(т) себѣ маѣ(т), в то(м) дво(р)ку его у двѣри сене(ч)ныѣ уткну(л) и того (ж) двора та(к) дво(р)никови, яко и челяди его дво(р)но(и), которая та(м) на то(т) ча(с) была, пода(н)ѣ и положе(н)ѣ то(г)[о] по(з)ву ѡказа(л) и ѡповѣда(л) е(с)ми, а то в жалобе п̄на Лаврина Старухи ѡ грабе(ж) ѡве(ц) вла(ст)ны(х).

Пото(мъ) того(ж) року тисѣча ше(ст)со(т) (ди)на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня, поѣха(в)ши ѡ(т)у(л) бы(л) е(с)ми в ме(с)те Белило(в)це, прозываетсямо(м) Ра(с)товица, та(м) же в за(м)ку Белило(в)ско(м) у ворота за(м)ковыѣ пода(л) и уткну(л) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) три, и зара(з) того(ж) часу положе(н)ѣ ты(х) по(з)во(в) ѡказа(л) и ѡповѣда(л) е(с)ми челяди за(м)ково(и), которая на то(т) ча(с) та(м) у то(м) за(м)ку была, писаныѣ по ве(л)мо(ж)ны(х) и(х) к̄нжяти Яхима Корѣ(ц)ко(г)[о], воєводица Во(л)ы(н)ско(г)[о] яко ѡпекуна ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(ст)и а по ѣѣ м(л). самую п̄ни Га(н)ну Хо(д)кевичо(в)ну, кн̄жну Яхимовую Корѣ(ц)кую,

яко деди(ч)ку того мѣ(с)тѣ(ч)ка Белило(в)ки, прозываемое Ра(с)товици.

Которыѣ то всѣ три по(з)вы по и(х) м(л). поданыѣ су(т) в жалобѣ п̄на Ла(в)рина Старухи, тоѣ(ст) ѡди(н) позо(в) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж) сѣна ѣ(г)[о] вла(ст)ного дво(р)но(г)[о], на вла(ст)ны(х) сѣножатѣ(х) ѣ(г)[о] непѣдо(в)ски(х), други(и) позо(в) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж) конѣ(и) ѣ(г)[о] вла(ст)ны(х) дво(р)ны(х) з са(н)ми, (с) хомутами и зо (в)си(м), трети(и) позо(в) в довожѣ(н)ю справѣ(д)ливо(с)ти слuze ѣ(г)[о] Николаѣви Демѣшкевичу и другому по(д)даному ѣ(г)[о] Ла(с)кови Шра(м)ку та(к)жѣ ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж) сѣна и(х) на вла(с)ны(х) сѣножатѣ(х) непѣдро(в)ски(х), та(к)жѣ и конѣ(и) и(х) вла(ст)ных, которыми по(д) то(т) ча(с) ехали были то(г)[о] // то(г)[о] сѣна свое(г)[о] бра(т) спо(т)ту(л) з Белило(в)ки.

Поеха(в)ши на за(в)трѣ(ш)ни(и) дѣ(н), м̄ца ма(р)ца, двана(д)цаты(и), року тисѣча ше(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) ѣ(с)ми в мѣ(с)тѣчку Ма(х)новцѣ, та(м) жѣ того даль, у ворота за(м)ку Ма(х)но(в)ского положи(л)ъ и уткнулъ ѣ(с)ми позо(в)ъ кгро(д)ски(и) киѣ(в)ски(и), писаны(и) по его мл̄сти самого п̄на Сѣверина Боляно(в)ского, и ѡ тоѣ положи(н)ѣ по(з)ву зара(з) того (ж) часу ѡказа(л) и ѡповѣда(л) ѣсьми сторожови за(м)ковому, которы(и) та(м) на тотъ ча(с) в за(м)ку бы(л), а пото(м) и мещано(м), которыѣ на мѣ(с)тѣчку на то(т) ча(с) тутъ жѣ пере(д) за(м)комъ стоя(л), в жалобѣ п̄на Ла(в)рина Старухи, то ѣ(ст) в довожѣ(н)ю справѣ(д)ливо(с)ти по(д)даному его непѣдовъскому ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж) би(д)ла того по(д)дано(г)[о] его.

А ѡ(т)ту(л) поеха(в)шы того (ж) дня двана(д)цатого, м̄ца ма(р)ца, року звы(ш) писано(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) ѣ(с)ми в селѣ, прозываемомъ То(л)стычи(н)ца(х) албо Золото(и) Го(р)цѣ, та(м) жѣ положи(л) ѣ(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киѣ(в)ски(и) и у ворота двора тамошне(г)[о] уткну(л) и челяди дво(р)но(и), ѡказа(л) и ѡповѣда(л) ѣ(с)ми его писаны(и) тотъ позо(в), писаны(и) по п̄на Ждана ѡдрича в жалобѣ п̄на Лаврина Старухи, то ѣ(ст) в довожѣ(н)ю справѣ(д)ливо(с)ти слуга(м) его дво(р)ны(м), пла(г)аторови и другому пастухови ѡ к(г)ва(л)то(в)ны(и) грабѣ(ж), которы(и) сѣ имъ ѡтъ п̄на ѡ(д)рича

ста(л).

А ѿгътуль поѣха(в)ши дня трина(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца, року теперешне(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) ес(и) в селе Закуты(н)цахъ, тамъ же положи(л)ъ е(с)ми позо(в) к(р)о(д)ски(и) кие(в)ски(и) и у ворота села уткнуль и челяди дво(р)но(и) зара(з) того (ж) часу положе(н)е того по(з)ву ѿказа(л) и ѿповѣда(л) е(с)ми писаны(и) то(т) позо(в) по пѣни Шимановую Жмудскую На(с)тазью Киселе(в)ну яко пѣною, де(р)жачую на то(т) ча(с) за(с)тавою то(г)[о] села Закутине(ц), в жалобѣ пѣна Ла(в)рина Старухи, то е(ст) в довоже(н)ю справе(д)ливо(с)ти служебникови его ѿ к(в)а(л)то(в)ны(и) грабе(ж), которы(и) се ему при (з)бы(т)ю и (з)ране(н)ю того слуги его ѿ(т) по(д)даны(х) ес(и) закуты(л)ски(х) ста(л).

В которы(х) то всѣ(х) по(з)ва(х) по и(х) м(л) всѣ(х) выше(и) менены(х) ѿсо(б) поданы(х) и положоны(х) жалоба и рѣ(ч) вся шире(и) и по до(с)та(т)ку в сѣрединѣ и(х) е(ст) (писана и доложена и во(д)ле (ны(х) же по(з)во(в) ко(ж)дому зъ и(х) м(л).// по(з)ваному за ко(ж)ды(м) по(з)во(м) и(х) м(л) через мене во(з)но(г)[о] поданы(м) зложи(л) и ѿзна(и)ми(л) е(с)ми ро(к) ку праву становити се пере(д) судо(м) к(р)о(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) к(р)о(д)ски(х) Кие(в)ски(х), которые припаду(т) и сужоны быти маю(т) в року тепе(р) идучо(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), мѣца апрѣля, трина(д)цато(г)[о] дня, на за(м)ку Кие(в)ско(м) <, >

124

а при (м)нѣ, во(з)но(м), и при то(м) ро(з)да(н)ю ты(х) всѣ(х) ве(р)ху менены(х) по(з)ва(х) по и(х) м(л), ѿсо(б) рѣчоны(х) была шля(х)та, люди добрыѣ, па(н) Я(н) ѿко(н)ски(и) а па(н) Ма(р)ти(н) Невидо(в)ски(и), яко(ж) я, во(з)ны(и), и се(с) кви(т) мо(и) написа(в)ши, по(д) моею печат(ю) и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки моеѣ ку записова(н)ю до кни(г) в(р)ядовы(х) и ку довоже(н)ю року за тыми по(з)вы з особами по(з)ваными припало(г)[о] стороне поводи(в)о(и) даю.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то (ч)еви(с)тоѣ со(з)на(н)(во(з)но(г)[о] при квите е(г)[о] учинѣное до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку г(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано есть.

14. Положе(н)е по(з)во(в) ω(т) ε(з)[о] м(л), п̄на Фри(д)риха Тишкевича по ро(з)ныε (собы).

Року ахаі (1611)) м̄ца априля и (8) дня.

На (в)ряде ε(г)[о] к(р), м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)тановив(в)ши се ωчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки, и по(д)печа(т)ю своею, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на то(м) квите мое(м) ку записа(н)ю до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку г̄(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тепє(р)идучо(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, десято(г)[о] дня, положи(л) ε(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) в мє(с)тє(ч)ку Вчора(и)шо(м), у браму за(м)ковую воткну(л) и воро(т)ному, та(к)же и мєщано(м) тамошни(м) вчорашє(н)ски(м) положе(н)є то то(г)[о] по(з)ву (каза(л) и (повєда(л) ε(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) по и(х) м(л). п̄ни Стани(с)лавову Надари(н)скую, п̄ни А(н)ну, п̄ни Петровую Сви(р)скую Ядвигу, п̄ни Яновую Угрове(ц)кую Галєну и ма(л)жо(н)ка єє п̄на Яна Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ско(г)[о] и по єє м(л). п̄ни Зоф̄ѣю (с) Кара(б)чєва, ма(л)жо(н)ку прєрєчно(г)[о] кн̄жати Романа Ружи(н)ско(г)[о], дє(р)жачо(г)[о] мое(и) сє(ч)ка(!) Вчора(и)шо(г)[о], в справе и жалобє ε(г)[о] м(л). п̄на Фри(д)риха Тишкевича з Лого(и)ска, воєводича Берє(с)тє(и)ско(г)[о], ω збєги по(д)даные ε(г)[о] м(л), з Белополя до Вчора(и)шо(г)[о] збє(г)лыє;

124 зв. А други(и) позо(в) ω(т) то(г)[о] (ж) ε(г)[о] м(л). п̄на Фри(д)риха Тишкевича по ты(х) же // звы(ш) мєнованы(х) пото(м)ко(в) княжати Романа Ружи(н)ско(г)[о] и по кнє(ж)ну ε(и) м(л). Ружи(н)скую Зоф̄ѣю (с) Кара(б)чєва положи(л) ε(с)ми в мє(с)тєчку новоназвано(м) Карабчєвє у ворота двора або замо(ч)ку тамошне(г)[о] во(т)кну(л) и

челяди ѡказа(л) и ѡповеда(л) е(с)ми, писаны(и) то(т) позо(в) ѡ (з)бѣ(г)лыѣ по(д)даныѣ е(г)[о] мл(с)ти.

А пото(м) на за(в)трѣѣ, то ес(т) дня ѡди(н)на(д)цато(г)о то(г)[о] (ж) мѣца ма(р)ца в року теперѣшне(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) в справѣ и жалобѣ то(г)[о] (ж) е(г)[о] м(л). пѣна Фри(д)риха Тишкевича ѡ(т)несль и положи(л) е(с)ми два по(з)вы кгро(д)ски(х) кие(в)ски(х) по яснѣ ѡсвецоное княжа его м(л). Януша ѡ(с)тро(з)ко(г)[о], каштеляна крако(в)ско(г)[о], в ме(с)те(ч)ку Трилеса(х) у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и воро(т)ному и и(н)шо(и) челяди за(м)ково(и) положе(н)ѣ по(з)во(в) каза(л) и (поведа(л) е(с)ми: ѡди(н) позо(в) ѡ збѣ(г)лыѣ по(д)даныѣ е(г)[о] мл, з ме(с)те(ч)ка Белопо(л)я до Триле(с), а други(и) позо(в) в довоже(н)ю справѣ(д)ливо(с)ти (грабѣ(ж) по(д)дано(г)[о] белопо(л)ского<, > а дня чоты(р)на(д)цато(г)[о] сѣго (ж) мѣца ма(р)ца, року звы(ш) писано(г)[о], в справѣ и жалобѣ того (ж) его м(л). пѣна Фри(д)риха Тишкевиича положи(л) е(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) по е(г)[о] м(л). ве(л)мо(ж)но(г)[о] княжати Яхима Коре(ц)кого яко ѡпекуна ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л). и е(и) м(л). пѣни А(н)ну Хо(д)кевичо(в)ну, кне(ж)ну Яхимовую Коре(ц)кую, дѣди(ч)ку ме(с)та Ра(с)тавици, названо Белило(в)ки, в то(и) маѣ(т)но(с)ти и(х) м(л). в Белило(в)це у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и самому пѣну старо(с)те бѣлило(в)скому каза(л) и (поведа(л) е(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) в довоже(н)ю справѣ(д)ливо(с)ти кгва(л)то(в)ное побра(н)ѣ и ѡ грабѣ(ж) се(н) по(д)даны(х) белопо(л)ски(х), яко ширѣ(и) меновите и достато(ч)не(и) на ты(х) всѣ(х) по(з)ва(х) которы(м) я, во(з)ны(и), по и(х) м(л). всѣ(х) вы(ш) менованы(х) ѡсо(з)[нал], кла(л) и дава(л), жалоба е(г)[о] м(л). пѣна Тишкевича и рѣ(ч) вся ѡписана и доложена е(ст).

За которыми тыми по(з)вами и(х) мл(с)тя(м) звы(ш) менованы(м) (соба(м) зложи(л) и назначи(л) е(с)ми року праву до ро(с)правы пра(в)ное становити се пере(д) sudo(м) кгро(д)ски(м) кие(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) Кие(в)ски(х), которыѣ припа(с)ти и сужоны быти маю(т) дня трина(д)цато(г)[о], мѣца априля, в року теперѣ(ш)не(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м) в за(м)ку Кие(в)ско(м).

А пото(м) в се(м) же року тепере(ш)не(м) писано(м), ма(р)ца, трина(д)цато(г)[о] дня, в справе и жалобе того (ж) е(г)[о] п̄на Фри(д)риха Тишкевича да(л) е(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) на воево(д)ство // Во(л)ы(н)ское, которое се за(ч)не(т) судити по прово(д)но(и) недели в пе(р)ши(и) понедѣло(к), в року тепере(ш)не(м) ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), во(з)ному енера(л)у Ма(р)тину Вер(б)о(в)скому очеви(с)то в руки в дому е(г)[о] в Ма(х)но(в)цех не(с)лушно(е) при(з)нан(е) реляци(и) в справе п̄на Яна Ледохо(в)ско(г)[о] на е(г)[о] м(л). п̄на Тишкевича, о чо(м) шире(и) на по(з)ве е(ст) доложено.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) з моею печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моее вла(с)ное ку записа(н)ю до кни(г).

Писа(н) в Житомиру<,> Которое (ж) то очеви(с)тоє со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано есть<,>

15. Положе(н)е по(з)ву о(т) п̄на Ивана Щение(в)ско(з)[о] по Яна Солому.

Року ахаі (1611) м̄ца априля ѿ 9 дня.

На (в)ряде е(г)[о] кр, м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши очеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) А(н)дре(и) Бер(е)нче(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, кви(т) (с) печа(т)ю своею, писаны(и) в тые слова, пода(л).

Я, А(н)дре(и) Бер(е)нче(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мой(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г̄сдрьского Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о] м̄ца ма(р)ца сегого дня да(л) е(с)ми очеви(с)то в руки позо(в)ь кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) пану Яну Соломе в селе п̄на Григо(р)я Ке(в)лича Старосе(л)ца(х) в жалобе п̄на Ивана Ждановича Щение(в)ского о бе(з)пра(в)ны(и) и кква(л)то(в)ны(и) грабе(ж) сумы п̄нзе(и) ко(п)

по(л)дѣветы гроше(и) лито(в)ски(х), яко то шире(и) на то(м) позве
вся жалоба е(ст) описана и доложона, зо которы(м) позво(м) ро(к)
припаде(т) оубею(м) сторона(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х)
пере(д) sudo(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) <, > которы припа(с)ти и
сужоны быти маю(т) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т)
оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца априля, пятогона(д)ца(т) дня в за(м)ку
Кие(в)ско(м).

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) (с)
печа(т)ю своею. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то оचेви(с)тоє
со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] при квите е(г)[о] учиненоє,
до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано
есть.

**16. Ежджєньє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м)
Кие(в)ско(м) в справє, // п̄на Стани(с)лава
Стры(ж)ко(в)ско(г)[о] е(г)[о] м(л). п̄но(м)
Фри(д)рихо(м) Тишковичо(м).**

125 зв.

Року ахаі (1611) мѣца априля ѿ 9 дня.

На (в)рядє е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо
мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м)
житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся очеви(с)то во(з)ны(и) енера(л)
воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку
записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т)
(с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воеводство
Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ны(н)ско(г)[о] и Бра(с)лавско(г)[о], со(з)наваю ты(м)
мои(м) квито(м), и(ж) року прошло(г)о тисеча ше(ст)со(т) десято(г)[о],
мѣца декабрия, семо(г)[о] дня, посполу з други(м) во(з)ны(м) енерало(м)
шляхе(т)ны(м) Миколає(м) Я(с)лико(в)ски(м) и шля(х)тою Якубо(м)
Стє(м)ко(в)ски(м) и Себестияно(м) Васко(в)ски(м) при урожоны(х)
п̄нех Миха(и)лу Нови(ц)ко(м), Силє, суди, а Па(в)лу Рехо(в)ско(м),
писару, вря(д)нико(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х), бы(л)
е(с)ми в мєсте(ч)ку Белопо(л)ю урожоны(х) Фри(д)риха Тишкевича

и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] м(л). п̄нєє Зофѣ(и) з Острога, кнє(ж)ны За(с)ла(в)скоє, по(з)ваны(х) на справе и потребе в бозевелебно(г)[о] ксєн(д)за Бєнєди(к)та Стры(ш)ко(в)ско(г)[о] Клебана Жа(с)ла(в)ско(г)[о] и уроженого Станислава Стрышко(в)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] п̄нєє Катєрины Подбуз(с)ко(г)[о], стороны поводи(в)оє.

А то в справе ты(х) поводи(в) незаплаче(н)є сумы п̄н̄зе(и) трина(д)цати со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и шєєс)тидєся(т)/и/ золоты(х) по(л)ски(х) за записо(м) пєвны(м) чєрєз по(з)ваныє поводи(м) у(и)щоны(х).

Гдє и(х) м(л). п̄новє судовыє кгр(д)скиє кнєєв)скиє хотєли за дєкрєто(м) суду кгр(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] на добра(х) поменєны(х) по(з)ваны(х) в сумє вказано(и) чотыро(х) тысєча(х) дво(х)со(т) два(д)цати золоты(х) по(л)ски(х) и в та(к)и(м) други(м) закладє за непоступє(н)є(м) увєза(н)я во(з)но.му пєрєпало(м) ѿ(т)праву учинити.

Гдє и(х) м(л). п̄новє судовыє, за(с)та(в)ши уря(д)ника Белопо(л)ско(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Яна Во(л)ковы(и)ско(г)[о], рєквировали, жєбы увяза(н)я допусти(л) в сумє поменєно(и) вказано(и) и в закладє хотєчи и до Бє(р)дичова, має(т)но(с)ти другое, по(з)ваны(х) єхати мєли, бы любо нє в Белополю тєды та(м) увяза(н)я допусти(т)и хотєно.

Которы(и) то Я(н) Во(л)кови(н)ски(и) имєнєєм по(з)ваны(х) до Бє(р)дичова и(х) м(л). п̄но(м) судовы(м) и на(м), во(з)ны(м), єздити нє каза(л) и та(м) в Белопо(л)ю имєнєєм по(з)ваны(х) увяза(н)я заборони(л) и нєдопусти(л), повєдаючи, жє и(х) м(л). нє вєдаю(т) пєрєводє права, што мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), поменєны(м) Миколає(м) Я(с)лико(в)ски(м), // и шля(х)тою, при на(с) будучою, є(ст) ѿ(с)вє(т)чоно.

А пото(м) року тєпєрєшнє(г)[о] тисє)а шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца гє(н)вара, шо(с)того дня, (с) поменєными и(х) м(л). п̄ны судовы(м)и и шля(х)тою, вы(ш)поменєною, до другое має(т)но(с)ти по(з)ваны(х), мє(с)тє(ч)ка Бє(р)дичова, зьєхалє(м),

гдє и(х) м(л). п̄новє судовыє заста(в)ши уря(д)ника тамошнє(г)[о], по(з)ваны(х) п̄на Фри(д)риха Суро(в)ско(г)[о], та(к)жє

яко и пєєр)вєєи) в Белопо(л)ю в сумє всказано(и) и закладе поменєны(х) ѿ допуще(н)є ввѣяза(н)я реквировали.

Которы(и) то па(н) Кгуро(н)ски(и) ввѣяза(н)я в тые добра Бе(р)дичо(в) имє(н)є(м) по(з)ваны(х) заборони(л) и недопусти(л)<,>

Которое недопуще(н)є ввѣяза(н)я мною во(з)ны(м) и шля(х)тою преречоными є(с)вє(д)чоное є(ст)<,> которое ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о] при квите є(г)[о] учинєное до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̃(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и вписано єсть.

17. Положєньє по(з)во(в) ѿ(т) Василя Щєниє(в)ско(з)[о] по розныє ѿсобы.

Року (1611) м̃ца апрєля 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочурочским, подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Андре(и) Берєнчо(в)ский, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) печат)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Берє(н)чо(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сє(м) квите мое(м) ку записа(н)ю до кни(г), и(ж) року тепєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца фєвралє, два(д)цатого, пода(л) є(с)ми по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) на рочки кгро(д)ские Кие(в)ские, которые припасти и сужоны быти маю(т) в року тепєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿдинна(д)цато(м), м̃ца апрєля, третєгона(д)ца(т) дня.

Ѿдєн позо(в) п̃ну Яну Соломє, а други(и) п̃ну Ивану Щєниє(в)скому, то є(ст) ѿ бє(з)пра(в)ны(и) грабє(ж) конє(и) ѿчеви(с)то в руки, в жалобє и рєчи п̃на Василя Щєниє(в)ско(г)[о], што вся рєч и жалоба є(г)[о] на ты(х) позвєх є(ст) ѿписано и доложона.

За которыми то по(з)вами и ро(к) ста(н)ю ѿсоба(м) выш поменєным, становитися зложило(м) в Києвє, на за(м)ку

126 зв. Кие(в)ско(м), и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) моею печа(т)ю ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то очеви(с)тоє со(з)на(н)є поменено(г)[о] во(з)но(г)[о]. при квите є(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) // за(м)ку гедрьского Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано.

**18. Положе(н)є по(з)во(в) ѿ(т) п̄на Ивана
Щение(в)ско(г)[о] по є(г)[о] м(л). п̄на Стефана
Нємѣрича и по Василя Щение(в)ско(г)[о].**

Року ахаі (1611) м̄ца апреля ☿ 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се очеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Анѣдрє(и) Беренче(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)навъшы на писме и то(г)[о] со(з)нанъя свое(г)[о] квить (с) печатью своею писаны(и) в тые слова пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Беренче(в)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ѿ(з)наимую на тымъ квите моемъ, ижъ року тепер идучого тисєча ше(ст)со(т)ъ ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, перъвого дня, положи(л) є(с)ми позо(в)ъ кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) на рочки кгро(д)ские Кие(в)ские, которые припасти и сужоны быти маю(т) в року тепере(ш)нє(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿдинна(д)цато(м), м̄ца априля, третєгона(д)ца(т) дня, по є(г)[о] м(л). п̄на Стефана Нємѣрича.

Которы(и) позо(в) у мєстє Чернєхо(в)ско(м) у ворота дворные уткнул и чєляди дво(р)но(и) (повєда(л) в жалобє п̄на Ивана Щение(в)ско(г)[о], а други(и) позо(в) то(г)[о] (ж) дня (тда(л) п̄ну Василю Щение(в)скому в жалобє п̄на Ивана Щение(в)ско(г)[о].

Што вся рєч и жалоба є(г)[о] в ты(х) позо(в)єх мєновитє и по достатку ѿписана и доложона є(ст). На штом да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) (с) печа(т)ю моею.

Писа(н) в Житомиру м̄ца и дня выш поменено(г)[о]. Которє

(ж) то ѡчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть,

***19. Єждєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м)
Киє(в)ски(м) в справє Савостяна Андрєевича,
бурмистра киє(в)ско(г)[о], з нєверны(м) Зєлко(м),
жидо(м) вилским.***

Року ахаі (1611) мѣца априля ѡ 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м) по(с)танови(в)шися ѡчеви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы //.

127

Я, Ян Выши(н)ский, во(з)ны(и) єнєра(л) воеводсива Киє(в)ско(г)[о], Во(л)ны(с)ко(г)[о] и Браславско(г)[о], со(з)наваю, и(ж) року тепєр идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца, тридцат(т) первого дня, посполу з други(м) во(з)ны(м), шляхє(т)ны(м) Богушо(м) Благано(в)ски(м) и шля(х)тою - Станиславо(м) Жирни(ц)ки(м) и Яно(м) Во(з)ни(ц)ки(м) былє(м) на справє и потребє славєтного п̀на Савостяна Андрєевича, бурмистра и мєщанина Киє(в)ско(г)[о], при и(х) млєтях п̀нєх Михаилу Нови(ц)кому Силє, суди, а Павлу Рєхо(в)ско(му), писару, врядниковы(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х).

Кгда и(х) м(л). п̀нове судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) ѡсужоную до (с)му(т)ку приводєчи, на ѡ(т)праву за суму сказаную тисєчи золоты(х) два(д)цати и пяти золоты(х) по(л)ски(х) на нєвє(р)но(м) Зє(л)ку жиду, арє(н)дару Ви(л)ско(м), поводо(в)и, вы(ш) поменєны(м) в справє ѡ грабє(ж) ры(б) солоны(х) дєсєти бочо(к), чєрє(з) позвано(г)[о] поводо(в)и учин(ны)и, до має(т)но(с)ти вє(л)мо(ж)но(г)[о] є(г)[о] м(л)ти на княжати (го м(л). п̀на крако(в)ско(г)[о] є(ст), до мє(с)та Вилска є(з)дили.

Та(м)же и(х) м(л). п̃нове судовые, до мѣ(с)та Ви(л)ска приѣха(в)ши, до дому то(г)[о] жида, арѣ(н)дара Ви(л)ско(г)[о], за(с)тали в небы(т)но(с)ти его само(г)[о], жону ѣ(г)[о] на (и)мя Блюму, которое, жебы ввяза(н)я в то(т) до(м) мужа свое(г)[о] в сумѣ всказано(и) и в заклад(ѣ(и) ро(в)но(м) ч(р(з) во(з)но(г)[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) ѣ(з)дяхому ѿ недопуще(н)ѣ ввяза(н)я пополы допусти(л)а, реквировали<, >

Которая то поменѣная жона жида Зе(л)ка, арѣ(н)дара ви(л)ско(г)[о], именѣ(м) мужа свое(г)[о] ѿ(т)правы чинити не допусти(л)а и заборони(л)а, ѿ што ся мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), Яно(м) Выши(н)ски(м), и шля(х)тою поменѣными ѿ(д) повода све(д)чно.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моеѣ ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)̃дрьско(г)[о] Житоми(р)ски(х), которое то (чѣви(с)тое со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о], выш поменѣно(г)[о], до кни(г)ъ естъ записано.

**20. Оповѣданѣ ѣ(з)[о] м(л). п̃на Фри(д)риха
Тишкевича на п̃на Петрова Будише(в)ско(з)[о] ту(т)
же и со(з)на(н)ѣ во(з)но(з)[о] в то(и) ѣ:сѣ справѣ.**

Року (1611) м̃ца апрѣля 10 дня.

127 зв. Присыла(л) до вряду ѣ(г)[о] короле(в)ское мл(с)ти к(ро)д(ско)го(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростего Житоми(р)ско(г)[о], // урожоны(и) ѣ(г)[о] м(л). па(н) Фри(д)ри(х) Тишкеви(ч) з Логоиска, воеводи(ч) бере(с)те(и)ски(и), ѿповѣдаючи ѿбтѣжливе, жалуючи на п̃на Петра Будише(в)ско(г)[о], которы(и), не маючи ѿсѣдлости жа(д)ное в тутошни(х) краях, будучи голотою, не дбаючи ничого на срокго(ст) права по(с)политого и выны в нем, на свово(л)нико(в) ѿписаныѣ, ле(г)це собе зневаши(в)ши поко(и) посполиты(и), которы(м) ся кажды(и) контентуѣ, в року теперешни(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѿдинна(д)цато(м), м̃ца априля, дня пятого, чинѣчи досы(т) воли злому а небачному пере(д) себѣ взятоу своему, ани на бога, ани на встыд лидски(и) не ѿгледаючися, са(м) ѿсобою своею,

маючи при собі ки(л)ка чоловіко(в) свої(х), ховаючи и(х) в способ та(к)и(и), жебы ему помогали та(к)ого (ж) своволенства и распустности, якого и са(м) заживає, которы(м) имена и назвиска он са(м) лепє(и) ведаєт, и и(х) знаєт, дня, звы(ш) описано(г)[о], з овторкою на середу в ноч было килка годин, з оборонями розмаитными, з пулгаки, з мечами, з шаблями нашол мощно кгвалто(м), и великийи(м) усылство(м) в має(т)но(с)ти моє(и) в Бердичове на до(м) слуги моєго Глеба, жида.

Та(м) же, не маючи до него жа(д)но(и) причины, оного яко чоловіка споко(и)ного в дому добыва(л), окна све(т)личные з улицы посеколь поруба(л), а не могучи ся добы(т) воротами, ани окнами све(т)личными, перелѣзши через дѣлованє в до(м) того (ж) жида, двери до сєни высекль, вылама(л), и в коморє, на двори оного знашедши, окрутнє а нелигостивє па(с)твєчи ся над ним, зби(л), змордова(л), раны шкодливыє позадава(л).

(С) которы(х) ра(н) ба(р)зо шкодливы(х) не ведаю є(с)ми жи(в) будє(т), а тоє(ст) меновитє рана рубаная шко(д)ливая а(ж) до ко(с)ти на(д) ло(к)тє(м) право(и) руки, на раме(н)ю тоє (ж) руки рана синяя, битая, спухлая, на то(и) же руци ниже(и) локтя та(к)же ра ! рана битая, синяя, спухлая, у лево(и) за(с) руки пале(ц) велики(и) подтяты(и) шкодливе, на то(и) же руце впуль оная рана тятая, барзо шкодливая, обо(к) ока правого рана шты(х)овая, на персях боку правого рана шты(х)овая, голова вся збитая и спухлая,

По которо(м) зби(т)ю и (з)ранє(н)ю и кгва(л)то(в)ны(м) на(и)стѣю в то(и) же ча(с) шкоды не маю, прєрєчоны(и) па(н) Будишо(в)ски(и) тому жидови Лє(и)бови в то(м) дому є(г)[о] починиль скрыню, са(м) руками своими розлупа(в)ши //, то є(ст) пнзи(и) готовы(х) ко(п) ли(ч)бы, и монєты лито(в)ское чотыридєсят, и по(л)торы сребра гривє(н) двана(д)ца(т), и иншиє рєчи немало побра(л) и на пожито(к) сво(и) або гдє воля є(г)[о] была обєрнул.

128

А меновитє квиты и ма(м)рамы то(г)[о] (ж) пана Будише(в)ского на є(г)[о] долгъ вла(с)ны(и), на золоты(х) сто ше(ст)дєсятъ, побрано и од и(н)ши(х) людє(и) немало квито(в), которыє мє(л), на золоты(х) сорокъ та(к) же побрано.

При которо(и) протє(с)танциє ту(т) же обличнє будучи

во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхетные Ѡмелян Ми(н)ко(в)ски(и) устне и ѡчеви(с)то со(з)на(н)е свое в то(и) справе ку записа(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) учини(л) тыми словы,

иж, п̄не уряде, будучи мнѣ, взятому на справу и потребу е(г)[о] м(л).п̄на Фри(д)риха Тишкевича, былѣ(м) в мае(т)но(с)ти его м(л). в ме(с)те Бе(р)дичове в року теперешни(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м̄ца априля, дня пятого, маючи при собѣ сторону люде(и) добры(х) - дво(х) шля(х)тичов: п̄на Сѣмена Берѣсневича а п̄на Яна Двиво(л)ско(г)[о] в дому жида Глеба, за ѡказа(н)ѣ(м) и ѡ(б)воже(н)ѣ(м) уря(д)ника бе(р)дичо(в)ско(г), п̄на Адама Дубро(в)ско(г)[о], виде(л)о(м) то(г)[о] жида ба(р)зо хоро(го), зранѣно(го), на смѣ(р)те(л)но(и) по(с)тели лежачого.

На которо(м) виде(л)о(м) раны, то е(ст) меновите рана рубана шко(д)ливая а(ж) до кости над локте(м) право(и) руки, на реме(н)ю тое (ж) руки рана синяя, битая, спу(х)лая, на то(и) же руце ниже(и) ло(к)тя та(к) же рана битая, спу(х)лая, лево(и) за(с) руки пале(ц) велики(и) по(д)тяты(и) шко(д)ливе, на то(и) же руце ѡная рана тятая, ба(р)зо шко(д)ливая, вбо(к) ѡка правого рана штыковая, на пе(р)ся(х) бока правого рана штыковая, голова збита вся и спухла.

А поты(м) виде(л)о(м) знаки то(г)[о] кгва(л)ту в дому починѣные в све(т)лицы само(и) покрывавено: пѣѣ (ц) у дву(х) ме(с)ца(х) пробиты(и) ѡко(н)ница до све(т)лицы порубана, в коморе виде(л)о(м) скры(н)ю ѡдбитую, замо(к) попсованы(и), вѣѣко ѡдорвано, в которо(и) скрыни шаблю зламано дале(и), нижли по самое перо, знашол, в то(и) же коморе виде(л)о(м) постѣ(л) всю скрывавеную, та(к) же и комору зкрывавено.

Которое то ѡкру(т)ное зби(т)ѣ. змо(р)дова(н)ѣ зранѣ(н)ѣ, на(и)стѣе домовое тому жидови Лебови кгва(л)ть домовы(и) учинѣны(и) и шкоды, побра(н)ѣ речи звы(ш) мянованых, па(н) Ада(м) Дубро(в)ски(и) уря(д)ни(к) Бе(р)дичо(в)ски(и) лѣредо (м)ною, во(з)ны(м), и е(г)[о] мл(с)ти поменѣны(х) шляхтичов) бы(т) менова(л) сталое // ѡд п̄на Петра Будишо(в)ско(г)[о], що все ширѣ(и) в протѣ(с)танци(и) в звы(ш) писано(и) е(ст) доложено.

Которая та(к)свая протѣ(с)тация ѡд е(г)[о] мл п̄на Тишкевича

до уряду нинешнього прислана, та(к) же и очеви(с)то зознанє(м) и поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) є(ст) принято и записано.

**21. Со(з)на(н)є во(з)но(з)[о] в справє п̄на
Костанто(з)[о] Жашко(в)ско(з)[о] (с) п̄но(м)
Стєфано(м) Людри(н)ским<, >**

Року а҃хаї (1611), м̄ца априля і 10 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м)ъ житомир̄скимъ, по(с)танови(в)ши се очеви(с)то во(з)ны(и) єнера(і) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Лозка, ку записова(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Лозка, во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г(с)др̄ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тепер идучого тысєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, два(д)ца(т) пятого дня, маючи я при собѣ шля(х)ту люде(и) добры(х) - п̄на Сємена Крени(ц)ко(г)[о] а п̄на Стани(с)лава Ве(р)бо(в)ско(г)[о] - бы(л) є(с)ми на справє и потребе урожоно(г)[о] п̄на Ко(с)тє(н)тина Жашко(в)ско(г)[о] з сыно(м) є(г)[о] м(л). п̄но(м) Але(к)са(н)дро(м) Жашко(в)ски(м) в має(т)но(с)ти є(г)[о] м(л). п̄на Стєфана Людре(н)ско(г)[о], в сєлє вь Ве(р)бово(и).

Та(м) же, кгда(м) приєха(л) до то(г)[о] вы(ш) мєнованого сєла Ве(р)бовоє, шєдлє(м) до двора є(г)[о] м(л). п̄на Стєфана Людри(н)ско(г)[о] з стороною вы(ш) поменєною.

Та(м) же, гдє само(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти дома нє за(с)та(в)ши, просилє(м) уря(д)ника є(г)[о] м(л). на (и)мя Супруна для за(с)та(н)я конє(и) п̄на Ко(с)тє(н)тина Жашко(в)ско(г)[о] у по(д)дано(г)[о] є(г)[о] м(л). п̄на Стєфана Людре(н)ско(г)[о] у Ве(р)бове(ц)ко(г)[о], на (и)мя у Ва(с)ка Бородинича,

которы(и) урядник ε(г)[о] м(л). п̃на Людри(н)ско(г)[о] Ве(р)бове(ц)ки(и) мне вожа не даваючи, са(м) ωособою своею з сыно(м) п̃на Жашко(в)ско(г)[о] и зо (м)ною, во(з)ны(м), и з стороною, на то(т) ча(с) при мне будучою, шля(х)тою, людми добрыми, пошо(в)ши в до(м) по(д)даного ε(г)[о] м(л). п̃на Стефана Людри(н)ско(г)[о] Ве(р)бове(ц)ко(г)[о] на (и)мя до Ва(с)ка Бородинича, конε(и) двое п̃на Ко(с)тє(н)тина Жа(ш)ко(в)ско(г)[о] застал.

А то ε(ст) меновите клячу стє(м)на си:ую уxo лѣвое ро(с)поротое з жеребѣ(м), конико(м) зворона шкаповаты(м) за(с)та(л).

129 При которо(и) клячи (с) ты(м) жеребе(м) па(н) Але(к)са(н)дє(р) Жашко(в)ски(и), си(н) п̃на Ко(с)тє(н)тина // п̃на Ко(с)тє(н)тина Жашко(в)ско(г)[о], мєни(л) собе быти передо мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою, на то(т) ча(с) при мне будучою, шкоды стальє в року неда(в)но минуло(м) тисєча шє(ст)со(т) десято(м), м̃ца ноябра, ω(с)мо(г)о дня (с) тоєю (ж) клячєю, кля(ч) ста(д)ны(х) матери(х) десятеро, шє(р)сти ро(з)ное, в має(т)но(с)ти ε(г)[о] м(л). п̃ на ω(т)ца ε(г)[о], в сєлє Ма(р)куша(х) покрадєныє.

Што, дє(и), я зара(з) то(г)[о] (ж) дня, и м̃ца, и року, вы(ш) поменєно(г)[о], проси(л) ε(с)ми уря(д)ника ε(г)[о] мл(с)ти п̃на Людрєнско(г)[о] на (и)мя Супруна, жебы ми да(л) тую клячу з жеребо(м) зли(ч)ковати и ро(к) до приє(з)ду п̃на своє(г)[о] для справє(д)ливо(с)ти п̃ну Жашко(в)скому зложи(л).

Которы(и) уря(д)ник мнѣ, во(з)ному, и шля(х)гє, на то(т) ча(с) при мне будучо(и), та(к) ωтповєда(л),

и(ж), дє(и), я то(г)[о] бєз ε(г)[о] м(л). п̃на Стефана Модри(н)ско(г)[о] п̃на своє(г)[о] чинити на смѣю и ли(ч)ковати не да(м), и року для справє(д)ливо(с)ти складати не хочу, а клячу тую з жеребе(м) п̃на Жашко(в)ско(г)[о], (с) ты(м) Ва(с)ко(м) Бородиничем, у которого ε(с)тє застали по(д)дано(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п̃на моего, до приєзду ε(г)[о] м(л). в дворє па(н)ско(м) дє(р)жати буду и на своє руки беру.

А єсли, дє(и), ты, п̃нє Жашко(в)ски(и), и ты, п̃нє во(з)ны(и), и вы, п̃нове шля(х)та, сами схочєтє тєє конѣ ли(ч)ковати, то я , дє(и), ва(с) сами(х) кажу потопити албо, ва(м) носы и уши поωбризовавши,

ва(с) пустити.

Што зара(з) па(н) Але(к)са(н)де(р) Жашко(в)ски(и) мною, во(з)ны(м) и стороною, на то(т) ча(с) при ѿне(и) будучою, ѿсве(д)чи(в)ши ся, а зо(с)тави(в)ши ѿного Васка Бородинича (с) ты(м) лице(м) в дворе п̄на Стефана Модри(н)ско(г)[о], у Вербово(и), пере(д) уряднико(м) е(г)[о] м(л). Супруно(м), е(г)[о] м(л). п̄ну Модри(н)скому в тисечи золоты(х) приручи(в)ши, зо мною, во(з)ны(м), на то(т) ча(с) шля(х)тою, при мне, будучою, ѿсве(д)чи(в)ши, про(ч) ѿ(т)еха(л).

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) виде(л) и слыша(л), ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] (с) печат(у)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ное руки моеє пода(л)ом.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] ест записано.

22. Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе е(г)[о] м(л). п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з Але(к)са(н)дро(м) Мочу(л)ски(м) ѿ недопущен)е увеза(н)я.

Року ахаі (1611) м̄ца априля і 10 дня<>

На (в)ряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) печат(у)ю, писаны(и) тыми словы, пода(л)ъ. //

129 зв.

Я, Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л), со(з)наваю на то(м) квите моемъ ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку е(г)[о] короле(в)ского мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) будучи мне посланому з листо(м) увя(ж)чи(м) ѿ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о] в справе урожоно(г)[о] е(г)[о] мл(с)ти п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] до має(т)но(с)ти и ча(с)ти п̄на Але(к)са(н)дра Мочулско(г)[о], до села Мочулине(ц), а маючи при собѣ стороною

шля(х)ту люде(и) добры(х) – п̄на Ла(в)рина Ске(л)лювско(г)[о] а п̄на Петра Вилигорско(г)[о], та(м) же в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), м̄ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, приеха(в)ши до двора п̄на Мочулско(г)[о] з стороною, выше(и) помененою, во(д)лу(г) декрету кгро(д)ского кие(в)ского, которы(м) наказано на поменено(м) п̄ну Александру Мочу(л)ско(м) за неучине(н)е досы(т) обликгови е(г)[о] закладу триста золоты(х) по(л)ски(х) за то, и(ж) поменены(и) па(н) Мочу(л)ски(и) описа(л) се листо(м) свои(м) обликго(м) урожоному е(г)[о] мл(с)ти п̄ну Янови Соколо(в)скому обликгъ, оному поверены(и), ма(т)це е(г)[о] пне(и) Елене И(с)коро(с)ти(н)ско(и) Мочу(л)ско(и) и Никодыму Мочу(л)скому на суму п̄нзе(и) ста золоты(х) по(л)ски(х), решта спяче(н)я за части певныє, в мае(т)но(с)ти Флесо(н)щине даны(и), через п̄на Соколо(в)ско(г)[о] купленыє, вернуть.

Которого ли(с)ту обликгу з рукъ п̄нее Мочулское и Никодима Мочу(л)ского суму п̄нзеи, решту истоты отобравши, не взволи(л) и до ру(к) п̄на Соколо(в)ско(г)[о] не от(т)да(л), теды я , во(з)ны(и), приеха(в)ши до двора п̄на Мочу(л)ского, до села Мочулине(ц), где п̄на Мочу(л)ского, самого в дворе его заста(в)ши, реквизиова(л) е(с)ми, абы во(д)лу(г) декрету кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ского и ли(с)ту увязчого суму п̄нзе(и) триста золоты(х) по(л)ски(х), на не(м) само(м) и на добра(х) е(г)[о] вшеляки(х) лежачи(х) и рухомы(х) сказаную п̄ну Янови Соколо(в)скому от(т)да(л), и записови обликгови своему во(в)се(м) досы(т) учини(л), а(л)бо те(ж) за суму выше(и) менованую в мае(т)но(ст) свою в ча(ст) Мочулине(ц) увеза(н)е поступи(л) и записови и обликгови своему во(в)се(м) досы(т) учини(л), <> ни(ж)ли па(н) Але(к)са(н)дро Мочу(л)ски(и) будучи спротиве(н) праву по(с)политому, во(д)лу(г) декрету кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ского и ли(с)ту увязчого сумы п̄нзе(и) не от(т)да(л), увеза(н)я в мае(т)но(ст) свою не поступи(л) и мо(ц)но заборони(л), поведаючи то,

и(ж) я от жа(д)но(м) переводе пра(в)но(м) не вѣдаю<> што все я, во(з)ны(и), стороною шля(х)тою, при мне на то(т) ча(с) будучою, от(с)ведчи(в)ши, про(ч) от(т)еха(л) на што ...¹ со(з)на(н)е мое на то(м) квитѣ мое(м) ку записова(н)ю до кни(г) подаю.

Писа(н) в Житомиру. Которое очеви(с)тое со(з)на(н)е

¹ Розірваний аркуш

во(з)но(г)[о], при квите ε(г)[о] учиненоє, до кни(г)ъ за(м)чу
г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано ε(ст). //

130

**23. Со(з)на(н)ε во(з)но(з)[о] в справе то(з)[о] (ж) ε(з)[о]
м(л). п̃на Соколо(в)ско(з)[о] (с) ты(м) жεε п̃но(м)
Мочулски(м) ω непостанове(н)ε ма(л)жо(н)ки свое(и)
до призна(н)я запису и(х) и недопущε(н)ε увязанъя.**

Року ахаі (1611) м̃ца априля і 10 дня

На (в)ряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ωчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Лев Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) печат)ю, писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Ле(в) Богушеви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л), со(з)наваю на то(м) квите моемъ ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] короле(в)ское мл(с)ти Житоми(р)ского, и(ж) будучи мне посланому з листо(м) увя(ж)чи(м) ω(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] в справе урожоно(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п̃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] до маε(т)но(с)ти и ча(с)ти п̃на Але(к)са(н)дра Мочу(л)ско(г)[о], до села Мочулине(ц), а маючи при собѣ стороныю шля(х)ту люде(и) добры(х) – п̃на Ла(в)рена Ске(л)мо(н)ско(г)[о] а п̃на Петра Виликго(р)ско(г)[о], та(м) же в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м), м̃ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, приеха(в)ши до двора п̃на Мочу(л)ско(г)[о] з стороныю, выше(и) помененою, водлу(г) декрету кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о], которы(м) наказано на поменено(м) п̃ну Але(к)са(н)дру Мочу(л)ско(м) за неучине(н)ε досы(т) ωбликгови ε(г)[о] закладу пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) а шкод, другую пятсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) за то, и(ж) поменены(и) п̃(н) Мочу(л)ски(и) прода(в)ши на ве(ч)но(ст) добра свое пε(в)ныε в маε(т)но(с)ти ωлесонщине, пε(в)ны(м) записо(м) свои(м) записа(л) се ма(л)жо(н)ку свою Полонѣю Ро(в)но(в)скую до

призна(н)я то(г)[о] запису, п̄ну Янови Соколо(в)скому учиненого, и до зрече(н)я се чере(з) оную (с) прито(м)нос(т)ю ма(л)жо(н)ка еє поменено(г)[о] п̄на Алекса(н)дра Мочу(л)ско(г)[о] зо всѣх пра(в)доживо(т)я и шправы еє стави(т) на роко(х) прошлы(х) зє(м)ски(х) Кие(в)ски(х) а(л)бо в недо(с)татку оны(х) на рочко(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х).

Которое то ма(л)жо(н)ки свое(и) п̄нъ Мочу(л)ски(и) та(к) на роко(х) зє(м)ски(х), яко и на рочко(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) не стави(л), ш чо(м) шире(и) в декрете кгро(д)ско(м) кие(в)ско(м) е(ст) описано и доложено.

Тєды я, во(з)ны(и), приеха(в)ши до двора п̄на Мочу(л)ско(г)[о], до села Мочулинєц, где п̄на Мочулско(г)[о], само(г)[о] в дворе е(г)[о] за(с)та(в)ши, реквизиова(л) е(с)ми ш(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о], абы ведле декрету кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о] и ли(с)ту увя(з)чого суму п̄нзе(и) выше помененую, то е(ст) заклад и шкоды, на нє(м) само(м) и на добра(х) е(г)[о] вшєляки(х) лежачи(х) и рухомы(х), сказаную п̄ну Янови Соколо(в)скому отдал, и записови своему во все(м) досы(т) учини(л), а(л)бо тежъ за суму, выше(и) помененую, за тисєчу золоты(х) // в має(т)но(ст) свою в ча(ст) Мочулинє(ц) увеза(н)є по(с)тупи(л) и во все(м) досы(т) учини(л),

ни(ж)ли па(н) Алє(к)са(н)дро Мочулски(и) будучи спротивє(н) праву по(с)политому, во(д)лу(г) декрету кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о] и ли(с)ту увя(ж)чого увеза(н)я в має(т)но(ст) свою не поступи(л) и мо(ц)но заборони(л) и сумы сказаное закладу и шко(д) не ш(т)дал, поведаячи то, и(ж) я ш жа(д)но(м) переводе пра(в)но(м) не ведаю.

Што все я, во(з)ны(и), стороною шля(х)тою, при мне на то(т) ча(с) будучою, шсве(д)чи(в)ши, про(ч) ш(т)єха(л) на што и сєє со(з)на(н)є мое на то(м) квите мое(м) по(д) пєча(т)ю моею ку записова(н)ю до кни(г) подаю.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) шчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учинєное, до кни(г)ъ за(м)ку г̄(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано е(ст).

24. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) е(з)[о] м(л). п̃на Стефана Нємирича по е(з)[о] м(л). п̃на Крыштофа Творанско(з)[о], ротмистра е(з)[о] к(р). мл(с)ти.

Року ахаї (1611) м̃ца априля ві 12 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л)ны(и) земли Кие(в)ское, добре ведомы(и) урядови тутешнему, призна(л) реляцію свою в тые слова,

и(ж) року теперешне(г)[о] тысеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца ма(р)ца, пе(р)во(г)она(д)ца(т) дня, пода(л)о(м) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) урожоному е(г)[о] м(л). п̃ну Крыштофови Твора(н)скому, ро(т)ми(с)трови короля е(г)[о] м(л)., ту(т) в ме(с)те Житоми(р)ски(м), в го(с)поде е(г)[о] м(л). ѡчеви(с)то на пра(в)ное попира(н)є урожоно(г)[о] е(г)[о] м(л). п̃на Стефана Нєм̃рича, а то ѡ незмерное и непра(в)ное вытяга(н)є и взяте стаци(и) доб(р) е(г)[о] м(л)., в по(з)ве менованы(х), ѡ чи(м) меновите и шире(и) в по(з)ве доложено,

за которы(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине, в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), яко тая справа з реєстру припаде(т) и поря(д)ко(м) трибуна(л)ски(м) ѡдправована буде(т), ѡ(д) даты по(з)ву е(г)[о] м(л). п̃ну ро(т)ми(с)трови за ше(ст) неде(л) станови(т) се мусило(м) <, > которо(г)[о] во(з)но(г)[о] реляцие(и) до кни(г) записана <, >

25. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) е(з)[о] м(л). п̃на Га(в)рила Го(с)цко(з)[о] по п̃на Мартина Бутовича.

Року ахаї (1611) м̃ца априля ві 12 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчеви(с)то до кни(г) за(м)ку е(г)[о] короле(в)ское мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о] // во(з)ны(и) єнера(л)

131

зе(м)ли Кие(в)ское, шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и) со(з)на(л) в тые слова, и(ж) року тепе(р) идучого тысеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца априля, девятого дня, в справе е(г)[о] м(л). п̄на Га(в)рила Ѡско(г)[о], хоружого земли Кие(в)ское, Ѡдне(с)ле(м) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) по е(г)[о] м(л). п̄на Ма(р)тина Бутовича и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] м(л).,

а то е(ст) до запису е(г)[о] м(л). п̄ну хоружому Ѡ(т) п̄на Бутовича даного до за(с)тупу Ѡ зятя(г) пра(в)ны(и) Ѡ(т) ее м(л). п̄не Дороты з Орлова Дмитровое Ялове(ц)кое Ѡ неяки(и) суконтра(кт) з стороны мае(т)ности Брусило(в)ское, та(к) же в справе то(е)е (ж) п̄не Ялове(ц)кое Ѡ лепшо(ст) права тому (ж) пану хоружому, заданое Ѡ(т) земства Кие(в)ско(г)[о], а апеляци(и) стоячо(и) и выточоно на трибуна(л), та(к) же и в то(и) справе до за(с)тупу за ты(м) походячоу.

Ѡ чо(м) все(м) то(т) позо(в) шире(и) в себе Ѡ(б)мо(в)ляе(т), яко (ж) я то(т) позо(в), приню(с)ши до мѣста Брусилова, и до брамы тамошнее у ворота за(м)ковые великие уткну(л) е(с)ми и воротному тамо(ш)нему Ѡказа(л) и Ѡдвола(л) е(с)ми.

За которы(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине, в року теперешне(м) тысеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(м), межи ко(н)се(р)ваты по(д) Ѡ(т)правова(н)е(м) во(е)во(д)ства Во(л)ы(н)ского, Кие(в)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ского ро(к) ку ро(с)праве пра(в)но(и) зложиле(м) Ѡбою(м) сторона(м) во(д)лу(г) по(з)ву, которо(г)[о] во(з)но(г)[о] реляция е(ст) записана<,>

26. Увезане во(з)но(г)[о] в село Щурову п̄на Во(и)теха Моше(н)ского Ѡ(т) е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Нѣмирича.

Року ахаі (1611) мѣца априля ві 12 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житомі(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся Ѡчеви(с)то до кни(г) за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о], во(з)ны(и) ене(р)а(л) зе(м)ли Кие(в)ское, шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и), добре урядови туюшнему ведомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року теперешне(г)[о] тысяча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца апреля, сѣмого дня мо(ц)ю доброво(л)ною ли(с)ту запису е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Нѣмирича, спра(в)не спра(в)леного пѣча(т)ми и (с) по(д)пи(с)ми ру(к) люде(и) за(ц)ны(х) напо(л)нено(г)[о] и написано(г)[о], и за доброво(л)ны(м) пода(н)е(м) и уступе(н)е(м) е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Нѣмѣрича, за ты(м) же е(г)[о] м(л). записо(м), маючи я при собѣ шля(х)ту - п̄на Яроша Храно(в)ского а п̄на Але(к)са(н)дра Тѣ(р)ле(н)ско(г)[о], урожоно(г)[о] п̄на Во(и)теха Моше(н)ского, во имѣне и селце, прозываемое Щурову, в дворе(ц), в люди, всѣ поля, кгру(н)ты, засѣяныє и незасѣяныє, дубровы, болота, рѣ(ч)ки, сеножати и во всѣ теперешниє и на то будучиє пожи(т)ки и принале(ж)но(с)ти в сумѣ п̄нзе(и) в ше(с)ти золоты(х) по(л)ски(х) право(м) заставным, //

131 зв.

увеза(л) е(с)ми во(д)лу(г) запису и пода(н)я само(г)[о] е(г)[о] м(л). п̄на Нѣмѣрича помененому Во(и)теху Мыше(н)скому тоє помененоє имѣ(н)е до спокои(н)ого держа(н)я и ужива(н)я и(х).
Оты(м) оты(м) (!) же записо(м) обваровано и стверженого пода(л) е(с)ми та(к), и(ж) то (ж) того (ж) дня оныє селяне е(г)[о] мл(с)ти яко п̄но(м) послуше(н)ство о(т)дали и пови(н)но(ст) выконали, которого увеза(н)я ни(х)то п̄ну Во(и)теху Мыше(н)скому та(м), ани ту(т) при кни(г)а(х) не борони(л). Которое то со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] енѣрала Адама Пѣ(т)ро(в)ского и учинѣ(н)е тоє е(г)[о] реляци(и) до кни(г)за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано<,>

27. Увезане во(з)но(г)[о] в село Высокое п̄на Яроша Храно(в)ского о(т) е(и) м(л). п̄неє Нѣмѣричове и с̄на е(и) м(л). п̄на Стефана Нѣмирича.

Року ахаі (1611) мѣца апреля ві 12 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся оचेви(с)то до кни(г) за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ского, во(з)ны(и) енѣра(л) земли Кие(в)ское, шляхе(т)ны(и) Ада(м) Петро(в)ски(и), добре урядови

тутошнему ведомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року теперешне(г)[о] тысеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца априля, девятого дня, мо(ц)ю доброво(л)ного ли(с)ту запису еє м(л). пни(и) Маруши Хрыбтовичо(в)ны Андрѣевоє Немиричовоє и сына еє м(л). е(г)[о] м(л). п̃на Стефана Немирича пра(в)не справленого печат(т)ми и по(д)писами ру(к) люде(и) за(ц)ны(х) напо(л)неного и написано(г)[о] и за доброво(л)ны(м) пода(н)е(м) ку ступе(н)е(м) и(х) м(л). и за ты(м) же записо(м) и(х) мл(с)ти маючи я при собѣ шля(х)ту п̃на Федора Змее(в)ского а п̃на Адама Ви(л)ского, урожоно(г)[о] п̃на Яроша Храно(в)ского и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] во имѣ(н)е и село Высокоє, в дво(р), в люди, всѣ поля, кгрунты, засѣяныє и незасѣяныє, и во всѣ пожит(т)ки и принале(ж)но(с)ти до то(г)[о] имѣ(н)я во млы(н) и став(в) способо(м) арендо(в)ны(м) о(д) о(с)о(б) выше менованы(х), п̃ну Храно(в)скому записо(м) обваровано и стверженого, пода(л) е(с)ми и уеха(л), та(к), и(ж) те(ж) того (ж) дня оныє селяне и(м) яко п̃но(м) послуше(н)ство о(т)дали и пови(н)но(ст) выконали.

Которого увяза(н)я ни(х)то п̃ну Яношу Хрено(в)скому и ма(л)жо(н)це е(г)[о] ани тут(т), при книга(х), не борони(л) о(ч)о(м) все(м) шире(и) и до(с)тато(ч)не(и) то(т) запи(с) и(х) м(л). в себе о(б)мо(в)ляе(т) <, > которое то со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] е(н)ерала Адама Пе(т)ро(в)ского и учине(н)е тоє е(г)[о] реляцы(и) пра(в)дивоє, до кни(г) за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] е(ст) записано //

***Увязанє во(з)но(г)[о] в село Коры(т)ницу п̃на
Але(к)са(н)дра Дубни(ц)кого о(т) е(г)[о] м(л). п̃на
Стефана Немѣрича.***

Року ахаї (1611) мѣца апреля ві 12 дня.

Передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се о(ч)еви(с)то до кни(г) за(м)ку е(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о], во(з)ны(и) е(н)ера(л) земли Кие(в)ское, шляхе(т)ны(и) Адам(м) Петро(в)ски(и), добре урядови тутошнему ведомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року теперешнє(г)[о] тысяча ше(ст)со(т) о(д)и(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца априля, сємого дня, мо(ц)ю доброво(л)ного ли(с)ту запису є(г)[о] м(л). Стефана Нем̃рича, пра(в)нє спра(в)леного пєча(т)ми и по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х) напо(л)неного и написано(г)[о] и за доброво(л)ны(м) пода(н)є(м) и уступє(н)є(м) є(г)[о] м(л). п̃на Стефана Немирича, за ты(м) же є(г)[о] м(л). записо(м), маючи я при соб̃ шля(х)ту - п̃на Але(к)са(н)дра Тє(р)лє(ц)кого, урожоно(г)[о] п̃на Але(к)са(н)дра Дубни(ц)кого и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л). п̃ною Зофєю Линє(в)ского во имє(н)є и сє(л)цє Кору(т)ницю, прозываємого Пєка(р)щину, в дворе(ц), в люди, вс̃ поля, кгру(н)ты, зас̃яныє и незас̃яныє, дубровы, млыны, став, болота, рє(ч)ки, сєножати и во вс̃ теперешниє и на пото(м) будучиє пожи(т)ки и приналє(ж)но(с)ти, в сумє п̃нзє(и) в ше(с)тисо(т) золоты(х) по(л)ски(х), право(м) за(с)та(в)ны(м) увеза(л) є(с)ми во(д)лу(г) запису и пода(н)я само(г)[о] є(г)[о] м(л). п̃на Нем̃рича поменєному п̃ну Дубни(ц)кому и ма(л)ожо(н)цє є(г)[о] м(л). тоє поменєное имє(н)є до споко(и)ного держа(н)я и ужива(н)я и(х) ты(м) же записо(м) ѿбварованого и стверженого пода(л) є(с)ми та(к), и(ж) тє(ж) того (ж) дня ѿныє сєлячє и(м) яко п̃но(м) по(с)лушє(н)ство ѿ(т)дали и пови(н)но(ст) выконали.

Которого увеза(н)я ни(х)то п̃ну Дєбни(ц)кому и п̃нє(и) Дубни(ц)ко(и) та(м), ани ту(т) при книга(х) нє борони(л)<,> Которое то со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] єнерала Адама Пєтро(в)ского и учинєне тоє є(г)[о] рєляци(и) короле(в)ское мл(с)ти Житоми(р)ского єсть записано.

29. Оповєданє п̃на Андрея Юрєвича на п̃на Защи(н)ского Крыштофа<,>

Року ахаї (1611) м̃ца априля дї 14 дня.

Писа(л) и присыла(л) до (в)ряду є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского подстаростєго Житоми(р)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) па(н) А(н)дрє(и) Ю(р)єви(ч) Скуру(л)ски(и) шляхє(т)но(г)[о] Ивана Юрєвича, брата своє(г)[о],

жало(с)но оповедаючи и протє(с)туючи на п̃на Крыштофа
Защи(н)ского ѿ то,

132 зв. и(ж), дє(и) яко ѿ(т)да(в)на то(т) па(н) Защи(н)ски(и) нє ведати
з̃ яки(х) мѣ(р), а то ли бє(з) причины жа(д)ное мое ва(с)н̃ь и
нєприя(з)н̃ь утворивши, и злы(и) умы(с)ль перє(д) себе взя(в)ши, на
то(м) бы(л), абы не ѿ здоро(в)є приправи(л), яко то з оповеда(н)я // и
ѿсвє(т)чє(н)я мое(г)[о], которєм и на (в)рядє за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л).
п̃на Крако(в)ского, пана мое(г)[о], Ви(л)ско(м), и перє(д) лю(д)ми,
велю за(ц)н̃ыми, за(в)шє за ѿчєви(с)тою ѿ(т)повє(д)ю и гро(з)бою
є(г)[о] на мєнє и здоро(в)є мое чини(л) знати,

и што ширє(и) ѿказано часу свое(г)[о] будє(т), яко (ж) и дня
ѿно(г)дашнє(г)[о], то є(ст) двана(д)цатого, м̃ца априля, в року
тєперє(ш)нє(м) тысячє шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цатого(г)[о], того (ж)
про(д)сєвзя(т)я свое(г)[о] нєпонєха(в)ши и на поменєны(и) чєрє(з)
за(ц)ны(и) людє и сусєди свое и мое, будучи прє(д) ты(м) и за(в)шє
сна(т) умы(с)лнє и шпєкгуючи мєнє,

кгдым з дому мое(г)[о] выєха(л), выведуючи ѿ приє(з)дє є(г)[о]
м(л). п̃на Соколо(в)ского, старо(с)ты чу(д)но(в)ского, хотєчи дорогу
є(г)[о] м(л). заєхати до сєла Нового Поля, та(м) жє выведє(в)шися, жє
є(г)[о] м(л). ѿдє до Сєло(в)щины, має(т)но(с)ти свое(и) прошоно(и),
бы(л) ѿ(т) атамана и и(н)ши(х) добры(х) людє(и) ки(л)ку то(г)[о] сєла,
до господы вступило(м).

И залє(д)вє усядлє(м) за столо(м), али прибє(г)ль па(н)
Защи(н)ски(и) на во(з)ку и спыта(л), хто ту є(ст); повєдили, жє атама(н)
з мужами, а з ними А(н)дрє(и) Ю(р)єви(ч), а ѿбачи(в)ши коня мое(г)[о],
которы(и) стоя(л) при дворє(х), скочи(л) до сѣ(н)є(и) кгвалто(в)нє и,
нашєд(л)ь зара(з) до мєнє, сєрути(л)я(м) (с) пахо(л)ками, сромотєчи
мєнє словы нєу(ч)тивыми, ру(ч)ницю мою з рукь выдира(т) почє(л),
а пото(м) куфлє(м) горє(л)ки мєжи ѿчи удари(в)ши, ѿчи зали(л),
ко(р)да заты(м) добы(в)ши са(м) посєрє(д) головы мєнє ѿкру(т)нє
тя(л) и рани(л), пото(м) пахоло(к) тє(ж) тя(л) на мєнє, алєм залє(д)во
разови є(г)[о] ускочил.

Нєдосы(т) н̃а то(м) маючи, по по(л)гаки скочили до возу,
людє(и), которыє на то(т) ча(с) были, з го(с)поды поутєкали, я тє(ж)
са(м) до избы утєкл̃ь и хотѣ(л)о(м) сє скрыти<, > па(н) Защи(н)ски(и)

гва(л)то(в)не поча(л) се добыва(т) в окна и в дѣвери, стреляти з ру(ч)ни(ц)и и (с) по(л)гако(в).

Ям проси(л) п̄на Защи(н)ского, мовечи, же ма(м) з себе досы(т), не забиве(и) мѣ. Ѡ(н) ты(м) ба(р)зе(и), учу(в)ши голо(с) мо(и), добыва(л) се и ѡкна до мене выби(л).

Сама те(ж) п̄ни Защи(н)ская волала, сѣдѣчи на возѣ, на мужа свое(г)[о]: вы(в)ле(ч)те є(г)[о] а заби(и)те, чи(м) се што ра(з) то ба(р)зе(и) силили и, ѡбачи(в)ши мене, па(н) Защи(н)ски(и) з пахо(л)ко(м) свои(м) з дво(х) по(л)гако(в) змѣрили и стрелили, хотечи уже кро(в)ю сплынутого и зе(м)дленого стѣны се вспе(р)лого забити.

Але за ѡпа(т)рно(ст)ю бо(ж)ю, (с) по(л)гако(в) выпали(в)ши, мене хибили, за которы(м) кгва(л)то(в)ны(м) на(с)те(м) и нає(з)до(м) и срокги(м) зранє(н)є(м) не ве(м) са(м), если жи(в) буду, и ѡ што се на п̄на Защи(н)ского // протє(с)тую, заховаючи себе во(л)ное поправє(н)є тоє протє(с)таци(и), если бы то(г)[о] потреба была та(к) на само(г)[о] п̄на Защи(н)ского, яко те(ж) и п̄нюю ма(л)жо(н)ку є(г)[о], которая до добыва(н)я мене в го(с)подє и заби(т)я волею и побуд(л)кою была.

И проси(л) па(н) Ю(р)єви(ч) Скуру(л)ски(и), абы тоє є(г)[о] жало(б)ливое ѡповєда(н)є я, уря(д), приня(в)ши, до кни(г) вписати каза(л), жадаючи при то(м) ѡ прида(н)є во(з)но(г)[о] на ѡгледа(н)є ѡного зранє(н)я, кгва(л)то(в)ного на(и)стѣя и разо(в) по(с)треля(н)я в го(с)подє, тоє є(ст) дѣвери, ѡкон добыва(н)я, до п̄на Ю(р)євича, п̄на Защи(н)ского, я(м) ему прида(л) на тую справу во(з)но(г)[о] єнєрала, шляхе(т)но(г)[о] Богуша Благано(в)ского, и то до кни(г) записати каза(л), што є(ст) записано<,>

30. Ли(с)т) запи(с) є(г)[о] мл(с)ти п̄на Яна Соколо(в)ского п̄ну Янови Зю(л)ко(в)скому дань.

Року ахаї (1611) м̄ца априля єї 15 дї я.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѡчеви(с)то, є(г)[о] м(л). па(н) Я(н) Соколо(в)ски(и) устнє и доброво(л)нє со(з)на(л) и во(д)лу(г)

то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] поклада(л) ли(ст) вли(в)ковы(и) по(д) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, та(к) же по(д) печат(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) люде(и) за(ц)ны(х), ѡсо(б) ниже(и) менованы(х), в способе ниже(и) меновано(м) пану Яну Зю(л)ко(в)скому даны(и), жадаючи, абы(м) е(г)[о] приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку г(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] вписати велѣ(л), которого я при(и)муючи, печатѣ(и) и по(д)писо(в) ру(к) ѡгляде(в)ши и читаному добре се прислуха(в)ши, до кни(г) вписати казало(м), которы(и) та(к) се в собе маѣ(т) <, >

Я, Я(н) Соколо(в)ски(и), чи(н)ю я(в)но и визнаваю нинѣшни(м) ли(с)то(м) доброво(л)ны(м), вли(в)ковы(м) записо(м) мои(м), всѣ вобѣ(ц) и ка(ж)дому з осо(б)на, кому бы то(г)[о] управа судо(в) голо(в)ны(х) трибуналу Любе(л)ского ведати потреба, и(ж) што ѡ(д) небо(ж)чика сла(в)ное памѣти князя Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского мѣ(л) ли(ст) запи(с) ручны(и) во(д)лу(г) права Волы(н)ского (с) по(д)писо(м) руки и (с) приложѣ(н)емъ печати е(г)[о] вла(с)ное, та(к) и инши(х) п(н)о(в), приятеле(и) до(с)тате(ч)ны(х), печаторо(в), ли(с)ту то(г)[о], спра(в)лены(и) на суму п(н)зе(и) до(л)гу вла(с)ного позычногого чотыро(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), моне(т) и ли(ч)бы по(л)скоѣ.

До которого то ли(с)ту еще за живота е(г)[о] на прошло(м) воево(д)стве Бра(с)ла(в)ско(м) в року тисѣча ше(ст)со(т) девято(м) м(н)ца мая два(д)ца(т) сѣмого дня зыскъ а пото(м) и да(л)ши(и) по(с)тупо(к) за ѡтосла(н)ѣ(м) трибуна(л)ски(м) в суде к(р)о(д)ско(м) Кие(в)ско(м) екзекуциѣ(и), та(к) на ѡсобѣ е(г)[о], яко и на маѣ(т)но(с)ти вшеляко(и), взглядо(м) сумы самое вла(с)ное, яко и презыско(в) вси(х) за ру(к) декрето(м) трибуна(л)ски(м) присужоны(х) а(ж) до пункту баницѣ(и), на которую и ремиса ѡдержана была,

яко, то(м) все(м) запи(с) са(м) голо(в)ны(и) декре(т) трибуна(л)ски(и) и уве(с) по(с)тупо(к) тоѣ справы до(с)тато(ч)нѣ в собе ѡ(б)мо(в)ляю(т), ѡде(р)жаны е(ст) (с) то(г)[о] права все(г)[о] и по(с)тупку зупо(л)ного // шляхе(т)ному п(н)у Янови Зю(л)ко(в)скому, приятеливи своему, уступую и ѡное на есобу е(г)[о] зо всеми вару(н)ками, ликгамѣ(н)ты и ѡбовя(з)ками, по(н)ктами, а(р)тикулами, ко(н)дыциями, заруками, шкодами, презы(с)ками, до то(г)[о] ли(с)ту

ѡдѣ(р)жаными, и зо (в)си(м) на ѡ(с)тато(к) по(с)тупко(м) тоѣ справы уступую, вливаю, даю, дарую вечными часы, а са(м) се то(г)[о] права и (с) пото(м)ками моими зрекаю, и ѡ то ве(ч)ное ми(л)че(н)ѣ заховыва(м).

Воле(н) буде(т) па(н) Я(н) Зю(л)ко(в)ски(и) за ты(м) право(м) свои(м), которѣ(м) ѡному, и(ж) и до ру(к) пода(л) зо всеми пото(м)ками небо(ж)чика князя Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского, которые бы слушне до то(г)[о] належели, та(к) ма(л)жо(н)ка е(г)[о], яко и се(с)тры вшелякую угоду, поме(р)кова(н)ѣ, ѡ(д)бира(н)ѣ(м) суммы, китова(н)ѣ(м) з оноѣ, та(к) те(ж) е(с)ли бы угода не дошла до баницѣ(и) права на ни(х) попирати банниевати и ѡныѣ зара(з) та(м) же публиковати, и то штобы належало во(д)лу(г) права ѡдѣ(р)жати и во(д)лу(г) воли и зда(н)я свое(г)[о] з оными по(с)тупи(т) та(к), яко я вла(с)не на што для пѣ(в)не(и)шого сведе(р)ства до то(г)[о] ли(с)ту мое(г)[о] руку свою вла(с)ную по(д)писа(в)ши и пѣча(т) приложи(в)ши, ужилѣ(м) до печати приложѣ(н)я и по(д)писо(в) ру(к) некоторы(х) и(х) мл(с)ти п̄но(в) приятеле(и) мои(х): п̄на Пѣ(т)ра Рѣшо(в)ского, п̄на Ивана Ви(л)го(р)ского а п̄на Адама Калушо(в)ского.

Писа(н) в Чуднове року божого нароже(н)я тисеча ше(ст)со(т) десято(г)[о], м̄ца декабра, два(д)ца(т) девятого дня, у то(г)[о] ли(с)ту запису вли(в)кового печате(и) прити(с)ненны(х) чотыри, а по(д)пи(с) ру(к) тыми словы: Ian Sokolowski ręką własną proszony pieczętarz, Piotr Revzowski z Rerzowa, ręką swg. Iwan Wielbovski ręką własną, proszony pieczętarz, Adam Kallusrowski.

Которы(и) ли(ст) вли(в)ковы(и) и ѡчеви(с)тоѣ со(з)на(н)ѣ е(г)[о] м(л). п̄на Соколо(в)ского п̄ну Зю(л)ко(в)скому даны(и), ѡ(т) слова до слова до кни(г) за(м)ку г̄(с)др̄ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и вписа(н) е(ст).

31. Со(з)на(н)ѣ во(з)но(з)[о] в справѣ пана Ан̄дрѣя Юревича з п̄но(м) Защи(н)ским.

Року ахаї (1611) м̄ца априля 16 дня.

На вряде є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся очеви(с)то во(з)ны(и) онєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я // своє(г)[о] кви(т) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Богу(ш) Благано(в)ски(и), єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мой(м) квитѠ(м), и(ж) року теперешнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца апрєля, четвєртогона(д)ца(т) дня, будучи мнє приданы(м) з уряду за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житомиє(р)ского на справу и потребу п̄ну А(н)дрєю Ю(р)євичу Скорулскому, ле(с)ничому княжати є(г)[о] мл(с)ти п̄на Крако(в)ского, маючи при собѣ дво(х) шляхтичо(в) - п̄на Самуєля Дубро(в)ского и п̄на Крыштофа Лє(ш)нє(в)ского - виде(л) є(с)ми п̄на А(н)дрєя Ю(р)євича зранєного, рану кривавую шко(д)ливую посєрє(д) головы, которую мєни(л) быти па(н) Ю(р)єви(ч) є(т) п̄на Защи(н)ского учинєную, за наштьє(м) кгвал(т)о(в)ны(м) в Ново(м) Поли на го(с)поду є(г)[о].

А по то(м) ѡгледа(н)ю зранє(н)я є(г)[о], я, во(з)ны(и), єздило(м) з брато(м) є(г)[о] Ивановѣм и (с) поменєною шля(х)тою до Нового Поля до го(с)поды є(г)[о], мєни(л), же ся стало тоє зранє(н)є єму и за ѡбвєдєнє(м) и ѡказанє(м) п̄на Юрєвича виде(л)и(с)мы в то(и) го(с)подє є(г)[о], гдє арє(н)да(р). тамо(ш)ни(и) жи(д) Якуш мєшкає(т), то є(ст) ку(л) двє на(д) ѡкно(м), постриляны(х) у стѣну ѡ(д) улици, а ку(л) двє виде(л)-о(м) у друго(и) сторонѣ и стєнѣ, у вы(з)бє, недалєко ѡ(т) печи прє(з) ѡкно устрѣлены(х).

Што па(н) Ива(н) Ю(р)єви(ч) мєни(л) быти, же то па(н) Защи(н)ски(и), добываючи брата моє(г)[о], кгвалто(м) до него прє(з) ѡкно стрєля(л) и показа(л) па(н) Ива(н) Юрєвич, ѡ(с)тави(л) та(м) же людє(и) добры(х) в Ново(м) Полю, то є(ст) господара тамошнє(г)[о], жида, имєнє(м) Якуша, и сына є(г)[о] Урия Ги(р)мана, козака И(л)яша Плиску, ѡтамана новопо(л)ского, Коца, боярина, И(л)ка Богуна, А(н)дрєя Чо(р)нобая, Ивана Бу(т)ка и Радивона.

Которыє ѡ(д)носта(и)нє всѣ со(з)на(л) и передо мною и поменєною шля(х)тою, же па(н) Защи(н)ски(и) при и(х) бы(т)но(с)ти,

наше(д)ши кгва(л)то(м) на го(с)поду п̄на А(н)дрєя Ю(р)євича, которы(и), де(и), ся еще немного бы(л) забави(л), неви(н)не. без да(н)я причины ε(г)[о], ру(ч)ницу ε(г)[о] вла(с)ную з ру(к) ω(т) него ω(т)нима(л), а пото(м), де(и), зали(в)ши ему ωчи горе(л)кою, з пахо(л)ко(м) свои(м) Ку(л)би(ц)ки(м) и иными ε(г)[о] зрани(л).

А кгда ω(н), зранєны(и), ушо(л) и(з) с̄ѣне(и) до и(з)бы, заперся у вы(з)бє, тєды па(н) Защи(н)ски(и) знову, хотя(с)мы ε(г)[о] просили, абы да(л) поко(и), бо и(ж) ляза свое па(н) Ю(р)єви(ч) па(н) Защи(н)ски(и) порва(в)шися до воза, до пулгаков, которые з воза слуга ε(г)[о] Ку(л)би(ц)ки(и) уже в рука(х) готовыеє не(с), поча(л) ся добыва(т) до и(з)бы до Ю(р)євича, а сама пани Защи(н)ского сєдючи // на возє, волала на мужа свое(г)[о]: вывлечете ε(г)[о] пере(д) с̄ѣни а забы(и)стє.

134 зв.

Мы, видєчи стра(х) таки(и), ро(з)бє(г)лися, а в то(т) ча(с) чули ε(с)мо стреля(н)є (с) пулгако(в) и (з) ручни(ц) до п̄на Ю(р)євича до и(з)бы, в которо(и) ся бы(л), зникаючи пере(д) ни(м), запе(р), што все па(к) Ива(н) Ю(р)єви(ч), мєнячи то бы(т) ω(т) п̄на Защи(н)ского сталое, ωбвє(д)ши и ωказа(в)ши мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою, выш поменєною, ω(с)вє(т)чи(л).

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) видє(л) и слыша(л) во(д)лу(г) пови(н)ности вряду мое(г)[о] во(з)но(в)ского дале(м) на то сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] к(р). мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о] под(д) печат(ю) моею и (с) под(д)писо(м) руки моеє, Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ωчєви(с)тое со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите ε(г)[о] учинєное, до кни(г) за(м)ку г̄(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано ε(ст),

***32. Положє(н)є по(з)ву ω(т) ксєндза Алекшого,
Клебана чудно(в)ского по ε(г)[о] м(л). княжати Юря
Вишнєвєцкого, каштеляна кие(в)ско(г)[о].***

Року 4xai (1611) м̄ца априля зї 17 дня.

На (в)рядє ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)шися ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Мати(с) Сули(к), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) печат(т)ю своею, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Мати(с) Сули(к), во(з)ны(и) енера(л), со(з)наваю на то(м) квите мое(м) ку записова(н)ю до кни(г), и(ж) року тепере(ш)не(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца гєнваря, второгона(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) кие(в)ски(и) на мамрає кгро(д)ско(м) Кие(в)ско(м), писаны(и) в має(т)но(с)ти и дворе є(г)[о] м(л). княжати Юря Вишневе(ц)кого, кашталяна кие(в)ско(г)[о]. Которы(и) позо(в) в све(т)лици двора тамошне(г)[о] на столе положи(в)ши, урядникови Вєрбовецкому ѿповєда(л) є(с)ми.

А то в жалобє велє(б)ного в бозє кєє(н)дза Алекшого з Дыбо(в)ки, клєбана костєла чудно(в)ского, по є(г)[о] мл(с)ти княжати Юря Вишневе(ц)кого, кашталяна кие(в)ско(г)[о], за бє(з)правное в спосо(б) мыта побра(н)є и погребє(н)є жита з мехам̃ до ста м̃ѣро(к) м̃ѣры чудно(в)ское, а пшеницы тоє (ж) м̃ѣры чудно(в)ское пяти м̃ѣро(к) и ѿ вины правные.

135 За которы(м) позво(м) и ро(к) ѿбєюм сторона(м) становити сє зложи(л) є(с)ми пере(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) на рочко(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х) в року тепере(ш)не(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿдинна(д)цато(м), м̃ца фєвраля, шо(с)тогона(д)ца(т) дня, на за(м)ку Кие(в)ско(м) припадаючи(х), на што и сє(с) кви(т) мо(и) по(д) печат(т)ю моею ку записова(н)ю до кни(г) подаю. Писа(н) в Житомиру. Которое(ж) то // ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є поменєно(г)[о] во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) врьдовы(х) зам̃ку Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано.

33. Пилно(ст) п̃на Александра Жашко(в)ского проти(в)ко жидови Борухови.

Року (1611) м̃ца априля 17 дня.

По(с)танови(в)ши сє ѿчеви(с)то на (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л).

за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] перѣдо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), па(н) Александрε(р) Жашко(в)ски(и) ѿповѣда(л) и чини(л) пилно(ст) во(д)лу(г) ли(с)ту запису ѿбликгу Боруха А(в)рамовича, арε(н)дара Улино(в)ского, на ко(п) сε(м)дѣся(т) грошѣ(и) лито(в)ски(х), п̄ну Александру Жашко(в)скому даного.

В которо(и) сумѣ застави(в)ши то(м) менованы(и) Бору(х) Аврамови(ч) сребро свое ро(з)ныѣ штуки дѣвѣ(т) и пѣ(р)εстенѣ(и) золоты(х) чотыри, па(с) срѣ(б)рны(и), лыжо(к) дѣвети, да ту(т) же при то(и) заставѣ поклада(л) и ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) Боруха Аврамовича, которы(м) сѣ записа(л) п̄ну Жашко(в)скому суму тую ко(п) сε(м)дѣся(т), яко дня сегоднѣшне(г)[о], м̄ца априля, сѣмогона(д)ца(т) дня, року тепер идучого ти(с)εча шѣ(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], по велицѣ дни руско(м) во двѣ недѣли на (в)рядѣ Житоми(р)ски(м) ѿ(т)да(т).

По(д) та(к)и(м) способо(м) ε(с)ли бы сѣ не ми(л) у(и)стити во(д)лу(г) ѿного запису, тѣды тоѣ сребро все у п̄на Жашко(в)ского вечнѣ пропа(д)нѣ(и) и перстенѣ, яко ѿ то(м) все(м) ширѣ(и) то(т) запи(с) в себе ѿ(б)мовляѣ(т).

А и(ж) ѿны(и) жи(д) Бору(х) Аврамови(ч) ани сумы ѿное гршѣи(и) не ѿ(т)да(л): ани са(м) через сѣбе приятеля слугу и умоцованого свое(г)[о] в̄ѣдомости жа(д)ное ѿ не ѿ(т)да(н)ю и ѿ не(ста)н)ю свое(м) на ча(с) пѣ(в)ны(и) ѿбликговы не ста(л) и не да(л), сторона поводо(в)ая во(д)лу(г) права до годыны звыклоѣ нешпорное са(м) εсобою своею звыклѣ чини(л), готовы(м) будучи суму ѿ(т) него ѿ(т)бирати, а сребро ѿное ѿ перстенѣ все ему сполна ѿ(т)дати. И проси(л) па(н) Александер Жашко(в)скии, абы тая ε(г)[о] гото(в)но(ст) и пилно(ст) про памѣ(т) до кни(г) была записана, што ε(ст) записано.

33. Еждженε во(з)но(г)[о] з листо(м) увязчи(м) в справѣ п̄на А(н)дрѣя Во(и)ны з п̄но(м) Яно(м) Раѣмъ.

Року ахаі (1611) м̄ца априля зі18 дня.

На (в)рядѣ ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о]

перѣдо мною, Григо(р)ѣ(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхетны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своеє, // писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ян Выши(н)ский, во(з)ны(и) □єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но ты(м) мои(м) квити(м), и(ж) року тепер идучого тисєча ше(ст)со(т) десято(г)[о], мѣца ноябра, четве(р)того дня, маючи при собѣ шляхту - п̀на Яна Пове(ц)кого а п̀на Ю(р)я Су(с)кого - єздило(м) з листо(м) увяжчи(м) ѿ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] до села Нємеро(в)ки за декрето(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] межи урожоны(м) п̀но(м) А(н)дрєє(м) Во(и)ною, поводо(м) з одноє, а п̀но(м) Яно(м) Рає(м) в добра(х) в сєлє Нападо(в)цє пятдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х) п̀ну Старуси домо(м) свои(м) перемешкиваючи, з другое стороны, ѿ незаплаче(н)є сумы п̀нзєи, што є(ст) в записє и по(с)ту(п)ку тоє справы мєнованое ѿ совито(ст), ѿ заруки и ѿ шкоды та(м) жє в сумє трохсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) дєкрето(м) поменєны(м) кгро(д)ски(м) кие(в)ски(м) за нє(с)та(н)є(м) позвано(г)[о] всказаны(и).

Хотѣло(м) поменєно(г)[о] п̀на Воину в добра бу(д) рухомые, лежачиє, є(с)ли бы што мѣ до до(бр) села Нємеро(в)ки, бу(д) и на ѿсобє є(г)[о] само(и), вѣвеза(т)и и праву учини(т).

Та(м) жє за(с)тали(с)мы жону є(г)[о] Настасю Филипо(в)скую, которая повѣдала, жє я ѿ(т)правы и увеза(н)я в до(м) и добра мужа мое(г)[о] п̀на Яна Рая имєнє(м) мужа мое(г)[о] нє, ѿпущаю, яко(ж) слуга є(г)[о] дворны(и) имєнє(м) то(г)[о] (ж) п̀на свое(г)[о] нє допусти(л) увеза(н)я и моцно заборони(л), поведаючи, жє нє вѣдає(т) ѿ поступку права, што мною и шля(х)тою поменєною є(ст) ѿсведчєно. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г̀(с)дрѣско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано<,>

**35. Оповѣданє є(г)[о] м(л). п̄на Фри(д)риха
Тишкевича на п̄на Лидохо(в)ского и со(з)на(н)є
во(з)но(г)[о] то(г)[о] жь<:>**

Року ахаі (1611) м̄ца ѿі 19 дня.

Присыла(л) на врьд є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о]
до мене, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростего Житоми(р)ско(г)[о],
є(г)[о] м(л). па(н) Фрыдры(х) Тишкеви(ч), жалуючи, и оповѣдаючи,
и протє(с)туючи се на п̄на Яна Дидохо(в)ского ѿ то(м),

и(ж) року тепер идучого тисєча шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цатого,
м̄ца априля, десято(г)[о] дня, кгда, деи, свещеникъ мо(и) на имє
Петрь з села Быстрина, будучи упрошоны(и) ѿ(д) пана Яна
Лєдохо(в)ского в домъ сво(и) на весє(л)є, до має(т)но(с)ти є(г)[о] села
Кикошо(в)ки, // та(м) же па(н) Я(н) Лєдохо(в)ски(и), пропомнє(в)ши
боя(з)нъ божую и срокго(ст) права по(с)политого даючи,
зневажи(в)ши ста(н) духо(в)ны(и) ѿного яко човека споко(и)ного
и никому не будучи ви(н)ного, торгну(в)ши ся са(м) ѿсобою своею и
руками своими ѿкру(т)нє а нєлито(с)тивє зби(л), змордова(л) и ра(н)
немало шкодливы(х) ѿному позадава(л):

то є(ст) рану на чолє кривавую, но(с) переби(т) руку и хрыбє(т)
увє(с) зби(л), при которо(м) то зби(т)ю и зранє(н)ю ѿного священника
и грабє(ж) учини(л) поменєны(и) п̄нъ Лєдохо(в)ски(и), то є(ст) взя(л)
и пограби(л) у него дєсє(т) ко(п) грошє(и) лито(в)ски(х), во(з) зо вси(м)
хомуто(м), сукню фалє(н)дышовую, которая є(г)[о] коштowała шє(ст)
ко(п) грошє(и) лито(в)ски(х), капєлю(ш) шары(и), которы(и) є(г)[о]
коштowała золоты(х) два грошє(и), шапка атласовая новая, ризы,
кни(г)а, кры(ж) и вє(н)цы пла(т) турє(н)ски(и) церко(в)ны(и), бисаги,
ложник новы(и), кобере(ц), патрахи(л), што все є(г)[о] коштowało
на пятдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х), што все побра(в)ши и
пограби(в)ши поменєны(и) па(н) Ян Лєдохо(в)ски(х) на пожито(к)
сво(и) ѿбєрну(л), што все ѿфєруючи ся є(г)[о] м(л). па(н) Тишкеви(ч)
з п̄но(м) Лєдохо(в)ски(м) пра(в)нє чини(т).

И проси(л) є(г)[о] м(л). па(н) Фри(д)ри(х) Тишкеви(ч), абы то
было до кни(г) записано, жадаючи при то(м) ѿ приданє во(з)но(г)[о]

136

на оґледа(н)є побитого и поранєного свещеника є(г)[о] м(л).

Я(м) є(г)[о] м(л)., на то прида(л) во(з)но(г)[о] єнєрала, шляхє(т)но(г)[о] Ивана Лозку, которы(и) та(м) бывши, то(г)[о] все(г)[о] оґледавши, по(с)танови(в)ши ся оґчеви(с)то на (в)ряде передо мною, в тые слова со(з)на(л),

и(ж) року тєперешнє(г)[о] тисєч҃а ше(ст)со(т) оґди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, первоґона(д)цат, дня за приданє(м) урядовы(м) был҃є(м) на справе и потребе є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкевича в мєсте Бердичове. Та(м) же виде(л) є(с)ми свещеника Быстри(ц)кого на имє Петра в госпoде є(г)[о] всего збитого, на постели лежачого и зранєного, на которо(м) виде(л) є(с)ми рану кривавую на чoле барзо шкодливую на руце право(и), та(к)же рану синнюю, барзо уве(с) збиты(и) синии, которое то зби(т)є и зранє(н)є свое поменєны(и) свещени(к) мєни(л) бы(т) о(т) само(г)[о] п҃на Яна Лєдухо(в)ского в дому є(г)[о] в сєле Кикоша(х), сталоє при то(м) же зби(т)ю и зранє(н)ю своем, и грабе(ж) мєни(л) бы(т) о(т) то(г)[о](ж) п҃на Лєдохо(в)ского учинєны(и).

То є(ст) взя(л) , дє(и) , и пограби(л) у мєнє готовы(х) гроше(и) дєсє(т) ко(п), возь (с) хомуто(м), сукню фалє(н)дышовую, которая, дє(и), коштoвала ше(ст) гроше(и) и инши(х) немало, што є(ст) все мєновите на протєстаци(и) є(ст) описаны(и).

Которы(и) то свещеник перє(д) мною во(з)ны(м) мєни(л) бы(т) всь тые шкоды ни о(т) кого иншого, толко о(т) само(г)[о] п҃на Яна Лєдохо(в)ского сталыє в дому є(г)[о].

136 зв.

А та(к) я, во(з)ны(и) // што(м) слыша(л) и виде(л) и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то оґчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] поменєно(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гєдрьского Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

36. Положє(н)є по(з)ву о(т) п҃на Рєхо(в)ского по п҃на Стефана Бєзсєки(р)ского.

Року 4xai (1611) м҃ца априля к 20 дня.

На (в)ряде є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Лев Богушеви(ч) Лукоши(н)ский, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) печат(т)ю, писаны(и) тыми словы, подаль.

Я, Лев Богушеви(ч) Лукоши(н)ский, во(з)ны(и) єнера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Браславского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року теперешнего тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), м҃ца априля, первого дня, ѿ(д)несль є(с)ми позо(в) трибуна(л)ски(и) по(д) печат(т)ю земскою лу(ц)кою ѿ(д) урожоно(г)[о] п҃на Па(в)ла Рехо(в)ского, писара к҃ро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о], до села Топчи урожоно(г)[о] п҃на Стефана Бєсеки(р)ского по него до публикава(н)я на не(м) вины баници(и) и вывола(н)я (с) панствє є(г)[о] к(р). м(л).

Ато за переводо(м) правны(м) на не(м) до запису ѿ невьставє(н)є попелу лашто(в) шєстидєся(т) ѿдержано(м) до декрету трибуналского.

Которы(и) наказано є(ст) петдєся(т) лашто(в) попелу ѿ(д)да(т) и выстави(т) на ча(с) певны(и) в декрете мєнованы(м) по(д) вино баници(и), которую ѿ(н) же суд трибуна(л)ски(и) на не(м) сказа(л) и на публикацию є(и) на трибуна(л) воєво(д)ства которого колвє(к) Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского ѿдосла(л) и ро(к) станови(т) се та(м) захова(л), ѿ чи(м) то(т) позо(в) то все ширє(и) в себе ѿ(б)мовляє(т).

До поменєно(г)[о] села Тоти ѿ(д)ню(с)ши, в ворота во(т)кну(л) є(с)ми, и ѿ положе(н)я то(г)[о] по(з)ву та(к) в добре, яко и на сєли, назначаючи ро(к) сторона(м) на консє(р)вата(х) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], при сужє(н)ю справ воєво(д)ства Волы(н)ского в року теперє(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) припадаючого ѿповєда(л) є(с)ми и назначи(л).

Которє (ж) ѿчеви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є поменєно(г)[о] при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) в҃рядовы(х) за(м)ку г҃(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

**//37. Ежджєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м)
Кие(в)ски(м) на екзекуцію в справє п̄на Андрея
Воины з п̄номъ Яно(м) Раємъ.**

Року ахаї (1611) м̄ца априля к 20 дня,

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѿчєви(с)то во(з)ныє єнералныє воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] - шляхе(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) а Павє(л) Боро(в)ски(и) - ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) ру(к) свои(х), писаны(и) тыми словы, подали.

Я, Я(н) Выши(н)ски(и) а я, Павє(л) Боро(в)скии, во(з)нове єнералныє воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Браславского, маючи при собѣ шляхту люде(и) добры(х) - п̄на Сєбє(с)тияна Батокго(в)ского а п̄на Сєбєстияна Васко(в)ского - є(з)дили(с)мы до села Немеро(в)ки и были(с)мы на справє и потребе п̄на Андрея при и(х) м(л). п̄нє Михаилу Силенови(ц)кому, суди, а Павлу Рєхо(в)ско(м), писару, уря(д)ника(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Кие(в)ски(х).

Кгды и(х) м(л). п̄нове судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) ѿсужоную до (с)кутку приводечи, на ѿ(т)праву за суму всказаную пятсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) на п̄ну Яну Раю року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м̄ца декабра, четвє(р)того дня, в справє ѿ долгъ позычоны(и) є(з)дили.

Та(м) же и(х) м(л). п̄нове судовыє до села ѿного Немеро(в)ки приєха(в)ши, до дому то(г)[о] то п̄на Яна Рая в Немеро(в)ки, гдє на то(т) ча(с) пєрємєшкиває(т) и быто(м) живє(т), нє за(с)та(в)ши само(г)[о] в дому, тылко жону є(г)[о] п̄ною Настасю Филипо(в)скую, пытали, если бы в добра є(г)[о] тыє лежачиє и рухомыє а в недостатку и собє само(и) ѿ(т)праву учини(т) допусти(л)а.

Ту ма(л)жо(н)ка є(г)[о] повєдила, же якому (ж) мо(и) па(н) Раи ѿ поступку права и переводе нє ведаєт, та(к) я сама увезова(н)я в до(м) и добра н̄ши и ѿсобы - ѿ(т)правы чини(т) нє допуцаю,
137 зв. именє(м) ма(л)жо(н)ка моє(г)[о] бороню. Што нами // во(з)ны(м)и и(х)

м(л). п̄нове судовые и шля(х)тою, вы(ш) мененою, ѿсведчили, и на то смы дали ку записа(н)ю кни(г) за(м)ку г̄(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д)печа(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) наши(х) сее со(з)на(н)е наше. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)е поменены(х) во(з)ны(х) при квите и(х) учиненоє, до кни(г) врьдовы(х) за(м)ку г̄(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано.

38. Положе(н)е по(з)во(в) по потомко(в) князяти Ружи(н)ского и по еє м(л). кнєзи(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

Року а҃хаі (1611) м̄ца априля ка 21 дня.

На (в)ряде є(г)[о] короле(в)ское м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофъ Борушко(в)скии, во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], зознаваю ты(м) квити(м) мои(м) ку записова(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року теперешне(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, положи(л)о(м) позо(в) земски(х) Кие(в)ски(х) пере(д) судъ голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) на воево(д)ство Волы(н)ское два по и(х) м(л). панюю А(н)ну Надари(н)скую, по панюю Ядвикгу Сви(р)скую, по zostалы(х) ма(л)жо(н)ок, по панюю Гелєну, урожоно(г)[о] п̄на Яна Угрове(ц)кого ма(л)жо(н)ку, по потомко(в) сестрь зошлого урожоно(г)[о] некгды княжати Романа Ружи(н)ского яко дєдичо(в) а по еє м(л). п̄нюю Зофью на Карабчеве к̄нжну Романовую Ружи(н)скую яко дє(р)жачую до(бр) уси(х) по зошло(м) ма(л)жо(н)ку еє позо(с)талы(х), писаныє в жалобє урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л). п̄на Крыштофа Кєвлича повода и посєсора на то(т) ча(с) мє(с)та Ружина мел, до него належачи(х),

оде(н) позо(в) в справе до баници(и) и до запису о(д) урожно(г)[о] некгды е(г)[о] м(л). княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского // и о(д) ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л). п̄ни Зофе(и) Карабче(в)ское поменену поведови даного яко поде(р)жачую добр зошлого поменено(г)[о] ма(л)жо(н)ка ее м(л). до готовое справы, до готового по(с)тупку и стопня правного на которо(м) сме(р)тью е(г)[о] тая справа станула не(с)ко(н)чона, а меновите:

о ограниче(н)е оного Ружина, яко се тепере(ш)не(м)у поведови записо(м) свои(м) записа(в)ши и оному се по(д) винами в записе ограничи(т), о(б)ликгова(в)ши, досы(т) не учинили, переводови правному и наказа(н)ю трибуна(л)скому увеза(н)я в добра свое недопусти(в)ши, декретови спротивле(н)е учинили, за чи(м) в заруки и в вины баници(и) попали;

а други(и) позо(в) по ты(х) же и(х) мл(с)те выше(и) поменены(х) о(с)об, по по(з)ваны(х) о(т) то(г)[о] (ж) п̄на Ке(в)лича повода, та(к) же до запису то(г)[о] (ж) о импедимен(т) кривду та(к)овую, и(ж) на кгрунте заведено(м) в певно(и) суме п̄ну Крыштофови Ке(в)личови записами за(с)та(в)лено(м), яко сею (ж) поменило Ружи(н)ско(м) па(н) о(р)а(н)ски(и) слободу себе осажует, о чо(м) та(к) тые позвы, яко и вве(с) ты(х) справ поступо(к) шире(и) в себе о(б)мовляет.

За которыми(м) по(з)вами зложиле(м) ва(м) и(х) мл(с)тя(м) ро(к) ку праву становити се на трибунале коро(н)но(м) в Люблине в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) о(д)и(н)на(д)цато(м), по недели проводной, кгда при суже(н)ю справ воєво(д)ства Во(л)ы(н)ского справы та(к)овые о(т)правованы буду(т), межи консерватами воєво(д)став Кие(в)ско(г)[о] припаду(т), сужоны и о(т)правованы буду(т).

Которые то по(з)вы в ме(с)те Паволочи у ворота брамы за(м)ковое уво(т)кну(в)ши, сторожо(м) и воротному тамошнему о(п)оведа(л) и о(б)волале(м), а на довод ты(х) по(з)во(в) и року за ними припалого то(т) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) руки моее ку записа(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житом(и)р(с)ки(х) пода(л)ем. Которое о(ч)еви(с)тоє со(з)на(н)е поменено(г)[о] во(з)но(г)[о] при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку Житомирского принято и

**39. Со(з)на(н)ε во(з)но(з)[о] в справе п̄на Крыштофа
Кε(в)лича зь εε млстю п̄не Янею Ружи(н)скою.**

Року ахаі (1611) м̄ца априля ка 21 дня.

На (в)ряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ωчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеε, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофъ Борушко(в)скии, во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ведомо чи(н)ю ты(м) квито(м) мои(м) ку записова(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, два(д)цатого дня, был̄ε(м) на справе и потребе урожоно(г)[о] ε(г)[о] м(л). п̄на Крыштофа Кε(в)лича держачого ме(с)та Старого а Нового Ружина, по(с)полу (с) шля(х)тою, стороною, на то(т) ча(с) при мнε будучою, (с) п̄но(м) Яно(м) Бражи(н)ским, а (с) пано(м) Яно(м) Хо(и)на(ц)ки(м)<,>

А то на кгру(н)тє ружи(н)ско(м) межи маε(т)но(с)тями державы поменєно(г)[о] п̄на Кε(в)лича село(м) Нєдзкуркою, село(м) Чε(р)ня(в)кою, та(м) же за ω(б)воже(н)ε(м) и показа(н)ε(м) уря(д)ника ε(г)[о] м(л). Ружи(н)ского п̄на Стани(с)лава Тарнаве(ц)кого видєло(м) дво(р), збудованы(и) при нє(м) гумно, ωгороды и сто(в)п̄ на слободу подле ωного двора укопаны(и).

Которы(и) то па(н) Та(р)наве(ц)ки(и) ωную слободу и дво(р) збудованы(и) поведа(л) нам, же нияки(и)сь па(н) Тимофє(и) ωрански(и) на вла(с)ны(м) кгру(н)тє ружи(н)ско(м) п̄ну моему ω(т) сла(в)ное памети небо(ж)чика княжати Романа Ружи(н)ского и ω(т) ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] εε м(л). п̄неε Зофє(и) на Карабчеве в пєвно(и) сумє п̄нзє(и) листами записами и(х) мл(с)тє(и) заведєно(м) ωну-о слободу сади(т).

До котореε слободы спру(н)ты додє(р)жа(в)ка на мое(г)[о] ε(г)[о]

139 м(л). п̃на Крыштофа Ке(в)лича ѿ(д) княжати Романа Ружи(н)ского и ѿ(д) ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л). п̃не(и) Зофе(и) Карабче(в)ское до ме(с)та Ружина и до присе(л)ковъ к нему належачи(х), то е(ст) до села Че(р)ня(в)ки и Недзьку(р)ки належачое, в сумѣ певно(и) заведенные забирае(т) и в свою вла(с)ную посесѣ(т)ю привлащае(т) //.

За чи(м) е(г)[о] м(л). па(н) мо(и) кривду немалую ѿ(д) выше(и) помененое кнежны еѣ мл(с)ти Ружи(н)ское в держа(н)ю свое(м) за нарушене(м) запису и(х) маєт. И кгдахмо та(м) приехали переды ѿного п̃на Ѡранского у дому жоны ани челяди е(г)[о] не застали, то(л)ко мужика ѿ(д)ного за бы(д)ло(м) недалеко ѿ(д) тоѣ слободы наехали(с)мо, кгда(м) я во(з)ны(м) пыта(л), чие то бы(д)ло, то(т) теды хлопъ поведи(л), же то бы(д)ло (с) Паволочи, але я ту(т) нашу на то(м) кгрунте ѿ(д) п̃на Ѡра(н)ского на(и)мую.

Що(м) слыша(л) и виде(л) то на писме до кни(г) (с) по(д)писо(м) руки моеѣ подаю.

Которое (ж) ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г) за(м)ку Житомирского записано е(ст).

***40. Тѣстам ен(т) п̃неѣ Настази(и) Менки(и)кого
Зброжковоѣ п̃ну Рафалу жь Рожкови и потомко(м)
свои(м) даньи.***

Року 4xai (1611) м̃ца апреля ка 21 дня.

/Писано польскою мовою/

***41. Ѡповедане п̃на Яна Ѡ(т)рошкевича на п̃на
Андрея Мерви(н)ского.***

Року 4xai (1611) м̃ца апреля ка 21 дня.

Прише(д)ши до вряду е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку гдрьского Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростего Житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) па(н) Ян Ѡ(т)рошкеви(ч) по(с)полу з ма(л)жо(н)кою своею, урожоною п̃нею Ма(р)ею Са(с)кого Яновою

ω(т)рошкевичовою, ωповедали и протє(с)товали ся не ε(г)[о] м(л). А(н)дрєя Мєрви(н)ского и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] м(л). п̄нью Катєрину Ви(л)го(р)ского А(н)дрєєвую Мєрви(н)скую тыми ω то(м),

и(ж) року тепєр идучого тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)-на(д)цато(г)[о] ε(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) з ма(л)жо(н)кою своєю арендовали на(м) має(т)но(с)ть свою, у воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачую, мє(с)тєчко И(с)коро(с)ти(н) и з село(м) Зарє(ч)єм, зо всѣми пожи(т)ками, ω(т)то(л) приходячими, на три лѣта по собе идучие, за певную суму п̄нзе(и) - за две тисєчи и сє(м)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) ω(т) сєредопо(ст)я посту великого ри(м)ского в року тепє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ωдинна(д)цато(м) до та(к)ового (ж) сєредопо(ст)я посту великого ри(м)ского, которое при(и)ти и быти в року пришло(м) тисєча шє(ст)со(т) чє(т)вє(р)то(м)на(д)ца(т), и ωписа(л) сє на(м) ε(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) из ма(л)жо(н)кою своєю записо(м) свои(м) арендо(в)ны(м) при инши(х) кондициях ωны(и) ту(т) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) перє(д) ωсобою урядовою ωчєвисты(м) со(з)на(н)є(м) при(з)нати, ω(т)дати ε(г)[о] за нєдє(л) шє(ст) по(д) зарукою дво(х) тисєчє(и) и сємисо(т) золоты(х) по(л)ски(х) <,>

Та(к) жє и мы ωбоє сполнє записали-(с)мы сє ε(г)[о] м(л). п̄ну А(н)дрєю Мє(р)ви(н)скому и ма(л)жо(н)цє ε(г)[о] записо(м) свои(м) суму п̄нзе(и) за тую аренду у(и)стити и заплатити на часы и раты певные и на выполнє(н)є некоторы(х) ко(н)дыци(и) //, в то(м) записє нашо(м) мєновитє ωписаны(х).

141

И то(т) запи(с) на(ш) ту(т) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) перє(д) ωсобою урядовою ωчєвисты(м) со(з)на(н)є(м) наши(м) ствєрдити и ωного в книги вписати дати.

Ты(м) жє листо(м) ωбликговалисмы ся ω(т)дати ε(г)[о] на(и)далє(и) за нєдє(л) шє(ст) по(д) зарукою, в то(м) записє н̄шо(м) мєнованою.

Яко (ж) мы, хотєчи досы(т) чинити тому записови н̄шому, ω(т) на(с) ε(г)[о] мл(с)ти п̄ну Мє(р)ви(н)скому и ма(л)жо(н)цє ε(г)[о] даному, на ча(с) на(з)начоны(и) ω(т)дати ε(г)[о] в нєдє(л) шє(ст) то ε(ст) дня нинєшнє(г)[о] на датє вышє(и) ωписано(г)[о] ωчєви(с)то ωбоє спо(л)нє ту(т) на (в)рядє Житоми(р)ско(м) со(з)нати готови,

нижли ε(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) з ма(л)жо(н)кою своєю (с) ты(м) записо(м) наши(м) ω(т) на(с) и(х) м(л). даны(м) ку прислуха(н)ю н̄шого со(з)на(н)я, та(к) же и для со(з)на(н)я запису своε(г)[о] арендованого, ω(т) и(х) м(л). на(м) даного, дня нинєшнє(г)[о] сами нє прибыли, ани ведомости жа(д)ное ωсобє, ни через кого, через цалы(и) ден, поча(в)ши зра(н)ку а(ж) до само(г)[о] вчора, нє дали, за чи(м) в закла(д) две тисєчи и сємсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) платити попали и то(т) запи(с) арендо(в)ны(и), ω(т) ε(г)[о] м(л). п̄на Мє(р)ви(н)ского и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] мл(с)ти и(м) даны(и), передо мною на (в)рядє положи(в)ши, просили, абы бы(л) приня(т) и в кни(г)и вписан<, >.

Которого я ωгледа(в)ши а видєчи ε(г)[о] быты во все(м) слушне во(д)лу(г) права справленого, печа(т)ми и по(д)писми ру(к) людє(и) добры(х) наполнєного, для вписова(н)я до кни(г) при(и)мующи, пере(д) собою читати каза(л) и слово ω(т) слова та(к) сє в собѣ має(т).

Я, А(н)дрє(и) Мє(р)ви(н)ский, а я, Катєрина Ви(л)го(р)ского А(н)дрѣвая Мє(р)ви(н)ская, ωбоє спо(л)нє я(в)нє чини(м) и вы(з)наває(м) сами на сєбє си(м) наши(м) арендо(в)ны(м) листо(м) доброво(л)ны(м) записо(м) и кождому, кому бы то(г)[о] была потреба вѣдати тепє(р) и на пото(м) будучи(м),

и(ж) спи(л)ны(х) потребѣ свои(х) добре сє на тс намы(с)ли(в)ши и нарадивши, арє(н)довали(с)мы має(т)но(с)тѣ н̄шу ω(т)чизную, мєнє, А(н)дрѣя Мє(р)ви(н)ского, у воево(д)ствє Кие(в)ско(м) лежачую, мє(с)тє(ч)ко И(с)коро(с)ти(н) и сєло Зарє(ч)є урожоному п̄ну Яну ωтрошкевичу и ма(л)жо(н)цє ε(г)[о], п̄нє(и) Ма(р)и Са(с)кого Яново(и) ωтрошкевичово(и) на три лѣта по собѣ идучиє за певную суму п̄нзє(и) - за две тисєчи золоты(х) сє(м)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), личєчи в кожды(и) золоты(и) по три(д)цати грошє(и) по(л)ски(х), поменєную має(т)но(с)тѣ нашу И(с)коро(с)ти(н) и Зарє(ч)є зо всѣми и(х) пожи(т)ками, з замко(м) и зо вси(м) будова(н)є(м) дво(р)ны(м) и фо(л)ва(р)ковы(м), з огородами, пасєками
141 зв. дво(р)ны(м)и, з кгрнты, пу(л)ми ωрємыми<: > // и нєωрємыми, сєножатми, лєсами, гаями, дубровами, заро(с)лями, садами и дєрєво(м) бортным, з рѣками, рєчи(с)чами и болотами, з ставы, з ловы рыбными, звєри(н)ными, пташими и (з) гоны бобровыми, з

млынами и и(х) всякими вымѣлками, (с) корчмами и з и(х) вшелякими шинками, з руднею, з людми тяглыми и подсусѣдками и (х̃), пови(н)но(с)тями, роботами, по(д)водами, цы(н)шами грошовыми, да(н)ми медовыми и всякими иными, з бояры и и(х) службами и реме(с)никами, зъ и(х) прису(д)ками, пересудами, винами, заруками всякими з старико(в) и з новико(в) и зо вси(м) на все, яко се тая маѣ(т)но(с)(т) н̃ша И(с)коро(с)ти(н) и Заре(ч)е сама в пожи(т)ка(х) в широко(с)тя(х) и граница(х) свои(х) в собѣ маѣ(т), не ѡ(с)тавучи ани у(и)мучи з неѣ собѣ жа(д)ны(х) пожи(т)ко(в), ѡкро(м) пале(н)я лесо(в) на попѣлы поташове, и шма(л)цованыѣ в то(и) маѣ(т)но(с)ти нашо(и) то собѣ зо(с)тавуѣ(м).

Которая арѣ(н)да починаѣ(т) ся ѡ(т) середопо(с)тя по(с)ту великого ри(м)ского в року тепѣ(р) идучо(м) тисѣча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) а ко(н)чи(т)ся маѣ(т) та(к)же ѡ середопо(ст)ю римско(м) в року пришло(м) тисѣча ше(ст)со(т) чоты(р)на(д)цато(м).

Яко (ж) за тую арѣнду н̃шу зара(з)о(м) па(н) Я(н) ѡ(т)рошкеви(ч) и з ма(л)жо(н)кою своею п̃нею Ма(р)ею Са(с)кого звы(ш) помѣненоѣ сумы ча(ст) на(м) ѡ(т)да(л), то ѣ(ст) полторы тисѣчи золоты(х) по(л)ски(х), (с) которы(х) мы и(х) м(л). си(м) же наши(м) листо(м) квитиѣ(м) и во(л)ны(м) чиним, а по(л)третя ста золоты(х) пови(н)ни на(м) и(х) м(л). ѡ(т)дати в се(м) же року тисѣча ше(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м) на великую но(ч) свята ри(м)ского.

А ѡстато(к) тоѣ сумы, то ѣ(ст) деветсо(т) золоты(х) и петдеся(т) золоты(х) по(л)ски(х) маю(т) и повинни буду(т) и(х) м(л). на(м) ѡ(т)да(т) и заплати(т) на две рате, то ѣ(ст) пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) на великую но(ч) ри(м)ского свята в року пришло(м) тисѣча ше(ст)со(т) двана(д)цато(м), а по(л)петаста золоты(х) по(л)ски(х) на де(н) нового лѣта в року тисѣча ѣ ше(ст)со(т) чотырна(д)цато(м) на мѣстцу пѣвно(м) в то(м) же имѣ(н)ю в замочку И(с)коро(с)ти(н)ско(м) маѣ(т).

И моѣ(н) буде(т) па(н) Ян ѡ(т)рошкеви(ч) и ма(л)жо(н)ка ѣ(г)[о] м(л). и потомство и(х) и кажды(и) се(с) на(ш) ли(ст) арѣндо(в)ны(и) маючи(и) тоѣ имѣне н̃ше зо всѣми приналѣ(ж)но(с)тями, вла(с)но(с)тями, доходами и пожи(т)ками, мѣнованы(м)и и нѣменованы(м)и, малыми и великими, спокое(м)

держа(т) и уживае(т) право(м) и титуло(м) арендо(в)ны(м) а(ж) до вы(и)стья тро(х) лѣ(т).

142 А то во(д)лу(г) инвентару нашего ѿ(т) на(с) и(х) мл(с)тя(м) даного, яко(ж) и зара(з) в мо(ц)и и в держа(н)е п̄ну ѿ(т)рошкевичу и(х) ма(л)жо(н)це е(г)[о] тые добра наши презво(з)но(г)[о] урядо(в)не способ, аренды // аренды пода(л)и и поступили есмо.

В которы(х) добра(х), ѿ(т) на(с) аре(н)дованы(х), мы сами и пото(м)кове наши па(н) ѿ(т)рошкевичь ма(л)жо(н)це и потомко(м) е(г)[о] жа(д)ное переказы кривды и вступу ниякого в добра и пожи(т)ки аре(н)дованые чини(т) не мае(т) и мочи не будемъ и овшемъ ѿ(т) вшеляки(х) трудно(с)ти правны(х) ѿ(т) вшеляки(х) ѿсо(б) взглядо(м) ты(х) добрь ѿ(т) на(с) арендованы(х) у ко(ж)дого суду и права поменены(х) аре(н)даро(в)ны(х) заступова(т) и , тые добра ваши, во все(м) и в кождо(и) части ѿчища(т) пови(н)ни будемъ.

А если бы в томъ часе, нимъ се тая аре(н)да ско(н)чи(т), чого б̄же ухава(и) вто(р)гненья неприятеля коро(н)ного, и(ж)бы за ты(м) шкода якая се в пожи(т)ка(х) добрь аре(н)дованы(х) в которомъ року стала, тогды мае(м) и пови(н)ни будемъ при приятелю п̄на ѿ(т)рошковичово(м) н̄шого приятеля высади(т).

А што тые приятель н̄ши зобопо(л)ные на(и)ду(т), пови(н)ни буде(м) ты(м) преречоны(м) арендаро(м) при вы(и)стью аре(н)ды нагороди(т) и заплатит, та(к)же по зеистью з свѣта з на(с) которе ко(л)ве(к) ѿсобы и которая - ко(л)векъ зо(с)тане(т), тому записови нашому и потомкове н̄ши досы(т) чинити повинни будутъ.

142 зв. Если бы те(ж) за ча(с) тое Аре(н)ды послуга якая земская або рушене по(с)политое ухвалено было, тогда съ ты(х) добрь н̄шхъ арендо(в)ны(х) не аре(н)дар наш, але мы сами вси(м) :ошто(м) свои(м) самую службу и впровадова(т) повинни будемъ до то(г)[о], яко часу аренды та(к) и по вы(и)стью ее // жа(д)ного спустоше(н)я поменены(х) добрь, пригодного спале(н)я ѿгне(м) перуновымъ двора, за(м)ку, млыновъ, карчемъ и розе(и)стья по(д)даны(х)ъ на помененомъ аре(н)дару н̄шо(м) и ма(л)жо(н)це е(г)[о] поискивати, и што та(к) право(м) и инши(м) нияки(м) способо(м) трудности жа(д)ное задавати не маемъ и мочи не будемъ.

А то вы(и)стью тро(х) лѣ(т) ту аренде повинне(н) буде па(н)

ω(т)рошкеви(ч) во(д)лу(г)ъ и(н)вентару н̄шго и засѣвко(м) ωзимы(м) та(к)и(м), яки(и) ω(т) на(с) берѣ(т), ты(х) прерѣчоны(х) добръ н̄шхъ на(м) уступи(т).

А што бы се в томъ н̄шмъ имѣ(н)ю збо(ж) зложоны(х) и спрято(в) яки(х) колвекъ арѣ(н)да(р)ски(х) по експирова(н)ю арѣ(н)ды зостало, тѣды у выпроважѣ(н)ю и в пожито(к) ε(г)[о] ѡборочаю, в то(м) жа(д)ное перешкоды чинить не маемъ, ѡдна(к) то ѡ(н) ю(ж) своего працею и кошто(м) сво(и) изправовати маѣт.

Што бы тѣ(ж) з ты(х) по(д)даны(х) н̄шхъ во(д)лу(г)ъ инвентару, ѡ(т) на(с) даного, арѣ(н)дар н̄шъ з яки(х) колвек причин чиншъ готового выбра(т) не мо(г), тѣды прѣ(д) выстемъ арѣнды на новое лѣто свята римского мы своими п̄нзми пану арѣ(н)дару заплати(т) будѣ(м) пови(н)ни.

А если бы в то(м) часѣ, ни(м) ро(к) Арѣнды вы(и)дѣ(т), ухвалѣ(н) побо(р) ε(г)[о] к(р). м(л). тѣды та(к)ъ выбира(н)я в прерѣчоны(х) добра(х) н̄шхъ во(л)ное, яко и ѡ(т)дава(н)ѣ до ска(р)бу собѣ зоставуемъ, яко ширѣ(и) и(н)вента(р) ѡ(т) на(с) п̄ну ѡ(т)рошкевичу даны(и), водлѣ которого маѣ(т) се заховат, в собѣ ѡбмовляѣт.

Которому (ж) то записови нашому арѣндо(в)ному и вси(м) кондициям, в нѣ(м) ѡписаным, во всемъ // во все(м) досы(т) чинить маѣ(м) и будѣмъ пови(н)ни по(д) зарукою дво(х) тисѣче(и) и сѣмисо(т) золоты(х) по(л)ски(х)ъ, ѡ што все даемо во(л)но(ст) п̄ну ѡ(т)рошкевичу, ма(л)жо(н)це ε(г)[о] и каждому се(с) нащъ ли(ст) маючому на(с) позвать,

до которого кольвекъ права и суду зѣ(м)ского кгр(д)ско(г)[о] и трибуналского в которо(и) колвекъ пове(т) и воѣво(д)ство та(к)ъ Кие(в)ское, Волы(н)ское и Брасла(в)ское позвомъ и рокомъ яки(м) колвекъ правны(м) и неправным, бы на коротшимъ.

А мы, будучи по(з)вани на по(з)вомъ пѣ(р)шимъ и на пѣ(р)шомъ року яко на завито(м) перѣ(д) кожъды(м) та(к)овы(м) судомъ и врядо(м) не вымо(в)ляючи ся причинами пра(в)ными и непра(в)ными, и ѡ(д)на ѡсоба другую проти(в)ко по(з)ву положе(н)ѣмъ терминови и умоцованому ничого не в̄носѣчи и противъ моци ничего не мовѣчи, ани се не кладаючи хоробою и нияки(х) дыляци(и) и жа(д)ны(х) зволо(к) собѣ ку помочи не заживаючи, толко за пѣ(р)ши(м) позво(м)

и на пє(р)шо(м) року яко на завитому стати и во все(м) скутєчнє п̄ну ω(т)рошкевичу и ма(л)жо(н)це є(г)[о] а(л)бо тому, у кого сє(с) наш ли(ст) будє(т) у(с)правє(д)ливи(т)ся, має(т).

И будє(м) пови(н)ни, а хотя до права станє(м) або и не станє(м) уря(д) то(т), перє(д) которы(м) бы сє тая справа приточила, вгляну(в)ши в сє(и) нашъ ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) воле(н) и моце(н) будє на на(с) и потомъко(в) наши(х) то все, ω о што(м) бы(х)мо были по(з)вани всказати и екъзекуцию на (в)сѣхъ добра(х) нашихъ в которо(м) ко(л)векъ повѣте або воєво(д)стве будучихъ не по роко(м) статутовым, алє за всю суму зара(з) тыле кротъ, бы то(г)[о] по(т)реба была, учинити має(т).

А мы, якъ в сказа(н)ю судовому сє противити, та(к) и ω(т) того суду нигдє(с) Апелєвати екзекуцы(и) на добра(х) нашихъ всяки(х) боронити, и ω то жа(д)ное тру(д)но(с)ти пра(в)ное судови и стороне задавати не маємъ и мочи не будє(м).

Которы(и) сє(с) наш запи(с) арє(н)довъны(и) пови(н)ны будємъ со(з)на(н)ємъ ωчєви(с)ты(м) при(з)натъ перєдъ ωсобою врядовою в за(м)ку, є(г)[о] кроле(в)ско(и) милости Житоми(р)скомъ, ω(т)дати є(г)[о] на(и)далє(и) за недє(л) шєсть.

143 зв. И то дали єсмо п̄ну Яну ω(т)рошъкевичу и ма(л)жо(н)це є(г)[о] панє(и) Мари Саского сє(с) нашъ арєндо(в)ны(и) запи(с) по(д) печатьми нашими и (с) по(д)писо(м) руки моєє менє А(н)дрѣя Мєрвѣинъского. А при то(м) были и то(г)[о] будучи добре вѣдо(м) // за ωчєви(с)тою а у(с)тъною про(з)бою нашою печати своє приложити и руки вла(с)ныє до то(г)[о] нашего ли(с)ту по(д)писати рачили и(х) млсть п̄нвє приятели наши п̄на Крыштофа Трєтяка, п̄на Вацлава Звлиє(в)ского, п̄на Петра Во(л)ского.

Писа(н) у И(с)коро(с)тинє року тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, шо(с)того дня, у того ли(с)ту печатє(и) прити(с)нены(х) три, а по(д)пи(с) ру(к) тыми словы: Andrzej Merwinski ręką własną, Krzysztof Trzeciak, prosrony pieczatar ręką. Pan Wacław Zmijewski, pieczatar ręką.

Которы(и) то запи(с) арєндо(в)ны(и) п̄на Мєрви(н)ского и ма(л)жо(н)ки є(г)[о], та(к) же и ωповєда(н)є и ωсвє(т)чє(н)є є(г)[о] п̄на Яна ω(т)рошкевича и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] п̄нєє Мари Саского

за про(з)бою и(х) я приня(в)ши до кни(г) записати каза(л), е(ст) записано.

**42. Посещѣя во(з)но(з)[о] в село Минины п̄на
Богури(н)ского, ѡ(т) е(и) м(л). п̄нѣѣ Ѡлизаровоѣ,**

Року ахаі (1611) м̄ца априля кс 27 дня<>

На (в)ряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо мною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши ся ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Богушь Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г)ъ то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Богуш Благано(в)скии, во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квити(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку е(г)[о] короле(в)ское мило(с)ти Житоми(р)ско(г)[о], ижъ будучи мнѣ на справу и потребу е(г)[о] мило(с)ти Ко(н)драта Хребътовича Богури(н)ского в року теперешъне(м) тисѣча ше(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цатомъ, м̄ца апреля, дня два(д)цеть пятого, ездилъомъ до маєт̄ности е(г)[о] милости п̄на Богури(н)ского и з шляхътою людми добрыми шляхе(т)ны(м)и - Яномъ Станскимъ а Петромъ Пенто(в)ски(м) - до села Менин, которую был(л) е(г)[о] мило(ст) Ян Богури(н)ски(и) арє(н)довалъ за певную суму п̄н̄язе(и) е(и) милости панє(и) Адамово(и) Ѡлизарово(и) Аннѣ, з Хорова до часу певъного, ѡ чомъ ширє(и) Арєнда еѣ милост, в себе ѡбъмовляеть.

Кгды теды рокъ то(и) арє(н)ды дня два(д)цать пятого м̄ца апреля вышо(л), то(г)ды я (с) пови(н)ности уряду мое(г)[о] тую маєт̄ность село Минины во(д)лугъ запису першого заставъного, ѡ(т) е(г)[о] милости п̄на Ѡлизара и ма(л)жо(н)кє е(г)[о] мило(с)ти // п̄ну Богури(н)скому даного, вышь менованого, в мо(ц) держа(н)є и споко(и)ное ужива(н)є пода(л) е(с)ми приятелєви умоцованому е(г)[о] милости п̄на Богури(н)ского урожоному е(г)[о] милости п̄ну Янови Мъшалскому.

144

Которы(и) яко прияте(л) и умоцованы(и) на то посланы(и), маючи мо(ц) зупо(л)ную ѿ(т) е(г)[о] мило(с)ти п̄на Богури(н)ского тую мае(т)но(с)ть село Минины зо всѣмъ на все в мо(ц) держа(н)е и (с)поко(и)ное ужива(н)е через мене во(з)но(г)[о] и шья(х)ту за поданемъ мой(м) пра(в)не взя(л) и оде(р)жилъ, и поданые тамошньне послушенство е(г)[о] милости п̄ну Богури(н)скому полнити и ѿ(т)давати почали, которого увяза(н)я ни(х)то не боронил.

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моее ку записа(н)ю до кни(г), писа(н) в Житомиру, которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] выше(и) помененомъ, при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) врьодовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

43. Ѡповѣданє п̄на Богури(н)ского на е(г)[о] м(л). п̄на Адама Ѡлизара Волчкєвича,

Року аѡаі (1611) м̄ца апрєля 27 дня.

Передо (м)ною, Григоро(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѿчеви(с)то шьяхе(т)ны(и) е(г)[о] мл(с)ти па(н) Ян Мшански(и) именье(м) е(г)[о] мл(с)ти п̄на Ко(н)драта Хре(б)товича з Богурина ѿповѣда(л) и све(т)чи(л) на е(г)[о] м(л). п̄на Адама Ѡлизара Волчковича, ротмистра е(г)[о] к(р). мл(с)ти тыми словы,

и(ж), де(и), е(г)[о] м(л). па(н) Ѡлизар в року прошло(м) тисєча ше(ст)со(т) дєвято(м), м̄ца а(в)густа, ѿди(н)на(д)цато(г)[о] дня, пусти(в)ши мае(т)но(с)т) свою в заставе в суми п̄нзе(и) по(л)чва(р)ту тисєчи золоты(х) по(л)ски(х) село Минины.

Которую мае(т)но(с)т) поменєную в мо(ц) и посєсѣю пода(л) через во(з)но(г)[о], ничого на себє не зо(с)тавуючи, ни(ж)ли зажо(н)да(л) и(м) е(г)[о] мл(с)ти п̄на Ѡлизаровы(м) е(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) тую мае(т)но(с)т) в то(и) же сумє арє(н)дою е(г)[о] мл(с)ти п̄ну Ѡлизарови до часу пє(в)ного пусти(л) и тую мае(т)но(с)т) яко свою вла(с)ную ѿному арє(н)дова(л).

Кгды тєды ро(к) вы(и)стєя арє(н)ды тоєє пришо(л), то є(ст) на

вели(к)де(н) ру(с)ки(и) в року прошло(м), тисѣча ше(ст)со(т) дѣсято(м),
ε(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) пи(л)нова(л) и в тую маε(т)но(с)(т)
яко в свою вла(с)ную въѣха(л), ни(ж)ли знову εε м(л). п̄ни Анна з
Тхорова Адамовая Ѡлизаровая тую маε(т)но(с)(т) село Минины, дня
два(д)ца(т) пятого, м̄ца априля, в року прошло(м) арε(н)довала была
за певную суму п̄нѣзєи, Ѡ чо(м) ширε(и) ли(ст) запи(с) и аренда εε
мл(с)ти в собѣ Ѡ(б)мовляε(т),

кгды // теды ро(к) аренды εε мл(с)ти, то ε(ст) дня два(д)ца(т)
пятого, априля, в року теперешни(м) тисѣча ше(ст)со(т)
Ѡди(н)на(д)цато(м), вышо(л), тогда ε(г)[о] м(л). па(н)
Богури(н)ски(и), и(ж) я(м) през хоробу свою εхати до маε(т)но(с)ти
своеε не мог, тогда мене, око приятеля свое(г)[о] близкого, проси(л),
даючи ми мо(ц) во (в)сю(м) зупо(л)ную в то(и) маε(т)но(с)ти
Минина(х).

Кгды теды я на жо(н)да(н)ε ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Богури(н)ского
яко приятеля свое(г)[о] бли(з)кого учини(л), а во(з)но(г)[о] и з
шля(х)тою, при то(м) слуг̄ε ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Богури(н)ского Ѡдво(х)
взявши, дня два(д)ца(т) пятого, м̄ца априля, в року тепере(ш)нε(м),
до села Мини(н) приѣха(л), и через во(з)но(г)[о], шляхе(т)но(г)[о]
Богуша Благано(в)ского, енерала воεво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], и
шля(х)ту люде(и) добры(х) - урожоно(г)[о] п̄на Яна Ста(н)ского и
п̄на Петра Пε(н)кго(в)ского - да(в)ши ли(ст) атаманови тамошнему
Ѡ(т) его м(л). п̄на Богури(н)ского тую маε(т)но(с)(т) в мо(ц) держа(н)ε
и (с)поко(и)ное ужива(н)ε бε(з) боронε(н)я вшєляки(х) Ѡсоб взя(л) и
споко(и)нє ужива(л) и держа(л), поча(в)ши Ѡ(т) понедѣлку а(ж) до
Ѡвто(р)ку.

То па(к) ε(г)[о] мл(с)ти па(н) Ада(м) Ѡлизар Во(л)чкови(ч)
ро(т)ми(с)тр̄ь Короля ε(г)[о] мл(с)ти пропомнє(в)ши листо(в)
записо(в) свои(х) перши(х), которыми ся Ѡписа(л) через уве(с) ча(с)
дє(р)жавы ε(г)[о] м(л). не то(л)ко та(к) са(м) чере(з) себе, слу(г) и
по(д)даны(х) свои(х) в поко(и)но(м) держа(н)ю и ужива(н)ю тоεε
маε(т)но(с)ти н̄ѣякое переказы и и(м)педимε(н)ту не чини(т), алє и
Ѡ(в)шє(м) Ѡ(т) вшєляки(х) εсобь борони(т) и заступова(т), яко Ѡ то(м)
ли(с)ты записы и(х) м(л). ширε(и) по доста(т)ку в собѣ Ѡ(б)мовляю(т).

Року теперешнє(г)[о] тисѣча ше(ст)со(т) Ѡди(н)на(д)цато(г)[о],

144 зв.

мѣца Априля, два(д)ца(т) шо(с)того дня, насла(в)ши мо(ц)но кгвалто(м) слуг, бояр и козако(в) свои(х) и ли(ст) до по(д)даны(х) тамошни(х), бы слуг е(г)[о] мл(с)ти, по(с)лушни будучи, мене само(г)[о] яко члѣв(к)а право(м) по(с)политы(м) убе(з)печоного заби(т), замордова(т), а при мне (?) шля(х)ту, во(з)но(г)[о] и слуг е(г)[о] мл(с)ти пѣна Богури(н)ского мае(т)но(с)т(т) на себе кгвалто(в)не ѿ(т)ня(т) ро(с)каза(л).

Которы(и), будучи по(с)лушни, слу(г) е(г)[о] мл(с)ти пѣна ѿлизаровы(х) дня менованого вси з стре(л)бою, з ручницами, сага(и)даками, рогатинами, инши(м) ору(ж)е(м), во(и)не належачи(м), яко проти(в) неприятели до мае(т)но(с)ти е(г)[о] мл(с)ти пѣна Богури(н)ского села Мини(н) а до господы моее, кгда былѣ(м) вже в держа(н)ю, наеха(в)ши мене само(г)[о], слуги е(г)[о] м(л). пѣна ѿлизаровы, словы неучтивыми спро(с)не лаючи по(р)вали, зша(р)пали, до реки Тете(р)ви мене и шля(х)ту, та(к) же и во(з)но(г)[о], при мнѣ на то(т) ча(с) будучи(х), и слу(г) е(г)[о] м(л). пѣна Богури(н)ского - шляхетны(х) Яна ѿкгоно(в)ского а Во(и)тєха За(ш)па(р)ского у шию пхаючи // пхаючи а биючи, топи(т) повели.

145

А погамова(в)ши ся ѿ(т) та(к)ого злого учи(н)ку, з дому е(г)[о] мл(с)ти пѣна Богури(н)ского атаманова выпхнувши, за село на(с) самы(х) и рѣчи мо(и) и отчи(и) выкидали, и кони выгнали, и е(г)[о] мл(с)ти пѣна Богури(н)ского за та(к)и(м) по(с)тупко(м) свои(м) бє(з)пра(в)ни(м) мо(ц)но кгвалто(в)не з тоє мае(т)но(с)ти споко(и)ного держа(н)я и ужива(н)я зо вси(х) пожитко(в) е(г)[о] м(л). па(н) ѿлизар через слуги и по(д)даныє сво(и) выби(л) и на себе ѿ(т)ня(л), за чи(м) та(к) въ вины пра(в)ныє и нагороже(н)є шко(д), которы(х) собѣ е(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) мени(т) на две тисєчи золоты(х), а ѿсобливе в закла(д) во(д)лу(г) запису свое(г)[о] по(л)чве(р)та тисєча золоты(х) по(л)ски(х) попа(л).

ѿ которе кгвалто(в)не и бє(з)пра(в)ноє ѿ(т)ня(т)є и выби(т)є з споко(и)ного держа(н)я тоє мае(т)но(с)ти, и све(т)чи(в)ши проси(л), абы тая жалоба до кни(г) урядовы(х) принята и записана была, яко (ж) и во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Киє(в)ско(г)[о] выш менованы(и) ста(в)ши передо мною ѿчеви(с)то со(з)на(л), и(ж) та(к) было вла(с)не, а не иначе(и) <> яко то ширє(и) на рєляциє(и) е(г)[о]

особно е(ст) описано<,> и со(з)нано<,>. Которое то оповедане е(г)[о] м(л). п̄на Богури(н)ского е(ст) принято и до кни(г) записано.

44. Положе(н)е по(з)во(в) о(т) п̄на Богури(н)ского по е(з)[о] м(л). Олизара,

Року ахаі (1611) м̄ца априля ки 28 дня.

На (в)ряде е(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся оचेви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Богушь Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Богушь Благано(в)ский, енера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) кви(т)о(м), и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) оди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца априля, второго дня, положи(л) е(с)ми по(з)во(в) три голо(в)ны(х) трибуна(л)ски(х) любе(л)ски(х) в месте Топорища(х), у брону (!) за(м)ковую уткну(л) и сторожови тамошнему замковому оповеда(л) е(с)ми. Писанья в жалобе е(г)[о] мл(с)ти п̄на Адама Олизара Во(л)чковича, ро(т)ми(с)тра короля е(г)[о] мл(с)ти, о неучине(н)е досы(т) записови за нестано(в)не на (в)ряде ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л). п̄ни Олизаровое для призна(н)я ли(с)ту запису через е(г)[о] м(л). п̄на Адама Олизара п̄ну Богури(н)скому на суму п̄нзе(и) даного, о чо(м) шире(и) в то(м) по(з)ве описана и запи(с) на то даны(и) в себе обмовляе(т), ко(н)дыция(м) в не(м) описаны(х).

А два о перешкоды в мае(т)но(с)ти Корытища(х), то е(ст) о на(с)ла(н)е кгва(л)то(в)не на помененоу мае(т)но(с)(т) и побра(н)е и пограбе(н)я збожа и подра(н)я пчо(л), о чо(м) шире(и) тые по(з)вы и уве(с) по(с)тупокъ тое // справы всю реч в себе обмовляют, до чого ся повод во все(м) о(т)зывает(т) и кожон е(ст) ро(к) ста(н)е обеюм сторона(м) пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любелски(м) межи консерваты воево(д)ства Волы(н)ского<,>

145 зв.

И на то(м) да(л) се(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] по(д)печа(т)ю моею и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] принято и записано є(ст)<,>.

45. Еждженє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Кие(в)ско(м) в справє п̄на Федора Козарина, зъ п̄но(м) Бутовичо(м) на екзекуцию,

Року а҃хі (1611) м̄ца априля ки 28 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѿчеви(с)то во(з)ныє єнера(л)ныє воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) сво(и) и (с) по(д)писами ру(к) свои(х), писаныє в тые слова, пода(л)и<,>.

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), а я, Ма(р)ти(н) Кга(в)ро(н)ски(и), во(з)ныє єнера(л)ныє воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) кви(т)о(м), и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сємого, м̄ца априля, маючи при собѣ шляхту - п̄на Себе(с)тияна Ва(с)ко(в)ского а п̄на Стани(с)лава Жо(р)ни(ц)кого, были(с)мы при (в)рядє кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) урожоны(х) панєх Миха(и)лє Нови(ц)ко(м) Силє, судьєю, а Па(в)ла Рєхо(в)ски(м), писару, в мє(с)тє(ч)ку Брусилове, та(м) же урожоно(г)[о] п̄на Федора Козарина, повода, за декрето(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киевьского, на є(г)[о] м(л). п̄ну Ма(р)тинє Бутовичу по(з)ваным, ѿ незаплаче(н)є сумъмы и(с)то(т)ны(и) ше(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и ѿ непущє(н)є має(т)но(с)ти села Лазаро(в)ки, ѿ закла(д) и шкоды ѿде(р)жа(н)є(м) в замочо(к) и мє(с)тєчко Брусилѡв, хотѣли ихъ мл(с)ти п̄нове судове по(с)полу з нами, во(з)ными, в сумє ше(с)на(д)ца(т) со(т) золоты(х) по(л)ски(х) декретови суду кгро(д)ско(г)[о] кие(в)ско(г)[о] на п̄ну Бутовичу сказаны(и) и в таки(и)

доуги(и)! су(м)му закладу за непоступе(н)ε(м) мнє, Янови
Вьши(н)скому, впро(д) з ли(с)то(м) вьвяжчи(м) ездячому вьвяза(н)я
попад-ε(м) п̄на Козарина вьвеза(т), и, за(с)та(в)ши та(м) в замочку
поменєно(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Бутовича, реквизиовали ε(г)[о],
жебы увяза(н)я в сума(х) поменєны(х) в поменєныє добра свое п̄ну
Козаринови допусти(л).

Которого то увяза(н)я са(м) и па(н) Бутови(ч) заборони(л) и
недопусти(л), поведаючи, же мене ω по(с)тупку права що нами
во(з)ны(м)и и шля(х)тою имєнє(м) стороны поводо(в)о(и) ε(ст)
ωсведчно<,>. // Которое (ж) то ωчеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)ны(х),
при квите учинєное, до кни(г) врьодовы(х) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о]
Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

146

46. Положе(н)ε позо(в)о(в) ω(т) п̄на Богури(н)ского по ε(г)[о] мл(л). п̄на Олизара,

Року ахаі (1611) м̄ца априля ки 28 дня,

На (в)ряде ε(г)[о] к(р).мл(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо
(м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м) жито-
ми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ωчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л)
воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Богуш Благано(в)ски(и) ку
записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своеε(г)[о] кви(т)
по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы
пода(л)<,>.

Я, Богушь Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства
Кие(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року
теперешнє(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца апрєля,
два(д)ца(т) сємого дня, положи(л) ε(с)ми по(з)во(в) зє(м)ски(х)
Кие(в)ски(х) три в має(т)но(с)ти ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Адама Олизара
Во(л)чковича, ро(т)ми(с)тра ε(г)[о] к(р).мл(л). в мє(с)тє Коро(с)тышовє.

То ε(ст) ωдє(н) по ε(г)[о] мл(л).п̄на Адама Олизара в жалобе
ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Ко(н)драта Хрєштофовича Богури(н)ского до
запису ω нєучи(н)є досы(т) ко(н)дыцѣя(м) в нє(м) ωписаны(х) и ω
выби(т)є з споко(и)ного дє(р)жа(н)я з сєла Мини(н), ω чо(м) ширє(и)

протє(с)тацѣя и уве(с) по(с)тупо(к) тоє справы в собе ѿ(б)мо(в)ляе(т),
которы(и) то позо(в) у браму за(м)ковую уткну(л) и сторожеви
за(м)ковому ѿповеда(л) є(с)ми.

А два в то(м) же мєсте в господи є(г)[о] м(л). п̄ну
Алекса(н)дрови Ми(р)скому пода(л) є(с)ми, писаныє в жалобє то(г)[о]
(ж) є(г)[о] м(л). п̄на Ко(н)драта Хребтовича Богури(н)ского ѿди(н),
а други(и) в жалобє єє мл(с)ти п̄нє(и) Я(д)викги Сокуро(в)ны
Кондратовое Богури(н)ское, то є(ст) ѿ злы(и) перево(д) права и ѿ
зыскъ на и(х) м(л). неслушнє в суде голо(в)но(м) в року прошло(м)
ѿдержаны(и), ѿчо(м) ширє(и) жалоба и(х) мл(с)ти в собе
ѿбмо(в)ляе(т).

И зложо(н) є(ст) ро(к) ста(н)є ѿбєє(м) сторона(м) становити се
пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинє на то(т)
ча(с), кгда справы ко(н)сє(р)ваты воево(д)ства Волы(н)ского
припаду(т) и сужоны буду(т) в року тепєрє(ш)нє(м), тисєча ше(ст)со(т)
ѿди(н)на(д)цатом.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку
Житоми(р)ско(г)[о] по(д) печатю и (с) по(д)писо(м) руки моеє<,>.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тоє во(з)но(г)[о]
со(з)на(н)є, выш поменєно(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г)
врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записає(ст)<,>

**48. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в
справє п̄на Юзефа Лозки зъ п̄но(м) Лукашо(м)
Вито(в)ским .**

Року 4xai (1611) м̄ца апрєля<,> кн 28 дня,

146 зв. На (в)рядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо
мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м)
житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѿчеви(с)то во(з)ны(и) єнераль
воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] // шляхе(т)ны(и) Ма(р)ци(н)
Кга(в)ро(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о]
со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) свои, (с) по(д)писо(м) руки своеє,
писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ма(р)тин Кга(в)ро(н)ски(и), во(з)ны(и) ене(р)а(л) во(е)во(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ско(г)о и Бра(с)ла(в)ско(г)о, чиню я(в)но и зознава(м) ты(м) мой(м) кви(т)о(м), и(ж) дня два(д)ца(т) трете(г)о, мѣца априля, року теперешне(г)[о] тисе(ч)а ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], маючи з собою шляхту - п̄на Яна Каре(н)ско(г)о а п̄на Вацлава Яво(р)ско(г)о - з листо(м) ѿ(т) уряду к(р)о(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] увяжчи(м) бы(л)е(м) в селе Бальковцах, державы е(г)[о] мл(с)ти п̄на Лукаша Вито(в)ско(г)о, за декрето(м) суду к(р)о(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] межи урожоны(м) п̄но(м) Юзефо(м) Лозкою, поводо(м), а е(г)[о] м(л). п̄но(м) Лукашо(м) Вито(в)ски(м) , позваны(м) до запису ѿ незаплаче(н)е сумы п̄нзе(и) две тисе(ч)и золоты(х) по(л)ски(х), будучи та(м) же, в суме пяти тисе(ч)е(и) золоты(х) по(л)ски(х) декрето(м) поменены(м) к(р)о(д)ски(м) Кие(в)ски(м) за не(с)та(н)е(м) по(з)вано(г)[о] сказаны(и).

Хотело(м) е(г)[о] мл(с)ти п̄на Ло(з)ку в де(р)жаве п̄на Вито(в)ско(г)о дво(р)и село Бѣлико(в)ци въвеза(т)и, за(с)та(в)ши та(м) слугу позвано(г)[о], ниякого Васи(л)ко(в)ско(г)о, уря(д)ника тамошне(г)[о], реквизиовало(м) е(г)[о], жебы увяза(н)я в сумы поменены(и) сказаные в де(р)жаве п̄на своего двори, село Билѣкови(ч) допу(с)ти(л).

Которы(и) то Васи(л)ко(в)ски(и) имене(м) п̄на свое(г)[о] въвяза(н)я заборони(л) и недопусти(л) поведаючи, же ни маю то(г)[о] в поруче(н)е ѿ(т) п̄на свое(г)[о], жебы мѣль въвеза(н)я кому допусти(т), що мною во(з)ны(м) и шля(х)тою помененою е(ст), ѿ(с)ве(д)чоно. Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г) в(р)ядовы(х) за(м)ку гс̄дрького Житоми(р)ско(г)[о] е(с)ть записано<, >.

48. Езджене во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справе п̄на Козарина зъ п̄но(м) Бутовичом.

Року ахаі (1611) мѣца Априля ки 28 дня,

На (в)ряде е(г)[о] кр̄лвское мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се (чеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ян Выши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) свои, (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

147 Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ско(г)о и Бра(с)ла(в)ско(г)о, чиню я(в)но и зо(з)наваю ты(м) мои(м) кви(т)о(м), и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сегомо, мѣца априля, маючи при собѣ шля(х)ту - п̄на Себе(с)тияна Васко(в)ско(г)о а п̄на Стани(с)лава Жо(р)ни(ц)ко(г)о, бы(л)е(м) в ме(с)те(ч)ку Брусилове <,> //

з листо(м) ѿ(т) уряду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] въвяжчи(м) за декрето(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] межи урожоны(м) п̄но(м) Федоро(м) Козарино(м), поводо(м), з одное, а е(г)[о] мл(с)ти п̄но(м) Ма(р)тино(м) Бутовичо(м), добр поменены(х) Брусилова дѣдиче(м) и дѣ(р)жачи(м) по(з)ваны(м), з другое стороны, ѿ незаплаче(н)е сумы ше(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и непуше(н)е мае(т)но(с)ти в записе и по(с)тупку тое справы менованы(и), прозываемы(и) Лазаро(в)ки, ѿ закла(д) и шкоды, будучому та(м) же в суме шестьна(д)цати со(т) золоты(х) по(л)ски(х), декрето(м) поменены(м) кгро(д)ски(м) кие(в)ски(м), за нестане(м) позваною сказаны(и), хвалены(и) поменено(г)[о] п̄на Козарина в помененые добра за ни(х) и ме(с)течко Брусило(в) и всѣ принале(ж)но(с)ти въвеза(т).

И за(с)та(в)ши в замо(ч)ку Брусило(в)ско(м) само(г)[о] е(г)[о] мл(с)ти п̄на Бутовича, выпевняле(м) е(г)[о], жебы увяза(н)я в поменены(и) су(м)мы сказаны(и) в добра Брусиловы(х) принале(ж)но(с)ти допу(с)ти(л), которы(и) то е(г)[о] м(л). па(н) Бутови(ч) мне во(з)ному, и шляхте увяза(н)я заборони(л) и недопусти(л), поведаючи, же мене ѿ поступку права, що мною во(з)ны(м) и шля(х)тою помененою е(ст) ѿ(с)ве(д)чно<,>. Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г̄дрского Житоми(р)ско(г)[о] е(с)ть записано<,>.

**49. Езджене во(з)ны(х) при (в)ряде кгро(д)ско(м)
Кие(в)ско(м) в справе п̄на Юзефа Ло(з)ки зь п̄но(м)
Лукаше(м) Вито(в)ски(м) на екъзекуцію.**

Року ахаі (1611) м̄ца Апреля ки 28 дня<, >.

На (в)ряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м). житоми(р)ски(м)ъ, постанови(в)ши ся ѿчеви(с)то во(з)ные ене(р)алные воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л)и и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) рукъ свои(х), писаны(и) тыми словы, подали

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), а я, Ма(р)ци(н) Кгавро(н)ски(и), во(з)ные ене(р)алове воеводствъ Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваемо, и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сѣмого, м̄ца априля, маючи при собѣ шляхту - п̄на Себестяна Васко(в)ского а п̄на Станислава Же(р)ни(ц)кого, были-смы при уряде кгро(д)ско(м) Кие(в)ско(м), урожоны(х) п̄нех Миха(и)ле Нови(ц)ко(г)ъ Силе, су(д)и, а Павле Рехо(в)ско(м), писару, в селѣ Билико(в)цах, державе е(г)[о] м(л). п̄на Лукаша Вито(в)ского.//

147 зв.

Та(м) же е(г)[о] м(л). п̄на Юзефа Ло(з)ку, повода, за декрето(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о] на пану Лукашу Вито(в)ско(м) ѿ незаплаче(н)е су(м)мы исто(т)ное дво(х) тисече(и) злоты(х) по(л)ски(х) ѿде(р)жано(м), в дво(р) и село Биликовци хотели и(х) п̄нве судовые посполу з нами, во(з)ными, в су(м)мѣ пяти тисече(и) злоты(х) по(л)ски(х) декрето(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ское всказаное и в та(к)о(и) друго(и) су(м)ме закладу за непо(с)тупе(н)емъ мне, Ма(р)цинови Кгавро(н)скому, впро(д) з листо(м) ввяжчи(м) е(з)дяхому увязчова(н)я попалому и, за(с)та(в)ши та(м) в дворе поменено(г)[о] е(г)[о] м(л). п̄на Вито(в)ского само(г)[о], реквизиовали ѿ недопуще(н)я увязова(н)я.

Которого то увяза(н)я са(м) па(н) Лукаш Вито(в)ски(и) заборони(л) и недопусти(л), поведаючи, же не вѣдае(т) ѿ поступку права и е(г)[о] м(л). пану Ло(з)це невинего ничего, што нами, во(з)ными, и шля(х)тою помененою е(ст) ѿсвѣ(д)чно. Которое (ж)

то ѡчеви(с)тоє со(з)на(н)є поменєны(х) во(з)ны(х), при квите и(х) учинєное, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г-дрьского Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано.

***Поло(ж) [єнъε] по(з) [ву] ѡ(т) п-нєє Анд[реевоε]
Во(и)ниноε по пана Янчи(н)ского.***

Року (1611) м-ца априля, 28 дня.

На (в)рядє ε(г)[о] кроле(в)ское м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши(с) ѡчеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) ку записа(н)ю до кни(г) в тые слова со(з)на(л):

148

я, Я(н) // Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)лавского, со(з)нава(м) на сє(м) квите мое(м) ку записова(н)ю до кни(г), и(ж) року теперешне(г)[о] тисєча ше(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м-ца априля, сємого дня, даломъ и положи(л)о(м) в избе на столе, в сєлє Дворцу, гдє на то(т) ча(с) перемєшкиває(т) и и быто(м) живе(т) в пов-ѣтє Звєго(н)ско(м), па(н) Яро(ш) Я(н)чи(н)ски(и), при бы(т)ности ма(л)жо(н)ки ε(г)[о]; ѡ положе(н)ю по(з)ву дво(р)но(г)[о] чєляди и сєляно(м), людє(м) ѡповєдало(м), позо(в) зємски(и) кие(в)ски(и) суду голо(в)ному трибуналу Любє(л)скому суди(т) належачи на ко(н)сє(р)ваты воево(д)ства Волы(н)ского, в року нинє(ш)нє(м) тисєча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючи(х).

А то п-на Яроша Янчи(н)ского, в жалобє и рєчи єє м(л). п-нєє Зофиє Щєпано(в)ско(и) Андрєєвоє Во(и)ниноє, до пункту баницыє(и) за вли(в)ко(м) права впрод ѡ(т) мужа своего п-на Во(и)ны перевєдєны(м), до готовое справы и посту(п)ку ѡ сумму певную.

А за ты(м) совито(сти) закла(ду) шко(д), та(к)жє и презыско(в), а тепє(р) само(и) п-нє(и) Во(и)нино(и) належачи. И на то(м) да(л) сє(и) мо(и) кви(т) по(д) печат(ю) и (с) по(д)писо(м) руки моеє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] кроле(в)ско(и) м(л). Житоми(р)ско(г)[о].

Писа(л) в Житомиру. Которое то ѡчеви(с)тоє со(з)на(н)є

во(з)но(г)[о] поменено(г)[о] и кви(т) до кни(г) принято и записа(н) еСТЬ.

**50. Положенъе по(з)ву ѡ(т) кн̄(ж) и(х) м(л).
Корецки(х) по п̄на Речи(н)ского.//**

148 зв.

Року ахаі (1611) м̄ца априля, кѣ 29 дня.

На (в)ряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ива(н) Волото(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) пѣча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы пода(л)<,>.

Я, Ива(н) Волото(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тепер идучо(м) тисєча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца ма(р)ца, пѣ(р)вого дня, положи(л)о(м) позо(в) зє(м)ски(и) кие(в)ски(и) в сєлє Браило(в)цє у (с)вє(т)лици на столе при бы(т)ности п̄на А(н)дрєя Речи(н)ского в має(т)но(с)ти або дє(р)жавє небо(ж)чика п̄на Адама Богуфала, писанье в справє або жалобє вє(л)можного княжати Яхима Коре(ц)кого яко ѡпекуна и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] мл(с)ти, п̄нєє А(н)ны Хо(д)кевичо(в)ны, кнежны Корецкоє, яко дєдички имє(н)я Лєсник по урожоны(х) Миколая, Яна и Кирика, сыно(в) Зузанны, євы Речи(н)ски(х), Рєины, Зофє(и) - дєво(к) зошлого некгды Адама Богуфала Воронови(ц)кого, потомковъ вла(с)ны(х) е(г)[о] яко по(з)ваны(х).

А то до зачатое справы через поводо(в) прєрєчно(м) ѡ(т)цу и(х) за живота е(г)[о] заданое до заступъ ѡ(т) перешкоды пра(в)ноє в справє урожоно(г)[о] Яна По(н)тко(в)ского и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] А(н)ны Тре(м)би(ц)коє.

Которые позываю(т) поводо(в)ую сторону, якобы ѡ кква(л)то(в)ное посяденє Лєсников, Раставицу, Лєвкового ставу, ѡхо(т)ня и инши(х), в позвє менованы(х).

В которо(и) справе трибуна(л) з оны(м) яко зь за(с)тупцою наказа(л) бы(л) чини(т) яко (ж) и повод чини(л), ниж, не скончи(в)ши тоє справы, ωтє(ц) (с) то(г)[о] свѣта зшо(л).

Тєды (с) пото(м)ками є(г)[о] суд то(т) же голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) поводови чини(т) наказа(л), яко (ж) и чиня(т), яко ω то(м) ширє(и) позо(в) в себе ω(б)мо(в)ляєть.

За которы(м) позво(м) зложио(м) ро(к) ωбєюм сторонам, та(к) поводо(в)и, яко тє(ж) и позваны(м) становити ся ку праву на роко(х) земски(х) Кие(в)ски(х), бли(з)ко пришлы(х), которые сужоны быти маю(т), в Києве на завтрєє по (с)вето(и) тро(и)ци во(д)лу(г) календару римского, в року тепєр идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м), и на то(м) я, во(з)ны(и), да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє. Писа(н) в Житомеру<,>. Которое ωчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите є(г)[о] учинєное, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано<,>.

52. Положенъє по(з)ву ω(т) п̃на Во(и)тєха Храно(в)ского по п̃на Алє(к)са(н)дра Тишу Быко(в)ского.

Року ахаі (1611) м̃ца Априля к̃ѣ 29 дня.

149 // На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ωчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, тьє слова писаны(и), пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) нєра(л) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю то на сє(м) квите мое(м) ку записа(н)ю кни(г), и(ж) року тепєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) четвє(р)того дня ω(т)нє(с) и положи(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любєлски(и) до мє(с)тє(ч)ка Ходо(р)кова и у ворота

дворные уво(т)кну(л) ε(с)ми и ε(с)ми и челяди дво(р)но(и) оповеда(л) и еказа(л) ε(с)ми писаны(и) то(т) позо(в) по урожоно(г)[о] пана Адама Тишу Быко(в)ского, в речи и жалобе п̄на Во(и)тєха Храно(в)ского.

А то ѿ неѿ(т)да(н)є и незаплаче(н)є сумы п̄нзе(и) в по(з)ве менованое и ку прислуха(н)ю се вины банициє(и) во(д)лу(г) сказа(н)я суду кгро(д)ско(г)[о] Кие(в)ско(г)[о], яко ѿ то(м) все(м) шире(и) и достачне(и) то(т) позо(в) и уве(с) поступо(к) тоє справы в себе ѿбмо(в)ляе(т). Во(д)лу(г) которого по(з)ву и ро(к) ста(н)ю припаде(т) ѿбѣюм сторона(м) становити ся пере(д) sudo(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине в року тепере(ш)нє(м) тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) на то(т) ча(с), кгда справы воево(д)ства Волы(н)ского ко(н)се(р)ва(т)ныє припаду(т) и судити ся буду(т) и кгда тая справа з реєстру судового приволана будет.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моеє ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру<, >. Которое очеви(с)тоє со(з)нанье во(з)но(г)[о], при квите ε(г)[о] учинєное, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано.

***53. Посєссия во(з)но(г)[о] в село Сухарѣ, к̄жну
Корєцькую ѿ(т) пана Вышотравьки и мальжоньки
ε(г)[о].***

Року ахаі (1611) м̄ца Апреля к̄ѿ 29 дня.

На (в)рядє ε(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши очеви(с)то во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Ива(н) Волото(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) по(д) печат(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<, >.

Я, Ива(н) Волото(в)скии, во(з)ны(и) єнера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(ц)ла(в)ского, со(з)наваю на се(м) квите моем, иж, маючи при себе люде(и) добры(х) шляхту - п̄на Ивана Ко(с)тєнє(ц)кого а п̄на Григо(р)я Жири(ц)кого - року теперешнє(г)[о] тисєча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о] //, м̄ца

149 зв.

априля, двана(д)цатого дня за ѿчеви(с)ты(м) по(з)воле(н)емъ и доброво(л)ны(м) по(с)тупе(н)емъ через само(г)[о] п̄на Па(в)ла Вышотра(в)ку и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] мл(с)ти п̄нюю Зофѣю Стрыбыле(в)ну во (и)ми(н)е на(з)ваное село Сухари, въ воєво(д)стве Кие(в)ско(м) лежачое, которое за право(м) и записо(м) слушнымъ ѿ(т) е(г)[о] мл(с)ти п̄на Бо(г)дана Стрыбыля и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] мл(с)ти<,> п̄нее Уляны Васи(л)евны Пашъкевича у певно(и) суме п̄нзе(и) - у тисечи золоты(х) по(л)ски(х) - в де(р)жа(н)е и в посесѣю п̄ну Вышотра(в)це и ма(л)жо(н)це е(г)[о] м(л). урядо(в)не поданое.

Которую суму п̄нзе(и) е(г)[о] мл(с)ти па(н) Вышотра(в)ка и (з) ма(л)жо(н)кою своею на томъ имѣнью Сухарѣ(х) ѿписа(н)ю ве(л)мо(ж)но(и) п̄не(и) А(н)не Хо(д)кевичо(в)не кнежне Корецко(и) взявъши свою суму тисечу золоты(х) по(л)ски(х) пусти(л) и ве(ч)ными часы тое все право на Сухарѣ - случачое на кнежну ее мл(с)ти вливаючи записа(л)<,>.

И, я, енера(л) во(з)ны(и), в тое ими(н)е село Сухарѣ при поменено(и) шляхте кнежну ее мл(с)ть Корє(ц)кую увезало(м), кгрунты, люди по(д)даные, з да(н)ю медовою, грошовою и (з) и(х) пови(н)но(с)тями и зо всим, ку тому ими(н)ю належачим, пожи(т)ками во(д)ле запису ѿ(т) ее мл(с)ти п̄ни Е(л)цовое на Сухари даного в мо(ц) и ужива(н)я кне(ж)не е(и) мл(с)ти Корє(ц)ко(и) пода(л) и увеза(л) е(с)ми и за реч по(с)луше(н)ство и пови(н)но(ст) ѿ(т)давати по(д)даны(м) тамошни(м) сухаро(в)ски(м) кне(ж)не е(и) мл(с)ти яко вла(с)но(и) п̄не(и) свое(и) приказа(л) е(с)ми.

Которое справы увязова(н)я, во(з)ны(и), ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) дало(м) се(с) мо(и) кви(т) по(д) моею печатю и (с) по(д)писо(м) руки моее. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] есть записано<,>.

54. Положе(н)е по(з)ву ѿ(т) е(з)[о] мл(с)ти Яна Бо(н)дзи(н)ского по п̄на Васи(л)я Тишу Быковъского.

Року ахаі (1611) м̄ца априля к̄ѣ 29 дня.

На (в)ряде е(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо

(м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житом(и)р)ски(м), ста(в)ши ωчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушько(в)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своеε, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ны(н)ско(г)о и Бра(с)ла(в)ско(г)о, чиню явно и со(з)наваю ты(м) мой(м) квито(м), и(ж) року теперешне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца априля, три(д)цато(г)о дня, ω(т) ε(г)[о] мл(с)ти п̀на Яна Бо(н)дзи(н)ско(г)о, ме(ч)ника Во(л)ны(н)ско(г)о, на ε(г)[о] мл(с)ти п̀на Василя Тишу Быко(в)ско(г)о позо(в) трибуна(л)ски(и) по(д)печа(т)ю // земскою кие(в)скою до Ходо(р)кова ω(т)несль и в ворота дво(р)ные во(т)кну(л).

150

А то до сказанья на ε(г)[о] мл(с)ти п̀ну Тиши вины баници(и) за (с)противе(н)ε(м) се по(с)тупкови пра(в)ному в трибунале коро(н)ны(м) Любелски(м) на ε(г)[о] мл(с)ти п̀ну Тиши ω взя(т)ε не(с)лушноε, а спосо(б) мыта ω(т) возо(в) семидеся(т), на которы(х) збо(ж)ε ε(г)[о] мл(с)ти п̀ни Бо(н)дзи(н)ско(г)о через маε(т)но(с)т) ε(г)[о] м(л). п̀на Тишину село Кривое з Ро(в)ного до Киева везено, ω(т) каждого воза по три гроши лито(в)ски(х) ωде(р)жаному.

ω чо(м) то(т) позо(в) на трибуна(л) короны(и) Любелски(и) бли(з)ко пришлы(и) на ко(н)сє(р)ваты при служе(н)ю справъ воево(д)ства Во(л)ны(н)ско(г)о, в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м) припадаючи(и) належачи(и), то все шире(и) в себе ω(б)мо(в)ляє(т).

Где и за ты(м) позво(м) ро(к) сторона(м) ωбєма становити се на ко(н)сє(р)вата(х) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] по дате та(м)того по(з)ву при суже(н)ю спра(в) воево(д)ства Во(л)ны(н)ско(г)о, напє(р)ве(и) припадаючи(х), зложиε(м) и ω положе(н)ю то(г)[о] по(з)ву та(м) в Ходо(р)кове и в дворе по(з)вано(г)[о] публиковало(м)<,>.

Которое (ж) то ωчеви(с)тоε со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о], при квите ε(г)[о] учинєное, до кни(г) врьдovy(х) за(м)ку Житом(и)р)ско(г)[о] ε(ст) записано<,>

**55. Положе(н)е по(з)ву ω(т) ε(г)[о] м(л). п̄на
Бо(н)дзи(н)ского по пото(м)ки княжати
Ружиньского.**

Року ахаі (1611) м̄ца априля к̄ 29 дня.

На (в)ряде ε(г)[о] к̄рлвское мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ωчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушько(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своеε, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ны(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)нава(м), и(ж) року тепε(р) идучого тисεча ше(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца априля, тридц(а)т) першого дня, урожоны(х) ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Яна Бондзи(н)ского, мечника зем(л)и Во(л)ны(н)ское, и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] мл(с)ти εε м(л). п̄не Ба(р)бары з Стари(к)а позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) по(д) печа(т)ю зе(м)скою кие(в)скою на урожоны(х) и(х) м(л). п̄ною А(н)ну некгды урожоно(г)[о] Станислава Надари(н)ского ма(л)жо(н)ку позосталую, Ядвикгу некгды урожоно(г)[о] п̄на Пе(т)ра Свѣ(р)ского, ро(т)ми(с)тра ε(г)[о] к(р). мл., а теперешнюю п̄ною Янову(ю) Адамовую, // Тира(в)скую, подсудьковую гали(ц)кую, Елену урожоно(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п̄на Яна Угрове(ц)кого ма(л)жо(н)це сестр̄ рожоны(х) и потомко(в) зошло(г) некгды урожоно(г)[о] ε(г)[о] м(л). Яна княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, дедичо(к) доб(р), по не(м) позо(с)талы(х), и на εε м(л). п̄ною Зофѣю на Карабчеве, ма(л)жо(н)ку позо(с)талую поменено(г)[о] урожоно(г)[о] небожчика кн̄жати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, до готовое(г) справы, до готового поступку, до готового ω(т) суду к(р)о(д)ско(г)[о] небожчика зошло(г) княжати Романа Ружи(н)ского на баницию, ω(т)живаючи тую справу по (с)ме(р)ти ε(г)[о] и до готового пу(н)кту и (с)топня пра(в)дивого, до при(с)луха(н)я сказа(н)я на поменены(х) потомка(х) и ма(л)жо(н)це княжати Романа Ружи(н)ского вины

ба(н)ници(и) и публикации еє<,>.

А то за(с) противе(н)є (ти) сє недопуще(н)я чини(т) ѿ(т)правы судови кгро(д)ско(м)у Кие(в)ско(м)у за зы(с)ки, презы(с)ки, на не(м) ѿде(р)жаны(х), ѿ незаплаче(н)є сумы княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского.

Ѡ чо(м) все(м) шире(и) то(т) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) в собе ѿ(б)мо(в)ляе(т), до ме(с)та по(з)ваны(х) ме(с)та Паволочи ѿ(т)несль е(с)ми и ѿ(н) в браму ме(ст)ную у(т)кну(в)ши, воротному тамошнему и мешчано(м) на ме(с)те положе(н)є то(г)[о] по(з)ву ѿповеда(л), и ѿ(б)вола(л), и публикава(л) и ро(к) за ты(м) позво(м) становити ся сторона(м) ѿбудвум та(к) поводи(в)о(и), яко и по(з)ваны(м), пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине на то(т) ча(с), кгда при суже(н)ю воево(д)ства Волы(н)ского ко(н)се(р)ваты спра(в) воево(д)ствъ Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м) поряд(к)о(м) и(н)ши(·) воево(д)ствъ припаду(т) и ѿ(т)правованы буду(т), зложи(л) и назначи(л).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д)печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моеє.

Писа(н) в Житомиру<,>. Которое то очеви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] есть записано<,>

56. Ѡповеданъє Яна Бенѣцького на Бражиньского

року (1611) мѣца апреля ки 29 дня<,>

Передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши очеви(с)то шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушько(в)ски(и) во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], ѿд шляхе(т)но(г)[о] Яна Бенѣ(ц)кого ѿбте(ж)ливе и жало(с)не жалова(л) и ѿповеда(л) сє на Яна Бражи(н)ского, уря(д)ника е(г)[о] мл(с)ти п̄на Ке(в)лича з Луки.

Которы(и), препо(м)не(в)ши боя(з)ни боже(и) и срокго(с)ти

151 права, не вѣдає(т) // яки(м) духо(м) завежоны(и), наше(д)ши на до(м) мо(и) вла(с)ны(и) у пре(и)ме два(д)ца(т) сѣмого дня, в року теперє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(м), (с) помо(ч)никами своими дво(р)ною челя(д)ю, которы(х) ѿ(н) имена и про(з)виска лѣпше(и) знаєть и вѣдає(т), мєнє, чоловѣка споко(и)ного, убє(з)печоного, кро(м) жа(д)ное причины зби(л), зрани(л), ѿ(к)ру(т)нє змо(р)дова(л), шко(д) немало начини(л), жону мою з дѣ(т)ми и з має(т)но(с)тєю побра(л), шо ширє(и) на реєстре при реляци(и) подано будє.

И проси(л) ѿ приданє во(з)но(г)[о] ку ѿгледа(н)ю па(н) и шко(д) яко (ж) придало(м) ему шляхе(т)но(г)[о] Крыштофа Борушко(в)ского, шо є(ст) до кни(г) принято, и записа(т) наказано, што є(ст) записано.

57. Положє(н)є по(з)ву ѿ(т) п̄на Вицєнто Рєпко(в)ского по пана Лысако(в)ского.

Року ахаі (1611) м̄ца Априля кѣ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостєго Житоми(р)ско(г)[о], ста(в)ши ѿчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Крыштофѣ Борушько(в)скийи, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофѣ Борушко(в)скийи, во(з)ны(и) єнєраль воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Во(л)ы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чинє явѣно и со(з)нава(м) ты(м) мои(м) кви(т)о(м), и(ж) року теперєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) (ди(н)на(д)цато(г)[о]), м̄ца априля, пє(р)шого дня на роки зє(м)скиє Кие(в)скиє свя(то)троє(ц)киє, в року тєра(з)ни(и)шє(м) припадаючїє, позєвѣ зє(м)ски(и) по(д) печат(ю) зє(м)скою кие(в)скою ѿ(т) урожоно(г)[о] пана Ви(н)цє(н)того Рєпко(в)ского з Ропо(к), з довода, на (и) (!) урожоно(г)[о] ѿ(л)бри(х)та Лысако(в)ского ку вє(р)нє(н)ю ду(бр) поводо(в)ы(х) и(н)шихъ и Брєникъ прєз поводѣ за урядо(м) (с) права єму уходєчи, по(с)тупку пра(в)ного пуцоны(х), шкоды, в то(м) по(з)вє будучи, ѿ чємъ тотѣ

позо(в)ъ то все шире(и) ѡбъмо(в)ляеть в себе, до мае(т)но(с)ти поменены(и) ѡднесль и врата (!) дворны(и) вложи(л) тего по(з)ву.

Та(м) же у дворе и на селѣ публиковаль, и рокъ за ты(м) по(з)вемъ станови(т) се ѡбоя(м) сторона(м) на рока(х) зе(м)скихъ свя(т) троецкихъ бли(с)ко пришьлы(х) станене се зложилъ и назначи(л), которое (ж) то ѡчеви(с)тоє // со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] вышъ поменено(г)[о], при квите е(г)[о] учиненоє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житомерского принято и записано естъ<,>.

151 зв.

***58. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) п̄на Ви(н)це(н)того
Репко(в)ского по то(з)[о] (ж) п̄на Ѡ(л)брихта
Лысако(в)ского<,>.***

Рокуаха (1611) м̄ца апреля к̄ѣ 29 дня.

На (в)ряде е(г)[о] короле(в)ское милости за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тего Житомер(р)ско(г)[о], ста(в)ши ѡчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушько(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своего кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своеє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушько(в)скии, во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)лавского, чиню явно и со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року теперешъне(г)[о] тисеча ше(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м̄ца апреля, пе(р)вого д̄ня, на роки зе(м)ские Кие(в)ские свято Миха(л)ское, на за(в)трее, по (с) святомъ (!) Миха(и)ле светого, в року теперешъне(м) припадаючиє, позовъ зе(м)ски(и) подъ печат(н)ю зе(м)скою кие(в)скою ѡ(т) урожно(г)[о] пана Ви(н)це(н)того Репко(в)ского з Репокъ, повода, на урожно(г)[о] п̄на Ѡ(л)бри(х)та Лысако(в)ского ку вороченью до(бр) поводом(в)ы(х) ерешо(к) и Бронє(к), чере(з) повода уходечи, по(с)тупку пра(в)ного ему пушоны(х).

Ѡ че(м) то(и) позо(в), шко(д) в себе ше(ст) тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) маючи, то все шире(и) в себе ѡбмовляет, до мае(т)но(с)ти

поменѣное ѿрешо(к) ѿ(д)нѣ(с)ль в ворота дво(р)ныѣ вложи(л) и ѿ
положе(н)ю то(г)[о] по(з)ву та(м) же в дворе и на сѣле публикава(л)
и ро(к) за ты(м) позво(м) станови(т) ся на рока(х) земски(х) свято
Михаѣлски(х) близко пришлах ѿбѣма сторонами зложи(л) и
назначи(л)<,>.

Которое (ж) то ѿчеви(с)тое со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] выш
поменѣно(г)[о], при квите ѣ(г)[о] учинѣное, до кни(г) врядовы(х)
за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] есть записано<,>.

**59. Положе(н)ѣ по(з)во(в)ъ по пото(м)ко(в) княжати
Ружи(н)ского и по кнгию Романовую Ружи(н)скую
ѿ(т) Тороса Торосовича купца, лво(в)ского.**

Року ахаі (1611) мѣца Апреля кѣ. 29 дня.

На (в)рядѣ ѣ(г)[о] короле(в)ское мило(с)ти за(м)ку Житомерского
перѣдо (м)ною, Григоремъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м)
житомѣ(р)скимъ, ставши ѿчеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства
Киѣ(в)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушько(в)скии, ку
записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своего
квить и (с) по(д)писо(м) руки своеѣ, писаны(и) тыми словы,
пода(л)<,>.

152 Я, Крыштофъ Борушько(в)скии, во(з)ны(и) енера(л) воѣво(д)ства
Киѣ(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но и
зе(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року теперешньемъ тисеча
ше(ст)со(т) ѿди(н)на(д)цато(г)[о], мѣца ма(р)ца, три(д)цатого
пе(р)шого дня, ѿтъ славѣтнього Торосовича, мешъчанина // и купца
лъвовьского, по(з)во(в)ъ чтири голо(в)ныхъ трибуна(л)ски(х) по(д)
печа(т)ю зе(м)скою киѣ(в)скою, яко(с) трактъты воѣво(д)ства
Киѣ(в)ско(г)[о], при суже(н)ю спра(в) воѣво(д)ства Волы(н)ского
припадающе належачие, на памѣть А(н)нѣ Стани(с)лавовою
Надари(н)ского, ма(л)жо(н)ъке позостало жа(д)ниѣ зоско(?)
урождоно(г)[о] пѣна Пѣ(т)ра Сви(р)ского, ро(т)ми(с)тра ѣ(г)[о]
коровле(в)ское мило(с)ти ма(л)жо(н)ъке позо(с)тало. А теперешньюю
ма(л)жо(н)ку урождоно(г)[о] пѣна Адама Тира(в)ского, по(д)судька

гали(ц)кого, Геленою Яновою Гуровецкую собѣ сужоно небо(ж)чица княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, потомки ε(г)[о] урожоная панна Зофия на Карапъчонѣ, ма(л)жо(н)кѣ позостало поменено(г)[о] зешлого князя Романа Наримунтовича Ружи(н)ского все до записо(в) поменено(г)[о] зошлого князя Ружи(н)ского.

ω ден ω незаплаче(н)ѣ сумы п̄нзе(и) ше(с)ти тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х), други(и) ω незаплаче(н)ѣ сумы ω(с)ми тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) чере(з) небо(ж)чика князя Ружи(н)ского и ма(л)жо(н)ку помененую ε(г)[о] п̄ну Торосовичови ви(н)не; трети(и) ω незаплаче(н)ѣ сумы двух тисече(и) золоты(х) по(л)ски(х) чере(з) небо(ж)чика князя Ружи(н)ского, Крыштофови Голу(б)ковичови записаны(и), и через того (ж) князя ружи(н)ского записаны(и) Шеребъковича на п̄на Торосовича вляныи; четверты(и) ω незаплачене сумы чотыро(х) тисече(и) и десети золоты(х) по(л)ски(х) п̄ну Крыштофови Голубковичови, через то(г)[о] (ж) князя Ружи(н)ского записаны(и), а через то(г)[о] (ж) Голубковича на п̄га Торосовича вляны(и).

ω чи(м) тые по(з)вы то все шире(и) в себе ω(б)мо(в)ляе(т), до ме(с)та Паволочи небо(ж)чика князя Ружи(н)ского, ω(д)не(с)ль, в браму за(м)ковую во(т)кну(л) и ω положе(н)ю ты(х) по(з)во(в) в за(м)ку и в мѣсте ωповеда(л), и ро(к) за тыми по(з)вы станови(т) ся на ко(н)се(р)вата(х) воєво(д)ства Кие(в)ско(г)[о], в року тепере(ш)не(м) припадаючи(х), зложи(л) <,>.

Которе (ж) то ωчеви(с)тоє со(з)на(н)ѣ и кви(т) поменено(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрьского Житоми(р)ского ε(ст) записано <,>.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- А(б)ра(м)** бердичівський єврей – 68 зв.
- А(и)щутє(н)ко** **Ќни(с)ко** іванківський міщанин – 29
- Алексєєвськи(и)** **Стєфань** возний – 26 зв.
- Аньдрєєви(ч)** **Саво(с)тя(н)** київсь-кий бурмістр – 35 зв.
- Ата(м)** **Гри(ц)ко** боярин – 77 зв.
- А(р)тюхъ** іванківський міщанин – 28 зв., 32 зв.
- Алєкши(н)** чуднівський ксьондз – 113 зв., 134 зв.
- Багриновськи(и)** **Игна(т)** київський зем'янин – 45 зв., 65, 69 зв.
- Балажи(и)** **Ишътва(н)** грабіжник, слуга Пашковського – 17
- Балє(н)товпи(ч)** **Юрє(и)** циган – 103 зв.
- Ба(л)ви(р)** **Я(н)** паволоцький міщанин – 12, 55 зв.
- Ба(р)бара** дружина Бондзинського – 150 зв.
- Басара(б)** **Григорє(и)** шляхтич, який мав маєтність у селі Корчеві – 78 зв.
- Бася** дружина Микулинського – 71
- Батокго(в)ски(и)** **Сєбє(с)тя(н)** шляхтич-свідок – 136 зв.
- Баторє(и)** **Кга(б)рне(л)** воєвода семи-городський – 84
- Бє(д)ри(ц)ки(и)** **Стани(с)ла(в)** шлях-тич-свідок – 33 зв.
- Бє(з)сєки(р)ски(и)** **Стєфа(н)** шляхтич – 45, 53 зв., 54, 102, 113 зв.
- Бєлико(в)ски(и)** слуга **Ча(р)наковсь-**кого – 45 зв.
- Бє(л)кєви(ч)** **Я(н)** **Абра(м)** шляхтич – 45, 60 зв., 65, 69 зв.
- Бєнє(ц)ки(и)** **Загда** слуга Чолгансь-кого – 101 зв., 114
- Бєнє(ц)ки(и)** **Я(н)** слуга Криштофа Кевлича – 13 зв., 150 зв.
- Бєрє(н)чє(в)ски(и)** **^н(н)дрє(и)** возний – 12 зв., 53 зв., 62 зв., 69, 106, 125 зв.
- Бєрє(с)нєви(ч)** **Сємє(н)** шляхтич-свідок – 128
- Бини(н)** **Стєфань** шляхтич – 14
- Би(р)козови(ч)** **Янь** слуга Филона Стрибиля – 27
- Благано(в)ски(и)** **Богу(ш)** возний – 36, 53 зв.
- Блє(н)до(в)ски(и)** **Я(н)** київський войський, ротмістр – 113, 121 зв.
- Блюма** дружина Зелка – 122 зв.
- Боби(ц)ки(и)** шляхтич-свідок – 51 зв.
- Бо(б)рови(ч)** **Аньдрє(и)** іванківський міщанин – 30
- Бо(г)данова** **Ода(р)я** **Щениє(в)ская** – 44 зв., 52
- Богу(н)** **И(л)ко** – 134
- Богури(н)ски(и)** ші яхтич, 114
- Богуфа(л)** **Воронови(ц)ки(и)** **Ада(м)** шляхтич, власник маєтності Браїловець – 1 зв., 10, 148 зв.
- Богуфали** **Янь**, **Микола(и)**, **Кири(к)**, **Га(н)на**, **Зуза(н)на**, **Ева**, **Раина** потомки Адама Богуфала – 10, 148 зв.
- Богушєєви(ч)** **Лє(в)** возний – 64
- Боляно(в)ски(и)** **Сєвєри(н)** шляхтич – 1 зв., 10 зв., 44 зв., 49 зв.
- Бо(н)да(р)** підлеглий-утікач – 60 зв.
- Бо(н)дзи(н)ски(и)** **Я(н)** шляхтич – 114
- Боро(в)ски(и)** **Павло** возний – 4 зв. 43 зв., 68
- Бородини(ч)** **Ва(с)ко** слуга Людрин-ського – 128 зв.
- Бору(х)** **Аврамови(ч)** улинівський арендар – 113 зв., 135
- Борухо(в)ски(и)** **Лазар** шляхтич, власник маєтності Лебедин – 44
- Борущько(в)ьски(и)** **Крыштофъ**

- возний – 54 зв., 59 зв., 87, 137 зв.,
149, 150
- Бояри(н) Василє(и)** 55 зв.
- Брази(н)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок –
44, 114, 138 зв., 150 зв.
- Брези(ц)ки(и) А(н)дре(и)** шляхтич – 38
зв.
- Брези(ц)ки(и) Во(и)тє(х)** шляхтич – 17,
37 зв.
- Брудзи(н)ски(и) А(н)дре(и)** шляхтич,
підданий Яна Галчиновського –
45 зв.
- Будише(в)ски(и) Пе(т)ро** шляхтич – 44
зв., 47, 49, 101 зв., 106 зв., 113 зв.,
128 зв.
- Бу(т)ко Ива(н)** – 134
- Бутовн(ч) Ма(р)ти(н)** шляхтич – 114,
130 зв.
- Бутримо(в)ски(и) Да(х)но** возний – 47,
93, 99
- Бу(шъ)ко(в)ская Га(л)шка** дружина
Єрего Вилги – 95
- Бу(ш)ко(в)ски(и) Тома(ш)** возний – 22
зв., 115 зв., 119, 121 зв.
- Бхо(в)ски(и) А(н)дре(и)** шляхтич-свідок
– 96 зв.
- Быко(в)ски(и) Фєдо(р)** шляхтич – 88 зв.
- Ва(в)ри(н)ски(и) Микола(и)** шляхтич-
свідок – 109
- Васи(л)єви(ч) Сєме(н)** шляхтич, житель
села Мелені – 7
- Васп(л)о(в)ски(и)** біликовецький
урядник – 146 зв.
- Ва(с)ко(в)ски(и) Сєбє(с)тня(н)** шляхтич-
свідок – 125 зв., 136 зв., 145 зв.
- Ва(с)янови(ч) Михаи(л),** шляхтич,
житель села Мелені – 7
- Велегло(в)ски(и) Микола(и)** шляхтич –
47
- Великго(р)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок –
93, 129 зв.
- Вели(ц)ки(и) Андре(и)** котеленський
староста – 23 зв., 46 зв., 120
- Ве(р)бо(в)ски(и) Стани(с)ла(в)**
шляхтич-свідок – 128 зв.
- Ви(р)бо(в)ски(и) Ма(р)ти(н)** возний –
92, 103 зв.
- Ве(р)гуне(н)ко Ива(н)** іванківський
міщанин – 129
- Ви(л)го(р)ски(и) Пе(т)ро** шляхтич – 7
зв., 38
- Вилкга Крьштоф** 4, 94 зв.
- Ви(л)жина Катєрина Крьштофова** с
Хро(н)стова дружина Криштофа
Вилги – 1 зв., 2 зв., 4, 43 зв.
- Ви(л)ски(и) Ада(м)** шляхтич-свідок –
131 зв.
- Ви(н)ни(к)** – 60 зв.
- Ви(л)кга Єрего** шляхтич – 95, 99 зв.
- Вито(в)ски(и) Лука(ш)** власник
маєтності Білківці, дідичизни
Василя Тиші-Биковського – 44 зв.,
51 зв., 52 зв., 55, 94, 114, 146 зв.
- Вишнєвє(ц)ки(и) Юре(и)** князь,
київський каштелян – 113 зв.
- Вишнє(в)ски(и) Є(р)мола** шляхтич-
свідок – 74
- Во(и)на А(н)дре(и)** урядник маєтності
Остафіяна Тишкевича – 2 зв., 111
зв., 113 зв., 135
- Во(з)ни(ц)ки(и) Я(н)** шляхтич-свідок –
122 зв.
- Во(и)нина Зоф'їя Щєпано(в)ская**
дружина Войни – 114, 148
- Во(л)ковь(и)ски(и) Я(н)** білопільський
урядник – 34, 125 зв.,
- Волови(ч) Я(н)** городецький стольник –
101
- Волото(в)ски(и) Ива(н)** возний – 148
- Волоши(н) Ива(н)** фастівський
міщанин – 107
- Во(л)ски(и) Стани(с)ла(в)** слуга
Остафіяна Тишкевича – 72 зв.
- Во(л)ски(и) Яку(б)** шляхтич – 110 зв.

- Во(л)ски(и) Яну(ш)** округатор – 69 зв.
- Ворони(ч) Василе(и)** земський писар – 2 зв., 26, 103 зв.
- Ворони(ч) Алекса(н)де(р)** власник маєтності Трояновець – 46
- Вороничи Василе(и), Фило(и), Микола(и), Федо(р),**
Алекса(н)дра, Зофія діти
Олександра Воронича – 46
- Вороничо(в)на Катерина**
Кєрано(в)ського дружина
шляхтича Герановського – 48 зв.
- Вуя(н)ко(в)ски(и) Ка(с)пр** поручник
королівської роти – 116, 119 зв.,
121
- Выго(в)ски(и) Бо(г)да(н)** шляхтич,
житель села Вигів – 45, 62
- Вырико(в)ски(и) Матна(ш)** шляхтич-
свідок – 98 зв.
- Высоми(р)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок –
122
- Высо(ц)ки(и) Стани(с)ла(в)** слуга
Криштофа Вилги – 99 зв.
- Выши(н)ски(и) Я(н)** возний – 25 зв., 26
зв., 33 зв., 35 зв., 72, 114 зв., 125,
145
- Вышневе(ц)кая Зофѣя** княжна,
дружина Остафіяна Тишкевича –
58
- Вышневе(ц)ки(и) Михаи(л)**
Корибутови(ч) князь, овруцький
староста – 60 зв., 62, 67
- Вышневе(ц)ки(и) Юре(и)** київський
каштелян – 88 зв., 134 зв.
- Вышомѣ(р)ски(и) Ада(м)** шляхтич-
свідок – 88
- Вышотра(в)ка** шляхтич – 114, 149
- Га(в)рило** хоружий Київської землі –
106 зв.
- Га(в)рилови(ч) Григо(р)** 72 зв.
- Гали(ц)ки(и)** шляхтич – 61 зв.
- Га(л)чино(в)ски(и) Я(н)** шляхтич – 74 зв.
- Га(л)шка Гуливи(ч)о(в)на** дружина
Стефана Лозки – 89
- Гапоне(н)ко Федо(р)** підданий Богдана
Стрибиля – 80
- Го(л)ски(и) Я(н)** – аштелян залицький
– 61 зв.
- Грициха** дружина Андрія
Брудзинського – 74 зв.
- Гри(ц)кови(ч) Игна(т)** – 60 зв.
- Грицюта А(н)дре(и)** – 60 зв.
- Гумєни(ц)ки(и) Тимофе(и)** шляхтич – 62
зв., 91 зв.
- Давидови(ч) Васи(л)** розбійник
козацького загону Пашкевича –
17, 37 зв., 50 зв.
- Да(н)чу(к) Ру(д)ни(к) Яку(б)** – 70
- Да(х)новн(ч) Микола(и)** шляхтич – 57
зв., 96 зв., 100 зв., 113, 113 зв.
- Двиво(л)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок –
128
- Деде(р)кало Ива(н)** шляхтич – 24 зв.,
Марія його дружина – 87
- Де(д)ко(в)ски(и) О.а(н)ко** шляхтич –
118
- Деме(ш)кеви(ч) Микола(и)** підданий
Старухи – 123
- Де(м)ко** рудник Степана Немирича – 17
зв.
- Де(р)я(ч) Ива(н)** – 60 зв.
- Дзєвиопо(л)ски(и) Я(н)** шляхтич – 119
- Дзе(р)би(ц)ки(и) Па(в)ло** шляхтич – 104
- Дзе(р)би(ц)ки(и) Юзе(ф)** шляхтич – 1 зв.,
10 зв., 44 зв., 49 зв.
- До(м)басо(в) Ма(р)ко** шляхтич – 69 зв.
- До(м)бро(в)ски(и) Я(н)** товариш роти
Творянського – 18
- Доне(н)кови(ч)** – 60 зв.
- Дорота з О(р)лова Дмитрова**
Ялове(ц)кая – 131
- Дрєве(н)ски(и) Я(н)** шляхтич – 104
- Дриви(н)ски(и) Дми(т)ро** шляхтич – 72
зв.

- Дробякъ – 55 зв.
Дру(ш)ки(и) Го(р)ски(и) Юре(и) князь – 98
Ду(б)ко(в)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 32 зв.
Ду(б)ни(ц)ки(и) Але(к)са(н)де(р) шляхтич – 70 зв., 82, 82 зв., 113 зв.
Дубро(в)ски(и) Ада(м) бердичівський урядник, підданий Дзержицького – 10 зв., 128
Дубровський(и) Самує(л) шляхтич-свідок – 53 зв.
Дуле(ц)ки(и) Ма(р)ти(н) іванківський міщанин – 28
Дю(г)тя(р) – 60 зв.
Дхорєвський(и) Иштъван Януш козак – 50 зв.
Е(в)туше(н)ки Лукгань и Федо(р) шляхтичі – 52
Езе(р)ски(и) Я(н) шляхтич – 102 зв.
Е(л)ць Костє(н)т шляхтич – 45 зв., 46 зв., 63, 111
Е(л)цо(в)на Маруша дружина Филона Стрибиля – 23, 78 зв., 86 зв.
Жа(с)ла(в)ская София и(з) W(с)трога дружина Фрідріха Тишкевича – 34, 48
Жа(ш)ко(в)скиє Федо(р) – 45, 56, **Ко(н)ста(н)т** – 113 зв., 128 зв., **Александр** – 113 зв.
Жа(ш)ко(в)скиє Ива(н) и Самує(л) сини Федора – 58 зв.
Жданови(ч) Ива(н) шляхтич – 113
Ждза(р)ски(и) / Ждча(р)ски(и) / А(н)дре(и) шляхтич – 44 зв., 47 зв., 49, 101 зв., 106 зв.
Жє(р)ни(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 102 зв.
Жилоно(в)на Бо(г)дана, каштелянка, смоленська воєводичка, в минулому княгиня **Ю(р)євая W(р)ская Дру(ш)кая** – 98
Жо(л)кє(в)ски(и) Стани(с)ла(в) київський воєвода – 48
Жули(н)ски(и) Флориа(н) шляхтич – 2 зв., 36
Забє(л)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 98, 111 зв., 118 зв.
Законо(в)ски(и) Микола(и) шляхтич, **Самує(л)** його син – 89 зв.
За(к)ре(в)ская Катєрина Григорєвая Басарабовая – 78 зв.
Закре(в)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 47, 49 зв.
Зале(с) татарин, слуга Забельського – 98
Зале(с)киє Пе(т)ро, Крыштоф, Микола(и) шляхтичі – 36
Залобе(ц)ки(и) Дєни(с) возний – 13, 82 зв.
Зару(ц)ки(и) Ива(н) возний – 61
За(ш)па(р)ски(и) Во(и)гє(х) шляхтич – 144 зв.
Зашн(н)ски(и) / Засчи(н)ски(и) / Криштоф шляхтич – 63 зв., 64, 113 зв.
Збро(зи)ковая Настазия Ме(н)ни(ц)кого 113 зв.
Збылє(ц)ки(и) Яку(б) – 78
Зє(л)ко вільський арендар – 2 зв., 35 зв., 113
Зи(р)ни(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 122 зв.
Злотопо(л)ски(и) Пе(т)ро – 69 зв.
Змєє(в)ски(и) Федо(р) шляхтич – 131 зв.
Змиє(в)ски(и) Ва(ц)ла(в) шляхтич – 62, 143 зв.
Зофия с Карабчєва княгиня Ружи(н)ская – 2 зв., 4
Зубри(ц)ки(и) Я(н) шляхтич – 72 зв.
Зушма(н) И(ц)кови(ч) – 47 зв.
Зю(л)ко(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 93, 113 зв.
Иго(л)ка А(н)дре(и) – 69 зв.

И(з)рає(л) біликовецький єврей – 56, 94 зв.

Инеши(н)ски(и) Ко(н)дра(т) – 69 зв.

Исаєвич Ма(р)тинъ іванківський міщанин – 29 зв.

И(с)коро(с)те(н)ская Мочу(л)ская Елена – 129 зв.

И(с)коро(с)ти(н)скиє Ко(р)не(и) и Матия(ш) шляхтичі – 69 зв.

І(ц)ко шумський єврей – 46 зв.

Кавє(ц)ки(и) Тома(ш) підданий Соколовського – 73 зв.

Ка(з)но(в)ски(и) Але(к)са(н)де(р) шляхтич – 104 зв.

Калєни(к) Кли(м)ко пасічник – 95

Калє(н)ски(и) И(г)на(т) возний – 118

Камє(н)ски(и) Микола(и) шляхтич – 23, 54 зв., 86 зв.

Карє(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 146 зв.

Кара(с) Ада(м) товариш роти Творянського – 97 зв.

Ка(р)пи(н)ски(и) Стани(с)лавъ шляхтич – 2

Катєрина с Хро(н)стова Крыштофова Вилжина – 4

Качано(в)ски(и) Ужданъ шляхтич-свідок – 74

Кашпор підданий Филона Стрибиля – 30

Кга(в)ро(н)ски(и) Ма(р)ти(н) возний – 145 зв.

Кгаземѣрски(и) Крыштофъ ксьондз – 107

Кгдзи(н)ски(и) Былина товариш роти Творянського – 97 зв.

Кгди(ц)ко Васи(л) підданий Олекшича – 99 зв.

Кгидзи(н)ски(и) шляхтич – 18 зв.

Кголе(м)бє(в)ски(и) Микола(и) шляхтич – 104 зв.

Кгоро(в)ски(и) Фри(д)ри(х) бердичівський урядник – 34

Кгрохо(в)ски(и) А(н)дре(и) шляхтич – 99 зв.

Кго(л)ски(и) Я(н) галицький каштелян – 45, 116 зв.

Кгрєсь рудник Степана Немирича – 17 зв.

Кгрубьски(и) Бонияш шляхтич – 48 зв.

Кгру(н)ски(и) Адамъ шляхтич-свідок – 109

Кгуро(н)ски(и) – 125 зв.

Кє(в)ли(ч) Кшиштоф шляхтич – 1 зв., 8 зв., 11 зв., 13 зв., 15, 45, 60, 67 зв., 73, 86, 113 зв., 137, 138 зв., 150 зв.

Кє(в)ли(ч) Фєдо(р) шляхтич – 67 зв.

Кє(в)ли(ч) Григоре(и) шляхтич – 125

Кисєлица Ива(н) іванківський міщанин – 28

Кла(д)нє(в)ски(и) Ра(ч)ко Яко(в) возний – 14

Клєпа(р)ски(и) Яку(б) шляхтич – 55

Клихо(в)ски(и) Анѣдре(и) – 20 зв.

Клишєви(ч) Жда(н) – 60 зв.

Клю(с)ки(и) Даннє(л) шляхтич – 116 зв.

Кмита Рома(н) – 60 зв., 89

Кнєггини(н)ски(и) Сємє(н) – 69 зв.

Кни(ш) Фєдо(р) козацький полковник, що грабував маєтності Степана немирича – 16 зв.

Кова(л) Сємє(н) – 23, 23 зв.

Ковєнє(ц)ки(и) поручник – 117 зв., 119 зв.

Козари(н) Фєдо(р) – 114

Козич Юзє(ф) козацький полковник, що грабував маєтності Степана Немирича – 16 зв., 45, 61

Коле(с)ни(к) Яку(б) – 60 зв.

Ко(л)пачо(к) Па(в)ло іванківський міщанин – 28 зв.

Ко(р)ды(ш) – 46 зв.

Корє(ц)кая А(н)на Хо(т)кєвичо(в)ная княжна – 1 зв., 7 зв., 149 зв.

Корє(ц)киє Яки(м) воєводич

- волинський 16, 20, 51 зв., 68 зв.,
123, 148 зв., Самує(л) 42 зв., 108 зв.,
110, 114 – князі
- Ко(р)чєвські(и) Микола(и)** шляхтич –
38, 44 зв., 52,
- Ко(с)ма(ч) Ива(н)** пивовар села
Опариси – 88 зв., 89 зв.
- Ко(с)теє(ц)ки(и) Ива(н)** шляхтич-свідок
– 149
- Костро(н)ни(ц)ки(и) Матяш** – 25 зв.
- Коте(л)ни(ц)ки(и) Пет(р)** возний – 111
- Котовичь Ма(р)тинь** житомирський
війт – 103 зв.
- Ко(ц) боярин** – 134
- Кочоро(в)ски(и) Стани(с)ла(в)** ксьондз
– 2 зв., 23 зв., 31, 111 зв., 120
- Кочуро(в)ски(и) Григоре(и)**
житомирський підстароста
періоду ведення судових актів,
описаних у книзі
- Кошка Фаріса(н)** шляхтич – 47
- Кравє(ц) Рома(н)** рожівський міщанин
– 89 зв.
- Крако(в)ски(и) князь** – 122 зв., 132 зв.
- Красу(ц)ки(и) Во(н)те(х)** дворянин – 84
- Крєни(ц)ки(и) Сєме(н)** шляхтич-свідок –
128 зв.
- Крокгуле(ц)ки(и) Во(н)те(х)** товариш
роти Творянського – 97 зв.
- Кро(с)ни(ц)кая Зофня** дружина
Носеревського – 48
- Крошни(ц)ки(и) Алекса(н)дє(р)**
ліщинський урядник, слуга
Горностая – 23, 27, 74, 86 зв., 87 зв.
- Круши(н)ски(и) Ва(в)ри(н)** – 82
- Крыне(ц)ки(и) Я(н)** шляхтич-свідок – 92
зв.
- Ксє(з)ка Га(н)на Миколає(в)на** дружина
Самуєла Законовського – 90 зв.
- Ку(л)би(ц)ки(и)** пахолок Защинського –
134
- Кунашєвські(и) Янь** шляхтич-свідок –
35 зв.
- Куриле(н)ко Тишґко** іванківський
міщанин – 28
- Курило** рожівський міщанин – 89 зв.
- Лавє(ц)ки(и) Во(н)те(х)** шляхтич – 153
зв.
- Лазука** – 60 зв.
- Лазу(ц)ки(и) Я(н)** шляхтич-свідок – 23,
78
- Лакго(в)ни(ц)ки(и) Ба(л)цє(р)** шляхтич
– 63, 91 зв., 97
- Ле(в)ко(в)ски(и) Яку(б)** овруцький
підстароста – 60 зв.
- Лєвьковичь Матяш** шляхтич – 49
- Лєдухо(в)ски(и) Я(н)** шляхтич – 44 зв.,
49, 68 зв., 113 зв., 135
- Лє(и)ба** – 128
- Лємєшь Яковь** шляхтич – 1 зв., 7 зв., 14,
19, 38, 70 зв., 106 зв.
- Лєпєха Во(н)те(х)** рожівський міщанин
– 89 зв.
- Лє(с)ко** боярин – 28 зв.
- Лє(ц)ки(и) Стєфань** шляхтич – 36 зв.
- Лє(ш)ни(ц)ки(и) Симо(н)** 82
- Лє(ш)нє(в)ски(и) Крышґтоф** шляхтич –
53 зв.
- Лєщи(н)ски(и)** київський підкоморій –
22 зв., 23 зв.
- Лєщи(н)ски(и) Рафа(л)** воєводич
Берестя Куявського – 70
- Лєщи(н)ски(и) Я(н)** возний – 82
- Лиси(ц)кая з Покалева Катєрина**
Лукашова – 115
- Лиси(ц)ки(и) Лука(ш)** шляхтич – 73 зв.
- Липски(и) Яну(ш)** розбійник
козацького загону Пашкевича –
17, 37 зв.
- Лодзи(н)ски(и) Ада(м)** шляхтич – 111
зв.
- Ло(з)ка Ива(н)** возний – 47, 48, 48 зв.
- Ло(з)ка Стєфа(н)** мозирський
маршалок – 89

- Ло(з)ка Юзе(ф)** – 114, 123, 146 зв.
Лозове(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 92 зв.
Ло(с)ни(ц)ки(и) Васи(л) возний – 77 зв.
Лу(б)ко(в)ски(и) ротмістр – 70
Лу(д)ви(с)ки(и) Семє(н) и Кґриго(р) Ивановичи шляхтичі – 67 зв., 98, 111 зв., 118 зв.
Лукарє(в)ски(и) Дєвннзе(и) шляхтич – 69, 103 зв.
Лукоши(н)ски(и) Ле(в) Богушевн(ч) возний – 120, 129, 136 зв.
Лу(к)янє(н)ко А(н)дре(и) – 77 зв.
Лукьянови(ч) Ю(р)ко рожывський міщанин – 89 зв.
Лу(ц)кєви(ч) Богу(ш) шляхтич – 44 зв.
Лысако(в)ски(и) У(л)бри(х)т шляхтич – 114, 151
Людри(н)ски(и) Стєфань шляхтич – 128 зв.
Лядови(ч) Я(н) шляхтич-свідок – 100
Лясота Юре(и) брат Яна Лядовича – 98 зв.
Має(р) И(ц)кови(ч) хажинський єврей – 47 зв.
Мака(р) котеленський сотник – 117 зв.
Макарєви(ч) Микола(и) – 82
Мака(р)чи(н) Данило роживський кушнір – 89 зв.
Макдалє(н)ски(и) козацький полковник – 16
Малачи(н)ски(и) Во(и)тє(х) козак – 37 зв., 38 зв., 40
Малиги(н)ски(и) Во(и)тє(х) розбійник козацького загону Пашкевича – 17, 50 зв.
Малино(в)ски(и) Шимо(н) підданий Чарнаковського – 51 зв., 52 зв., 55, 94
Малюковичь Стєпань – 60 зв.
Малюша Гри(ц)ко – 60 зв.
Ма(н)ко(в)ски(и) Григо(р) шляхтич – 68
Ма(р)тино(в)ски(и) підданий Филона Стрибиля – 21
Ма(р)тшоє(н)ко Ивань – 103 зв.
Матєсови(ч) урядн: к фаствіський – 108
Махы(ш)ка Еси(ф) – 82
Ме(р)ви(н)ски(и) А(н)дре(и) шляхтич – 114, 139 зв.
Ме(р)ви(н)ски(и) Яку(б) шляхтич – 45, 62, 66
Минкули(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 45 зв., 71
Милн(н)ски(и) Во(и)тє(х) махнівський вїт – 48
Ми(н)ко(в)ски(и) Ива(н) возний – 6, 16
Ми(н)ко(в)ски(и) Стєфа(н) шляхтич – 11, 117 зв.
Ми(н)ко(в)ски(и) Трохи(м) підданий Остапа Тишкевича – 71 зв., 72
Ми(р)ски(и) Але(к)сандє(р) шляхтич – 2 зв., 18 зв., 37
Ми(р)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 24 зв.
Ми(с)ко – 60 зв.
Михо(в)ски(и) Ма(р)ци(н) шляхтич – 2, 13 зв., 69 зв.
Мо(д)лншє(в)ски(и) Лука(ш) шляхтич – 88 зв.
Мо(д)ре(н)ски(и) Стєфа(н) шляхтич – 113 зв., 129
Мо(и)шко – 122
Мокри(ц)ки(и) Васи(л) шляхтич-свідок – 115 зв.,
Моли(ць)ки(и) Станиславь – 104
Моложєю(в)ски(и) Я(н) підданий Остапа Тишкевича – 72 зв.
Мо(р)дачє(н)ко Ива(н) підданий Богдана Стрибиля – 80
Мотовн(д)ло Самує(л) підданий Федора Тишкевича – 71 зв.
Мошє(н)ски(и) Во(и)тє(х) 113 зв., 131
Мочу(л)ски(и) Але(к)сандр шляхтич –

113 зв., 129
Мочу(л)ски(и) Никоды(м) шляхтич – 129 зв.
Муши(н)ски(и) Во(н)те(х) шляхтич-свідок – 36 зв.
Мы(с)ко Семе(н) іванківський міщанин – 29 зв.
Мы(ц) Ива(н) – 99
Мъша(л)ски(и) Я(н) шляхтич – 144
Надарн(н)ская А(н)на нащадок князя Ружинського Наримунтовича – 86, 124
Накрыва(л)ски(и) Я(ц)ко возний – 60 зв., 67
Наме(н)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 107 зв.
Напо(л)ски(и) Во(н)те(х) рожівський урядник, підданий Лозки – 89 зв.
Насило(в)ска Дорота – 72 зв.
Наумъ Ивановичъ слущкий купець – 5, 74 зв.
Нєвидо(в)ски(и) Ма(р)ти(н) шляхтич – 124
Нє(в)лє(н)т Ганус німць – 118
Недари(н)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 8
Немиричовая Маруша
Хрыбтовичо(в)на Андрѣевая
мати Стефана Немирича – 131 зв.
Немиричо(в)на Анъна дружина Велегловського – 47
Немиричъ Стефанъ київський підкоморій – 1 зв., 14, 16, 17-20, 37 зв., 38, 44, 50, 64 зв., 67 зв., 70, 97, 100 зв., 106 зв., 113, 122, 130 зв.
Нєрєє(ц)ки(и) А(н)дрє(и) шляхтич – 57 зв.
Нови(к) Гапо(н) – 90 зв.
Нови(ц)ки(и) Пє(т)ро шляхтич-свідок – 88 зв.
Нови(ц)ки(и) Сила Михаи(л) київський міський суддя 57 зв., 84, 125 зв.

Новосєли(ц)кая Ба(р)бара дружина Суріна – 24 зв.
Носарє(в)ски(и) – 44 зв., 48
Вбодє(н)ски(и) Фєдо(р) шляхтич – 71 зв.
В(в)ча(р) Я(ц)ко слуга Юрія Вилги – 99 зв.
Вдинє(ц) Хома рожівський міщанин – 90
Вдо(л)ски(и) Я(н) білківський міщанин – 70
В(д)ри(ч) Жда(н) – 123 зв.
Вко(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 124
Вкгоно(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 144 зв.
Влє(к)ши(ч) Семе(н) Кєрапо(н)ски(и) – 44 зв., 48 зв., 99 зв., шляхтич – 99 зв.
Влиза(р) Ада(м) ротмістр – 1 зв., 18, 70 зв., 79, 113, 114, 121 зв., 144 зв.
Влизаровая – 114
Вмєля(н) Ива(н) вїйт – 116
Вношко Вгоша Абрамовичъ 46 зв., 47 зв.
Вношъковичъ підданий Мирського – 37
Впарипє(с)ки(и) Тара(с) возний – 9, 21 зв., 24, 39, 106, 108,
Вра(н)ски(и) Тимофє(и) шляхтич – 45 зв., 86, 138, 138 зв.
В(р)но(ц)ки(и) Яро(ш) возний – 44
В(р)шол Пєтрашко – розбїйник козацького загону Пашкевича – 17, 37 зв., 50 зв.
Всє(м)боро(в)ски(и) Я(н) підданий Рудзинського – 15
Вспнє(н)ко Ма(с)ко іванківський міщанин – 29
В(с)ро(з)ки(и) Яну(ш) каштелян краківський, володимирський, черкаський, кацевський, староста чуднівський – 68
В(с)тафєєвич Гри(ц)ко – 31 зв.

- W(с)тра(в)ски(и) Юзе(ф)** шляхтич – 122
- W(с)тро(в)ски(и) Лука(ш)** шляхтич – 25 зв., 71 зв., 72
- W(с)тро(в)ски(и) Микола(и)** товариш роти Творянського – 97 зв.
- W(с)тровские Я(н), Катєрина, Маруша** шляхтичі. діти Лукаша – 45 зв., 73 зв.
- W(с)тро(з)кая Александровая Анна з Ште(м)бе(р)ку** княжна – 103
- Wстро(з)киє Костє(н)тин и Януш** княжата, воеводичі волинські – 45, 62 зв., Януш – краківський каштелян – 125
- Wтиєви(ч) Ан)дре(и) Тишкович** – 2, 21 зв., 24
- Wтрошкевичова Ма(р)я Са(с)кого Яновая** – 139
- W(т)ро(ш)кови(ч) Я(н)** шляхтич – 114, 139
- Паве(ц)к(и) Я(н)** шляхтич – 135
- Па(в)ло(в)ски(и) А(н)дри(и)** шляхтич – 72 зв.
- Па(р)хомє(ц)** рожівський міщанин – 89 зв.
- Пашкєви(ч) Григорє(и)** козацький полковник – 16, 37-39, **Мария** його дружина – 39, 50 зв., **Крыштоф** їх син – 42 зв.
- Пашько(в)ски(и) Ада(м)** шляхтич – 107 зв.
- Пєла(г)я Ходыче(н)ка Крини(ц)кая** дружина Лемеша – 7 зв.
- Пє(н)то(в)ски(и) Пє(т)ро** шляхтич-свідок – 143 зв.
- Пєньчко(в)ски(и) Во(и)тє(х)** шляхтич – 98 зв.
- Пєрєє(ц)ки(и) А(н)дре(и)** шляхтич – 82, 103
- Пє(т)ро(в)ски(и) Ада(м)** возний – 7, 19, 69
- Пи(н)чє(в)ски(и) Стефа(н)** возний – 24, 26, 31
- Пища(л)ка** сотник – 117
- Плєтє(н)ко Ма(т)ви(и)** – 55 зв.
- Пли(с)ка И(л)я(ш)** козак – 134
- По(д)лє(с)ки(и) Григо(р)** шляхтич – 45 зв.
- Покалє(в)ская Катєрина Лукашова Лиси(ц)кая** дружина Григорія Покалевського – 101
- Покалє(в)ски(и) Григо(р) Л(в)ови(ч)** шляхтич – 101, 111 зв., 120
- Полєсчєнько Занєць** іванківський міщанин – 29
- Поли(ц)ки(и) Грєго(р)** козак – 39 зв.
- Поли(ц)ки(и) Авкгуштинь** зять Носарєвського – 48
- По(н)тко(в)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок – 10, 148 зв.
- Понято(в)ски(и) А(н)дре(и)** – 103 зв.
- Понято(в)ски(и) Во(и)тє(х)** – 72 зв.
- Понято(в)ски(и) Стани(с)ла(в)** шляхтич – 72 зв.
- Пота(ч)ни(к)** – 60 зв.
- Потє(и) Ипатє(и)** митрополит – 113
- Потє(и) Ю(р)ко** підданий Немирича – 17 зв.
- Почє(р)ни(ц)ки(и) Я(н)** шляхтич – 45 зв., 75
- Прєжо(в)ские А(н)дре(и) и Юрє(и)** шляхтичі, обивателі Троцькогого воеводства – 101, 111 зв., 115
- Прокопє(н)ко Фєдо(р)** підданий Богдана Стрибиля – 81
- Прокуда Гришька** – 88
- Про(н)ские** княжата – 64 зв.
- Пру(с)ки(и) Дми(т)ро** – 78
- Пули(в)чєня Ива(н)** іванківський міщанин – 29
- Радами(н)ски(и) Микола(и) Фро(н)цкови(ч)** староста василиський, лісничий берштьєцький, конявський,

дубицький, заблоцький – 89
Радиво(н) підданий пана Юревича – 134
Радико(в)ски(и) Матия(ш) шляхтич-свідок – 72 зв., 88
Ра(д)кєви(ч) А(н)то(н) карташинський вїйт – 90
Ра(и) Я(н) шляхтич – 111 зв., 135
Ре(в)на(в)ская Полонґя дружина пана Мочульського – 130
Ре(п)ко(в)ски(и) Вице(н)т шляхтич – 114, 151
Рехо(в)ски(и) Па(в)ло писар київських городських урядників – 84, 100 зв., 102 зв., 113 зв., 122 зв., 145 зв.
Речи(н)ски(и) Андре(и) шляхтич – 114, 148 зв.
Рожко(в)ски(и) Я(н) підданий Стефана Немирича – 17
Ро(ж)чи(ч) – 88
Росо(в)ски(и) бердичівський вїйт – 71 зв.
Рудзи(н)ски(и) Яку(б) шляхтич – 1 зв., 11 зв., 15, 75
Рудика Григо(р) шляхтич-свідок – 35 зв.
Ру(д)ни(ц)ки(и) Ива(н) возний – 88 зв., 90
Рудо(в)ски(и) Василє(и) шляхтич-свідок – 55
Ружи(н)скиє: Адамъ – 2, 13 зв., 86, 45, 47, 60 **Я(н), Миха(л)** – 108, **Ива(н)**, син Степана – 104, **Рома(н)** – 1 зв., 4, 150 зв., **Зофґя Романова з Карабчєва** – 1 зв., 7 зв., 22 зв., 25, 86, 113 зв., 119 зв., **Янея** – 138 зв.; **Ша(ц)кого Катерина Яновая** – 107 зв.
Руса(н) Гри(ц)ко – 60 зв.
Рутєни(ц)ки(и) Тимофе(и) шляхтич – 91 зв.
Рутисови(ч) Саво(с)тя(н) А(н)дрєєви(ч) київський бурмістр – 122 зв.

Ру(ц)ки(и) шляхтич – 18
Ру(ш)ки(и) Михаи(л) товариш роти Творянського – 97 зв.
Саво(с)тя(н) А(н)дрєєви(ч) київський бурмістр – 2 зв., 113
Саве(с)ти(и) іванківський міщанин – 28 зв.
Са(н)чє(н)ко Заха(р)ко підданий Богдана Стрибиля – 80
Све(н)ци(ц)ки(и) Крыштоф ротмістр – 75, 119, 88, 117
Свехо(в)ски(и) Валєриа(н) шляхтич – 72 зв.
Сви(р)ская Ядвнґка – 86, 124
Сви(р)ски(и) Пе(т)ро ротмістр – 8, 150 зв.
Сви(р)ще(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 2, 13 зв., 69 зв.
Свинє(в)ски(и) Я(н) поручник роти – 117, 119 зв.
Сєлє(ц)ки(и) Ва(ц)ла(в) – 72 зв.
Сєма(ш)ко Крыштоф – 110 зв.
Сєнюта Михове(ц)ки(и) Абра(м) ротмістр – 113, 116, 119
Сє(р)би(н) Мнта(л) козак загону Пашкевича – 38 зв.
Сє(р)кови(ч) Ва(с)ко ліщинський міщанин – 87
Сила Нови(ц)ки(и) Миха(н)ло київський суддя – 71 зв., 85, 96 зв., 122 зв. 145 зв.
Симонєнґко Удашко іванківський міщанин – 31 зв.
Си(т)ниче(н)ко Ю(с)ко підданий Богдана Стрибиля – 80
Ска(р)чи(н)ски(и) Стани(с)лав возний – 22 зв.
Скєлю(в)ски(и) Ла(в)ри(н) шляхтич-свідок – 129 зв.
Скля(р)ски(и) Ада(м) шляхтич – 54
Скоморова А(н)на дружина Кєвліча – 60

- Скору(л)ски(и) А(н)дре(и) Ю(р)єви(ч)**
– 113 зв.
- Ско(т)ни(ц)ки(и) А(н)дре(и) шляхтич** – 2
зв., 36
- Скура(т) Григоре(и)** – 118
- Слабько(в)ски(и) Па(в)ло** шляхтич-
свідок – 47, 49 зв.
- Слодовникъ Федченко Тимошъ** – 54 зв.
- Слу(ц)ки(и) шляхтич** – 1 зв., 45 зв.
- Соколо(в)ски(и) Я(н) чуднівський**
староста – 46, 65, 73 зв., 93, 113
зв., 129, 132 зв.
- Солома Я(н)** – 113, 125
- Соло(м)ка Ива(н) ліщинський міщанин**
– 87
- Со(с)ни(ц)ки(и) Василю(и) возний** – 14
зв., 52, 55, 61, 97 зв., 115
- Спасо(в)ски(и) Я(и) підданий Кевлича**
– 13 зв.
- Стає(ц)ки(и) Григо(р) Романови(ч)**
шляхтич – 62
- Ста(н)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок** – 143
зв.
- Стари(н)ски(и) полковник** – 16
- Старуха Ла(в)ри(и) шляхтич** – 113, 114
зв., 123, 135
- Стє(м)пковски(и) Лука(ш) шляхтич** –
69 зв.
- Стєпа(н) И(л)и(ч)** – 81
- Стєпковьски(и) /Стє(м)ко(в)-ски(и) /
Якуб** шляхтич-свідок – 33 зв.
- Стрєтєви(ч) Ку(з)ма** шляхтич, житель
села Мелені – 7
- Стрыбылли: Фило(н) чашник Київської**
землі – 2, 20 зв., 23, 26 зв., 45, 54
зв., 77, 103; **Бо(г)да(н)** – 79 зв., 149
зв.; **Уляна Васи(л)є(в)на**
Пашькевича дружина Богдана –
149 зв.; **Фєдор и Даннєль** – 2, 13,
63 зв., 86 зв.; **Пє(т)ро** – 86 зв.;
О(с)тафи(и) – 86 зв.
- Стрышко(в)ски(и) Бєнєдикъ ксьондз**
– 2 зв., 33 зв.
- Сты(ш)ко(в)ски(и) Стани(с)лав**
шляхтич – 113, 125 зв.
- Сули(к) Мати(с) возний** – 134 зв.
- Супру(и) урядник Людрєнського** – 128
зв.
- Сури(и) Василю(и) Стани(с)лавови(ч)**
шляхтич – 2, 21 зв., 24
- Суро(в)ски(и) Фри(д)ри(х)** – 125 зв.
- Супру(и)** – 60 зв.
- Сури(и) А(н)дре(и) шляхтич** – 100 зв.,
101
- Су(с)ки(и) Юре(и) шляхтич-свідок** – 135
- Сухаро(н)ски(и) рожівський міщанин** –
89 зв.
- Сухорє(б)ри(и) Сємє(и) черняхівський**
міщанин – 18 зв.
- Ташьковичъ Григо(р) козак** – 16
- Твора(н)ски(и) Кры(ш)тоф** ротмістр –
18, 97, 113 зв., 130 зв.
- Тєофиля** дружина Самуєля Горностоя
– 79 зв.
- Тє(р)лє(н)ски(и) Алє(к)са(н)др** шляхтич-
свідок – 131
- Тира(в)ски(и) Ада(м) підсудок**
галицький – 152
- Тира(в)ская Яновая Адамовая Елєна**
підсудкова галицька – 150 зв.
- Тиша-Быко(в)ски(и) Ада(м) шляхтич** –
1 зв., 5, 44 зв., 46 зв., 51 зв., 52 зв.,
74 зв., 97, 111
- Тиша-Быко(в)ски(и) Василю(и)** – 114
- Ти(ш)кєви(ч) О(с)тафия(и) підскарбій**
надвірний Великого Князівства
Литовського, кам'янецький
староста – 25, 45, 56, 71, 94 зв., 99
зв.
- Тишкєвичъ Фрыдрихъ** берестейський
воеводич – 2 зв., 33 зв., 44 зв., 48,
49, 92 зв., 103 зв., 113, 124
- Тышкєвич А(н)дре(и) Шги(и) шляхтич** –
107, 108

- Токаре(в)ски(и) Я(н)** шляхтич-свідок – 54 зв., 87
- Торо(с) Торосови(ч)** львівський купець – 114, 151 зв.
- Тре(м)би(ц)ка А(н)на** дружина Понтковського – 148 зв.
- Третякь Крыштофь** шляхтич – 45 зв., 64, 69 зв., 143 зв.
- Тро(н)скиє Юлцу(ш), Алексан্দє(р)** княжата – 70
- Трохнмовиць Ко(н)драть** шляхтич – 51 зв., 53
- Тучапски(и) Вацлав** шляхтич – 44
- Турови(ч) Васи(л)** – 77
- Ту(р)ски(и) Микола(и)** шляхтич – 98
- Тхоре(в)ски(и) Яну(ш)** розбійник козацького загону Пашкевича – 17
- Угровє(ц)кая Кгелєна** – 86, 124
- Угровє(ц)ки(и) Я(н)** шляхтич – 8, 94
- Укаре(з)ки(и) Дєвиннзе(и)** – 45 зв.
- Унише(в)ски(и) Микола(и)** шляхтич – 45, 61 зв.
- Фа(и)бошови(ч) Мо(ш)ко** – 103 зв.
- Фаш Адам** – 45 зв., 63
- Фєдоровичь Гарасимь** – 55 зв.
- Фєдорови(ч) Ива(н)** іванківський міщанин – 29
- Фє(д)чєнько Тимош** підданий Самуєля Горностая – 54 зв.
- Филлипо(в)ская Настася** дружина Яна Рая – 135
- Филонови(ч) Ма(т)фє(и)** шляхтич, житель села Мелені – 7
- Халапмовая Бо(г)данова** – 43 зв.
- Халє(в)ски(и) А(н)дрє(и)** шляхтич-свідок – 22 зв.
- Хвє(н)нє(в)ски(и) Васи(л)** – 72 зв.
- Хлушевнчо(в)на А(н)на** дружина Козича – 61
- Ходако(в)ская А(н)на Фро(н)цкова** – 45, 53, 53 зв.
- Ходако(а)ски(и) Фроньцко** шляхтич – 53 зв.
- Хо(и)на(и)ки(и) Я(н)** шляхтич-свідок – 13 зв., 138 зв.
- Холонє(в)ски(и) Минхан(л) Мы(ш)ка** ротмістр, київській підвояводій – 84
- Холы(н)то(в)ски(и) Ма(р)ти(и)** шляхтич – 36
- Хомуто(в)ски(и) Ма(р)ти(и)** шляхтич – 51 зв., 55, 94
- Храно(в)ски(и) Во(и)тє(х)** – 114, 149; **Ярош** – 20 зв., 113 зв., 131
- Хро(м)кови(ч) А(н)дрє(и)** – 81
- Ча(р)нако(в)ски(и) Пє(т)ро** жовнір – 44 зв., 45, 51 зв., 52 зв., 55, 94
- Ча(р)нє(и)ки(и) Тимофє(и)** шляхтич – 104 зв.
- Чижо(в)ски(и) Я(н)** підданий Кшиштофа Кєвліча – 113 зв.
- Чобота(р) А(н)дрє(и)** – 61
- Чо(л)га(и)ски(и) Валєнт** шляхтич-свідок – 101 зв.
- Чо(р)ни(и) отаман** – 60 зв.
- Чо(р)ноба(и) А(н)дрє(и)** – 134
- Чо(р)ны(и) Е(р)ма(к)** іванківський міщанин – 29
- Чо(р)ны(и) Лє(в)ко** рожівський мышанин – 89 зв.
- Чуби(и)ски(и)** розбійник козацького загону Пашкевича – 18
- Шаре(в)ски(и) Во(и)тє(х)** шляхтич – 4^о зв.
- Шє(в)лє(и)ски(и) Ива(и)** – 60 зв.
- Шєлєхови(ч) Шпана(с)** іванківський міщанин – 29
- Шнля(р)ски(и)** шляхтич – 53 зв.
- Шиманова Жмудзкая На(с)та(з)я** **Кисєлє(в)на** – 123 зв.
- Ши(м)ко(в)ски(и)** шляхтич – 87
- Шкля(р)ски(и) Адамь** вільський староста – 45, 69 зв., 102, 113, 120

Шляни(н)скиє – 46 зв.
Шофи(к) Ива(н) – 60 зв.
Шра(м)ко Ла(с)ко підданий Старухи – 123
Шру(б)ка Миха(н)ло війт – 116
Штопура – 108 зв.
Щєниє(в)скиє Грего(р) 45, 53; **Фєдо(р)** – 47; **Жда(н), Ива(н)** – 1 зв., 45 зв., 67 зв., 113, 125 зв.; **Бо(г)да(н) н** **Мнкола(н)** Іванові сини – 120; **Хома** – 12 зв., **Василє(н)** – 125 зв., **Проко(п)** – 111 зв., 120
Щєнюти(ц)ки(н) Ива(н) шляхтич-свідок – 115 зв.
Ю(л)гу(к) котеленський сотник – 117
Ю(л)ту(з) – 116
Ю(с)ко – 116
Яво(р)ски(н) Вацлав – шляхтич-свідок – 146 зв.
Я(в)ресе(н)ски(н) – 86
Яки(м) – 60 зв.
Яку(ш) – 134
Я(н)ко(в)ски(н) Стани(с)ла(в) шляхтич-свідок – 49
Я(н)ко(в)ски(н) Паве(л) шляхтич – 11
Я(н)ниче(н)ко Микпта іванківський міщанин – 29
Я(н)че(н)ки – 96 зв.
Янчу(н)ски(н) Яро(ш) шляхтич – 114, 147
Яну(ш) Ишгъванъ Дхорєвъски(н) – 37 зв.
Яслико(в)ски(н) Мнкола(н) возний – 125 зв.
Ястреб підданий Забельського – 119
Ястре(м)ски(н) А(н)дре(н) шляхтич-свідок – 93
Я(с)тре(м)ски(н) Я(н) шляхтич-свідок – 99 зв.
Я(ц)ко котеленський сотник – 117 зв.

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

- Андреевщина** село – 14
Андрее(в)скиє сеножати – 7
А(н)дриєв містечко – 16 зв.
Бальковцы село – 146 зв.
Бежевъ (Бежов) село, маєтність
Лемешів – 7 зв., 70 зв.
Бежо(в)ски(и) кгрун(т) – 106 зв.
Белогоро(д)ка село – 69 зв.
Белило(в)ка містечко – 68 зв., 123
Белобере(ж)є село – 79
Белокуровичи село – 62
Бєлопо(л)є містечко – 34, 124, 125 зв.
Бє(р)дичо(в) місто – 48, 48 зв., 56 зв., 71,
72, 92 зв., 103 зв., 125 зв., 136
Березовиця село, маєтність
Чарнавських – 51 зв., 55 зв., 103
Бере(с)те Куя(в)скоє – 70
Биліковє(ц) село, діличизна Тиш-
Биковських – 51 зв., 52 зв., 55
Би(л)ка містечко – 70
Блажиє(в) рудня Немирича – 17 зв.
Браги(н)ски(и) замо(к) – 88 зв.
Бра(с)лав(л) місто – 116, 117 зв.
Брацловєць маєтність Богуфалів – 148
зв.
Бровары містечко – 116, 19 зв.
Бро(н)ки село – 151 зв.
Брусило(в) містечко – 131, 145 зв.
Бу(и)мє(р) урочище – 81
Буки село – 79
Бы(с)три(н) село – 135
Ванягины село – 107 зв.
Велики(и) Ли(с) хутір Василя Романка
– 66
Велудники містечко – 98
Вєлы маєтність Тиші-Биковського – 111
зв.
Вє(р)бовоє село, маєтність
Людринського – 128 зв.
- Вє(р)токиє(в)ка** село – 74
Ви(л)ськ місто – 35 зв., 102 зв., 122 зв.
Ви(р)ховня село – 116
Волиця маєтність Олександра Ворони
– 46 зв.
Володим(р)ске земство – 105
Во(л)чи(н)цы Малыє село, маєтність
Забельських – 98
Волиця село, маєтність Ружинських – 2
зв.
Волы(н) земля – 80
Вчора(и)шє (Учорашнє) містечко,
маєтність Адама Ружинського –
47, 60, 124
Выго(в) село – 62
Выдрєя річка – 106 зв.
Высокоє село – 16 зв., 23 зв., 113 зв., 131
зв.
Га(л)чи(н) село, маєтність Ружинських
– 2 зв.
Годото(м)лски(и) дворь – 22, 24 зв.
Голо(д)ки село, власність Тишкевичів –
56
Го(р)баша село – 16 зв.
Городо(к) село, маєтність Халаїмових –
4
Гоща село – 21, 30
Грѣжаны тут, очевидно, йдеться про
село Рижани Володасько-
Волинського району
Житомирської області – 64 зв., 70
Гу(и)ва річка – 80
Гули(н) село – 60
Дворє(ц) село, маєтність Олександра
Воронича – 46, 46 зв., 106 зв., 147
зв.
Дєво(ч)ки село – 16 зв.
Дєнєши село, маєтність Олександра
Воронича – 46 зв.

Дидковичи село – 118
Добромль – 91 зв.
Довжо(к) урочище – 81
Домоло(ч) село – 66 зв.
Дымро(в) місто – 62 зв.
Епа(н)чи(н)ская земля – 78 зв., 106 зв.
Ерем(н)ки село – 53 зв.
Ере(м)ки село – 151 зв.
Ере(м)ко(в)ская пуша – 102
Желе(з)няк маєтність Олександра
Воронича – 46 зв.
Же(р)деле(в) село – 2, 22 зв., 116, 119 зв.
Житоми(р)ски(н) пове(т) – 56
Забру(д)є село – 70 зв.
Закуты(н)ци село – 123 зв.
Звего(н)ски(н) пов'ї(т) – 147 зв.
Змиггорє(ц) село, маєтність
Ледуховських – 49
Ива(н)ковь село, маєтність Филона
Стрибиля – 20 зв., 23
Ивашо(в) село – 60
Иса(н)ки село, маєтність Третьяка – 65
И(с)коро(с)ти(н) містечко – 139
Кале(н)ске село – 118 зв.
Камень(н) Брод(д) село, маєтність
Козича – 61
Ка(р)ташинь село, маєтність
Фронцковичів – 89 зв.
Кне(в) місто – 150
Кикшо(в)ка село, маєтність
Ледуховського – 49, 68 зв.
Ки(ч)кпирі село, маєтність Филона
Стрибиля – 64
Кодє(н)ка річка – 95
Код(н)я село, маєтність Остафіяна
Тишкевича – 25 зв.
Козаровичи село, маєтність
Вільгорського – 64 зв.
Коломи(н)ци урочище – 119
Коро(с)тєшо(в) місто – 67 зв., 121 зв., 146
Коро(с)тыше(в)ски(н) ко(с)тє(л) – 36 зв.
Кор(р)чо(в) село – 78 зв.

Коры(т)ница село – 113 зв., 132
Корыгыща село – 16 зв.
Коте(л)ня містечко – 21, 81, 83 зв., 88,
116
Красносєлка село – 16 зв., 105
Кривое село, маєтність Тиші-
Бинковського – 150
Крошня село, маєтність Олександра
Воронича – 46 зв.
Крыва Руда урочище – 21, 30 зв.
Крылове(ц) село, маєтність
Людвиського – 67 зв., 118 зв.
Крыло(в)ка село – 98
Ку(н)ло(в)ка село – 120 зв.
Кустинь – 50
Лазаро(в)ка село – 145 зв.
Ле(в)ко(в) містечко, маєтність Богдана
Стрибиля – 80
Ле(в)ковы(н) ста(в) – 148 зв.
Лєсчинь містечко – 20 зв., 23, 70 зв., 80,
87
Лєчи Новоко(р)скиє буда Гната
Багриновського – 65
Лисо(в)цы село, маєтність
Велегловського – 47
Лисо(в)шина село – 65
Лого(н)ск містечко – 48, 63 зв.
Лозовки – 116
Лопи(н) село – 62
Лука село, маєтність Кевлича – 60, 87,
150 зв.
Лю(б)ли(н) місто – 118
Любе(л)ски(н) трибуна(л)ски(н) суд –
59, 118
Макаро(в)ка село – 120 зв.
Малоє Гли(н)ное село – 74
Ма(р)куше(в)ски(н) кгру(нт) – 92 зв.
Ма(х)новець місто – 48 зв., 50 зв.
Махо(в)цы село, маєтність
Маховецького – 121 зв.
Мєлені село – 7
Мпнины село – 114, 143 зв.

Ми(н)ко(в)цы село держави Степана
Минковського – 117
Ми(с)цова Золища село – 116 зв.
Миха(н)ло(в) містечко, яке раніше наз.
Лопыня – 60 зв.
Мог(л)нє село, маєтність Третяка, нині
село Поліське Коростенського ра-
йону Житомирської області – 65
Мо(к)рица річка – 83 зв.
Мокрятичи село, маєтність Олександра
Воронича – 46 зв.
Мо(с)ква місто – 80
Мочулинцы село – 128, 129 зв.
Мошъковцы село – 88
Мсти(с)ла(в)ски(н) пов'ѣ(т) – 88 зв.
Му(л)тя(н)ская земля – 84
Мутыжи(н) містечко – 82
Насило(в) село – 73
Нападо(в)ка село – 135
Нє(д)зькго(р)скє маєтність Ружинських
– 86
Нєдзку(р)ка село – 138 зв.
Нємєдо(в)ка село – 114 зв.
Нємєро(в)ка село – 135
Нєхворо(щ) село – 98
Ннкошо(в)ка село Київського
воєводства – 92
Новако(в)ская Буда – 66
Нови(н) Ружи(н) місто, маєтність
Ружинських – 11, 15 зв., 86, 119 зв.
Новое Поле село – 132 зв.
Нори(н)скъ місто – 101 зв., 103
О(в)ру(ц)ки(н) замо(к) – 60 зв.
Ввру(ч) місто – 67
Влєсо(н)щина село – 129 зв.
Впарипсы село, маєтність
Опарипеського – 88 зв.
Втєсы село – 115
Палочь оч. видно, йдеться про
Паволоч, замок Романа
ружинського – 46 зв., 116 зв., 119
зв., 150 зв.

Пє(с)ки село – 60
Пєтиго(р)ня село, маєтність Олекшичів
– 99 зв.
Пироговичи село – 16 зв.
Покалє(в) село – 73 зв.
Полигннє(ц) село – 92
Поло(в)ня ріка – 79 зв.
Почу(н)ки село, маєтність Романа
Ружинського – 46 зв.
Прежо(в) Малы(н) село – 73 зв.
Прибо(р)ско(в) село – 16 зв., 64 зв.
Ра(д)ваное село – 111 зв.
Раставици місто – 68 зв., 148 зв.
Ро(в)ное село – 150
Рожо(в) містечко – 90 зв.
Ро(н)ки село – 151
Романо(в)ка містечко – 116, 119 зв.
Ру(д)ня маєтність Олександра
Воронича – 46
Ружинъ Стари(н) и Нови(н) маєтність
Кевличів – 8 зв., 75, 138
Русяти(н)ка урочище – 81
Русяти(н)ка ріка – 80
Салннє(ц) село – 95
Сєлє(ц)кая зє(м)ля – 78 зв.
Сє(л)це село, маєтність Корчевського –
61
Сємаки село – 95
Сплє(н)щи(з)на село – 70, 70 зв.
Сннято(в)ка село, маєтність Єльця –
63 зв.
Скрылє(в)ци село – 101 зв., 106 зв.
Слободи(с)кая воло(ст) – 56
Соболє(в)ка село – 16 зв.
Соло(т)ви(н) село, маєтність Остапа
Тишкевича – 95
Стара Гре(б)ля село, маєтність
Юрєвича – 123
Стари(к) зараз село Старики
Коростенського району
Житомирської області – 150 зв.
Старое Сєло – 16 зв., 117 зв.

Старосє(л)цы село, маєтність Григорія
Кевлича – 63, 125
Стары(и) Шє(р)бов село, маєтність
Ружинських – 86
Стожарища село – 74
Стокрилє(в)ци село Київського
воеводства – 47 зв., 49 зв.
Стырти село – 16 зв.
Сукачи село – 16 зв.
Сулы село – 56 зв.
Сусє(д)ки село – 95
Сухари село – 114, 149
Су(ш)ки село – 70
Татарино(в)ци село, маєтність
Олександра Воронича – 46 зв.
Тєтєре(в) річка – 80
Тигири маєтність Третьяка (тут,
очевидно, йдеться про село
Чигирі Коростенського району
Житомирської області) – 65
Токаро(в)ка річка – 77 зв.
То(л)стычн(и)ци або Золота Го(р)ка
село – 123 зв.
Топорнищ село – 7, 70 зв., 145
Топчи село – 136 зв.
То(р)чн(и) містечко – 69 зв., 103 зв.
Трибєсо(в) містечко – 115
Троковичи село – 16 зв.
Трилєсы містечко – 124
Тростєнниця річка – 79
Тро(ц)коє воеводство – 101
Трояновє(ц) село, маєтність Олександра
Воронича – 46
Ту(р)бо(в)ка або Городище містечко –

110 зв.
Укорнищє урочище – 7
Улано(в)ски(и) го(с)тїнє(ц) – 92 зв.
Фа(с)тов місто – 107 зв.
Ханьтали(нє) село, маєтність
Олександра Воронича – 46 зв.
Холоснова О(ст)рова ґрунти, що
входили до маєтності Ісайки, яка
належала Третьяку – 66
Ходо(р)ковь містечко, маєтність
Биковського – 30, 74 зв.
Хотєнн(ц)ки(и) О(с)тро(в) назва
місцевості – 66
Ча(р)нобы(л) село – 21
Черєму(ш)ка замочок, маєтність
княгині Корєцької – 8, 11 зв.
Чє(р)кась – 44
Чє(р)нєхо(в) містечко, маєтність
Степана Немирича – 7 зв., 16, 67
зв. 97 зв., 122, 125 зв.
Чє(р)нєхо(в)ски(и) кґрунт 106 зв.
Чє(р)ня(в)ка село – 138 зв.
Чо(р)това Руда урочище – 2 зв.
Чу(д)но(в) містечко – 68
Шарєвь село – 50
Шє(р)шни містечко, маєтність Степана
Немирича – 16, 16 зв., 20
Шє(р)шнє(в)скиє кґрунти – 7
Шу(м)скь село, маєтність Олександра
Воронича – 46, 74
Шурова село – 113 зв., 131
Янятин містечко – 15 зв., 75 зв., 107 зв.
Янушполь село – 68
Ярило(в)скоє поле – 106 зв.

СЛОВНИК МАЛОЗРОЗУМЛИХ СЛІВ

актор -позивач;

а(н)са -

а(р)тыку(л) - стаття закону;

бани(т) - вигнанець;

банищя - вигнання за межі держави,

вирок про вигнання;

ба(р)зе(н) - швидше;

боари(н) - представник прошарку дрібної службової шляхти, який на ленному праві володіє землею, відбуваючи визначені сюзереном служби;

бу(р)да - розбій;

варовати - зміцнювати, юр.

забезпечувати;

ведле, ведлу(г) - відповідно до;

вли(в)ковы(н) запи(с) - переданий комусь запис;

возны(н) енера(л) - дрібний судовий урядник;

выволане(ц) - див. **бани(т)**;

выстье - вихід, оголошення;

гостинне(ц) - крупний торговельний шлях;

добра - власність, маєтність;

досы(т) чинити - задовольняти;

екзекуця - виконання судового рішення;

е(кс)пулня - вигнання;

за(ц)ны(н) - шановний, поважний;

збегн - піддани-втікачі;

земенн(н) - шляхтич-землевласник, осілий на конкретній території;

иле - оскільки;

инстыгато(р) - офіційний оскаржувач, урядник з функціями нагляду за дотриманням норм прравосуддя;

и(н)те(р)щыза - угода;

и(н)тромнся - введення у володіння маєтком;

капитула - колегія вищих церковнослужителів при єпископі

квн(т) - боргова розписка

кгвалт - насильство;

кля(в)зула - застереження в юридичному документі;

ко(н)дыщя - стан, становище;

ко(н)се(р)ва(н)ты - судові сесії Люблінського трибуналу;

ко(н)те(н)товати - задовольняти;

ма(н)стра(т) - орган самоврядування в містах, що користувалися

магдебурзьким правом;
ма(л)жонка - дружина;
ма(л)жонок - чоловік;
ма(м)ры - ?
меновите - а саме;
нелито(с)тине - жорстоко, свавільно;
ω(б)вола(н)ε - оголошення,
оприлюднення;
ω(б)лята - запис документа до судово-
адміністративних книг;
ω(в)ше(м) - взагалі, однак;
ωкру(т)не - свавільно, жорстоко;
ωфєрова(т) - погоджуватися;
ωчєви(с)то - особисто;
па(с)твитися - збиткуватися,
глумитися;
плєннпотє(нт) - уповноважений;
поступок пра(в)ны(и) - судовий
процес;
посєсо(р) - власник;
понєва(ж) - оскільки;
поступо(к) пра(в)ны(и) - судовий

процес;
привлащати - привласнювати;
принцыпал - головний позивач у
складному процесі з багатьма
учасниками;
припо(з)вы - повторні позови до
матеріальних відшкодувань у вирішеній
судом справі;
протє(с)тацяя - скарга;
публикацяя - оголошення;
реквирова(т) -
рєляцяя - донесення;
рємісія - відстрочка рішення суду;
рок - термін судових засідань;
сати(с)факцяя -
сна(т) - певне, видно;
су(б)митова(т) - ?
тєстамє(нт) - заповіт;
умаля(т) - скасовувати;
фолк /фолкг/ - пільга, послаблення;
шацова(т) - коштувати;
шпєкги - шпигуни

ЗМІСТ

1. Оповеда(н)є п`нєє Ви(л)жиное на єє мл`г(ст) кн`гню Ружи(н)скуюю	28
2. Оповеда(н)є тоєє(ж) п`нє(и) Ви(л)жиное на п`нюю Халапмовую и соз`наньє/возного	29
3. Оповеда(н)є и пи(л)но(ст) п`нє(и) Ви(л)жиное на є(и) мл`г(ст) кн`гню Ружинскуюю	30
4. Оповеда(н)є мешанина и ку(п)ца слу(ц)кого на п`на Адама Тишу Быковского	33
5. Созна(н)є возного в то(и) же справе с п`но(мъ) Тишею Адамо(мъ)	35
6. Положе(н)є по(з)во(въ) ѿ(т) п`на Стефана Немирича по п`на Адама олизара и по и(н)ши(х) ѿсо(б).	37
7. Оповеда(н)є п`на Стефана Немирича на п`на Якова Лемеша.	38
8. Положе(н)є по(з)во(в) по пото(мъ)ки кн`ж Ружи(н)ско(г)[о] ѿ(т) кн`ж Корє(ц)коє.	39
6. Положе(н)є по(з)во(в) по ты(х) же пото(мъ)ковъ Ружи(н)[ских] о(т) кня(ж)[ны] Корє(ц)коє.	42
6. Положе(н)є позву по пото(мъ)ки небо(ж)чика Адама Богуфала ѿ(т) є(и) м(л) кн`жны Корєцкоє.	44
6. Пилно(ст) п`на Юзефа Дзе(р)би(ц)кого до ѿ(т)бира(нъ)я су(м)мы ѿ(т) п`на Северина Боляно(в)ского.	45
6. Оповеда(н)є єє м(л) кн`жны Корєцкоє на є(и) м`г(л)(ст) кн`ги(ню) Ружинськую.	46
7. Оповеда(н)є п`на Якуба Рудзи(н)ского на п`на Крыштофа Кєвлича и со(з)/нанє/во(з)но/го/.	48
7. Положе(н)є по(з)ву ѿ(т) Ивана Щєниє(в)ского по (Ж)дана Щєниє(в)ского.	50
7. Положе(н)є позву ѿ(т) Хомы Щєниє(въ)ского по Ивана Щєниє(в)ско(г)[о]	51
8. Положе(н)є позву ѿ(т) п`на Федора Стрыбыла по п`на Даниєля Стрыбыля	52
8. Оповеда(н)є п`на Крыштофа Кєвли(ча) на є(г)[о] мл`г(ст) кн`зя Ада(ма) Ружинського.	53
8. Положе(н)є позву ѿ(т) п`на Ма(р)цина Михо(в)ского по Яна Сви(р)щє(в)ского.	54
13. Оповеда(н)є п`на Якова Лемеша на п`на Стефана Немири(ча)	55
13. Оповеда(н)є п`на Якуба Рудзи(н)ского на п`н[а] Крыштофа Кєвлича и со(з)на(н)є во(з)ного.	57
Оповеда(н)є п`на Стефана Немири(ча) на Григо(р)а Ташко(в)нча и на и(н)ши(х) козако(в).	59
14. Оповеда(н)є п`на Стефана Немирича на п`на Лемеша.	66
23. Со(з)на(н)є во(з)ного в справе п`на Стефана Немирича (с) козаками нїзовыми.	67

24. Оповеда(н)є п̀на Филона Стрыбыля на его м(л) п̀на Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ку и(л)о м(л)҃(сти).	69
25. Поло(ж)[єнє] по(з)[ву] ω(т) Андрея ωгнєви(ча) по Васи(л)я Сурина	71
Увеза(н)є во(з)ного Станислава Ска(р)чи(н)ского в село Же(р)делевь ω(т) кн҃гни Ружи(н)ское.	73
Оповеда(н)є его мл҃(сти) п̀на Самуєля Го(р)ностая на его мл҃҃сть п̀на Фило(на) Стрыбыля.	74
28. Оповеда(н)є ксєндза Кочоро(в)ского на Андрея Вели(ц)кого	76
29. Є(з)дчє(н)є во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного мешка(н)я Сурина з ма(л)жонкою своєю ω(т) Андрея ωгнєви(ча)	77
30. Оповеда(н)є п̀на Андрея Во(и)ны на кн҃(я)ги(н)ю Ружи(н)скую	79
31. Положенє по(з)ву ω(т) месча(н)҃ житомн(р)ски(х) по п̀на Васи(л)я Воронича , писара зє(м)҃ского.	81
32. Со(з)нанє во(з)ных в справе его милости п̀на Филона Стрыбыля зь его милостью паномь Го(р)ностаємь.	82
33. Со(з)нанє во(з)ного в справе того(ж) є(го) милости (с) ты(м) же его мило(ст)ю пано(м) Го(р)ностає(мь).	84
34. Со(з)нанє во(з)ного в справе ксєндза Кочуровьского (с) паномь Аньдрєємь Вели(ц)кимь	90
35. Положенє по(з)вовь ω(т) его мл҃(сти) пана Филона Стрыбыля по его милости пана Го(р)ностая	91
36. Є(ж)дчєпє во(з)ного з листо(м) :увя(д)чим: в справе кьсєндза Стрышкьовьского до маєтности его милости пана Фридриха Тишкевича и ма(л)жо(н)ки є(г)/(о)/(м(л)).	95
37. Оповеданє пана Филона Стрыбыля на его мл҃(сти) пана Го(р)ностая	96
38. Є(з)дчєпє во(з)ного з листо(м) увя(д)чи(м) в справе Савостияна з жидо(м) Зє(л)комь ..	98
39. Оповеданє пана Аньдрєя Скотни(ц)кого на п̀на Дулиньского	99
40. Оповеданє пана Алєкьса(н)дра Ми(р)ского на слугу своєго	100
Оповеданє козако(в) на его м(л) пана Стєфана Нємирича.	101
42. Со(з)нанє во(з)ного в справе ты(х) (ж)є козаковь (с) ты(м) же паномь Нємиричомь	103
43. Оповеданє п̀нєє Пашкевичовє на его м(л) пана Стєфана Нємири(ча)	106
44. Положенє по(з)во(в) ω(т) є(и) мл҃(сти) панє(и) Ви(л)жинное по є(и) мило(ст) пани Бо(г)дановую Халанмовую	110

45. Посесыя п̀на Борухо(в)ского в село Лебеди(н)	111
Теста́ме(нт) его мл̣(с)ти п̀на Але(к)сандра Воронича ма(л)жонце и сыномъ его м(л) даны(и).	115
2. Положе́нъа по(з)[вов] ѿ(т) пана Будише(в)ского по ро(з)ные ѿсобы	118
Положе́нье по(з)вовъ ѿ(т) п̀на Носаре́вьского к ма(л)жоньки его по пана Фры(д)риха Тишкевича и ма(л)жонку его м(л).	120
Положе́нье по(з)вовъ ѿ(т) пана ѿлекъшича по ро(з)не ѿсобы.	121
5. Положе́нье по(з)вовъ ѿ(т) п̀на Яна Ле́духо(в)ского по его мл̣(с)ти п̀на Фры(д)риха Тишкевича	122
6. Положе́нье по(з)вовъ ѿ(т) п̀на Жда(р)ского по пана Будише(в)ского	123
7. Поло(ж)[е́нье] по(з)во(в) ѿ(т) п̀на Юзе́фа Дзе(р)би(ц)кого по пана Се́верина оляновского	124
Ѡповеда́нье его мл̣(с)ти п̀на, Сте́фана Немирича на козаки.	126
9. Ѡведеда́нье того (ж) его мл̣(с)ти п̀на Немирича на Григо(р)евую Пашкевичовую	127
10. Ѡповеда́нье пана Пе(т)ра Че(р)наковського на и(х) мл̣(с)ти п̀на Васи́лъя Тишу Квитовського.	129
11. Квита́ця п̀не(и) Бо(г)дановое Ще́ние(в)ское п̀на Микола< Ко(р)че(в)ского	130
12. Проте́сть п̀на Ча(р)наковського на и(х) мл̣(с)ти пана Васи(л)я Тишу и п̀на Витовського	131
13. Посесыя ѿ(т) панее́ Фроньцковое Хо́даковское в ча(ст) в селе́ Ще́ние́ве Григо́ря Ще́ние́вского	132
14. Со(з)на́нье во(з)ного [в] справе пана Ши́ля(р)ского (с) пано(м) Бесе́ки(р)ски(м)	133
15. Ѡповеда́нье пана Адама Шкля(р)ского на пана Бе(з)се́ки(р)ского	134
16. Проте́(ст) его мл̣(с)ти пана Го(р)но́стая на его мл̣(с)ти пана Фило́на Стрыбы́ля и ма́льжоньку его мл̣(с)ти.	135
17. Со(з)на́нье во(з)ного в справе п̀на Ча(р)нако(въ)[ского] (с) подьда́ными бе́ликовскими.	137
18. Ли(ст) запи(с) его мл̣(с)ти п̀на ѿ(с)та́фияна Тишке́вича пану Фе́дору Жашко́вскому даны(и).	139
Квита́ця того (ж) его м(л) п̀на Тышке́вича п̀ну Жашко́(в)скому даная,	144
20. Ли(ст) запи(с) п̀на Фе́дора Жашко́(в)ско(го) его м[ило́сти] пану ѿста́фианови Тишке́вичови и ма(л)жо(н)це его м[ило́сти] даны(и)	144

Поло(ж)енѣ по(з)вовѣ ω (т) п̀на Крыштофа Кевлича по к. Адама Ружиньского	147
22. Еждже(н)ѣ во(з)ного для прислуха(н)я присеги п̀на старосты ω(в)ру(ц)ко(го) ω(т)п̀на Яна Абрама Бѣ(л)кевича	148
23. Положенѣ по(з)во(в) ω(т) пана Ивана Ко(р)чевьского по п̀на Юзефа Козича.	149
Квитиция п̀на Миколая Упище(в)ского его мило(ст)[н] п̀на Яна Кг(л)ского Ру(с)кого	150
25. Положе(н)ѣ по(з)ву ω(т) п̀на Ме(р)вин(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского	151
26. Положе(н)ѣ позву по ихъ м(л) Ко(с)те(н)тина и Януша, кня(жать) ω(с)тро(з)скихъ ω(т) пана Тимофея Гуменн(ц)кого.	153
27. Е(з)дже(н)ѣ во(з)ного з ли(с)то(м) упомина(л)ны(м) ω(т) п̀на Фаща до п̀на Ко(с)та(н)того елца	154
Положе(н)ѣ по(з)вовѣ ω (т) п̀на Защињьского по п̀на Федо(ра) Стрыбыля.	155
29. Положе(н)ѣ по(з)вовѣ ω(т) п̀на Кры(ш)тофа Третьака по ро(з)ные ωсобы	156
30. Проте(ст) п̀на Яна Абрама Бѣ(л)кевича на Игната Багриию(в)ского	158
32. Поло(ж)енѣ по(з)[вовѣ] ω(т) п̀на Кевлича и Федора Щегѣ(в)ского по ро(з)ные ωсобы.	164
33. Положе(н)ѣ по(з)вовѣ ω(т) его мл̣(с)ти п̀на Фри(д)риха Тишъкевича по ро(з)ные ωсобы.	165
34. Положе(н)ѣ по(з)ву ω(т) Ивана Щение(в)ско(г)[о] на п̀на Ждана Щение(в)ского	167
35. Положе(н)ѣ по(з)во(в) ω(т) п̀на Дѣѡнизе(г)[о] Лукаре(в)ско(г)[о] по п̀на Федора Стрыбыля <>	168
36. Положе(н)ѣ по(з)во(в) ω(т) п̀на Михо(в)ско(г)[о] по ωкрутаторо(в) и по н(н)шие ωсобы.	169
37. Положе(н)ѣ по(з)во(в) ω(т) п̀на Стефана Немѣрича по ро(з)ные ωсобы.	171
38. Ѡповѣда(н)ѣ его мл̣(с)ти п̀на ѡстафияна Ти(ш)кевича на п̀на Микули(н)ско(г)[о]	173
39. Ѡповѣда(н)ѣ е(г)[о] м(л) п̀на Тишкевича и привезе(н)ѣ на (в)рядѣ слуг(г) е(г)[о] милости позабияны(х) ω(т) п̀на Микули(н)ского	175
40. Со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] в справе того (ж) его м(л) (с) ты(м) же п̀но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мь)	176
41. Проте(ст) Яна ω(ст)ро(в)ско(г)[о] на его м(л) п̀на Яна Минкуди(н)ского	177
42. Ѡповѣда(н)ѣ п̀на Яна Соколо(в)ского на п̀на Лисн(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку его <>	179
43. Квитація Грншихи А(н)дрѣя Брудзи(н)ско(г)[о] Ша(л)чинновьского	180
44. Квитація мѣщанина слу(ц)кого Наума на п̀на Адама Тишу Быко(в)ско(г)[о]	181

45. Со(з)на(н)ѣ п̀на Яна Почѣ(р)ни(ц)ко(г)[о] в за(с)тупе(н)ю п̀на Кры(ш)тофа Ке(в)лича ѿ(т) п̀на Рудзи(н)ско(г)[о]	182
Ѡповѣданье его м(л) п̀на Го(р)ностаѧ на его м(л) п̀на Филона Стрыбыля,ча(ш)[ника] зе(м)ли Кие(в)[скоѣ], тужь и со(з)[нанѣ] во(з)[ного] в справе того жь его м(л) (с) ты(м) же.	187
2. Со(з)напье во(з)ного в то(и) же справе	188
3. Увезанье во(з)ного в ча(сти) села Ко(р)чова и в зе(м)лю Селецкую и ѿпань(чи)скую п̀на Мпха(и)ла Бражи(н)ского Кевли(ча)	190
4. Ѡповѣда(н)ѣ его м(л) п̀на Богдана Стрыбыля на є(г)[о] м(л) п̀на Саму[еля] Го(р)но[стая] по(з)[ву] Киевско(г)[о] и ма(л)[жонки] его м(л).	192
5. Ѡповѣданье его м[илости] п̀на ѿстафна Стрыбыля на его м[илость] п̀на Го(р)ностая. по(д)коморе(г)[о] зе(м)ли Кие(в)скоѣ.	196
6. Положено припо(з)ву ѿ(т) его м(л) п̀на Алекса(н)дра Дубни(ц)кого по є(г)[о] м[илость] Мпколая Макаревича.	197
7. Со(з)напье во(з)ного в справе его м̀ти п̀на Бо(г)дана Стрыбыля з его м[илостю] п̀но(м) Самуело(м) Го(р)но(с)тає(м) и ма(л)жо(н)кою его м(л).	198
Униве(р)саль его кро[ле(в)скои] м(л) перѿбляти(мь) з кни(г) крго(д)[ских] Кие(в)[ских] поданы(и) в небеспече(н)ѣтве Кгаб(р)[иеля] Баторє(г)[о].	201
Ѡповѣданє п̀на Крыштофа Ке(в)лича на єє м[илост] кн҃жну Ромаповую Ружи(н)скую и пото(м)ко(въ) небо(ж)чика кн. Ружи(н)ско(г)[о]	203
10. Ѡповѣданє п̀на Самуєля Го(р)ностая на и(х) м[илост] п̀новъ Стрыбылевъ.	205
11. Ѡповѣданє п̀на судѣ крго(д)ско(г)[о] Кие(въ)ско(г)[о] на мешанъ котеленски(х).	207
12. Ѡповѣданє того п̀на судѣ ѿ заби(т)ѣ слуги его Нови(ц)ко(г)[о].	209
13. Положенье по(з)ву по п̀на Лукаша Мо(д)лише(въ)ско(г)[о] ѿ(т) п̀на Федора Быко(в)ского.	210
14. Ѡповѣданє п̀на Федора Быковско(г)[о] на его м(л). п̀на Стефана Ло(з)ку.	211
15. Со(з)на(н)ѣ во(з)но(г)[о] в справе того (ж) (с) ты(м) же п̀номъ Ло(з)кою.	213
16. Ѡповѣданє п̀на Миколая Законо(в)ско(г)[о] на є(г)[о] м(л). п̀на Стефана Лозку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жоньку его м(л)ти.	215
17. Ѡповѣданє Ба(л)цера Лакгєвни(ц)ко(г)[о] на п̀на Тимофея Рутєницько(г)[о].	217
Ѡповѣда(н)ѣ п̀на Яна Лєдухѿ(въ)ско(г)[о] на его м̀(ст) п̀на Фри(д)риха Тишкєвича и ма(л)жоньку его м(л). п̀(н)ю Зофѣю кн҃(ж) з О(с)трога.	217
19. Положенье по(з)ву ѿ(т) п̀на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по єє мл̀(сти) к҃(ж)ну	

Романовую Ру(ж)инъскую.....	220
20. Положе(н)я по(з)ву ѡ(т) п̀на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по пото(м)ки к̀жти Ружи(нъ)ско(г)[о] и по еѐ м(л). к̀(н)ю Романовую Ружи(н)скую.....	221
21. Квитация п̀на Ча(р)нако(в)ско(г)[о] ѐ(г)[о] м[илости] п̀на Лукаша Вито(в)ско(г)[о].....	223
22. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) его м(л). п̀ну Ви(л)дзе и ма(л)жо(н)це ѐ(г)[о] м[илости]ѡ(т) ѐ(г)[о] м(л). п̀на ѡ(с)тафияна Тишъковича, по(д)ска(р)бе(г)[о], даны(и).....	224
23. Квитация п̀на Ча(р)нако(въ)ско(г)[о] ѐ(г)[о] м(л)сти п̀на Лукаша Вито(въ)ско(г)[о] (с) при(с)та(в)ства выбира(н)ѐ стациѐ.....	230
24. Оповеда(нъ)ѐ п̀на Ба(л)цера Лакгени(ц)ко(г)[о] на ѐ(г)[о] м(л). п̀на ѡстафияна Ти(ш)кевича, по(д)ска(р)бе(г)[о] Вели(к)[ого] Кн̀(з) Ли(г)[о(в)ско(г)]......	231
25. Оповеданъѐ его м(л). п̀на Стефана на ѐ(г)[о] м(л). п̀на Кры(што)фа Твора(нъ)ско(г) ро(г)мистра.....	232
26. Подоже(н)ѐ по(з)ву ѡ(т) п̀на Миколая Ту(р)ско(г)[о] по еѐ м(л). п̀нюю Бо(г)дану Жилоно(в)ну кмитя(н)ку воеводя(цъ)ку смоле(нъ)скую.....	233
27. Оповеда(н) п̀на Стани(с)лава Забе(л)ско(г)[о] на п̀на Сѐмена Лу(д)ви(с)ко(г)[о], ту(т) же и со(з)на(н)ѐ во(з)но(г)[о] в то(и) же справѐ.....	234
26. Со(з)на(н)ѐ во(з)но(г)[о] в справѐ его м(л). п̀на Ви(л)кги з пано(м) ѡле(к)шичо(м) Сѐменовъ.....	237
29. Квитация ѐ(г)[о] м(л)сти п̀на Ю(р)я Лясо(ти) ѐ(г)[о] м(л). п̀на ѡ(с)тафияна Тишъкевича (с) проце(с)у.....	239
Оповеданъѐ п̀на Яна Воловича, сто(лъ)ника городе(ц)ко(г)[о], на и(х) м(л). п̀на Васи(лъ)я Сурина и Покале(въ)ско(г)[о] и п̀на Да(х)новича, ѡпекунѡвъ.....	241
Положенъѐ по(з)во(в) ѡ(т) п̀на Зжда(р)ско(г)[о] по п̀на Будыше(в)ско(г)[о] и Чо(л)га(н)ско(г)[о].....	243
32. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(й) ѡ(т) п̀на Адама Шкля (р)ско(г)[о] п̀ну Рехо(в)ско(му) даны(и).....	244
33. Положе(н)ѐ по(з)у ѡ(т) п̀на А(н)дрея Пере`сецъко(г)[о] по и(х) еѐ м̀(сти) к̀жну ѡ(с)тро(ж)кую, воеводиную Во(л)ы(нъ)[скую], и по п̀на Стры`была.....	246
34. Положенъѐ по(з)вовъ ѡ(т) п̀на Деѡннисе(г)[о] Лукаре(в)ско(г)[о] по п̀на Фсдора Стрыбыла.....	247

35	Продажа коня цигана Ю(р)ка Мо(ш)кови жиду	248
34.	Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) п̀на А(н)дрея Понято(в)ско(г)[о] по его м[илость] п̀на Фри(д)риха Ти(ш)кевича и ма(л)жо(н)ку его м(лсти).	249
	Лн(ст) запись ѡбликъ кнзѣ Ива[на] Ружи(нъ)ско(г)[о] п̀ну Моли(пъ)ко(му) або п̀ну Древе(ц)кому даны(и).	250
38.	Запи(с) вли(в)ковы(и) п̀ну Япу Древе(ц)кому ѡ(т) кнзѣ Ивана Ружи(н)ско(г)[о] даны(и).	252
39.	Со(з)на(нъ)е во(з)ны(х) в справе п̀на Стефана Немѣрича (с) п̀но(м) Яковом) Лемешо(мъ).	255
40.	По(л)[оженъе] по(з)[ву] ѡ(т) п̀на Ждза(р)ско(г)[о] по п̀на Пе(т)ра Груднше(в)ско(г)[о].	256
41.	Поло(ж)[енъе] по(з)ву ѡ(т) п̀на А(н)дрея ѡгня Тишкови(ча) по его м(лсти) ксе(н)дза Крыштофа Казими(р)ско(г)[о] би(с)купа Кие(в)ского.	257
42.	Увезанъе во(з)но(г)[о] в мае(т)но(ст) Вапятины ѡ(т) кнгни Ивановое Ружи(н)ское его м(стн) Ивана Ружи(н)ского.	258
43.	Ѡповеда(н)е п̀на А(н)дрея ѡгня Ти(ш)кови(ча) на его м(л). вѣзе велебно(г)[о] ксе(н)дза Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа киевѣского.	260
44.	Моць до права ѡ(т) п̀на А(н)дрея Жза(р)ско(г)[о] п̀ну Кры(ш)тофу Сема(ш)кови дана.	264
45.	Положенъе по(з)ву ѡ(т) п̀на Якуба Во(л)ско(г)[о] по его м(лсти) п̀на Ко(с)га(н)то(г)[о].	265
46.	Со(з)[нанъе] во(з)[ного] в справе Але(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] (с) п̀но(мъ) Адамо(мъ) Лодзи(н)ски(мъ). е(ж)дже(н)е во(з)ного.	256
1.	Поло(ж)[енъе] по(з)ву ѡ(т) пана Анѣдрея Во(н)ны по пана Рая.	272
	Поло(ж)[енъе] по(з)ву ѡ(т) п̀но(в) Анѣдрея, Ю(р)я Прежовѣски(х) по пановѣ Григо(р)я Покалевѣского. пана Анѣдрея Сурына. Николая Да(х)новича и папою Прежовѣскую яко ѡпекуновѣ.	273
3.	Положепье по(з)ву по и(х) пановѣ ро(т)ми(с)тро(в) его к(р). мл(с)ти ѡ(т) ее мл(с)ти кнегини Романовое Ружипское.	274
4.	Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) Скура(та) по она(н)ку Де(д)ко(в)ского.	278
	Поло(ж)[енъе] по(з)[ву] ѡ(т) п̀на Стани(с)лава Забе(л)ского по Семена Лу(д)ви(с)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку его м(л)	279

6. Со(з)на(н)е во(з)ного в справе е(и) м(л). кнегини Ружи(н)скоє (с) поручниками ро(т)ми(с)тро(в) его короле(в)ско(и) мл(с)ти.	280
Подо(ж)[енъе] по(з)во(в) ѡ(т) ксе(н)дза Качоро(в)ско(г)[о] по пана Покале(в)ского.	282
7. Ѡповеда(н)е Прокола Щение(в)ского на п̄на Ивана Ждановича Щение(в)ско(г)[о], ту(т) же и со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в то(и) же справе	283
8. Поло(ж)[енъе] по(з)ву ѡ(т) п̄на Шкля(р)ского по е(г)[о] мл(с)ти ѡ(т)ца митрополита кие(в)ско(г)[о] Ипатѣа Потѣа.	284
9. Поло(ж)[енъе] по(з)во(в) ѡ(т) его мл(сти) п̄на Яна Бле(н)до(в)ского по и(х) м(л). п̄на Абрама Сениоту ро(т)ми(с)тра и поручника е(г)[о] м(л).	285
10. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) его м(л), п̄на Яна Бле(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] кие(в)ского, по е(г)[о] м(л). п̄на Адама ѡлизара Во(л)чкевича.	287
11. Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе п̄на Миколая Да(х)новича и(з) его мл(с)тю п̄но(м) Стефаном) Немѣричом) ѡ недопуше(н)е увезана.	288
12. Е(ж)дже(н)е во(з)но(г)[о] з суда(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) в справе Саво(ст)яна, бу(р)ми(с)тра кие(в)ско(г)[о], з неверны(м) Зелькомъ жидомъ.	289
13. Положе(н)е по(з)во(в) е(т) п̄на Ла(в)рина Старухи по ро(з)ные (собы.	291
14. Положе(н)е по(з)во(в) ѡ(т) е(г)[о] м(л), п̄на Фри(д)риха Тишкевича по ро(з)ные ѡсобы.	294
15. Положе(н)е по(з)ву ѡ(т) п̄на Ивана Щение(в)ско(г)[о] по Яна Сологу.	296
16. еждженъе во(з)ны(х) при (в)ряде кгро(д)ско(м) Кие(в)ско(м) в справе, п̄на Стани(с)лава Стры(ж)ко(в)ско(г)[о] е(г)[о] м(л). п̄но(м) Фри(д)рихо(м) Тншковичо(м).	297
17. Положенъе по(з)во(в) ѡ(т) Василя Щение(в)ско(г)[о] по розные ѡсобы.	299
18. Положе(н)е по(з)во(в) ѡ(т) п̄на Ивана Щение(в)ско(г)[о] по е(г)[о] м(л). п̄на Стефана Немѣрича и по Василя Щение(в)ско(г)[о].	300
19. ежджене во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м) Кие(в)ски(м) в справе Савостяна Андреевича, бурмистра кие(в)ско(г)[о], з неверны(м) Зелком), жидо(м) вилским.	301
20. Ѡповедане е(г)[о] м(л). п̄на Фри(д)риха Тишкевича на п̄на Петрова Будише(в)ско(г)[о] ту(т) же и со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в то(и) же справе.	302
21. Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе п̄на Костанто(г)[о] Жашко(в)ско(г)[о] (с) п̄но(м) Стефаном) Людри(н)ским<>	305
22. Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе е(г)[о] м(л). п̄на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з Але(к)са(н)дро(м) Мочу(л)ски(м) ѡ недопуше(н)е увеза(н)я.	307

23	Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе то(г)[о] (ж) е(г)[о] м(л). п̀на Соколо(в)ско(г)[о] (с) ты(м) же п̀но(м) Мочулски(м) ω непостанове(н)е ма(л)жо(н)ки свое(и) до призна(н)я запису и(х) и недопуше(н)е увязанъя.	309
24.	Положе(н)е по(з)ву ω(т) е(г)[о] м(л). п̀на Стефана Немирича по е(г)[о] м(л). п̀на Крыштофа Творанско(г)[о], ротмистра е(г)[о] к(р). мл(с)ти.	311
25	Положе(н)е по(з)ву ω(т) е(г)[о] м(л). п̀на Га(в)рила Го(с)цко(г)[о] по п̀на Мартина Бутовича.	311
26.	Увезане во(з)но(г)[о] в село Щурову п̀на Во(и)тєха Моше(и)скогo ω(т) е(г)[о] м(л). п̀на Стефана Немирича.	312
27.	Увезане во(з)но(г)[о] в село Высокое п̀на Яроша Храно(в)скогo ω(т) е(и) м(л) п̀нее Нем̀ричове и с̀на е(и) м(л). п̀на Стефана Немирича.	313
	Увезане во(з)но(г)[о] в село Кору(т)ницу п̀на Але(к)са(н)дра Дубни(ц)когo ω(т) е(г)[о] м(л). п̀на Стефана Нем̀рича.	314
29	Ωповедане п̀на Андрея Юревича на п̀на Защи(и)скогo Крыштофа<>	315
30	Лп(с)(т) запи(с) е(г)[о] мл(с)ти п̀на Яна Соколо(в)скогo п̀ну Янови Зю(л)ко(в)скому данъ.	317
31.	Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе пана Ан̀дрия Юревича з п̀но(м) Защи(н)ским.	319
32.	Положе(н)е по(з)ву ω(т) ксе́ндза Алекшого, Клебана чудно(в)скогo по е(г)[о] м(л). княжати Юря Вишневецкогo, каштєляна кие(в)ско(г)[о].	321
33.	Пылно(ст) п̀на Александра Жашко(в)скогo проти(в)ко жидови Борухови.	322
33.	еждже́не во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справе п̀на А(н)дрея Во(и)ны з п̀но(м) Яно(м) Рае́мъ.	323
35	Ωповедане е(г)[о] м(л). п̀на Фри(д)риха Тишкевича на п̀на Лидохо(в)скогo и со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] то(г)[о] жъ<>	325
36.	Положе(н)е по(з)ву ω(т) п̀на Рєхо(в)скогo по п̀на Стефана Безсеки(р)скогo.	326
37	еждже́не во(з)но(г)[о] з урядо(м) к̀ро(д)ски(м) Кне(в)ски(м) на екзекуцѝю в справе п̀на Ан̀дрея Воины з п̀номъ Яно(м) Рае́мъ.	328
38.	Положе(н)е по(з)во(в) по потомко(в) княжати Ружи(и)скогo и по ее м(л). кнеги(и)ю Романовую Ружи(и)скую.	329
39	Со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в справе п̀на Крыштофа Ке(в)лича зъ ее м̀стѝю п̀не Янею Ружи(и)скую.	331
40	Тєстамен(т) п̀нее Настази(и) Мєлнк(и)когo Зброжковое п̀ну Рафалу жъ Рожкови и	

потомко(м) свои(м) даньи.	332
41. Оповедане п̀на Яна ω(т)рошкевича на п̀на Андрея Мєрви(н)ского.	332
42. Посесѣя во(з)но(г)[о] в село Мп̀нины п̀на Богури(н)ского, ω(т) ε(и) м(л). п̀неε олизаровое,	339
43. Оповедане п̀на Богури(н)ского на ε(г)[о] м(л). п̀на Адама олизара Волчькевича,	340
44. Положе(н)ε по(з)во(в) ω(т) п̀на Богури(н)ского по ε(г)[о] м(л). олизара,	343
45. Еждженε во(з)ны(х) при (в)рядε к(г)ро(д)ско(м) Кие(в)ско(м) в справе п̀на Федора Козарина, зъ п̀но(м) Бутовничо(м) на екзекуцию,	344
46. Положе(н)ε по(з)во(в) ω(т) п̀на Богури(н)ского по ε(г)[о] м(л). п̀на олизара,	345
48. Еждженε во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справе п̀на Юзефа Лозки зъ п̀но(м) Лукашо(м) Вито(в)ским,	346
48. Ездженε во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справе п̀на Козарина зъ п̀но(м) Бутовичом,	347
49. Ездженε во(з)ны(х) при (в)рядε к(г)ро(д)ско(м) Кие(в)ско(м) в справе п̀на Юзефа Ло(з)ки зъ п̀но(м) Лукаше(м) Вито(в)ски(м) на екзекуцию,	349
Поло(ж)[ен]ε по(з)[ву] ω(т) п̀неε Анд[реевое] Во(и)нноε по пана Янчи(н)ского.	350
50. Положенε по(з)ву ω(т) кн`ж) н(х) м(л). Корецки(х) по п̀на Речи(н)ского.	351
52. Положенε по(з)ву ω(т) п̀на Во(и)тєха Храпо(в)ского по п̀на Але(к)са(н)дра Тишу Быко(в)ского,	352
53. Посессыя во(з)но(г)[о] в село Сухарѣ, к`жну Корецкую ω(т) пана Вышотравьки и мальжопьки ε(г)[о],	353
54. Положе(н)ε по(з)ву ω(т) ε(г)[о] мл(с)ти Яна Бо(н)дзи(н)ского по п̀на Васи(л)я Тишу Быковьского,	354
55. Положе(н)ε по(з)ву ω(т) ε(г)[о] м(л). п̀на Бо(н)дзи(н)ского по пото`м)ки княжати Ружиньского,	356
56. Оповеданε Яна Бенецького на Бражп̀нского 357	357
57. Положе(н)ε по(з)ву ω(т) п̀на Вицєнто(г) Рєпко(в)ского по пана Лысако(в)ского.	358
58. Положе(н)ε по(з)ву ω(т) п̀на Ви(н)це(н)того Рєпко(в)ского по то(г)[о] (ж) п̀на ω(л)брихта Лысако(в)ского<, >.	359
59. Положе(н)ε по(з)во(в)ъ по пото(м)ко(в) княжати Ружи(н)ского и по кигиню Романовую Ружи(н)скую ω(т) Тороса Торосовича купца, лво(в)ского.	360

**Книга видана за сприяння
міського голови м. Житомира
Георгія Буравкова**

Наукове видання

АКТОВА КНИГА ЖИТОМИРСЬКОГО ГРОДСЬКОГО УРЯДУ 1611 РОКУ

Упорядники

Матвієнко Антоніна Михайлівна
Мойсієнко Віктор Михайлович

Комп'ютерний набір

Дмитра Шкляра, Світлани Тимченко, Вікторії Лавренчук, Анжели Пейко

Верстка та оригінал-макет

Віктора Мойсієнка, Володимира Остринського

Набір, верстка, виготовлення оригінал-макету здійснено
у Північноукраїнському діалектологічному центрі
Житомирського педуніверситету

Підписано до друку 10.04.2002. Формат 70х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 28,67.
Обл.-вид. арк. 26,21. Наклад 450 прим. Зам. 2122.

Віддруковано в державному комунальному
книжково-газетному видавництві «Полісся».
10008 Житомир, Шевченка, 18а

